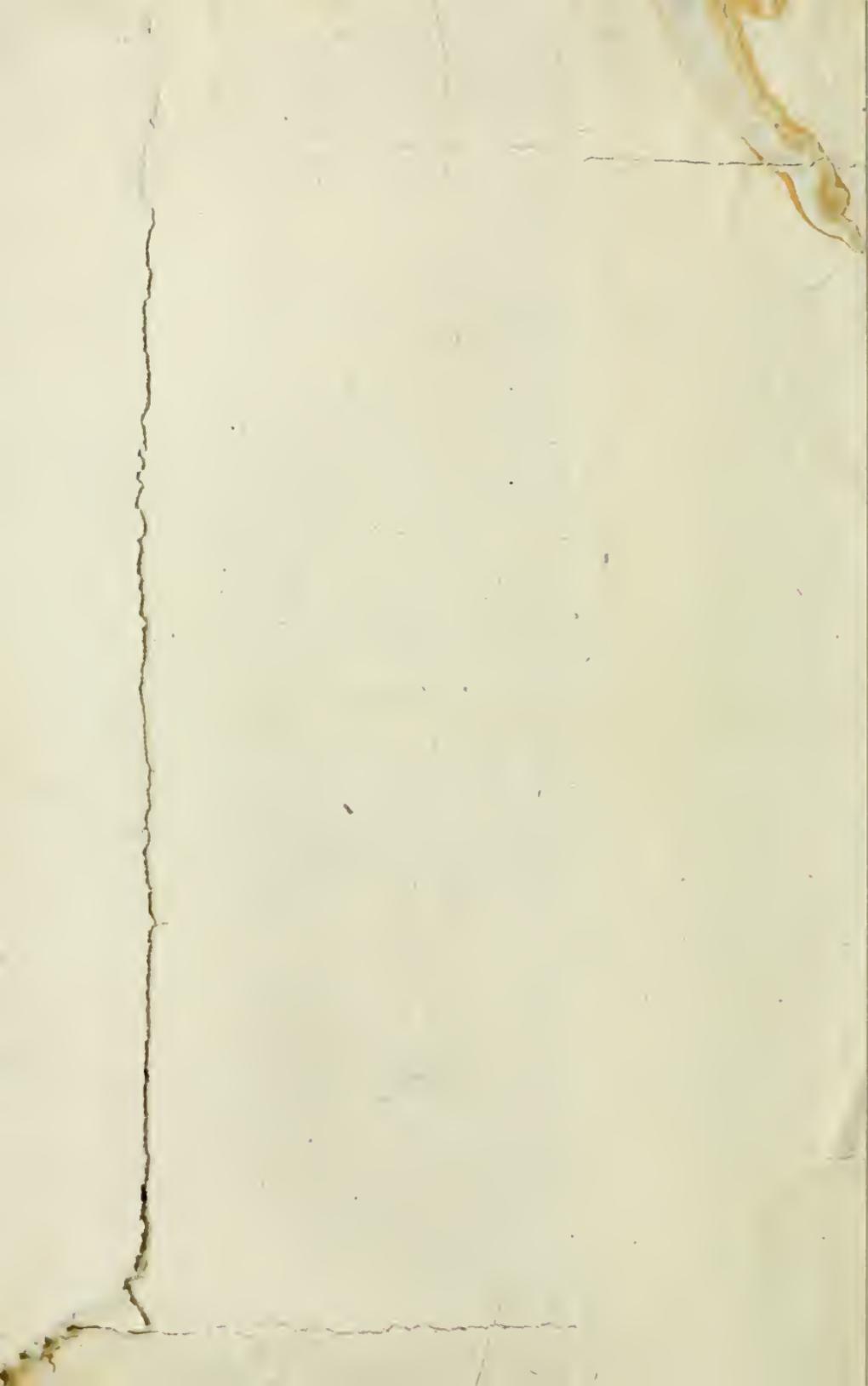

3 1761 07833918 1

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

THESAURUS RESOLUTIONUM SAC. CONGREGATIONIS C O N C I L I I

Quæ consentaneæ ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones

M U N U S

SECRETARIII EJUSDEM SAC. CONGREG.

Obeunte a die 25. Aprilis 1775.

R. P. D. CARRARA

Prodierunt in Causis sub annum 1775. propositis
Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis,
ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus
apprime utilis, & necessarius.

T O M U S X L I V .
T R I P L I C I
I N D I C E   L O C U P L E T A T U S .

R O M A E   M D C C L X X V I I .

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

ANNUAL REPORT
LIBRARY DEPARTMENT
MANUFACTURE OF BOOKS

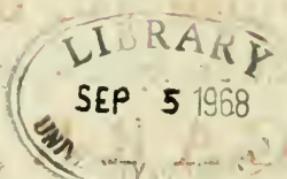
1935-1936 - 1936-1937 - 1937-1938

RX

1935

A36

L-94-4

INDEX

ALPHABETICUS CAUSARUM

Quæ in Sacra Congregatione Concilii propositæ fuerunt
anno 1775. per Diæceses dispositus.

A

A Latrina Reædificationis Cappellæ 8. & 29. Iulii pag. 54. & 56.
Aquinaten. Irregularitatis 18. Martii, & 8. Aprilis pag. 2. & 7.
Aretina Dispensationis 18. Martii p. i.
Ariminen. Commutationis Voluntatis 9. Septembris, & 2. Decembris pag. 93. & 98.

B

B Alneoregien. 8. & 29. Julii pag. 62. & 66.

C

C Amerinen. Cathedratici 18. Martii, 17. Junii, & 8. Iulii pag. 1. 43. & 47.
Comen. Irregularitatis 8. Aprilis, & 6. Maii pag. 14. & 13.
Cornetana 6. Maii, & 17. Junii pag. 29. & 35.

E

E Ugubina Jubilationis 19. Augusti, & 9. Septembris pag. 83. & 88.

F

F Irmana Emphyteusis 9. Julii, & 19. Augusti pag. 71. & 76.
Florentina Reductionis Missarum 18. Martii, & 8. Aprilis pag. 3. & 8.

G

G Ranaten. 6. Maii pag. 18.

H

H Ortana Stipendii, & Liberatio-
nis a Molestiis 29. Julii, & 19.
Augusti pag. 66. & 75.
Hortana 2. Decembris pag. 101.

I

I Nteramnen. 8., & 29. Julii pag. 60. & 66.

L

L Auretana Jubilationis 9. Septem-
bris & 2. Decembris pag. 92. &
97.
Leodien. 2. Decembris pag. 98.
Leopolien. 2. Decembris pag. 97.
Leopolien. Nullitatis Professionis 9.
Septembris pag. 89.

M

M Alacitana 6. Maii, & 17. Junii pag. 32. & 35.
Mazzarien. 19. Augusti, & 9. Septem-
bris pag. 82. & 88.

N

N Epesina 2. Decembris pag. 104.
Nullius Sancti Michaelis de Cluia 2.
Decembris pag. 108.

O

O Rdinis Sancti Basilii Magni 8. A-
prilis, & 6. Maii pag. 9. & 18.
Pam-

Pampilonen. 19. Augusti, 9. Septembris, & 2. Decembris pag. 85.
88., & 97.
Perusina Cappellaniae 8. Julii pag. 47.
Prætentina Concordiae 18. Martii pag.
gina 2.

RAvennaten. 8. & 29. Iulii pag. 58.
& 65.
Regien. Reductionis Servitii Chori, &
Missarum 8., & 29. Julii pag. 56.
& 65.

Ripana 17. Junii, & 8. Iulii pag. 44.
& 47.

Ripana Beneficij 17. Junii pag. 38.
Romana Cappellaniarum 18. Martii,
8. Aprilis, 6. Maii, & 17. Junii
pag. 2. 17., & 35.

Romana Cappellaniae 18. Martii, &
8. Aprilis pag. 2., & 7.

Romana Fundationis Missarum 18.
Martii, & 8. Aprilis pag. 3., & 8.

Romana Reductionis Legatorum 18.
Martii, 8. Aprilis, & 6. Maii pag.
3. 8., & 17.

F I N I S,

Romana Suspensionis Missarum 17. Ju-
ni pag. 41.

SAbinen. 29. Julii, & 19. Augusti
pag. 69., & 75.
Sedunen 29. Julii, & 19. Augusti
pag. 72. 76., & 87.
Syracusana Reductionis Missarum 8.
Julii pag. 50.
Spoletana 17. Junii pag. 36.

TAurinen. 19. Augusti, & 9. Sep-
tembris pag. 79., & 88.
Tridentina 6. Maii, & 17. Junii pag.
26., & 35.

Tudertina Reductionis Onerum 8. A-
prilis, & 6. Maii pag. 11. & 18.

VRbanien. 19. Augusti, & 9. Sep-
tembris pag. 76., & 87.

Die Sabbati 18. Martii 1775. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacræ Congregationis de jure resolvenda.

 Olia Sac. hujus Congregationis felici faustoque ingressu, & sub auspiciis PII PP. VI. PONTIFICIS MAXIMI hodierna die resumuntur. Quare rogantur EE. PP. perpendere causas, quæ descriptæ sunt in postremo folio diei 17. Septembris anni elapsi, & sequentibus dubiis respondere.

C AMERINEN. CATHEDRATICI.

An, & a quo tempore, & in qua annua summa debetur Cathedraticum pro Beneficiis unitis Præbendis Theologali, & Penitentiariæ Cathedralis, in casu &c.

Seff. 24. cap. 3.
de Reform.

Affirmative a die adepti per Episcopum possessionis, & in summa præfuita a Concilio Romano.

A RETINA DISPENSATIONIS!

An sit locus dispensationi in casu &c.
Negative, & amplius.

Seff. 24. cap. 6.
de Reform.

18. Martii 1775.

Sess. 25. cap. 5.
de Reform.

²

PRAENESTINA CONCORDIAE.

An Rector Beneficii sub invocatione SSmarie Assumptionis teneatur
se conformare concordiae Anni 1763., & sub quibus proensis in
casu &c.

Affirmative, & esse cogendum sub proensis in transactione
contentis.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

ROMANA CAPELLAN'ARUM.

An, & quonod. sit locus reductionis Missarum, itaut sit standum,
vel recedendam a decisionn sub diebus 2. Septembris 1758., &
31. Augustis 1759. in casu &c.

Non proposita cum reliquis.

Sess. 14. cap. 7.
de Reform.

AQUINATEN. IRREGULARITATIS.

an sit consulendum SSmarie pro dispensatione ab irregularitate in-
casu &c.

Sess. 25. cap. 6.
de Reform.

ROMANA CAPELLANIAE.

An Capellania, seu legatum prius, de quo agitur, sit adjudica-
candum PP. Mercenariis S. Mariae in Campo Marzio in
casu &c.

R OMANA FUNDATIONIS MISSARUM.

- I. *etiam constet de adimplemento voluntatis quondam Petri Gavazzi, ita de Reform.*
ut sit stipulanda quietancia, in casu &c.
- II. *An, & in qua quantitate sit locus assignationis Locorum Montium pro predicto adimplemento, in casu &c.*
- III. *An, & in cujus creditum Loca Montium sint comparanda, in casu &c.*
- IV. *An, & quomodo in easu inadimplementi sit providendum, in casu &c.*

Seff. 25. cap. 13.
de Reform.

F LORENTINA REDUCTIONIS MISSARUM.

An, & quomodo sit locus reductioni onerum, in casu &c.

Seff. 25. cap. 4.
de Reform.

R OMANA REDUCTIONIS LEGATORUM.

Plura, Seff. 25. cap. 4.
quæ pia Mulier Cæcilia Merisi instituit legata in causa de Reform.

fuerunt, cur Archiospitale S. Jacobi Incurabilium hæres institutus non leve pro illorum implemento dispendium subire debuerit. Ipsa enim in testamento anni 1673. Capellani cum onere Missæ quotidianaæ erigi jussit, nec non bina anniversaria designatis cuiuslibet anni diebus celebrari præcepit, iisdemque diebus certam frumenti quantitatatem pauperibus distribui mandavit. Præterea singulis hebdomadis panis eleemosinam subministrari voluit septem Religiosis Familias ex Ordinibus Mendicantium. Ac demum octo dotalia subsidia scut. 25. assignavit totidem, Puellis, quæ in Domino nuberent. Quamvis autem Archiospitalis Moderatores hæreditatem tunc adierint cum beneficio legis, & Inventarii, nihilominus prospicere non curarunt illius indemnitati per exactam, distinctamque reddituum hæreditariorum dispunctionem, sed omnia præscripta onera inconsulto adimpleverunt.

Id tamen explere non prætermitierunt vigiles hodierni Praefides, qui agnoscentes damnum, quod Archiospitali obvenerat, & una simul animadverentes redditus impares pro rorsus eis omnium onerum satisfactioni, supplices adie runt sa. mem. Clementem XIII. postulantes tum reintegrationem quoad præteritum, tum etiam in futurum legatorum reductionem juxta proportionatam reddituum, quantitatem. Utraque petitio Sac. hujus Congregationis judicio ablegata fuit, quæ die 16. Decembris 1769. Peritum Ratiocinatorem eligi mandavit, ut ex firmatione status hæreditatis Merisiæ de decennio in decennium perficienda, res tota luculentius deprehendi posset.

Itaque Peritus juxta mentem Sac. Congregationis deputatus retulit, Archiospitale pro legatorum satisfactione ab anno 1683. ad annum usque 1767. de proprio impendiisse scuta 795. 61., ab eo autem anno ad totum annum 1772. in eamdem causam consumpsisse scuta 382. 72.. Certa præindè ex hac relatione comperta est hæreditariorum reddituum insufficiencia, & damnum, quod Archiospitali subierat. Quare propositis in Sac. Congregatione dubiis I. An, & in qua summa sit locus reintegratori favore Archiospitalis S. Jacobi Incurabilium in casu &c. II. An, & quomodo sit locus suspensioni subsidiorum dotalium, & aliorum onerum relictorum a quondam Cecilia Merisi pro obtainenda reintegratio in casu &c. III. An, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni eorumdem subsidiorum dotalium, vel aliorum onerum in casu &c. = Die 11. Junii anni elapsi responsum prodidit = Ad I. Affirmative ad formam Peritiæ judicialis. Ad II. Affirmative pro suspensiōne quatuor subsidiorum dotalium usque ad integrām reintegratiōnē. Ad III. Dilata, & ad mentem.

Mens autem fuit, ut conficeretur status integræ hæreditatis Merisiæ per exactam tum prædiorum, tum domorum descriptionem, eisque certus annuus fructus deductis expensis tribueret, nec non distincta fieret onerum enumeratio, & introitus, atque exitus calculus, quo facilius totius hæreditatis vires cognosci possent, indeque legatorum reductio decerni. Mandatis Sacræ Congregationis, ut accuratius satisficeret Archiospitalis Ratiocinator ad calculum reduxit redditus postremi decennii, insuperque expensas p[er] id tempus factas diligenter adnotavit. Ex hujusmodi verò decennali calculatione constat redditus hæreditatis computari in scutis 275. 81., expensas verò pertingere ad scuta 367. 54 $\frac{1}{2}$; factaque integræ summæ in singulos annos partitione resultat annuos redditus non excedere scuta 275. 78., expensas verò ad scuta 367. 55. ascendere. Cum ergo certa habeatur excessus probatio quoad expensas, quæ introitum superant annuis scutis 91. 77., denuò Archiospitalis Moderatores instant, ut damnum avertatur, & petita quoad futurum reductio indulgeatur.

Inquiunt enim denegandam non esse reductionem, quoties redi-

redditus impares subeundis oneribus comperiuntur. Non inficiantur tamen, quod alia potius onera, quam Missarum numerus imminui debeat, tum inspecta verosimili Testaticis voluntate *Card. de Luc. de legat. disc. 13. num. 8., Rot. coram Cerro decif. 680. num. 10.*, tum etiam Sacrae Congregationis praxi juxta resolutiones in *Mediolanen.*, seū *Comen. reductionis onerum 14. Januarii 1721.*, in *Nepesina reductionis onerum 3. Julii 1734.*, & alibi. Hinc existimant ex legatis a Cæcilia Merisi relictis præservari prius debere hīna Anniversaria, nec non Capellaniam cum onere Missæ quotidianæ. Post hæc observant nullum, aut quid minimum emolumenti capere posse Archiospitale, si deleatur onus eleemosinæ panis Religiosis Familiis assignati, & frumenti Pauperibus distribuendi, cum pro utriusque oneris implemento exigua pecuniarum quantitas requiratur. Consultius idcirco, magisque commodum fore putant, si reducantur dotalia subsidia, quæ singulis annis Puellis elargiri deberent.

De hisce autem subsidiis animadvertisunt, quatuor jam fuisse suspensa, ut Archiospitale reintegrationem assequatur, de qua actum fuit in secundo dubio superius expōsito. Hinc reductionem nonnisi quam Ide aliis quatuor subsidiis dotalibus impertiri posse affirmant. Verū non inopportunè ponderandum proponunt, quod hæc quatuor subsidia summam scutorum centum conficerent, & tamen juxta Ratiocinatoris relationem expensæ pro subeundis omnibus oneribus in solis scutis 91. 77. introitum excederent, ita quidem, ut facta reductione, superessent adhuc ex introitu annua scuta 8. 23., quæ nec Archiospitali applicari Moderatores patiuntur, nec Puellis pro dote assignari possunt. Ut igitur æqua fiat singulis annis introitus, & exitus comparatio, absque eo quod Archiospitale dampnum sentiat, vel lucrum capiat, nec quidquam, quod assequi valeant, pauperibus Puellis detrahatur, iidem Moderatores deponere anno quolibet parati sunt dictam summam scutorum 8. 23., quo usque conficiatur cumulus scut. 25., quæ pro distributione unius subsidii dotalis sufficiant.

Præter hæc alias quoque præfiniendam efflagitant methodum respicientem tempus explenda quoad futurum dotium distributionis. Sustinent enim distributionem hujusmodi fieri de praterito consueisse priusquam hæreditati redditus fuissent exacti; atque hinc factum putant, ut Archiospitale dispendium subierit. Ad consulendum imposterum illius indemnitati supplicant pro facultate distribuendi dotalia subsidia postquam fructus hæreditatis percepti fuerint, deductisque expensis pro aliorum onerum implemento compertum extiterit, quæ nam pecuniarum quantitas pro dotium distributione supererit.

Viderint Eminentissimi PP. an, & quomodo petitis sit anduendum, resumptisque, si opus fuerit, prioribus foliis, quæ sunt ad diem 16. Decembris 1769., & 11. Junii anni præteriti, rogantur decernere
*Ap, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni subfidiiorum
deseliam, vel aliorum onerum, in casu &c.*

Die Sabathi 8. Aprilis 1775. in Pa-
latio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præter
alia, proponentur infrascripta Dubia,
juxta morem ejusdem Sacrae Congrega-
tionis de jure resolvenda.

EX præcedentibus Congregationibus sex superfuerunt
Causæ, quibus tres aliae de more subjiciuntur, quæ om-
nes sapientissimam EE. PP. definitionem expectant.

ROMANA CAPELLANIARUM. Sess. 25. cap. 4.
An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, itaut sit standum, de Reformat.
vel recedendum a decisio[n]is ab diebus 2. Septemb. 1758., & 11.
Augusti 1759. in casu &c.

Dilata ad sequentem.

AQUINATEN. IRREGULARITATIS. Sess. 14. cap. 7.
An sit consulendum SSmo pro dispensatione ab Irregularitate in casu &c. de Reform.

Negativè.

ROMANA CAPELLANIAE. Sess. 25. cap. 6.
An Capellania, seu Legatum pium, de quo agitur, sit adjudicandum PP. Mercenariis S. Mariae in Campo Martio in casu &c. de Reform.

Negativè, & amplius.

RO-

8. Aprilis 1775.

Sess. 25. cap. 13.
de Reform.

R OMANA FUNDATIONIS MISSARUM.

- I. An conslet de adimplemento voluntatis qu. Petri Gavazzi, ita ut sit stipula quietantia, in casu &c.
- II. An, & in qua quantitate sit locus assignationi Locorum Montium pro prædicto adimplemento, in casu &c.
- III. An, & in cuius creditum Loca Montium sint comparanda, in casu &c.
- IV. An, & quomodo in casu inadimplementi sit providendum, in casu &c.

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Affirmative in quantitate locorum quatuor assignatorum.

Ad III. In Creditum Hæreditatis cum vinculo oneris Missarum, & amplius.

Ad IV. Jam provisum.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

F LORENTINA REDUCTIONIS MISSARUM, An, & quomodo sit locus reductioni onerum in casu &c.

Dilata, & circumferatur Testamentum.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

R OMANA REDUCTIONIS LEGATORUM:

An, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni subsidiorum dutilium, & aliorum onerum in casu &c.

Non proposita, cum sequentibus.

OR-

O RDINIS SANCTI BASILII MAGNI. Innocentius Zappia Monasticam Professionem emisit in Ordine S. Basili Magni, nullaque præmisa disquisitione, utrum confirmationis Sacramento munitus esset, bona fide, & citra contemptum dein primam Tonsuram, & minores Ordines a proprio Abbatte Regulari suscepit. Sed cum jam ad vigesimum ætatis annum perventus post sedulam perquisitionem novisset se eo confirmationis Sacramento, carere, dubium inde subortum est, an legitime Tonsuram, & Ordines suscepisset; Quare huic Sacrae Congregationi preces porrexit pro absolutione, & dispensatione ab irregularitate, quatenus in ipsam inciderit, & pro rehabilitatione ad alios Ordines.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

Ipse Orator jurejurando testatur = *Non mi ricordo affatto, che io fossi già stato Cresimato, come ancora, che avendo fatto diligenza dal Paroco nel mio Paese, nel solito Libro de' Cresimati, mi viene avvisato, che io frà essi non mi trovavo scritto = Ac Procurator Generalis Ordinis testatur de bona fide Oratoris in recipiendis Ordinibus, unde censer ejusdem petitio- ni benigniter esse indulgendum.*

Juxta constantem, perpetuumque Ecclesiae usum, & praxim ambigi nequit Confirmationis Sacramentum ordinum collationi præmittendum esse: Cum enim Confirmationis Sacramentum a Christo Domino institutum fuerit, ut si- deles S. Baptismo spiritualiter regenerati, gratia perfectionis, consummationis, seu augmenti spiritualis corroborentur, ut ait S. Ambrosius lib. 3. de Sacram. cap. 2. = *Post Fontem superest, ut perfectio fiat, quando ad invocationem Sacerdotis Spiritus Sanctus infunditur = & san. mem. Eugenius in celebri Decreto edito in Conc. Florentino = Per Ba- ptismum spiritualiter renascimur, per confirmationem auze- mur in gratiam, & roboramur in fide = maxime expedit, ac convenit, ut illud jam susceptum sit ab iis, qui in sor- tem Domini vocati ad Ordines sunt promovendi, quia = ut ait Fagnan. in cap. Cum contingat, de ætate, & qualitate, num. 96. = Cum per sacram ordinationem tradatur ordinato spiritualis Potestas, convenit, ut priusquam Laicus eam adipi- scatur per Sacrum Oleum confirmationis roboretur, instruatur ad pugnam contra invisibilis hostes.*

Hanc fuisse perpetuam Ecclesiae disciplinam, recenti etiam decreto S. Concil. Trident. roboratam, testatur Javentin. de Sacr. dissert. 3. quæst. 9. cap. 1. = *Sacramenti Confirmationis receptionem, semper, & ubique tamquam rem magni momenti iis injunxit Ecclesia, qui Clericali statui nomen daturi erant, idque patet primo ex Cornelio Papa, qui in sua Epistola ad Fa- bium Antiochenum Novatianum veritatem criminis, quod ordinatio- ni Confirmationem non præmisserat, secundum Ecclesiæ Cano- nem; Patet secundo loco ex Concil. Niceno Primo, quo i Cle- ricis Novatianis ea lege Ecclesiasticum Ordinem concessit, ut* Tom. XLIV.

reciperent Confirmationem , quam in sua secta neglexerant . Patet tertio ex Trident. Synodo , quæ legem de qua agitur sess. 23. cap. 4. de Reformat. iis verbis innovat = Prima Tonsura non initientur , qui Confirmationis Sacramentum non receperint .

In quam autem pñnam incurrant ii , qui non præmissa Confirmatione Ordines suscipiunt non una , & concors est Doctorum opinio . Aliqui putant nullam pñnam suspensionis incurtere , quamvis mortaliter peccent , ut ex dicto decreto Sac. Concil. Trident. dedit Dian. cap. 24. Praxis Navarrus cap. 25. num. 69. Sayrus de Censuris lib. 7. cap. 10. num. 44. Alii censem , quod nequidem ullum veniale crimen contrahant , inter quos Barbos. allegat. 12. n. 14. Conyng. de Sac. Ordin. quest. 72. art. 8. num. 90. Dian. resolut. 24. de Sacram. Confirmationis , quos refert Thesaurus de panis Ecclesiasticis par. 2. cap. 13. titulo Ordines per saltum recepti versic. Itaque , & versic. limit. secundo .

Hinc multo magis hi omnes affirmant , ac tuentur nullam suspensionem , neque irregularitatem hac de causa incurri , & contrahi . Quæ sunt hujus opinionis fundamenta late exponit Juvenin. de Sacram. loc. super adducti versi . Respondit nonnulli = Licet enim tertio sacerculo sic ferrent Ecclesiæ leges , ut supra collegimus ex Epistola Cornelii Papæ ad Fabium Antiochenum , id tamen multis ab hinc sacerculis non obtinet , & sanè Jus Canonicum nec in decreto Gratiani , neque in Decretis libis , neque in Bullis posteriorum Pontificum eam , de qua illi Scholastici , irregularitatem statuit , nulla tamen in uici debet quom jus ipsam non statuat , nec exprimat s In irregularitatibus enim adfruendis nec conjecturæ a simili , nec argumentum a majori ad minus locum habet = hec quæ sententia pariter probatur in Institutionibus Scholast. Polemic. de Sept. Eccles. Sacramentis numerime editis Romæ anno 1770. de Confirmatione quest. 2. Concl. 2. infine per verba = Ea nihilominus omisla (confirmatione) irregulares isti non habentur ad Ordines suscipiendos , quia nullo jure , nullo Canone pñna hac imposta legi. nr.

Contra vero alii putant irregulares esse Sacra Christiana nondum inunctos ob claram , expressamque prohibitionem , ac inidoneitatem iis a Sacro Concilio Tridentino indicatam in sess. 23. cap. 4. Imo Fagranus in dicto Commentario ad cap. Cum contingat de ætate , & qualitate num. 96. testatur quod alias declaravit Sacra Congregatio Concilii prima Tonsura initiatum non suscepto Chribmate posita ad minores Ordines susceptus esse male promotum , beneficia minus legitime acquisuisse , & non posse ad Sacros Ordines ascendere nisi prævia Sedi Apostolica dispensatione . Verum haec Declaratio S. Congregationis nullibi a Fagnano indicatur , pericratatique S. Congregationis Regestris nullibi reperiri potuit .

Sacra Congregatio in una Ordinis Capuccinorum , seu Anglonensis Dispensationis die 15. Novembris 1710. in qua res erat de Regulari jam ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem promoto,

to, qui valde dubius erat an inunctus revera fuisse Sacro Chrismate, vel ante legitimam etatem Subdiaconatum suscepisset, cum idem Regularis preces deditisset pro absolutione, seu dispensatione super præmissis defectibus, ut ad Sacrum Diaconatus Ordinem ascendere posset, proposito dub.=An, & quomodo Oratoris precibus sit indulgendum in casu &c. Responsum dedit = Prævia confirmatione sub conditione, pro absolutione a suspensione, & dispensatione quoad Irregularitatem ad cautelam.

Dignentur itaque EE. PP. decernere

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

Sess. 22. decret
de obser, & evit.
in celebr. Miss.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM. Pius Vir Theodorus Pellegrini e Monte Castro in postremo elo-
gio anni 1642. heredes ex aße scripsit quatuor Capella-
rias a se sub diversis Invocationibus institutas, alteram
SS. Nominis Jesus, & *Mariæ*, alteram *SS. Iosephi*, &
Annae, tertiam *SS. Philippi*, & *Jacobi*, & postremam
S. Caroli. Singulis distinctam dotem in tot bonis stabilibus
assignavit, onusque singulis Capellaniis injunxit celebran-
di annua Sacra 245. circiter, nec non in festo S. Francisci
eleemosinam 10. librarum Carnis, vel libr. 5. Piscium
una cum 20. Panibus tradendi Patribus S. Francisci conter-
mini Oppidi Spinetae. Patronatum demum Capella-
niarum reliquit descendantibus ex sua familia Pel-
legrini. Has quatuor Capellarias modo possident Sacer-
dotes Pellegrinus Pellegrini, Paschalis Fronzi, Leopoldus
Pellegrini, & Andreas Mancioni, qui ob ingentem tum in
valore proprietatis, tum in annuo redditu diminutio-
nen bonorum singulis Capellaniis assignatorum preces de-
derunt pro reductione oneris tot Missarum. De hisce pre-
cibus nunc est agendum.

Inquiunt ea bona tum in valore, tum in annuo redditu adeo
imminuta modo esse, ut imparia sint ad tot Missarum
onera ferenda. Bona primæ Capellaniæ *SS. Nominis Je-
sus*, & *Mariæ* temporibus Fundatoris fuisse valoris scuto-
rum 1200., nunc vero vix redacta ad scuta 700.,
& ad annuum redditum scut. 33. 80. una cum inutili, ae
undique ruinosa Domo. Bona alterius Capellaniæ *S. Ios-
ephi* tunc fuisse valoris scut. 1400., nunc vix pervenire
ad scuta 360., & annuum redditum scutorum 14., alia ter-

8. Aprilis 1773.

tia Capellaniæ S.S. Philippi, & Jacobi tunc valoris scutorum 1000. nunc vix redacta esse ad scuta 622. 50. cum anno redditu scutorum 24. 90. Bona demum quartæ Capellaniæ S. Caroli ab ingenti tunc valore scutorum 1000. nunc decrevile ad scuta 385., & ad annum redditum sc. 13. Confare hæc omnia tum ex Testatoris elogio, in quo dicta bona cum respectivo valore descripta fuerunt, tum ex hodierna æstimatione, ac calculatione a publicis Peritis numero pluribus facta.

Hanc vero tantam imminutionem nulli Capellanorum culpa tribui posse, obvenisse partim ex temporum injuria, pessimaque bonorum qualitate, partim ex corrosione contermini fluminis, a quo fere in totum fuit etiam consumus alterum Prædium vulgo gli Benditi, seu gli Renari, quod pro indiviso, & communiter omnes Capellani possebant. Imo probant ex diuisis Peritorum relationibus eadem Prædia opera, sumptu, & diligentia hodiernorum Capellanorum maxime meliorata, & aucta esse. Addunt demum sibi onus injunctum a Testatore fuisse manutentionis Sacrarum Suppellestilium, hoc autem absque debita compensatione nunc superesse, cum Protocolli instrumentorum a Testatore rogatorum in illius oneris compensationem assignati, nullam penitus modo ob ipsorum antiquitatem afterant utilitatem.

Onicus dictarum Capellaniarum Patronus Joannes Pellegrini assensum præstat patitur reductioni. Episcopus vero Amerinus Ecclesiæ Tudertinæ administrator post relatum tantum Capitalium, & reddituum imminutionem sic concludit = *Quæcum ita sunt, prout Oratores plene comprobant, aqua, & justa videtur eorum petitio, eamque rectissimam agnovit idem Patronus, scilicet ut statuta Missarum onera per Testatorem missastar, & quidem pro mea sententia reducantur ad rationem obulorum decem, & septem cum dimidio pro qualibet Missa juxta Concilii Romani taxam de perpetuis Missarum oneribus. Eatisme lege, ut oratores, eorumque Successores asservare teneantur suæ pellestilia, suppeditare ceram, hostiam, atque vinum, atque insuper prædiola manutenere, & in anno melioramento facere. Quod quidem susquam præstabunt, nec ulla lego cogi poterunt, si tot Missæ applicare debebunt, quot erunt fructus ad rationem axinis Iulii tantum.*

Fundator post singulas institutas Capellianas, singulisque assignatas distinctam dotem, expresse legem dixit = *Ordino che mai per alcun tempo nessuno de detti Capellani ardisca di tenere, se impetrare alcuna derogazione, o riduzione di Messe, ne di peso alcuno imposto sopra dette Capelle, o Benefizj sotto pretesto di mancamento di frutto annuo, o di proprietà de fudetii Beni assegnati per ciascuna Capella, o Beneficio dallo stato presente, o futuro, che detti Beneficii saranno conferiti, sub pena caducitatis, volendo io, che s'offrui inviolabilmente quanto.*

da me è stato stabilito perche con questa instituisco questo jus patro-nato, massimo, che io sò benissimo quanto-six l'annuo frutto di questi quattro Beneficij, che per ciascun Capellano è a sufficien-za per il loro peso.

Aperta itaque est Fundatoris voluntas, ut nulla unquam reductio oneris Missarum petatur. Verum enim vero si vel ex fluminis corrosione, vel ex temporum injuria adeo revera imminuti sint redditus, ut impares sint ad statuta sacra implenda, necessitas cogeret, ut reductio indulgeatur; quælibet enim prohibitio Testatoris nunquam manifestam iniquitatem secumferre potest ad Text. in leg. cum quidam de usuris hinc urgente necessitate sicuti locus est commutationi voluntatis, ita eo magis reductioni one-rum. Rot. in Ravennaten. Salviani 16. Februarii 1753. §. 16. coram Molino, & Sacr. Congre. in Maceraten. oncris Mis-sarum 15. Novemb. 1687. in Montis Politiani 3. Septemb. 1716., & in Bergomen. redactionis Missarum 10. Julii 1728.

Perpendendum ideo an fructus vere decreveriunt, ac impares sint ad prescripta onera. Præstat hic singula referre, quæ ex adductis monumentis in Secretaria asservatis constat, cum ab Oratoribus nullus libellus datus sit, nihilque oculis E.E. PP. subiiciatur. Habetur ex binis Testibus, præmium vulgo Renari fuisse in quantitate quartarum 8. corrosum a Flumine. Sed advertendum est, hoc præmium non quidem assignatum fuisse in dotem alicui ex dictis Capellaniis in corresponditatem injunctorum one-rum, sed pro indiviso, ac communiter semper possessum fuit ab omnibus capellanis utpote hæredibus universalibus a Testatore institutis.

Quod vero spectat bonâ in dotem singulis Capellaniis assignata, sane quoad primam Capellaniam SS. Nominis Jesus, & Mariae nulla corrosio fluminis, nullaque bonorum defi-cientia ei assignatorum probatur, sed bini Periti unice testantur eadem Bona nunc tantum esse valoris sc. 700., & annui redditus sc. 33. 80., Ruralem Domum undique fatiscentem esse, & sumptu sc. 42. reparandam. Quoad vero alteram Capellaniam S. Josephi probatur ex binis testibus assignatum præmium in Vocabulo li Cavoni corrosum a Flumine fuisse in quantitate quartarum trium, itemque omnium bonorum redditum vix ascendere ad sc. 14. Demum quoad alias Capellanias SS. Jacobi, & Philippi, nec non S. Caroli nulla probatur corrosio fluminis, nulla-que bonorum defientia, & unice bini Periti retulerunt illius redditus ad annua sc. 24. 90. hujus verò vix ad sc. 13. pervenire.

Quando autem reductio necessaria videatur, inquirendum ad quam rationem modo fieri debeat. Ad perpetuam facta fuit in Prænestina 15. Febr. 1709. in Romana 6. Februa-rii 1734., & in Nepesina 24. Julii 1734. ad manualem ve-

ro in Florentina 18. Maij 1765., & in Calceaten. redditio-
nis 16. Junii 1770. aliquando demum arbitrio ordinarii
fuit relicta ut in Vigilien. Decanatus 23. Julii 1729., in Lu-
cana applicationis Missæ 19. Januarii, & 12. Februarii 1735.,
& in Albintimirien. 2. Martii 1764.

EE. PP. qua ornantur æquitate, ac Sacri juris peritia de-
cernere dignentur.

*An & quomodo sit locus redæctioni Missarum, vel aliorum onerum
in Casu &c.*

*Sess. 14. cap. 7.
de Reformat.*

COMEN. IRREGULARITATIS. Clericus Petrus Ser-
torius Tonsura insignitus, caufali, ac repentina pulve-
ris tormentarii accensione adeo graviter in dextera manu
Iæsus fuit, ut ejusdem liberum in parte inferiori usum,
ac exercitium amiserit, unicè salvis, & incolumibus su-
perstitibus digitis *Indice*, & *Police*, ac superiori ejusdem
manus parte, quibus libere, & prompte utitur, ex hoc
innoxio Casu id evenit, ut non valeat patenam post ho-
stiaæ consecrationem in Missæ celebratione tractare, nisi
vel contra præscriptum rubricarum utatur, vel leva ma-
nu, vel *Police*, & indice dexteræ post consecrationem non
sejungendis.

Idem innoxius Casus non eum ab ecclesiasticis studiis, ec-
clesiæque servitio retraxit, sed imo in iis adeo profecit,
& vitæ ecclesiasticae disciplina, bonisque moribus adeo
exemplo semper fuit, ut nuper vacata ecclesia vice Pa-
rochiali Loci Vetiæ in Plebe Lugani ditionis Helvetiorum
ad eam electus fuerit unanimi voto Populi, ad quem ele-
ctionis jus spectat. Hinc idem Clericus Petrus humili-
mas preces porrexit pro dispensatione ab irregularitate
ex dicto defectu contracta, ut ad Presbyteratum promo-
veri queat, dictamque Parochiam assequi possit.

Auditus Episcopus Comen., is retulit = Facto coram Magi-
stro Ceremoniarium experimento, ex eo constitit *Sacras opera-*
tiones in Missa peragendas usu dexteræ manus sive ante, sive
post consecrationem exalte ab ipso peragi, excepto quod post *Sacra*
Hoſtia consecrationem sacram patenam tractare non valeat
nisi contra Sacrarum Rubricarum præscriptum Indicem, pol-
licemque sejungat, vel ad ejusdem patenæ tractationem leva-
manu utatur. Dexteram manum Iæsum, & partim detrunca-
cam tam in prophanis, quam Ecclesiasticis operationibus ea arte
tractat, & exhibet, ut parte inferiori Iæsa ad pectus conversa,
superior tantum pars incolumis ad oculum exhibeat, nullamque
propterea nisi curiose investigantibus exhibet patentem deformi-
ta-

sacra , nec ullum scandalum generat , aut ullum impedimentum præter prædictum divinis præstat .

Testatur item Episcopus = *incalpabile factum quod dicit manus partem absalit eumdem Oratorem ab Ecclesiasticis studiis, & ab Ecclesia servitio non avocavit : ac concludit = Ecclesiasticae disciplinae studium , probati mores , congrua rerum Ecclesiasticarum scientia postulatae dispensationis gratiam eidem promerentur, quæ in Spirituale bonum populi deprecantis prædictum clericum in Parochum erit cessura . Nunc itaque idem Clericus preces renovat pro dicta dispensatione obtinenda .*

Inquit eum defectum non ex culpato , sed ex causali infortunio obvenisse . Se jam tunc Clericali Tonsura fuisse insignitum , postea vero tum Ecclesiasticis studiis , tum Ecclesia servitio semper incubuisse . Nunc vero unanimi voto optari in Vice-Parochum Loci Veti.e , jamque nominationem a Populo habuisse , hancque ipsam ab Episcopo commendari , ac probari . Omnia itaque æquitatis principia suadere , ut petita dispensatio sibi largiatur , præsertim cum defectus ille nullam deformitatem , nullumque scandalum generet , nec impedimento sit , quominus sacram integre impleatur , ac celebretur ..

De irregularitate ob defectum digitorum litteralis est Textus in Cap. Presbyt. 2. de Cler. ægrotant. , & Debilit. = ibi = Presbyterum , cuius duos digitos cum medietate palmæ a predone abscissos significasti , Missam non permittimus celebrare , quia nec secure propter debilitatem , nec sine scandalo propter deformitatem membra fieri posse confidimus . Hinc Sacra Congregatio irregulariem dixit Sacerdotem , cui duo digiti manus Sinistra deerant in Baren. 16. Decembr. 1673. , & in Aquilana 26. Feb. 1763. item alium Sacerdotem cui digitus Pollex in manu dextera abscissus fuerat in Noviom. 11. Sept. 1726. , & demum alium Pollice in sinistra manu carentem in Cadurcen. 14. Januarii 1663. lib. decr. 28. pag. 3.

Verum enim vero ubi res fuit de casuali defectu , & de Sacerdote jam promoto non semel , sed pluries Sacra Congregatio dispensationem indulxit , Exemplum est in dictis Cadurcen. 14. Januarii 1663. , & Baren. 16. decem 1673. , & præsertim in Mutinen. 24. Maij 1734. , in qua Sacerdoti tribus digitis carenti Pollice , Indice , & medio fuit dispensatio concessa , ea tamen lege ut tantum in oratorio privato , vel in publica Ecclesia hora tamen a Populo minus frequentata celebraret . Et in Sumonigitten. 15. Maij 1738. , in qua Vicario Curato cui unice superfuerat digitus Pollex indulta fuit dispensatio , ita tamen ut celebraret in Ecclesiis minus frequentatis . Et in Aquilana 26. Februario 1763. , in qua eadem dispensatio indulta fuit Sacerdoti , cui in leva manu Pollex , Indexque casu defuerat .

Hæc tamen in Sacerdote jam promoto locum sibi vindicant.
Nunc vero res est de simplici Clerico dispensationem pe-
tente, ut ad Sacrum Presbyteratus ordinem, & ad exer-
citium curæ promoveri valeat. Perpendendum hinc an-
falem vel necessitas, vel utilitas, vel æquitas petitam
dispensationem exigant, dum res est de Clerico jam no-
minato ad Parochialem Ecclesiam, unanimi voto a Pa-
rochianis exoptato, bonisque moribus, ac Ecclesiasticæ
vitæ disciplina præditò, ab Episcopo quam maxime com-
mendato: Et demum res est de exercitio Curæ animarum
habendo in loco Vetiæ ditionis Helveticæ.

Eñi Patres qua ornantur juris Sacri peritia, ac æquitate, &
Clementia dignentur responsum dare.

An ius iocuſ diſpenſationi in Caſu &c.

Die Sabbati 6. Maii 1775. in ¹⁷ Pa-
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præter
alia, proponentur infra scripta Dubia,
juxta morem ejusdem Sacrae Congrega-
tionis de jure resolvenda.

DE quatuor Causis in præterita Congregatione actum-
fuit; Alterius definitio ad hodiernam rejecta, ideo prior
in ordine describitur, cui reliqua usque ad consuetum nu-
merum adduntur. Dignentur itaque Emi PP. singulis
responsum reddere.

ROMANA CAPELLANIARUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, ita ut sit standum, ^{Seff. 25. cap. 4.}
vel recedendum a decisio[n]is sub diebus 2. Septembris 1758., ^{de Reform.}
& 11. Augusti 1759. in casu &c.

Dilata ad sequentem.

ROMANA REDUCTIONIS LEGATORUM.

*An, & in qua quantitate sit locus in futurum reductioni Subsidio-
rum dotalium, & aliorum onerum in casu &c.* <sup>Seff. 25. cap. 4.
de Reform.</sup>

Affirmative pro reductione aliorum quatuor Subsidiorum
dotalium pro rata tantum annuorum scut. 91. & ob. 77.,
ita ut exactis reditibus annualibus ex superextanti sum-
ma fiat cumulus usque ad quantitatem scut. 25. con-
stituentium unum Subsidium dotale, quod statim con-
ferri debeat secundum dispositionem Testatoris, &
servetur idem ordo, & methodus successivis tem-
poribus.

6. Maii 1775.

Sess. 23. cap. 8.
de Reform.

18

ORDINIS SANCTI BASILII MAGNI.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum, in casu &c.

Previa confirmatione, in reliquis ad D. Secretarium
ad mentem.

Sess. 22. decret.
de obser. & evit.
in celebr. Miss.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum onerum
in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo, Administratori juxta in-
structionem.

Sess. 14. cap. 7.
de Reform.

CÖMEN. IRREGULARITATIS.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Negative.

Sess. 25. cap. 5., &
cap. 10. de Regul.
& Monial.

G RANATEN. Apud Alhamæ oppidum in Ecclesia PP. Carmelitarum anno 1725. patratum fuit sacrilegium Furtum Sacre Pixidis, in qua complures sacratissimæ Particule asservabantur. Probata per Curiam Ecclesiasticam eärum identitate cum repertæ fuissent in domo Rei, primum in Ecclesia PP. Clericorum Minorum Civitatis Granatensis, deinde solemniori pompa translatae fuerunt in Chorum inferiorem extra clausuram Monialium Ordinis S. Francisci Excalceatarum Monasterii sub invocatione Angeii Custodis, donec die 4. Novembris ejusdem anni 1725. iussu Archiepiscopi Perea clavis in parva Pixide argentea sigillis obsignata, translatae fuerunt in Chorum interiorem intra Clausuram ejusdem Monasterii, in quo etiam modo asservantur.

Summa fuit, ut etiam in praesens est veneratio, & cultus, Monialium erga Sacratissimum hoc depositum; jugiter enim diu, noctuque ante illud orant, lampades, cereosque accensos retinent, & in reparationem illatae injuriæ Corpori Christi tolemne Festum quotannis celebrant. Prae-

10

1132

te-

6. Maii 1775.

19

teretundum tamen non est prædictum Archiepiscopum Peream, cum forsan vereretur ne alicujus ex sacris Particulis corruptione, quæ temporis successu evenire potuisset, Moniales periculo materialis Idololatriæ expouerentur, insisse in eodem Altari assertari quoque, & renovari Augustissimum Eucharistia Sacramentum.

Cum verò Præsul de TAURO in Archiepiscopatu Successor, quæsivisset a Mogialibus Apostolicum Indultum, cuius vigore ipsis fas esset assertare intra Clausuram Augustissimum Eucharistiae Sacramentum earum nomine anno 1734. supplex hac de re libellus exhibitus fuit S. Congregationi. Datis de more literis ad Archiepiscopum, ut de re tota referret, hic adhibitis Peritis, assumptisque etiam expertis Viris Ecclesiasticis ad earumdem Particularum formalem recognitionem devenit. Cum constitisset Particulas incorruptas esse, Archiepiscopus jussit, ne loco dimoverentur, aut renovarentur alia Particulae consecratae, quemadmodum vigore decreti Archiepiscopi Pereae actum fuerat = *Perche in esse, come consagrate persisteva l oggetto certo, e determinato all'adorazione di Latria, che gli si deve, per la quale adorazione, non v'era bisogno di consagrarsi altre distinte Particolare, perche effendo quelle incorrotte si conservava Cristo sagramentato.*

Decreto hoc Archiepiscopi cum Moniales voti compotes evaserint, nihil ulterius aetum comperitur in Sacra Congregatione. At ab inde citra frequentiores prædictarum Particularum recognitiones fuerunt; Ab anno namque 1735., usque ad annum 1751., quo superstes fuit idem Archiepiscopus de TAURO, vel singulis, vel saltem alterannis annis, recognitiones peractæ fuerunt, in quibus constanti semper Peritorum relatione constitit, Particulas incorruptas permansiſſe. Eadem methodo se gessit Præsul Onesimus in Archiepiscopatu Successor, nam ab anno 1753., ad annum 1756. singulis annis easdem Particulas personaliter visitavit, atque incorruptas recognovit. Similiter annis 1758., & 1759. Capitulum Cathedralis, vacante Sede Archiepiscopali, ad ipsarum recognitionem processit. Eadem denique methodo usus est hodiernus Reverendissimus Archiepiscopus, qui integro decennio octo vicibus, sive per se, sive per suum Vicarium Generalem easdem Particulas visitavit, easque incorruptas recognovisse assertit.

Cum vero hic nollet diutius tolerare, quod sacrae haec Particulae assertarentur intra clausuram Monialium, sive quia hoc decreto Sac. Conc. Trident. vetitum est, sive quia præter necessitatem Clausura leges violarentur frequentibus recognitionibus, quæ etiam Monialium quietem turbare, eisque etiam sollicitudinem afferre potuissent, cura-

Tom. XLIV.

C 2

runt

unt Moniales obtinere Apostolicum Indultum, cuius vi-
gore Archiepiscopi committebatur arbitrio facultas in-
dulgendi retentionem intra Clausuram prædictarum SS.
Particularum. Verum Archiepiscopus antequam suum
interponeret arbitrium ad novam recognitionem die
25. Octobris deveniendum decrevit cui, & ipse in-
terfuit.

In hac itaque Peritorum, & Virorum Ecclesiasticorum ju-
dicio renunciatum fuit, Particulas majores adhuc integras,
& incorruptas subsistere in minoribus vero, & minutissi-
mis fragmentis aliquid immutationis vestigium depræ-
hendi, itaut gravis esset difficultas = di qualificare incor-
rotte = Quamobrem Archiepiscopus auditio etiam Promoto-
tore Fisci commisso uti noluit arbitrio, quinimmo non
obstante novo rescripto impetrato a Monialibus, quod sub-
reptitum agnovit, jussit, decrevitque = che la piccola
Piside legata, e sigillata, che esser nell'altare del Coro alto,
dentro la quale si racchiudono quelle Sagre Particole, si tras-
portasse, come si ritrovava da qualunque de Capellani del Mon-
astero al Ciborio dell' Altare Maggiore in ora opportuna, in cui
fossero chiuse le porte, senza pompa straordinaria, e per il passo
interno della Sagrestia &c. Riservandoci di provederne a suo
tempo circa al modo, e forma di fare in appresso le ulteriori ri-
cognizioni =

Gravissimum hoc fuit Monialibus, quæ cum ipsi Archiepi-
scopo significasset, velle ad Sacram Congregationem ea-
rum preces deferre, ipse ultro hac de re distinctam exara-
vit rerum omnium expositionem, ex qua superius relata
desumpta sunt, & ad hanc ipsam Sacram Congregationem
transmisit, quin suam explicaret animi sententiam, &
ipse quoque in hoc negocio EE. PP. definitionem ex-
pectans.

Petunt igitur Moniales indulgeri sibi facultatem retinendi in
Choro interiori prædictas Sacras particulas: Exponunt se
esse in possessione quinquaginta ferme annorum asservandi
intra Clausuram Sacratissimum hoc depositum, ab ipsis
diu, noctuque coli, & venerari, lampades, cereosque
accensos retineri, quotannis solemnē Festum celebrari,
in reparationem injurie sacrilego furto illatæ Sanctissimo
Corpori Christi, Sacratissimas Particulas ab anno 1734:
usque ad præsens singulis fere annis ab Archiepiscopis pro
tempore recognitas, non sine evidenti miraculo illæfas,
incorruptasque repertas, quod humana ratione evenire non
potuisse. Præsertim cum azimum faciliori dissolutioni ob-
noxium sit.

Subdunt vetitum quidem esse asservari, & retineri intra
Clausuram Eucharistiae Sacramentum, verum intelligen-
dum de eo quod conficitur pro Sacra Synaxi, & ad ritua-
lis præscriptum singulis saltem hebdomadis renovari de-
bet,

bet; Hac sub lege minime comprehendi casum, in quo sacratissimæ Particulæ a sacrilega Litronis manu prætervatae quinquaginta ab hiuc annis cum evidenti prodigio supra naturæ ordinem illæse, atque incorruptæ superflunt, & tales in posterum etiam futuras confidunt. Denique ex Archiepiscopi relatione in tot peractis visitationibus nihil evenisse, quod perturbationem attulerit. Summa sunt hæc rationum Capita, quibus Monialium petitio inititur.

Contra Promotor Fiscalis potissimum insistit dispositioni Sacri Concilii, de Clausura Monialium. Hanc autem nimium frequenter, & non sine perturbatione Monialium infringi contendit frequentibus recognitionibus. Addit irreverentiam suboriri in ipsa adoratione, quam sacris particulis exhibent Moniales; Cum enim eorum Chorus interior nimium angustus sit evenit, quod = nel tempo stesso in cui le Monache adorano le Sagne Particolare vulgono le spalle, all' Altare maggiore, ne mai vi mancava qualche discorso, che si cagiona dallo stesso concorso di altra gente.

Ex facti autem expositione ad Sacram Congregationem transmissa ab Archiepiscopo plura ad rerum elucidationem, quoniam ullus circumferetur libellus, expendenda sunt. Primum nempe, quod ab anno 1734., usque ad præsens singularis ferme, aut alternis annis peractæ fuerunt sacrarum Particularum recognitiones, ad quas Peritos Physicos, Virosque Ecclesiasticos evocari oportuit, & frequentiores in posterum esse debebunt; Alterum, quod tametsi in omnibus præcedentibus cognitionibus ab anno 1734., ad annum 1771., tam a prædecessoribus, quam ab hodierno Archiepiscopo peractis sacre Particulæ incorruptæ repertæ fuerint; In postrema tamen anni 1773. habetur; Che nelle Particolare riconosciute, ve ne sono molte, specialmente quelle di maggior grandezza, che si conservano salde senza indizj di mutazione, corruzione, o risoluzione, che l'altre minori, ed anche minutissime, le quali pure stanno racchiuso nello stesso vaso hanno qualche mutazione, che si percepisce col tatto, nella facilità, con cui si stritolano, e perciò appunto davano grave motivo di dubbio per qualisfarle incorrette, & in questo parere convenne ancora il nostro Promotore Fiscale. Tandem advertendum, Archiepiscopum de hisce Particulis nil aliud decrevisse quam quod transferri deberent = dal Coro alto, qui est intra Clausuram, al Ciborio della Chiesa, e collacarsi insieme con l'altre Pissidi contenenti le Ostie quotidiane, ripetendo le recognizioni più frequentemente di quelle si era fatto sino allora.

His igitur præmissis, cum Moniales instent, ut sibi Apostolicum concedatur Indultum retinendi intra Clausuram has Sacras Particulas, quas ut in præteritum coluerunt, ita etiam in posterum colet Latriæ cultu, & ipse etiam Archiepiscopus

pus suo decreto præsuppofuerit easdem servandas , & eodem Latræ cultu honorandas , venerandasque dum Pixidem , in qua ipsæ custodiuntur , reponi jussit in eodem Ciborio , in quo alia Pixides cum Eucharistia affervantur , abs re non erit , si nonnulla de diurna Sacratissimæ Eucharistie affervatione ex constanti tam veteri , quam recenti Ecclesiæ more , & disciplina ad EE. PP. memoriam revocentur .

Compertum sane est antiquissimum fuisse morem haud diu Sacram servandi Eucharistiam , imo post Missæ celebrationem communionis reliquias in Ecclesia tam Orientali , quam Occidentali pueris jejunis ad id specialiter advocatis in Templo distributas fuisse . Eam praxim sæculo sexto apud Orientales obtinuisse probat insigne miraculum , quod tempore Imperatoris Justiniani , & Patriarchæ Mennæ evenit de Pueri Judeo , qui triduo permanxit illæsus in ardenti fornace , in quam a Patre fuerat projectus , quod cum pueris Christianis superstites cœmmuniones manducasset , uti refert Evagr. bish. Eccles. lib. 4. cap. 35. , & Niceforus pariter bish. Eccles. lib. 17. cap. 25. , qui refert se , cum Puer admodum esset , sæpius cum aliis pueris communionis reliquias sumpsisse .

Eandem disciplinam in Occidente , & præsertim in Galliis ipso sæculo sexto servatam fuisse liquet ex Cauon. 6. Concil. Matricenensis habiti anno 566. In hoc enim cavetur quæcumque Sacrificiorum reliquiae post peractam Missam in Sacrario superfuerint , quarta , vel sexta Feria Innocentes pueri ab illo , cuius interest , ad Ecclesiam adducantur , indicito eis jejunio eisdem reliquias aspersis vino percipient , uti habetur avud. Justin. de Sacram. dissert. 4. quæst. 2. art. 2. Scardon. bish. Sacram. lib. 3. cap. 6. Mos hic hodierna etiam disciplina firmatur . Etenim in Cœrimoniali Romano novissime jussu san. mem. Bened. XIV. edito titulo 4. de Sac. Eucharistie vers 7 Parochis præscribitur = Sanctissimæ Eucharistie Particulas frequenter renovabit . Hostia vero , seu Particulae consecrandæ , vel ubi eas consecraverit veteres primo distribuant , vel sumat , quamobrem Theologi , & Liturgici in eo conveniunt , Eucharistiam singulis hebdomadis , vel ad summum infra quindecim dies renovari debere . Antoen. de Sacram. Eucharistie in sua Theol. mor. , Gavantus part. 2. tit. 10. Commentar. de Rubric. Missæ .

Hacque potissimum de causa Apostolica Sedes constanter rejicit ritum Græcorum , qui in Feria quinta Majoris Hebdomadæ consecrabant panes , ut per integrum annum affervantur ad reficiendos læthali morbo laborantes , qui Sacram Synaxim in Viaticum sibi depositabant , & aliquando etiam eisdem panibus consecratis , exiguum partem vini pariter consecrati affundebant , quemadmodum describitur a Leone Alat. in suo tractatu de Commun. Oriental.

sub unica specie nra.7. Ritum hunc Summus Pontifex Inno-centius IV. in Epistolâ, quam dedit ad Episcopum Tuscu-lanum interdixit hisce verbis = *Eucaristiam in die Cæse Domini usque ad annum prætextu infirmorum, ut videlicet de illa ipsis communiceat, non reservent.* Quod etiam confirmatum fuit a san. mem. Clemen. VIII. in Constitut. 107. Bull. 9. tom.8. part. 2. in qua cavetur = *Sanctissimum Eucaristie Sa-cramentum, quod pro infirmis asservatur, singulis octo diebus, aut saltem quindecim renovetur = Non asservetur idem Sacra-mentum toto anno; si tamen asservatum fuerit, saltem in fine an-ii suscatur = Ipsiusmet verbis hoc etiam præscripsit sa.me. Bened. XIV. in sua Constitut. Et si Pastoralis §. 6. tom.1. Bullar.* Quod etiam successivè confirmavit alia Constitut. 47. §. 29. tom.4. Bullar.

Cum vero res sit de Particulis non solum quinquagiinta ab hinc annis asservatis, sed imo res sit de eisdem asservan-dis etiam in futurum, eisque prosequendis ipsomet cultu Latriæ. Ponderandum utrum huic rei officiat immutatio, que evénit in minoribus Particulis, quæque iis verbis in Archiepiscopi relatione describitur = *Vi è qualche muta-zione, che si percepisce col tatto nella facilità, con cui si frisi-tino, e perciò appunto davano qualche motivo di dubbio, per qualificare incorrotte = Si enim earum immutatio talis es-set, ut simplicem respiceret qualitatem tunc sub ipsis non desineret esse Corpus Christi, quod si earundem tangeret substantiam, tunc certe in his fragmentis desisset esse Corpus Christi, secundum egregiam, perspicuamque distinctionem Divi Thomæ relatam in ejus Summa par.3. qua-stion.77. art.4. pag.511. tom.21. edit. Venet. anni 1757. = Li-stinguendum est inter utramque modum prædictarum corruptio-num; quia cum Corpus Christi, & Sanguis succedant in hoc Sacramento substantiae panis, & vini, si fiat talis immutatio ex parte accide ntium, qd & non sufficeret ad corruptionem panis, & vini, propter tales immutationem non desinit Corpus, & San-guis Christi esse sub hoc Sacramento. Sive fiat immutatio ex parte qualitatis, puta cum modicum immutatur color, aut sapor panis, vel vini; sive ex parte quantitatis, sicut cum dividitor panis, aut vinum in tales partes, quod adhuc in eis possit salva-ri natura panis, & vini. Si vero fiat tanta immutatio, quod suisset corrupta substantia panis, aut vini, non remaneant Cor-pus, & Sanguis Christi sub hoc Sacramento: Et hoc scjè ex parte qualitatum, sicut cum ita immutatur color, & sapor, & aliæ qualitates panis, & vini, quod nullo modo possint compati natu-ram panis, aut vini, sive etiam ex parte quantitatis, puta si pulverizetur panis, vel vinum in tam minutæ pârtes dividatur, ut jam non remaneant species panis, vel vini.*

Et prosequitur. Ad primum ergo dicendum, quod ad corruptio-nem per se pertinet, quod auferat esse Rei: unde in quantum esse alicujus forma est in materia, consequens est, quod per cor-pu-

ruptionem separetur forma a materia. Si vera hujusmodi esset non esset in materia, posset per corruptionem auferri, etiam materia non existente, sicut accidit in hoc Sacramento, ut ex dictis patet = Proindeque si quoad minora fragmenta corrupta esset substantia, desisset utique sub iis esse Corpus Christi, atque ideo Latriæ cultu venerari non deberent. Itemque si ulterioris corruptionis esset periculum, quod etiam in majoribus Particulis, frequentioribus recognitionibus timeri posset in posterum, ne Sacramentum irreverentiae, & fideles materiali Idolatriæ exponantur, hoc in casu easdem Particulas cum reverentia esse sumendas censuit *Sylvius in suis resolutionibus verbo Eucarist. 1. tom. 5.*

Certum tamen est ad triumphantis nostræ Fidei confirmationem in Sacratissimo Eucharistiae Sacramento, ita Divina dispensante Clementia ad incredulorum confusionem, & dubiorum confirmationem plura evenisse miracula, & præceteris habetur in Ecclesia Domus S. Crucis Ordinis Fratrum Prædicatorum de Observantia nuncupat. Javarinen sis Dioecesis in Regno Hungariae, conservari Hostiam sanguine prodigioso conspersam, cum in dies evidentissima miracula fierent, propter quæ Populi multitudo eo confluebat, Summus Pontifex *Alexander VI. in Constitut. 97. in Bullar. Fratrum Dominicorum tom. 4.* indulgentiam largitus fuit. Præterea in Ecclesia S. Mariae in Vado in Monasterio Canonorum Congregationis Renanæ Sanctissimi Salvatoris anno 1351. contigisse dicitur, ut Parocho Missam celebrante, subitaque detentatione perturbato, atque hæsitante, quonam pasto fieri posset vera Christi Caro, dum secundum ritum Hostia elevaretur, quotquot aderant, qui permulti sanè erant, Infantulum aspexisse, atque etiam in Missæ progressu fræta Hostia tantum sanguinem emanasse, ut Capellæ, Cælum totum sanguineis stellis fuerit conspersum; hujus autem prodigii gratia Ecclesia fuit donis, & oblationibus, & spiritualibus indulgentiis locupletata, tum a Gerardo, & Joanne Archiepiscopis Ravennæ, tum a Summis Pontificibus *Eugenio III., Eugenio IV., Paolo III., Paulo IV., Sancto Pio V., Gregorio XIII.* Clemens autem Papa Octavus Ferraria in suam ditionem vindicata Sacratissimum Sanguinem sæpe adoravit, Missamque in Ecclesia præfata celebravit.

Aliud ex ipsa conservatione Sacrarum hostiarum habetur in Ecclesia, quæ quondam erat PP. Soc. Jesu Complutensis Civitatis; In ea enim conservantur viginti quatuor hostiæ sive formæ consecratae, & ab Anno 1597. mirabiliter incorruptæ. Ferunt quippe impios nonnullos homines ex Maurorum gente eas surripuisse, ut Argenteam Pixedem venderent; Adolescentem vero ex Hispanis parentibus, & ab Avita origine Christianis hostias conservasse, & Patri

tri Joan. Svarez tradidisse, qui cum adhibito in Consilium Patre Gabriele Vasquez eas ob suspicionem Veneni, in loco humido, sed decenti reposuisset, ut humore corruptas in Cineres redigeret, & sancte consumeret, ipsas post aliquot tempus non putrefactas, sed Candidas, & integras invenit; atque in eodem statu diu eas vidit; Licet ad sumendum experimentum alias quasdam hostias non consecratas in eodem humido loco reposuisset, quas reperit putrefactas; & Vermiculis scatentes; Verum tamen est, quod cum successive supplicatum fuisse pro facultate ut ab omnibus, tum secularibus, quam regularibus, qui complecti ad horas Canonicas tenentur, officium cum Misa propria recitari posset, cum petitionis examen remissum fuerit ad Sac. Congregationem Rituum a tunc temporis fidei Promothore difficultates, & quidem magni ponderis objecta, constitutaeque fuerunt in defectu probationis Consecrationis Hostiarum, & identitatis earundem ut a Sac. Congregatione die 20. Martii 1683. instantiae hujusmodi rescriptum fuerit = non proposita = Quemadmodum haec relata habentur a S. mem. Bened. XIV. in ejus opera de Canonizat. Sanctorum tom 4. Cap. Ult. pag. 884.

His de assertione praedictarum particularum præmissis, quod attinet ad decretum Episcopi circa earum translationem ad Ecclesiam exteriorem Monialium duo sunt animadvertenda. Primum ne frequentibus recognitionibus violetur lex Clausuræ quam innovando constitutionem sa. mem. Bonifacii VIII. tantopere, tantaque sollicitudine prescripsit Sacrum Concil. Trident. Sess. 25. Cap. 5., de qua etiam celebres sunt constitutiones Sancti Pii V. incipien, Decori. san. mem. Gregorii XIII. cuius initium Deo Sacris, & alterius quæ incipit *Vbi gratia*, quas omnes innovavit, ac confirmavit sa. mem. Benedict. XIV. in sua Constitut. 40. incipien. salutar. Bullar. tom. 1.

Alterum quod in eodem Sac. Concilio Cap. 10. sess. 25. de regularibus, & Monialibus, expresse cavitur quod Eucaristia intra Septa Monasteriorum non retineatur = *Quod vera Santissimum Christi Corpus intra chorum, vel septum Monasterij, & non in publica Ecclesia conservetur prohibet S. Synodus non obstante quocunque indulto, aut privilegio =*; Hoc ipsum definitivit Sac. Congregatio Concil. in Toletana An. 1573. lib. 1. decret. pag. 192., & in alia Toletana Anni 1579. lib. 2. decretorum pag. 154., & in Barchinonen. VV. SS. LL. die 16. Julii 1651. lib. 23. decr. pag. 58., solummodo habetur in Olisponen. Anni 1582. datas fuisse litteras Archiepiscopo Summum Pontificem benignè induluisse præcibus Monialium Visitacionis ejusdem Civitatis, ut possent in interiori parte Ecclesie in Choro intra Clastra habere SSimi Sacramenti Custodiā dum tamen exterius pateat aditus. Ministro nulloque alio exterioris Ecclesie loco Sacramen-

tum asservetur , ut ex lib. q. decretorum pag. 38.

Quid igitur de asservatione prædictarum Sacrarum Particularum , quid de Monialium precibus , quid denique de decreto Episcopi definiendum , & censendum sit pro eximia qua possent Sacri juris cognitione omnibus inspectis circumstantiis definire dignentur EE. PP. , simulque responsum dare dubio quod proponitur .

An , & quomodo sit providendum in Casu &c.

Affirmative juxta decretum Archiepiscopi , & ad mentem .

*Sess. 25. cap. 18.
de Reformat.*

TRIDENTINA. Litteras ad Sac. Congregationem dedit Episcopus Tridentinus quibus ut sue diecseos presbyteros , qui ad parochiales concurrunt sumptus , incommodisque prospiciat atque etiam gravissima eximat se molestia , & sollicitudine , pro se suisque Successoribus facultatem postulat , ut si quando occasione vacationis alicius parochialis prævio legitimo concursu rector alterius parochialis ad vacantem transferretur unico contextu , ex approbatis in ipso concursu , quin novus indicatur , possit etiam secundæ parochialis vacantis rectorem seligere . En verba Epistolæ = Ut primum Concilii publicatio bac in Urbe secuta est , constantissima in Tridentina Curia consuetudo invaluit conferendi per concursus vacantes Parochiales Ecclesias ad normam præsertim a citato Concilio , & à fel. rec. Benedicto XIV. proponendo nimirum Candidatis aliquot Conscientię Casus , ex quorum discussione cujusdam Evangelij textus , ad Parochialis Orationis contextum ritè , apteque intra aliquot horarum spatium in scriptis elucubrandum tuitus experimentum Candidatorum habilitatis circa animarum procurationem haberet posse .

Ad hujusmodi Concursus ex universa , qua late patet diœcesi , atque adeo ex remotissimis pagis ad quadraginta semper , & quinquaginta Sacerdotes magno ubique sumptu confluunt , neque exceptat memoria , qua Sacerdos aliquis primo , alterove tentamine Voti compos factus : Potissimum namque præstantium Candidatorum meritum in majori concursuum numero nititur , quibus Episcopi Tridentini præsunt , ut facilius opportuniiores dignificant , Paræciisque vacantibus melius , & utilius provideatur .

Cum tamen interdum eveniat , ut deceat Tridentinum Episcopum ut gravissimas Ecclesiasticas , politicasque causas vacantem E. S. parœcum conferre Candidato alias de altera Ecclesia Parochiali proviso , adeo ut per ejusdem promotionem provisi vaeet Ecclesia , opusqne foret convocatione novi concursus . Hinc maxime a Vobis EE. PP. etiam , atque etiam peto , quæisque facultatem , ut mibi , meisque Successoribus concedatis , ut uno ,

eodemque contentu tam prior, quam posterior Parochialis Ecclesia, qua ob promotionem alicuius Candidati jam Parochi, ad novam, vacaret, provideri possit.

Postulationis sine rationes has proponit = *Quia in hac mea Diocesi uno eodemque tempore decem Parochiae vacarent, omnes penitus Candidati, non particulariter ad parochiam determinataam A. vel B., sed al omnes generaliter contendunt. Vigore hujus auctoritatis haec Curia Episcopalis Tridentina, quotiescumque se dabit occasio, publicis in Monitoriis, quo Ecclesiarum valvis propter indictionem Concursum affigi solent specialem declarationem banc inseret, quod inditus concursus adhibebitur, in Casu etiam pro Parochia vacatura, quando ad vacan- tem, ut supra dictum est translatio fieret actualis Parochi. Si res ex mea Sententia conficietur, & Candidatorum sumptus, incommodisque EE. PP. parceris, meque ipsum molestia, & sollicitudine quam ex eadens re capio gravissimam omnino li- heretis.*

Quid petitioni hujusmodi respondendum queritur. Collationi parochialium JURE Decretalium simplex examen premittebatur, ut in Cap. ad hæc versic., & hoc idem in Colatio ibi beneficior. de offic. Archidiac. in Cap. ad decorum de Insit., & in Cap. Quoniam de Jurepatr., Concursum, ejusque habendi formam præscripsit S. C. Cap. 18. Sess. 24. de refor. Conciliarem hanc dispositionem confirmavit, & declaravit S. Pius V. in celeberrima ejus Constit. cuius initium in conferendis. Prærior Concursus habendi forma præscripta est literis Encyclicis S. C., atque a san. mem. Clemente XI. confirmatis, datis ad Episcopos die 10. Januarii 1721. Tandem omnia novissima Constit. S. mem. Benedicti XIV. Cujus initium = *Cum illud quæ est la 68. Bul. Tom. I.* reassumpta, confirmataque fuerunt.

De casu autem quo uno eodemque tempore plures contingat vacare Parochias, quoad omnes quidem indicendus est concursus prævia affixione distinctorum edictorum pro unaquaque Ecclesia, non tamen Episcopus teneatur separata peragere examina, sed concursus absolvit unico concurrentium examine, actum fuit a Sac. Rot. in Causa Majoriam Parochialis de Menacor. ut ex Decit. proditis die 12. Julii 1708. §. Utroque, & seqq. coram bo. mem. Omanna, & 22. Februarii 1709. S. discursus coram bo. mem. Card. Aldrovando, quæ reassumptæ, confirmataque fuerunt coram Molin. ut ex decis. 1183. quia finis, & ratio, propter quam Concilium requirit examen, est, ut Ecclesia a dignis, & idoneis parochis gubernetur, quia nulla lege, nullaque Pontificia constitutione Episcopis vetitum legitur, ne unico examine duplicum concursum pro duabus Ecclesiis Parochialibus ab solvere possit, & eodem examine oppositores pro pluribus parochialibus Ecclesiis examinare, & approbare.

Quoties enim Episcopus una cum examinatoribus Synodalibus plures examinant oppositores pro pluribus Ecclesiis parochialibus vacantibus, tunc licet examen dici possit unum materialiter, est tamen duplex formaliter utpote expletum pro duplice Ecclesia parochiali uti habetur ex dicta decisi, coram Molin. decis. 1183. num. 3., & 4.

Quin, ut prosequitur eadem Decisi ~~sua~~. 5., & 6. huic rei obstat sive dispositio S. C. d. Cap. 18. Sess. 24. de reform. Inibi enim solum decernitur, ut adveniente vacatione Parochialis Ecclesia Episcopus cum tribus examinatoribus Synodalibus examen faciat, ut succedente alia Vacatione in novo certamine peragendo, aut eosdem, aut alios tres examinatores, quos maluerit, ex Synodalibus tamen, eligere possit; Nullo tamen modo mandat, ut in contemporanea plurium Ecclesiarum vacatione, pluram etiam, & diversa examina fieri debeant. Sive Constat. Pianae, siquidem in ea nec verbum quidem est de pluralitate examinis in contemporanea Vacatione plurium Parochialium, quemadmodum etiam de hoc nihil cavitur in novissima constit. sa. mem. Bened. XIV. incipien. Cum illud.

Non relevante, quod approbatus ad concursum ad unam Ecclesiam Parochialem, dici non possit approbatus ad aliam, quia hoc procederet, (vii subdit eadem decisio) quoties concursus fuisse indicatus pro una Ecclesia Parochiali, & fuissent etiam approbati pro alia Ecclesia Parochiali, quia tunc verificaretur, quod examinatus, & approbatus ad unam Ecclesiam Parochialem, inde ab Episcopo praelectus ad Ecclesiam Parochialem, pro qua non fuit neque examinatus, neque approbatus, nulliter, & invalide praelectus fuisse; Secus tamen est, quando oppositores fuerunt examinati, & respectivè approbati pro utraque Ecclesia Parochiali licet unico examine.

Finis enim, & ratio propter quam Sac. Concilium, & Pontificis Constitutiones requirunt examen, est, ut, Ecclesia a dignis, & idoneis Parochis gubernetur. Cum autem Episcopus de majori, vel minori idoneitate, & habilitate Concurrentum ad omnes Parochiales eodem tempore vacantes, recte valeat, se cautorem reddere, judiciumque efformare sine minima lassione conciliaris dispositonis mediante unico examine, hinc est, ut adimpleto primario fine per concilium volito, nihil de materialitate plurium examinum literaliter non requisitorum in simultanea plurium Ecclesiarum vacatione curandum sit uti probat Fargn. de jurepatr. part. 5. Can. 10. Cap. 1. num. 18., & concludit superius adducta decis. coram Molin. 22. 8., & 9.

Hæc vero, quæ locum habent in Casu, in quo pro duabus Parochialibus vacantibus sat est, si unicus indicatur concursus, unicunque habeatur examen, si modo nomina-

rum pro utriusque provisione præmissa sunt edicta. Ponderandum, an ex identitate rationis locum vindicent etiam in casu, in quo una tantum vacat Parochialis, & alterius vacatio per promotionem, seu translationem. Rectoris futura est omnino incerta, atque eventualis. An huic rei provisum sit Cautela suggesta ab Episcopo exprimendi scilicet in edictis quod = *Indictus Concursus adhibebitur etiam in casu pro Parochia vacatura* = Et quid censendum sit si forte plurium Rectorum translatio, & æque plurium Parochialium consecatoria vacatio eveniet. Vel denique cum nihil contra cautum legatur, vel a Sac. Concil., vel a Constitut. Apostolic., urgentibus rationibus propositis ab Episcopo evitandi præsertim sumptus, atque incommoda Candidatorum, denique ingentis numeri eorundem, qui confluunt ad Concursus, justa sit Causa, ut aliquid relaxetur, de praxi reiterandi concursus, & examina, quod ad meram formalitatem pertinet *Pignattel. Consult. Eccles. Tom. I. Consult. 2. nro. 35.* Dummodo idem sequatur effectus excludendi a regimine animarum minus idoneos, quo nil est, quod magis officiat Ecclesiæ Dei ut ex *Innoc. III. in Cap. nihil est de elect.*, *Cap. cum sit aratum de ecclesiæ qualitat.*, & *Alex. III. in Cap. cum re eod. sit.*, atque admittendi tantummodo idoneos, probatosque viros, qui se totas oib[us] pascendis exponant pastoris opere, & nomine gloriantes, nil sibi reputantes indignum, nisi quod saluti oivium obviare putarent, non querentes, qua sua sunt, sed impendentes, uti ait *S. Bernard. lib. 4. Consid. Cap. 2.*

Dignentur itaque EE. PP. summa, qua pollent juris scientia decernere; & responsum reddere Dubio =
Az, & quamodo petitioni Episcopi fit annuendum in Casu?

CORNELIANA. Pia Mulier Cleopatra Tartaglia Corneta na Anno 1720. solemní actu inter vivos Cappellaniam mere Laicalem, seu legatum pium instituit de jure patrōnatus suæ Familiæ cum dote LL. 20. Montium, injuncto onore Cappellano pro tempore nominando celebrandi per se ipsum Missas sex hebdomadales in qualibet benevisâ Ecclesia: Facultatem Patronis concessit semper, & quandocumque Cappellaños ad nutum amovendi, & demum eardem Cappellaniam penitus exemit a qualibet ordinarii, vel alterius superioris Ecclesiastici jurisdictione.

Ad

*Seff. 23. cap. 8.
de Reformat.*

Ad hanc Cappellaniam nuper vacatam per obitum Francisci de Nobilibus nominationem a Patronis obtinuit Clericus Laelantius de Nobilibus Senen. & tatis annorum duodecim nepos Celiae Tartaglia neptis, & donataria universalis dictæ Fundatricis. Impar idem Clericus Franciscus ad sacra per se ipsum implerda preces dedit pro facultate eam assequendi, & retinendi nec non onera Missarum per alium sacerdotem implendi usque dum ad legitimam Præbiteratus ætatem pervenerit. Propositis autem precibus in Congregatione diei 30. Julii 1774. prodidit rescriptum = Iterum proponatur. Nunc itaque easdem preces renovat.

Inquit rem esse de Cappellania Laicali ad nutum amovibili, ad quam assequendam, ac retinendam sat est ex juris communis censura ætas annorum septem. Licet autem ex prescripto Sacri Concilii in Sess. 23. cap. 5. de Ref. ætas annorum 14. requiratur, benigne tamen sibi & tatis dispensationem indulgendam esse, tum quia est Testatrix sanguine conjunctus, & de Familia Patronorum, tum quia omnes Patroni, ac interesse habentes consensum præstant, tum demum quia nullus alius ex Familia est capax, nullusque extraneus jus habet ad eam assequendam.

Episcopus Cornetanus post relatam Fundationis seriem concludit = dignum eum putare petitam dispensatione super ætate, ac facultate celebrare faciendi per alium Sacerdotem prescripta Missas donec ad Præbiteratus ordinem valeat promoveri.

Fundatrix simplicem Capellaniam Laicalem ad nutum amovibilem, seu merum legatum piuum instituit, imo eamdein penitus ab omni Episcopi, vel alterius Superioris Ecclesiastici jurisdictione exemit. Inspecta itaque ipsius indole, ac natura præsto foret vulgata juris communis censura, ut eadem Cappellania recte assequi, & retineri valeat a Laicis, infantibus, ac etiam a mulieribus Navar. cors. 5. num. 1., Card. de Luc. de benef. disc. 80. num. 18., Rot. cor. Mazanedo decif. 334. per tot, & in Erboretana Cappellaniæ 17. Jun. 1726. §. Maxime coram Ratto, & Sac. Congregatio in Romana Cappellaniæ 12. Julii 1721., & in Civitatis Castelli 1. Martii 1766. in qua cum ageretur de puero sexenni proposito = An Paulus Nicolaus Bonvista sit capax consequendi Capellianas, seu legata pia ordinata a Comite Monte marte, responsum fuit affirmative. Nec contrarium statuit Synodus Tridentina in Sess. 13. cap. 6. de Ref., cum unice loquatur de Beneficiis Ecclesiasticis.

Verum, & juris communis censura penitus conticescit, ac exceptionem patitur, dum, vel expressa, vel tacita fundatoris voluntas obstat Card. de Luc. de Benef. disc. 61. num. 4., Rot coram de Graffis decif. 114. num. 5., & in Hydrustina Cappellaniæ y. Maij 1698. §. Quamvis coram Pio. Non etc-

6. Maij 1775.

31

etenim repugnat, ut Cappellania mere Laicalis, ac simplex legatum pium sit nulla Ordinarii auctoritate erectum, sed ex voluntate Testatoris personæ nominandæ debeant esse Ecclesiastica, & etiam Præbiterales, ita ut Laici, infantes, & etiam Clerici conjugati incapaces sint.

Qua de re in una Auximana Cappelliarum 16. Decemb. 1702. proposito = *An dictæ Cappellaniæ reputari debeant ad instar hereditatis mere prophæz, sicutque ita laicales, ut ad illas nominari etiam possint Laici, mulieres, & pueri,* responsum est = affirmative quoad primam partem, negative, quoad secundam, lib. 52. decret. pag. 449.

In una Firmana Cappellaniæ 18. April. 1711., in qua res erat de Cappellania mere laicali, & nulla ordinarii auctoritate ereta, proposito = *An Clericus Joannes Baptista Rettinus in statu Clerici conjugati possit retinere Cappellaniam, de qua agitur,* rescriptum est. Negative lib. 61. decret. pag. 176.

In una Romana Cappellaniæ, in qua agebatur de Cappellania, ereta cum declaratione = *Qual Cappellania debba riputarsi ad effer mere para laicale, e non benefizio Ecclesiastico,* proposito = *An Cappellania de qua agitur retineri possit in statu conjugali per Cappellatum a Testatore nominatum,* rescriptum est die 20. Septemb. 1727. Negative.

Et in una Civitatis Castelli 24. Aprilis 1751. proposito = *An Cappellania, de qua agitur sit mere Laicalis, ita ut retineri possit ab Oratore in statu Conjugali,* rescriptum est affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Tota itaque disceptatio in interpretanda mente Cleopatra Fundatricis versatur. Hæc expreßam legem indixit, ut Cappellani pro tempore nominandi implerent Statuta Sacra per se ipsos &c. cum vacatione unius mensis, & non ultra in casu Cappellani infirmitatis, ex qua ipse Cappellanus a se ipso celebrare non posset, transacto vero mense quando etiam non posset, teneatur celebrare facere. Perpendendum hinc an Fundatrix qualitatem Sacerdotalem actu seu Præbiteralem desideraverit in Cappellano nominando, ita ut ea Cappellania Laicalis tantum a Præbiterio assequi, & retineri valeat.

De dispensatione autem concedenda, ubi agitur de passive vocato, præsertim uno, facile concedi solet a Dataria Apostolica, ut testatur. Corrad. in Prax. dispensat. lib. 4. Cap. 2. num. 8., Piton. disceptat. Eccles. 13. num. 42. Nec solet etiam de beneficiis, a Sacra Congregatiōne denegari, ubi vel res est de Compatrono, vel de coniuncto Fundatris, & de hujus Familia, vel de passive vocato, præsertim concurrente paupertate, ac Patronorum omnium, nec non inter se habentium consensu, ut de puero bismo in Afurlana Cappelliarum super dispensatione 22. August. 1750., & in Neritonem Abbatiae 22. Novemb. 1760. de Puero quadrienni in Lucana Beneficii, seu Cappellaniæ 17. Maij 1749.; & de

& de Puer quinquenni in Mowafersen., seu Osnebrugen. Canoniciatum 1. Julii 1753. Viden. Parmen. dispensationis 7. Junii 1760., Calaguritano dispensationis 8. August. 1761. Tridentina Cappellaniae 29. August. 1761.

EE. Patrum judicium expectatur.

An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in Casu &c.

*Seff. 14. cap. 7.
de Reformat.*

MALACITANA. Violento convulsionum morbo adeo in leva corporis parte læsus fuit Simon Serranus in undecimo ætatis anno, ut paulisper claudicet, duosque manus sinistræ digitos medium, & anularem rigidos, inflexibilisque habeat. Clericali militiae dein ab Episcopo adscriptus, ac etiam ad Cappellaniam Laicalem suæ Familiae nominatus, petiit ab hac Sac. Congregatione saltem dispensari, ut ad Sacros ordines, ac ad Præsbyteratum promoveri queat.

Adito Episcopo, pro hoc valetudinario retulit Vicarius Generalis = *Predictum Simonem altero tantum pede csp:um levissime claudicare: Minus vero sinistræ digitos medium, & anularem rigidos esse, nec liberi usus tenaces, unde nec Missalis folia nisi dextera manus faciat, vel omnino comperi cat; atque corraget, vertere potest, nec vittas fericas, quibus facilius notantur, atque volvuntur chartæ, præ digitorum debilitate trahare, nec demum patenam ita elevare, ut ad imum labrum, extremanaque menti partem accedat, sed supra pectus, vel prope collum conficit: Cæteras autem, præcipusque cæmonias, quarum defectus scandalum in Populo generare posset, penitus apud illum esse in tuta, nec ullum divinis Ministeriis religiose, reverenterque conficiendis grave præter dicta impedimentum apponi. Quamobrem mea quidem sententia certum est, nisi dicta absint, Emis Patribus nihil insuper obfuturum quominus Orationis ejusdem petitioni, si placitum erit, benignè respondeant, & aequiescant.*

Nunc ideo preces renovat pro dispensatione. Inquit non culpa, nec delicto, sed morbi vi duo sibi obesse, alterum quod claudicet, alterum quod digitos anularém, & medium manus Sinistræ rigidos, ac inflexibilis habeat, ex neutro irregularitatem induci. Quoad primum attinet, non claudicare cum gravi deformitate, vel scandalo, nec baculo, aut alio auxilio egere, sed tantum levissime in sinistro pede, ut nec deformitas exurgat, nihilque obsit Altaris Ministerio, ac Cæmoniarum omnium imole-

mento. Ex hoc itaque defectu nullam irregularitatis notam induci cap. 9. si quis in infirmitate dist. 55., *Barbus. de Off. & potest. Episcop. part. 2. alleg. 2. num. 40.*
 Minusque eam induci ex defectu digitorum. Non rem esse de digitis Indice, vel Pollice pro consecratione necessariis, sed de aliis medio, & annulari, quoram in consecratione nullus est usus. Nec obesse, quod post consecrationem folia volvere nequeat, nec patenam ad imum labri accedere. Folia quippe vel manu dextera, vel ipsorum compositione recte absque deformitate volvere posse: Patenam vero si non ad imum labri, vel menti, saltem supra pectus, & prope Collum accedere posse. Recte ideo omnia saltem per equipollens absque ulla deformitate, & scandalo integre exerceri, agique insuper non de præcipuis, ac necessariis, sed de extrinsecis cæremoniis, in quibus nec rigide inquirendum est, nihilque vetat, quominus per equipollens impleantur.

Hinc saltem postulat sibi dispensationem indulgeri. Dum enim nulla detormitas, nullumque scandilum est: dum nihil ex substantialibus, ac præcipuis cæremoniis deest; dumque omnia integre, recteque impleri valent, commiserandam esse irregularitatem ex morbi vi, & solo defectu provenientem, sibique benignè largiendam esse dispensationem, ut ad Sacros Ordines promoveri, & obtenta Capellanie onera implere valeat.

Irregularitas alia ex delicto, alia ex defectu sive animi, sive corporis profluit. Irregulares sunt ex defectu corporis, qui ita sunt corpore vitiati, ut vel nequeat ordinis ministeria exercere, vel non nisi cum deformitate, & scandalo, cap. Illiteratos dist. 35. cap. Presbyterum, & cap. Tercios de Cleric. agrat. Sic irregularis est, qui fuit aliquando minus mutilatus cap. Exposuisti 6 de corp. vitiat.: Presbyter, cui medietas palme cum duobus digitis fuit abfusa cap. Presbyterum de Cleric. agrat. deformiter Gibbosus, cap. Hunc etenim vers. Gibbosus dist. 49. Claudius nequeat sine pelle ligneo, vel sine baculo incedere can. Nullus Episcopus de consecr. distinct. i.: oculo orbatus, sive cui oculus erutus est si absque notabili deformitate Canonem legere nequeat, can. Si evangelica 13. distinct. 55. & connies notabiliter impediti aliquo usu membrorum d. cap. Si evangelicus, & tot. tit. de corp. vitiat.

Sin vero talis sit corporalis defectus, qui neque notabilem deformitatem contineat, nec scandalum in celebratione causet, neque exercitium celebrationis impedit, nullus irregularitas est. Hinc Alexander III. in cap. i. de Corp. vitiatis, inquit = Respondemus, quod cum ipse non perdiderit tantum de dixito, quod sine scando possit solemniter celebrare, satis potes permittere ipsum in suo ordine ministrare = & de Clerico promovendo, cui super dexteræ pollice fortuito casu

avulsa fuerat unguia in cap. 7. eodem = Ministratus quatenus si ad frangendam Eucharistiam sit in pollice ipso potens , & alius Canonicum non obstat propter deformitatem hujusmodi non dimittas, quin cum ad Ordinem promoveas Sacerdotis .

Ponderandum ideo an defectus Simeonis vel exercitium ordinis impedianc, vel deformitatem, ac scandalum generent. Claudus est, sed levissime, ut refert Vicarius Generalis. Digitos inflexibilis, ac rigidos habet, sed vel ope manus dexteræ, vel foliorum compressione potest Missalis folia vertere, & Patenam saltē supra pectus, & prope collum accedere. Verum hic non ros est de Sacerdote jam promoto, sed de protonoveno. Sacra Congregatio in una Consentina 13. Julii 1725. Sacerdoti jam promoto, qui casualem in brachio dextero passus fuerat lesionem, ut sacram Hostiam, & Sanguinem sumere non posset cum manu dextera, indulxit arbitrio Ordinarii dispensationem, ut Eucharistiam ope manus sinistram sumeret.

Quid consulendum in casu sit decernant Eminentiss. PP.

Proponuntur

An sit consulendum SANCTISSIMO pro dispensatione, in casu &c.

35

Die Sabatbi 17. Junii 1775. in Pa-
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

CUM in proxima præterita Congregatione nonnulla Cau-
sarum Dubia decisa minime fuerint, dignabuntur
EE. VV. dictæ Congregationis Folium reassumere, & se-
quentibus Dubiis pro summa, qua pollent, sapientia re-
spondere.

ROMANA CAPPELLANIARUM.

*An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, ita ut sit standum,
vel recessendum a decisis sub diebus 2. Septembris 1758., &
11. Augusti 1759. in casu &c.*

*Seff. 25. cap. 4.
Re opform.*

Dilata, & eligatur Peritus judicialis confirmatione
Status.

TRIDENTINA.

An sit consilendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

*Seff. 25. cap. 18.
de Reform.*

Scribatur Episcopo ad mentem.

CORNELIANA.

An sit consilendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

*Seff. 23. cap. 8.
de Reform.*

Affirmative usquedam ad legitimam pervenerit statem,
adimpletis oneribus.

MALACITANA.

An sit consilendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c

*Seff. 14. cap. 7.
de Reform.*

Consilendum Sanctissimo pro dispensatione ad cau-
thelam.

SPOLETANA. Capitulum, & Canonicū Collegiatē Ecclesiae S. Gregorii Majoris Spoletanæ Civitatis, cuius Mensa reperiuntur unitæ tresdecim Cappellanie, perpetuum habent onus annuas celebrand. Missas 706. præter alias 25. per Priorem primam ejusdem Capituli Dignitatem celebrandas, quæ in antiqua Sacra tabella, simpliciter descriptæ sunt, & quoniam celebratio æqua distributione per Canonicos impletur. Nulla extat nominum memoria, qui nam fuerint eauradem Cappellaniarum Fundatores; quivè pīi Testatores antedictas Missas celebrari mandantes, & quæ nam sīt bona, quæ vel pro dote Cappellaniarum, vel pro implendo prefato Missarum onere relicta fuere. Tam gravia namque Massa communis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ passa est infortunia, & decrementa in Bonis, dominibus, ac redditibus, ut Canonici impares esse agnoverint nedum implemento dicti Missarum oneris, quæ adamassim usque ad recentiora tempora impleverunt, sed etiam Præbendis annexorum, & præsertim assiduo Chori servitio, quo Canonicī premuntur.

Quamobrem tūm ob perpetuam Massa communis inopiam, tūm ob ingentes ferendas expensas in collapsis ex causa terræmotus domibus sive reficiendis, sive restaurandis, tūm ex aliis plurimis hujus generis necessariis sumptibus peragendis, Canonici recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem pro aliqua reportanda reductione supradictarum Missarum 706., votique compotes effecti fuerunt anno 1758. pro illarum medietate; & ad sexennium, quæ gratia perseverantibus adhuc infortuniis, & decremente Massa communis benigniter prorogata fuit ad triennium semel de anno 1364.. secundo de anno 167., tertio demum de anno 1770. Anno vero 1773. iisdem persistentibus causis, supplicantibusque Canonicis, ut perpetua fieret hujusmodi temporanea Missarum reductio, Sacra Congregatio sub die 17. Julii dicti anni 1773. per summaria precum rescripsit = *Pro purgatione ad annum, & interim firmetur Status Collegiatæ,*

Firmato Statu tum activo, tum passivo dictæ Massæ communis per integrum decennium a Ratiocinatore Spoletanæ Civitatis, ex eo constat, Statum activum superare passivum in scutis 1933. 14. 1. $\frac{1}{2}$. & sic in annuis scutis 193. 31. $\frac{1}{2}$, quibus distributis in quatuordecim portionibus, hoc est Priori pro duabus partibus, decim totidem Canonicis, & geminis duobus Cappellaniis, patet, quemlibet Canonicum non alios anno quolibet habere redditus, nisi scutorum 13. 80. 4., ob idque Canonicī ratione modicatā reddituum, nec non restorationis Canonicalium, & ruralium Ædium, aliarumque necessiarum expensarum, variata petitione, nunc instant pro perpetua Mis-

Missarum onium reductione ex iuribus ab ipsis circumferendis.

Animadvertisendum in Facto est, Episcopum in suis prioribus Epistolis Sacre Congregationi transmissis annuisse prorogationi reductionis onerum Missarum pro medietate, In postrema vero Iesu Epistola, qua adnexum transmisit statutum activum, & passivum dicti Capituli, nihil de prorogatione dixit, minusque de perpetua singularum Missarum reductione, pro qua instant Canonici, solumque retulit fructus Canonicatum tenues esse, & proinde profus imparies quotidiano ferendo Ecclesiæ servitio.

Rursus ex transmissa firmatione Status activi, & passivi pro certo habetur, e statu activo supputatas fuisse tres expensarum partitas jam per decenium consideratas, nimirum per risarcimento della Canonica, & in parte risarcite le Case de Coloni sc. 215. 03. 1. $\frac{1}{3}$ = item = per spese di Liti sc. 34. = nec non = per spese diversi sc. 130. 49. 2. $\frac{1}{3}$

Ulterius non leviter autematur ut ait Spoletanus Antistes, quod juxta ab antiquo tempore redditus pro Missarum celebrazione relieti cum iis, qui ad Massam Capitularum spectabant, fuerint commissi, ac incorporati.

Notandum preterea est, quod cum antedictum Missarum onus sit, ut refert Episcopus, inter Præbendas pro rata distributum, hinc illius facta reductione pro medietate, nimirum pro Sacris 152., istisque divitis in quatuor super decem Præbendas, quas inter dividuntur redditus, quilibet Canonicus vi reportat, reductionis onus habuit quotannis celebrandi Sacra vigintiquinque.

In jure vero ponderandum occurrit, quod aut agitur de onere Sacrorum jam agito, & dudum impleto, & hoc casu si fructum diminutio contingit, minuendum etiam est onus Sacrorum servata proportione eleemosynæ manualis, ut monet Passarin. de Stat. Honin. quest. 187. artic. 4. numero 1042., & respondit Sacra Congregatio in una Burgi Santi Sepulchri reducione Oneris Missarum 30. Martii 1748. Aut vero res est de onere nondum agnito, nec impleto, & diminutio petatur ante agnitionem, & implementum, & hoc casu diminutis redditibus, diminutio Sacrorum facienda est pro rata eleemosyna debite pro Missa perpetua juxta morem regionis, non vero ad instar manualis, ut constanter à Sacra Congregatione responsum est in Nepesina reductionis Onerum 27. Julii 1734, & in Viterbién. Cappellanie 11. Januarii 1744.

Et in genere quod diminutis redditibus diminutio quoque fiat celebrationis Sacrorum, Canonorum instantia favere videntur rescripta Sacre Congregationis in Vigilién. Decanatus ad II. Dubium 23. Julii 1729., in Imolé. Reductionis Missarum, & Liberationis Oneris ad I. Dulium 7. Augusti 1745., & in Romana Reductionis 7. Februarii 1756. d. quo-

17. Junii 1775.

quodque peremptis in totum redditibus, in totum etiam cessat obligatio celebrandi Missas tradit cum Concordantibus Päfferin. de Stat. Homin. quæst. 187. artic. 4. num. 1037.

His instantibus, Canonici postulant diminutionem oneris jam ab ipsis agniti, & adimpleti. E contra verò redditus sperari possunt ampliores ex conspicuis plantationibus, & meliora mentis factis in Agris, de quibus meminuit Episcopus Antecessor. Dignabuntur itaque EE. VV., his omnibus perennis, summa, qua pollent, sapientia decernere.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Reductione Missarum in casu &c.

Pro protogatione reductionis pro medietate ad Triennium.

*Sess. 31. cap. 4. &c.
cap. 5. de Reform.*

RIPANA BENEFICII. In Ecclesia Matrici S. Joannis Castri Cryptarum ad Mare quatuor usque ab antiquo tempore eresta sunt simplicia Beneficia de Jurepatronatus Communitatis dicti Castri, quæ in qualibet occurrente vacatione publicis indictis comitiis per suffragiorum pluralitatem vacans Beneficium de novo Rectore providit.

Die 22. Septembris 1772. per obitum Sacerdotis Josephi Albini vacavit alterum ex dictis quatuor Beneficiis sub invocatione SS. Juliani, & Luciae; Verum nonnulli Decuriones dictæ Communitatis supplicem porrexerunt libellum sa. mem. Clementis X!V., ut ex quatuor Beneficiis geminæ erigi deberent Cappellaniæ Concuratae, seu Adjutrices, quarum Cappellani ab eadem Communitate nominandi adjutores essent Parocho incumbere non valenti Animarum curæ tum attenta Populi multitudine, tum spectata amplitudine Territorii, locorumque distantia, simul & difficultate Parochianorum accedendi ad Ecclesiam Parochiale pro recipiendis Sacramentis, audiendisque Divinis Officiis.

Communitas Patrona de hisce precibus inscia, ut vacans Beneficium de novo Rectore provideretur, publica indit comitia pro die 12. sequentis Octobris, inibique Sacerdotes, & Clerici Loci, qui passim habent nominationem, habita notitia de dicto recursu ad Sanctissimum, solemniter protestati sunt, vacans Beneficium esse, recursu non obstante, de Rectore providendum, quemadmodum sub die 20. ejusdem Octobris renovatis comitiis, nominatio cecidit in Personam Sacerdotis Viñcentii Ottaviani, qui postridie sollicitus fuit suam exhibere nominationem Ordinario, ut de Beneficio intitueretur,

retur, vi cuius idem Ordinarius per afflictione[m] Edictorum omnes moritos esse voluit ad dicendum intra novendialem terminum causam quare, cur Octavianus nominatus non debeat institui, & de Beneficio provideri.

Interea praefatae Decurionum preces a[le]gatæ fuerunt iudicio Sacrae Congregationis, & dum acta in ea peragebantur, Præpositus Ermenegildus Tanurii, qui postquam uti delegatus ab Episcopo pro Informatione, & voto requisito, ei notam fecerat accurata sua relatione irrationalitatem, & insubstantialitatem petitionis Decurionum, Beneficium impetravit ea sub expressione, quod Communitas negligens fuisse in præsentando novum Rectorem, obtinuitque in ejus favorem obligari Gratiam pro Devoluto.

Ne autem super impetrata Gratia fieret expeditio Litterarum Apostolicarum, dictus Sacerdos Octavianus à Communitate Patrona nominatus apponi curavit assuetum nihil transeat in Dataria Apostolica. Orta igitur controversia Tanurium inter, & Octavianum super laceratione nihil transeat, ac super relaxatione supplicationis obsequiante favore Tanurii, Eminentissimus Pro Datarius illam pro definitione commisit Sacrae Congregationi, cui jam fuerat delegata altera principalior decidenda questio super erectione Beneficiorum in Cappellanias Concuratas.

Quidquid enim sit, utrum Beneficium possit nec ne uniri vel Seminario, vel Capitulo, vel Parochie tempore illius vacationis, quod expresse negat Pax Jordan. *elucubr. canonic-lib. 10. tit. 32. de union. Benef. num. 36.*, & seq., attamen certum esse videtur, simplicia Beneficia, sive sint de Jure patronatus Ecclesiastico, sive laicali, mutata Fundatorum lege, & voluntate, sine justa, & urgenti causa uniri, converti, ac erigi non posse in Cappellanias Concuratas, dissentiente Patrono, ac etiam dissentientibus omnibus locis Loci Presbyteris, & Clericis passivum Patronatum habentibus, ex traditis per Lambert. de Jurepatr. lib. 3. quæst. 6. num. 2., Barbos. ad Concil. Trident. sess. 24. de Reform. cap. 15. num. 21., Monet. de Commut. ult. volunt. cap. 12. num. 226., & resolutum fuit a Sac. Congregacione in Sabine. Unionis 18. Septembri 1745., quin immo etiamsi facta jam fuerit unio, sive erectione, eam tamen non sustineri firmat Barbos. ad Concil. Trident. loc. cit. num. 22., & Card. de Luc. de Jurepatr. dis. 66. num. 9. & seq.

Non ambigitur, esse Parochio dandos Coadjutores in ministrandis Sacramentis, vel esse cogendum Parochum, ut sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adiungat, quot sufficiant ad exhibenda Sacramenta, divinumque cultum celebrandum, ut satis aperte colligitur ex Concil. Trident. sess. 21. cap. 4. de Reform.

At Conciliaris hæc dispositio sibi locum vindicare videtur, quando Populus ita numerosus est, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis, cum petita erectione sicut, & unio remedium sit subsidarium, quod non amplectitur, nisi quando non suppetat aliud remedium Parochianorum necessitatibus occurrendi juxta firmata per Rot. decis 578. num. 5. 6. & 7. part. 19. rec., decis. 34. num. 11. inter Miscell. coram Falconer., decis. 3 21. num. 21. cor. Crisp. & decis. 856. num. 10. cor. Lancett.

Aut enim Coadjutores Parocho petuntur ob multitudinem Ponuli, & Parochus non eis indiger, cum Vicecuratum Cappellanum jam habeat, atque retineat cum adsignatis redditibus suppressi Conventus S. Augustini,

Aut petuntur propter distantiam, & difficultatem Parochianorum accedendi ad Matricem Ecclesiam, & eo casu deveniendum esset ad erectionem novæ Parochiæ, potius quam ad erectionem Beneficiorum in Capellanias Concuratas juxta Constitutionem Alexandri III. in cap. ad audienciam il primi de Eccles. Edif., quam sequitur Concil. Trident. allegato cap. 4. sess. 21. de Reform., ac ita sèpè resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione, & præsertim in Puteiana Erectionis Parochiaæ proposta die 18. Junij 1701., & resoluta die 3. Septembribus ejusdem anni lib. 51. decret., in Lunen. Sarzanen. Erectionis Parochialis proposta, & resoluta 16. Julij 1712. lib. 62. decret., & in Frequentina, seu Abedinen. Erectionis Parochialis proposta, & resoluta die 27. Maij 1713. lib. 63. decret.

Rursus duplice ex capite contendit Octavianus, cessare debere Gratiam pro Devoluo, quam Praepositus Tanursius obtinuit à Dataria Apostolica sub expressione, quod Communitas Patrona negligens fuerat in præsentando novum Rectorem.

Primo, quia vacato Beneficio sub die 22. Septembribus 1772., Communitas die 12. sequentis Octobris, & sic intra quatriestre, publica indixit comitia ad effectum providendi Beneficium de novo Rectore, quem reapsè nominavit in publicis comitiis diei 20. ejusdem mensis Octobris, ejusque nominatio fuit Ordinario præsentata.

Et altero, quia cum lis usque ab initio vacationis Beneficii mota fuerit, & adhuc continuetur super erectione Beneficiorum in Capellanias Concuratas, hinc lite pendentre tempus ad præsentandum nec currere potuit Communitatii, etiamsi non præsentasset ad tradita per Piton contro. Patron. alleg. n. 54 num. 10., & Rot. coram Ludovis. decis. 94. num. 10., nec locum factum esse dicitur iuri devoluto ex firmatis per Rot. in Bononien. Parochialis 26. Iunii 1711. §. final. coram bo. mem. Caffurello.

Hæc sunt jura Octavianii ab eo circumferenda cum impressa Ordinarii relatione petitæ erectioni contraria. Gemina sub-

subscripta sunt Dubia , quæ proponuntur , Super his tum à Postulaatibus erectionem , tum à Præposito Tanursi plures utcumque monito nihil habuimus . Supereft modo , ut ab EE. VV. ea sapientissime de more decidantur .

I. An sit locus erectioni Beneficiorum in Cappellanias Concuratas
in Casu &c.

II. An sit relaxanda Supplicatio in Casu &c.

Ad I. , & II. Negative , & amplius ,

ROMANA SOSPENSIONIS MISSARUM . Joannes Baptista Stacconio Veliternus in suo ultimo Testamento condito anno 1689. in omnibus suis Bonis hæredem , instituit Ven. Ecclesiam B. Mariæ Consolationis de Urbe . Onus huic indixit erigendi quinque Cappellanias ad numerum merè amovibiles in totidem designatis Ecclesiis Urbis : Jus nominandi Cappellanos reliquit Custodibus pro tempore Ecclesiæ Consolationis hæreditis : Cappellanis vero præscripsit onus celebrandi Missam quotidianam , eisque de suis redditibus assignavit annua scuta quadraginta pro quolibet ; Hæc pia Defuncti voluntas impleta fuit . Cum autem anno 1711. hæreditarii redditus ob plurimas , quas passi fuerant imminutiones , redacti fuissent ad annua sc. 165. & obul. 75. , hinc oraculo Sacra Congregationis mandatum fuit , onus Missæ quotidiane servari quoad unam tantum Cappellaniam , quoad reliquas vero dictum onus esse reducendum ad annuas Missas 141. pro qualibet , & quod superesset ex redditibus hæreditariis erogari debere in celebratione Missarum cum eleemosyna ad rationem manualis .

Anno 1772 necessaria fuit reparatio Domus hæreditariæ , quæ Velitris sita est , pro cuius restaurazione Custodes erogarunt sumptus scutorum 154 92. $\frac{1}{2}$, quæ numerarunt de propriis Ecclesiæ Consolationis pecuniis , dum solutio fieri non poterat cum redditibus hæreditariis , qui ob alias justissimas passas imminutiones modo sunt annuorum scutorum 118 63. , ex quibus , demptis Cappellaniarum oneribus à Sacra Congregatione desuper imminutis , supersunt annua tantum scuta 16. 81. ut supra eroganda in celebratione Missarum cum eleemosyna manuali : Proptereaque Custodes instant pro temporanea suspensione singularium Missarum nedum scilicet illarum , quæ celebrantur in præscriptis Ecclesiis , sed etiam illarum , quæ celebrari debent cum redditibus superextantibus , donec Archiospitale hæres fuerit de solutis sumptibus reintegratum .

Sess. 21. cap. 7.
de Reforma.

Temporariam hanc Missarum suspensionem , ut restitutis se-
latis expensis , eadem Sacrorum celebratio restitui de-
beat , justam , & legitimam esse tuerunt Custodes Archio-
spitalis . Eorum petitioni favere videtur rescriptum , quod
est in Leg. unica Cod. de expens. publicor. Ludor. lib. XI. Respon-
dent enim Imperatores impensas , quæ in certaminis editione
erogabantur , ad refectionem Mūrorum transferri potuisse , &
quod salubriter derivatum est , non revocabitur , & solemne cer-
taminis spectaculum POST RESTITUTAM MŪRORUM
FABRICAM juxta veteris consuetudinis legem celebrabitur .
Quod autem Augustis illis Principibus justum , æquissi-
mumque visum est ratione publicæ utilitatis , quæ in re-
paratione Mæniorum Civitatis versatur , potiori ratione
locum habere debeat in reparandis bonis hæreditariis , con-
servandisque illorum redditibus , ex quibus Sacra cele-
branda sunt .

Fortius , quia non aliis suppetat modus occurrenti postula-
tæ huic reintegrationi , nam hæreditas Stacconi , cuius
hoc onus esset præcipuum , tot redditus non habet , unde
valeat hæreditaria bona manuteneret , factosque sumptus
exsolvere : Archiospitale vero nihil emolumenti percepit ,
ac nihil erit in futurum percepturum ab hæreditate Stac-
conia , nisi nomen hæredis , & administrationis incommo-
dum , quia cum omnes redditus sint in celebratione Mis-
sarum erogandi , nihil supersit , ex quo de solutis in uti-
litatem hæreditatis suam consequi possit reintegrationem .
Cum igitur necessarium fuerit reparandæ Domus causa , cum alias non suppe-
tat modus reintegrandi Archiospitale de profusis repar-
ationis expensis , sustinent illius Custodes , non esse ambi-
gendum , quin commutari possit Desuncti voluntas , ve-
luti docet doctissimus Sarasinensis Episcopus Joannes Ba-
ptista ex prænobili Familia BRASCHIA de libertat. Eccles-
eom. 3. cap. 24. num. 8 , 14. , & 26. , ac tenet Amostaz. de caus.
piis lib. 1. cap. 14. num. 36. , & lib. 2. cap. 12. num. 35. , & Guidopap..
decis. 556. per tot.

Præsertim cum ea non evertatur , & funditus tollatur , sed
suspendatur tantum ad certum tempus illius exequitio ,
quod fieri debeat è conspectu signanter præcepti Testato-
ris , qui jussit , & voluit , ut erigerentur Cappellaniæ , qua-
tenus redditus hæreditarii sufficerent , sin minus = si faccia
quel numero di Cappellaniæ , che si potrà secondo l'asse della sua
Eredità = quos redditus utpote plurimum imminutos modò
non sufficere Custodes ostendunt .

Judicium Eminentissimi Vicarii Urbis auditis Rectoribus
præscriptarum Ecclesiarum , in quibus Sacra celebrantur ,
Custodum Archiospitalis petitioni respondet . Est enim in
Voto , ea dumtaxat intermittendi Sacra , quæ ex reddi-
tibus superextantibus , qui , demptis oneribus Cappella-
nia-

niarum, sunt antiquorum iudiciorum 16. 81. $\frac{1}{2}$; debent celebrari. Verba Voti Eminentissimi Vicarii sunt hæc = *Misi quidem hoc saltē sine aliquo invia fieri posse videretur, ut id ipsum, quod ex annuis redditibus Archispotis supereft adimplatis oneribus certis, tantisper eximeretur ab onere incerto alias, quas dixi, Missarum, donec ea ferretur indemnitas, seu factorum jam sumptuum redintegratio, qua a pia Domo supplicante petitur.*

Et revera Sacra Congregatio laudabili suo more difficilis ad has concedendas Sacrorum intermissiones, ne Animæ piorum Fundatorum debitis fraudentur suffragiis, eas quandoque negavit; ut videretur est in una *Mediolanen. Foundationis* 20. Maii 1752. ubi disceptato dubio = *An sit locus suspensioni, seu potius abolitionis onoris Missarum, de quibus agitur in casu &c.* = Sacra Congregatio respondit = *Negative* = Similiter in *Lisbonen. 20. S. ptembris 1760.*, in qua proposito dubio = *An sit locus suspensioni onorum, ita ut sit recedendum à Decisis in casu &c.* = responsum datum est = *in Decisis, & amplius* = , & quandoque illas indulxit juxta votum Eminentissimi Relatoris, teste *Romana Missarum 31. Iulii 1717.*, ubi Sacra Congregatio ad 11. Dubium in hac verba conceptum = *An, & quomodo sit locus suspensioni celebrationis Missarum, donec compensetur numerus Missarum excessive celebratarum in casu &c.* = respondit = *Affirmative juxta votum Emi Relatoris* = ut in lib. 67. Detret. fol. 301.

Custodes Archispitalis Oratores, cuius iura tantum circumferuntur EE.VV., justitiam simul, & æquitatem sub infra scripto dubio humiliter implorant.

An, & in qua quantitate sit locus suspensioni Missarum in casu &c.

Dilata, & firmetur Status.

CAMERINEN. CATHEDRATICI. *Orta controversia* inter Promothorem Fiscalem Curie Episcopalis Civitatis Camerini, & Aloysium Vivani, nec non Antonium Carducci Canonicos Ecclesie Cathedralis dictæ Civitatis super solutione Cathedratici pro Beneficio unitis Canoniciis Theologali, & Pœnitentiariori a pretatis Canoniciis respectivè possessis, disceptatum propter ea fuit Dubium his verbis conceptum = *An, & a quo tempore, & in qua annua summa debeatur Cathedraticum pro Beneficiis unitis Prebendis Theologali, & Pœnitentiariori Ecclesie Cathedralis in casu &c.* = quod licet abique resolutione propositum fuisse in Congregatione diei 20. Augusti anni 1774., in subsequente tamen Congregatione diei 18. nuper elapsi mentis Martii resolutum fuit favore Promothoris Fiscales edito re Tom.XLIV.

Sess. 24. cap. 3.
de Reforma.

sponso = Affirmative a deo accepta per Episcopum professionis, & in summa præfuita a Concilio Romano.

Hæc resolutio, quam enunciati Canonici impugnant, & aduersus eam audiri obtinuerunt, ad trutinam hodie revo-catur. Quare dignentur EE. VV. realiumpto folio dictæ Congregationis diei 20. Augusti anni 1774. sapientissime deliberare.

An sit standum, vel recedendum a Decisis diei 18. Martii 1775.
in casa Eccl.

*Sed. 31. cap. 4.
de Reform.*

RIPANA. In Oppido Montis Prandoni adest Collegiata Ecclesia sub invocatione S. Nicolai, quæ priscis temporibus componebatur a quatuor Canonicis una cum Præposito Curam Animarum habente, hodie vero præter Præpositum a decem Canonicis illustratur. Hæc austio Capituli evenit anno 1637., quo Præpositus, quaternique Canonici insimul congregati considerantes, quod adeo exiguis Canonicorum numerus impar eslet muneribus Sacris subeundis, quodque unus Præpositus incumbere nequiverrat gravissimo oneri Curæ Animarum totius Populi Urbani, & Rustici dicti Oppidi, ejusque Territorii, consultissimè convenerunt in unum, quod alii sex essent adiiciendi. Canonici, quorum inter geminos partiretur medietas reddituum Præposituræ a Præposito libertissimè cessa, eis tam adjecto onere = di assistere al Coro, ed esercitare, e coadiuvare nella Cura dell' Autme tanto dentro la Terra, quanto suo Territorio, e Luoghi soggetti a detta Cura tanto di giorno, quanto di notte, o per hebdomadam, o in altro modo, che a Suu Signoria Illustrissima parerà =, redditus vero Canonicorum essent etiam cum aliis quatuor superaddendis Canonicis æqua portione distribuendi.

Ad tramites hujus Capitularis resolutionis Episcopus electionis litteras obsignavit, declaravitque, ut in Canonici ad sublevamen Præpositi destinati perpetuo tenerentur = Præpositum pro tempore existenter in exercitio Curæ Animarum Parochianorum, & administratione Sacramentorum **ALTER-NIS** hebdomadis coadiuvare =, quam quidem Canonicatum fundationem mediante libello Capituli, ac litteris Episcopi supplicantium pro confirmatione, ratam habuit ex sententia hujus S. cræ Congregationis san. mem. Urbanus VIII, sub die 16. Decembris 1647., ut in lib. 18. Decreto. pag. 434.

Defuncto Præposito, dicti bini Canonicatus auxiliarii in Curæ Animarum Cura attenta prætensione super illorum suppressione judicialiter facta a Successore in Præpositura nemini collati fuerunt per lapsum circiter septuaginta annorum. Illos tamen Sacra Congregatio instantे Capitulo redintegrando esse definitivit juxta confirmationis decre-
tum

tum anni 1647. non ostante contraria tunc Ripana Episcopi relatione, ut videre est in *Ripana Praepositurae proposita die 22. Septembris, &c. 17. Novembris 1731.*, & resoluta die 24. Januarii 1733., ubi disceptato Dubio = *An*, & quomodo sit providendum in casu *&c.* = responsum datum est = *Servetur decretum anni 1647.*, & ex medietate fructuum certorum Praepositurae reintegretur erectione duorum Canonicatum cum onere coadjuvandi Praepositum in Cura Animarum prævio examine coram Episcopo.

Modo è contra Canonici Coadjutores certant cum Praeposito, contenduntque, ipsos non teneri ad præstandum auxilium in Cura Animarum, nisi alternative, nimisrum qualibet hebdomada pro unoquoque Canonico, quibus adhaere videtur Episcopi relatio.

Ad rem, de qua agitur, ea præceteris, quæ sequuntur, ob oculos habenda sunt.

In Congregatione Capitulari super erectione sex aliorum Canonicatum adjectum fuit onus geminis Canonicis Canonicatum erigendorum cum dismembratione mediatis reddituum Praepositurae, coadjuvandi Praepositum in Cura Animarum diu, noctuque, vel per hebdomadam, vel alio modo Episcopo beneviso.

In fundationis, sive erectionis Canonicatum litteris Episcopus hoc utens arbitrio declaravit, binos Canonicos pro tempore existentes *alternis hebdomadis* omnino modè teneri ad coadjuvandum Praepositum in exercitio Curæ Animarum Parochianorum, in administratione Sacramentorum, & in aliis supportandis oneribus, quibus gravatur Praepositus.

In decreto Confirmationis mox dictæ Canonicatum erectionis edito die 16. Decembris 1647., nulla facta distinctione, sive segregatione temporis, vel alternativæ Canonicorum incambenti, expressum unicè habetur, institutos esse geminos Canonicatus ex redditibus Praepositurae cum onere coadjuvandi Praepositum in administratione Curæ.

In hac Sacra Congregatione resolutum fuit, servandum esse decretum anni 1647., & esse reintegrandam erectionem duorum Canonicatum cum onere coadjuvandi Praepositum in Cura Animarum, veluti monstrat suprad. *Ripana Praepositurae*, resoluta die 24. Januarii 1733.

De jure est, perpetuos Coadjutores, sive Vicarios perpetuos, quamvis propriè non sint Rectores Ecclesiarum, esse tamen propriè Rectores Animarum Curæ, eisque onus incumbere, Gregem sibi creditum, sive unitim, sive separatim ex officio pascere, quoniam cum illi sint canonicis titulo subrogati in Cura Animarum, tenentur ad ea omnia, ad quæ tenentur ipsi Rectores, ad Text. in cap. Ex parte de Offic. Vicar., cap. Super eo de Præbend. in 6., ibique Gliff. in verb. Cura, Dec. in cap. Postulisti num. primo de Re script.

script., Fagnan. in dicto cap. Ex parte de Offic. Vicar. numer. 4., & 19., & Argill. disceptat. Ecclesiast. lib. 5. discept. 13., num. 28.

Et in casu, quo verba alternis bebdomadis in litteris creditoris expresa pro Canonici Coadjutoribus essent interpretabundia, tuetur Praepositus, Canonicum Coadjutorem, qui Hebdomadarius non sit, non ita debere exemptum iri ab exercitio Curæ Animarum, ut saltem accessoriè, & in subsidiū Praepositi, & Canonici Hebdomadarii legitimè impediti non teneatur onera Curæ subire, ita mandante vigili, & onerosa custodia Animarum inherente Canonicō licet non Hebdomadario, ne Animæ pereant, sed salventur Fagnan. in lib. 5. Decret. de Penit., & Remiss. Cap. Omnis num. 56., & Barbos. de offic., & potest. Parochi part. 1. cap. 3. num. 1., & per ut., quadam pothabita Concordia, sive Concordiae Capitulis adnotatis in Codicibus Praepositoræ super omnimoda exemptione illius, qui non esset Hebdomadarius, tum quia eisdem Canonici Juris dispositio adversatur, tum quia non fuerunt a Praeposito, & a Canonici Coadjutoribus obsignati, & qui erant ab ipsis explicita conventione obsignandi, tum etiam quia hactenus illi nullum fortiti sunt effectum, ita ut hodie nullam promereant executionem ad Text. in cap. Veniens de Transact., Rot. coram Peutinger. decis. 319. unv. 9., in Recent. dc. cis. 340. num. 6. part. 1., & in Policas tren. Beneficii super Transactione 27. Novembbris 1758. §. 2. & 3. coram Rmō P. D. Ratto.

Caterum in casu, qui nunc proponitur, perpendendum videtur, quidnam momenti plures in utramque partem habere possint circumstantiae ex quamplurium juratorum Testium depositione depromptæ. Prima vimirnm, quod praedecessores Canonici fuerunt in exercitio Curæ Animarum vigiles, prompti, & diligentissimi, toto plaudente Parochianorum Populo. Secunda, quod hodieini Canonici Coadjutores utcumque vocati semper rejiciunt Parochianos, negantque totius Populi scandalo Sacramentorum ministracionem Infirmis necessario faciendam. Tertia, quod aliquis fuit ex Parochianis, qui propter renuentiam Canonicorum Coadjutorum ex hac luce migravit absque Sacramentorum ministracione, & alii dececesserint sine Sacrementis, nisi Praepositi occurrisset vigilantia. Quartædemum, quod Praepositoræ redditus sunt adeo tenues, ut ex illis dempta medietate partienda inter Canonicos Coadjutores, non supersint sufficentes pro manutentione Cappellani, qui Praeposito prestat auxilium in exercitio Curæ Animarum.

Declarare itaque EE. VV. dignabuntur

An. quo tempore, & quomodo Canonici Coadjutores teneantur coadjuvare Praepositem in Cura Animarum in casu &c.

Die Sabathi 8. Julii 1775. in Pa-⁴⁷
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præter
alia, proponentur infrascripta Dubia,
juxta morem ejusdem Sacrae Congrega-
tionis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 17. nuper elapsi men-
sis Junii non prodiit Resolutio quoad geminas inferius de-
scriptas Causas, ideoque, resumpto dictæ Congregationis fo-
lio, dignabuntur EE.VV. sapienter de more decernere.

CAMERINEN. CATHEDRATICI.
*An sit standum, vel recedendum a decisio*n* diei 18. Martii 1775.*

*Sess. 24. cap. 3.
de Reform.*

In decisio*n*, & amplius.

RIPANA.
*An, quo tempore, & quomodo Canonici Coadjutores teneantur coad-
juvare Prepositum in Cura Animarum in casu &c.*

*Sess. 21. cap. 4.
de Reformat.*

Teneri alternis hebdomadis ad formam Bullæ erectio-
nis: Ita tamen ut unus teneatur principaliter, & alter
in subsidium, & amplius.

PERUSINA CAPPELLANIAE. Anno 1772. per obitum
Sacerdotis Francisci Ughi Junioris vacavit Cappellania
de Jurepatronatus laicali, quam Sacerdos Franciscus se-
nior Ughi vivens fundaverat in Ecclesia, seu Cappella
Divo Francisco de Assisio sacra ab ipsomet Fundatore ære
proprio a fundamentis extorta: moriens autem condito
suo Testamento hæredem scripsérat eamdem Ecclesiam,
seu Cappellam.

*Sess. 23. cap. 6.
de Reform.*

In

In hoc Testamento dictus Fundator in primum Cappellatum nominavit Sacerdotem Dominicum Ughi suum ex Camilla Fundatoris Amita' Pronepotem, eoque defuncto Iustipatronatus activum contulit al maggior nato de' maschi de' Congiunti per sanguine, attinenti, o affini del fudetto Signor Don Francesco Testatore, o del detto Signor Don Domenico Ughi suo Nipote; subindeque in mancanza di essi succedano li maschi discendenti dalle femmine congiunte per sanguine come sopra, e la prelazione debba sempre averla il maggior nato maschio di dette femmine.

Quo vero ad passivum Patronatum voluit idem Testator, qui Stephanum, & Simonem Patruos habebat, quod Cappellani futuris inde temporibus esse deberent omnes sanguine coniuncti sibi, vel Dominico primo Cappellano, se vi faranno capaci, hac tamen explicita declaratione, che li Descendenti da Sante di Francesco, che fu figlio della predetta Donna Camilla, e cosi Padre del medesimo Signor Don Domenico, passano, e debbano anch'essi succedere nella detta Cappellania, e Juspatronato in concorrenza dellli Descendenti da Simone, e Stefano fratelli carnali di detta quondam Camilla e cosi anch'essi Zij carnali del predetto Signor Don Francesco Testatore, e fra di essi debba reciprocamente trasferirsi detta Cappellania allor che fara vacante, preferendo sempre il piu idoneo, e capace a concorrere alla detta Cappellania, e non alterimenti &c.

Hujusmodi Cappellania vacatio causam praebuit disceptandi de illius assecutione inter Sacerdotem Jacobum Bacci filium Annz Ughi ex linea Simonis Ughi Testatoris Patru descendensis, & Clericum Paulum prodeuntem ex Camilla Ughi ejusdem Testatoris Amita, quae caput, & stipes fuit illius Familiae. Contendebat enim Jacobus, se praeter passivam suam vocationem esse jam actu Presbyterum tempo: e vacationis Cappellania, magisque qualificatum juxta votum, & praeceptum Testatoris: proindeque Cappellaniam sibi deberi venes acta solemniter protestatus fuit adversus Vincentium Ughi Pauli Propatruum tamquam unicum activum ejusdem Cappellania Patronum.

Hac tamen a Vincentio Patrono despecta protestatione, nominavit ad vacantem Cappellaniam dictum Paulum Pronepotem suum ex judicio Testatoris minus idoneum, minusque capacem, utpote constitutum in etate annorum decem, & clericali tantum Tonsura insignitum, quoque gravius est, eum nominavit, nulla adiecta conditione obtinendi super defectu etatis ab Apostolica Sede dispensationem.

Contestata lite in Curia Episcopali Perusia, dum ea agebatur, Paulus in præjudicium sui Contradictoris, cui per hanc contestationem fuerat ad assequendam Cappellaniam jus

ius quæsumum, preces porrexit in Dataria Apostolica pro obtinenda dispensatione super defectu ætatis, fuitque Decreto Eminentissimi Pro-Datarii illius petitionis cognitio ad hanc Sacram Congregationem remissa, ubi sub die 14. Maii superioris anni proposito Dubio = *An sit relaxanda Supplicatio, & respective concedenda dispensatio in causa &c.* = quimvis ea die, & sequentibus æquè diebus 11. Junii, & 9. Julii sine resolutione recessisset, in Congregatione tamen die 30. ejusdem Mensis Julii Sacerdos Jacobus Victor fuit, Clericus vero Paulus succubuit edito responso = Negative.

Nova auditio beneficio Paulus in hodierna Congregatione suorum jurium iteratum subit experimentum, simplexque postulat recessum à decisis. Sustinet enim hic agi non de Beneficio Ecclesiastico, sed de simplici laicali Cappellania, pro qua obtinendi ætas 14. annorum, quæ necessaria est in Ecclesiastico Beneficio, non requiratur iuxta firmata per Gonzalez. in Regul. 8. Cancellar. Glōff. 5. sub num. 27.

Haud quamquam vero putat officere, quod Testator prætulerit = *sempre il più idoneo, e capace a concorrere alle dette Cappellania*, quoniam hæc verba voluntatem Defuncti significantia non ita intelligenda sunt, ut idoneitas, & habilitas requiratur tempore vacationis Cappellanie, sed satis sit quod illa supervenerit intra terminum quadrimensis Patronis datum ad præsentandum ex traditis per Pition. discept. 13. num. 1., & Rot. 12. Inol. Beneficis 22. Aprilis 1774. §. 4. coram R.P.D. Origo.

Hisce ad stipulari tuetur sententiam latam anno 1731. in Curiæ Episcopali Perusiae, in qua orta Controversia super affectione tunc vacantis Cappellanie inter Clericum Franciscum Ughi dicti Pauli Patrum, & Sacerdotem Franciscum Negrini similiter Patrum antedicti Jacobi, definitum fuit, Cappellaniam esse adjudicandam Clerico Ughi, post habito Sacerdote Negrino.

Ex facto tamen habetur, & ex actis illius Curiæ constat per confessionem ipsiusmet Clerici Francisci, quod Sacerdos Negrinus tunc erat irregularis, & à Divinis suspensus, & sic incapax, & inabilis in concurso cum præfato Clerico Francisco, ita ut se detto Sacerdote Don Francesco sospeso vorrà essere preferito come più idoneo, nel termine degli Editti dovrà comparire, e giustificare la sua maggiore idoneità, tanto più, che si dovrà citare anche personalmente, come jus certum habens.

Hæc, & alia sunt, quæ a Clerico Paulo in hodierna collatione circumferuntur. Quibus maturè perpensis, resumptoque folio supradictæ diei 14. Maii 1774., ubi jurá Jacobi expressa sunt, dignabuntur EE.VV. sapientissime deliberare.

50   8. Julii 1775.
An sit standam, vel recedendum a decisio*n* diei 30. Julii 1774. in
casu &c.

Prævio recessu a Decisis relaxandam esse Supplica-
tionem.

Sept. 22. cap. 6.

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM. In
de Reform. Collegiata Ecclesia Sanctissimæ Annunciationis Oppidi
del Comiso nuncupati Syracusanae Dioecesis extat Capitu-
lum] compositum quatuor Dignitatibus, & octo Cano-
nicis, qui Præbendæ titulo, plurimis demptis Mis-
sarum oneribus, plurimisque gravaminibus, quæ bonis stabili-
bus inhærent, non aliud habent, nisi miserrimam sum-
mam annuorum scutorum quatuor, & obul. 51. pro unoquoque
Canonico,

Inter onera, quæ Dignitates, & Canonici subire debent, Sa-
cra sunt ab ipsis in anno conspicio numero 2896. distribu-
tivè celebranda pro implemento nonnullarum Cappella-
niarum, quæ a pijs Benefactoribus in eadem Ecclesia fun-
datæ reperiuntur.

Preces hinc porrexerunt Sacrae Congregationi, ut mox dictus
Sacrorum numerus reduceretur ad unum tantum Sacrum
ab eisdem Dignitatibus, & Canonicis mense quolibet cele-
brandum pro qualibet reducenda Cappellania, utque super-
extantes fructus earumdem Cappellaniarum in Præbenda-
rum augmentum erogarentur.

Auditio Syracusano Episcopo, hic Dignitatum, & Canonico-
rum precibus annuendum esse censuit. Quare in Congre-
gatione diei 4. Aprilis anni 1772. proposta Causa sub du-
bio = *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum* = visa fuit
differenda decisio, ut instructa reddi posset Sacra Congre-
gatio, primo, quibus nam ex fundis massa illorum Canoni-
corum usque ab initio fuerit constituta; secundo, unde nam
ex summa untiarum 212. 23. 5. post erectionem liquidata
excreverit reddituum augmentum ad untias 255. 16. 2.,
quæ nec ad Missarum, nec ad alia subeunda onera sufficiunt;
tertio, quarto, & quinto, quæ nam ratio de oneribus, atque
emolumento pro servitio Chori in erectione habita fuerit;
sesto demum, qui nam sit Cappellaniarum numerus, quæ
nam peculiaris uniuscujusque Testatoris dispositio, & an
fundi taxativè, vel demonstrativè relieti, ac assignati fue-
rint, quæ eleemosynæ quantitas pro unaquaque Missa fue-
rit constituta. & quantum ex bonis, & fundis eorum re-
trahatur.

Ad primum itaque rescripsit Episcopus, ex antiquis fundatio-
nis monumentis constare, quod eti Massa Capitularis abs-
que

que ulla taxatione fuerit ab initio erectionis Collegii con-
flata ex fructibus omnium bonorum , quæ sine eorum indi-
viduali p̄ccriptione fuerunt assignata a Confratribus ejus-
dem Ecclesiae Sanctissimæ Annunciationis : Subditque =
*Fruitus vero Bonorum præditorum a fundationis , & erectionis
die l. iudati Collegii ex Codice ex gentia illius temporis ad unitas
septuaginta quatuor, tareos quindecim, & granos quatuordecim
Sculæ monetæ , ac salmas duas Tritici , quæ anno quolibet sum-
mam unitiarum quatuor corflare solent , quæ simul collectæ uni-
tis 78. tarenos 15., & granos 14. anno quolibet ex veteribus
monumentis componere novimus : attamen eodem temporis spatio,
& ab origine ejusdem Collegii, perspecta Præbenda tenuitate su-
per unitis 78. 15. 14. Canonis distribuenda, demptis unitis de-
cem pro expensis ad Divinum Cultum necessariis erogand's , quod
ex fide Detemptoris dignoscitur , fuerant nonnullæ dotationes per
primos illos descriptos in fundatione Canonicos in summa unitiarum 53. 9. 11. 3. in supplementum adjunctæ , quæ omnia ex actis
penes Notarium Petrum Casato die 5. Septembris 14. Indict. 1645
ecelebratis, sunt omnibus comperta ; Quapropter Praelenda , sive
Distributio in fundatione constituta tum ex fundis per Confratres
assignatis , tum ex dotatione per Canonicos descripta summam Sculæ
monetæ unitiarum 121. 25. 5. componebant Canonicos æqua-
liter dividendam , quæ pro unoquoque ad summam unitiarum de-
cem circiter responderet .*

Hujusmodi dividendarum unitiarum quantitas , quæ , ut pro-
sequitur Episcopus , in primordiis Collegii congruis con-
stituebat Præbendas , seu distributiones , subinde juxta tem-
porum vicissitudines longe fuit imminuta , quoniam pluri-
mi parvi census ad Massam Capitularem pertinentes , & su-
per domibus impositi ex earum ruina fuerunt extinti , at-
que deperdi , alii vero propter annum reductionem ex
decem ad quinque pro centenario fuerunt imminuti : Et
quamvis nonnullæ supervenissent accessiones ex pia fun-
datorum largitate , nihil tamen minus nimirum melior
evasit Canonorum conditio , quia parvissime eis aucta
fuerunt onera , & expensæ , quemadmodum patere retulit
ex decreto prædecessoris Antistitis lato de anno 1679 , quo
tempore ducto calculo status activi , & passivi universi pa-
trimonii Collegii , compertum fuit , Præbendam , sive Mas-
sam Capitularem fuisse redactam ad superstitem summam
annuarum unitiar. 7. 3. 17. inter Canonicos distribuendam ,
ita ut quilibet Canonorum portio tunc non excellerit an-
nuam , & tenuem summam unitarum tantum 1.26 8.3.

Ad secundum vero respondit Episcopus , quod = *Novum illud
redditum augmentum obvenit Capitulo tum ex novis Missorum
legatis ab anno 1679. relati calculi tempore usque modo Collegia-
ta relictis , tum ex bonorum locatione meliorata , quorum seriem ,
tempus , scripturam , atque incrementa ex intercluso folio E. VV.*

sufficiuntur. Nihilominus augumenta ista ad onera, sumptusque cimier. uudos vix sufficiunt, cum nonnulli census praesertim supra domus imminari, onera adaucta, & vestigalia; quæ omnia nobis constat, ac ex Detemotoris schedula EE. VV. submissa possit observari.

Item ad tertium, quod exquirebatur super relatione onerum, & emolumentorum impositorum in erectione pro servitio Chori, refert Episcopus = Primo, ut qualibet hebdomada alternatim ex eorum numero ad duodecim taxato, sex Choro, & horis canonicas interessent, attamen singulis feriis quintis, omnibus anni festis diebus, & Adventus, ac Quadragesimæ tempore simul omnes convenientire, ut ex Capitulo fundationis tertio.

Secundo, ut quotidie omnes per se, vel per alios in Ecclesia prædicta celebrarent, & quavis feria quinta Missam coram Sacramento Eucharistie publicæ adorationi exposito canerent, ac supplicatione consuetæ convenientire, ita ex capite quarto.

Tertio, ut qualibet prima mensis Dominica unus ex ipsis verbis Domini Populo annunciat, & alter bis in hebdomada casus conscientiae legeret, ita ex capite quarto.

Quarto, ut cuicunque Confratri exequias gratis persolverent, ac Sacrificium Missæ cum cantu pro illius Animæ celebrarent, ita ex capite nono.

Prosequiturque = His accesserunt tractu temporis, & alia onera à Canonis obenanda: Obstringuntur videlicet ex consuetudine qualibet feria quarta Missam canere cum Sacramenti expositione, curamque habere Sodalitii Sanctissimi Rosarii in eademmet Ecclesia fundati, ac Venerabili Archiconfraternitati S. Mariae de Minerva aggregatis.

Item qualibet feria secunda Missam pro Defunctis in Altari Animarum Purgantium Ven. Archiconfraternitati Mortis ipsius Almae Viri aggregato canere.

Insuper à feria quinta Dominicæ Sexagesimæ usque ad feriam tertiam Quinquagesimæ omnes pro expositione Quadragesinta Horarum Cloro effici, ac prædicare tenentur.

Tandem iidem servitium præstant in Octava Corporis Christi, in Octava Commemorationis omnium Defunctorum, per novem dies Expectationis Partus Beatae Virginis præcedentes solemne festum Natalis D.N. Iesu Christi, & feriis quindecim dies ante festum solemnitatis SS. Mihi Rosarii Beatae Virginis; Recensitas hasce functiones fideliter adimplere satagunt, cum quotannis ab hac Episcopali Cancellaria facultatem expecte ut, ut ex registris est omnibus compertum.

Atque hinc testatur idem Episcopus, quod = Pro landatis oneribus qua antiquis, qua novis nec ulla in fundatione habita est ratio, nec aliud superventum est Canonis emolumentum præter ea, quæ ex præcedenti mea relatione accipisti EE. VV.. Que habetens recensui pro responsione ad quartum, & quintum parvulum sufficere nibi vide ntur.

Ac demum ad sextum respiciens Cappellaniarum numerum, Testatorum dispositionem, qualitatem bonorum, annuos eorum redditus, & quantitatem eleemosynæ Missarum, ait Episcopus = Quæstis h[ab]e[re] ut adamissim satisfaciam, examine diligenter pro rei gravitate à me peracto, distinctam in alio folio notulam ex authenticis documentis excerptam de numero, fundatione dotis, qualitate, & quantitate, & anno fructu ad mentem injunctæ Censoris Informationis EE. VV. mentibus reverenter exhibeo = . Ex hoc autem folio relatum habetur fundatas esse in eadem Ecclesia vigintiquinque Cappellanias, & ex eis quinque sunt liberæ collationis, nec ullius Patronatui obnoxiae inibi fundatæ a Decano Matthæo Palma, quarum reductio postulatur.

Concludit Episcopus, ejusque votum, quod aperuit in ejus prima Informatione, modo repetit = Quod nempe ex quinque quotidianis Cappellaniis a Decano Mittbro Pa'ma fundatis, & Canonicis ipsis, quos heredes universiles etiam Testamento scripsit, addictis, sint quinque Missæ singulis diebus Dominicis, & festivis tantum pro ipsis anima quotannis celebrandæ, pro annuo prædicto Missarum stipendio untiæ vigintiquinque sufficiente quare ex antiis nonaginta tribus reminerent untiæ 68. distributionis titulo Oratoribus Canonicis assignandæ. Item remanentes in suo antiquo statu pro singulis festis, & dominicis diebus, irrefragabiliter percelebrandis tribus aliis Missis, nempe Missa Aurora pro Populi commoditate, Missa post Nonam, & Missa Hebdomadæ nuncupata, in quibus consumuntur pro consuetis stipendiis untiæ 16., & tarenis 15., reliquæ numerales Missæ 800. reduci possunt ad duodecim Missas solemnes unoquoque mense, ultra Conventualem a Canonicis persolvendas; Stipendum vero earum, quod summam untiarum 42. 16. 10. non excedit, Canonicis ipsis distributur; Q[uod] cuncta sunt, coalescere potest tota Capitularis Missa tum ex enunciatis untiis 68. remanentibus ab hereditate memorati Decani Palma, tum ex relatis untiis 42. 16. 10. ad summam integrum untiarum 110. 16. 10., quæ annuarim titulo distributionis Oratoribus Canonicis dividenda foret, ex qua unicuique summa untiarum 9. 12. tempori, loco, oneribus non incongrua obtingeret.

Hæc sunt, quæ in nuperis literis significavit Episcopus Syracuseus. Patet enim, prædictam summam untiarum 9., & tarenos 12. Siculæ monetæ correspondere scut. 22. 50. circiter monetæ Romanæ pro unoquoque Canonico.

Præterea notandum est, omnia documenta, quibus innitur Episcopi relatio, informia esse, eaque Episcopum habuisse ab ipsomet Canonicis, a quibus Cappellaniarum petitur reductio.

Ponderandum pariter est, quod licet praxis sit Sacrae Congregationis, alia esse potius onera minuenda, quam reducendum Missarum numerum Fagnan. in Cap. Ex parte 24. de Con-

8. Julii 1775.
54
Constit. & San. Mem. Benedicti XIV. de Synod. Diæces. lib. 13.
cap. ult. num. 23., præsertim ubi, prout in casu, quo pro adimplendis Missarum oneritus tot assignata fuerunt bona, quæ alicui imminutioni subiecta fuisse minime demonstrantur; onera vero, de quibus Canonici conqueruntur, & de quibus retulit Episcopus, non ab erectione, sive a fundatione Collegii proficiscuntur, sed eorumdem Canonorum voluntaria sunt, vel ex consuetudine ab ipsis implenda.

Videtur tamen, rem non agi de aliis minuendis oneribus, quorum reductio, si demandaretur, nequaquam augeret Canonorum Præbendam, quæ cum in annua untia una, tarenis 26. granis 8. consistat, impar est subeundo cuiquam etiam levissimo Chori servitio.

Placeat itaque EE. VV. originarium definire Dubium, quod est:

An, & quando sit locus reductioni Missarum, in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 21. cap. 7. **A**LATRINA REÆDIFICATIONIS CAPPELLÆ. In de Reform. Cappella sub invocatione S. Nicolai de Baro, & S. Antonii Abbatis, quæ sita est in Ecclesia Collegiata S. Marie Majoris Alatrinæ Civitatis, geminæ jamdiu fuerunt ereæ Cappellaniæ, quæ una cum Cappella sunt de Jurepatronatus Laicorum, nimirum Ducis Poli, qui anno 1730. ad earum unam præsentaverat Canonicum Bernardum Mariam Capobassi Verulanum, nec non Petri Moiella, & Philippi Natarnicola Successorum in juribus Magdalenaæ Tutii, & Flora de Victoriis, quæ anno 1751. ad alteram ex dictis Cappellaniis nominaverat Clericum Angelum Tagliaferri Alatrinum.

Cum autem fatisceret Cappella, hinc Alatrinus Antistes in pastoralibus suis Visitationibus decrevit, in eadem esse intermittebam Sacrorum celebrationem à Cappellanis faciendam, quæ ab eis in posterum in adimplementum eorum respectivi oneris fieri deberet in majori Altari ejusdem Ecclesie, mandavitque, ut Cappella propriis Cappellanorum sumptibus restauraretur, sive reædificaretur, apposito sequestro super redditibus Cappellaniarum.

Ab hoc decreto Cappellani recursum habuerunt ad hanc Sacram Congregationem authumantes, Cappellam indigere reædificatione, non autem reparatione, eaque propter esse valde dubitandum, an ad ipsos, seu potius ad Compatronos pertineat onus necessariae reædificationis.

Su-

Super hoc semel , & iterum auditio Episcopo , is denique Peritorum accersito consilio, retulit = Cappellam esse fere destruētam , & omnino jacere ad divina officia inservibilem = , tuitque in sensu , tempus esse = ut Colligantium prorogationes tandem desinant , & Cappellam accurata REÆDIFICATIONE ad suum decorosum statum credem in Domino reducendam , in qua , & Missæ celebrari , & alia divina officia expleri valeant .

At vulgata est in jure distinctio inter simplicem restauracionem , & totalem reædificationem Ecclesie , seu Cappellæ . Aut enim res est de restauranda Ecclesia , & eo casu ex Concilio Moguntino præscriptum habetur in Cap. i. de Eccles. ædific. Beneficiatum adjuvare debere ad Ecclesiam restaurandam , vel emendandam , nam , ut ait *Glossa* , ubi est emolumenntum , ibi debet esse onus : Id etiam Doctores admittunt ex redditibus Beneficii , dummodo tamen quota pro Beneficiato supersit sufficiens ad sui congruam , & honestam sustentationem , ut videre est penes *Barbos* ad Concil. Trident. Sess. 21. cap. 7. de Reform. num. 6. , Bellett. disquis. Cleric. part. 1. de Clerico debitore §. 15. num. 1. , & Sperell. decis. For. Eccles. 67. num. 4.

Aut quæstio vertitur super reædificatione Ecclesie , seu Cappellæ , & in hoc altero casu , si deficiunt redditus destinati pro Fabrica reædificationis , onus pertinet ad Patronum , qui percipit a Jurepatronatus emolumenntum in honoratiis , & in præsentatione consistens *Barbos* loc. cit. num. 8. , eoque reædificare recusante intra terminum ei ab Ordinario præfinitum , Juspatronatus amittit , quod acquirit alter , qui reædificavit , etiamsi Patronus dedisset Beneficiato conspicuam dotem , quia hæc intelligitur data non pro reædificatione Ecclesie , seu Cappellæ , sed quidem pro sustentatione Beneficiati , ferendisque oneribus spiritualibus , & temporalibus , quæ sim plicium reparationum limites non egrediuntur , juxta distinctionem relatam à Piton. de controv. Patron. tom. 2. allegat. 100. num. 179. vers. Ego in hoc , & Lambertin. de Jurepat. lib. 1. part. 1. quæst. 6. art. 3. num. 14 per tot.

Quo posito probant Cappellani , tenues esse redditus Dotis assignatae utrique Cappellaniæ , quoniam earum altera sub invocatione S. Nicolai de Baro non alios habet redditus , nisi annuorum scutorum 17. , & quidem incertorum , utpote qui ex Prædiorum fructibus colligendi sunt cum onere celebrandi quotannis Sacra 84. , solvendique obulos 10. pro manutentione Triremium Pontificiarum .

Altera vero Cappellania sub invocatione S. Antonii Abbatis miserrima potitur dote anni simuliter incerti redditus scutorum 10. , adjecto onere celebrationis annuarum 40. Misarum .

Quamobrem cum hujusmodi redditus, demptis oneribus, satis non sint pro honesta Cappellanorum sustentatione, tueruntur iidem, esse revocanda sequestra super redditibus apposita pro reædificanda Cappella, pro qua necessarii sunt sumptus scutorum 140., ad quos Cappellani non teneri contendent.

His præhabitIs, ac præsertim perpensa solemini renunciacione liti facta a Petro Molella altero ex Compatronis, declarante simul, ipsum promptum esse contribuere pro sua rata necessariis reædificationis expensis, dignabuntur EE. VV. decernere.

- I. An, & ad quos spectet reædificatio Cappellæ sub invocatione SS. Nicolai de Birio, & Antonii Abbatis in casu &c.
- II. An, & q̄a p̄na Contravenientes sint puniendi in casu &c.
- III. An sequestrum super fructibus Cappellaniarum appositum subsineatur in casu &c.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

REGIEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET MISSARUM. Anno 1602. Dux Alexander Pico genitus in Collegiata Ecclesia Mirandulæ fundavit Canonicos in præscripto Altari quolibet die festo celebrandam, necnon omnibus iisdem diebus festis, ac etiam feriis toto tempore Adventus, & Quadragesimæ intercessendi Choro, Concionibus, ac Processionibus, adjecta p̄na Canonicis non intervenientibus amissionis redditus illius diei, quo eorum aliquis non interfuerit, ad effectum eum erogandi in utilitatem Ecclesiæ, vel ipsius Sacristiæ.

Successivis temporibus adeo eorum respectiva Præbenda decrivit, ut illa modo non excedat annuam summam scutorum 30., & obul. 66. pro unoquoque Canonico.

Alterum ex dictis Canonicatibus possidet Sacerdos Georgius Fidelis Menghini, alterumque Clericus Jacobus Natali. Uterque satis agnoscens, ejus Præbendam imparem esse tot, tantisque ferendis oneribus, & Missatum, & Chori, preces idcirco porrexit Sacrae Congrégationi pro aliqua obtinenda illorum reductione.

Auditus de more fuit Episcopus, qui testatur, Canonica-tuum fundationes una cum authenticis Instrumentis, aliis que

que scripturis ex olim iequuto; publici Archivii incendio consumptas fuisse.

Prosequiturque, Serenissimam Estensem Familiam Ducatus Mirandula modo Dominam jure nominandi Canonicos ad dictos Canonicatus potiri, onusque habere annuatim persolvere dictis geminis Canonicis liras pro quolibet 438. monetae Mutinensis, quæ summam à iuliis decem efficiunt annua scuta 30., & obul. 66., que potius nuncupari possunt quotidianæ distributiones, quam fructus Canonicatum.

Quinimo = ex prædictis insuper redditibus annuis scutorum monetæ Romanae num. 30. 66. pro unoquoque Canonicatu detrabenda sunt scuta similia 21. 84. pro congrua eleemosina Missarum celebrandarum, & scuta pariter 11. 55. in casu absentie ipsorum à Choro diebus à Fundatore præscriptis, unde patet, quod ex eorum Præbenda non solum quidquam non superest, sed quatenus diebus à Testatore præscriptis Choro non interessent, onera Canonicatibus adnexa redditum aliqua ex parte excedunt = idcirco concludit, esse petitioni Canonicorum annendum.

Animadvertendum est, quod à Canonicis nulla petitur commutatio voluntatis Defuncti, sed unicè petitur reductio, & diminutio onerum ob imminutionem reddituum, quæ evenit absque ullo eorum facto, vel culpa. Suscepérunt enim Canonicci obligationem ea omnia implendi onera, quæ ex consuetudine dicuntur Canonicatibus infixæ, sed hec obligatio cognatam habet conditionem, si redditus, quibus obligatio respondet, in eodem statu sint, & in eadem exigantur quantitate. Sane devium à jure est, ut, imminutis redditibus, eadem semper obligatio permaneat.

Sacra Congregatio hisce perpensis circumstantiis, firmo manente Missarum onere, servitium Chori persæpe reduxit, ut pra cœtris videre est in una Romana Reductionis Servitii Chori, & Missarum proposita sub die 28. Martii 1722., & resoluta die 18. sequentis mensis Aprilis, ubi disceptato Dubio = An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c. = responsum fuit = Firmo remanente onere Missarum, pro majori reductione servitii Chori arbitrio Eminentissimi Archiepiscopi, auditio Capitulo.

Itemque pro utriusque oneris reductione habetur Vigilien. Decanatus proposita sub die 2. Julii 1729., & resoluta die 23. ejusdem mensis, ubi quoad secundum Dubium = An sit locus pro eodem Decano reductioni oneris assistentia quotidiana in Choro, ac Missæ itidem quotidiana ex Instrumento fundationis injuncta? Et quatenus affirmative; quænam ratio habenda sit pro utriusque oneris reductione = resolutio prodiit = Ad secundum pro reductione arbitrio Episcopi, & constituto coram eodem de dissimilitudine reddituum.

Dignentur itaque EE. VV. definire Dubium , quod
sequitur.
An, & quomodo sit facienda reductio in casu &c.

*Seff. 21. cap. 7.
de Reform., &
Jeff. 25. Decret.
de Invoc. Vener.,
& Reliq. Sanct.,
& Sacr. Imag.*

RAVENTTEN. Intra fines Paræcœ S. Crucis Ravennatensis Civitatis Sacellum adest à Civitate distans , ubi ligneum Christi colitur simulacrum , quod a Ravennatensibus pio cultu honoratur , ac ubi sunt Missarum onera ascendentia ad annua Sacra 280. præter alia tria , ac etiam aliquando quatuor Sacra singulis diebus Veneris ex piorum Testatorum dispositione celebranda .

Prope Sacellum extat adnexa parva Domus immunitate gaudens , in qua commoratur ejusdem Sacelli Custos . Experientia compertum est , hanc domunculam esse receptaculum perditorum Hominum , & ad usus illicitos , ac inhonestos conversam . Haec tenus ad hujusmodi avertenda scandala in irritum laboravit Episcopus , qui demum in eam venit sententiam vetandi Paroco S. Crucis , ad quem pertinet Sacellum , ne imposterum auderet eam cuiquam locare .

Ex hoc prohibitivo decreto non leve incommodum obvenit Paroco (ut ait Episcopus) in consulendo custodijæ , atque securitati dicti Sacelli , in parandis iis , quæ pro Missarum celebratione requiruntur , nec non in gerenda Lampadis cura , quæ perenniter , ut dixi , ardere debet , eo quod ab ejus Parochiali residentia non parum distet , & iter ad illud in aliqua anni tempestate difficile sit .

Propterea que Parochus nuperrime preces obtulit Sacra Congregationi , ut dignaretur eidem impetriri facultatem memoriam Crucifixi Imaginem una cum Missarum oneribus ad ejus Parochialem Ecclesiam transferendi , in qua ob commodiorem Populi accessum , majorem etiam cultum , ac venerationem ipsi conciliaret , dictumque Sacellum solo æquandi , & quidquid ex eo retractum fuerit , in translatione Sacra Imaginis , & in construendo Sacrario , quo eadem Ecclesia Parochialis indiget , expendendi , & si quid defecerit , promptum sese exhibet de proprio supplendi .

Episcopus , qui super porrectis precibus fuit auditus , est petitioni Parochi proclivis .

Quavis enim ex Concilio Tridentino *seff. 21. cap. 7. de Reform.* valde curandum sit , ne eu , quæ Sacris ministeriis dictata sunt , temporaria injuria obsolecent , & ex hominum memoria excidant , attamen post demandatam Episcopis Ecclesiæ restorationem , si ea expleri uon possit ,

mandat, ut profanatio non remen ad sordidos usus loco, in Mitices, atque alias Ecclesiæ locorum corundem, seu viciniorum arbitrio suo, atque in iisdem Ecclesiis erigant Altaria, vel Cappellas sub iisdem Invocationibus, vel in jam erecta Altaria, vel Cappellas transferant cum omnibus emolumentis, & oneribus prioribus Ecclesiis impositis.

Siquidem idem est, quod profanetur Ecclesia propter impossibilem ejus reparationem, & quod illa demoliatur, quando concurrant justæ, legitimæque causæ, quæ ex relatione Episcopi supra numerantur, & quando Sacrae Imaginis veneratio, Divinusque cultus ob illicitos usus, ad quos abutuntur improbi Homines in contermina ædicula, prægrande recipiat detrimentum.

Et revera si etiam aliæ demolitionis urgent circumstantiae, non raro à Sacris Congregationibus Immunitatis, & Episcoporum mandatum est, Ecclesiæ esse demoliendas, quamvis benè, decenterque constructæ sint, nec ulla indigeant refectio[n]e, veluti testatur Card. de Luc. disc. 17. ad Jeff. 21. cap. 7. Concilii Tridentini:

Sacras autem Imagines, etiamsi collocatae reperirentur in Ecclesia Jurispatronatus, ex justa causa decentioris cultus esse transferendas una cum Missarum oneribus ex mente, Sacri Concilii Tridentini Jeff. 25. Decret. de Invoc., & venerat., & Sacr. Imag. tradit Panimell. decisi. 11. num. 17. & Rota in Romana translationis Imaginis 25. Junii 1742. §. 6. coram clar. mem. Card. Calcagnino. Nullum enim detrinentum est obventurum Animæ Testatorum ex hac Missarum translatione; nam eisdem æque proderit Saerificium ab ipsis in honorem Sacrae Imaginis relicturn, tam si illud celebretur in rurali Sacello, quam in Ara Urbana Ecclesiæ, in qua erit Sacra Imago collocanda.

Ad rem sunt geminae resolutiones hujus Sacrae Congregacionis, prima scilicet in una Leopolien. proposita die 30. Iulii 1763., ubi quoad primum Dubium = An licet Archiepiscopo supprimere Cappellam Cœmterii nuncupatam Domagicianam, & transferre Imaginem Deiparae Virginis ab eadem Cappella ad unum ex Altaribus Ecclesiæ Cathedralis Leopolien. = responsum Affirmaticum datum fuit sub die 27. Augusti eisdem anni.

Et altera in una Terracinen. proposita die 14. Aprilis 1764. sub geminis Dubiis I. An sit locus profanationi Ecclesiæ ruralis S. Nicolai de Bario a Monialibus Cisterciensibus in Territorio Oppidi Somneni possesse in casu Eccl. = & quatenus affirmativa II. An Sacrae Imagines, supellestilia, & onera quæcumque in eadem Ecclesia existentia transferri, & respective adimpleri valeant in Ecclesia propria dictarum Monialium in casu Eccl. = quæ sub die 2. sequentis mensis Junii ejusdem anni resoluta fuerunt edito responso ad I. Affirmative juxta vo-

sum Episcopi, & ad II. Affirmative, & quoad onera scribatur Episcopo juxta instructionem.

Quibus positis, dignabuntur EE. VV. sapientissime decernere.

I. *An sit locus demolitioni Sacelli ruralis intra fines Parrocchia S. Crucis Civitatis Ravennae in casu &c.*

Et quatenus affirmative

II. *An Sacra Imago Sanctissimi Crucifixi, supellestilia, & onera quacumque in eodem Sacello existentia transferri, & respective adimpleri valeant in dicta Ecclesia Parochiali Sancta Crucis in casu &c.*

Sess. 22. decret.
de obser. & evict.
in celebr. Miss.

INTERAMNEN. In Ecclesia Beatæ Mariæ Virginis nuncupata del Caffaro Civitatis Interamnæ extat Cappella pertinens ad Familiam Spada. Huic Cappellæ Clementina Spada in suo, quod sub die 29. Martii 1726. condidit, testamento, reliquit scuta 150. investienda vel in Censibus, vel in Bonis Stabilibus arbitrio suorum Hæredum, hac tamen explicita adjecta lege, ut Cappellanus à suis Hæredibus eligendus, & ad eorum nutus amovibilis singulis annis Sacra centum, si pecuniae in Censibus investitæ fuissent, si vero in Bonis Stabilibus, Sacra septuaginta tantum celebrare teneretur.

Exemplo Clementinæ excitata Hortentia Spada, & ipsa quoque in ejus ultimis testamentariis tabulis conditis anno 1633. eidem Cappellæ reliquit scuta centum in Censu investienda, cui adjecit alterum Censum in sorte scutorum 50., voluitque, ut illorum fructus assignari deberent Cappellano similiter ad nutum Hæredum amovibili cum onere geminas celebrandi Missas in singulis hebdomadis.

Missarum onus in utroque legato præscriptum ad rationem annuarum Missarum 174. haec tenus impletum fuit à Comite Alexandro Spada Cappellæ Patrono, dictarumque Clementinæ, & Hortentiae Testaticrictum herede.

Verum cum nullibi constet, ignoretque Comes Alexander, sequutum fuisse pecuniarum investimentum à præfatis piis Fæminis demandatum, hinc idem ad exonerandam conscientiam suam, suorumque Prædecessorum promptum se exhibet profundo utriusque legati, quod est in sorte scutorum 300., proprium assignare Prædium in vocabulo *Salleno* valoris scutorum 30., & obul. 10., annuique redditus scutorum 15., qui cum impositis annuarum 174. Missarum oneribus minime respondeat, duplicum idcirco promovet instantiam, alteram pro facienda supradicti Prædii

subrogatione , ait etiamque , ut annuum Missarum onus juxta subrogandi Prædii redditus reducatur .

Patet enim , Cappellaniæ facto pecuniariam investimento , in oblato Prædio Saleto securitatem , reddituumque perpetuitatem magis acquirere , quam in Censibus ; Hinc Sacra Congregatio in decretis generalibus anni 1725. statuit , atque prescrivit , ut ex pecuniis pro Celebratione Missarum relictis Census non acquirerentur , dum iidem nou sunt pro hujusmodi effectu inter Bonâ Stabilia recensendi *Card. de Luc. ad Concil. Trident. disc. 21. num. 9.* , & haberetur in una Policastroren. proposita , & resoluta sub die 17. Augusti 1726.

Qua de re remissionem , seu reductionem oneris Missarum necessarium esse tuetur Comes Alexander , cum Prædii redditus non excedant annua scuta 15. prorsus imparia in Celebrationi annuarum Missarum 174. Hanc autem reductionem videtur fieri debere ad rationem Eleemosynæ perpetuae , cum agatur de Cappellaniarum fundo nunc primum constituendo , quoties nou fuit hactenus constitutum . Si vero placeret eam fieri ad rationem manualis , detrahedam esse impensam pro utensilibus .

Ordinarius retulit , quod cum dicta scuta quindecim minime sublinere possint onus Missarum 174. à Testimoniis relictum , ultra alias expensas pro Sacris Utensilibus faciendas , essim in sensu , si id EE. VV. approbare dignentur , deveniri posse per Oratorem ad assignationem prædicti Fundi , & respectivo praefatas Missas ad Eleemosynæ manualis taxam consueta benignitate reduci , adjecta conditione , ut quatenus augeatur fructus , augeatur etiam numerus iusse Missarum .

Ad presentem questionem , ut plurimum facit Firmans One- rum Missarum in Sacra Congregatione proposita sub die 2. Junii 1754. in qua tria disceptata fuere Dubia I. An , & quomodo Fundus Cappellaniæ quotidiana sit constituendus in Bonis Stabilibus valoris scut. 500. , sive in Censibus in casu &c. II. An sit locus reductioni Missarum , & quatenus affirmati- ve III. An redditio fieri debeat ad rationem perpetuae , seu potius manualis , deductis tamen deducendis in casu &c. = quibus sub die 23. ejusdem Mensis Junii responsum fuit = Ad I. Affirmative , & constituendum esse certum Fundum Cappellaniæ in Bonis stabilibus = Ad II. Affirmative = Ad III. Ad ratio- nem manualis .

Superest modo , ut dignentur EE: VV. declarare .

- I. An sit locus subrogationi Prædii Saleto in casu &c.
- II. An , & quomodo sit locus redditio ni Missarum in casu &c.

*Seff. 25. cap. 5.
de Reform.*
*Seff. 23. cap. 6.
de Reform.*
*Seff. 22. cap. 11.
de Ref.*

BALNEOREGIEN. Julius Galli Viturclanensis moriens suum ultimum condidit Testamentum, quo iussit, ut ex fructibus sua hæreditatis erogarentur scuta 300. in construenda Cappella S. Rose dicata in Parochiali Ecclesia Sanctissimæ Trinitatis Terræ Viturclani, inibique geminas erig i jussit Cappellanias mere Laicales. Onus Cappellianis injunxit alternis hebdomadis celebrandi, seu celebrare faciendi quotidianum Sacrum in eadem Cappella, quam hæredem universalem instituit, & pro ea d. Cappellanos, quibus omnes redditus suæ hæreditatis æquis portionibus ipsos inter dividendos assignavit.

Jus autem Cappellanos nominandi reliquit Justo Barbacci Terræ Tuscanellæ, necnon Alphunso Cherofini, & Sebastiano Giustini Viturclanensis, eorumque respectives Descendentibus per lineam Masculinam in infinitum, & casu quo aliqua ex d. Descendentibus extingueretur, alteram superstititem voluit substitutam. Ad passivum vero Patronatum invitavit omnes Ecclesiasticos ipsarummet Descendentiarum Barbacci, Cherofini, & Giustini, hoc tamen ordine servato, quod si adessent Ecclesiastici in Familiaj Barbacci, & Cherofini, isti præferrentur illis Familiaj Giustini, hi autem extraneis.

Anno 1773. vacavit altera ex d. Cappellanijs. Unicus hodie est illarum Patronus Sanctes Giustini supradicti Sebastiani Nepos, quoniam defecerunt omnes ex præfatis Lineis, seu descendentibus Barbacci, & Cherofini. In descendencia Giustini duo sunt Clerici mox d. Sanctis Patroni nepotes, utpote qui Filii sunt illius Germanorum Sororum, alter est Franciscus Sdinami, & alter Augustinus Onesti, quorum primus nempe Franciscus omnia iusta sua cessit Augustino ejus Consobrino.

Cogitans autem Sanctes Patronus de retinenda licet conjugatus Cappellania, quam putat esse simpliciter Laicalem, ut, impletis Missarum oneribus ab eligendo Sacerdote, Iucri facere posset residuales Cappellanae fructus, eosque convertere in sui, suæque Familiaj alimoniam, supplex propinde petiit a Sanctissimo D. Nostro feliciter Regnante, ut etiam in hoc statu liceat ei frui Cappellania, fueruntque illius preces ad hanc Sacram Congregationem remissa.

Institit contra Clericus Augustinus tamquam unicus passive vocatus, ut, renuente Patrono eum nominare, de jure sibi adjudicaretur Cappellania,

Super utriusque precibus auditus de more fuit Episcopus, qui irrationalabilem dixit Patroni petitionem; Illam vero Clerici Augustini justam vocavit, quoniam cum supradictus Adolescens Onesti in hoc meo Seminario commoretur, ut se habilem reddat ad Sacerdotium assequendum, & Parentes pro illico manutentione alium modum non habeant alimenta præstandi Seminario, quam cum redditibus istius [Cappellania: Vicissim
ve-

verò hic Juvenis tamquam ab Instituto vocatus clarus jus habeat ad dictam Cappellaniam, & eo fortius, quia in ejus favorē suo juri cedit Franciscus Slinani pariter vocatus, potior propterea ratio huic pauperi Clerico assistere nō ibi videtur, quām Sancti Justini nominationem denegant, qui unice de lucro capiendo causam agit.

Ad rem quod attinet, negat Clericus Augustinus, & probationibus excludit inopiam Patroni, quae nisi gravissima concurrat, atque probetur ad terminos *Gloss. in Canon. contra 26. cauf. 16. quæst. 7.*, nedūm Patrono denegatur retentio Cappellaniae laicalis, sed etiam ipse nullum jus haberet assequendi alimenta super Cappellania ad *Text. in cap. Nobis ibique Glossa de Jurepatr., Surd. de Aliment. tit. 7. quæst. 32. num. 29.*, & *Panimoll. decis. 15. annot. 1. num. 37.*

Præterea dubitandum quam maximè est, num agatur de Cappellania laicali ad instar Legati pii cum onere Missarum, cuius proinde capaces sint etiam Laici, Fæminæ, & Infantes juxta firmata per *Piton. de Controv. Patron. allegat. 33. num. 1.*, & *2.*, seu de Cappellania Ecclesiastica naturam Ecclesiastice qualitatis habente; Hanc autem ambiguitatem dissolvit Sacra Congregatio in una Maceraten. proposita die 7. Septembbris 1726.. & resoluta die 28. ejusdem mensis, ubi iisdem met concurrentibus Fundatoris verbis, quæ in praesenti casu concurrunt, propositoque Dubio = *An Cappellania, de qua agitur, sit Legatum pius, cuius sint capaces etiam Fæminæ, & Infantes, seu potius sit Cappellania Ecclesiastica* = respondit = *Ad primam dubii partem negative, ad secundam affirmativa, sed non esse collativam, & amplius.*

Quodque licet ageretur de Cappellania laicali, eam adhuc esse incompatibilem cum statu conjugali pluries firmavit Sacra Congregatio, & præsertim in Reatina Cappellania 22. Septembbris 1714., & 9. Februario 1715., ut in lib. 64. Decret. pag. 387.; Itidemque in Romana, ubi res erat de Cappellania fundata cum hac explicita declaratione = *Qual Cappellania debba riputarsi, & essere mero, e puro Legato laicale, e non Beneficio Ecclesiastico* = cum propositum fuisset Dubium = *An Cappellania, de qua agitur, retineri possit in statu conjugali per Cappellanum à Testatore nominatum* = die 20. Septembbris 1727. decisum fuit = *Negative, & amplius.*

Quoties igitur nulla Patrono competit Cappellaniae retentio, conœstariæ descendere videtur, eam esse adjudicandam Clerico Augustino Onesti nulla indigenti Patroni nominatione, tum quia is est ab ipso Fundatore passim vocatus *Piton. de Controv. Patronor. alleg. 17. num. 12.*, & *allegat. 84. num. 48.*, *Rocc. disput. jur. 195. num. 22.*, & *Ros. coram Pamphil. decis. 99. num. 3.*, tūm etiam quia Patronus à jure nominandi cecidit post lapsum quadrimestre *Paol. de Littadin. de Jurepatron. part. 6. art. 3. num. 35.*

8. Julii 1779.

64
Itemque Cappellania petitur una cum ejus fructibus, quos ab initio illius vacationis Augustinus contendit esse sibi restituendos à Patrono, qui eos percepit sine jure, mala-fide, & cum certa scientia eorum pertinentiæ ad Cappel-lanum cap. cum vos de Offic. Ordinar. A Patrono nihil ha-buimus.

Dignabuntur itaque EE. VV. sequentia Dubia ea, qua pol-lent, sapientia definire.

I. An, & quomodo precibus Fastini sit annuendum in casu &c.
Et quatenus negative

II. An Cappellanta, seu Legatura pium, de quo agitar, adjudican-dum sit Augustino Onesti, seu potius sit locus nominationi fa-vore ejusdem in casu &c.

III. An, & à quo tempore debeantur fructus in casu &c.

Die Sabbathi 29. Julii 1775. in Palatio
Apostolico Quirinali erit Sacra Con-
gregatio Concilii, in qua, præter alia,
proponentur infrascripta Dubia juxta
morem ejusdem Sacrae Congregationis
de jure resolvenda.

R Eassumere dignabuntur EE. VV. folium præteritæ Congregationis, & infrascriptis dubiis rite pronositis, & non resolutis, sapientissime de more respondere :

- A**LATRINA REÆDIFICATIONIS CAPPELLÆ : Sess. 21. cap. 5.
de Reform.
- I. *An, & ad quos spectet reædificatio Cappellæ sub invocatione SS. Nicolai de Baro, & Antonii Abbatis in casu &c.*
  - II. *An, & qua pena Contravenientes sint puniendi in casu &c.*
  - III. *An Sequestrum super fructibus Cappellaniarum appositorum sustineatur in casu &c.*

Ad I. Reædificationem spectare ad Patronos.

Ad II. Episcopus præfigat terminum Patronis, quo elapsio, procedat prout de jure.

Ad III. Negativè, & amplius.

- R** EGJEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET Sess. 25. cap. 4.
de Reform.
MISSARUM.

an, & quomodo sit facienda redditio in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

¶

R AVENNATEN.

- I. *An sit locus demolitioni Sacelli ruralis intra fines Parœciae S. Crucis Civitatis Ravennæ in casu &c. = & quatenus affirmative.* Sess. 21. cap. 7. de Refor., & Sess. 25. Decret. de Invoc., Vener. & Reliq. Sanct., & Sacr. Imag.
- II. *An Sacra Imago Sanctissimi Crucifixi, suppelæctilia, & onera quæcumque in eodem Sacello existentia transferri, & Tom. XLIV. respe-*

*respective adimpleri valeant in dicta Ecclesia Parochiali
S. Crucis in casu &c.*

Ad I. Negativè.

Ad II. Provisum in Primo,

*Sess. 22. decret.
de observat. , &
evit. in celebraç.
Miss.*

I NTERAMNEN.

I. *An sit locus subrogationi prædij Saleotto in casu &c.*
II. *An , & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

Negativè ad utrumque.

*Sess. 25. cap. 5. de
Reform., Sess. 23.*

B ALNEOREGIEN.

I. *An , & quomodo precibus Justini sit annendum in casu &c.* =
cap. 6. de Refor., Et quatenus negative.
Sess. 22. cap. 11. de Reform. II. *An Cappellania , seu Legatura pium , de quo agitur , adjudi-
candura sit Augustino Onesti , seu potius sit locus nominationi
favore ejusdem in casu &c.*
III. *An , & a quo tempore debeantur fructus in casu &c.*

Ad I. Negativè , & amplius.

Ad II. Negativè ad primam partem , Affirmative ad se-
cundam.

Ad III. Deberi fructus Augustino Onesti à die vacatio-
nis demptis oneribus ,

Sess. 24. cap. 18. de Reform.

HORTANA STIPENDII , ET LIBERATIONIS A
MOLESTIIS . Amplum Latifundium diruti Castri
Balneoli ad Monasterium S. Silvestri in Capite pertinens ,
idem Monasterium anno 1674. , Apostolico ecclente con-
fensi , pluribus sub pactis , legibus , & conditionibus , nu-
merandoque pretio scutorum 12500. vendidit , seu perpe-
tuo locavit Laurentio Rosci Seniori , qui præter restaura-
tas Domos inibi existentes , aliasque propriis expensis de
novo constructas , Ecclesiam pariter B. M. Virginis de Lau-
reto dicatam a fundamentis extruxit .

Quia verò plures aderant in dicto Latifundio Villici cun-
eorum Familii , pluresque Cultores ad conservationem
culturamque Prædiorum destinati , & grave illis erat
incommodum , ac perdifficile præsertim hyemali tempo-
re pro recipiendis Sacramentis accedendi ad Parochialen
Ecclesiam SS. Josephi , & Marci Evangelista a Latifundi-
di

distantem per duo millaria , hinc Roſcio consulens ſaluti Animarum ſuorum Cultorum, curavit, ut ejus Eccleſia ab Hortano Epifcopo in Paræciam erigeretur, ſibi que reſervavit jus nominandi Cappellatum Curatūn , cui pro ſuis congruis alimentis aſſignare pŕomisit unum petium terra vineatum eſtens in dicto Latifundio annui redditus ſalmarum treſdecim Muſti , nec non Domum Eccleſiae proximam . itemque annua rubra quatuor cum dimidio frumenti a Colonis conſignanda , tandemque redditus ſcutorum 400. in Bonis Stabilibus , vel in Cenſibus inveſtiſtorum .

Deficiente Roſcio in ſolutione tūn diſtorum ſcutor. 12500. , tum eorum fructuum , utile Latifundii dominium cum diſto coſolidatum eſt favore Monasterii , quod ſubinde Empytheuſis titulo d. Latifundium ſub certis conventionibas conceſlit primo Mariæ Paſottæ, & ſecundo eidemmet Roſcio : Ortaque controverſia ſuper prælatione in hac Sacra Congregatione Roſcium inter , & Paſottam , potiora viſa tuerunt jura Roſcii , veluti docet Cauſa , cui titulus Romana Empytheuſis proposita die 17. Nvembri 1731. & reſoluta ſub die 9. Auguſti 1732.

Anno 1763. cum antedicta Parochialis Eccleſia in deterius abiſſet , & Auguſtissimum Sacramento ea , qua par erat , veneratione minime ſervaretur , consultiſſime proinde censuit Hortanus Epifcopus in pastorali ſua Visitatione decernere , Cultores Latifundii in poſterum ſubjectos eſſe Parochio Eccleſia ruralis SS. Iofephi , & Marci Evangeliftæ vicinioris uſque ad novam provisionem , qui cum nullum haſtenū emolumētum habuerit , nunc , ut illud ſibi ſolvatur , urget contra Monasterium effectum uſque ab anno 1765. Dominum etiam utilis Dominii Latifundii virtute devolutionis acceptatæ antecedenti anno 1764. propter contraventionem paſtorum Inveſtituræ a Roſcio patratam una cum moroſitate in ſolvendis Canonibus .

Epifcopus , qui de more fuit auditus , commendat curam , vigilantiā , & ſollicitudinem Parochi in ministrandis Sacramentis Cultoribus Latifundii Balneoli , eidemque taxavit emolumētum in annuis ſcutis triginta .

Hæc ſunt quæ ad factum perteſt . Quantum vero ſpe-
ſtat ad juris Canonici diſpositionem , ſuſtinet Parochus , hic agi de miſerrimiſ Cultoribus glebae addiſtis , nihilque in Latifundio poſſidentibus , idecirco onus ſuppeditandi Parochio neceſſaria vitæ devolvi ad Monasterium , cui in temporalibus ſubeft Latifundium , uti ſcire firmat Fagnan . in Cap. Ad audientiā 13. de Eccles. aedific. num. 6. , Pyring . in Cap. Extirpanda num. 11. de Prebent. , & Reinfest. in Jus Can. lib. 3. tit. 48. num. 16.

Maximonere quia res eſt de Decimis Prædialibus , quem tam quām ex fructibus Prædiorum debitæ Fagnan . in d. cap.

Quoniam 13. de Decimis num. 1. & seq., & in cap. Cura contingat 14. eodem tit. num. 21. , rependenda Parochio sunt ab illorum Domino , quamvis extra Parochiam degente , qui fructus percipit , sive eos percipiat jure locationis , sive Coloniae , vel alio quocumque titulo , quia Conductor , & Colonus pro Domino possident , & in his terminis plures prodierunt Resolutiones Sacrae Congregationis , ut videre est in una Hortana Decimarum 25. Septembris 1694. ut in lib. 24. Decret. pag. 477. confirmata sub die 13. Septembris 1738. , in una Leopoliens. Decimarum 7. Aprilis 1742. confirmata die 24. Novembris ejusdem anni , & in una Tuderina Decimarum quoad secundum Dubium proposita die 2. Augusti 1749. , & resoluta sub die 23. ejusdem mensis .

Excepit Monasterium , Parochum nullam contra ipsum actionem habere , quia idem obstringitur ratione proprii muneris Sacraenta ministrare Colonis Latifundii Balneoli , quod antiquitus erat subiectum ejus Parochiae , ut est de praesenti virtute decreti ab Ordinario emissi in Sacra Visitatione , quo , revocata erectione novae Parochiae olim , instante Roscio , demandata , Latifundium restitutum fuit ejus antiquæ Parœciae , cuius Rector est Sacerdos Antonius Raganoni Actor : & in omnem casum Monasterium ab hisce molestiis esse liberandum ab hodiernis Comitibus de Rosciis , qui molestias emendare sponderunt in casu , quo Monasterium condemnaretur in riflesso solanto della detta crezzione della Parochiale , & della dotazione fatta dal suddetto Lorenzo Rosci seniore , = secus vero si ex juris Canonicis dispositione .

Ad has præcidendas quæstiones tria præcipue sunt confideranda : Primum , quod Monasterium agnovit , & approbavit onus manutentionis Ecclesiæ Parochialis , & Parochi , dum in geminis emphyteuticis concessionibus dicto Latifundio stipulatis ab eodem Monasterio nimiriū altera anno 1728. cum Maria Pasotta , alteraque sub die 4. Maii 1731. cum ipsomet Comite Laurentio Rosci , ejusque filiis masculis , hoc onere gravavit utrumque Emphyteutam , ut legere est in Folio supradictæ Causæ Romanae Emphyteutis proposita in Sacra Congregatione sub die 17. Novembris 1731. Et quanvis Monasterium in utroque Concessionis Instrumento fuerit protestatum , quod non intelligatur approbata erecio Parochiae , attamen cum oneris adjectio Emphyteutis facta præferat illius agnationem , & implicitani approbationem , sine qua onus in Emphyteutas transferre non poterat , videtur , attendam non esse hanc protestationem tamquam facto contrarium , ex firmatis per Rot. in Forosemprison. Manutentionis 25. Junij 1759. §. 5. coram Illusterrimo Herreros .

Secundum , quod Parochus non agit pro fructibus Bonorum cel-

cessorum in erectione, & dotatione Parochialis Ecclesiae existentis in Latifundio, sed agit quidem pro stipendio sibi debito juxta taxam ab Episcopo factam, nimurum ab anno 1763., quo idem Episcopus Cultores Latifundii sue Parochia subjecit, suæque curæ commisit, & quatenus fructus persequeretur, cum illos percipiat Monasterium, non autem Roscii, qui omnibus Latifundii prædiis etiam dotalibus Ecclesiae spoliati fuerunt, contra illud jure agit Parochus.

Ac Tertium, quod is, qui urget pro suis emolumenis, sive pro suo stipendio, non est Parochus a Rosciis nominatus, sed est Parochus antiqua Parochia, sub qua Latifundium erat, qui de mandato Episcopi Sacra menta ministravit. Roscii enim sese voluerunt obstrictos ad conservandum indemne Monasterium a molestiis Parochi, si urgeret vi donationis in erectione Parochia stipulatæ, non autem polliciti sunt, se Monasterium a molestiis liberum reddere, si quando Parochus primitivus Parochia SS. Josephi, & Marci congruum postulasset stipendum, ut nunc evenit.

Jura Comitum de Roscenis non sunt adbuc deducta. Grave-
igitur non erit EE. VV. Sapientissimum eorum Oraculum super infrascriptis Dubiis proferre.

I. *An, & a quo tempore, [& in qua summa debeatur stipendium in casu &c.]*

II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

SABINEN. Joannes quondam Pancratii de Pancratiiis Terra Stimiliani cupiens perpetuam decem Missarum celebrationem, tradidit Societati Sanctissimi Suffragii dictæ Terra scuta 25. in Censu investienda, ut ex ejus fructibus Missæ celebrarentur. Anno 1657. præsente, consentiente, & approbante Pancratio, pecunia investitæ fuerunt in Censu super Cella Vinaria imposito a Nicolao Menichelli ejusdem Terre, cuius pretium solvit idem met Pancratius solvere declarans = *de propriis pecunis ab eodem dicta Ven. Societati pro eleemosina relictis, traditis, & consignatis cum pacto expresso, quod dicta Societas cum dicto annuo Censu teneatur in suffragium ipsius Joannis Animæ Autecfforum, & Descendentium celebrare facere Missas decem quilibet anno in perpetuum.*

Sub initium currentis Sæculi, evicto Fundo censito pro parte Confraternitatis S. Josephi supradictæ Terra tamquam creditricis anterioris Menichelli, Societas Sanctissimi Suffragii fructus sui Census exigere amplius non valuit, non ideo tamen ab implendo Missarum onere cessavit sub

*Eff. 25. cap. 40
de Reformat.*

spe fortasse emendationis evictionis reportandæ vel super Bonis Menichelli debitoris, vel ab ejus hæredibus, quatenus reperiri potuissent. Praeconcepta tamen spes cum haec tenus cessisset in irritum, hinc Societas Suffragii postulat absolutionem ab ulteriori præfati Missarum oneris implemo.

Petitioni adhæret Eminentissimus Episcopus, suamque instructionem Sacrae Congregationi transmissam solidissimis rationibus firmavit: Illius verba sunt, quæ sequuntur.

Cum ex parte Ven. Confraternitatis S. Joseph. creditricis anteriores evictus fuerit fundus censitus, & neque Bona, neque Hæres des reperiantur dicti quandam Nicolai Impositoris, videtur emendare fore Confraternitatem supradictam ab onere earundem Missarum, eo magis quia ipsem Pancratius elegit, & acceptavit in creatione enunciati Census, & fundum, qui fuit evictus, & debitorem Menichelli decoctum; Nec culpa Confraternitatis, & ejus Officialium adscribi potest negligentia, si quæ fuit in acceptando Debitor, & fundo non satis tuto. Cum idem Pancratius persolverit propriis manibus pecuniam, illamque tradiderit Nicolao Menichelli Census impositori; Nam in isto casu nequit Confraternitas per sequutam acceptationem oneris adstringi ad illius adimplementum de proprio, quod certe eveniret in casu, quo eadem confraternitas receperisset enunciatam summam cum expresso onere Missarum, & absque praesentia, & consensu Pancratii ad Censum ad libitum Debitori non solvibili concessisset.

His additur, ut subdit laudatus Emissus Episcopus, tenatas reddituum supradictæ Confraternitatis, quos compcripi non sufficere ad necessarias expensas.

Ex folio introitus, & exitus Confraternitatis patet, introitum esse annuorum scutorum 17., & obul. 25., exitum vero ascendere ad annua scuta 19., & obul. 20., & sic exitum introitum superare in anno scuto uno, & obul. 95.

Ponderandum tamen est, nondum effluxum esse Centenarie tempus, quo requiritur, ut quelibet extincta sit actio Confraternitatis Suffragii petendi emendationem evictionis super Bonis Debitoris, quæ hodiè ab occulto Possesto re secreto detinentur, cras vero detegi possunt, & à Confraternitate vindicari, & iis vindicatis, deberet onus Missarum reviviscere, cuius reviviscentia non amplius erit locus, si per lapsum centum annorum perempta fuisset actio agendi pro evictionis emendatione.

Dignabuntur itaque EE. VV. ad infrascriptum dubium benignè respondere.

An sit locus suspensioni, seu potius abolitioni oneris Missarum, de quibus agitur in casu &c.

9. Julii 1775.

71

Seff. 25. Cap. II.
de Reform.

FIRMANA EMPHYTEUSIS. Antonius Cosimi gemina possidet Beneficia, alterum nuncupatum *S. Lucia* in Ripana Diæcesi, alterumque sub Invocatione S: Mariæ situm prope *Menochia*. Flumen intra fines Ecclesiæ Firmanæ. Plurimo ære alieno gravatus est Cosimus, contra quem cènvocatus extitit Creditorum Concursus in Curia Innocentiana. Bona utriusque Beneficii Creditores, aucta illorum pensione, locarunt Bernardino Voltatorni pro annuis scutis 310. relativè ad Bona Beneficii *S. Lucia*, & pro annuis scutis 32. relativè ad Bona alterius Beneficii *S. Mariæ della Menocchia*.

Ast cum Bona plurimis indigerent necessariis meliorationibus, promptum sese obtulit Voltaturnus conductor illas de proprio confidere, dummodo eidem concederentur bona in Emphyteusim duraturam usque ad tertiam ejus generationem pluribus adjectis conditionibus, & promissionibus Patrimonio Cosimi debitoris utilissimis. Hæc oblatione plausum promeruit apud Creditores, quoties assensus Sacrae Congregationis accessisset, pro quo alseqüendo Voltaturnus preces porrexit huic Sacrae Congregationi, quæ sub die 30. Julii superioris anni per Summaria precum rescriptat, = *Dilata, affigantur Edicta, & ad mentem = quæ fuit, ut etiam à Ripano Episcopo, in cuius Diæcesi Beneficium *S. Lucia* situm est, eadem affigi deberent Edicta.*

Affixis Edictis, Oblatores inventi sunt; Alter eorum fuit Joannes Guidi, qui oblationem Voltaturni superavit, illamque mox dicti Guidi peræquavit Voltaturnus. Ortus igitur est inter hos Oblatores quæstio, quis nam ex eis sit in Emphyteusi præferendus.

Oblationes pares sunt, & in paritate potior esse videtur conditio Voltaturni, qui jure Conductionis jam actu detinet bona in Emphyteusim concedenda, qui divitiis abundant, qui est in re agraria peritissimus, qui sollicitus est in solvendis pensionibus, ut Creditores experti sunt, & cujus instantiæ adhærent Creditores personam Rectoris Beneficiorum, & hodierni Bonorum Possessoris repræsentantes, ut in his terminis decrevit Rotalis Decisio Romana Affitus 14. Maii 1770. per tot. cor. bo. mem. Riccio.

Archiepiscopus Firmanus optat, ut Emphyteusis indulgetur potius Voltaturno diviti, quam Joanni Guidi nil aliud, nisi domunculam possidenti.

Episcopus Ripanus refert, alios adesse Oblatores, qui huic Sacrae Congregationi instabunt, ad hoc ut alias majores oblationes admittere dignetur.

Sacra Congregatio, geminis concurrentibus emphyteuticis concessionibus, Beneplacitum Apostolicum esse indulgendum Emphyteutæ ditioni definivit in una *Romana Emphyteusis* proposita die 17. Novembris 1731., & resoluta sub die 9. Augusti 1732.

Di-

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere .
*An, cui, & pro qua summa Emphyteusis sit concedenda in ca-
 su &c.*

Ses. 21. cap. 6.

SEDUNEN. In finibus Sabaudiae locus adest nuncupatus
de Reform. Camperiacus in extrema parte Vallis Illiacæ Diæcesis Sedunensis , in quo est Ecclesia S. Theodulo dicata , cujas Rector erat Joannes Rodulphus Gaillard jam atate gravis annorum septuaginta , qui dictam Ecclesiam rexerat à vi- ginti octo retro annis . Cum autem Sedunensis Antistes in eum locum pervenisset occasione pastoralis suæ Visitatio- nis , illius Populum cuiusvis etatis , & præsertim Juve- nes muniendos Sacramento Confirmationis rudes ac impe- ritos in doctrina Fidei conperiit ex culva indocti , & igno- rantis Rectoris Gaillard , cuius insufficientia patuit Epi- scopo in actu ipsius Visitationis .

Tenues Camperiacensis Ecclesiæ redditus veterunt Episco- po , ne Ecclesiam , & Populum provideret de idoneo Co- adjutore , quia eidem partem aliquam reddituum assignare non poterat pro sufficienti illius manutentione : Alter tamen providit electione Sacerdotis ejusdem loci , qui gratis ad pascendas Oves Gregis Christi , & ad reparan- dos Rectoris defectus diligentem operam , & curam im- penderet , interdixitque Rectori Gaillard , ne amplius pu- blicas , solemnesque Conclaves perageret , eique solum permisit , ut Cathechismum unicè Diæcesanum , quin- tamen de suo aliquid adderet , aliumve probati Authoris- pium Librum Populo perlegeret .

Mandatis Episcopi non obtemperavit Gaillard , cui ad se su- bindo vocato Episcopus suadere curavit , ut libere resigna- ret dictum Beneficium curatum , & sicuti ex illius proven- tibus , attenta eorum tenuitate , nihil pro congrua sua vi- ta sustentatione assignare potuerat , hinc præscripsit , ut Rector Gaillard pro congruis recipiendis alimentis su- conferret ad Seminarium Clericorum , ibique donec vixe- rit , permaneret , & aleretur .

Verum cum antedictus Gaillardus de die in diem effectus esset contemptor Episcopi sui , suæque providentia , hinc idem Episcopus ei præcepit , ut ad examen coram Examini- natoribus Synodalibus accederet , & examini se subjice- ret . Ast persistente Gaillardo in ejus contumacia , Sedu- nensis Antistes proinde eidem ademit potestatem adm- nistrandi Comperiaci Sacra menta , exercendique ceteras fun- ctiones Ecclesiasticas , præter Sacrosanctum Missæ Sacri- cium , tandem illum declaravit à Divinis suspensum , & Beneficio privavit .

Hanc

Hanc autem remotionem tamquam injuriam non sustineri Gaillardus conclamat, contenditque, se esse ad Ecclesiam suam redintegrandum.

Audito Episcopo Sedunensi, hic in suis transmissis litteris confirmavit ea omnia, quæ supra narrata sunt.

Quidquid enim sit de Gaillardi remoti moribus, de pietate, deque ipsius zelo in conciliandis Parochianorum animis, & componendis inimicitiis, de quibus plurimi loquuntur Testes per ipsum exhibiti: Animadvertendum tamen est, quod hujusmodi Testes nullam fidem promererri videntur, quoniam *injurati* sunt, nec ullibi de ejus peritia, doctrina, & litteratura præcisè deponunt, uno tantum excepto, animatum Parochio Massongiaci, cui semel de scientia verbum excidit, dum inquit, sine tamen juramento, eum nec usquam quidquam de ipso audivisse, quod ejus moribus, & scientia posse esse contrarium.

In jure vero certissimum est, Parochum imperitum esse removendum ab exercitio Curæ Animatorum, prout *Honorius III.* Episcopum Calinensem ob ejus illiteraturam amovit à Pontificalis Officii executione, & ab administratione Calinensis Ecclesiæ, ut habetur *ex cap. final. de etat.*, & qualit.

Videtur igitur, Sedunensem Episcopum jure præcepisse Gaillard, ut propter gravem suspicionem suæ imperitiæ novo se subiiceret examini, utcumque semel ab Antecessore, sive ab alio Episcopo examinatus fuisset, & ad exercitium Curæ Animatorum approbatus, ea ratione, quia scientia, quæ ab initio collationis Beneficij Curati nota fuerit in Gaillardum, potuerit decursu temporis, ejusque ingravescente ætate, minui ex traditis per *Bærbos. ad Concil. Trident. sess. 21. cap. 6. num. 4.*, & latissime *Pascœc. ad Consult. Canon., Pignattell. part. 2. tit. de Parochi*, & Parochia sub dubio *An*, & quatenus *Episcopus posse Parochos &c. per tot*, ubi præsertim sub num. 3. vers. *Sacra &c. testatur, Sacram Congregationem in una Lucerina 13. Januarii 1594.*, & in una Iteranen. 1. Octobris 1602. decrevisse, Episcopum posse ad iteratum examen vocare Parochum sub pena privationis Parochialis Beneficij.

Quod autem Episcopus hanc habeat potestatem nedum in actu Visitationis, sed etiam extra illam resolutum fuit à Sacra Congregatione in una *Pampilonen. 15. Januarii 1667. quoad primum*, & *secundum Dubium*, ut in lib. 25. *Decret. fol. 298.*, quodque pro hujusmodi effectu non requiratur præcedens judicialis imperitiæ probatio, definitivit Sacra Congregatio in mox dicta *Pampilonen. quoad tertium Dubium* his verbis = *Congregatio censuit ad hujusmodi examen facienda haud necesse esse, ut judiciales probationes imperitiæ præcedant* = *ut ex dicto lib. Decret. 25 fol. 299.*

Ad rem similem facit *Asculana* proposita die 22. Januarii Tom. XLIV.

*iii 1763., & resoluta die 26. Februarii ejusdem anni quoad
primum dubium = An sit locus remotionis Cappellani, ita ut de-
venientur sit ad electionem novi Cappellani Curati = cui Sacra
Congregatio respondit = Arbitrio, & Conscientia Episcopi,
& in casu denegatae reintegrationis Pompouii, Episcopus prefigat
terminum Parochio ad eligendum alium Cappellanum ab eodem
Episcopo approbandum, & ad mentem, Graniplius.*

*Utrum vero Gaillardus, postquam adeo pertinaciter con-
tempserit Episcopi mandata, ejusque providentiam, &
postquam novo examini se se subjcere recusaverit, dicen-
dus sit honestæ vitæ, bonisque moribus imbutus, ut in
casu probatae sue scientiæ sit reintegrandus ad exercitium
Curæ Animatum, sive in casu illius imperitiæ frui possit
pro suis alimentis aliqua parte reddituum Ecclesiæ, vel
illis imparibus, sit admittendus ad Convictum Seminarii
semel, & bis eidem oblatum ab Episcopo, vel in casu
aeris insalubritatis providendus sit aliquo simplici Bene-
ficio, seu alio modo Episcopo beneviso, poterunt EE.VV.
ex iis, que à Gaillard afferuntur, & ex aliis, que erunt à
Promothore Fisci Curie Sedunensis afferenda, judicare,
ac una simul sapienter edicere.*

*An remoto Rectoris Curati Comperiacensis sit substituenda, seu po-
tius idem Rector sit redintegrandus ad suam Ecclesiam in ca-
su &c.*

Die Sabathi 19. Augusti 1775. in Pa-
latio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præter
alia, proponentur infra scripta Dubia
juxta morem ejusdem Sacrae Congrega-
tionis de jure resolvenda.

CUM quatuor, quæ subiicientur Causæ, propositæ non
fuerint in Congregatione habita die 29. Julii proxime
præteriti, in cuius Folio fuerant descriptæ, placeat Emi-
nentijs Vestris, eas hodie discutere, ac definire.

HORTANA STIPENDII, ET LIBERATIONIS A Sess. 24. cap. 18.
de Reform.
MOLESTIIS.

I. *An, & a quo tempore, & in qua summa, debetur stipendium
in casu &c.*

II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

Dilata, & ad mentem, & mens est, ut doceatur, si
quid, & in qua summa receptum fuerit a Porochio Ra-
ganoni, & utrum applicaverit Missam pro Popula
Parœciæ S. Marie Lauretanæ Balneoli.

SABINEN, Sess. 25. cap. 4.
de Reform.
An sit locus suspensioni, seu potius abolitioni oneris Missarum,

de quibus agitur in casu &c.

Este locum suspensioni Missarum, & ad mentem, & mens
est, ut Eminentissimus Episcopus instet apud Confra-
tres, ut adhibeant ulteriores diligentias ad effectum
recuperandi censu a Fundatore pro Cappellania
affignatos.

*Sess. 25. cap. 11.
de Reformat.* **F**IRMANA EMPHYTEUSIS.
An, cui, & pro qua summa Emphyteusis sit concedenda in casu &c.

Dilata, & ad mentem, & mens est, ut Eminentissimus Archiepiscopus nova mandet proponi Edicta in Civitate Firmi, nec non & nova proponantur in Civitate Ripanæ, & Franciscus Sciarra declareret personam, pro qua obtulit die 12 currentis Augusti, nec non & personam Fidejussoris dictæ personæ nominandæ.

*Sess. 21. cap. 6.
de Reform.*

SEDUNEN.
An remoto Rectoris Curati Camperiacensis sit substituenda, seu potius idem Rector sit redintegrardus ad suam Ecclesiam in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 25. cap. 9.
de Reform.*

URBANIEN. Terram Durantis in Ducatu Urbini sitam, ac pluribus illustratam laicalibus Confraternitatibus post illius Ditionis devolutionem ad Sanctum Sedem sa. mem, Urbanus VIII. in Civitatem, ejusque principaliorum Ecclesiam in Cathedralem erexit utramque suo nomine donatam, unde Urbania Civitas, & Cathedrais Urbaniae modò dictæ sunt. Pro constituendis Canonicatis, & Dignitatibus erigendæ Cathedralis Anno 1634. tum plures Cives novæ Civitatis, tūm illius Sodalites dotem de proprio contulerunt. Has inter fuit Confraternitas S. Joannis Evangelistæ, quæ plura Bona statu cœsifit pro dote unius erigendi Canoniciatus proprio Confraternitatis nomine nuncupandi, sibique reservavit jus nominandi Canonicum, prout eum libere per secreta suffragia nominavit in omnibus vacationibus postea futuris.

Mense Novembbris anni 1773 per obitum Canonici Julii Cæsarlis Lutii vacavit antedictus Canoniciatus: Quare Confraternitas Patrona pro novo eligendo, præsentandoque Canonico publica indixit comitia pro die 22. ejusdem mensis Novembbris, cumque ea die Suffragia non convenissent in unum ex Candidatis oportuit indecirco nominationm differre ad aliam diem, quæ hactenus præfiniri non potuit propter impedimenta Confraternitati data,

ac propter juridicas inhibitiones eidem objectas, ne non minaret.

Ne autem laberet quadrimestre tempus ad præsentandum Patronis laicis indultum, plures obtinuit à Sacra Congregatione prorogationes, primam scilicet sub die 12. Martii 1774. ad alios duos menses, secundam sub die 23. Aprilis ejusdem Anni ad sex menses si tamdiu &c., ac tertiam sub die 17. sequentis mensis Septembris ad quatuor menses, quibus adhuc perdurantibus prorogationibus, Episcopus sub die 8. subsequentis mensis Octobris de vacante Canonico tamquam de jure devoluto providit Sacerdotem Antonium Ghighi, qui etiam possessionem Canonicatus apprehendit, spreta inhibitione à Confraternitate coram Emo Cardinali Praefecto hujus Sacrae Congregationis legitimè, ac ante Possessionis apprehensionem executa neminem adversus Promothorem fiscalem Curie Episcopalis Urbania, sed etiam adversus præfatum Antonium Ghighi. Hujusmodi collationem ægre tulit Confraternitas, modoque sustinet, sibi competere jus nominandi, & præsentandi Canonicum ad vacantem Canoniciatum tamquam illius unicæ, veræ, ac legitimæ Patronæ tamen de jure, quia Bonis suis Canoniciatum congruè dotavit ad Text. in cap. quoniam, ibique Gloss. in verba Fundatores de Jurepatr., & in cap. Constitutus de Religios. Dom. quād de facto, quia ipsa in actu dotationis explicitè sibi reservavit Juspatronatus in perpetuum, ideoque contendit se præsentare debere, & ita uti frui hoc præsentationis jure tamquam fructu, & quidem præcipuo juris patronatus argumento cap. Consuluationibus de Jurepatron., dixitque Rota coram Mülner decis. 1545. num. 2.

Urgetque præterea Confraternitas, ipsam in omnibus vacationibus præsentasse Canonicum, eumque fuisse ab Ordinario institutum, ut probatur ex ultimo, & antecedenti statu: Et in hac vacatione, de qua agitur, ideo non præsentasse intra quadrimestre, ac intra tempus prorogationum obtentarum à Sacra Congregatione, in quantum impedita fuerit ad præsentandum tūm à Benedicto Pacifici instantे penes hanc Sacram Congregationem pro habilitatione concurrendi ad vacantem Canoniciatum, tum ab Antonio Ghighi, tūm etiam à Promothore fiscali Ecclesiastice Curie Urbaniensis judicialiter inhibitibus Confraternitati, ne præsentaret, quibus concurrentibus impedimentis, nullum tempus ad præsentandum currere de jure potuit adversus Confraternitatem Piton. de Controv. Patron. alleg. 54. num. 10., & Rot. coram Ludovisi. decis. 94. num. 10., multoque minus locum factum esse juri devoluto, vi cuius Ordinarius de Canoniciatu providere potuerit Antonium Ghighi ad tradita per Rot. in Bononien. Parochialis 26. Junii 1711. §. final. coram bo. mem. Caffarello.

Maxime quia Litteras jure devolutio obtentas ab Antonio Ghigli sub die 8. mensis Octobris 1774. gravi vitio laborare ab extrinseco deprehendi contendit Confraternitas. Quandoquidem vitiosa fuisse videtur expressio, quod ad Episcopum esset devoluta nominatio tamquam non facta a Patronis in tempore ad praesentandum a Jure praeinitio, neque in tempore eis prorbgato a Sacra Congregatione vi ejusdem Epistoliarum, quarum prima sub datum Roma 22. mensis Januarii, altera vero 12. mensis Martii currentis anni 1774., quippe quia praeter hæc prorogationum Rescripta, aliae aderant subsequentes, que tempore mox dictæ collationis perdurabant adhuc, quæque impedimento erant devolutioni, prout præcipue, ceteris omisissi, illa est prorogatio ad sex menses obtenta sub die 23. Aprilis 1774., & finem habitura die 22. mensis Octobris ejusdem anni, & sic diebus quatuordecim post supradictam provisionem ab Episcopo factam, quæ nulla est, nec umquam convalescere potest, etiamsi devolutio supervenisset absolutis prorogationibus Rota coram Molini. decis. 813. num. 22., & 23.

Hinc, posita nullitate provisionis, tuetur Confraternitas, revocandam esse possessionem Canonicatus adeptam à Ghighio, prorsus contempta præcedenti inhibitione adversus illum exequutam coram Emo Praefecto hujus Sacre Congregationis, & quidem eo damnato ad refectionem omnium, & singularum expensarum tam judicialium, quam extrajudicialium, quas omnes, concurrente inhibitione præcedenti, & spreta subsequenti, reficiendas esse firmavit Constant. rot. decis. 203., num. 2., & 3. Rota coram Ansaldo decis. 391. num. 9., & coram Crispo decis. 285. num. 5.

Auditio Episcopo super precibus olim porrectis à supradicto Benedicto Pacifici, is nill aliud retulit, nisi quod Confraternitas sit Ecclesiastica, non autem Laicalis.

Verumtamen contra qualitatem Ecclesiasticam Confraternitatis primo firma manet juris dispositio, qua presumitur, illam esse laicalem, donec diversimodè demonstretur Pignatell. tom. 4. consult. 21. num. 2., & seq., & Urceol. de Transat. quast. 24. num. 64., & Rot. coram Ansaldo. decis. 9. num. 21. Secundo illius subiectio Statuto Laicali, & solutio onerum Communitativorum.

Tertio confessiones Ordinariorum, qui in eorum respective Litteris, & Indultis Institutionum concessis favore eorum, qui fuerant præsentati à Confraternitate, illam dixerunt qualitatis Laicalis.

Quarto declaratio à sa. mem. Urbano VIII. facta in ejus Bulla erectionis Ecclesie Cathedralis, ubi singulæ Urbanientes Confraternitates Laicales nuncupantur.

Quinto demum qualitatem laicalem Confraternitatis evincent solemnissima Res Judicata super ea exorta coram A. C., lata Sententia de anno 1761. contra Episcopum, ejusque Promotorem fiscalem.

Hæc,

Hæc, & alia sunt a Confraternitate S. Joannis Evangelistæ circumferenda. A Promothore fiscalis, a Ghighio, & a Pacifico nihil habuimus.

Dignabuntur itaque EE. VV. sequentibus Dubijs sapientissimè de more respondere.

- I. An sit locus nominationi, & præsentationi fuciende a Confraternitate S. Joannis Evangelistæ ad Canonicatum, de quo agitur, vacatum per obitum Canonici Iulii Cæsaris Lutii in casu Gre. = & quatenus negative.
- II. An subsistatur provisio de dicto Canonicatu facta ab Episcopo favore R. D. Antonii Ghigbi in casu &c.
- III. An constet de ostentatis, & quomodo sint purganda in casu &c.

TAURINEN. A remotissimis temporibus laudabili in usu fuit celebratio quotidiane Missæ facienda summo Aurora mane in Ecclesia Societatis Suffragii di Courgni Diocesis Taurinensis. Pro manutentione hujus in Aurora celebrandæ Missæ quinque accesserunt piorum Testatorum largitiones eidem Societati relicta.

Pios inter Testatores prima fuit Maria Jocata, quæ sub die 12. Septembris 1672. singula Bona sua certis præscriptis oneribus donavit inter vivos antedictæ Societati Suffragii, & præsertim = accid posse continuare a far celebrare quotidianamente, e pregare per le Anime purganti nelle Messe desritte in detta Compagnia.

Secunda fuit Dominica Losa, quæ, publico stipulato Instrumento sub die 18. Aprilis 1680., donavit eidem Societati singula juça sua, declaravitque = E questo ha fatto, e fa di sua para, mera, libera, e spontanea volontà, ed a considerazione, che detta Venerabil Compagnia possa mantenere la Messa quotidiana, che detta Compagnia fa quotidianamente celebrare.

Tertia fuit Antonia Vidua Zerboglio, quæ, & ipsa quoque sub die 24. Martii 1696. donavit Societati Bona sua Dotalia, & extradotalia eroganda in præscriptorum onerum satisfactionem, subditque = ed il residuo, che s'impieghi a beneficio di detta Compagnia, accid posso mantenere la celebrazione della Messa, che si celebra in Aurora in cadaun giorno in suffragio delle Anime Purganti, ed altre opere pie, che da detta compagnia si fanno fare.

Quarto loco fuerunt Frater, & Soror Boniotto, nec non Vidua Bertogliatti, qui sub die 9. Septembris 1692. donarunt Societati Sortem Census = acciocche li proventi del medesimo fondo capitale, censi decorsi, e decorrendi vadano per aumento della celebrazione della Messa quotidiana, che detta Venerabil Compagnia fa celebrare per suffragio delle Anime Purganti, e si accresca maggior divozione alla medesima,

Seff. 21. decret.
de observ., &
exit. in celebrat.
Missæ.

e continuare in avvenire = ac rursus = e ciò detti *Donanti* hanno cadauno di effatto, e fanno a contemplazione, che s'amenti la Messa quotidiana, che essa *Venerabil Compagnia del Suffragio* fa quotidianamente celebrare in suffragio delle povere *Anime Purganti*, acciò anche detti *Donanti*, e loro Discendenti gioiscano anche del suffragio.

Quintus denique fuit Comes Cortina Præpositus Parochialis Collegiatæ Ecclesiæ di Courgn, qui Legati titulo Societati reliquit summam librarum 900. = senza veruna obligazione, ma solo in ajuto alla spesa della Messa quotidiana in Aurora, che si celebra all' Altare del Suffragio.

Usque ad hodierna tempora putavit Societas, Sacrosanctum Missæ Sacrificium in Aurora celebrandum liberum esse, nullique obligationi subjectum, prædictis non obstantibus piis largitionibus, & Largitorum voluntatisbus. Verum cum Administratores Societatis ut plurimum exoptent parte ex una exemptam reddere Societatem ab onere, si non adeset, hujus quotidianæ celebrationis, & parte ex altera proprium implere munus manutenendi supradictam Missæ celebrationem in Aurora, quatenus aliqua adeset obligatio proficisciens vel ex usu, vel ex voluntate piorum Defunctorum, hinc duo examinanda, decidendaque proponuntur.

Primum, utrum celebratio Missæ in Aurora ex simplici pietate, & religione introducta nunc effecta fuerit obligatio realis Societatem gravans virtute dictarum largitionum nequaquam intermittenda, licet urgeret necessitas illius sumptus in alia pia opera erogandi.

Secundum, utrum in casu persistentis obligationis Sacrificium Missæ sit applicandum pro Testatoribus, seu potius illius applicatio libera sit Celebrantis, seu verius Societatis, quæ hujus Missæ celebratione uti possit in satisfactionem aliorum Legatorum, aliarumque Personarum.

Ad primam enim questionem quod attinet, videtur, quantumlibet ademptam Societati fuisse libertatem, si quæ ab initio adfuisset, celebrandi, vel intermittendi Missæ Sacrificium in Aurora simul atque superaccederint piorum Defunctorum largitiones Societati traditæ, & ab ea receptæ pro perpetua hujus Missæ manutentione. Siquidem a Societate semel acceptato largitionum lucro, dicendum est, ipsam in se assumpsisse etiam onus manutenenda celebrationis lucro adnexum, & correspективum, à quo Societas resilire modo non potest ex traditis per Rotam in Firmana Eleemosynæ Conventualis 12. Februarii 1751. §. 6. coram bo. wem. Amadeo.

Quod vero pertinet ad alteram propositam questionem, vulgata regula juris est, non celebrationem solùm, sed etiam Sacrificii applicationem pro Anima Testatoris censi injunctam, tametsi de sola Missæ celebratione, non autem

tem de applicatione mentio facta fuerit juxta plurimas Resolutiones Sacrae Congregationis editas in Tinen. Applicationis Sacrificii 18. Augusti 1668. lib. 26. Decret. fol. 61. in Collen. Applicationis Sacrificii 17. Septembris 1679. lib. 40. Decr. fol. 4. , in Spoletana Applicationis , & Reductionis Missarum 11. Januarii 1710. lib. 60. Decr. fol. 4. , in Roma. na Reductionis , & Applicationis Missarum 15. Decembris 1712. lib. 64. Decr. fol. 485. , in Ferrarien. Applicationis Missarum 26. Martii 1718. lib. 68. Decr. fol. 113. , in Cornetana 13. Junii 1725. lib. 75. Decr. fol. 313. , & in Florentina Applicationis Missæ Quotidiane 24. Julii 1734.

Notandum tamen est, hujusmodi Resolutiones locum habere ubi res esset de fundatione Beneficiorum, & Cappellaniarum cum onere celebrandi Missas nullo adjecto onere illas applicandi pro Fundatore, secus autem antedictam juris regulam una cum relatis Resolutionibus hujus Sacrae Congregationis procedere posse videtur in subjecta Facti specie, ubi Missæ Sacrificium jam erat fundatum, vel demandatum a Confratribus, Testatores vero ex post, & ex intervallo largitiones Societati reliquerant unicè pro manutentione Missæ quotidiane, quæ jam in Aurora celebrabatur.

Accedente præsertim contraria Testatorum voluntate, quæ plurimum attenditur pro supradictæ juris regulæ limitazione: Nam illi explicitam dixerunt causam manutentionis Missæ, nimirum = pregare per le Anime Purganti = itemque = *in suffragio delle Anime Purganti* = ac rursus = *per suffragio delle Anime Purganti* =, cuius participes fieri intelligebant Frater, & Soror Boniotto, & Vidua Bertogliatti, nulla tamen superaddita mentione pro suffragio quoque eorum Animarum, quod una cum celebratione expresse mandassent quatenus voluissent Pignattell. consult. 139. num. 3. tom. 1. , & Suarez tom. 2. de Relig. tract. 8. lib. 2. cap. 17. num. 7.

Et in his terminis sæpius pro negativa applicatione respondit Sacra Congregatio, & in specie in Novarien. 22. Novembris 1727. , ubi agebatur de celebranda Missa in Aurora, disputatoque Dubio = *An Cappellanus teneatur applicare pro suffragio Anime Fundatoris Missam celebrantum in Oratorio S. Antonii Abbatis loci Artò in casu &c.* = resolutio prodiit = Negativè, & orient Cappellani pro Fundatore = *in Mantuana applicationis Sacrificii 19. Novembris 1728. , in Fulginaten. applicationis Missæ proposita 17. Augosti, & resoluta 7. Septemb. 1737. , & in Reasina 20. Decembris 1766.*

His stantibus onus erit EE.VV. sapientissime declarare

- I. *An Societas Suffragii di Courgni teneatur implere onus celebrationis Missæ quotidiane in aurora in casu &c.*
- II. *An locus sit applicationi Missæ quotidiane, de qua agitur, pro suffragio Animarum piorum Testatorum, seu potius librum*

19. Augusti 1775.

rum sit Societati Suffragii applicandi dictam Missam in satisfactionem oneris sibi benevishi in casu &c.

Sess. 22. cap. 6

MAZZARIEN. Domus Puellarum Orphanarum Civitatis Alcami Diæcis Mazzariensis plurima quolibet anno subire debet onera, & in specie distribuendi inter Pueras Orphanas inibi degentes nonnullas Dotes, quæ eisdem Orphanis ex p̄is Testatoribus nimicu[m] a Francisco Terra-nova de anno 1651., a Sorore Scholastica Vincisfora de anno 1697., a Mariano Balli de anno 1708., nec non a Dida-co Adragna de anno 1752. relictæ fuerunt,

Deficientibus redditibus pro necessaria manutentione Puerarum, aliarumque Monialium ad illas educandas, dirigendasque in pietate, & moribus sexui convenientibus destinatarum, oportuit prætermittere collationem dictarum Dotium, istarumque pecunias in alimoniam Puerarum Orphanarum, Monialiumque convertere.

Hæc prætermissio collationis Subsidiorum dotalium, efformato calculo per totum annum 1772., ascendit ad conspicuam summam unciarum sicularum 958. 28., quæ summa correspondet scutis Romanis 2300. circiter.

Cum autem pia Domus Puellarum Orphanarum impar esset hujus prætermissi oneris implemento: Cumque illius redditus, omnibus demptis oneribus, satis non sint pro debita Puerarum, & Monialium manutentione, hinc ejusdem pia Domus Officialis una cum Conservatori Præposita preces porrexit san. mem. Clementi XIV., ut dignaretur piam Domum absolvere a debito collationis Subsidiorum dotalium ha[ec]tenus inadimplete, nec non permittere, ut, commutata Defunctorum voluntate, ex omnibus relictis Dotium subsidiis unum tantum unciarum duodecim quotannis Pueris Orphanis conferatur, servata in collatione forma a Testatoribus prescripta; reliqua vero erogentur in ipsarum Puerarum manutentione, precibusque alegatis huic Sacrae Congregationi, pia Domus nunc instat, ut sibi, quæ petiit, indulgeatur.

Ratio hujuscce instantiae consistere videtur in extrema pia Domus paupertate, dum ea, demptis oneribus, non alios habet redditus, nisi annuarum Unciarum 69. 9. 1., quæ neque attingunt annua scuta 200. monetæ Romanæ prorsus imparia sustentationi nedum Puerarum Orphanarum, & Monialium in ea Domo existentium, quæ sunt in una supra viginti, nec non manutentioni Ecclesiæ, ejusque Sacristiæ, tandemque conservationi, & reparacioni pia Domus, & aliarum Aedium ad eam pertinentium.

Qua posita modicitate reddituum, sustinet pia Domus innixa dispositioni Legis Impossibilium 145. de regul. iur., esse penitus impossibile, quod ipsa implere modo possit Subsidi-

diorum dotalium collationem, quam hactenus prætermis-
tit ex secuta pecuniarum versione in alimenta earumdem
met Puellarum Orphanarum, quibus erant Dotes confe-
rende.

Urgetque præterea quod ipsam met impossibilitatem dotan-
di Puellas, quam in præterito tempore passa fuit pia Do-
mus, in futurum quoque patietur, hinc postulat, ut ju-
stis, & urgentibus causis, quæ in casu concurrunt, com-
mutata Defunctorum voluntate, subsidia dotalia, uno
tantum excepto, erogentur in alimoniam Puellarum Or-
phanarum, quæ si detrimentum sentiunt ex dicta commu-
tatione, emolumentum tamen per ipsarum educationem,
& alimoniam loco Subsidiorum dotalium recipiunt.

Episcopus pro sua Informatione, suoque voto requisitus pe-
titioni pia Domus adhæret, subditque, quod aliter pia
Domus, & Puellæ subsistere non possent, quodque = an-
darebbe a perire un'opera di somma gloria del Signore, e di gran
bene, e salièvo delle povere Zitelle, quali perderebbero la buona
educazione, ed ammaestramento, che attualmente ricevono in det-
to Conservatorio. Est tamen in voto, quod subsidia dotalia
relieti a Mariano Balli, a Francisco Terranova, & a Di-
daco Adragna redigantur ad unum tantum Unciarum duo-
decim uni ex Puellis quotannis conferendum, illud nem-
pe, quod relatum, & a Scholastica Vincisora = giudicari, e
doversi assegnare in beneficio della Chiesa del Conservatorio, che
ne bâ tutto il bisogno.

Sacra Congregatio facilius hasce Commutationes admisit in
ingressu executionis voluntatis Defuncti, ut videre est in
Romana Commutationis Voluntatis 27. Februarii 1734., in Ca-
merinen., & Fabrianen. Commutationis Voluntatis proposita die
10. Septembris 1735., & resoluta sub die 24. eiusdem mensis,
in Interamnen. Commutationis Voluntatis 8. Maii 1756., &
quandoque Commutationem indulxit etiam post accepta-
tum onus, prævia tamen firmatione Status Patrimonii, te-
ste Nullius Terra Pontiani Commutationis Voluntatis 30. Ja-
nuarii 1745.

Pertinet igitur ad EE. VV. decidere.

- I. An sit locus absolutioni ab implemento oneris subsidiorum dota-
lium hactenus inadimpleti in casu &c.
- II. An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Commutazione
Voluntatis Francisci Terranova, Scholastice Vincisora, Ma-
riani Balli, & Didaci Adragna in casu &c.

EUGUBINA JUBILATIONIS. Ubaldus Beni Präpo-
situs Cathedralis Ecclesiae Civitatis Eugubinae post qua-
dragenarium laudabile servitium supplicavit pro perpetua
vacatione Chori.

Sess. 24. cap. 12.
de Reform.

19. Augusti 1775.

Interrogatus Episcopus, qui referret, auditio Capitulo, respondit = Quiaque sexaginta duorum annorum etatem Orator attigerit, & quadragenarii servitii curriculum jam conficerit (dummodo ii computentur anni, quibus studiorum, & valetudinis causa absuit a Choro) addita aliqua corporis infirmitate Physcorum testimonio comprobata, dignus propterea videtur gratia, quam supplex implorat, & cui Canonici, quos requisiti minime adversantur. Verum ante E.E. VV. purgatisimos oculos ponere mibi non est omittendum, ex Senioribus octo Canonici, qui alternis hebdomadis seorsim a Junioribus diuinis concinunt laudes in Choro, duo jam Jubilationis Indulso gaudente; Tertium, attentis corporis, & capitis incommodis, Sacra isti Congregationi preces jam obtulisse pro ob. izenda a Choro ex mptione ad sex meses, quibus elapsis, quadageniarium servitium Ecclesie jam explevit; Quartum senescenti constitutum etati, gravi aurium surditate laborare; Quintum vero Penitentiarii Prabenda gaudentem non semper Choro adesse ad excipiendas Confessiones vocatum; Quapropter si Oratori petitum concederetur Indulsum, duo tantummodo, aut ad summum tres Canonici remanerent, quibus in hebdomada Seniorum Divinum psallendum esset Officium, ceteraque Ecclesiasticae Functiones perageantur.

Capitulum concorditer etiam in scriptis suum dedit assensum his verbis = Tutti li Signori Canonici di Massa vecchia, e gli altri di Massa aggiunte furono di unanime parere, e sentimento, che si dovesse ammettere al detto Signor Prevosto, attesti li motivi, e ragioni, e particolarmente delle sue gravi indisposizioni esposte in detta sua Supplica, la richiesta Giubilazione.

Ratio dubitandi consistere videtur in animadversionibus expressis ab Episcopo in sua Relatione, quoniam pro Praeposito Beni concurrunt ea omnia, que ad obtainendam Jubilationem de facto, & de Jure necessaria sunt.

Ad relatas namque rationes respondit Praepositus, probatque, ipsum obtainuisse præposituram mense Octobris 1730. ejusque possessionem apprehendisse sub die 15. Janua ii 1731., ita ut ab hac die usque ad diem 8. Aprilis proxime præteriti, qua petita fuit Jubilatio, quadraginta quatuor completi numerentur anni, ex quibus, demptis primis tribus annis, quibus Studiorum causa Bononiae degebat, nequamquam in computatione annorum numerandis, adhuc unus superest supra annos quadraginta, quot una cum continuo, & laudabili servitio requiruntur ad obtainendum Jubilationis Indulsum.

Rursus sustinet, in annorum computatione numerandos esse postremos tres annos, quibus Choro vacavit, quoties vacatio fuit causa Infirmitatis, reportato Indulso abessendi ab hac Sacra Congregatione, que in his terminis, & illos computandos esse definit inter Dubia Jubilationum pro-

posita sub die 17. Decembris 1718., ubi quoad primum Dubium in hæc verba conceptum = An indulgenda sit Jubilatio Canonicis, & Beneficiatis, qui spatio 40. annorum Ecclesiæ inservierunt, licet dicto temporis spatio cum debitibus licentias, & indultis absuerint ab Ecclesiis, vel in causa infirmitatis, vel &c. respondit = Ad primum Affirmative quoad absentes ex causa infirmitatis cum debitibus licentias, & indultis, vel &c.

Probat insuper Prepositus testimonio Vicarii Capituli dictæ Cathedralis Ecclesiæ, suam jubilationem nullius esse detrimenti Canonicis, Ecclesiasticisque functionibus peragendis, quoniam testatur Canonicus Vicarius = Canonicos pro Divini Officii recitatione in duas classes disjunctas esse, vetrem primam, ac recentiorem alteram nuncupatam: Quid si pro aliqua justa causa, puta Jubilationis, classis numerus minuatur, moris est, ut alterius classis Canonicorum illam transeant, atque ita Ecclesiæ servitio, & Chorali muneri optime consulitur.

Hæc, & alia ponderanda sunt in Informatione a Preposito circumferenda, quibus perpensis, grave non erit E. E. VV. decernere.

An Indultum Jubilationis sit concedendum in casu &c.

PAMPILONEN. Præter funera, aliasque solemnes functiones, quæ dietim occurrent in Collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Nicolai Civitatis Pampilonensis adnumerantur etiam mille, & biscentum Anniversaria sive ex Fundatione, sive ex piis Legatis annuatim celebranda à Canonicis, & Capitulo ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ, & quidem singula solemniori pompa, nimirum cum Missa Parata, adfertentia Diaconi, & Subdiaconi, cantuque Chorali.

Ut eset huic gravissimo oneri satisfactum, usu receptum est apud Canonicos, ut quatuor in singulos dies feriatos Anniversaria celebrentur. Cum autem Capitulum ex quatuordecim tantum componatur Canonicis, hinc persæpe accidit, ut, demptis illorum tribus pro solempni Missa destinatis, altero pro subsequenti canenda Missa, Parocho Animarum curæ incumbente, Collectore reddituum Capituli, alioque absente vel causa Infirmitatis, vel titulo Jubilationis, vel ad audiendas ConfeSSIONES detento, duo, vel unus tantum ex Canonicis adfert in Choro, quod scandalum potius adstanti Populo præbet, quam excitet illius pietatem, illiusque religionem.

Hujusmodi incommodo occurrere satagentes Canonici processos obtulerunt Sanctissimo Domino Nostro, postulantes, ut, prævia commutatione oneris, & voluntatis Defunctorum; qui reliqueraut Anniversaria, indulgeatur facultas Capitulo totidem celebrandi Missas lectas in locum An-

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

ni-

niversariorum, sub hac tamen lege, ut singulis diebus unum tantum solemne Anniversarium cum cante, & cum eadem pompa celebretur.

Precibus ad hanc Sacram Congregationem remissis, auditus de more fuit Episcopus, qui retulit, Parochianos, aliquosque interesse habentes vocatos per Edicta, omnes uno ore, unanimi consensu, & nemine penitus discrepante, ratam, acceptamque habuisse Capituli petitionem.

De Anniversariorum numero, eorumque redditibus, hac testatus fuit Episcopus = *Anniversaria sunt numero milie bisecentum fundata quatuor ab hinc retro Seculis à privatis Personis, quarum plerique anaplii non existunt, eorum redditus etiam pinguiores, dedicatis expensis debitis vix ad decem Regales, & octo Teruntios singuli accedant, sive uniuersitate Capitularium pro unoquoque eorum viginti octo, aut 32. maravedisi, vel Teruntii contingunt.*

Concluditque demum, quod = *cum ob concurrentiam Funerium, & aliarum Solemnitatum, que in prædicti Ecclesia quotannis celebrantur, & quarum numerus ut minimum ascenderit ad bisecentum, difficillime supradicta Anniversaria cantari possint, vel nonni si ita indecenter, præpropere, & accelerate, ut eorum cantus risum potius in Fidelibus, quam devotionem exciteret, proindeque est in voto = preces Oratorum iustas esse, defelluntque cantus Anniversariorum abhunc compensatum per duodecim Missas supererogationis, & præter dictum milie bisecentum quotannis celebrandas, tum per strictam obligationem, quam contrahere volunt, & debent Oratores, scilicet cantan*ti* Missam omnibus illis diebus feriatis, in quibus ante canebantur Anniversaria, & non sit Missa ex alio capite canenda . . . . , dummodo a præfato recitandarum Missarum cumulo excludantur Anniversaria moderniori hoc præsenti Seculo fundata, que sunt numero plus, minusve septuaginta.*

Ad rem quod attinet, ponderandum est, commutationes voluntatis, vel oneris nunquam devegari, quoties iusta intercedat commutationis causa, & permittandum onus facilius adimpleri possit juxta sanctionem Sacri Concilii Tridentini *Sess. 25. cap. 4. de Reform.*, cui ceteroquin adhacit hæc Sacra Congregatio ante acceptationem oneris, vel ante illius executionem, ut in Romana Commutationis Voluntatis 27. Februarii 1734., & in Interamneu. Commutationis Voluntatis 8. Maii 1756., non autem post acceptatum, & executum onus nisi reddituum statu præventive firmato, ut in Nullius Terræ Pontiani Commutationis Voluntatis 30. Januarii 1745.

Dignabuntur itaque EE. VV. declarare

An, & quomodo sit consulendum Santissimo pro commutatione Voluntatis, in casa Ec.

Die Sabbati 9. Septembris 1775. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia, juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

SEX, quæ sequuntur, Causæ in ultima Congregatione, habita die 19. transacti mensis Augusti dilationem obtinuerunt ad hanc Congregationem: Eas itaque hic damus, ut EE. PP., repetita lectione Folii ultimæ Congregationis, illas, uti juris esse censuerint, expediant.

SEDUNEN.

An remoto Rectoris Curati Camperiacensis sit substinenda, seu potius idem Rector sit redintegrandus ad suam Ecclesiam in casu &c. Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

Episcopus se gerat ad formam Concilii Trident. sess. 21. cap. 6. de Reformat., eique scribatur juxta instructionem.

URBANIEN.

- I. *An sit locus nominationis, & presentationi facienda a Confraternitate S. Joannis Evangelistæ ad Canonicatum, de quo agitur, vacatum per obitum Canonici Julii Cæsaris Lutii in casu &c. = & quatenus negative.* Sess. 25. cap. 9.
de Reform.
- II. *An sublineatur provisio de dicto Canonicatu facta ab Episcopo favore R. D. Antonii Ghigbi in casu &c.*
- III. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Negative, & amplius.

Ad III. Affirmative, & attentata esse purganda per viam nullitatis.

*Sess. 22. decret.
de obser., &
evit. in celebrat.
Missæ.*

T AURINEN.

- I. An Societas Suffragii di Courgvii teneatur impleto sans celebrationis Missæ quotidiana in Aurora in casu &c.
- II. An locus sit applicationi Missæ quotidiane, de qua agitur, pro suffragio Animarum piorum Testatorum, seu potius liberum sit Societati Suffragii applicandi dictam Missam in satisfactionem oneris sibi benevisi in casu &c.

Ad I. Affirmative.

Ad II. Negative ad utramque partem Dubii, sed applicandas esse Missas pro suffragio Animarum Purgantium juxta etiam disposita in Testamentis.

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

M AZZARIEN.

- I. An sit locus al solutioni ab implemento oneris subsidiorum dotarium bacchanus inadimpleri in casu &c.
- II. An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Commutatione Voluntatis Francisci Terranova, Scholasticæ Vincissora, Marianii Bulli, & Didaci Adragna in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

E UGUBINA JUBILATIONIS.

An Indultum Jubilationis sit concedendum in casu &c.

Affirmative.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

P AMPILONEN.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis in casu &c.

Non proposita, cum reliquis,

LEOPOLIEN. NULLIATIS PROFESSIONIS. Hæc Causa pertinet ad Edictum Prætoris, quod metas causa gestum, ratum non habeo, & ad regulam Pontificii Juris, quæ est in cap. 2. de his, quæ vi, metusque causa sunt, quoniam Stephanus Denisko, qui sub die 25. Iulii 1764. vestem religiosam suæceperat in Conventu Cremencensi Ordinis S. Francisci Minorum Conventualium, assumpto nomine Florentini, inibique sub die 9. Augusti sequentis anni 1765. solemnem emiterat Professionem, nondum elapsio quinquennio, nimirum die 14. Aprilis 1769. rescisoriā actionem proposuit coram Ordinario, & Superiori Religionis contra Professionem suam alterens, se illam emisisse coactum ab Antonio Denisko Patre vi, metuque gravi, qui constantis, fortisque animi virum concurere potuerit.

Seff. 25. de Re-
gular. , & Mo-
rial. cap. 19.

Fuerunt hinc examinati Testes tum inducti a Stephano Denisko, tum à Religione exhibiti: Duplex tandem publicata fuit Sententia, altera scilicet Ordinarii decernens nullitatem Professionis, alteraque Superioris Religionis declarans ejusdem Professionis validitatem. Hac autem stante Sententiæ contradictione, virtute saluberrimæ Constitutionis san. mem. Benedicti XIV. incipientis Si datam hominibus fidem Causa devoluta est ad Sacram Congregationem, in qua disceptandum hodie proponitur Dubium nullitatem Professionis respiciens.

Testes formiter repetiti numerantur quindecim, quorum primi quatuor à Stephano fuerunt inducti, alii octo à Religione, reliqui vero tres post didicita illorum testificata, fuerunt ab ipso met Stephano exhibiti, & à Judicibus admissi, quibus præsertim innititur Ordinarii Leopoliensis Sententia. Ex dicto primorum quatuor, & octo Testium formalí subjectorum examini patet, Stephani Patrem humanum fuisse, non inclementem erga liberos suos, eosque correctione dignos rigore commixto cum amore paterno correxisse.

Patetque rursus, eumdem Stephanum, perspectis antecedentibus, concomitantibus, & professionem suam subsequentibus, nullam vim, nullumque metum gravem passum fuisse ab Antonio Denisko Patre, unde coactus fuerit religiosum habitum assumere, & professionem emittere. Testes enim, quos inter duo sunt Stephani germanifratres Michael, & Joachimus Denisko, sub juris jurandi religione deposuerunt, Stephanum fuisse, qui precibus, & lacrymis coegerat reluctantem Patrem ad consentiendum voluntati suæ, ut sibi liceret nomen dare Franciscanæ Religioni, non autem e contra Patrem fuisse, qui verberibus, & minis coegerit reluctantem filium, ut Religiosus fieret, quinimo eumdem Patrem monuisse filium sequentibus verbis relatis à Michaele Denisko sub-

primo Interrogatorio = *Nor necesse Deum cludere; necesse est bene te probes si perseverabis: Discede ergo ad Franciscanos, quando tales habes voluntatem: Ad præfens attende consuetudines Conventus, & refleste te, an poteris perseverare = idemque sub secundo Interrogatorio testatur alter Stephanus frater Joachimus Denisko,*

Constat itidem, sepedictum Stephanum in actu, quo Sacras vestes assumpsit, emisitque Professionem, nullum suæ coactionis dedisse signum, vel indicium, quoniam is utrumque Religionis actum explavit libenti, lætoque animo, vocavitque Patrem, Fratres, Consanguineos, Amicos, & Condiscipulos, ut ejus assumptioni Sacrarum Vestium, & Professioni interessent absque eo quod ullam vel minimam paternæ coactionis querelam interposuerent, vel penes Religiosos, vel penes probos Viros, vel penes Amicos. Post autem emissam Professionem fuit de sua Religione, deque suo statu summopere contentus, & sepissime protestatus fuit se velle Religiosum esse, & in Religione perseverare,

Hæc dixerunt Testes à Stephano, & à Religione inducti, Nunc referenda sunt ea, quæ post illorum publicationem, & dedicata testificata retulerunt super metu Stephanii alii tres Testes ab eodem inducti, qui fuerunt Simon Olsanski, Felix Ostrovski Stephanii Levir, & Helena Denisko dicti Stephanii Soror, & Felicis Uxor. Hi enim de auditu tantum deposuerunt, At respectu metus testati sunt, Stephanum non alia causa ingredi voluisse in Religionem, nisi ductum formidine pœnae, quam animo, menteque conceperat, à Patre infligenda pro insolentia in Scholis Cremencensibus facta, de qua Magister epistola sua Stephanii Patrem participem fecerat.

Quantum vero pertinet ad Juris questionem, an scilicet metus justè vel ab alio incussus, vel per se conceptus officiat validitati Professionis, gravia sunt in utramque partem rationum momenta, Doctorumque Sententiae. Si quidem Professionis nullitatem suadere videtur, quod Professio debet esse libera, & voluntaria, quodque voluntatis libertatem vitiat, inficitque timor, seu metus cadens in constantem Virum, quamvis causa metus, siue timoris, quæ tamen vera, justaque sit à proprio facto, & à propria culpa processerit, Huic autem opinioni favet *Textus in cap. q̄eniens 15. de Sponsal., ubi Gloss. in verb. ut Uxori ait = Et est hic argumentum, quod licet culpa mea incidet in matrimonium, nibilominus excusor propriæ metum = Idemque in specie Matrimonii, quod irritat metus idem, ex quo irritatur Professio, tradunt Antonius à Butrio in codens cap. num. 4., Abb. in cap. 2. num. 7., & seqq. de his, quæ vi, metusque caus., Rot. coram Buratt. decis. 213. num. 4. & 5. & coram Ludovisi. decis. 326. num. 17.*

Verum urget pro contraria Sententia, quod ubi formido
veratur circa penam sive a lege indictam, sive a publica
justitia infligendam ob patratum crimen, eo in casu talis
metus ab intrinsecu potius, quam ab extrinseco proficiisci re-
putatur juxta censuram Textus in L. Si Mulier 21. in princ.
ff. de eo, quod metus causa ibi = Si Mulier contra Patronum suum
ingrata facta, sciebat se ingratam, cum de suo statu periclitaba-
tur, cessat editum, quia hunc metum sibi ipsa insert.

Quamobrem si quis, urgente intrinseco metu supplicii, pu-
ta, mortis, infamiae, gravissima jacturae Bonorum, &
similium, ob commissum crimen sibi debiti, Religionem
ex suo iudicio, suaque voluntate profitetur ad evitandum
malum pœnae sibi justè imminentis, valide dicitur professus.
etiam si alioquin professurus non fuisset, ut in communibus
terminis tum Matrimonii, tum Professionis tueretur Gonzal.
in cap. 1. Sicut nobis n. 7. de regulari, Fagnan. ibidem n. 29., &
in cap. Si Quis n. 81., &c. seqq. eodem tit., Reiffenst. in lib. 4. De-
cret. tit. 1. de Sponsali, & Matrim. §. 9. n. 326. Covarr. in lib. 4.
Decret. part. 2. cap. 3. §. 4. num. 16., & 17., Sanchez. de
Matrim. lib. 4. disput 13. num. 3., ac ita fuisse ab hac Sacra
Congregatione resolutum testatur idem Fagnan. in lib. 3.
Decretal. d. cap. Si quis num. 82. de Regulari. in hæc verba =
Unde si quis, ut evadat ultimum supplicium ob conscientiam sce-
lerum commissorum, aut mortem sibi timens ab inimicis, Reli-
gionem profiteatur, nisi aliud obsterit, est valide professus,
sicut alias professurus non fuisset, ut olim, articulo diligenter
discussio, declaravit Sacra Congregatio Concilii.

Et ratio est, quia tunc homo non impellitur ab homine,
sed a se ipso, qui, nemine urgente, seu cogente, Regulare
Institutum amplectitur, & Religionem profitetur ad eva-
dendum periculum corporis, fortunæ, vel famæ, ex
perpensis per Reiffenst. loc. cit. d. num. 326. in fin., & San-
chez de Matrim. lib. 4. disput. 12. num 3.

Quod si Professus in Religione propter intrinsecum metum à
se met ipso illatum ad effugiendam gravissimam pœnam
patrati criminis inutiliter agit pro ejus irritanda Profes-
sione, quanto potiori jure videtur id ipsum dicendum in
subjecto casu, ubi causa metus fuit audacia, qua Stephanus
factiosus, & minacibus Condiscipulis se sociave-
rat, & protegebat, tuebaturque illos, postquam per-
cusserant Iudeum, quæ tamen culpa nec pœnam mortis,
nec infamiae, nec Bonorum amissionis promererri posse
videbatur, ac ubi Stephanus non erat ab ullo coactus ad
profundendum in Religionem; quinimo Pater illum pruden-
tissimis admonitionibus hortabatur, ne statum Religio-
sum amplecteteret, ut præter testata à suis Fratribus,
quæ supra dicta sunt, retulit etiam Helena Soror ab ipso
inducta sub septimo interrogatorio.

Sacra Congregatio in præcis terminis voluntariæ Professio-
nis. XLIV°.

nis, impellente metu pæne patrati criminis pro illius velitatem, respondit in una *Cordubens* proposta die 4. Augusti 1725., & resoluta sub die 1. Decembris ejusdem anni.

A Stephano Denisko contra Professionem suam agente nihil haec tenus habuimus. Cætera ex libello a Religione, & a Defensore Professoris circumferendo cognoscere plenius poterunt Amplissimi Patres, ut ea, qua solent, justitia, religione, & jurisprudentia definiant.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

*Sess. 24. cap. 12.
de Reform.*

LAURETANA JUBILATIONIS. Nicolaus Bartolini. Præpositus, & Rector Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Stephani Oppidi Castræ Fidardi Lauretanæ Diœcesis, cum ob continuum, & laudabile servitium ab ipso præstitum Ecclesiæ sua spatio annorum quadraginta petierit a Sacra Congregatione Jubilationis Indultum, in contradicitionem invenit Capitulum dictæ Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ præsidio depositionum plurium extrajudicia- lium Testium, quorum ali jui deponebant, Præpositum non solum in suo munere fuisse negligentem, sed etiam in servitio Chori fraudolentum, & secularibus detentus curis; Alii vero testati fuerant, eumdem Præpositum incubuisse Fidelium excipiendis Confessionibus tempore tantum divinorum Officiorum, deindeque recessisse, licet plures ad essent, qui confiteri vellent, nec amplius ad Ecclesiam, & ad Confessionalem Sedem rediisse, nisi quando Sacrae functiones essent a Capitulo resumenda.

Reliqui denique Testes asserabant, nullam quoad Curam Animarum diligentiam adhibuisse Præpositum, & in eum negligentia gradum devenisse, ut nonnullos Parochianos sine Sacramentis, & quandoque etiam sine Sacerdote mori permiserit. Id autem evenisse conclusum voluit Capitulum, quia Præpositus negotia Secularium, & præser- tim Campestria gesserat, & hoc illuc vel recreationis causa vagaverat, vel ad alia peragenda munia è loco discesserat.

Sacra Congregatio decisionem hujus controversiæ, quæ dis- cussa fuit die 11. Julii superioris anni, suspendit usque ad accuratiorem factorum elucidationem, proindeque com- misit Episcopo, ut super his omnibus a Capitulo contra Præpositum deductis diligentius inquireret, illorumque aut cognovisset subsistentiam, aut fallacia n detegisset; & quo- niam idem Episcopus in sua transmissa Informatione dixerat, Præpositum cumulate probare quadragenarium servitium assidue, & landabiliter Choro præstitum, ideoque referret, unde nam hujusmodi probationem desumpsisset, & qua ratio- ne id ei fuisse plenissimè compertum, & si quæ alia aut de

de Präpositi instantia , aut de Capituli contradictione animi diversione digna putasset , hæc una cum animi sui sententia exponere , & distinctius referre non prætermitteret .

His omnibus in utilitatem Präpositi mirifice satisfecit Episcopus epistola sua nuperrime Sacrae Congregationi transmissa , ubi præsertim contra Testes , Canonorumque machinationes idem Episcopus in hæc verba prorumpit = *Liceat mihi confidenter , & ingenue afferere , graviter me fuisse commotum propter illaudabilis artes , putidasque seductiones adhibitas ad subvertendum intellectum Testium majori ex parte Ruricolarum , aliorumque minus integræ famæ expicatorum ad parandam invidiam aduersus Präpositum , qui in ejus defensionibus noviter faciendis omnia , quæ in ejus perniciem , & veritatis occultationem peracta sunt , in patulum proferet .*

Hactenus tamen nulla nomine Capituli jura allata fuere . Präpositus verò jus suum uberrime vindicit ope plurium documentorum , quæ una cum postremis Episcopi litteris Eminentiarum Vestrarum oculis subjicientur , ut resumpto Folio dictæ diei 11. Julii superioris anni 1774. , decerni possit

- I. *An sit concedenda Jubilatio in casu &c. , & quatenus Affirmative*
- II. *An Prepositus Bartolini vigore Indulti Jubilationis , si Choro non interfit , participare debeat de punctaturis , seu fallen-tiis in casu &c.*
- III. *An expensæ litis , de qua agitur , fieri debeant a Capitulo ex pecuniis Massæ Capitularis in casu &c.*

A RIMINEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS :

Per Agrum Ariminensem vlores antiquitus extabant
huc illuc dispersæ Cellæ , seu Aediculæ obstructæ muro ex
una tantum parte , ubi depicta erat Imago Beatae Mariæ
Virginis ; ante ipsum murum elevabantur duæ lapideæ
Columnæ ad fulciendum teatrum , & ex tribus lateribus
tamquam apertis liber ad Cellas cuique patebat ingressus . Ex illis una sita reperiebatur nuncupata *di Gambeto* ; in Villa Maisse prope Domum habitationis Alexandri Muccioli , qui anno 1619. condito Testamento hæredem usufructuariam sibi scripsit Catharinam Grillazzi Uxor-em suam ; proprietarios autem instituit Patres Minores Conventuales , & Ecclesiam S. Francisci Terræ Longiani Dioecesis Ariminensis , quibus onus indixit manutenerendi , & conservandi dictam Cellam , inibique Ecclesiam ædificandi cum celebratione quotidianæ Missæ pro suffragio ejus Animæ , quatenus Populus ad Cellam accederet propter

*Seff. 22. cap. 6.
de Reformat.*

pter Miracula, & Gratias à Sacra Imagine Fidelibus suis impertiendas, & interea quotidianum Sacrum celebrari deberet in Altari per ipsum Testatorem erecto in dicta Ecclesia S. Francisci.

Patribusque hæredibus deficientibus, in onerum implemto substituit Communiteatem dictæ Terra Longiani cum onere in loco Cellæ parvam ædificandi Ecclesiam de Jure patronatus ejusdem Communilitatis tam casu, quo Sacra Imago miracula fecisset, quam si non fecisset.

Alexandri voluntatem, & dispositionem sequuta est Catharina Grillazzi ejus Uxor Testamento suo condito anno 1625., quo post obitum Alexandri Viri, quem hæredem usutuctuarium reliquerat, proprietarios hæredes instituit & ipsa quoque supradictam Ecclesiam, & Patres Sanæ Francisci, onere adjecto conservandi Cellam, inibique manutenendi Lampadem accensam ante Sacram Imaginem eo modo (sunt verba Testamenti) quo per dictum ejus Virum [dixit] dispensatum fuisse in ejus Testamento; altero tamen onere superaddito ab hæredibus implendo, nimirum, quod idem teneatur quotannis in perpetuum usque ad finem Mundi in die Festivitatis S. Catherine de mense Novembri confidere unum sextarium Grani boni ad mensuram Longiani in Panem, illaque distribuere Pauperibus, & dispensare in Domo ipsius Testaricis, ubi de praesenti habitat cum dicto ejus Viro in Villa Massæ.

Anno 1771. contra dictam Ecclesiam, & Conventum urgente Commissario Rev. Fabricæ Ravennæ degente pro solutione valoris præfatorum onerum à memoratis Religiosis hæredibus hiud impletorum, nimirum quoad omissionem conservationis Cellæ, & retentionis Lampadis accensæ ab anno 1637., quo Alexander Muccioli post Catharinam ejus Uxorem obierat, & ab anno 1706. quoad distributionem Panis, idem Religiosi die 6. Januarii 1772. obtinuerunt à defuncto Pontifice per organum Sacra Congregationis favorable rescriptum absolutionis ab omissionibus in præteritum = ita tamen ut Oratores ipsi in futurum bujusmodi oneri satisfacere teneantur.

Subindeque novas porrexerunt preces eidem defuncto Pontifici, ut, commutata circa modum voluntate Conjugum Muccioli quoad tria dumtaxat onera, primus scilicet, quoad distributionem Panis, secundum, quoad retentionem Lampadis accensæ, tertium denique quoad conservationem Celle, sibi ipsis indulgeretur facultas distribuendi Panem ab Ostio eorum Conventus, non autem in Domo Testatorum sive in Villa Massæ, quæ per duo milliaria distat à Terra Longiani, uti præscriperat Catharina Muccioli.

Item retinendi Lampadem accensam in eorum Ecclesia ante Altare S. Nicolai ab eisdem Testatoribus erectum loco eam retinendi in Cella ante Sacram Imaginem B. Mariæ Virg.

Virginis, quæ modo vel ex temporum, vel ex puerorum, vel ex impiorum Hominum injuria non amplius conspicitur, juxta ea, quæ per æquivocum mandayerat eadem Catharina se referens circa hoc onus ad dispositionem factam ab Alexandro Viro, quando hic in suis testamentariis tabulis de retentione Lampadis accensa in Cella nihil disposuerat. Ac demum demoliendi Cellam erat eo in loco lapidea Columna cum sigulino simulacro B. Mar. & Virginis referente Imaginem in muro depictam, quemadmodum servatum fuit in consultissima demolitione ab antecelloribus Episcopis Ariminensibus demandata aliarum omnium Cellarum, quæ effectæ fuerant iniquorum hominum receptacula.

Remissis prætibus huic Sacrae Congregationi, requisita de more fuit Informatio cum voto Episcopi, auditio Commisario Rev. Fabricæ. Retulit autem Episcopus quoad primum onus Distributionem Panis in Villa Missæ faciendam ad formam dispositionis dictæ Catharinæ Grillazzi inexequibilem esse, tum quia in loco aperto congregari non possunt Pauperes, quibus in singula capita Panis semel distribuantur, tum quia ratione temporis ut plurimum adversi dicta die 25. Novembris hujusmodi panis distributio fieri non potest, quæ difficultates certissimè non contingit, si panis, ut petitur, distribuantur ad ostium Conventus, ubi congregari Panperes facile poterunt, & unusquisque cum eleemosyna sibi debita dimitti, quod tamen faciendum existarem prævia Edictorum affixione etiam in Rure Massæ, in quibus indicetur dies, hora, & locus hujusmodi distributionis, ne aliquis ex Pauperibus defraudatus remaneat prædicta eleemosyna.

Rursus quoad secundum onus, quod commutandum petitur, sic ait idem Episcopus = Quod secundam ex prædictis petitionibus respicientem commutationem loci retentionis Lampadis accensa scire opportunum est, quod Catharina Grillazzi cupiens, ut expressè declaravit in suo Testamento, se conformari dispositioni ejus Viri, qui, mediante Instrumento, ordinaverat retentionem Lampadis accensa in Ecclesia S. Francisci ante Altare Sancti Nicolai usque dum perduravisset oleum suorum Prædiorum, per æquivocum, ut supponitur, ordinavit retentionem Lampadis accensa ante Iconem B. M. V. in Cellula existente in Rure Massæ prope viam Flaminiam dnobus circa milliariis distante a Conventu Fratrum recurrentiæ, & composta uno pariete, ubi depicta est Imago B. M. V., quæ temporum injuria vix agnoscitur, & ubi, ut in loco aperto, & prope viam publicam difficile est retinere Lampadem accensam, sicuti Fratres Minores Conventuales spatio centum quinquaginta circiter annorum nunquam retinuerunt absque eo quod ullus ex Commissariis Reverendæ Fabricæ præter ultimum de hujusmodi inadimplentia conclamasset.

9. Septembris 1775.

Quo vero ad postulatam Cellæ demolitionem in votis est Episcopus=ut, prorsus destrutto superextante muro memoratae Cellæ, saxeæ in eodem loco erigatur Columna, ac in ea decenter posetur Simulacrum B. M. V. figurari Creta efformatum, sicuti laudabiliter gestum fuit in universa hac Diœcesi, ubi hujusmodi Cellæ fuerunt destructæ.

Audito pariter Commissario Rev. Fabricæ, isti petitæ commutationi suum præstat assensum ejus epistola Sac. Congregationi transmissa.

Quibus positis, dignabuntur EE. VV. definire
Au, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione vo-
luntatis Alexandri Muccioli, & Catharinæ Grillazzi Conju-
gum in casu &c.

97
*Die Sabbathi 2. Decembris 1775. in
Palatio Apostolico Vaticano erit Sa-
cra Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.*

Quartuor Causarum Dubia, quæ temporis angustia vetuit
discuti in postrema Congregatione habita sub die
19. Septembris proxime præteriti, hodie tandem,
resumpto folio tunc distributo, à sapientissimo Eminentia-
rum VV. oraculo definitionem expectant.

PAMPILONEN.

*An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Ve-
luntatis in casu &c.* Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

Affirmativè juxta modum, nempe, celebrato uno ex
Anniversariis, de quibus agitur, die non impedito,
nec non aliis Anniversariis recentioribus juxta votum
Episcopi, & præterea, celebratis tot Missis lectis
pro intranti quantitate summae assignatae pro Anniver-
sariis solemnibus reductis ad ratam tamea Taxæ
perpetuae, & ad Dominum Secretarium cum San-
ctissimo,

LEOPOLIEN.

An constet de nullitate Professionis in c asu &c.

*Sess. 25. de Regu-
lar., & Monial.
cap. 19.*

Negativè.

LAURETANA JUBILATIONIS.

- I. *An sit concedenda Jubilatio in casu &c., & quatenus Affir-
mativè*
- II. *An Prepositus Bartolini vigore Indulti Jubilationis, si Cho-
Tom.XLIV.*

ro vero interfit, participare debent de punctaturis, seu fallentiis in casu &c.

III. *An expensæ litis, de qua agitur, fieri debeant a Capitali ex pecuniis Massæ Capitularis in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & amplius.

Ad II. Affirmative, & amplius.

Ad III. Negativè, & amplius.

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

ARIMINEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro Commutatione Voluntatis Alexandri Mucciolii, & Catharinae Grillazzi Conjugum in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis quoad Lampadem ad effectum illam transferendi ad Ecclesiam PP. Conventualium coram Imagine Beatae Mariae Virginis. In reliquis negativè.

Sess. 24. cap. 14.
de Reform.

LEODIEN. In Collegiata Ecclesia S. Pauli Leodii viget Statutum, seu Decretum Capitulare conditum die 21. Januarii 1628., quo præscribitur = pecunias ex venditione Arborum, & Lignorum, & Glandium ex Sylvis suis, nec non ex Vinis Stotorum Terrarum suarum quotannis preventuras, scilicet illas fore distribuendas inter solos DD. Capitulares ad secundam residentiam admissos, ac plenos fructus facientes pro residentibus habitos pro rata fructuum per eos factorum. Anno 1763. unum ex Canoniciis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ obtinuit ex permutatione Canonicus Carolus Theodorus de Diffuij, qui in adipiscenda sui Canoniciatus possessione solemne juxta consuetudinem Capituli præstitit jura-mentum, se observaturum omnes Ecclesiæ, & Capituli leges, & præsertim consuetudines antiquas, & approbatas, & libertatem hujus Ecclesiæ.

Hanc legem privationis fructuum Arborum, Lignorum, & Glandium, nec non Vinorum stotorum, hoc est Vinearum locatarum, subivit Canonicus Diffuij per lapsum integrum biennii, quod primæ residentiæ vocatur, eodemque Canonicō admisso inter Canonicos primæ residentiæ, cum re-scivisset dictos fructus distributivè partiri inter primæ residentiæ Canonicos, preces obtulit Sacra Congregationi,

ut, reprobato supradicto Decreto Capitulari, compellarentur antiquiores Canonici ad restitutionem illorum fructuum ipsos inter distributorum, qui ad se tempore primæ sue residentie pertinere debebant.

Sustinet Canonicus Actor, præfatum Capitulare Decretum, prout hujus generis Statuta, & consuetudines *utcumque inamemorabiles*, ac etiam *auctoritate Apostolica confirmatas*, per quas in utilitatem aliorum Canoniconrum adimitur novo Proviso pars ejus canonicalium reddituum, improbatas fuisse a Sacrosancto Oecumenico Concilio *Jeff. 24. cap. 14. de Reformat.*, quemadmodum eas omnes abrogarunt tum ex mente Sacri Concilii Tridentini *S. Carolus Borromæus* in Synodo Mediolanensi II. celebrato de anno 1569., tum saluberrimæ Pontificiæ Constitutiones, nimirum *S. Pii V. 104.*, & *Innocentii XII. 51.*, & consentaneè tradiderunt *Thomasi in vet.*, & *nov. Eccles. disciplina d. Benefic. par. 3. lib. 11. cap. 61. sub num. 13. §. In Concilio, & Gærz. de Benef. par. 11. c. p. 5. num. 162.*

Quinimo hujusmodi Statuta, & consuetudines esse delendas tamquam pravas, illicitas, & scandalosas, ac simoniæ labis, seu sordide avaritiæ suspicionem habentes præscripsit Text. in cap. *In tantum*, & in cap. *Jacobus de Simonia, Hyslien.* in cap. *Cum M. Ferrariensis de Constit.*, & in cap. *Jacobus de Simon, Batrins* in dicto cap. *Cum M. Ferrariensis num. 52.* & seq., & in dicto cap. *Jacobus num. 4.*, *Birbos.* in cap. *In tantam num. 3. de Simon.*, & in dicto cap. *Jacobus pariter num. 3. eodera tit.*, & *Fagnar.* in cap. *Tua nos num. 30.* eodem tit.

Probatque rursus, plures Canonistas Leodii pro veritate requisitos in votis fuisse, *Caanonum de Diffuij*, utpote qui fuerat ex permutatione de Canonicatu provisus, non nisi quam injuria fuisse privatum redditibus ex venditione Arborum, Lignorum, Vinorumque flitorum perceptis. Juramentum vero de observandis Statutis, & consuetudinibus Capituli a se præstitum in actu adipiscenda possessionis Canonicatus tamquam complectens unice consuetudines antiquas, & approbatas referri non posse ad controversam consuetudinem, quæ nec approbata fuit a Concilio Tridentino, nec a Sacris Canonibus, nec ab aliqua Pontificia Constitutione, nec demum a Statutis Generalibus Ecclesiærum Collegiarum Cleri Secundarii Leodiensis a Nuntio Apostolico *Caraffa* conditis anno 1656., subindeque a Nuntio Apostolico *Sanselicio* vigore specialis Commissionis *San. mcm. Alexandri VII. confirmatis*, & promulgatis, quæ vel loquuntur in casu resignationis, vel cujusvis vacationis, excepta permutatione, eo tamen superaddito, quod fructus, quibus Canonicus privatetur, cedere deberent in utilitatem Fabricæ Ecclesiæ, vel loquuntur in casu dolosa permutationis, vel in

casu non residentie, vel in casu Canonici nondum Ordine Sacro initiati, vel in casu Canonici defuncti in prima, vel in secunda residentia.

E contra verò Capitulum urget, ea, quæ præscripta fuerunt a Sacris Canonibus, a Concilio Tridentino, & a Pontificiis Constitutionibus, locum habere non posse in subjecta hypothesi, quia illa versantur in terminis Statutorum, in quibus mandatur, aliquid a novo Proviso cedi, vel promitti, vel solvi occasione electionis, colationis, seu possessionis Canonicatus, & Præbenda, secus autem ubi novi Canonici per annum, ac etiam per diuturnum temporis spatium privantur certis redditibus ex traditis ver Fagnan. in cap. Licut num. 86. de Præbend., Barbos. ad Concil. Trident. sess. 14. cap. 14. num. 3., Garz. de Benefic. part. 11. cap. 5. num. 138., Pignattell. tom. 3. consult. 30. num. 10., & Monacell. Formul. Legal. tom. 3. tit. 3. formul. 10. num. 13., docetque, simillima Statuta adeste, & observari in aliis Collegiatis Ecclesias Civitatis Leodii.

Audito Nuntio Apostolico, auditoque Vicario Generali Leodiensi, uterque iuribus dictorum Capituli, & Canonorum Collegiatæ Ecclesiae S. Pauli adhæsit in sua respectiva Relatione, quæ ab eodem Capitulo circumfertur.

Regula juris est, quod si totum id, quod a noviter Proviso solvitur, vel solvendum, vel relinquendam vi Statuti promittitur, cedit in utilitatem, & beneficium Ecclesie, vel Sacrarii, vel in pios usus erogatur, & eo casu validum est Statutum, valida consuetudo. Aut vero cedit in commodum, lucrum, & utilitatem aliorum Canonorum; & tunc Statutum, & quævis consuetudo tamquam improbata non sustinetur, quemadmodum ahielis ad Concilium Tridentinum, & ad Pontificias Constitutiones S. Pii V., & Innocentii XII. præter Doctores, ex parte Canonici de Diffajj. l'avora relatis distinguendo tradidit Barbos. de Canon. cap. 15. num. 29. & 33., Garz. de Benefic. part. 8. cap. 1. num. 83., Pax Jordan. lucubr. lib. 10. vol. 3. tit. 11. num. 82.. Card. de Luce de Canon. disc. 10. sub n. 10.. Piton. discept. Eccles. 57. n. 8. & 33., & Rot. cor. Kruutz decis. 12. in princ., & num. 5.

Sacra Congregatio in terminis Statuti, sive Consuetudinis, cuius vigore Canonici noviter provisi tenentur gratis per aliquod temporis spatium incumbere servitio Chori, & Ecclesie, ensuit, eam esse observandam, ut in una Milsten. prorositi, ac resoluta Mense Martii 1587. in 4.lib. Dece. pag. 229., in una Marsicana Mense Aprilis 1591., ut in lib. 7. Dece. pag. 7., in una Hydronina Servitii 28. Novembris 1703., ut in lib. 55. pag. 422., in una Andrien. Participationis 25. Decembris 1703., ut in lib. 50. Decret. pag. 519., & in una Matheraten. Participationis proposita die

die 9. Julii 1735. & resoluta die 24. Septembris ejusdem anni.

Ast ubi Statutum, vel consuetudo aufert Canonico noviter proviso partem reddituum Præbenda, vel Massæ, vel Distributionum inter alios Canonicos partiendam, Sacra Congregatio decrevit, hujus generis Statutum, vel consuetudinem uti pravam, & simoniace labis infectam esse abolendam, ut in una Polignanen. anno 1584., & in una Avenionen. anno 1586. lib. 4. Decret. pag. 9., & pag. 188., in una Tudertina 19. Februarii 1633. lib. 14. Decret. pag. 709., in una Cassen. 3. Decembris 1718., in una Burgen. proposita die 13. Augusti 1729., & resoluta die 3. Septembris ejusdem anni, in una Leodium. Capitulationum diei 30. Septembris 1730. & in tantum in una Tudertina Media Annata proposita sub die 13. Junii 1744 resolutum fuit die 8. Augusti ejusdem anni, non deberi noviter Proviso mediani annatam fructuum exigi solitam à Capitulo Tudertino, in quantum ut jura Sacrarii, cui media annata debita erat, fuissent oneroso permutationis titulo in Mensam Capitularem translata.

Jura utriusque Partis circumferuntur, quibus perpensis, onus erit EE.VV. decernere

- I. An Statutum, seu Decretum Capitulare diei 21. Januarii 1628. sustineatur, in casu &c.
- II. An Canonico Carolo Theodoro de Diffuij debeat portio fructuum proveniens ex Vino Vinearum locatarum, seu, ut ajunt, Statorum, & ex venditione Arborum, Lignum; & Glandium pro duobus annis primæ residentie in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

HORTANA. Aurelius Celestini Terra Bassanelli Hortana Diæcesis in suo ultimo Testamento condito die 29. Maii 1760. sex erigi iussit Cappellanas anni redditus scutorum 48. in Ecclesia B. M. V. della Stella nuncupata, quæ parum distat a dicta Terra Bassanelli: Has Cappellanias, quibus ordinem præbuit primæ, secundæ, tertiae, quartæ, quintæ, & sextæ, considerandas esse voluit mere laicales: Unicuique Cappellano onus imposuit tria celebrandi Sacra certis diebus ab ipso Testatore præscriptis, præter annua tria Anniversaria cum aliorum Cappellanorum interessentia: Alia insuper Cappellanis adjectit onera, nimirum = intervenire alla recita delle Litanie nella suddetta Chiesa della Madonna della Stella con Cotta in tutti i Sabati i di ciascun' anno = item = siano tenuti ad intervenire,

Seff. 6. cap. 2.
de Reform.

ed

ed assistere tutti li dì festivi alla Messa cantata, e Vespero della Chiesa Parochiale di Santa Maria di questa Terra = rec non è coll'obbligo anche d'intervenire all'affacciamento del Santissimo Sacramento con Cotte quando si porta all'Inferni = declaravitque demum voluntatem suam = Che nel caso di legittimo impedimento, assenza, o infermità possa ciascun Cappellano far supplire ad altro Sacerdote il di lui peso, ed obbliga, come sopra, e non altrimenti &c.

Jus autem nominandi primum Cappellatum reliquit Sacerdoti Celestino Loppi, ejusque Patri Philippo, istiusque filiis, Descendentibusque masculis in infinitum; Jus vero praesentandi secundum Cappellatum pertinere voluit ad Dominicum Loppi, ejusque Descendentes masculos in perpetuum, hac tamen adjecta lege, quod si tempore vacationis nullus de Lopria familiâ Sacerdos nominandus existeret, tunc in secundum Cappellatum esset eligendus Sacerdos de Domo Innocentii Sensini, vel de Domo Marcianni Coluzzi Civitatis Castellanæ, vel de aliis Familiis à Testatore designatis. Jus demum nominandi ceteros Cappellanos, quos esse voluit Balsanellenses, attribuit postrem ex suis Sororibus, & post ejus obitum in illorum nominatione substituit ipsosmet quinque superstites Cappellanos pro tempore existentes.

Ad secundam Cappelliam nominatus fuit Sacerdos Petrus Coluzzi supradicti Marcianni filius Romæ degens, honestoque addicctus servitio. Hic preces obtulit defuncto Pontifici pro exemptione a loco residentia cum facultate implendi per alium Sacerdotem onera Cappellianæ.

Ad hanc exemptionem obtainendam (de qua hujus Sacré Congregationis exquiritur Sententia) Petrus exponit, nullam de jure requiri personalem residentiam, & nullum onerum implementum per se ipsum, quoies res est d. Cappellania pure, & simpliciter laicali, & prorsus exempta a quavis Ordinarii jurisdictione Abb. in cap. Extirpatione §. Qui verò num. 8. de Prebend., Card. de Luca de Beaufic decis. 58 num. 2., & Rosa coram Priuilegio decis. 84. num. 6.

Et quamvis in Beneficiis, & Cappellaniis etiam laicalibus, ex lege fundationis inherere possit præcisa residendi necessitas Abb. in cap. ult. sub num. 5. vers. na 4 gratia de Cleric. non resident., Lotter. de ReBenefic. ls 3 quest. 13. num. 12., nihilotamen minuscum Testator nullam non residentibus imposuerit pénam privatis Cappellaniæ, hinc residentia non intelligitur præcisa, sed dumtaxat causativa ex firmatis per Rotam decis. 182. num. 7. part. 8. Recent., decis. 55. num. 6. coram Cavaler., & in terminis ipsorum onerum Cappellaniis indicitorum tradit eadem Rot. coram Rembold. decis. 239. num. 7. Residentia vero causativa nedium incompatibilitatem Beneficiorum excludit Hujed. de incompositil. Benefic. part. 2. cap. 1. num. 2., & Rot. dicta decis. 182.

num. 11. part. 3. Recent., sed etiam non impedit quominus Cappellanus per alium impleat ouera Cappellaniæ Rota.
dec. 155. num. 2. part. 4. Recent.

Præceptum autem Fundatoris, quod Cappellani teneantur celebrare Missas, nihil detrahere videtur facultati celebrandi per alium, quoniam, cum meritum Sacrosancti Sacrificii procedat ex opere operato, non utique videtur in celebratione Missarum electa industria personæ Celebrantis, quamvis verba Fundatoris fuerint in personam Cappellani directa, nisi Testator dixerit, quod Cappellani per se ipsos celebrare teneantur, ut appositè considerat Rot. in cit. decis. 182. n. 11. par. 3. Recent.

Fortius quia Testator loquens de primo, & secundo Cappellano, nedum non præceperat, Cappellanos per se ipsos celebrare debere, sed imo dissentis verbis expreserat, quod in casu legitimi impedimenti, vel absentia, vel infirmitatis eorum quilibet possit = far supplire ad altro Sacerdote il di lui peso, ed obbligo, come sopra, e non altrimenti &c. =

Episcopus de more requisitus, auditis omnibus interessè habentibus, retulit, Patronos jus habentes activum, & passivum secundæ Cappellaniæ adhærere votis Petri, quia per ejus absentiam nullum infertur detrimentum Divino Cultui, vel expiationi Animæ Fundatoris, quoties per alium Sacerdotem adimpleantur onera Cappellaniæ: At vero cæteros Cappellanos absentia gratiam a Petro postulatam impugnare.

Sacra Congregatio, spretis contradictionibus, pro facultate implendi per alium sèpissimè respondit, & præsertim in Romana Cappellaniæ proposita die 8., & resoluta die 29. Augusti 1722., in Januen. Cappellinarum 14. Aprilis 1736. quoad primum, & secundum Dubium, in Civitatis Castelli Celebrationis Missarum 4. Augusti ejusdem anni 1736., & in Trivicanæ Capellaniæ proposita die 9. Septembris, & resoluta die 18. Novembris 1752.

Quæ a Petro Coluzzi deducuntur, cognoscent Eminentissimi Patres ex ejus jurium circumferendo libello: Quæ erunt a Cappellanis deducenda penitus ignoramus, cum nihil haec tenus ab eis habuerimus. Proponimus itaque Amplissimis Patribus dubium definiendum

An, & quomodo Oratoris precibus fit annuendum, in casu &c.

NEPESINA . Extat in Terra Campaneana Nepesinae Diœcesis Collegiata Ecclesia Sancti Joannis Baptiste , cuius Canonici ex antiqua , & jugiter servata lege capitulari pluries confirmata tenentur nonnulla præscripta subire onera in Sacris peragendis , & in Chori servitio , itaut absentes absque justa , & legitima causa varia pro dierum solemnitate multentur pena pecuniaria , quæ intercessentibus accrescit . Canonicorum numerum auxit Canonicus Constantinus Antonelli , qui anno 1709. condito Testamento geminos erigi jussit Canonicatus in dicta Collegiata Ecclesia , quorum alterum esse voluit de Jurepatronatus Thomae Curzi , ejusque Descendentium infinitum , quibus defectis , Capitulum dictæ Collegiatæ Ecclesiae substituit .

Eligendis Canonicis legem dixit idem Testator , dum præscripsit , quod eorum quilibet teneatur ad personalem residentiam , quam cæteri Canonici subeunt , quodque sit persona abile , & idonea , e che faccia tutto ciò , che si fa dagli altri Signori Canonici non solamente nel pararsi , mà altresì nel celebrare la Messa Conventuale quando li tocca per Turno .

Anno 1769. Canonicus Laurentius Curzi , qui possidebat Canonicatum de Jurepatronatus suæ Familiæ , illum resignavit Michaeli Angelo Crocicchia ætate circiter annorum decem Romæ degenti , qui haçtenus absque ullo Sedis Apostolicæ indulto à Choro vacavit maximo cum detimento Divini Cultus , maximoque cum dedecore Capituli , & Canonicorum incommodo .

Ferri id longiori tempore non potuit à Canonicis , quorum ad querimonias compescendas Clericus Crocicchia superiori anno confugit ad SSnum , postulans prorogationem indulti abessendi à residentia , & à Choro usque ad integrum suorum studiorum absolutionem .

Precibus ad hanc Sacram Congregationem ablegatis , auditus de more fuit Episcopus , qui retulit , nullum Indultum abessendi , cuius à Crocicchia prorogatio petitur , ostensum fuisse vel sibi , vel Capitulo , multoque minus exhibitum in actis Episcopalibus Cancellaria , subditque , se audivisse in Sacra visitatione , Canonicum Crocicchia nequam animum habere Canonicatum retainendi , sed ejusdem fratribus utendi pro sua manutentione in studiis prosequendis , donec ad Studia legalia perventus ea in Curia settetur , & tunc Canonicatum libere resignandi , ad hoc ut ejus Pater alium Fratrem , & Filium respectiue minorem natu nominare queat , & sic fortasse alios Fratres deinceps = concluditque demum = expetitum indultum minime concedendum esse censerem , aut saltem , quoties EE. VV. ita placuerit , tantummodo ad triennium , ac dimissa tertia parte fractuum Præbenda ad formam diœci dei retri Innocentii XII.

Capitulum autem duo proponit: Primum, quod Canonicus Crocicchia condemnatur ad punctaturarum solutionem: Et alterum, quod indultum, vel indulti prorogatio à Crocicchia petita denegetur. Sustinet enim, Canonicum Crocicchia ex lege Fundationis teneri ad residendum in loco Canonicatus, nec non ad interessendum Choro, & divinis Officiis, Capitularesque Functiones subeundus, quas alii subeunt Canonici: Cum autem antedictus Canonicus usque ab initio sine Sedis Apostolicæ, vel Episcopi licentia absfuerit à loco residentia, neque Choro inter fuerit, neque Sacra peregerit, ab initio quoque plecti debeat mulctæ pena præscripta in Capitularibus Constitutionibus, quæ si per se Canonicum obstringunt ad illarum observantiam, & executionem *Reifestuell. lib. 1. decret. tit. 23. de offic. Archid. num. 4., & 22. Barbos. de Canon. & Dignit. cap. 5. num. 37., & 39. Garz. de Benef. part. 3. cap. 2. num. 498., & seqq.*, fortius tamen obligant, cum fuerint tūm ab Ordinarii decretis, tum à Capitularibus resolutionibus confirmatae *Rot. decis. 45. num. 7. coram Otthob. decis. 14. num. 16. inter Miscellan. coram Falconer. & in Mindonien. Officii Diaconalis 28. Novembris 1760. §. 8. coram Eminentissimo Parucciano.*

Addit ulterius, absentiam Canonici Crocicchia excusari non posse causa Studiorum, ut effugiat Punctaturarum solutionem in pñnam non interessentiæ. Quamvis enim causa Studii sit justa, & rationabilis abessendi, per quam Canonicus absens amittit dumtaxat quotidianas distributiones, seu tertiam partem Præbendæ suæ, si hæc in quotidianis distributionibus consistit ex traditis per *Barbos. ad Concil. Trident. Sess. 5. cap. 1. de Reform. num. 57.*, nihilotamen minus objecta Studiorum causa tametsi rationabilis, urgens, & justa juvare non possit Canonicus absenti, nisi interveniat licentia Episcopi cum indulto Sedis Apostolicæ eidem Episcopo exhibito *Fagnan. in cap. Cum ad hec de Cleric. non resident. fere per tot. Card. Petra in Comment. ad Constit. X. Bonifacii VIII. num. 7., & seq. tom. 3., & Scarfani. ad Ceccoper. lib. 2. tit. II. num. 30.*

Itemque contendit Capitulum, concedendum non esse Canonicu Crocicchia indultum abessendi causa Studiorum, ut imposterum Præbendæ redditus rite percipiat. Probat enim Capitulum juratorum Testium depositione, præfatum Canonicum in Sacrario Ecclesiæ pluries animi sui sensus pandidisse, quod sibi invisus erat Canonicatus, & ad se nihil pertinebat, quod inter Canonicos dictæ Collegiæ Ecclesiæ cooptatus fuisset, ejusque fratrem Andream Crocicchia declaravisse, quod Canonicus frater eidem obtulerat sui Canonicatus renunciationem, quam ipse rejecerat perchè non voleva effer soggetto a questa seccatura.

Contenditque pariter, Beneficiatos quoscumque non relaxari à Canonica residentia causa studiorum; nisi ad celebres Scholas pergent, sacrasque litteras discant, Theogiam nempe, & Jus Canonicum, ut latissimè Card. Petra in Comment. ad dictam Constit. Bonifacii VIII. num. 4., & seqq.; secus vero si res sit de Grammaticalibus Institutionibus, quas Canonicus Crocicchia discere commode volat, in loco Beneficii, ubi Domum habet apertam, & doctissimi sunt Ludi Magistri, intereaque debita interessentia Ecclesiam non defraudare, quæ Canonorum indiget servitio, sine quo summa confusione Sacra peraguntur.

Jura Canonici Crocicchia nondum allata sunt. Ponderatis igitur iis, quæ supra deducuntur, nec non aliis, quæ nomine Capituli circumferentur, onus erit EE. VV. deliberare.

I. *An, & à quo tempore debeat perfunctur in causa &c.*

II. *An quoad futurum sit concedendum Indultum Exemptionis in causa &c.*

*Ses. 23. cap. 6.
de Reform.*

CREMONEN. DISPENSATIONIS. Ludovicus Vincimala priusquam in Familia S. Francisci Cappuccinorum, cui nomen dederat, solemnem emitteret Professionem, anno 1643, condidit Testamentum, quo pluribus suis collatis Bonis erigi jussit Beneficium Ecclesiasticum perpetuum, seu Cappellaniam perpetuam in titulum sub invocatione, ac ad Altare Divi Barnabæ construendum in Parochiali Ecclesia SS. Faustini, & Jovitæ Loci Castelletti, seu Castrorum Ponsonorum Dioecesis Cremonensis, ejusque Patronatum contulit in suum heredem Vincentium Vincimala, ejusque Filios, & Descendentes masculos infinitum, ita tamen, ut unus tantum, nimirum atate major de Familia tempore vacationis existens teneatur nominare Cappellanum, qui = sit actu Sacerdos, & ad Sacerdotii ordinem promotus, ac bonorum morum, & timorata conscientia, teneaturque singulis diebus Missas celebrare ad dictum Altare.

Per obitum Alexandri Manara nuper vacato dicto Beneficio, unicus illius Patronus prorsus ignorans qualitatem ejusdem Beneficii, ad illud assequendum nominavit, presentavitque Vincentium Vincimala filium suum annorum quatuor sub spe obtinenda Dispensationis a Sancta Sede Apostolica dumtaxat super ætatis defectu, quam obtinuit. Verum cum ex Fundationis tabulis exhibitis pro executione Gratiae compertum fuisset, Beneficium præseferre qua-

stolicarum expeditione reticitam, oportuit idcirco novam exquirere Provisionem à Dataria Apostolica cum dispensatione quoque super qualitate Sacerdotali supradicti beneficij.

Hanc novam supplicationem Emissus Pro-Datarius commisit iudicio Sacrae hujus Congregationis, urgetque proinde, Vincentius Orator, sibi deberi Beneficium, seu Cappellaniam, de qua agitur, tamquam de Familia Fundatoris, ac tamquam filio Patroni, sua non obstante infantili etate, cuius veniam Apostolica Sedes ex equitate, cuius cultrix est, facile impertitur iis, qui de sanguine sunt, veluti testatur *Vivian*. de *Jurepatr.* lib. 6. cap. 6. num. 9., *Corrad.* in *Prax.* Benef. lib. 4. cap. 9. num. 10. vers. pariter, *Piton*, *discept.* Eccles. 13. num. 42. *in fin.*, & sepissime respondit hoc Sacrum Tribunal, & in specie *in Collen. Capellariae* 12. Decembris 1716., & 24. Aprilis 1717., *in Cambacen.* Dispensationis 11., & 25. Januarie 1738., & *in Brixiens.* Dispensationis 1. & 15. Martii ejusdem anni.

Nec quidquam obesse tuerit, quod Beneficium ad eexamen habeat qualitatem Sacerdotalem ex mente Fundatoris, dum voluit, Beneficium actu Sacerdotalem esse, Beneficiatum vero teneri ad quotidianam Missa celebrationem, quoniam cum deficiat onus celebrandi per se ipsum, nunquam Beneficium dicatur Sacerdotale, utcumque voluerit Fundator, Nominandum esse actu Sacerdotem, & ad ordinem Sacerdotii promotum ex traditis per *Vitayam discept.* Eccles. part. 1. *discept.* 4. num. 14., & seq., *Garz.* de Benef. part. 7. cap. 1. num. 47., *Rot.* in recen. decis. 184. num. 11. & seqq. part. 12., coram Merlin. decis. 825. num. 8., & *in Tridentina Beneficij* 26. Januarii, & 4. Junii 1759. coram bo. mem. *Ubaldo*.

Illa vero Testatoris voluntas, quod scilicet Cappellaus sit actu Sacerdos, stare censeatur potius demonstrative ad indicandam qualitatem oneris per alium etiam implendi, quam dispositive ad indicandam qualitatem Personae nominandæ, quemadmodum exemplum habetur in *Alexandro & Horatio fratribus Vincimala Vincentii Pro-Patruis*, qui nullum Ordinem Sacrum habentes Beneficium obtinuerunt, prævia dispensatione super qualitate Sacerdotali reportata nimiri *Alexander à sa. mem. Clementis XI.* sub datum Non. Kalend. Octobris anni 1712., & *Horatius à sa. me. Innocentii XIII.* sub datum tertio Idus Junii 1722.

Episcopus de more auditus annuit petitæ dispensationi, ut *Vincentii Pater*, qui subventione indiget, infantem filium ad Litterarum studia valeat educare, nam statum sue nobilis Familiæ, natorum multiplicitas, non levia infortunia, & Bonorum inter Fratres divisiones illum notabiliter.

deteriorem efficerant.

Et revera hīcē, vel earum altera, concurrentibus causis
Sacra Congregatio dispensationem etatis etiam pro Bene-
ficio Ecclesiastico non raro indulxit, ut in Civitatis Ple-
bis Cappellaniae 15. Januarii 1681. lib. 3. Decret. pag. 331, in
Parmen. Dispensationis. Junii 1760., in Neritonen. Abba-
tie 22. Novembris 1760., in Tridentina Cappellaniae 29. Au-
gusti 1761., & in specie de Puerō bimo in Melavitana 12.
Februarii 1733., & in Asculana Cappellaniarum super Dis-
pensatione 22. Augusti 1750., de Puerō trimo in Aretina 16.
Decembris 1747., de Puerō quadrimo, ut in casu, in Lu-
cana Beneficii, seu Cappellaniae 17. Mii 1749., de Puerō
quinquenni in Monasteriu, seu Osnebrugia. Canoniciatum 7.
Aprilis, & 21. Julii 1753., de Puerō sexenni in Civitatis
Castelli 1. Martii 1766., ac demum de Puerō in decima
quarto sue etatis anno constituto in Corvetana proposito
die 6. Maij, & resoluta die 17. Iunii labentis anni 1775.

His positis dignabuntur EE. VV. decernere.

Au sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

*Seff. 25. cap. 5.
de Reform.*

NULLIUS SANCTI MICHAELIS DE CLUSA. In
Testamento, quod die 21. Aprilis 1721. condidit Fran-
ciscus Hiacynthus Closio Canonicus Collegiae Ecclesiae
S. Laurentii Oppidi Javeni Jurisdictionis Abbatiae S. Mi-
chaelis de Clusa Nullius Ecclesiae, fundavit perpetuam
laicalem Cappellaniam, seu Legatum pium Missarum, nul-
la tamen præscripta Ecclesia, nullo loco, nulloque Al-
tari, ubi Cappellania, seu Legatum piūm esset erigendum,
ac ubi Missæ celebranda; Pro dote, seu pro fundo dotali
dictæ Cappellaniæ summam assignavit librarium octo mil-
lium: Qus indixit Cappellano pro tempore existenti ce-
lebrandi, seu celebrare faciendi annua Sacra centum vi-
gintiquine:

Jus autem nominandi reliquit Joanni Georgeo Clozio ejus
germano fratri, ejusque filiis, & Descendentibus masculi-
nis per lineam masculinam. Voluitque demum, quod pri-
mus Cappellanus non prius esset nominandus, nisi post
obitum dicti sui fratris Joannis Georgei, nec non Joannis
Baptistæ istius filii, & Fundatoris Nepotis, quibus, eorum
vita naturali durante, facultatem tribuit percipiendi, & in
proprios usus convertendi fructus dictarum librarium octo
millium, ea tamen adiecta lege, quotannis antedictum
Missarum onus implendi.

Donec vixerunt Joannes Georgeus Pater, & Joannes Ba-
ptista

ptista filius, Cappellania nusquam erecta fuit, iis vero de-
functis, Felix Philippus Cloio mox dicti Joannis Baptiste
filius, & Fundatoris Pronepos preces porrexit Sacrae Congregati-
onis, ut, attenta maxima illius inopia, sibi, donec vix-
erit, sub nexu implendi Missarum onus addicerentur redi-
tus dicti Legati pii, seu Cappellanie exigenda, eo ipso
modo, quo eju's Pater, & Avus illos ex præcepto, & vo-
luntate Testatoris perceperunt.

Auditus super precibus Vicarius Capitularis retulit = *Nos*
modo nemo ex interesse balentibus adversarius se sisit, sed im-
mo duo ex proximioribus Consanguineis descendantibus Funta-
toris, in quibus conditiones ad hanc ostendam, & obtinendam
Cappellaniam requisita præceteris Consanguineis concurrunt,
coram me comparuerunt declarantes, nihil nou modo velle oppo-
nere, sed sibi ipsis summopere gratum fore, si quod ab Oratore
postulatur, EE. VV. RR. benignitate eidem concessum tandem
intelligant.

Ad paupertatem Oratori's vero quod attinet, sic ait = Ni-
minum adeo cognita, & perfecta est indigentia Oratoris, & ne-
cessitas fruendi per vitam suam proventibus hujus capitii pecu-
nia, & si exigui sint ob Missarum onera, quæ adimpleri de-
bent, ut omnes Consanguinei charitate duci malint non optare
Cappellaniam, quam videre Oratorem orbatum hoc rei familia-
ris adjumento, quo sublato, non amplius poterit se decen-
ter, & suam uxorem quotidie infirmam sustentare habita ra-
tione status, & conditionis honestæ Familia Cloio, quæ est ex
primariis hujus Oppidii, & ulla maximè dives.

Consanguineorum votis superadgtere vota quoque sua non
destitutus Vicarius Capitularis, dum dixit = Liceat mibi
*etiam innixo benignitati, qua EE. VV. RR. ad me scripse-
runt, coram ipsis vota mea humiliiter expondere flagrans, &*
rogans, ut Oratori pii, & religiosi Viri pesita benignitate ve-
stra concedantur = concluditque, quod = si EE. VV. RR.
expedire videbitur, imponatur Oratori onus Cappellaniam sta-
tim erigendi, & dotem octo mille libellarum ab aere hereditario
removendi = vi cuius decretum factum est die 20. Augu-
sti 1674 = deveniatur ad erectionem Cappellanie secundum
voluntatem Testatoris.

Mandatis Sacra Congregationis obtemperavit Felix Philip-
pus, exhibitoque publico Instrumento Erectionis Cappel-
liae, seu Legati pii, eamdem modo renovat instantiam
fruendi, quo usque vixerit, redditibus Cappellanie ad ef-
fectum propriis occurrenti necessitatibus, pro qua gratia,
ut supra relatum est, orant interesse habentes, orant Con-
sanguinei, oratque Vicarius Capitularis.

Atque hinc ponderandum occurrit, paupertatem Felicis
Philippi probatam esse ex Testimonio Vicarii Capitula-
ris, & illum esse de Familia Fundatoris, imo Fundatoris

Pronepotem, & Cappellaniæ Patronum: Item quod succurrendum sit Patrono, & Descendentí inopi ex canonica benignitate *Can. contra 26. g.* Si vero, & *Can. quicunque 30. cauf. 36. quest. 7.*, cap. *Nobis de Jurepatr.* - quemadmodum ipse Fundator volita perceptione reddituum Cappellaniæ subsídium præstítit ejus Fratri, & Nepoti Patri Oratoris egestate laborantibus.

Rursus rem esse de instantia à Felice Philippo promota ante creationem Cappellaniæ, quæ instantia non eversionem, non commutationem voluntatis Defuncti, sed illius dumtaxat suspeñsionem, sive suspensionis prorogationem præferebat: Remque demum esse de Jurepatronatus attivo laicali, & de passivo non fæderatali, nec residentiam requirente. Quibus perpensis circumstantiis, onus erit EE. VV. per doctòrē liberare.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c. i

F I N I S.

INDEX

RESOLUTIONUM

*Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii
propositis anno 1775.*

A

A Nniversaria plura die quolibet ex antiquissimis Fundationibus solemni posse celebranda reducenda esse ad unum tantum celebrandum Anniversarium: Cætera vero esse commutanda in celebratione tot Missarum lectarum pro intrante quantitate summa pro eisdem Anniversariis assignata ad eam Taxe perpetuae decrevit Sac. Cong. in Pamplonen. 2. Decemb. pag. 97.

Applicationem Missæ in Aurora celebrandæ, ubi pro applicatione defecit voluntas, esse faciendam pro suffragio Animarum Purgantium juxta etiam disposita in Testamens-piorum Largitorum, definitivit Sac. Cong. in Taurinen. 9. Septemb. ad II. Dubium, pag. 88.

Attentata esse purganda per viam nullitatis respondit Sac. Cong. in Urbam. 9. Septem. Dub. pag. 87.

B

B Eneficia non esse erigenda in Cappellaniis concuratas resolutionis fuit in Ripana Beneficii 17. Junii ad I. Dub. pag. 41.

C

C Anonci si alternis hebdomadis ad trames Bullæ Erectionis singuli tenentur coadiuvare Praepositum in Cura Animarum: id ita intelligentum est, ut hebdomadariorum principaliter, alter vero in subsidio coadiuvare teneantur in Ripana 8. Julii pag. 47.

Canonico, qui quadragenarium Chori, & Ecclesiæ servitum assidue, & laudabiliter explevit, atque pluribus adversa valitudinis incommodis obnoxius est, perpetuum Jubilationis Indultum esse concedendum, definitum fuit in Eugubina 9. Septembri pag. 88.

Cappellaniam licet mere laicalem retineri non posse a Patrone in statu Conjugali decrevit Sac. Congr. in Balneoregion. 29. Julii ad I. Dub. pag. 66.

Cappellæ fructus si vix suppetunt pro congrua Cappellani sustentatione, Patronus tenetur ad reedificationem Cappellæ in Alairina. Re-edifications Cappellæ 29. Julii ad I. Dubium pag. 65.

Cathedricum solvi debere pro Beneficiis unitis Canoniciatibus Theologali, & Pœnitentiario à die per Episcopum adeptæ possessionis in summa præfinita à Concilio Romano, prescrivit Sac. Cong. in Camerino. Cathedraci 19. Martii, & 8. Julii pag. 47.

Clericum, qui Iesus convulsionis morbo paucioper claudicer, ac manus sinistræ digitos, medium scilicet, & anularem inflexibilis habeat, ad Sacros Ordines esse promovendum, prævia dispensatione ad cauthelam, definitivit Sac. Cong. in Malacitana 17. Junii pag. 55.

Clericus habens dumtaxat digitos iudicem, & pollicem dexteræ manus, reliquis ex infirmitate amissis cum inferiori parte ejusdem manus, rejectus fuit à petita irregularitatis dispensatione, ut ad Sacros Ordines promoveretur in Comen. Irregularitatis 6. Maii pag. 18.

Cominutatio voluntatis precipientis distributionem Panis faciendam in quadam determinato loco denegata fuit in Ariminien. Commutationis Voluntatis 2. Decemb. pag. 98.

Eaque tamen admissa fuit quod Lampadæ, que accensa continuè manere debet, ad effectum illam transferendi hab. Aedicula nuncupata di Gambettola sita in Villa Massæ ad Ecclesiam PP. Conventualium S. Francisci Tetra Longiani coram Imagine B. M. Virginis. Ibid.

D

D emolitio Ecclesiæ, sive Sacelli ruralis intra fines Parœciae S. Crucis' Civitatis Ravennæ denegata fuit in Ravennaten. 29. Iulii ad I. Dub. pag. 65. & seq.

Demolitio Cellæ, seu Aedicula nuncupata di Gambettola in Villa Massæ, erecta in eo loco lapidea Columna cum figurino simulacro B. M. Virginis, rejecta fuit in Ariminien. Commutationis Voluntatis 2. Decemb. pag. 93. Dil.

Dispensatio retinendi Cappellaniam de Jurepatronatus Laicorum habentem onus celebrandi per se ipsum indulta fuit Clerico licet duodecimum annum agenti, Testatici tamen sanguine conjuncto, & de Familia Patronorum, donec ipse ad legitimam etatem pervenerit, interea adiunpletis operibus per alium in Cornetana 17. Junii pag.35.

Dispensatio ab irregularitate propter homicidium ex datis verberibus sequiturum negata fuit à Sac. Cong. in Aquinaten. Irregularitatis 8. Aprilis pag.7.

Dispensatio super defectu etatis non esse locum favore Clerici passivè vocati, postquam alteri presentato jam fuerat ex Judicis lata Sententia jus quasitum, decretum fuit in Aretina Dispensationis 18. Martii pag.1.

E

EDICTA pro facienda Emphytistica concessione Bonorum Ecclesiasticorum noviter esse affigenda, si novus superveniat Licitator, quamvis offerat pro Persona nominandam, mens fuit Sac. Cong. in Firmano Emphytistica 19. Augusti pag.76.

Hoc tamen additò, quod Licitator declareret Personam, pro qua obtulit, nec non & Personam Fideiussoris dictæ Personæ nominandæ. *Ibidem*.

Episcopus, durante prorogatione ad presentandum à Patrono obtenta à Sac. Congregatione, non potest conferre vacuam Canonicum tamquam de jure devoluta, ejusque factam collationem non sustineri resolutum fuit in Urbanien. 9. Septemb. ad II. Dub. pag.87.

Episcopum in removendo Rectore à Cura Animarum se gerere debete ad formam Concilii Tridentini *scilicet* cap.6. de Reform, definitivum Sac. Cong. in Sedunen. 9. Septembri pag.87.

Erectio Beneficiorum in Cappellianas concueratas non esse locum respondit Sac. Congr. in Ripana Beneficii 27. Junii ad I. Dubium pag.41.

Evitio Fundo pro Missarum celebratione destinato, earumdem Missarum celebratio suspenditur in Sabinen. 19. Augusti pag.75.

Expensis litis contra Propositum petentem Jubilationis Indultum fieri non debere à Capitulo ex pecuniis Massæ Capitularis decreatum fuit in Lauretana Jubilationis 2. Decembris ad III. Dub. pag.97. & seqq.

F

FRUCTUS Cappellaniatum impares pro honesta Cappellorum sustentatione non esse sequestranda, definitum suis in Aeternis

Redicitionis Cappella 29. Julii ad III. Dub. pag.65.

Fundi pro Missarum celebratione taxative assignati sequuta evictione, suspendendam esse Missarum celebrationem decernitur in Sabinen. 19. Augusti pag.75.

Fructus Cappellianæ vacantis deberi Cappellano noviter nominato à die illius vacanis, demptis oneribus, definitivum Sac. Cong. in Balneoregien. 29. Julii ad III. Dub. pag.66.

G

GRATIA pro de voluntate cessat, si Patronus oblitum contra eum motam impeditus fuit nominandi, & presentandi novum Rectorem ad vacans Beneficium in Ripana Beneficii 17. Junii ad II. Dub. pag.38. & seqq.

I

INDULTUM Jubilationis conceditur Canonico docenti de assiduo laudabiliter praesito servitio quadraginta annorum in Eugubina, 9. Septemb. pag.88.

Indultum Jubilationis, eodem continuo, & laudabili probato quadragenario servitio, concessum fuit Praeposito Curam Auimaru姆 habenti in Lauretana Jubilationis 2. Decembris ad I. Dub. pag.97. & seqq.

Indultum reductionis annuarum celebranda rum Missarum in Collegiata Ecclesia S. Gregorii Majoris Spoletanæ Civitatis, attenta modicitate reddituum, pro medietate obtentum à Capitulo dictæ Ecclesie prorogatum fuit ad Triennium in Spoletanæ 17. Junii pag.36. & seqq.

Irregularitatem contractam ob plures percussionses à Sacerdote datas cum percussi interitu non dispensavit Sac. Cong. in Aquinaten. Irregularitatis 8. Aprilis pag.7.

L

LEGATIS pecuniis investiendis in Censibus, vel in Bonis Stabilibus, ut ex illorum fructibus celebrarentur annue Missæ 174., quæ ab heredibus Legantibus implete fuerunt; non esse locum subrogatione Prædij loco Investimenti, licet istud factum fuisse non apparent, respondit Sac. Cong. in Interanuen. 29. Julii ad I. Dub. pag.66.

Legatum relictum ab Eugenio Rodriguez non esse adjudicandum PP. Mercenariis S. Matris in Caupo Martio, decretum fuit in Regiana Cappellania 8. Aprilis pag.7.

M

Missa celebratio in Aurora quamvis ex pie-
tate , & religione introducta , sed di-
neturn tempore exulta , continuanda est ,
præstissim antecedentibus largitionibus pro ea
relictis à piis Testatoribus in launien . 9.
Septemb. ad I. Dub. pag. 88.

Illamque applicandam esse pro suscitatio
Animarum Purgantium juxta etiam dispo-
sa in Testamentis piorum Largitorum
decrevit Sac. Cong. *Ibid. ad II. Dub. pa-
gin. 88.*

N

Nominacionem , & præsentationem ad
vacantem Canoniciatum pertinere ad
Patronum definitivit Sac. Cong. in Urba-
nien . 9. Septemb. ad I. dub. pag. 87.

Illiisque provisionem tamquam de jure
devolutu ab Episcopo factam non sullineti
decretum fuit *ibid. ad II. Dub.*

Et possessionem de eodem Canoniciatu
per Provisum ab Episcopo esse attentatè
captam , & revocandam per viam nullitatis
repondit Sac. Cong. *ibid. ad III. Dub.*

Nominato ad Cappellaniam deberi illius stu-
dus à die vacationis , demptis oœribus , de-
crevit Sac. Cong. in Balneoregién . 29. Iulii
ad III. Dubium pag. 66.

P

Sacrae Particulae licet per plurimum annorum
spatiū asservatae intra Septa Monasterii ,
si tamen Corruptionis timor urgeat , ad cu-
stdianum Ecclesie deterenda sunt , ubi alia
Pyxides asservantur , ac frequenter recon-
nocendæ , ut materialis Idolatriæ pericu-
lum in casu corruptionis evitetur in Gran-
aten . 6. Maii pag. 18. & seqq.

Patronus in statu conjugali retinere non potest
Cappellaniam utcumque mere laicalem in
Balneoregién . 29. Iulii ad I. Dub. pag. 66.

Patronus ad vacanter Cappellaniam nominare
tenetur eum , qui est passive vocatus in
Balneoregién . 29. Iulii ad II. Dub. pag. 66.

Ad Patronum speciat reædificatio Cappellaæ
quoties illius redditus vix sufficiunt pro
Cappellani sustentatione in Alatria Re-
dificationis Cappelle . 29. Iulii ad I. Dubium
pag. 65.

Eademque præfigendus est ab Episcopo
terminus ad illam reædificandam , quo elap-
io , idem Episcopus procedat prout de jure
ibid. ad II. Dub. pag. 65.

Prepositum habentein Jubilationis Indultum ,
quamvis Choro non intersit , participare

debere de punctaturis , & fallentis decre-
vit Sac. Cong. in Lauretana Jubilationis 2.
Decembri ad II. Dub. pag. 97. & seqq.
Professionis nullitatein non esse admittendam
ex interno tantum timore defumptam , ex-
terna coactione haudquaque probata res-
pondit Sac. Cong. in Leopoliens. o. Decem-
bris pag. 97.

Q

Quietantiam esse stipulandam favore hæ-
redis quondam Petri Gavazzi , qui detun-
cti voluntatem pro annua Missarum
celebratione adiunpliebat assignatione qua-
tuor Locorum Montium definitivit Sac. Cong.
in Romana Fundationis Missarum 8. Aprilis
ad I. & II. Dub. pag. 8.

Eademque Loca Montium esse transfe-
renda in creditum hereditatis dicti Gavazzi
cum vinculo oneris Missarum *ibid. ad III.*
Dub. pag. 8.

R

Rectorum Beneficii teneri se conformare
Concordiæ , & ad illius observantiam
cogi debere sub penit in ea contentis defini-
tum fuit in Præfessina Concorâta 18. Mar-
tii pag. 2.

Redditus in Dotes erogandos , qui annualiter
superfunt , demptis expensis , aliisque one-
ribus hereditariis , esse cumulandos usque
ad summam scutorum 25. pro collatione
unius subSIDII dotalis juxta dispositionem
Testatoris decrevit Sac. Cong. in Romana
Reductionis Legatorum 6. Maii pag. 17.

Reductionem subSIDiorum dotalium , at-
tentia insufficientia reddituum , mandavit
Sac. Cong. *ibid.*

Reductio Missarum pro medietate , & ad Trien-
nium , si impares sunt redditus pro illarum
celebratione assignati prorogata fuit in
Spoletoana 17. Junii pag. 36. & seqq.

Reductioni Missarum non esse locum , post
quam hæres Fundatoris illarum onus agno-
vit , ac implevit , resolvit Sac. Cong. in
Interamien . 29. Iulii ad II. Dub. pag. 66.

Religiosum Confirmationis Sacramento non
munitum , & bona fide à proprio Abbatte
Regulari initiatum prima Tonsura , & ad
minores Ordines promotum , confirmari
debet , antequam ad Sacros Ordines pro-
moveatur decrevit Sac. Cong. in Ordinis
S. Basili Magni 6. Maii pag. 18.

S

Sequestra super Cappellaniarum fructibus ,
qui fatis non sunt pro congrua Cappellai
alimonia non sustineri definitum fuit in
ala-

*alairina Redificationis Cappelle 29. Iuli.
ad III. Dub. pag. 65.*

Supplicationem Gratia pro Devoluto non esse relaxandam respondit Sac. Cong. in Ripanz Beneficii 17. Junii ad II. Dub. pag. 41.

Supplicationem ad obtinendam Dispensacionem super defectu etatis ad asequendam simpliciter laicalem Cappellaniam pro Clerico Paulo Ughi de Familia Testatoris, quanvis iste mandavisset, esse in illius affectionatione praterendum magis idoneum, magisque capacem, relaxandam esse. pratio recessu a decisus, decrevit Sac. Cong. in Perusina Cappellanie 8. Julii pag. 47. & seqq.

Suspensioni locum esse potius, quam abolitioni oneris annuarium decem Missarum à Joanne de Pancratii reliquarum cum traditione scitorum 25. per eum facta Societati Sanctissimi Suffragii Terra Stilidiani, & ab ipso Joanne investitorum in Cenlo, cuius fundus censitus subinde fuerat evictus, adhibitis tamen à Confratribus anterioribus diligentiis pro recuperando Censu super aliis Bonis Debitoris definitum fuit. in Sabinen. 19. Augusti pag. 75.

T

Translationi Sacre Imaginis Sanctissimi Crucifixi una cum supellectilibus, & Missarum oneribus ab Ecclesia, sive Saeculo rurali ad Parochialem Ecclesiam S. Crucis non esse admittendam definitiv Sac. Cong. in Ravennaten. 29. Julii ad II. Dubium pag. 65. & seq.

V

Voluntatis commutatio super dispensatione Panis in certo determinato loco facienda denegata fuit in ordinem. Commutationis Voluntatis 2. Decembri pag. 98. Voluntates Defundorum circa Annivertaria, que propter eorum multiplicitudinem celebrari non poterant in Collegata, & Parochiali Ecclesia S. Nicolai Civitatis Pamphilonensis, esse commutandas in celebratione tot Missarum lectarum pro ea quantitate summae pro eisdem Anniversariis assignatae ad rationem taxe perpetuae, uno tantum excepto Anniversario quotidie celebmando, definitiv Sac. Cong. in Pamphilon. 2. Decembri pag. 97.

F I N I S.

INDEX CONCLUSIONUM,

*Quæ adnotatae fuerunt in foliis Causarum
 anni 1775.*

A

Anni, in quibus Canonicus agrotavit, vel ob aliam justam causam vacavit a Choro, reportato tamen Indulto a Sacra Congregatione, computantur pro obtinenda Jubilatione pag. 84. §. Rursus.

Ubi testatur alias sic fuisse decimum a. S. Congregatione. *Ibid.*

Applicatio Missæ demandata quoque censetur pro anima Testatoris, quamvis ipse de sola celebrazione locutus tuerit, nec de applicatione illo pacto mentionem fecerit pag. 81. §. *Verendum.*

Fortius dum contraria urgat Testatoris voluntas pag. 81. §. *Accedente*

Qua de re Missam non esse applicandam, sed orandum dumtaxat pro Anima Testatoris aliquando respondit S. Congregatio. pag. 81. §. *O. in his.*

Axioma, quod ad impossibile nemo tenetur habetur pag. 82. §. *qua posita.*

B

Beneficia simplicia sive de Ecclesiastico, sive de Laicali Jurepatronatus sint, erigi non possunt in Cappellaniis Concuratas sine iusta, & urgenti causa, dissentientibus acti- vum, passimque patronatum habentibus pag. 39. §. *Quidquid.*

Ubi testatur alias sic fuisse resolutum a S. Congregatione *Ibid.*

Imo etiam si facta fuerit unio, sive eretio, nullam ipsa habet subsistentiam. *Ibid.* Beneficiatus tenetur adjuvare ad restaurandum Ecclesiam pag. 55. §. *At vulgata.*

Id tamen procedit ubi sufficiens Congrua ad honestam ipsius sustentacionem superfit *Ibid.*

Beneficium numquam dicitur Sacerdotale quando deficit onus celebrandi per se ipsum, licet Fundator dixerit nominandum esse actu Sacerdorem, & ad Ordinem Sacerdotii promotum pag. 107. §. *Nec quidquam.*

Beneficium tempore suæ vacationis posse uni- ri Seminario, Capitulo, vel Pareciz ne- gant quidam Canonistæ pag. 39. §. *quid- quid.*

C

Canonicci Coadjutores licet non hebdomadarii, urgente necessitate, tenentur tamen in Subsidium Cure onera subire. pag. 46. §. *Et in Casu.*

Cappellania presumitur Laicalis donec contrarium probetur. pagin. 78. §. *Verun- tamen.*

Cappellania presumitur laicalis si statuto laicali subjecta est, & solutioni onerum Co- munitatis voruin pag. 78. §. *Secundo.*

Cappellania presumitur laicalis, si talem eam dixerint Ordinarii in earum Litteris, & Indultis Institutionum *Ibid.* §. *tertio.*

Cappellania laicalis ab Ordinarii Jurisdictione exempla nullam de jure residentiam personalem requirit, nec onerum implementum per se ipsum. pag. 102. §. *ad hanc.*

Cappellania licet sit laicalis, si tamen qualitatem habeat Ecclesiastican, incompatibilis est cum statu Conjugal. pag. 63. §. *Præ- terea, O. Quodque.*

Cappellanie laicalis ad instar Legati Pii cum onere Missarum capaces sunt Laici, Femi- nae, & Infantes pag. 63. §. *Præterea.*

Cappellania laicalis ad nutum amovibilis ab Episcopi jurisdictione exempta, & asse- qui, & retineri potest à Laicis, Infantibus, & Mulieribus pag. 30. §. *Fundatrix.*

Nec contrarium statuit Tridentinum, cum de Beneficiis Ecclesiasticis dumtaxat loqueratur. *Ibid.*

Id tamen non procedit ubi expressa, vel tacita Testatoris voluntas obstat. *Ibid.* §. *Verun-*

Cappellania potest esse merè laicalis, ac sim- plex Legatum pium nulla Ordinarii Auctoritate erectum; & tamen illius capaces non erunt Laici, si ex voluntate Testatoris per- sonæ nominanda debent esse Ecclesiastice d. pag. 30. §. *Verum.*

Cappellania licet sit laicalis, si tamen qualitatem habet Ecclesiastican, incompatibilis est cum Statu Conjugal pag. 63. §. *Præterea, O. Quodque.*

Cappellaniam congrue dorans illius patrona- tum acquirit, pag. 77. §. *Hujusmodi.*

Cappellaniis etiam laicalibus ex lege Fundatio- nis

- nis inhærente potest præcilia residendi necessitas pag. 102. §. Et quamvis.
- Capitulares Constitutiones** per se obstringunt Canonicum ad illarum observantiam pag. 105. §. *Capitulum.*
- Fortius cum ab Episcopo, & Capitulo approbata fuerē *Ibid.*
- Cenius non recensetur inter Capitalia stabilia quando res est de celebratione Missarum pag. 61. §. *Patet.*
- Centenaria requiritur, ut aëlio evictiois adversus Confraternitatem prescribatur pag. 70. §. *Ponderandum.*
- Claudicatio** levis nullam irregularitatatem inducit pag. 32. §. *Nunc.*
- Claudius, qui nequit sine pede ligneo, vel baculo incedere, irregularis est pag. 33. §. *Irregularitas.*
- Clausura** violatio evitanda est pagin. 25. §. *Hic.*
- Coadjutores**, sive Vicarii perpetui quamvis propriiæ Rectores Ecclesiæ non sint, abique tamen dubio Rectores sunt Cura Aniærum pag. 45. §. *De jure.*
- Ipsi enim utopte Canonicò titulo in Aniærum Cura Subrogati tenentur ad ea omnia, ad qua tenentur ipsi Rectores *Ibid.*
- Commutatio Voluntatis**, vel Oneris non denegatur ubi justa Causa præsto est pag. 86. §. *Ad rem.*
- Facilius tamen conceditur ante acceptatum Onus, & executionem voluntatis *Ibid.* & pag. 32. §. *Sacra.*
- Non conceditur post executionem voluntatem, & acceptationem Oneris, nisi prævia firmatione statutum reddituum pag. 82. d. §. *Sacra.*
- Concordia** effectum numquam fortissima exequenda non est pag. 46. §. *Et in Casu.*
- Concordia** contra Iuris Canonici Sanctionem aliquid disponens executioni mandati non debet *Ibid.*
- Concordia à Preposito**, & Canonicis non obligata executionem non promeretur *Ibid.*
- Concursum**, ejusque habendi formam prescrivit Sacrosancta Tridentina Synodus pag. 27. §. *Quid.*
- Conciliaris hac dispositio à pluribus Pontificibus confirmata fuit *Ibid.*
- Concursus** præstior habendi forma litteris Ecclesiæ Sacre Congregationis constituta est *Ibid.*
- Conductor præferens est in paritate Oblationum, qui divitiis abundat, qui rei Agrariae peritus est, quique promptus semper in solvendis pensionibus repertus fuit pag. 71. §. *Pensiones.*
- Confirmationis Sacramentum** à Christo Dominio institutum fuit, ut Fideles per Baptismum in regenerati, illius Sacramenti Gratia confirmarentur in Fide pag. 9. §. *Juxta.*
- Id etiam decisum fuit à Sacrosancta Tridentina Synodo *Ibid.* §. *Per hanc.*
- Confirmatio sacramentum Sacrum Ordinum collationi præmitti debet pagin. 9. §. *Juxta.*
- Ordines suscipientes absque Confirmatione in quam penam iacent, minime constans est D. D. Sententia pag. 10. §. *In quan-*
- Ordines suscipientes absque Confirmatione, quamvis peccent mortaliter, nullam tamen Suspensionis penam incurtere consuerunt plures Canonistæ *Ibid.*
- Imo aliqui sensuere, quod nec peccent venialiter *Ibid.*
- Multoque minus ab iis ullam irregularitatem incurri *Ibid.* §. *Hinc.*
- Alii verò censem Ordines sic suscipiant irregulares fieri *Ibid.* §. *Contra.*
- Ordines tamen qui suscepit si dubitet se confirmatum fuisse, debet sub conditione confirmari, & ad Cauchelam abolvī à suspensione, & dispensati ab irregularitate *Ibid.* §. *Sacra.*
- Consecudo, per quam Canonici noviter provisi per aliquod temporis spatium gratis incombentes debent servitio Chori servanda est pag. 100. §. *Sacra.*
- Corruptionis proprium est, ut auferat esse recipi pag. 23. §. *Et prosequitur.*
- Creditores representant personam Rectoris Beneficii pag. 71. §. *Oblationes.*

D

- D**ecimæ prædiale debentur ex fructibus prædiorum pag. 67. §. *Maximopere.*
- Decimæ prædiale solvi debent à Domino, quocumque titulo fructus percipiatur, quamvis etiam degat extra Parochiam, minime verò à Colonis pagin. 67. d. §. *Maximo-*
- pere.*
- Defectus Corporalis** si talis sit, qui neque notabilem deformitatem contineat, nec scandalum in celebratione cauet, neque exercitium celebrationis impedit, irregularitatem non inducit pag. 33. §. *Sin verò.*
- Digitus si in magna parte deperditus non fuerit, adeo ut sine Scandolo expleri possit celebratio, tunc qui sic affectus est à Sacris Ordinibus repellendus, non est. *Ibid.*
- Diminutis redditibus, eadem obligatio permanere non potest pag. 57. §. *Anmader-*
- tendum.*
- Diminutis redditibus, fit reducio Missatum pag. 37. §. *Et in genere.*
- Diminutis fructibus, si agatur de Onera Sacrorum jam agnito, reducio hujusmodi Onerum fieri debet, servata proportione eleemosina manualis: Si verò agatur de Onera nondum agnito, diminutio facienda est ad ratam eleemosinae Missæ perpetua pag. 37. §. *Et in iure.*
- Diminutis redditibus, *sepe facta* fuit reducio

Servitii Chori, firmo remanente onere Missarum pag. 57. §. Sacra.

Diligenzia impartiuit fuit à Sacra Congregatione super digitorum defequo, quando hic fuit casualis, & res fuit de Sacerdote jam promoto pag. 15. §. Verum.

Diligenziatio indulta fuit Sacerdoti tribus digestis carenti, pollice scilicet, indice, & medio, lege tamen adjecta, quod vel in Oratorio privato, vel in publica Ecclesia, hora tamen à Populo minus frequentata celebraret Ibid.

Diligenzatio elargita fuit Vicario Cursto, cui unicè superius digitus pollex, itam ut in Ecclesiis minus frequentatis celebraret Ibid.

Diligenzatio concessa fuit Sacerdoti, qui causa indice, & pollice in sinistra manu privatus fuit Ibid.

Hac tamen procedunt in Sacerdote jam promoto pag. 16. §. Verum.

Diligenzatio super infantili etate à S. Sede Apostolica facilè imperitur iis, qui sunt de Sanguine Fundatoris pag. 107. §. Hinc.

Diligenzatio etatis indulgetur vel causa Studiorum, vel cum de Família paupere res est Ibid. §. Episcopus.

Diligenzatio etatis quandoque indulta fuit decimum quartum annum agenti pagin. 108. §. Et revera.

Imò aliquando & pueri bimbi Ibid.

Dispensationem facile concedit Dataria passivè vocato præsertim unico pag. 31. §. De dispensatione.

Dispensationem etiam de Beneficiis elargitur S. Congregatio ubi res est, vel de Compatrono, vel de Conjuncto Fundatoris, vel de passivè Vocato, præsertim concurrente paupertate, & aliorum Patronorum, & interesse habentium consensu pag. 31. §. De dispensatione.

Diligenzati idcirco quandoque fuerunt pueri bimi, & quinquenni Ibid.

Distributiones quotidianæ amittuntur à Canonico, qui abest à Choro pag. 105. §. Addit.

E

Ecclisia profanatur tam ubi reparari non potest, quam ubi concurrit alia legitima, & justa causa pag. 59. §. Siquidem.

Ecclesie quandoque demolite fuerunt quamvis nulla indigerent refaciene, sed aliqua tamen justa causa impellente pag. 59. §. Et Revera.

Ecclesie restauratio si expleri non possit, profanato situ, non tamen adsordidos usus earum Cappelle sed sub iisdem Invocationibus in Matrices, seu alias viciniores Ecclesias cum iisdem oneribus, & emolumentis transferende sunt pag. 58. & 59. §. Quemvis,

Ecclesia tum Occidentalis, tum Orientalis consuevit Communionis Reliquias pueris jejunis dispensare pag. 22. §. Compertum. Ecclesia Occidentalis præsertim in Gallia consuevit Sacrificiorum Reliquias pueris jejunis quarta, vel festa færia dispensare pag. 22. §. Eadem.

Ecclesia Occidentalis constanter semper rejeicit Morem Ecclesie Græce panes in færia quintæ Majoris Hebdomadæ consecrantis, ut per integrum annum asservarentur, quibus proinde Vino consecrato infusis lethali Morbo laborantes in Viaticum refererentur pag. 22. §. Hancque.

Ecclesia Dei nil magis officit quam Pastores minus idoneos habere pag. 29. §. Hac verò.

Ecclesia Parochiali vacante, disponit Sacrofæcum Tridentinum, quod Episcopus cum tribus Examinatoribus Synodalibus exaudient faciat: Atque alia contingente vacatione, in novo certamine aut eodem, aut tres alios Synodales tamen Examinatores eligat pag. 23. §. Quia.

Emolumenatum ubi est, ibi onus esse debet pag. 55. §. At vulgata.

Emphyteutæ ditioni duobus concurrentibus Emphyteuticis Concessionibus Emphyteus indulgenda est pag. 71. §. Sacra.

Episcopus etiam extra Visitationem habet facultatem cogendi Parocum ad novum examen pag. 73. §. Quod.

Episcopis nullo jure vetitum est unico examinare duplum concursum pro duabus Ecclesiis Parochialibus explere, codemque examinare Oppositores pro pluribus Ecclesiis Parochialibus examinare, & approbare pagin. 27. §. De Casu.

Episcopus quoties una cum Examinatoribus Synodalibus plures examinat Oppositores pro pluribus Ecclesiis Parochialibus vacantibus, tunc licet examen sit unum materialiter, formaliter tamen est duplex, ut pote expletum pro duplice Ecclesia pag. 28. §. Quoties.

Eucharistia intra Septa Monasteriorum retiniri non debet pag. 25. §. Alterum.

Eucharistia retentio in parte interiori Ecclesie in Choro intra Claustra Monasteriorum quandoque indulta fuit à Summo Pontifice, dum tamen exterius pateat aditus Ministro, nulloque alio exteriori Ecclesia loco Sacramentum asservetur pag. 25. §. Alterum.

Eucharistia particulae frequenter renovande sunt pag. 22. §. Eadem.

Eucharistia particulae singulis hebdomadis, vel ad summum infra quindecim dies renovari debent pag. 22. §. Eadem.

Et tuic prius particula veteres distribuenda sunt, antequam noviter consecrate distribuantur Ibid. vide Fragmenta, Immunitatio.

Examinis finis est, ut Ecclesia à dignis,

& idoneis Parochis gubernetur pag. 23.
§. Finis.

Examini, & Concursus reiteratio ad meram formalitatem pertinet pag. 29. §. Hec vero, Examina plura, & diversa non mandat Tridentinum pluribus Ecclesiis contemporaneè vacantibus pag. 28. §. Quis.

Examine unico, adimpleto fine primario per Concilium volito, curandum non est de materialitate plurim examinuum pag. 28. §. Finis.

Examinate, & approbatus pro una Ecclesia, non potest ad alteram promoveri pag. 28. §. Non relevante.

Iudeo electio in hoc casu nulla esset Ibid.

Secus tamen est quando Oppositores pro pluribus Ecclesiis fuerunt examinati, & respectivè approbati Ibidem vide Episcopos. Etas 14. annorum, quæ necessaria est in Ecclesiastico Beneficio, minimè necessaria est in Cappellania laicali pag. 49. §. Nove.

Etas annorum Septem ex Juris Communis Censura sufficiet ad assequendam Cappellaniam laicalem ad nutum amovibilem pag. 30. §. Inquit.

Etas tamen annorum 14. requiritur ex praescripto Concilii Tridentini Ibid.

F

Fragmenta Eucharistie quoad Substantiam corrupta, haud amplius Latræ Cultu venneranda sunt pag. 23. §. Et prosequitur.

Fructus Cappellaniae pertinent ad Cappellatum pag. 64. §. Itemque.

Fundus ubi constitutus non fuit, sed constitui debet, rediuctio facienda est ad rationem Eleemosynæ Missæ perpetuæ pag. 61. §. Quia de re.

G

Gibbosus deformiter irregularis est pag. 33. §. Irregularitas.

H

Habilitas, & idoneitas sat est, quod supervenierint intra terminum quadrimensis Patronis datum ad presentandum pag. 49. §. Haud quaquam.

Hostia prodigiosa Sanguine conspersa assertur in Ecclesia Fratrum Prædicatorum in Regno Ungarie pag. 24. §. Ceterum.

Hostiae plures a pluribus Sæculis jam consecratae asserturantur in Ecclesia Civitatis Complutensis pag. 24. §. Aliud.

I

Imagines licet collocatae in Ecclesia Iurispertronatus, ex iusta tamen causa decentioris Cultus una cum Millarium Oneribus translata fuerunt pag. 55. §. Sacras.

Immutatio, qua observatur in Particulis, si respicit simplicem qualitatem, non desinit ibi esse Corpus Christi: Secus tamen ubi immutatio in Substantia facta est pag. 23. §. Cum vero,

Industria Personæ celebrantis non censetur electa in celebratione Missæ, licet verba Fundatoris directa ruerint in Cappellani personam pag. 103. §. Precepit.

Quia Sacrosancti Sacrificii Meritum procedit ex Operc. Operato Ibid.

Quoniam Sacra Congregatio sèpe respondit pro facultate celebrationem capendi per alium Ibid. §. Sacra.

Nisi tamen celebrationem per se ipsum demandaverit Testator Ibid.

Inhibitione judiciali præcedente concurrente, probatoque, quod ea spreta fuerit, condemnatio in expensis judicialibus, & extra-judicialibus inevitabilis est pag. 78. §. Hinc

Irregularis est is, qui digitis caret pag. 15. §. De irregularitate.

Irregularis est is, qui caret duobus digitis in manu sinistra Ibid.

Etis, qui caret pollice in manu sinistra Ibid.

Irregularis est qui fuit aliqua manu mutilatus Ibid.

Irregularis est Præsbyter, cui medietas palma cum duobus digitis fuit absenta Ibid.

Irregularis ex defectu corporis est is, qui adeo in eo viciatis est, ut Ordinis Ministeria exercere non possit, vel non nisi, quam cum deformitate, & scandalo Ibid.

Irregularis, & suspensus a divinis incapax est ad assequendam Cappellaniam in Concurso Clerici passim vocati, & à Patronis præsentati pag. 49. §. Ex fatto.

Irregularitas alia ex delicto profluit, alia ex defectu animi, alia corporis pag. 33. §. Irregularitas.

Jubilatio ut obtineatur, quadragenarium Servitum requiritur pag. 84. §. Ad relatas.

Juramentum præstatum de observando Capituli Statuta, & Consuetudines, intelligitur de licitis, & approbatis, minime vero de non approbatis, pag. 99. §. Probasque.

L

LArgitionibus acceptatis, quæ in gratiam Oneris relicta fuerunt, amplius in libertate non est ab onere resilire pag. 80. §. Ad primam.

Legata pecunia pro celebratione Missarum, Cen-

Census ex ea emendi non sunt pag. 61.
§. Pater.

Litis pendentia si impeditur nominatio , jus
nominaandi non devolvitur Ordinatio pag. 77.
§. Huiusmodi .

Loca , que Sacris Ministeriis dicata sunt,
temporum injuria obsolefecere , atque ex ho-
minum memoria excidere non debent
pag. 53. §. Quamvis .

M

M Atimonium irritatur ex eodem metu ,
quo irritatur professio pag. 90. §. Quantum .

Mainbrorum usu omnes notabiliter impediti
irregularis sunt pag. 33. §. Irregularitas .

Metus causa quod factum est nullius roboris
et pag. 89. §. i.

Metus ubi veratur circa peccatum à Lege indi-
ctam , & a publica Justitia infligendam ob-
patrum Crimen ab intrinseco potius ,
quam ob extrinseco proficii reputatur
pag. 91. §. Verum .

Metus ut intrinsecus Professionem debet esse in-
cussus ab homine , non a seipso ipso pag. 91.
§. Et ratio .

Metus tamen cadens in constantem Virum , li-
cer ex propria culpa derivatus . sufficit pro
infringenda Professione pag. 90. §. Quan-
tum .

Missarum Onera reviviscunt , si recuperantur
Bona , quibus infixa erant pag. 70. §. Pon-
derandum .

N

N Ecessitate urgente sicuti locus est mu-
tationi voluntatis Testatoris , ita eo
magis reductioni Onerum pag. 13. §. Aperta .

O

O Culo orbatus , sive is , cui oculus eru-
tus fuerit , si absque notabili deformitate
Canoum legere nequeat , irregularis
est pag. 33. §. Irregularitas .

Onera potius alia minuenda sunt , quam
Missarum numerus redigendus pag. 53.
§. Ponderandum .

Præfertur ubi pro celebratione Missarum
Bona assignata fuerint , que immunitioni
minime obnoxia sunt Ibid.

Uel ubi onera , de quibus conquestio est
non ab erectione , & fundatione profici-
scuntur , sed voluntaria sunt , & à con-
suetudine procedunt Ibid in fin.

Onus a Domino directo non agnitus ad Em-
phyteutas transmitti nequit pag. 68. §. Ad
hanc .

P

P Anis , aut Vini tantisper immuta to co-
lore , aut sapore , non definit ibi esse Cor-
pus , aut Sanguis Christi pag. 23. §. Cum
vero .

Pane , aut Vino sic immutatis , ut nullo
modo compati possint naturam panis , aut
Vini , tunc definit ibi esse Corpus , & San-
guis Christi Ibid.

Pareci pluribus eodem tempore vacantibus ,
quoad omnes indicendus est Concursus , præ-
via affixione distincitorum Edicitorum pre-
unaquaque Ecclesia pag. 27. §. De Caso .

In hoc calu Episcopus non tenetur se-
parata peragere examina , sed Concursus
absolvit potest unico Concurrentium ex-
amine Ibid.

Parochialium collationi de Jure Decretalium
simplex examen præmittebatur pag. 27.
§. Quid .

Parocus cogi potest ad novum examen , quia
ejus Scientia potuit minuti de cursu temporis
& ingravescente aetate pag. 73. §. Videtur .

Pro hujusmodi effectu non requiritur præce-
dens judicialis probatio Imperitiae Ibid.

Parochus imperitus removeri debet ab exer-
citio Curæ Animarum Ibid.

Hoc tamen procedit ubi Parochus tenuat
eligere Cappellatum pag. 73. §. ad rem .

Parochus cogi potest ut sibi tot Sacerdotes ad-
jungat , quot sufficient ad exhibenda Sacra-
menta , divinumque Cultum celebrandum
pag. 39. §. Non ambigitur .

Id tamen procedit quando Populus ita
numerous est , ut unus Rector non suffi-
ciat ministrandis Sacramentis pag. 40. §. At
Conciliaris .

Quia talis adjunctio Subsidiaria est Ibid.
Parochus consequi debet necessaria vita à Do-
minis Fundorum pag. 67. §. Hæc sunt .
Particulae majores si corrumpi posse timeatur ,
ne fideles materialis Idolatriæ periculo ex-
ponantur , cum reverentia sumenda sunt
pag. 23. §. Et prosequitur .

Patrono , & descendenti inopè succurrendum
est ex redditibus Cappellaniæ pag. 109
§. Atque .

Maxime si idem fecit Fundator Ibid.
Fortius si talis Instancia promovetur ante
erectionem Cappellaniæ , cum tunc non
evertatur , aut commutetur , sed dumta-
xat suspendatur Fundatoris voluntas pag. 110.
§. Rursum .

Fortiusque si res sit de Jurepatronatus acti-
vo laicis , ac de passivo non Sacerdotali ,
nec residentiam requirent pag. 110. §. Rur-
sum .

Patroni tamen inopia si gravissima non est ,
denegatur ipsi retentio Cappellaniæ laicis
pag. 63. §. Ad rem .

Patroni ut consequantur refectionem Capel-
linæ

laniæ laicalis, vel ab ea Alimenta habeant, probate debent paupertatem *Ibid.*
 Patronus post quadrinuncie cadit a jure præsentandi pag. 63. §. *Quoties.*
 Patronus recusans rediscere intra terminum ab Ordinario præsumit amittit juspatriatus, quod acquiritur ab eo, qui rediscat pag. 55. §. *Aui quæstio.*
 Quod procedit licet Patronus dedisset Beneficio conspicuam dotem, quia ista intelligitur data pro substantiatione Beneficiati, serendipue Oneribus spiritualibus, & temporalibus limites reparationis non egreditur *Ibid.*
 Præsentare is debet, qui in Fundatione sibi Patronatum reservavit pagin. 77. §. *Hujusmodi.*
 Præsentandi tempus non currit impedito per Inhibitionem judicialem *ibid.*
 Præsentandi tempus non currit Patrono, litem pendente, etiamsi non præsentasset pag. 40. §. *Et altero.*
 Professio debet esse libera, & voluntaria pag. 90. §. *Quantum.*
 Professio voluntaria emissa, impellente metu pœnae, valida renunciata fuit pag. 91. §. *Et sacra.*
 Professio emissa ob timorem pœnae mortis, infamie, & jacture Bonorum valida repudatur pag. 91. §. *Quamobrem.*
 Protestatio contraria facta non attenditur pag. 63. §. *Ad has.*
 Proviso facta ab Episcopo, durante prorogatione ad præsentandum concessa à Sacra Congregatione, nulla est, nec convalescit post expiratam prorogationem pag. 78. §. *Maxime.*

R

Reditibus imminutis vel ex fluminis corrosione, vel ex temporum injuria... ; adeo ut impares evaserint ad Statuta Sacra implenda, eorumdem onerum reducção negari non debet pag. 13. §. *Aperta.*
 Reditibus deficientibus, qui pro rediscursive destinati sunt, onus rediscendi incumbit Patrono pag. 55. §. *Aui Quæstio.*
 Reductio Onerum quandoque relinquitur arbitrio Ordinarii pag. 13. §. *Quanto.*
 Reductio Onerum aliquando facta fuit ad rationem Taxæ Missæ perpetuae pagin. 13. §. *Quanto.*
 Quandoque ad rationem manualis *ibid.*
 Ubi verò ea sit ad rationem manualis, Utensilium impensa detrahitur pagin. 61. §. *Qua de re.*
 Reductio si necessaria sit, videndum est ad quam ex prædictis rationibus fieri debeat pag. 13. §. *Quando Vide Onera.*
 Residentia non intelligitur præcisa, sed tamquam causativa quando Testator non resi-

dentibus haud indixit pœnam privationis . Cappellania pag. 102. §. *Eè quamvis.*
 Residentia, causativa nou excludit incomparabilitatem Beneficiorum *ibid.*
 Residentia causativa non impedit quominus Cappellanus impletat per alium onera Capellania *ibid.*

S

Statuta, vel Consuetudines aliquid ausecentia noviter Provisis, dividendum inter alios, reiiciuntur pag. 101. §. *Asi.*

Et utpote illicere, scandalosæ, simoniae, ac fordide avaritie, suspcionem involventes improbantur pag. 99. §. *Qui nimo.*

Hujusmodi verò Consuetudines, vel Statuta mandantia aliquid solvi occasione electionis, vel collationis Præbendæ licet improbantur, valeant tamen dum privant novos Canonicos certis redditibus per aliquod temporis spatium pag. 100. §. *E contra.*

Sed ut hujusmodi Statuta, & Consuetudines valeant, requiritur, quod id, quod auferunt novo Canonicō non cedat in utilitate aliorum Canonicorum, sed in beneficium Ecclesiæ, vel Sacristie pagin. 100. §. *Regula.*

Valerent tamen hujusmodi Consuetudines, aut Statuta concedentia aliis Canonicis id, quod auferunt novo Canonicō, ubi tale quid, quod auferunt ex veteri consuetudine ad Ecclesiæ, vel Sacristiam pertinuerit, atque oneroso permutationis titulo in Mensam Capitularem translatum suisset pag. 10.. §. *Asi.*

Studiorum causa non juvat Canonicum absentem, nisi interveniente licentia Episcopi cum Indulto S. Sedis eidem Episcopo exhibito pag. 105. §. *Addit.*

Studiorum causa non dispensatur, nisi petens dispensationem ad celebre Scholas pergit, Sacraque Litteras, nempe Theologiam, & jus Canonicum discat *ibidem* §. *Contentusque.*

Studium Grammaticæ, præterim ubi boni ad sunt ludi Magistri, causa sufficiens non est, cum Studiorum causa dispensetur *ibid.* Suspensiō celebrationis Sacrorum disticile conceditur pag. 43. §. *Et re vera.*

Suspensiō celebrationis Missarum deneganda, non est quoniam aliquis reintegratus iuerit de impensis facitis pro restauratione Fundorum, quibus onus Missarum infixum est pag. 42. §. *Temporariam.*

T

Testatoris voluntas, quod Cappellanus sit
actu Sacerdos ita potius demonstrativa, quam taxativa pag.107. §. Illa.
Testatoris prohibito iniuritatem numquam
fecum ferre potest pag.13. §. Aperta.
Testes injurati nihil probant pag.73. §. Quid
quid.

V

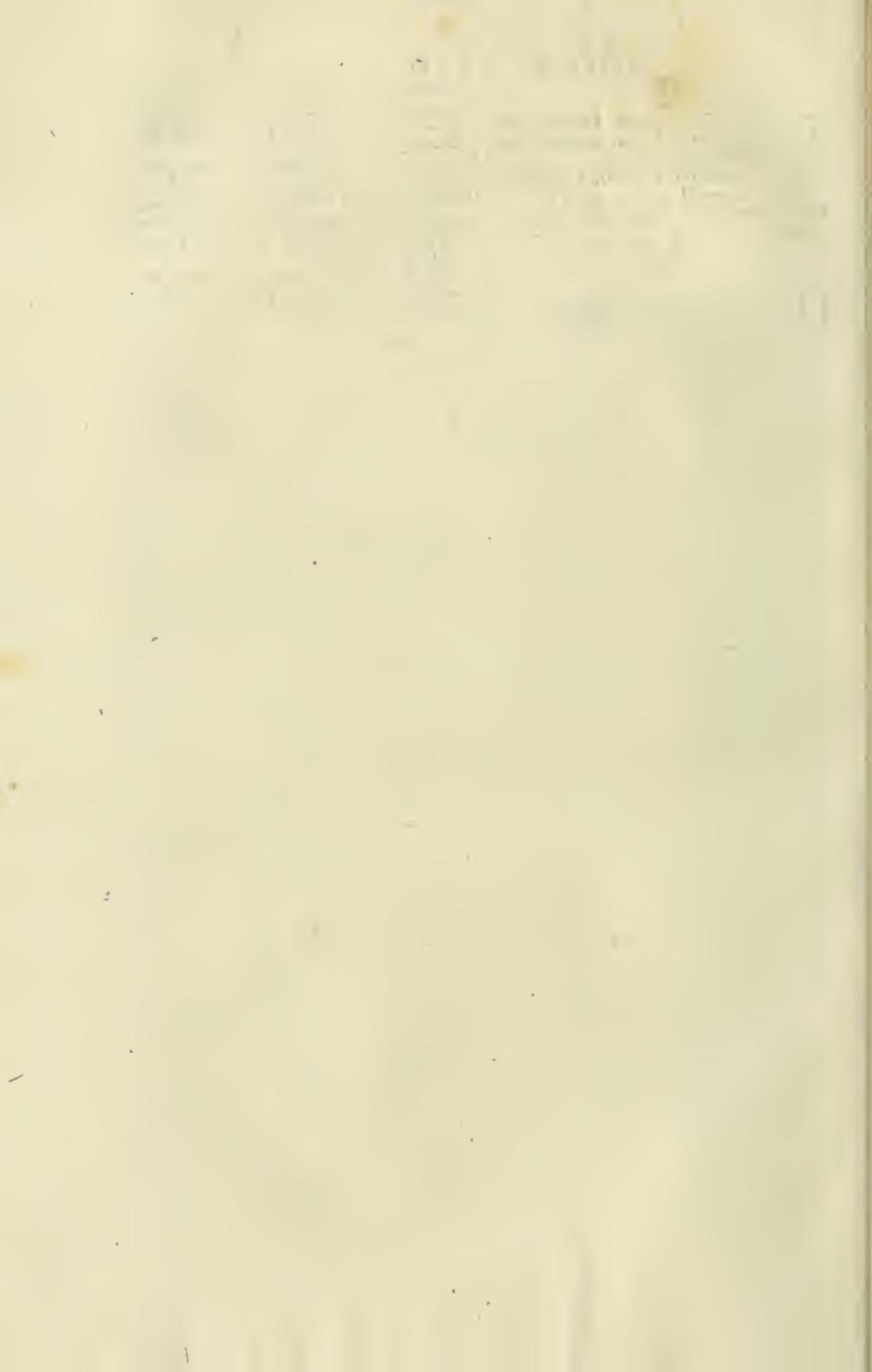
Ungula à police avulsa causa non est,
quod sic affectus ab Ordinibus repellat-
tur pag.33. §. Sin verò.

Unio Beneficii concedenda non est ubi ea pe-
titum propter distantiam Parochianorum,
cum tunc nova potius Parochia erigi de-
beat pag.40. §. Aut petuntur.

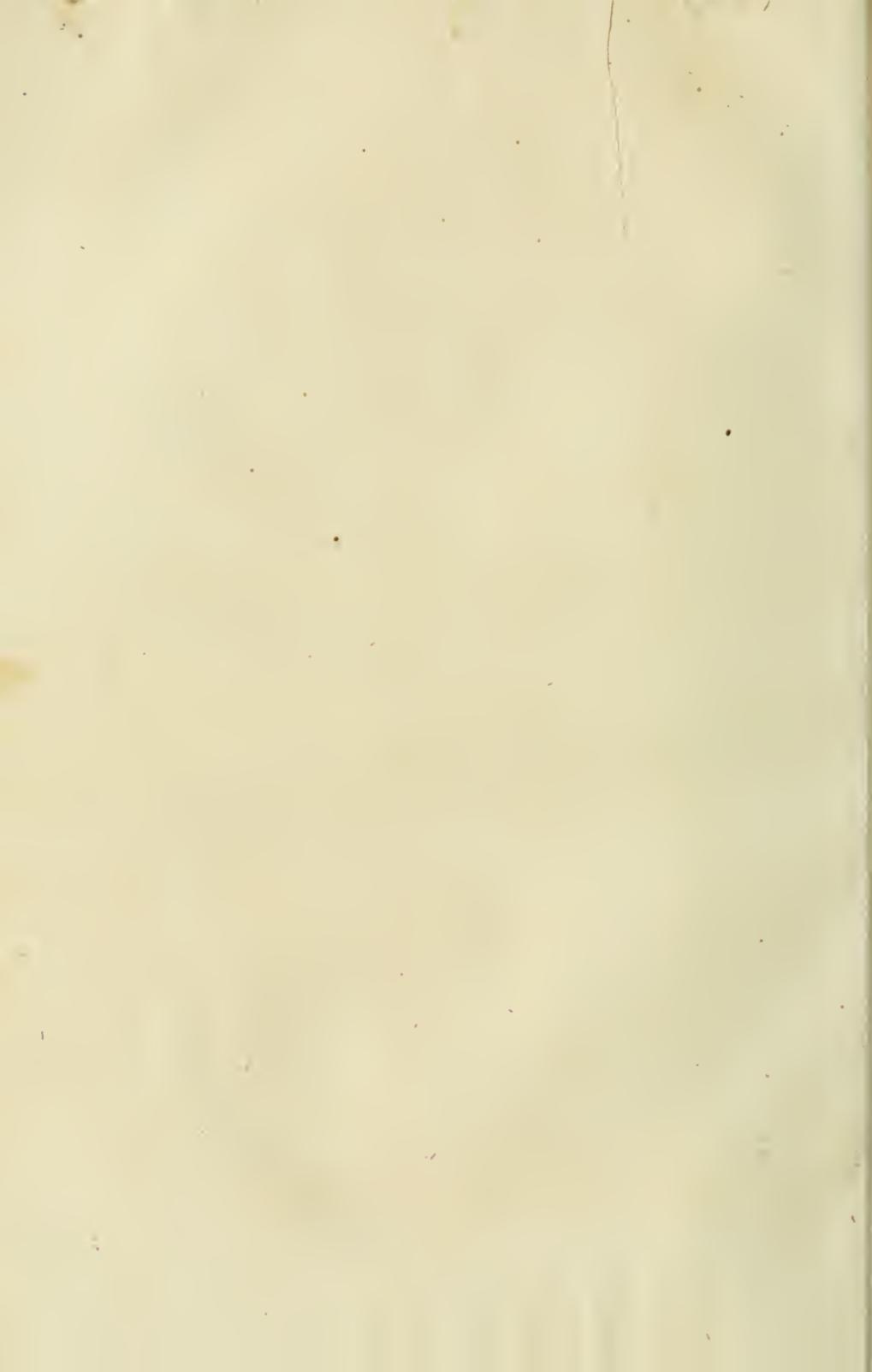
Vocatus paucive à Fundatore non indiget pre-
sentatione Patronorum pag.63. §. Quoties.
Voluntas Detuncti commutanda est, quando
necessarium est reparationis opus, nec aliis
reparandi modus præsto est pag.42. §. Tora-
tius.

Præsertim ubi Testatoris voluntas non
tolitur, sed ad tempus dumtaxat suspendi-
tur pag.42. §. Preservare.

F I N I S .

THESAURUS RESOLUTIONUM SAC. CONGREGATIONIS C O N C I L I I

Quæ consentaneæ ad Tridentinorum PP. Decreta,
aliasque Canonici Juris Sanctiones

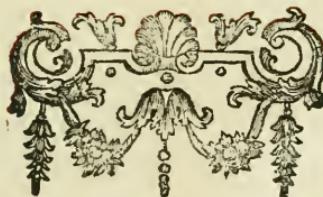
M U N U S
SECRETARIi EJUSDEM SAC. CONGREG.
O B E U N T E
R. P. D. C A R R A R A

Prodierunt in Causis sub annum 1776.

P R O P O S I T I S

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis,
ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus
apprime utilis, ac necessarius.

T O M U S X L V .
T R I P L I C I
I N D I C E L O C U P L E T A T U S .

R O M Æ M D C C L X X V I I .

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolice.

201 天朝上諾書

臣等謹將天朝上諾書

I N D E X

ALPHABETICUS CAUSARUM

*Quæ in Sacra Congregatione Concilii propositæ fuerunt
anno 1776. per Diœceses dispositus.*

A

A Latrina Dotium 3. Februarii, &
30. Martii pag. 26, & 41.
Amerina Applicationis 7. Septembris,
23. Novembris pag. 120., & 124.
Aſculana Commutationis voluntatis 20.
Januarii pag. 2.
Aſten. Matrimonii 1. & 30. Martii,
& 18. Maii pag. 30., 41., & 61.

B

B Alneoregien. 7. Septembris, & 23.
Novembris pag. 116. & 124.
Balneoregien. Ecclesiæ Cathedralis 22.
Junii 13. Julii, & 17. Augusti p. 80.
84. & 96.

C

C Ajetana Commutationis Volunta-
tis 12. Junii, & 13. Iulii pag.
77., & 83.
Callien. Matrimonii 17. Augusti, &
7. Septembris pag. 100., & 112.
Camerinen. Translationis oneris Missa-
rum 27. Aprilis, & 18. Maii pag.
56., & 62.
Caputaquen. 11. Iulii, & 17. Augusti
pag. 91., & 96.
Civitatis Castellanæ Emphyteusis 7.
Septembris, & 23. Novembris pag.
113., & 123.
Civitatis Plebis 7. Septembris. & 23.
Novembris pag. 117., & 124.
Comaclen. Cappellaniæ 3. Februarii,
& 2. Martii pag. 16., & 29.
Comen. Dispensationis 22. Junii, &
13. Julii pag. 79., & 84.

Cremonen. Dispensationis 20. Janua-
rii pag. 2.

F

F Aventina Distributionis 22. Junii
& 13. Julii pag. 74. & 83.
Florentina Reductionis Missarum 13.
Julii pag. 84.
Firmana 17. Augusti, & 7. Septembris
pag. 96. & 111.
Firmana Emphyteusis 30. Martii, & 27.
Aprilis pag. 49., & 52.

H

H Ortana 20. Januarii pag. 1.
Hortana 13. Martii, & 27. Aprilis
pag. 47., & 51.
Hortana Stipendii, & Liberationis a
Molestiis 17. Augusti, & 7. Septem-
bris pag. 106. & 112.

I

I Nteramnen. 17. Augusti, & 7. Sep-
tembris, & 23. Novembris p. 108.
112., & 123.
Interamnen. Reductionis 18. Maii, &
22. Junii pag. 65., & 73.

L

L Fodien. 20. Januarii pag. 1.
Leodien. Jubilationis 17. Augusti, &
7. Septembris pag. 103., & 112.
Leodien. Prorogationis Indulti 18. Maii,
& 22. Junii pag. 67., & 74.

Ma-

M Aceraten. 3. Februarii, & 2.
Martii pag. 20., & 29.
Messanen. Reductionis Oneris Missarum 23. Novembris pag. 134.

N Epesina 20. Januarii pag. 1.
Nepesina Reductionis 18. Maii, & 22.
Junii pag. 70., & 74.
Novarien. Indulti 23. Novembris pagin. 132.
Nullius Sancti Michaelis de Clusa 20.
Januarii pag. 2.

O Scen. Servitii Chori 27. Aprilis,
& 18. Maii pag. 55. & 62.

P Erusina Cappellaniæ 3. Februarii,
& 2. Martii pagina 18., & 29.
Papien. Reductionis Missarum 3. Februarii, & 2. Martii pag. 19., & 29.
Pisauren. Reintegrationis, & Redu-
ctionis Missarum 11. Julii, & 17.
Augusti pag. 90., & 95.
Perusina Prioratus 30. Martii, & 23.
Aprilis pag. 42., & 51.

R Egien. Reductionis Servitii Chori,
& Missarum 30. Martii, & 27.
Aprilis pag. 48., & 52.

Ripana 20. Januarii, & 3. Februarii
pag. 8. & 15.
Romana Habilitationis 13. Julii pag. 86.
Romana Subsidii Dotalis 2., & 30.
Martii, & 27. Aprilis pag. 37., 42.,
& 51.

S Enen. Dispensationis 3. Februarii
2., & 30. Martii pag. 23., 30.,
& 41.
Soleetana 18. Maii, & 22. Junii pagin.
63., & 73.
Syracusana Reductionis Missarum 27.
Aprilis, 18. Maii, & 22. Junii pag.
59., 63., & 73.

T Aurinen. 2. Martii, & 30. Martii
pag. 35., & 42.
Taurinen. 13. Julii, & 17. Augusti
pag. 88. & 95.
Taurinen. Cappellaniæ 23. Novembris
pag. 129.
Tudertina Reductionis Onerum 20. Ja-
nuarii, & 3. Februarii pag. 9. & 15.

V Erulana Jurium Parochialium, &
Præminentiarum 27. Aprilis,
& 18. Maii pag. 52., & 62.
Viterbien. Matrimonii 23. Novembris
pag. 124.

Die Sabbathi 20. Januarii 1776. in
Palatio Apostolico Vaticano erit Sa-
cra Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
biis juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda.

R Eassumere non gravabantur EE. VV. folium præteritæ Congregationis diei 2. Decembbris mox elapsi anni, & sequentibus Dubiis tunc non resolutis, & ad presentem Congregationem dilatis sapientissimè de more responderem.

L EODIEN.

- I. An Statutum, seu Decretum Capitulare diei 21. Janua- Sess. 24. cap. 14.
de Reform.
rii 1628. sustineatur in casu &c.
- II. An Canonico Carolo Theodoro de Diffuī debeatūr portio fru-
ctuum provenient. ex Vino Vinearum locatarum, seu, ut ajunt,
Stotorum, & ex venditione Arborum, Lignorum, & Gla-
dium prò duobus annis prime residentia in casu &c.

Iterum proponatur.

H ORTANA.

- An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c. Sess. 6. cap. 2.
de Reform.
- Negative, & amplius.

N EPESINA.

- I. An, & à quo tempore debeantur punctature in casu &c. Sess. 6. cap. 2. de
Refor., & sess. 24
- II. An quoad futurum sit concedendum Indultum Exemptionis in cap. 12. de Refor.
casu &c.

Ad Primum affirmative a die captæ possessionis, &
amplius.

Ad secundam negative, & amplius.

20. Januarij 1776.

Sess. 23. cap. 6.
de Reform.

CREMONEN. DISPENSATIONIS.
An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione in casu &c.

Affirmative usquedum ad legitimam etatem pervenerit, adimpletis oneribus, & amplius.

Sess. 25. cap. 5.
de Reform.

NULLIUS SANCTI MICHAELIS DE CLUSA.
An, & quomodo Oratoris precibus sit annendum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Vicarii Capitularis, & consensum interesse habentium ad vitam Oratoris tantum, adimpletis oneribus.

Sess. 22. cap. 6.
& cap. 9. de Reformat.

ASCULANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
A Jacobus de Comitibus Asculanus die prima Augusti 1730. suum ultimum condidit Testamentum, quo ejus Animam hæredem universalem instituit. Executores vero suæ voluntatis in Testamento expressæ, & subinde exprimenda declaravit pro Bonis Florentiæ, & in Hetruriæ Statu sitis Marchionem Carolum Rinuccini, Hieronymum Vyeri, & Manilium Urbani: Pro Bonis autem existentibus Urbis, & Asculi nominavit Rectorem pro tempore Collegii suppressæ Societatis Jesus una cum geminis Nobilibus Asculanæ Civitatis, cui Rectori in casu illius renuentia substituit Priorem pro tempore Conventus Patrum Ordinis Prædicatorum Asculi, & similiter in casu, quo hic etiam Prior injunctum onus respueret, alios subrogavit diversarum Religionum Superiores, & in extremum subsidii casum substituit Vicarium generalem Asculani Episcopi pro tempore existentem, nec non Vicarium Capitularem, Sede Episcopali vacante.

Voluit Testator, quod ejus voluntas, & omnia per ipsum disposita, ac imposterum per Schedulas disponenda suu respe

20. Januarii 1776.

3

respective plenarium haberent effectum, & executionem dandam a solis Executoribus Testamentariis = anche privatissimamente a qualisvolgia Giudice ordinario, Rev. Fabrica di S. Pietro di Roma, delegato Apostolico, e qualunque altro Superiore Ecclesiastico = ildemque vetuit expresse sub pena caducitatis petendi, vel exequendi commutationem suæ voluntatis vel in totum, vel in parte, ac solum pro dubiæ voluntatis interpretatione jussit Testator, Executores recursum habere debere ad Asculanum Episcopum, sive ad ejus Vicarium Generalem.

Subinde geminas idem Testator obsignavit Schedulas, primam sub die 25. ejusdem mensis Augusti, alteramque die 13. Decembris 1737., & in eis plurima reliquit legatum prophanum, nimirum ad vitam suæ Uxoris, Sororis, suorumque Familiarium, tum pia pro institutione Asculanorum Juvenum, pro Ecclesiarum ornamento, pro pauperibus Clericis, pro Puellis tum nobilis, tum humilis conditionis, & similia, quæ Asculanam Civitatem reddunt illum.

Defuncto Testatore, Rita, & Francisca Sorores de Comitibus illius Consanguineæ Pontificium obtinuerunt Rescriptum mandans eidem Sororibus ad earum vitam assignari annua scuta 60. pro qualibet ex redditibus dictæ hæreditatis, cuius tamen administrationem duodecim post annos renunciavit Rector dicti Collegii suppressæ Societatis Jesus, reportata sub die 24. Martii 1753. ab Asculano Episcopo Sententia declarante, rite, recteque fuisse redditum rationem de Bonis hæreditariis per ipsum desuper administratis usque, & per totam diem 15. ejusdem mensis Martii.

Triduo post hanc latam Sententiam, nimirum die 28. ejusdem mensis Martii Episcopus certior factus de pio legato de Comitibus, obtinuit à sa. mem. Benedicto XIV. gratiam, qua mandatum fuit, ut, commutata voluntate pili Testatoris, ex annuis superextantibus redditibus illius hæreditatis extraherentur annua scuta 200. pro construendo, erigendoque Conservatorio pro Puellis periclitantibus, earumque manutentione.

At vero, inexecuta gratia, decepsit Episcopus; è re tamen sua putavit illius in Episcopatu Successor novas offerre preces defuncto Pontifici Clementi XIV., inibique narrata necessitate expectandi mortem Uxoris Testatoris, ejusque Cubicularii, ut, cessatis eorum respectivè legatis vitalitiis, exequibilis gratia fieret, narratisque simul, & confutatis exceptionibus Gratiae datis ab Executoribus Testamentariis, obtinuit per Rescriptum diei 16. Julii 1770. nedam ejusdem Gratiae confirmationem, sed applicationem etiam aliorum annorum scutorum 120. post obitum dictarum.

Sororum de Comitibus , quibus ea virtute Pontificiae concessionis , quoisque vivunt , persolvuntur .

Utrumque Pontificium Rescriptum exequendum esse declaravit Vicarius Generalis Asculi suo definitivo decreto , à quo ab Executoribus Testamentariis interposita Appellatione , Cause cognitio ex decreto Etsi Pro-Auditoris SSmi ablegata fuit ad hanc Sacram Congregationem cum clausula = de aperitione Quis arbitrio ejusdem Sacrae Congregationis adversus antedicta Pontificia Rescripta desuper ab Asculanis Episcopis obtenta .

Tria sunt quæstionis capita , quæ à Promothore Fisci Cu-
riæ Episcopalis Asculi proponuntur . Primum caput est ,
ut ex redditibus hæreditariis de Comitibus assignentur
Conservatorio Orphanarum S. Josephi Asculi nunc an-
nua scuta 200. , & alia scuta 120. post obitum Sororum
de Comitibus vi duplicis Rescripti Supremi Principis ,
contra quod locus esse non potest oris aperitioni , cum nul-
la fuerit obreptio , nulla subreptio . Adebat enim justa , &
rationabilis causa commutandi voluntatem Jacobi de Co-
mitibus , quæ gravior non datur ea , nimirum claudendo
in dicto dilatando tamen Conservorio Puellas periclitantes , quibus Asculana Civitas abundat .

Alterum caput est , ut Administrator , & Executores Testa-
mentarii supradictæ Hæreditatis licet exempti compellen-
di sint ad reddendam Episcopo rationem gestæ administra-
tionis juxta præscripta à Sacrofaneo Concilio Tridentino
*Seff. 22. cap. 8. de Reforma. , in clementin. cap. unic. de Testa-
ment. , Rota coram Molin decis. 672. num. 32. , & decis. 673.
num. 7. , & 8. , & in Barchinonen. Administrationis Causæ
pia 4. Maij 1742. §. 6. coram bo. mem. Nunez .*

Tertium demum caput est , ut hujus litis expense , quas
agunt Administrator , & Executores Testamentarii adscri-
bendæ sint non hæreditati de Comitibus cum Operis pii
detrimento , sed quidem ipsi met Administratori , &
Executoribus Testamentariis , qui præsentem litem susti-
nent nullo jure suffulti , ut in simili casu pluries definiuit
Sacra Congregatio , & præsertim in Montis Falisci Expen-
sarum Litis 20. Augsti , & Viterbien. Expensarum Litis 17.
Decembris anni 1768. in Faventina Redditionis Rationis 8. Au-
gusti 1772. quoad penult. Dubium , & nuperrime in Laureta-
na Jubilationis quoad III. Dubium 2. Decembris mox elapsi an-
ni 1775.

Urgent è contra , contenduntque præfati Administrator , &
Executores Testamentarii , nullum esse utrumque Ponti-
ficium Rescriptum , quia fuerunt Pontifici falsa narrata ,
veraque reticita ; Falso quippe narratum fuerat , necessa-
riam esse constructionem , & erectionem Conservatorii pro
Puellis periclitantibus , pro quibus , probata fundatione

Con-

Conservatoriis S. Josephi , jam illud erat erectum , jamque fundatum : Fueratque simul reticulum , Testatorem ex parte pro habuisse voluntatis sue commutationem , quo reticito , gratiam subreptitiam , & nullam esse tradiderunt Pignat. Consult. Canon. 148. num. 13. tom. 4. , Rot. coram Kaunitz decis. 57. num. 1. , & in Reatina Salviani 16. Iunii 1704. §. Subreptio coram bo. mem. Omanna .

Et quamvis Administratores Operarum piarum ex Concilio Tridentino Sess. 22. cap. 9. de Reform. teneantur singulis annis de Administratis rationem Episcopo reddere , sustinent tamen , id procedere , dummodo non fuerit aliter in ordinatione , vel in fundatione , ut in casu , cautum , atque prescriptum , veluti habetur ex finalibus verbis dicti cap. 9. de Reform. Sess. 22. Concilii Tridentini , & consentaneo firmarunt Pax Jordan. Elucubrat. Canonic. lib. 7. tit. 9. numer. 30. , Garz. de Benef. cap. 2. num. 105. , Annot. de Caus. pii lib. 3. cap. 3. num. 32. in fin. , & num. 42. , Rot. in Nucerina Canonicitatus 6. Decembbris 1751. §. 13. coram Eminentissimo Elephantuio -

Demumque contendunt , expensas hodiernæ litis cedere , debere damno hereditatis de Comitibus , non autem Exequitorum Testamentiorum , qui jura non propria , sed hereditatis sustinent , & qui pro executione piarum dispositionum agunt , & qui denique prohibiti fuerunt à Testatore etiam sub pena privationis , & caducitatis nedum petere , sed etiam exequi gratiam commutationis illius voluntatis .

Regula juris est , ultimas Morientium voluntates esse stricte servandas , custodiendas , & exequendas , nunquam vero commutandas , prout frequentissimæ sunt Resolutio-nes Sacrae Congregationis , & in specie in Taurinen. Commutationis Voluntatis 20. Decembbris 1732. , in Florentina Commutationis Voluntatis 15. Februarii 1747. Nimia quippe facilitas in derogando ultimis Testatorum voluntatibus efficere potest , ut viventes , qui id fieri vident de Testamentis Mortuorum , minus proni sint ad similes pias dispositiones ineundas , ut sapientissime advertit Card. Petra in Comment. Tom. 3. ad Constit. 7. Innocentii IV. num. 50. , ubi etiam addit , idcirco expedire , ne etiam in melius fiat commutatio , quando hujusmodi commutationi aper-ta , prout in hypothesi , resistit voluntas Testatoris , & tradit Piton. Controvers. Patron. allegat. 50. sub num. 2. , & num. 9. , & Rot. coram Rezzonica decis. 158. num. 3. , & 4.

Limitatur hæc regula , vel quando pium opus , quod Testator fieri voluit , impleri non possit , tunc mutanda volun-tas est , quam ipse Testator mutasset in aliud simile pium opus , ut ex Modestini responso in l. Legatum 16. ff. de usu , & usufruct. legat. , & ex rescripto Pontificis in cap. Nos qui-dem

dem de Testam. tradunt Bartol. in L. Pater filium Tusculanus ff. de Legat. 3., Gonzal., & Fagnan. in eodem cap. 3. numer. 13. ad 27. de Testam., Barbos. de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 27. num. 81., Card. de Luc. ad Concil. Trident. dise. 21. num. 3., vel quando justa, & rationabilis adsit commutandi causa, ut cohærenter ad censuram Sac. Conc. Trid. Sejj. 22. cap. 6. de Reform. probant Fagnan. in cap. Relatura num. 36. ne Cleric. vel Monac., Monet. de Commut. ult. volunt. cap. 6. num. 26., Pignattell. Consult. Canonic. tom. 4. consult. 148. num. 12., & Rot. in Romana, seu Bononien. Colligii 24. Martii 1732. §. Secluso coram clar. mem. Card. Altrovando.

Neutrum tamen in hypothesi concurrere videtur. Non primum, quia piū opus a Jacobo de Comitibus ordinatum commode impletur, & impleri potest in Asculana Civitate, quin imo nulla proponitur quæstio, quæ difficultati adimplementi vel a longe démontret. Non quidem alterum, quia Puellis periclitantibus fatis consultum esse debet jam olim erecto Conservatorio S. Josephi Orphanarum, quod pro eis etiam fundatum fuit, & pro eis sufficiens est, remotis ex illo Foeminis inibi receptis, & admissis contra legem Fundationis, & in quo eadem Puellæ cum redditibus Conservatorii, & cum earum laboribus vivere, seque alere commode possunt. Egestati vero aliarum Puellarum, quæ degunt extra Conservatorium, occurrentum est dotibus a dicto pio Testatore relictis, nec non cura, & vigilancia Parochorum, ac demum quarta parte reddituum Episcopatus, & oblationum Ejedium, ut per Text. in Can. Quatuor 12. qu. 2., docent Barbos. de Offic. & potest. Episc. part. 3. alleg. 64. sub num. 5. & Franc. de Eccles. Cathedr. cap. 13. num. 16., & seq.

Rursus animadvertendum est, in primis precibus petitam fuisse concessionem annuorum scutorum 200. detrahendorum ex redditibus superextantibus à Testatore destinatis pro augendo numero tum Sacrorum Patrimoniorum pro misericordibus Clericis, tum Dotium pro pauperibus Puellis, illorum tamen superextantia, impletis Legatis piis, vel tunc, vel modo minime probata.

In secundis vero precibus confirmationem & executionem, primæ gratiæ scutorum 200. superadditis aliis annuis scutis 120. postulatam fuisse super Legatis vitalitiis, quorum aliqua jam erant extinta per obitum Uxoris Testatoris, ejusque Cubicularii, & reliqua debebant extingui post obitum Sororum de Comitibus, Pontifici tamen reticito, quod Testator de hisce particularibus Legatis, Legatariis defectis, expresse disposuerat, dum voluit, quod deponebentur annua scuta 60. = acciò a capo a sei anni possino detti denari servire per maritare in perpetuo una Gentil donna povera

d'Asco-

20. Januarii 1776.

7

d'Ascoli = itemque = che questa dote possa servire anche per far Monaca una Gentil donna = nec non deponerentur alia annua scuta 100. = per abbellire le Chiese, ed Altari delle medesime, e voglio, che per ciascun Altare si spendino scudi 500. Romani in cinque anni a ragione di scudi 100. l'anno.

Sacra Congregatio in his terminis adversus Pontificiam gratiam tamquam infectam labe obreptionis, & subreptionis esse locum Oris aperitioni sepe desinivit, & prasertim in Civitatis Plebis Communitatis Voluntatis ad I. Dubium 13. Januarii 1731., in Maceraten. aperitionis Oris 23. Augus-
tis 1760., & in Bononien. Aperitionis Oris 14. Maij 1763., ubi disceptato Dubio= An intret arbitrium pro aperitione Oris, ita ut sit locus revocationi gratiae, de qua agitur, in casu &c. = responsum fuit = Affirmative in omnibus.

Quod autem pertinet ad redditionem rationis de redditibus hereditariis Jacobi de Comitibus a Promothore Fiscali postulatam adversus Administratorem, & Executores Testamentarios dictae Hereditatis, ponderandum est, Testatorem voluisse quidem, quod nullus Superior Ecclesiasticus, vel laicus sese ingereret in administratione suorum Bonorum, simul & in executione sua voluntatis, nunquam tamen precepisse, quod Administrator, & Executores Testamentarii essent exempti a rationum redditione.

Hæc in Casu sunt. Superest modo, ut EE. VV. dignentur sapientissime de more respondere tribus, quæ sequuntur, Dubiis.

- I. An intret arbitrium pro aperitione Oris in casu &c.
- II. An, quomodo, quibus, & a quo tempore sit reddenda ratio in casu &c.
- III. An praesens lis agenda sit sumptibus Hereditatis bo. mem. Jacobi Conti, seu potius sumptibus illius Executorum Testamentariorum in casu &c.

Ad Primum Dilata, & firmetur tam status Conservatorii, quam hereditas Jacobi de Comitibus.

Ad secundum esse reddendam rationem Episcopo ab anno 1753., & amplius.

Ad tertium affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Sess. 23. cap. 1. de Reformat.

RIPANA : Exorta controversia super exercitio Curæ Animarum inter Sacerdotem Marcum Antonium Merlini Præpositum, sive Rectorem Collegiatæ Ecclesiæ S. Nicolai Moutis Prandoni Ripanæ Dioecesis ex una, & Sacerdotes Antonium Citeroni, & Emygdium Micheletti Canonicos dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, & Præpositi Coadjutores in Cura Animarum partibus ex altera, post habitam Informationem Episcopi Ripani deventum fuit ad subscriptionem Dubii = *An quo tempore, & quomodo Canonici Coadjutores teneantur coadjuvare Præpositum in Cura Animarum, in casu &c. =*, eoque proposito, & non resoluto in Congregatione diei 17. Junii superioris anni 1775-, in sequenti tamen diei 8. Julii ejusdem anni responsum fuit = *Teneri alternis hebdomadis ad formam Bullæ Erectionis, ita tamen ut unus teneatur principaliter, & alter in subsidium, & amplius.*

Episcopus in dicta Informatione retulit = *Hi duo Canonici Coadjutores quamvis male in eodem supplici libello redarguantur (hoc est in libello Præpositi) partes suas expletant omnes ad formam Bullæ Erectionis, & præfata Concordiz, non autem juxta desiderium Præpositi, cui etsi præcipue Curæ onus incumbat, credit tamen se exemptum ab administrativa Sacramentis præstent Infirmis in Territorio degentibus.*

Cum autem Præpositus adhuc authumet, residere penes ipsum, ac penes Canonicos Coadjutores *indistinctum* onus Curæ Animarum, idcirco, Coadjutoribus instantibus ad dirimendas plurimas controversias subinde obortas super tempore, & modo, quibus Canonici debeat coadjuvare Præpositum, oportet, ut modo de onere Præpositi, deque onere Coadjutorum principaliter, & specificè cognoscatur.

Contendunt Canonici Coadjutores, hoc promiscuum, & indistinctum onus quoad administrationem Sacramentorum scriptum non reperiri in Bulla Erectionis, excepta Doctrina Christiana una cum Præposito Pueris docenda singulis Dominicis, aliisque festivis diebus.

Jus verò præcipere, Præpositum, & quemlibet alium Parochum, qui aliquo legitimo non sit impedimento detentus, nec in parochialibus exercitiis occupatus, teneri per se ipsum Animarum Curam exercere, & potissimum morientibus Parochianis assistere, quemadmodum cum aliis notant *Fagnan. in cap. Extirpanda §. Sane num. 4, de Præbend., Barbos. ad Concil. Trident. sess. 23. cap. 1. num. 48. de Reformat., Monacell. in Formular. Legal. For. Eccles. tom. 1. tit. 10. form. 18. num. 14.*, & hæc Sacra Congregatio definit in *Sabinen. Jurium Parochialium 10. Martii 1742. ad V. Dubium*, quoad instantiam Canonicorum Coadjutorum, interrogatis Eminentissimis PP. = *An Parochus præfens, & non impeditus, nec in aliis exercitiis parochialibus occupatus debeat per se ipsum exercere curia parochialia = Responderunt = Affirmativi.*

Quo

20. Januarii 1776.

9

uo posito sustinent Canonici, ipsos in Cura Animarum
Coadjutores esse in casu tantum necessitatis, puta, si Præ-
positus sit in exercitio Curæ, vel sit in Concionibus, vel
Sacrum celebret, vel ægrotet, & similia, quæ Præposi-
tum impediunt Infirmis accurrendi, quoniam in unoquo-
que necessitatis casu Canonici Coadjutores alternis hebdo-
madis, nimirum unus principaliter, & alter in subsidium,
auxilium Præposito praestare tenentur; maxime quia ipsi
nihil de Decimis, nihil de juribus Stolæ, ac nihil de aliis
Parochialibus emolumentis participant, quibus in terminis,
remoto casu necessitatis, casu scilicet, quo sit impeditus
Præpositus, cogendi non sint illum coadjuvare in Curæ
Animarum exercitio, ut declaravit Sacra Congregatio in
Montis Falisci Onerum Parochialium 8. Maii 1706. lib. 56. Decr.
pag. 148., in Caput aquen. quoad VI. & VII. Dub. diei 14. Maii
1729., & in Syponina 1. Decembris 1736.

Quid! excipiat Præpositus, ignoramus. Videant itaque Pa-
tres Amplissimi, qua juris ratione expedienda sint Dubia,
quæ proponuntur.

- I. An Præpositus teneatur per se ipsum exercere munia parochia-
lia, itaut eo nonniſi legitime impedito, teneantur Coadjato-
res illum coadjuvare in exercitio Curæ Animarum alternis
hebdomadis juxta ordinem præscriptum in resolutione Sacrae
Congregationis diei 3. Julii 1775. in casu &c. = & quatenus
negative ad secundam partem.
- II. An onus coadjuvandi ita promiscum, & indistinctum esse de-
beat inter Præpositum, & Coadjutores in eorum respectivo-
rum hebdomada, ut isti indistincte cum Præposito teneantur exer-
cere Curam Animarum in casu &c.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM. Quatuor Sess. 25. cap. 13.
Cappellanis totidem Cappellaniarum institutarum a de Reform.
Theodoro Pellegrini ē Monte Castro Tudertinæ Diœcesis
exoptantibus reductionem Missarum, aliorumque onerum,
quibus Testator Cappellanos gravaverat, tum quia Præ-
dium nuncupatum gli Banditi, seu gli Renari, quod a Cap-
pellanis communiter, & pro indiviso possidebatur, fuerat
corrosum a Flumine Tyberi, tum etiam quia cetera Bo-
na pro fundo Cappellaniarum assignata in valore, & in
redditu valde decreverant, ad illorum petitionem die
8. Aprilis superioris anni 1775. propositum fuit Dubium =
Tom. XLV.

B

An

An. & q̄. quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum onerum in casu &c. = super quo in sequenti Congregatione diei 6. Maii ejusdem anni prodiit rescriptum = Dilata, & scribatur Episcopo Administratori juxta instructionem = , quæ in eo versata est, ut Episcopus Administrator Sac. Congregationi distincte referret, quantum ex Fluminis corrosione superbit ex supradicto Prædio li Banditi, seu li Renari, quantique sint ejus redditus, qui in singulos Cappellanos partiuntur.

Præterea cum pro fundo Cappellaniæ sub invocatione S. Josephi fuerint in origine assignata Bona valoris scut. 1400., exactius inquireret, an suapte natura, seu potius hodierni, vel prædecessorum Rectorum culpa adeo enormis evenerit capitalium inquinatio, ut ad scuta 360. decreverint, & probato decremento ex culpa Possessorum Cappellaniarum, an utiliter contra eorum Bona, & hæredes locus sit actionum experimento pro damnorum emendatione: Ac demum cum plura melioramenta in superextantibus Bonis prædictarum Cappellaniarum facta afferantur, referret, quid de præsenti eorum statu, & quid in posterum sperandum sit ex augumento eorum reddituum; etiam adhibito Peritorum judicio.

*Jussu S. Congregationis obtemperans Episcopus Administrator alteram nuperrimè transmisit Relationem, quæ sequens est = *Ad habendam puriorem facti veritatem super statu Bonorum quatuor Cappellaniarum à Theodoro Pellegrini institutarum uovos assumpsi Peritos, qui denuo, omnibus inspectis, ad me, quæ sentirent, referreunt. Ex eorum itaque peritia patet de qualitate Stabilium, & signanter de Agro Banditi, seu Renari nuncupato, quo olim Oratores communiter utebantur. Hic amplius non extat, neque spes est illa, ut Tyber, quemadmodum aliquando solet, enarrat: Etenim viciniorera quoque invasit agellum, eumque abstulit, itaut per eos ambos continuo fluat.**

De bonis præterea Cappellaniæ S. Josephi, cui Testator principio assignaverat scuta 1400., iidem Periti distincte indicant, quo pacto evaserint deteriora: Unde nec Decessorum, neque Oratorum culpa tantum detrimenti evenit, itaut ab eis repeti possit: Quod si aliqua actio congrueret pro illis Cappellaniæ sub titulo S. Caroli, iwanis foret, quoniam Sacerdos Miccheletti postremus Decessor neque Bona, neque hæredem reliquit. Denique ostendant Oratores, Sacra Suppellicilia prompta indigere restaurazione, & nonnulla esse comparanda. Quamobrem cum valor Bonorum, eorumque redditus sint adeo imminuti, Bonaque ipsa ne amplius deteriora siant, annuatim sint reparanda, vel restauranda, Missarum reductioni, quacumque non obstante Testatoris prohibitione, locum esse censem.

Concluditque = Cum enim nihil, quod ortum sit, eternum es-

20. Januarii 1776.

ii

se posse , nibilque immutabili æternitate continetur , ipsam quoque Testatoris voluntatem deficere necesse est , & fortasse trans temporis fiet omnino , nisi in administratione suarum Cappellianarum , prout in altera mea Relatione humiliter exposui , provideatur .

His igitur in facto superadditis , resumptoque folio diei 8. Aprilis 1775. , onus erit EE.VV. decidere

An , & quomodo sit locus reductioni Missarum , vel aliorum onerum in casu &c.

Seff. 24. cap. 12.
de Reform.

VERULANA. Matthias Bisleti Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Erasmi Verularum condito Testamento die 5. Januarii 1761. sex in eadem Ecclesia jussit esse erigendas Cappelianias , seu Beneficia de Jurepatronatus suæ Familiæ , pro quorum dote assignavit tot Bona annui redditus scutorum 300. æqualiter partiendorum inter Beneficiatos , quibus præ cæteris idem Testator onus adjecit = Giornalmente officiare in Coro con l' Abbate , e Canonici di detta Collegiata , e servire per Turno da Diacono , e Suddiacono nelle Messe solenni , ed esercitare altri Officii , che sogliono esercitare gli Beneficiati nelle altre Collegiate insigni .

Die 28. Martii 1765. è vivis ereptus fuit Testator ; hinc Xaverius Bisleti illius germanus frater , & hæres Beneficiari exerit cum honoribus , & oneribus scriptis in fraterno Testamento . Beneficiati proprio muneri non defuerunt per trium fermè annorum tempus , quoniam iidem præsentes semper fuerunt ad psallendum in Choro cum Abbatे , & Canonicis , & cum eis interfuerunt singulis Sacris Functionibus in Tabella notatis , quæ peragi solent a Capitulo tam pro Vivis , quam pro Defunctis .

Nuperrimè detrectarunt Beneficiati eorum operam , & servitum Abbati , & Canonicis præstare in iis Functionibus , Missisque solemniibus , pro quibus ex piorum Benefactorum largitate certum annum emolumen Capitulo fuerat constitutum , prout etiam in adventitiis Anniversariis , pro quibus certum itidem emolumen solvitur Capitulo , quia Abbas , & Canonici destiterunt eadem emolumenta partire cum Beneficiatis , quos antea de hisce emolumentis participes reddere non dubitaverant .

Quapropter Abbas , & Canonici preces Sacrae Congregationi
Tom.XLV.

porrexerunt, ut compellantur Beneficiati ad inrecessendum Choro, nec non ad eorum overam prætaadam in Missis solemnibus tum pro Vivis, tum pro Defunctis, & in omnibus Sacris Functionibus, nulla excepta, in quibus intersunt Abbas, & Canonici, sine ulla emolumentorum participatione, ea freti voluntate Fundatoris expressè mandantis, Beneficiatos interesse debere Choro, fungique turnatim munere Diaconi, & Subdiaconi in Missis solemnibus, quoniam cum èadem sint Missæ solemnes, quæ pro Vivis, & quæ pro Defunctis celebrantur, dicendum sit, Testatorem de utraque Missarum specie sensisse juxta intelligentiam verborum, quæ in genere prolata fuerunt ad Text. in Leg. 1. §. Generaliter ff. de Legat. præstan., Rota Decis. 676. num. 19. tom. 3. part. 1. coram Molin., & in Florentina, seu Forolivien. Censuua 15. Iunii 1759. §. 6. cor. bo. me. Azpuru.

E'contra Beneficiati non impugnant eorum exercere munus in Sacris péragendis Functionibus, quæ in dicta Collegiata Ecclesia quotidiane sunt, & a Rubrica profiliunt: Negant quoad alias, quæ extraordinariae nuncupantur, & quæ nimis ex voluntate piorum Hominum inibi peragende sunt, certo pro illis ex Testamento, vel donatione, vel contra-etu assignato emolumento. Contendunt enim, ipsos aut participes fieri istorum emolumentorum, ant esse solvendos ab hoc onere Sacra agendi, cum iniquum sit sine ullo compendio præstari servitium, quod impleri debet a Canoniciis, qui communem sentiunt Legatorum, ad Text. in Leg. Providendum C. de Decurion. lib. 10., Signorel. cons. 44. vers. 2., Rota decis. 392. n. 24. part. 15., & decis. 199. num. 2. part. 18. recen.

Audito Episcopo, his Beneficiatorum votis adhæret in sua Relatione, quæ ab utraque Parte una cum respectivis Juribus circumfertur.

Ad rem ut plurimum facit Doctorum distinctio. Aut enim agitur de emolumentis pro perpetuis Anniversariis, aliisve Sacris Functionibus Capitulo relictis ante fundationem, & erectionem Beneficiorum, & eo casu Beneficiati, qui propriam Massam habent ab illa Canonicorum distinctam, ex præcepto, & voluntate Testatoris eorum præstare tenentur servitium in dictis Sacris Functionibus absque ulla emolumentorum participatione, quia illorum aggregatio nullum inferre potest præjudicium Juribus Canonicorum. Aut res est de Anniversariis, seu Legatis obventis Capitulo post eorumdem Beneficiorum erectionem, & tunc Beneficiati munus obire simul, & participes esse debent de emolumentis relictis eidem Capitulo, ut unum casum ab altero distinguendo firmant Card. de Lac. de Canon. disc. 6. num. 13. & seq., Scarfanton. ad Ceccoper. lib. 1. tit. 14. num. 59. & seq., & Panimoll. decis. 98. num. 10.

Et hanc fuisse sententiam Sacrae Congregationis evincitur in Sabinen^e Erectionis Canoniciatum 18. Novembris 1730., ubi disceptato Dubio = *An*, & quomodo erectione Canoniciatum demandata per Ordinarium sit exequenda in casu = Responsum datum est = *Affirmative*, ita tamen, ut non participant de Legatis relictis ante erectionem Canoniciatum, nec de punctatibus antiquorum Canonicorum absentium, & amplius.

Item in Viterbien. 15. Decembris 1742. quoad II. Dubium ita conceptum = *An* Canonici secundæ, tertiae, & quartæ erectionis debeant admitti ad participationem omnium emolumenterum, & distributionum provenientium ab exercitio curæ Animarum, & a Legatis piis tam Missarum, quam Anniversariorum relictorum à Testatoribus ante erectionem dictorum novorum Canonicorum, seu potius participare debeant de relictis tantum post novas erectiones = nec non quoad III. Dubium hisce verbis compositum = *An* iidem Canonici novi teneantur interesse Choro, dum adimplentur onera perpetua spectantia ad antiquos tartum Canonicos = Et quoad IV., & V. Dubium, quibus disputabatur = *An* iidem Canonici novi participare debeant de legato annuo relictæ Capitulo ab Olimpia Padovani, Et quantum negative = *An* teneantur interesse celebrationi Missæ Jolemnis. & aliarum Functionum, quæ ab eadem Testatrice demandantur = definitum fuit = ad II. Negative ad primam partem, & *Affirmative* ad secundam = ad III. *Affirmative* = ad IV. & V. *Negative*. In tantum hi enim novi Canonici juxta resolutionem V. Dubii fuerunt effecti exempti ab interessentia celebrationi Missæ solemnis, in quantum eis adjectum in Fundatione non fuerit hoc onus, quod fuit adjectum Beneficiatis Bisleti = Giornalmente officiare in Coro con l'Abbate, e Canonici di detta Collegiata, e servire per Turno da Diacono, e Suddiacono nelle Messe Jolenni.

Ac demum in Tusculana Participationis 9. Maii 1744. sub II. Dubio interrogatis Amplissimis Patribus = *An* Canonici noviter eretti debeant superlacrari distributiones provenientes tum ex fructibus legatis, & Funeralibus, aliisque obventionibus relinquendis Capitulo post erectionem dictorum Canoniciatum, tum etiam ex eleemosynis manualibus, quæ in dies à Fidelibus distribuuntur pro decantandis Missæ tam de Requie in die obitus Defuncti, quam de Sanctis in eorum Festivitatibus = responsum prodidit = *Affirmative*, & amplius = Quo vero ad participationem Legatorum Capitulo relictorum ante novam erectionem Canoniciatum, & quoad interessentiam, & implementum antiquorum onerum faciendum etiam a novis Canonicis, dubitatum sub V., & VI. Dubio fuit = *An* Canonici noviter eretti debeant participes fieri de distributionibus provenientibus ex legatis jam acquisitis Capitulo, & Canonici antiquis ante erectionem novorum Canonicorum, Et quantum negative = *An* Canonici noviter eretti teneantur interesse

14. 20. Januarii 1776.
tereffe, & satisfacere oneribus Missarum fixis supradictis Legatis = . & utriusque Dubio data fuit resolutio, nimirum ad V. = Negative, & amplius = ad VI. = Affirmative, & amplius.

Quibus perpensis pertinet ad Eminentias Vestras declarare

- I. An Beneficiati Bisleti teneantur intereffe Choro, ac inservire Missis Cantatis, & Saris Functionibus provenientibus ex voluntate piorum Fundatorum = & quatenus affirmative.
- II. An dicti Beneficiati admittendi sint ad comparticipationem emolumentorum illis assignatorum in casu &c.

*Die Sabbathi 3. Februarii 1776. in
Palatio Apostolico Vaticano erit Sa-
era Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.*

TRes, quæ sequuntur, Causæ in ultima Amplissimi Ordinis Congregatione habita die 20. elapsi mensis Januarii dilationem obtinuerunt ad hanc Sacram Congregationem. Rogantur itaque Eminentissimi Patres, ut Folium ejusdem Congregationis iterum consulant, & eas expediant.

RIPANA.

- I. *An Præpositus tencatur per se ipsum exercere munia parochialia, ita ut eo non nisi legitime impedito, teneantur Coadjutores illum coadiuvare in exercitio Curæ Animarum alternis hebdomadis juxta ordinem prescriptum in resolutione Sacrae Congregationis diei 8. Julii 1775. in casu Sc. = & quatenus negative ad secundam partem*
- II. *An onus coadiuvandi ita promiscuum, & indistinctum esse debet inter Præpositum, & Coadjutores in eorum respectiva hebdomada, ut isti indistincte cum Præposto teneantur exercere Curam Animarum in casu Sc.*

*Seff. 23. cap. 1.
de Reform.*

Præpositum principaliter teneri ad exercitium Curæ, & una simul subsidiarie etiam Coadjutores alternis hebdomadis juxta antecedentem resolutionem, ita ut si vocati fuerint a Parochianis, currant, & suppliant in reliquis Vices Præpositi, & rationabili causa impediti, & ad mentem, & mens est, quod Episcopus provideat in Casibus Particularibus pro sua equitate, & prudentia, & scribatur juxta instructionem, & amplius.

TUDERTINA REDUCTIONIS ONERUM.

An, & quomodo sit locus reductioni Missarum, vel aliorum omerorum in casu Sc.

*Seff. 25. cap. 13.
de Reform.*

Affirmative juxta Votum Episcopi, & ad mentem, & mens est, ut Episcopus incumbat pro manutentione, & Melioratione Bonorum.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

¹⁶

V ERULANA :

- I. *An Beneficiati Bisleti teneantur interesse Choro, ac inservire Missis Cantatis, & Sacris Functionibus provenientibus ex voluntate piorum Fundatorum = & quatenus affirmative*
II. *An dicti Beneficiati admittendi sint ad comparticipationem emolumenterorum pro illis assignatorum in casu &c.*

Ad I. Affirmative dummodo admittantur ad parricipationem.

Ad II. Provisum in primo.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

C OMACLEN. CAPPELLANIAE. Beneficium, seu Cappellaniam, quam pia Mulier Maria Solaini fundaverat onere adjecto Cappellano celebrandi, per se ipsum quinque Sacra in qualibet hebdomada, & in Altari Divi Antonii Patavini in Ecclesia Suffragii Civitatis Comaclen, per nominationem obtinuit Sacerdos Joseph Fautini. Exorta questio fuit Fantinum inter, & Promothorem Fiscalem, Ecclesiasticae Curiae Comaclensis super residentia Fantini in loco Beneficii: Liteque contestata in eadem Curia Episcopali, Sententia prodiit, qua fuit indicta Sacerdoti Fantini poena privationis Beneficii, nisi injunctæ Missarum celebrationi per se ipsum adimperiebisset.

Ab hac Sententia appellavit Fantinus ad Tribunal A.C., precesque tamen porrexit huic Sacrae Congregationi proficitate adimplendi per alium onera Cappellaniae, fuitque in Congregatione diei 18. Septembris 1773. propositum Dubium = *An Sacerdos Joseph Fantini ratione Cappellaniae, de qua agitur, teneatur ad residentiam, ita ut Sententia Episcopi sit exequenda in casu &c. = cui in subsequenti Congregatione diei 18. Decembris ejusdem anni 1773., & in contumaciam Sacerdotis Fantini responderunt Emi Patres = Affirmative in omnibus.* Cum vero Sacerdos Fantinus adversus hanc definitionem audiri postulaverit, instat Promothor Fiscaleis pro confirmatione jam editæ Resolutionis: Urget e contra Sacerdos Fantini, ut à decisio recessatur.

Sustinet enim, rem agi de Cappellania simpliciter Sacerdotali, quoties Cappellano nullum in Littera Fundacionis adiicitur Officium, nulla residentia. Et quamvis Testatrix voluerit, Cappellanum Sacra celebrare debere per se ipsum, hoc tamen præceptum nil aliud importare, nisi residentiam causativam, non autem præcisam, per quam

quam Cappellanus celebrans per alium Sacerdotem imple-
re dicatur onera Cappellaniæ tamquam unice Sacerdota-
lis, juxta Sententiam Calderin. in cap. Super inordinata de-
Præben. , de qua *Lupus alleg. 35. num. 2. , Rot. decis. 817.*
per tot. cor. Merlin. , & definitivit hæc Sacra Congregatio in
Romana Cappellaniæ 29. Augusti 1702. lib. 72. decr. pag. 415.
in Ulyssiponen. Cappellaniæ 17. Novembris 1725. , & in Seno-
gallien. Mansionariæ 16. Maii 1773.

Maximè quia Cappellano non celebranti per se ipsum nulla
fuit imposta privationis Cappellaniæ poena , sine qua resi-
dentiæ onus non inducitur *Rot. in recen. decis. 40. num. 5.*
part. 4. , & coram Falconer. tit. de Benef. decis. 1. num. 12. , &
decis. 6. num. 12. , quinissimo etiamsi dicta poena privationis
adjecta fuisset per verba affirmativa , adhuc tamen iustitia
censeri deberet in casu , quo Cappellanus nec per se , nec
per alium celebraret Fagan. in Cap. ut Abbates num. 53. ,
& 69. de Ætat. , & qualit. Ordinandor. , Pignatell. consult. 2.
num. 1. tom. 7. , & Rot. cor. Lancett. decis. 829. num. 20.

Et quatenus ab onere celebrandi inducendum esset onus re-
sidendi , nihilominus hoc onus militare deberet in Cap-
pellanis extraneis nominandis à Capitulo Cathedralis Co-
mælensis , cui Testatrix post ejus extintam lineam ma-
sculinam , & foemininam Jus præsentandi detulerat , non
autem in Cappellanis Consanguineis , vel de Familia Fund-
atricis Juspatronatus activum , & passivum habentibus ,
ut est Sacerdos Fantini tamquam ipsius Fundatricis ex So-
nore germana Pronepos : Accedente præsertim voluntate
ejusdem Testatricis , quæ facultatem tribuit Patronis de
sua Familia nominandi = un Prete ancorche Chierico della
Famiglia de Solaini , quando vene sia sempre il più prossimo di
linea mascolina , ed in mancanza della linea feminina = Ex hac
enim explicita Fundatricis voluntate sustinet Fantinus ,
oneri celebrandi per se ipsum nil magis adversari , quam
permitta Clerici nominatio .

Hæc , & alia plurima profert Sacerdos Fantini in suo Libel-
lo circumferendo .

Attamen ponderandum est , aliud esse residentiæ onus , quod
infertur ex simplici demandata Missarum celebratione , vel
ab exercitio alicujus Sacrae Functionis , & aliud , quod
elicitur ex verbis expressis à Testatrice prolatis , nimirum
quod Cappellanus debeat = celebrare PERSONALMENTE nella detta Chiesa de Suffragii Messe cinque ogni settima-
na = In primo namque casu ab onere celebrandi non in-
fertur onus residendi , quod est ab expressis , non autem ex
tacito desumendum , & in his terminis loquauntur Doctri-
nae Fantini supra relate , quibus etiam adhæret hujus Sa-
crae Congregationis Resolutio in Romana Cappellaniæ 29.
Augusti 1722. , in Januen. Cappellaniarum 14. Aprilis 1736. ,
Tom. XLV.

quoad I. Dubium, & in Civitatis Castelli Celebrationis Missarum 4. Augusti dicti anni 1736.

Aliter tamen est in secundo casu, de quo agitur; nam cum Testatrix expressè mandaverit, Cappellatum celebrare debere personalmente = quod idem est, ac = per se ipsum =, hinc constans est sententia Sacrae Congregationis declarandi Beneficium, seu Cappellaniam residentialē, Cappellatum vero teneri non per alium, sed per se ipsum ad oneris implementum, ut præ ceteris habetur in Tuderizæ Cappellaniarum proposita die 11. Januarii 1738., & resoluta die 25. ejusdem = ubi disceptato Dubio = An Cappellania, de quibus agitur, sit residentialis, ita ut Cappellanus Brunati cogendus sit ad celebrationem Missarum per se ipsum sub pena privationis Beneficii, seu potius adimplere valeat per alium in casu &c. = resolutio prodiit = Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Quibus sicstantibus, onus erit EE. VV., resumpto Folio Congregationis dictæ diei 18. Septembris 1773., sapientissime de more definire

An sit standum, vel recedendum a decisio in casu &c.

Sess. 23. cap. 6. PERUSINA CAPPELLANIÆ. Species, & rationes de Reforma.
 P hujus Causæ datæ fuerunt in Folio Congregationis habitæ die 14. Maii 1774.. Dubium ejus, quod erat = An sit relaxanda Supplicatio, & respectivè concedenda Dispensatio in casu &c. = fuit sub die 30. Julii dicti anni 1774. favore Sacerdotis Jacobi Bacci dissolutum ab Eminentissimis Patribus responso = Negative =. Iterum speciem, & rationes Causæ dedimus in Folio Congregationis dicti 8. Julii superiores anni 1775., quoniam adversus antedictam Resolucionem provocante Clerico Paulo Ughi succumbente, propositum fuit Dubium = An sit standum, vel recedendum a decisione sub die 30. Julii 1774., cui, prevalentibus juribus ejusdem Clerici Pauli, responsum datum fuit = Prævio recessu a decisio relaxandam esse Supplicationem =. Nunc ad instantiam Sacerdotis Jacobi Bacci, qui priorem resolutionem ad sui favorem obtinuit, exquiritur Sapientissimum oraculum EE. VV. sub consueto dubio
 An sit standum in primo, vel secundo loco decisionis in casu &c.

PAPIEN. REDUCTIONIS MISSARUM . Gherardus Talliani Oppidi Valentiae Dioecesis Papiensis anno 1614. in ejus ultimo Testamento geminas erigi jussit Cappellaniæ , alteram scilicet ad Altare S. Antonii Patavini situm in Parochiali Ecclesia dicti Oppidi Valentiae , & pro ea dotem assignavit scutorum quingentorum auri librarum sex Imperialium pro quolibet scuto monetæ Ducatus Mediolauensis correspondentium scutis quatuorcentum monetæ Romanæ , & solvendorum ab ejus herede, vel in tot bonis stabilibus , vel in censibus ad ejus hereditatem pertinentibus , onere adjecto Cappellano , quem esse voluit de sua Familia Talliani , vel Familia proximiorem , quotidianum celebrandi Sacrum in dicto Altari in expiationem ipsius animæ , & animarum suorum Ascendentium , suorumque Successorum .

Et alteram ad Altare S. Catharinæ situm in Ecclesia Monasterii ejusdem Sanctæ cum onere tria celebrandi Sacra in qualibet hebdomada , assignata dote scutorum auri tercentum supradictæ monetæ , quæ constituunt scuta 240. monetæ Romanæ .

Post obitum Testatoris erectæ fuerunt Cappellaniæ prædictæ in Ecclesiis ab ipso præscriptis: Hæres vero pro dote primæ Cappellaniæ scut. 400. monetæ Romanæ tradidit tres census hanc summam conslantes , quos idem Testator emerat a Communitate supradicti Oppidi Valentiae ad rationem annuorum scutorum sex , septem , ac etiam octo pro quolibet centenario , siveque pro Cappellano reddentes annua scuta trintaduo monetæ Romanæ . Non ita se geslit Hæres quoad alteram Cappellaniam , pro qua , nullo facto investimento de illius dote scutorum 240., idem Hæres celebrate facere curavit annua Sacra ad rationem fructuum eorumdem scutorum 240. , quæ tamen ab illius Successoribus erogata fuerunt pro Cappellania , & Cappellanis pto tempore existentibus in emptionem census , & prædii anni redditus in totum annuorum scut. 19. & ob. 90. monetæ Romanæ .

Cum autem censuales redditus jussu Supremi Principis imminutionem passi fuissent, ita ut redditus censuum assignatorum pro dote primæ Cappellaniæ non excedant annua scuta septem , & obulos 40. monetæ Romanæ ; Cumque redditus dotalium bonorum secundæ Cappellaniæ impares sint ad onus ferendum trium Missarum in qualibet hebdomada , ex eo quia Missarum eleemosina vi Taxæ Synodalis Mediolani aucta fuerit ad obulos viginti pro qualibet Missa , hinc Sacerdos Gaspar Anibaldi Biscoffa , qui unus est ex Compatronis dictarum Cappellaniarum , preces obtulit huic Sacrae Congregationi pro reportanda Missarum reductione ad ratam dotalium fructuum utriusque Cappellaniæ , pro qua facienda reductione suum quoque præ-

20

stat assensum Comitissa Marianna Cusani altera dictarum
Cappelliarum Compatriona.

Archiepiscopus, qui de more fuit auditus, in sua Informatione refert, atque publicis recognit is documentis confirmat ea, que supra dicta sunt, proindeque est in voto, onus primæ Cappellaniæ, quod est quotidianæ Missæ, reducendi ad unam tantum Missam pro qualibet hebdomada; onus verò alterius Cappellaniæ Missarum trium in unaquaque hebdomada reducendi ad annuas Missas centum triginta quinque.

Animadvertisendum est, neminem fuisse vel ex Compatrionis, vel ex Cappellaniis, qui causam dederit imminutioni reddituum utriusque Cappellarie, utpotequæ processit ex facto Principis reducentis censuales redditus ad scuta duo pro qualibet centenario, & anno, cui nec Compatrioni, nec Cappellani resistere poterant. Voluntas enim Testatoris tot celebrandi Sacra tacitam, & adnexam habet conditionem, si redditus, quibus obligatio respondet, in eodem statu sint, & in eadem exigantur quantitate. Quoties igitur imminuti sunt redditus, videtur etiam onus esse reducendum, ut habetur in Vigilien. Decanatus proposita die 2. Julii 1429., & resoluta die 23. ejusdem mensis, ubi ad secundum Dobiura hæc Sacra Congregatio respondit = Ad secundum pro reductione arbitrio Episcopi, & constituto coram eodem de diminutione reddituum.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere

An, & quomodo sit locus reductionis Missarum in casu Sc.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

MACERATEN. Testamento, quo decepsit anno 1670. Alphonsus Gabrielli Maceratensis, jussit, ut post obitum Portiæ Gabrielli ejusdem germanæ Sororis, quam heredem scripserat usufructuarium, erigerentur ex bonis suis una, vel plures Cappellaniæ mere laicales, & ad nutum amovibiles, quarum Patronatum reliquit Fulvio Coluzzi Alaleoni, & Julio Cæsari ejus fratri, eorumque filiis, & descedentibus masculis legitimis, & naturalibus. Quia verò Testator scire non poterat vires suæ hereditatis post ejus obitum, hinc amplissimam tribuit facultatem Thomæ Galeotti, Julio, & Philippo fratribus Troili, & Nicolao Aurispi, quos elegerat Executores suæ voluntatis, constituendi eorum arbitrio numerum Sacrorum, quæ agere Cappellanus, vel Cappellani tenerentur, eorumque numerum, & celebrationem partiendi sex inter Ecclesiæ,

ni-

nimirum B.M.V.Misericordiæ, B.M.V.Gratiarum, S.Francisci, S.Georgei, S.Clarae, & S.Laurentii Maceratae.

Defuncta Portia usufructuaria, præfati Executores Testamentarii die 15. Septembris anni 1674. unam tantum exerunt Cappellaniam merè laicalem, & amovibilem ad nutum, pro cuius dote assignarunt omnia credita, omnesque fructus, & redditus omnium bonorum ad hæreditatem pii Testatoris pertinentium, quæ consistere dixerunt in scutis bismille quingentis tribus in Æde Sacra Pietatis Urbis depositis ad effectum investiendi, nec non in uno censu in forte scutorum centum, & in Prædiolo sito in Territorio Maceratae in vocab. *Turris Ornani*, quamvis eadem bona nonnullo ære alieno gravata reperirentur.

Ac demum inhaerentes voluntati Testatoris, onus indixerunt= quod Cappellani pro tempore eligendi, & nominandi, ex quo stante incertitudine investimenti dictorum pecuniarum, & illorum fructus non possant constituere numerum præcisum Missarum, teneantur, & debeant quolibet anno celebrare, vel celebrari facere tot Missas, quot introitus dictæ hæreditatis anno quolibet competit ad rationem scilicet bococcorum viginti pro qualibet Missa, & hoc habito respectu, ac stante perpe tuitate obligationis, & variatione Ecclesiarum, ut infra, solutis tamen prius debitibus, & legatis dictæ hæreditatis tam pro una vice, quam annuatim persolven, quatenus dicitur, ac detrahit omnibus expensis pro exactione, & aliis facientur. &c. = quæ Missæ per Cappellanos essent celebrandas in prædictis sex Ecclesiis a Testatore præscriptis, nempe sexta Missarum pars per menses distributa in unaquaque ex dictis Ecclesiis.

Die verò 13. Septembris 1684. præfatus Julius Cæsar Alaleoni Cappellaniæ Compatronus eamdem summam scutorum 2503. ut supra depositam investivit emptione pro Cappellania facta cuiusdam Prædii siti in Territorio Maceratesi, & in contrata plures habente denominationes, nimirum = *Furiøsse* = *Torrentis Truticae* = *Fontis Spini* = seu *Divi Juliani*, eui Prædio Gaspar Alaleoni modernus ejusdem Cappellaniæ Possessor univit conterminum Terræ petium ab ipso acquisitum causa permutationis factæ cum supradicto Prædiolo in contrata *Turris Ornani* ab hæreditate pii Fundatoris prosiliente.

Sic igitur in hoc unico Prædio consistente Cappellaniæ dote, narrat idem Gaspar Alaleoni hodiernus Cappellanus, esse perdifficile, quod exactissimum quotannis retineri possit computum fructuum omnium etiam minimorum ex dicto Prædio recollectorum, qui sunt in Missarum celebracionem erogandi: Itemque narrat, quod cum incerta sit fructuum recollectio, incerta pariter efficiatur Missarum celebratio, & fere impossibilis evadat æqua partitio Missarum celebrandarum in qualibet ex prædictis sex Ecclesiis a Testatore designatis: Narratque demum, eamdem Missarum

farum celebrationem fieri non posse quolibet mense juxta præscriptum in erectione Cappellaniæ, cum expectanda sit recollectio fructuum, ex quorum retrahendo pretio Missæ sunt celebrandæ.

Hifce fretus rationibus Gaspar Cappellanus auctoritatem Sacrae Congregationis implorat, & instat, ut eidem certus præfinatur Missarum annuatim celebrandarum numerus, qui in sex æquas partes, quot sunt designatae Ecclesiæ, parti eommodè possit, ut ita consultum sit indemnitati propriæ conscientiæ propter quamlibet inconsideratam omissionem, vel oblivionem perceptorum fructuum in computo notandorum, utque ita Testatoris Anima debitum non fraudetur suffragiis præstitutis temporibus adimplendis.

Et pro effectu præfiniendi certum Missarum numerum probat Cappellanus Peritorum relatione, Prædium anno fertili computato cum sterili reddere posse quotannis scuta 90. 35., ex quibus demptis annuis scutis novem pro Collectis, redditus residuare iu annuis scutis 81. 35. subjectis manutentioni Domus ruralis. E contra probat facta per Notarios extractione partitarum introitus Prædii quolibet anno in parvo Codice notati, quod ipse per decennium ab anno scilicet 1765. ad annum 1774. ex prædio perceperit sc. 857. 83., quibus divisis, perceperit annua scuta 85. 78., quæ, demptis Collectis, residuantur in scutis 76., & obulis 78.

Hæc eadem ipsa refert Episcopus, qui favet instantiæ Cappellani, despexitque tamquam excessivum præfatum Peritorum judicium, ut in sua Relatione una cum juribus ab eodem Cappellano circumferenda.

Non enim hic agitur de commutanda, seu declaranda, vel interpretanda voluntate Testatoris, nec queritur de reductione Missarum, vel de præscribenda illarum eleemosyna, sed queritur unicè, ut suppleatur id, quod circa Missarum celebrandarum numerum, & quantitatem omiserunt Executores Testamentarii, quodque ab eis præfinitum non fuerat in actu erectionis Cappellaniæ, & quod utpote sibi ipsis reservatum saltem imposterum præsumiri debebat. Videant igitur EE. PP.; qua ratione expedendum sit Dubium.

An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

S ENEN. DISPENSATIONIS. Clericus Joseph Moran-
di Senensis, dum erat in aetate annorum 18., & jam in
Minoribus Ordinibus constitutus, cum in Sacrario Eccle-
siae, cui servitium praestabat, Urceos pro Missis parasset,
fuit ab Adolescentulo minoris aetatis nedum verbis provo-
catus, sed etiam calce, & alapha percussus: Ita Clericus.
accensus fugientem Adolescentulum inseguutus est, ut eum
pede feriret: Ast eodem tempore, & momento, quo Cle-
ricus calcis ictum vibravit adversus fugientem Adolescentu-
lum, sive suum corpus vertit è conpectu Clerici, ex quo
evenit, quod calcis ictus, qui posteriorem corporis Adole-
scentuli partem percuterè debebat, accidentaliter illius an-
teriorē, & inferiorem percussit, unde Adolescentulus post-
sex menses occubuit.

Vix sequuta morte Adolescentuli, Clericus petiit ab hac Sa-
cra Congregatione dispensationem ab irregularitate.

Archiepiscopus in sua Relatione testatur ex Medici curantis
depositione dubium esse, an mors Adolescentuli sequuta
fuerit ex illato ictu; seu potius ex aliis superventis synto-
matibus: Afferit ulterius, Defuncti Patrem consensum,
pacemque dedisse Clerico Morandi: Fiscum verò nullam
unquam contra Clericum proposuisse instantiam, nullum-
que construxisse criminalem Processum. Is autem, attenta
Personarum rixantium qualitate, nimirum Puerorum, nec
non attentis circumstantiis, quæ factum casuale fuisset
suadent, putat, Oratorem uti præditum bonis moribus
esse dispensandum, non solum ut ad Sacros Ordines pro-
moveatur, sed etiam ut ad assequenda Ecclesiastica Bene-
ficia reddatur idoneus. Propositaque instantia Clerici per
Summaria precum in Congregatione diei 28. Augusti 1773.,
illa rejecta fuit rescripto = *Lectum.*

Ius modo renovat preces Orator pro obtainenda dispensatio-
ne juxta votum Archiepiscopi. Duo sunt in casu ponde-
randa; primum, an Clericus percutiens fuerit in irregu-
laritatem incursus, quoties dubium est, ntrum Adolescentulus ex illato vulnere decessisset & alterum, an Cle-
ricus dispensari debeat, ut ad Sacros Ordines promovea-
tur, obtineatque Ecclesiastica Beneficia.

Quoad primum fancitum est per Sacros Canones in cap. ad Au-
dientiam, & in Cap. Significasti 2. de Homicid. voluntar. vel
Casual. & quod percutiens aliquem non lethaliter, nec
animo occidendi, non efficiatur irregularis, si mors
percussi non ex percussione, sed ex urgentiori causa pro-
cesserit.

Ad dignoscendum vero, an mors acciderit ex percussione,
vel ex alia causa, normam praebet idem *Textus* in cit. cap.
Significasti, ut scilicet inspiciendum sit, an percussio mo-
dica, & levis fuerit, ac in ea corporis parte, in qua quis
ad mortem de facili percuti minimè solet, nec non judi-
cinm

cium Medicorum afferentium , an fuerit , nec ne lethalis , ut ibi = *Et quidem si hoc ita se habet (quod forsitan ex eo posset ostendit) , si certa apparuit percussio ab eodem inflicta tam modica , & tam levis in ea parte corporis , in qua quis de levi percussione solet ad mortem , ut peritorum iudicio Medicorum talis percussio affereretur non sufficere letalitatem &c.) post paenitentiam ad cautelam injunctam in Sacerdotali poterit officio ministrare ; & super hoc habetur plenum consilium Baldi 328. lib. 2. ajetis , esse argumenta hac in re sumenda ex tribus ; primo nempe a natura , an scilicet percussus illico , vel paulo post , aut post longum tempus interiit ; secundo ab experientia , an videlicet locus sit mortalitatis , ut in cerebro , gula , pectore , intestinis , & similibus , aut vero in locis non letalibus , ut in natica , quae sustinet magna vulnera ; & tertio a iudicio peritorum in arte a principio morbi interessentium , & Baldus communiter sequuntur Doctores relati apud Menoch. de arbitrio. lib. 2. centur. 3. cas. 275. pet tot. , & de stando iudicio Medicorum unanimiter tradant etiam Canonistæ d. cap. *Significasti* .*

Non levis autem est alteratio inter Theologos , & Canonistas , quando res versatur in dubio , an mors ex percussione , vel ex alia causa processerit , utrum scilicet in hoc dubio percutiens habendus sit pro irregulari ? putantibus nonnullis , quos refert , & sequitur Gonzalez in dicto cap. *Significasti* num. 6. in qualibet dubietate sive juris , sive facti excludi irregularitatem in utroque foro , ex quo in dubiis favendum sit Reo , & procliviores esse debeamus ad liberandum , quam ad ligandum ; aliis vero tuentibus in dubio facti homicidii , quod Percutiens in utroque foro censendus sit irregularis , ut videre est apud Barbos. in cap. *ad Audientiam* num. 2. eod. tit. de *Homicid.*

Verior tamen , & communior distinctio , quod nempe in dubio facti , aut agitur in foro contentioso ad imponendam poenam propter irregularitatem , qualis est privatio Beneficiorum , aliaeque similes , & tunc Percutiens non censetur irregularis , quia poena ordinaria statuta delicto certo non est imponenda delicto dubio ; Aut vero agitur in foro poenitentiali ad imponendam poenitentiam , vel quasi poenitentiali ad effectum scilicet removendi Promotum ab exercitio Ordinum , ac non promovendi ad Sacros Ordines , & tunc in hoc dubio facti Percutiens reputari debet irregularis , ex quo in hoc foro tutior pars est eligenda ; Sic enim distinguunt feré omnes Canonistæ in dicto cap. *ad Audientiam* , & presertim Abbas num. 2. , Marian. Soc. cin. num. 18. , Hostien. num. 1. , Joann. Andr. num. 2. , optime Fagnan. num. 2. , & seqq. , Barbos. num. 2. , & 3. , & hoc idem repetunt in cap. *Significasti* eod. tit. , & in specie Joann. Andr. , & Fagnan. , Salas tom. 2. quæst. 21. tract. 8. , disput. unic. secc. 10. num. 170. , & secc. 19. num. 176. , aliquique plu-

res, quos refert, & sequitur Escobar. de utroque foro art. I. §. 5.

Et hoc clare probatur ex iisdem juribus in d. cap. significasti ibi = Quod si discerni non possit, & ex cuius iactu percussus interierit, in hoc dubio tamquam homicida debet haberi Sacerdos, & si forte homicida non sit, a Sacerdotali officio abstinere debet, cum in hoc casu cessare sit tutius, quam temere celebrare pro eo, quod in altero nullum, in reliquo vero magnum periculum timeatur = & in dicto cap. ad Audientiam ubi Percutiens contentus unicè debeat esse minorum Ordinum exercitio prævia tamen Apostolica dispensatione ibi = Quia vero utrum occasione vulneris deceperisset, dubium est, tuæ discretioni duximus respondendum, quod cum in dubiis semitam debeamus eligere tutiorem, te convenit injungere Presbytero memorato, ut in Sacerdis Ordinibus non ministret, & eidem injuncta penitentia congruenti, sibi poteris concedere, at minoribus Ordinibus sit contentus = ibique Gloss. verbo minoribus ibi = Dispensative tamen = quibus additur alter Text. in cap. Praesbiterum 8. eod. tit. ibi = Praesbiterum, qui quendam Puerum intentu disciplinae percussit in capite, cum post paucos dies expirasset, tam ab omni Altaris ministerio debes PERPETUO removere, quam ab officio Sacerdotali deponere, si ex ipsa percussione interierit, vel aliam infirmitatem incurriterit, de qua noscitur expirasse.

Quæ si procedunt in Percutiente Sacerdotali Caraethere, jam insignito, quanto potiori jure procedere videntur in simplici Clerico, ne ad Sacros Ordines ascendat, & ne obtineat Ecclesiastica Beneficia, maxime in casu, in quo percussio lethalis fuit, & dubium est, an illa fuerit accidentalis, quia data Adolescentulo fugienti, nam qui fugam arripit, timet, nec amplius animum habet rixandi, nec se advertit insequenti, ut percussio posteriori Corporis parti destinata in anteriorem accipiatur. Et fortius in casu, in quo nulla assertur probatio Testium percussioni praesentium, nulla Medicorum relatio, & in quo tempus nimis breve intercessit à die percussoris, vel à die mortis Adolescentuli, quibus in terminis Sacra Congregatio petitam dispensationem negare consuevit, ut in Caputaqueu. Dispensationis 10. Maii 1755., in Leodien. Dispensationis ejusdem diei 10. Maii, in Feretrana Irregularitatis 22. Januarii 1757. & ad rem in Taurinen. Irregularitatis proposita die 24. Martii 1764., & resoluta contra Percutientem die 14. Aprilis ejusdem Anni, & in Brixien. Irregularitatis 19. Januarii 1765.

Definiendum igitur erit ab EE. VV.

An constet de irregularitate in casu &c., & quatenus affirmative.

L An, & quomodo sit concedenda dispensatio in casu &c.

3. Februarii 1776.

Seff. 22. cap. 6.
de Reform.

26

ALATRINA DOTIUM. Fridericus Mortale Civitatis Alatrinæ in ejus ultimis Testamentaris Tabulis, quas condidit anno 1635., hæredem suam universalem instituit Honoratam ejus Uxorem, eaque decedente, voluit, quod eadem hæreditaria Bona pervenirent ad Societatem S. Sixti dictæ Civitatis, onere tamen adjecto, quod ipsa & Societas teneatur, & debeat de fructibus percipiendis ex dictis Bonis dotare duas Orphanas anno quolibet in perpetuum, ultra alias, quas dicta Societas annuatim dotat, & hæc dotatio fieri debeat annuatim, & in perpetuum, & in Festum Paschatis Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, & eodem die, quo doantur, & extrahuntur Orphanæ, & Puellæ miserabiles à dicta Societate.

Hujusmodi Dotes, quas Societas constituit in scutis duodecim, & obulis quinquaginta pro qualibet, quotannis collatae fuerunt Puellis extractis ab Urna, in qua juxta stylum Societatis intercluduntur nomina tum Orphanarum, tum quoque miserabilium Puellarum in majori tamen numero, quo secundum fert dotatio, seu Dotum distributione à Societate facienda virtute dicti præcepti pii Testatoris, ita ut Puellarum nomina non removeantur ab Urna, nisi illis in ea existentibus integraliter extractione dotatis.

Nunc Bruno Mortale preces porrexit Sacratissimo Principi, ut dicta subsidia dotalia Friderici Mortale spatio quadragesimi dignaretur assignare geminis suis filiabus feminis Mariæ Angelæ scilicet, & Seraphinæ, easque præferre cæteris Puellis Alatrinæ Civitatis, ablegatisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus de more fuit Episcopus, qui in sua Relatione petitioni Bruni penitus adversatur, concluditque, quod = in eadem Urna nonnullæ adsunt Puellæ cum certa spe consequendi Dotem; Ideoque quosies præferenda essent filiae Oratoris non habentes requisita a Testatore præscripta Puellis predictis habentibus jus acquisitum, omnis spes sublata esset consequendi Dotes.

Hac tamen non obstante contraria Episcopi Relatione sua iuria Brusq; deducit, ac urget, suas filias, quæ pauperrimæ sunt, paupertate probata Testis, Parochorumque depositione, jus habere ad controversa subsidia, sicut cæteras Puellas Alatrinæ; Verum cum eadem de ipsa met Familia Testatoris sint, & sexto Agnationis gradu cum illo jungantur, authumat, prælationem filiabus suis deberi supra cæteras extraneas Puellas ex ordinata charitate, & præsumpta mente Testatoris non pro sola quantitate cæteris Puellis distribuenda, sed pro majori numero Dotum ita ut facilius in Domino, vel in sæculo nubere possint ex traditis per Card. de Luc. de Dot. disc. 100. num. 5., & in adnot. ad Concil. Trident. disc. 21. num. 7., Rot. coram Duran. decis. 98. num. 4., coram Rezzonic. decis. 226. num. 3., in Peru-

fina

3. Februarii 1776.

27

*anno subsidii Dotalis 2. Matis 1704. §. In quam cor.cl. mem. Card.
Scotto.*

Idque probatur frequentissimis exemplis similium concessio-
num factarum ab hac Sacra Congregatione, ut præ cæteris
in Romana Dotium 24. Septembris 1718., ubi responsum fuit
pro dote scutorum 400., in Caserinen. Subsidiorum dota-
liana 8. Augusti 1733. ubi pro Dote scutorum 200. pro qua-
libet Consanguineo Testatoris, in Panormitana Subsidiorum
Dotatum 20. Augusti 1735. ubi pro concessione dotum
per decennium, in Romana 21. Maii 1757., ubi pro Dot-
scutorum mille pro qualibet Puella, in Perusina Legati Do-
tis 4. Martii 1758., ubi pro assignatione Dotium similiter
ad decennium in Romana, seu Sabenæ. Subsidiorum Dot-
liana 25. Aprilis 1761. ubi pro dote scutorum 500., in Ea-
dem 27. Martii 1762., ubi pro dote scutorum 300.

Fortius quia Testator non vocavit Puellas certi generis, so-
lumque præcepit, suorum Bonorum fructus distribui in-
dotandis anno quolibet incertis Puellis, & ideo cum ne-
mini sit jus quæsumum, eo minus incongrua videri deberet
Consanguineorum dotatio, quæ nulli est allatura præ-
judicium, ut firmat Rota decis. 806. num. 7. coram Rez-
zonico.

Quin relevet, præjudicium esse Pellarum, quæ in Urna-
sunt, & quæ tamquam in ea existentes jus habeant jam
quæsumum ad aliquid dotalis subsidium: Præterquam
quod enim hic dotationis modus, nimis extrahendi
Puellas ex Urna, non fuerat à Testatore præscriptus, sed
ubique à Societate ad inventus pro majori dotationis com-
modo, urget tamen responsio, quod hujusmodi præjudi-
cium vel considerabile non est quoad Puellas sorte extra-
hendas, vel silere debet e conspectu æquioris cause, quæ
favet Puellis Testatori conjunctis, & æque pauperibus ex
traditis per Rot. coram Duran. decis. 98. num. 4., & 5., & de-
cis. 171. num. 14., & 15.: Attento præsertim, hujusmodi
præjudicium non perpetuum, sed temporaneum esse, il-
ludque permanare ab ipsa metinde concedendæ gratiæ
Felin. in cap. nonnulli num. 18. de Rescript. Gratian. disc. 858.
num. 1., & seqq., Rot. cor. Molin. dec. 381. num. 3., & coram
Rezzonico dec. 227. num. 7., & seqq.

Rursus Bruno sustinet, hic non esse inquirendum, an in suis
filiabus deficiat qualitas Orphanatus à Testatore præscri-
pta, quia hanc qualitatem ille voluit quoad Puellas incer-
tas, non autem quoad suas Consanguineas, de quibus
non cogitaverat. Cæterum recepta est Doctorum Senten-
tia, Orphani vocabulum propria significatione explicare,
minorem, qui Patre caret, & licet præsto sint alii, qui
contra sentiant, ut Orphani sint qui utroque carent Pa-
rente, omnes tamen convenient, ut in ultimis voluntati-
bus, piisque legis Orphani accipendi sint etiam ii,

& ex, qui, vel quæ Patre tantum destituuntur, ut est apud Carleval. de Judic. lib. 1. l. 1. disput. 2., quæst. 6. secl. 7. num. 567. , Altimar. de nullit. Contract. tom. 8. rubric. 2. , & 3. quæst. 1. secl. 1. sub num. 11. , Diana tom. 6. opn. raord. tract. 8. de Testam. resolut. 46. num. 2. , del Bene de Immunit. Eccles. tom. 1. cap. 8. dub. 21. secl. 7. num. 6. , & Gratian. discept. 666. nam. 3. , & seqq., nec non etiam illi, vel illæ, quæ Parentes habent inutiles, quales sunt Parentes Puellarum Mortale, qui extrema paupertate laborant, & qui filias dotare non possunt, Gratian. d. discept. 666. num. 5. , & seqq., & Amofaz. de Causis piis lib. 4. cap. 6. n. 45.

Hæc disputantur in Libello Brunoris, à Societate nihil habuimus. Dubium est.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro assignatione subdiorum detalium, de quibus agitur, in casu &c.

Die Sabbati 2. Martii 1776. in Pa-
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponetur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

Dubia, quæ in sex sequentibus Causis die 3. præteriti
 mensis Februarii discuti nequiverunt, decisionem à
 summa sapientia Eminentissimorum Patrum expectant,
 quocirca dignabuntur Folium tunc distributum resumere,
 ac, ponderatis iis, quæ tam in Facto, quam in Jure adno-
 tata sunt, respondere.

COMACLEN. CAPPELLANIAE.

*An sit standum, vel recedendum a decisio-*nis *in casu &c.*

Seff. 24. cap. 12.
de Reform.

In Decisis, & amplius.

PERUSINA CAPPELLANIAE.

*An sit standam in primo, vel secundo loco decisio-*nis *in casu &c.*

Seff. 23. cap. 6.
de Reform.

In primo loco Decisis, & Partes utantur Jure suo co-
 ram Ordinario.

PAPIEN. REDUCTIONIS MISSARUM.

Av. & quomodo sit locus reductionis Missarum in casu &c.

Seff. 25. cap. 4.
de Reform.

Affirmative juxta votum Archiepiscopi, Episcopi,
 & amplius.

MACERATEN.

Av. & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

Seff. 25. cap. 4.
de Reform.

Esse celebrandam a Cappellano Missam quotidianam,
 & in Ecclesiis juxta modum ab Exequitoribus de-
 finitum.

SE-

*Sess. 14. cap. 7. SENEN. DISPENSATIONIS.
de Reform.*

- I. *An conflict de irregularitate in casu &c. = & quatenus affirmatiue.*
- II. *An, & quomodo sit concedenda dispensatio in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 22. cap. 6. ALATRINA DOTIUM.
de Reform.*

*An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro assignatione subsi-
diorum dotalium, de quo agitur, in casu &c.*

*Sess. 24. Dotr. de Sacram. Ma- ASTEN. MATRIMONII. Die 8. mensis Novembris an-
trim,*

*ni 1767. Maria Margarita Auna Oppidi Montis Clari
Diœcesis Astensis Matrimonium, servatis omnibus, quæ à
Sacro Concilio Tridentino præscripta sunt, per verba de
præsenti contraxit cum Gabriele Fautrier Astensis Civitatis. In hoc Conjugio dicta Maria Margarita pacifice, &
absque ulla vel minima contentione stetit per integrum
sexennium, dum ipsa labente anno 1773., insalutato Viro,
ab illius contubernio divertit, seque recepit in piam Do-
mum nuncupatam *Milliswacca* in eadem Astensi Civitate,
sitam, proposuitque in illius ecclæstica Curia quærelam
nullitatis Matrimonii propter imbecillitatem viri, quem
in Jus vocavit.*

*Contestata lite, & juxta præscriptum in saluberrima Constitu-
tione sa. mem. Benedicti XIV., deputato Matrimonii
Defensore, hic institut coram Judice ut fieret recognitio
Corporis Marie Margaritæ virginitatem jaçantis, cui in-
stantiæ vir etiam adhæsit. Huic petitioni non esse locum
totis viribus propugnayit Uxor, contenditque sub die 8.
Martii 1774. Causam absolvì debere medianib[us] Politio-
nibus per ipsam viro exhibendis, rejectis illis, quas vir
etiam Uxori tradere tese fuerat protestatus, quin imo, cum
Vir de sua coeundi potentia docuisset producta depositio-
ne Chirurgi Massa, hinc Uxor prompta sese obtulit jura-
mento confirmare quod asseruerat = la quale giurata de-
positione avendo forza di prova, deve superare la tenue conget-
tura ricavata dalla attestazione già proposta dal Signor Chirurgo
Massa, e però debba essere bastante per sbilanciare il motivo, sù
cui fondata la Parte avversante s'è falsamente creduta, ip diritto
di esigere anticipatamente la visita = ideoque petuit, ut de-
cla-*

claretur = non essere ammisibili le asserte avversarie Posizioni, e non farsi ne tampoco luogo alla visita, e giudizio avversariamente richiesti.

Judex autem sua definitiva Sententia declaravit, liberum esse utriusque Conjugi suam respective proferendi juratam depositionem super sequuta, vel non sequuta Matrimonii consumatione, simul, & vicissim exhibendi juratas positiones, ad quarum responsum utrumque Conjugi teneri interposito juramento. Vi hujus Sententiae, quæ rei judicatae vires assumpsi, Uxor solema præstito juramento declaravit, Matrimonium nunquam consumatum fuisse, virum autem ad illius consumationem esse impotentem. At vero Gabriel jurata sua declaratione contrarium affirmavit, juravitque, se pluries, pluriesque Matrimonium consumavisse: Idemque Conuges repetito juramento ratum habuerunt in responsum datis Positionibus hinc inde productis.

In hoc juramentorum inter se pugnantium conflitu Defensor Matrimonii, & vir etiam institut sub die 27. Aprilis 1774. pro recognitione corporis utriusque Conjugis, quam Judex admisit, præfixitque terminum utriusque Parti ad exhibendam pro ejusdem recognitionis effectu notarium Ritorum Physicorum, & in anathomica facultate Professorum, & Peritarum etiam Obstetricum, sive honestarum Matronarum sibi confidentium, vel dissidentium, alias Peritos, Peritasque deputari ex Officio. Uxor autem declaravit, ejus corpus, exclusis Peritis mulieribus, & matronis, recognosci debere a Viris Peritis, quos tamen omnes Astensis Civitatis allegavit pro suspectis, simul & esse sibi suspectos omnes alios Peritos existentes in locis, qui per quinque milliaria distant a præfata Astensi Civitate, proindeque compellendum esse Virum ad congruum sibi præstandum emolumentum pro itinere faciendo ad locum a Judice præfiniendum, authumavitque Maria Margarita, quod locus = da destinarsi per la visita di detta Signora non solo non deve ad altri propalarsi, salvo alla medesima, ed a suo tempo a Periti = quoniam locus præfiniendus = deve essere a portata, e comodo alla stessa Signora = ea adducta ratione = per essere la medesima in nessun conto tenuta ad intraprendere alcun lungo viaggio, come cosa assolutamente non necessaria, anzi del tutto superflua.

His rejectis exceptionibus, Judex decrevit, visitationem corporis utriusque Conjugis faciendam esse in Civitate Taurini, & in loco respective a Partibus eligendo, nimis corporis Gabrielis per duos Peritos Medicos, vel Chirurgos, & corporis Mariæ Margaritæ per duas Obstetrices, nec non per binos Peritos, vel Medicos, vel Chirurgos diversos tamen ab illis corpus Viri recognoscendibus.

Ad Civitatem Taurini perventis Conjugibus, & ab illius Vicario

caro Generali deputato Matrimonii Defensore , deputatisque Peritis , & Obstetricibus , procelsum fuit ad inspectionem corporis utriusque Conjugis juxta instructionem ab Astensi Judice datam , quod fuit tam viri , quam mulieris recognitum sine illo externo vitio , satisque ad consumationem , & generationem idoneum . Peritorum relationes transmissæ fuerunt ad Ecclesiasticam Curiam Astensem , & quamvis Uxor produxisset depositionem septimæ manus Propinquorum afferentium Matrimonii consumationem minime fuisse sequutam , attamen lata est Sententia , in qua declaratum fuit , non constare de nullitate Matrimonii , bene vero locum esse triennali ex erimento cohabitationis a jure communi in hujusmodi causis præscripto in hanc die decima , post quæ nostra præsens Sententia transiit fecerit in rem judicatam .

Hæc sunt in Processu Actorum à Curia Episcopali Astensi transmiso ad hanc Sacram Congregationem , ad quam Maria Margarita appellaverat , & coram qua postulat Matrimonii dissolutionem propter naturalem , & perpetuam in viro coeundi impotentiam , quæ nullum , irritumque reddit Matrimonium juxta censuram Textus in cap. 1. , & 2. de Frigid. & malefic. , quam sequitur Ponte de Matrim. lib. 7. discept. 107. num. 3. , Bonacchin. eodem tract. quæst. 3. punct. 13. num. 9. , Ursaya discept. 12. num. 29. tom. 1. , & Rot. decis. 965. num. 2. part. 2 recen.

Fortius quia ex inspectione facta corporis utriusque conjugis satis superque pateat , ipsam adhuc incorruptam esse , virum autem esse prorsus inertem ad Matrimonii consumationem , & quatenus etiam juxta Medicorum relationem dubia foret potentia Viri , adhuc sustinet , dissolvendum esse Matrimonium absque alio triennalis habitationis experimento , postquam per sexennium , & ultra data fuit opera copulae , & consumationem nunquam perfici potuisse jurejurando affirmavit tum eadem Maria Margarita , tum septem illius Consanguinei ad præscriptum Textus in cap. Laudabilem de frigid. , & malefic. , Pirbing. in Jus Canon. lib. 4. tit 15. sect. 3. §. 3. num. 4. , Rot. ad ornat. Card. de Luc. lib. 14. de Matrim. decis. 10. num. 16.

Animadvertisit è contra Matrimonii Defensor reiciendam esse petitionem Marie Margaritæ super dissolutione Matrimonii , quia hæc petitio vehementissimam præsefert dolli , fraudisque suspicionem , utpotè propositam post sexennale tempus , quo ipsa cum viro suo pacifice vixit , absque eo , quod unquam de illius impotentia , & de non secuta Matrimonii consumatione conquesta fuisset vel cum Consanguineis , vel cum Amicis , vel vicinis ; hinc si in Maria Margarita imputare debeat , quod tamdiu tacuerit . Cito enim , & parvo tempore scire potuit , si secum coire poterat , ut inquit Textus in cap. 1. de Frigid. , &

*Mal. fisc., & habetur in dissertat. clar. mem. Card. Argenveld-
lieres relata a Constant. vot. ultim. num. 26.*

Urgetque pariter, probationes à Maria Margarita vel ex
inspectione corporis tim sui, quam Viri, vel ex pluribus
circumstantiis elicitas tantas non esse, ut Matrimonii
consumationem excluant, & respective perpetuam coe-
undi impotentiam in Gabriele Viro concludant; quinimo
cum Gabriel juraverit Matrimonium consummisse, hinc
licet argumenta imbecillitatis, ac inertiae dubia, solam-
que presumptio in inducere dicenda sint, hoc tamen
in casu propugnat Matrimonii Defensor, locum esse di-
spositioni alterius cap. *Laudabilem eodem tit. de Frigid. &c.*,
ubi decernitur experimentum triennalis cohabitacionis,
juxta distinctionem, quam tradunt collecti a Sanch. de
Matrim. lib. 7. disput. 108. num. 3., & 4., illudque co-
putandum esse non à die tentatæ copule, sed à die, quo
dicta coabitatio fuit à Judice decreta, juxta veriorem,
magisque communem Canonistarum opinionem, de qua
Ursay discept. Ecclesiast. tom. 4. part. 1. discept 13. num 19.,
Card de Luc. de Matrim. disc. 9. num. 1., & seq., *Rot. de-
cis. 192. num. 4. post. 2. volum. consil. Farinac.*, & juxta sen-
tentiam Sacra Congregationis, de qua in *Romana Matrimo-
ni 10. Maii 1698.*, & 15. Novemb. ejusdem anni, in *Arimi-
nen. Nullitus Matrimonii 16. Martii 1720.*, in *S. Severini
Matrimonii 11. Januarii 1738.*, & 24. Septembris 1740., in
Narnien. Matrimonii 26. Augusti 1746., in *Januen. Matri-
monii 28. Maii 1746*, & 3. Augusti 1748.

Et revera ponderandum est, duplex proterri juramentum,
alterum scilicet Marie Margarite consumationem Ma-
trimoniū negantis, alterumque Gabrielis affirmantis con-
sumationem. In hac autem juramentorum contradictione
fides praestatur Viro affirmanti, & juranti, & secun-
dum eum est pronunciandum, uti probat *Text. in Can. Si
quis acceperit 33. quest. 1. ibi = Si quis acceperit Uxorem, &
habuit eam aliquo tempore, & ipsa femina dicit, quod nun-
quam coisset cum ea, & ille Vir dicit, quod sic fecit, in veri-
tate Viri consistat, quia Vir caput est Mulieris = & concordat
Textus in cap. *Continebatur de dispensatione Inpubernum*, ibi =
*Consultationi tue taliter respondeinas, quod cum in lecretis bi-
beatur expressum, quod si Vir dixerit, quod Uxorem suam co-
goverit, & Mulier negiverit, Viri standum est veritati: praefato
Viro, qui dicit, se Mulierem ipsam cognovisse: fides est
adhibenda, si id firmaverit juramento = quod ipsum habetur
in cap. *Acceptisti de Frigid.*, & *Mileficiat.*, ibi = illa autem,
si prior post annum, aut dimidium ad *Episcopum*, aut ejus Mis-
sionis proclamaverit dicens, quid non cognovisses eam, tu intens
contrarium affirmas, tibi credenda est, eo quod caput es
Mulieris.**

Posthabita probatione à Maria Margarita facta septimæ ma-
Tom. XLV.

nus suorum Consanguineorum , quia illa locum habet , & ad nittitur in casu , quo uterque Coniux jurejurando declaravisset , Matrimonii consumationem fieri non posse propter perpetuam Viri impotentiam ad terminos *Textus* in d. cap. *Laudabilem de Frigid.* , & *Maleficiat.* , secus autem in subiecta hypothesi , in qua Gabriel juramento affirmavit , se Uxorem plures cognovisse .

Et quamvis videatur , spredo Viri juramento , fidem potius esse adhibendam juramento Mariae Margaritæ , & testimonio septima manus Propinquorum , ejus casu , quo ipsa se virginem esse ostendisset per explorationem factam sui corporis juxta *Text.* in cap. *Proposuiti de Probationibus* , ibi = *Cum Partes essent in sua præsentia constituta* , Mulier proposuit , se nec a Viro cogitam , nec potuisse cognosci , quod tam proprio juramento , quam testimonio septem Mulierum probavit , que per aspectum corporis eam esse virginem aseverant , Viro per juramentum suum contrarium afferente , videtur igitur nobis , quod juramento Puella , & testimonio illarum septem Mulierum fides est potius adhibenda = nihil tamen minus hanc virginitatis probationem factam per aspectum corporis fallacissimam esse , cum Obstetricum manus , & oculi saepe fallantur , docet *Can.* Nec aliqua 27. quæst. i. ibi = Nec aliqua putet , se posse bac excusatione defendi , quod & inspici , & probare possit , an virgo sit : *Cum & manus Obstetricum.* & oculi saepe fallantur = *Gloss.* dicto cap. *Proposuiti sub verb. per aspectum* ibi = Quanduque tamen probatio ista fallit , quia oculus , & manus Obstetricum saepe fallitur = , ea ratione , quia virginitatis signa obscura sunt , incerta , & fallacia , nihilque certi promittunt *Ziccb. quæst. medic. legal. lib. 4. tit. 2. quæst. 1. num. 14. 15. & 24.* , *Bohnius de offic. medic. lib. 2. cap. 6. §. Non vero , Robert. rer. judicat. cap. 10. pag. 787. , & Rot. dec. 695. n. 4. part. 1. Recent.*

Ponderandum præterea est , a Medicis , & ab Obstetricibus factam fuisse recognitionem corporis Mariae Margaritæ sine Balneo contra cauthelam *Histicus* in cap. *Capitulum Matrimonii num. 4. de Prolationibus* , quam etiam cæteri secuti sunt , *Abbas* in cap. *Fraternitatis num. 4. de Frigid.* , & *Malefic.* , *Sanchez de Matrimonio.* lib. 7. disput. 113. num. 11. , *Panizmoll.* decis. 51. annot. 1. num. 8. , *Rota* decis. 39. fab. num. 16. part. 4. tom. 2. *Recent.* , & decis. 10. & 11. post Card. de Luca ad materiam de *Matrimonio.* tom. 2. , & Mulierem fuisse recognitam cum experimento ab Obstetricibus facto , ex quo videtur conjici posse , virginitatem potius excludi , quam probari .

Econtra vero , præter juramentum Viri , firma manet inspectio illius corporis , quod absque ullo externo vitio præcongitum fuit a Peritis , qui enudem virum judicarunt aptum ad Matrimonii consumationem , & licet ejus idoneitatem tamquam a voluntate non dependentem Gabriel osten-

ostendisset Peritis, ii tamen, idoneitatem in Gabriele adesse affirmarunt, subdentes, quod aliter = Si potrebbro ancora spernare rimedj interni, ed esterni corroboranti, per quali ordinariamente si ristabilisce la facoltà agli organi privi della solita funzione.

Sacra Congregatio in Foro vien. *Dissolutionis Matrimonii*, cuius iidem erant termini, qui in praesenti sunt, nimirum serotina petitionis, ejusdemque concursus juramentorum, recognitionum corporum, & Peritorum, Peritarumque relationis sub die 8. Augusti 1761. proposito dubio = *An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.* = prodiit resolutio = Negative, & amplius.

Jura circumferuntur ab utroque Coniuge, & a Defensore Matrimonii. Dubium est;

An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.

Seff. 29. cap. 5.
de Reform.

TAURINEN. Joannes Franciscus Bruneri Taurinensis anno 1705. condito Testamento hæredes suos universales instituit geminos ejus filios Petrum Jacobum, & Felicem Bernardinum, quos onere gravavit celebrationis Missæ quotidianaæ in Altari privilegiato, nec non infra sexennium a die sui obitus computandum assignandi fundum, cuius redditus Missarum oneri corresponderent; Intuperque declaravit, quod Cappellania esse deberet simplex laicalis, nec umquam subjecta regulis, & oneribus, quibus Beneficia subjecta sunt; Cappellanus autem esset ad nutum amovibilis, & ad nominationem suorum Hæredum, eorumque Descendentium, qui tamen procedentes ad hanc peragendam nominationem Extraneis præferre deberent Consanguineos.

Defuncto Testatore, illius filii, & hæredes, omissa assi-gnatione Fundi pro Cappellania, omissaque pariter Missarum celebratione, toti fuerunt in alienandis bonis hæreditariis, quorum redditus tunc erant annuarum librarum 12000. correspondentium annuis scutis 2400. monetæ Romane, nunc vero sors integri Patrimonii non excedit libras 18000., quæ scuta 3600. constituant.

Anno 1763. decessit Severinus Bruneri nepos supradicti Testatoris, post se relictis in pupillari, & minorili ætate quatuor filiis, duobus scilicet masculis, totidemque fœminis; Is enim hæredem fiduciariam scripsit Aloysiam Luciam Uxorem suam, cui injunxit onus exquirendi, an ejus hæredes tenerentur ad celebrationem Missæ quotidianaæ, & in casu detectæ obligationis providendi juxta

consilium, quod eidem probi, & honesti homines praestitissent.

De hac obligatione, deque omni sa Missarum celebratione certior facta Aloysia Lucia compositionem quoad Missas non celebratas obtinuit a Rev. Fabrica S. Petri, quo vero ad futurum preces porrexit Sacre Congregationi, ut attenta extrema, qua premitur, paupertate, nec non attempo grayi reddituum hereditariorum decremento, attempoque de munere numero quatuor filiorum orphanorum educatione, & alimentis indigentium; Missarum celebratio reduceretur ad tertiam illarum partem, vel in perpetuum, vel saltem donec filii ad eam pervenerint etatem, qua termino, vel in Domino, vel in seculo nubant, & masculis propriis laboribus, & industria se valeant sustentare, in quod etiam tempus assignationem Fundi pro Cappellania differri postulat.

Archiepiscopus, qui de more fuit auditus, Oratricis favet instantiae quoad utramque partem. Quod enim attinet ad oneris Missarum reductionem, refert, hereditaria bona Fundatoris distracta fuisse ab illius filiis, & nepote = Nihilque aliud ipsi, & Familia reliqua fuit, nisi exiguis Fundis, unde manifesta est tum Oratricis, tum ejus familia innocentia in hac dissipatione, honorum. Quod autem pertinet ad angustias, quibus ob rerum iuopiam ipsa, & tota familia angitur, id non solum plene dignovi ex communis fami, & ex ratione, qua hac familia se gerit, sed etiam hujus veritatis testimonium accepi a variis Viris optimis, hisque Ecclesiasticis in dignitate constitutis, qui pietate, & charitate accensi eam Oratricem sapienti solantur, eique & consiliis, & re opem ferunt, ut tot angustias a quo animo sustinere, & familiam educare possit, neve animo dejecta eam deserat.

Subdit etiam, quod Aloysia Lucia = constanter celebrare fecit Missam quotidianam, quod ut praefaret, & alienum contrahere coacta fuit = concluditque = Cum hic non agatur de gravitatem angustia, & difficultate, sed de reali necessitate, precibus Oratricis miki videtur indulgendum omnino esse.

Quod vero pertinet ad suspendendam assignationem Fundi Cappellaniæ, inquit idem Archiepiscopus, ob eadem causas, ex quibus censuit, reducendum esse Missarum numerum, esse quoque assignationem Fundi, erectionemque Cappellaniæ differendam, & subinde prosequitur = Enim vero si redditus annuales hujus familie ita exigui sunt, ut ne quidem elegerent Missam quotidiane prebere potuerint, quin Oratrix se a iugno gravaret, tanto minus, ferre poterunt distinctionem Fundi necessarii ad erigendam Cappellanam, nec solum haec causa, sed alia etiam rei, & familia id est, hanc exceptionem Cappellaniæ nunquam impediait, nam cum absint due filiae dotandæ, non potest distributi pars fundi, quin recurratur filiakus, ad Lectorum pro separatione, & assurcatione, datis,

que res ad expensas pligres cogit Oratricem cum damis familiae, in super foret publica hujus familiae paupertas, quod officeret collocationi filiarum, & institutioni filiorum.

Tandemque refert, quod, vocatis interesse habentibus, si qui sunt, per publicas commonitorias litteras affixas adi valvas Metropolitanæ Ecclesie, nemo comparuit, & nemo est, qui = de hac parva re cureret, nec quidquam objiciat, nec comparere velit = ideoque aūum votum aperiens dixit = *Puto tam petitum redditionem Missæ quotidiane, quam procastinationem erectionis Cappellaniae per tempus in libello supplici proprium concedendam esse.*

Ad rem facit ponderatio, quod agitur de Cappellania pure, & simpliciter laicali, quæ nullam habet præscriptam Ecclesiam, nullum præscriptum Altare, quodque gratia a Matre postulatur pro filiis de familia Fundatoris, imo Fundatoris Pronepotibus & Cappellaniae Patronis habentibus Patronatum *activum*, & *passivum* nec Sacerdotale, nec residentialie; quodque succurrendum sit Patrono, & Descendenti inopi ex canonica benignitate, de qua Can. Contra 26. §. Si vero, & Can. Quicunque 30. caus. 36. quest. 7, & cap. Nobis de Jurepatron. quodque demum instantia proponitur ante erectionem Cappellanæ, quæ instantia non eversionem, minusque commutationem voluntatis Defuncti præfert, sed illius dumtaxat suspensionem pro educandis, alendisque Patronis, & pei rectam lineam descendenteibus ab ipso met Fundatore, cuius cæteroquin hereditas ad ea præstanta necessaria alimenta reperitur obstricta, quemadmodum in his terminis habetur resolutio hujus Sacrae Congregationis in Nullius S. Michaeli s. de clusa, in qua sub die 2. Decembris superioris anni proposto dubio = An, & quomodo Oratoriis precibus sit annuendum in casu Sc. = responsum die 20. nuper elapsi mensis Januarii datum tuit = Affirmative juxta votum Vicarii Capitularis, & consensum interesse habentium ad vitam Oratoriis tantum, adimplitis oneribus.

Dignabuntur itaque EE. VV. definire

An, & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu Sc.

R OMANA SUBSIDII DOTALIS. Joannes Baroffi anno 1. 89. Testamentum condidit, quo hæredem usufruquariam esse voluit Joannam Cacciavina Uxorem suam, hæredem vero proprietarium instituit Joannem Baptistam Baroffi iuum ex germano fratre nepotem, ejusque filios, & descendentes masculos, quibus defectis, substituit Ecclesiam S. Eligii Fabrorum Ferrariorum, mandans, quod Prædicti dictæ Ecclesiæ, & Universitatis pro tempore exi-

Ses. 22. cap. 6
de Reform..

sten-

stantes esse deberent Administratores suæ hæreditatis , eis tamen adjecto onere , ut ex bonorum redditibus constituerentur tot subsidia dotalia scutorum 25. pro quolibet annuatim præstanda Puellis ortis ex Patre Fabro Ferrario in Urbe , & in hujus oneris corresponditatem Administratoribus reliquit annua scuta decem in utilitatem dictæ Ecclesiæ ad ipsorum libitum eroganda ; præcepitque demum , quod cum ipse plura haberet exigenda credita , inter quæ unum aderat scutorum mille , omne id , quod exactum fuisset , in augmentum suæ hæreditatis , & in commodum suorum in ea Successorum investiri deberet in bonis stabili bus , vel censibus , vel locis montium .

Anno 1742. defecit linea masculina à Testatore contemplata , ita ut Ecclesia tamquam substituta Barossiam hæreditatem adepta fuerit . Hæc ex redditibus hæreditariis unicam tantum dotem constituit scutorum 25. , eamque non prius contulit , nisi anno 1748. , At vero super jure nominandi Puellam inter homines dictæ Universitatis orta fuit quæstio subinde dirempta in secretis comitiis habitis die 28. Augusti 1748. , in quibus capta fuit resolutio approbata ab Apostolico Convicatore , quod dos esset conferenda ad nominationem Confratratis sorte extrahendi , & secreta comitia frequentantis , decemque punctaturas habentis mense Decembri cujuslibet anni , dummodo tamen hæreditarii redditus dotem æquarent

Alia de anno 1751. inter eosdem met homines Universitatis exorta fuit conterio circa extractionem Confratratis , quoniam nemo erat ex illis , qui decem numeraret puncturas , quia eo anno novem tantum fuerunt habita secreta comitia : Quare ab Eminentissimo Cardinali Rezzonico , postea CLEMENTE XIII. Pontifice Maximo semper recolendæ memorie , tunc Visitatore Apostolico per organū bon. mem. R.P.D. Petroni Conviclatoris statutum fuit , quod imposterum essent in Urna immittenda nomina illorum Confratrum , qui majorem haberent puncturarum quantitatem relativè ad numerum secretorum comitorum , quæ anno conferendæ dotis advocata fuissent .

Cum autem bona hæreditaria Testatoris consistant in unica Domo , & in geminis locis montium cum triginta tribus centesimis alterius loci montis , in totum anni redditus scutorum 27. , & obul. 86. , ex quibus demptis annuis scutis 13. 35. $\frac{1}{4}$, nimirum scutis decem ut supra per Testatorem in utilitatem Ecclesiæ reliktis , & scut. 3. 35. pro reparacionibus in dicta Domo necessariis juxta computum per novennium factum , iidem anni redditus resiliuantur ad scuta dumtaxat 14. , & obul. 50. $\frac{1}{4}$, factum hinc est , quod Dos conferri non possit , nisi singulis duobus , ac etiam tribus annis , & eo anno , quo Dos non confertur , Confratres ex defectu dotalis præmii comitiis non intersunt maximo

ximo cum detimento Ecclesiae, & Universitatis. Ut tamen interessent, fuit ab eisdem Confratribus in secretis comitiis habitis die 10. Februarii superioris anni resolutum, quod Dos anno quolibet ad nominationem Confratris frequentantis, & ex Urna extrahendi conferri deberet in ea quantitate, qua detractis oneribus superesset de redditibus hereditariis, dummodo residualis quantitas non excedat summa scutorum 25., pro cuius resolutionis approbatione Sacram Congregationem supplicant Officiales dictae Universitatis.

Eminentissimus Cardinalis Protector, & visitator Apostolicus dictae Ecclesiae supradictam Facti narrationem confirmat, nec non captam à Confratribus resolutionem laudat, suumque votum aperiens concludit = *Siquidem quantumvis ex Testatoris dispositione subsidii summa praefinita non habeatur in scutis 25., hæc tamen lex illorum respicit utilitatem, qui dotalē subsidium cosequi debent. Cum autem huic commode ipsi cedere malint, minorique summa contenti sint, dummodo aliquod unoquoque anno emolummentum percipient, nullam binc Testatoris voluntati vim inferre, imo quam maxime rationi congruum esse censeo Oratorum pastulationem.*

Animadvertisendum tamen est, nullum ab Oratoribus proferri Inventarium Bonorum hereditariorum Joannis Baroffa Testatoris sive peractum ab illius hereditibus, sive ab Ecclesia sub lituta, & pro ipsa ab ejus Officialibus, sine quo Hæres allegare nequit insufficientiam Bonorum hereditariorum, nec se eximere ab integra præstatione legati juxta firmata per Rotam in Romana Cappellaniarum 27. Iunii 1725. s. Porro, & seqq. coram bo. mem. Gamaches.

Rursus exhiberi computum introitus, & exitus dictæ Hereditatis per novennium tantum, non autem per annos decem continuos, prout ad hunc effectum exhiberi debuisset, ad regulam exornatam à Rota in decis. 169. n. 2. coram Riyas, in decis. 298. num. 10. part. 12., & in decis. 6. num. 3. part. 17. recen.

Itemque Sacram Congregationem reiisse petitam Dotis reductionem ad minorem summam, ea qua Testator prescriperat, ut in Spolevana Collegii, & Dotium diei 10. Maii 1687., in qua licet demandata fuisset reduc[t]io Dotium, ut ex lib. 37. Decret. pag. 293., recessum tamen fuit à decis[ione] sub die 6. Augusti 1689. ut ex lib. 89. Decret. pag. 295., subindeque eadem reproposita Causa sub die 7. Julii, & 4. Augusti 1736. sub dubio *An constet de invaliditate reductionis Dotium, ita ut sit danda reintegratio in casu &c. = resolutio prodiit = Dilata, & firmetur status &c. =, eoque firmato, & Causa reproposita sub die 18. Maii 1737., responsum fuit = Reductionem non esse exequendam.*

Similiter in Romana Subsidiorum Dotalium 1. Decembbris 1736., ubi proposito Dubio = *An sit locus reductioni, seu suspensioni sub-*

subsidiorum Dotalium in casu &c. = datum fuit responsum = Negative =, quæ resolutio confirmata fuit sub die 2. Decembris 1752. & 20. Julii 1754. : ac demum in Camerinen. Subsidii Dotalis diei 27. Junii 1761. quoad II. dubium in hæc vera conceptum = An sit locus reductioni in casu &c. =, responsum fuit = Negative.

Et è contra ponderandum est, Ecclesiam, & Universitatem carere servitio Confratrum, & administratione, si Confratres anni Subsidii Dotalis commodo privarentur. Quibus perpenitus onus erit EE. VV. sapientissime de more decernere.

An sit confirmationa resolutio capta ab Universitate in secretis commitiis die 10. Februarii 1775. in casu &c.

41

Die Sabbathi 30. Martii 1776. in Pa-
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

CUM in Folio præteritæ Congregationis diei 2. Iabentis
mensis sequentes Causæ remanserint indecisæ, digna-
buntur EE. VV. Folium resumere, & illarum Dubiis re-
spondere.

S ENEN. DISPENSATIONIS.

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. = & quatenus affir-
mative.*

*Seff. 14. cap. 7.
de Reform.*

- II. *An, & quomodo sit concedenda dispensatio in casu &c.*

Ad primum affirmativè.

Ad secundum consulendum SSmo pro dispensatione
arbitrio Archiepiscopi.

A LATRINA DOTIUM.

- An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro assignatione subsi-
diorum dotalium, de quibus agitur, in casu &c.*

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

Dilata, & coadjuventur probationes super sanguinis
conjunctione cum Testatore.

A STEN. MATRIMONII.

- An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.*

*Seff. 24. Distr.
de Sacram. Ma-
trim.*

Negative.

Et si dissoluatur Matrimonium, non potest esse causa

restitutionis, nisi per concordiam eorum, qui sunt in

casu.

Tom.XLV.

F

TAU-

30. Martii 1776.

Sess. 25. cap. 3.
de Reform.

TAURINEN.

An, & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Archiepiscopi, facto verbo
cum SSmo.

Sess. 22. cap. 6.
de Reform.

ROMANA SUBSIDII DOTALIS.

An sit confirmandæ resolutio capta ab universitate in secretis comitiis die 10. Februarii 1775. in casu &c.

Sess. 24. cap. 18.
de Reform.

PERUSINA PRIORATUS. Anno 1774. vacata Parochiali Ecclesia, seu Prioratu S. Joannis Baptiste Terræ Marsciani Perusinæ Dioecesis, Episcopus Concursum de more indixit, ut vacans Ecclesia de novo Rectore provieretur. Tres venerunt ad Concursum. Primus fuit Sacerdos Petrus Hieronymus Cenci Patritius Perusinus, & Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Perusiae ætatis suæ annorum 28. Alter fuit Sacerdos Ugulinus Corradini annorum 36. Rector Ecclesiæ Parochialis S. Mariæ Castræ Cerqueti Perusinæ Dioecesis: Fuitque tertius Sacerdos Felix Calindri Vicarius Curatus Ecclesiæ Parochialis S. Crucis Portæ S. Petri constitutus in ætate annorum 39. Hi omnes in Concursu habito die 2. Decembris dicti anni 1774. approbati fuerunt ab Examinatoribus Synodalibus, qui in Scrutinio quoad scientiam pares habuerunt tum Canonicum Petrum Hieronymum Cenci, tum Felicem Calindri, locumque secundum assignarunt Ugulino Corradini, quo vero ad merita, aliaque requisita, primum assignarunt locum æque Felici Calindri, & Ugulino Corradini, postremum Canonico Petro Hieronymo Cenci. Episcopus tamen uti dignorem Cincium prælegit, eidemque constituit Prioratum, cuius etiam possessionem fuit adeptus.

Hanc præelectionem ægre tulit Calindrius, qui cæteros quin appellationem interponere prætermisit, licet eam sub die 12. Decembris ejusdem anni hora quarta noctis exhibuerit Notario Domi suæ, sed in irritum, quia Notarius juxta stylum Perusinæ Curie prohibentem receptionem juridicæ instantiæ post occasum Solis, & extra publicum Officium, exhibitam Appellationem recipere recusavit. Siluit etiam Calindrius per subsequens trimestre tempus, dum non prius, quam mense Martii super-

rioris anni preces obtulit huic Sacrae Congregationi conquerens de mala relatione Examinatorum, deque irrationali Judicio Episcopi, & postulans, sibi tamquam digniori Prioratum esse conferendum.

Auditus fuit Episcopus, qui Judicium suum ut pote justæ, rationabili, & præponderanti rationi innixum pro Cincio tuetur, sustinetque. Transmissa sunt acta Concursus. Causa proponitur in triangulari certamine, quoniam & quoque Corradinus, audita reclamazione Calindri, in istius, & Cincii contradictorem se præbuit.

Fundamentum conquestionis Calindri in suis porrectis precibus expressum in eo stetit, quod in præelecto Cincio nihil aliud concurrat præter nobilitatem ejus Prosapie, quoniam = Nell'età non eccede gli anni 27., e da poco spogliatosi per Indulto Pontificio dell'Abito Monastico, fu bensì proviso subito di un Canonico della Catedrale riconosciutogli dal Fratello maggiore, mà per confessione propria mai era stato applicato allo Studio di Teologia morale, molto meno aveva mai confessato = quin imo = avendo rilevato all'opposto, che nella Conciuncula era sino uscito dall'argomento proposto oltre la mal intesa, e ordinata composizione, e nella risoluzione de' casi di Coscienza, senza neppur contare la falsa grammatica, non aveva avuto ribrezzo di procedere col sentimento di proposizioni dannate dalla S. Sede, siccome in ordine alla spiegazione del Concilio da per se stesso si era accusato con i Colleghi di non averla ricapezzata, si riconobbe manifestamente gravato.

Hæ autem Calindri rationes, quemadmodum earum virtute de indoctis redarguntur nedum Cincius, sed præcipue Examinateores Synodales, qui Cincium quoad scientiam approbaverant, & eumdem inter approbatos alterum ex primis nominaverant, itemque de indoctis redarguntur etiam Perusinus Antistes, ejusque Vicarius Generalis, qui examini interfuerant, temeritati proximæ sunt, nisi concludentissime probetur, Cincium fuisse reprobandum, ut inquit Calestinus Papa in Can. Nullus distinct. 61. ibi = Primum enim illi reprobandi sunt, ut aliqui de alienis Ecclesiis merito præferantur & consonat Textus in Can. Obitum eadem Distinct. 62. in Can. Sacrorum Distinct. 63., benigna præsertim urgente præsumptione, quam Cincius pro se habet, ipsum fuisse dignum assequendi Prioratus Ecclesiam, de qua agitur, prout innuit Glossa in cit. Can. Nullus sub verbo non credimus ibi = Nota benignam præsumptionem, quod semper præsumitur, quod aliquis sit dignus in Ecclesiis.

Ceterum examinandum erit, utrum audiendi sint Calindrius, & Corradinus in eorum exceptionibus adversus relationem Examinatorum simul, & adversus Episcopi Judicium, quoties iidem penes acta, & intra præstitutum tempus ad appellandum nullam interposuerint appellatio-

nem. Notum est enim, *S. Pium V.* in sua Constitutione 33. tom. 2, decreuisse, quod Parochiales Ecclesiæ conferri deberent non solum dignis, sed magis idoneis, ita tamen ut si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit, possent ii, qui fuerint rejecti, à mala hujusmodi electione ad Metropolitanum, vel ad S. Sedem Apostolicam appellare, & præelectum ad novum examen coram ipso Appellationis Judge, ejusque Examinatoribus provocare, ut legitur in § 7., & 8. dictæ Pinæ Constitutionis: Atque tamen notum est, quod ad ineptas coercendas appellations, quæ à non approbatis in concursu interponuntur, nec non ad incongruas avertendas provocationes ad novum examen, non preventive docto de gravamine, quatuor in Sacra Congregatione proposita fuerunt Dubia Concursuum, quorum erat secundum his verbis conceptum = An, & quantum tempus praesidiendum sit illis, qui intendunt appellationem interponere, vel a malo relatione Examinatorum, vel ab irrationali judicio Episcopi = cui sub die 16. Novembris 1720. responsum datum fuit = Ad secundum esse praesigendum tempus decem dierum ad appellandum.

Rursus etiamsi Calindrius, & Corradinus essent audiendi, Cincius tamen contendit, nec Examinateores errasse in relatione, nec Episcopum in judicio. Non enim errarunt Examinateores tūm in forma, tūm in substantia Relationis. Non in forma præscripta à Sacrosancto Concilio Tridentino Sess. 24. cap. 18. de Reform., ubi meritorum judicium exprimendum præcipit in relatione facienda, cui adhesit san. mem. Benedictus XIV. in sua Constitutione Cura illud la 68. §. 4., ubi mandavit, ut Examinateores in ipso Scrutinio perpendenter scientiam simul, & merita Concurrentium, bisque omnibus conjunctim expensis, inhabiles per sua suffragia reiiciant, & idoneos Episcopo renuncient = quia Sac. Concilio Tridentino, & Benedictinæ Constitutioni satisfactum censetur, quoties Examinateores afferentes, ipsos in Scrutinio perpendisse singulorum concurrentium scientiam, & merita, genericam de illis mentionem haberint in relatione Episcopo facta, juxta constantissimam hujus Sacrae Congregationis Sententiam, de qua in Monopolitana Concursus 28. Aprilis 1759, in Salernitana, seu Caputacuen. Parochialis 9. Februarii, & 8. Martii 1760, & in Pinne. Theologalis 23. Augusti, & 20. Septembris ejusdem anni 1760.

Nec item Examinateores in substantia relationis errasse substituunt idem Cincius, quia lucupletissima documenta per eumdem exhibita probant, ipsum incubuisse studiis Grammaticæ, Philosophiæ, ac Theologie tum moralis, tum dogmaticæ, & quidem assidue, doctè, omniumque cum plausu, laude, & admiratione, nec non ipsum esse in Theologicis disciplinis, & in Sacrorum Canonum studijs verfa-

30. Martii 1776.

45

satissimum , ejusque pietatem , ejusque mores , aliaque virtutum merita , quibus ornatur , cum omnibus reddere suavissimum . Nihil enim ultra desiderari videtur , ut justa , & nou mala dicatur Examinatorum de Cincio facta relatio , & approbatio .

Judicium demum Episcopi non esse de irrationalitate redargendum in prælatione ipsi Cincio tributa , cum ad hunc effectum requiratur evidens , & inexcusabilis excessus , ut ex mente S. Piî V. in sua Constitutione *In Consendis* 33. §. 7. firmat *Rota coram Ansald.* decis. 269. num. 4., & decis. 429. num. 19., & in *Firmata Parochialis* 26. Junii 1752. §. 4. coram clar. mem. Card. Molino. Eoque potissimum probari debeat excessus , dum firmum in jure est , quamlibet interpretationem esse pro iudicio Episcopi summandam ad Text. in cap. *In presentia de Renunciat.*, *Gonzal.* ad regul. 3. *Cancellar. gloss.* 4. num. 124., & seqq. num. 133., *Pignatell.* tom. 1. consult. 98. num. 5., & *Rot. coram Buratt.* decis. 22. num. 28., & seqq. Ea ad stipulante ratione , quia nemo est , cui mores Concurrentium innotescere magis possint , quam Ordinario ; *Ex quo inferunt Doctores* , quod *Ordinarius tenetur illum præferre* , *cujus mores sunt sibi magis noti* , ut his verbis prosequitur *Pignatell.* loc. cit. , *Barbos.* de *Offic.* , & *Potest. Episcopi part.* 3. alleg. 60. num. 101. sub vers. *Et præferendum* , *Marscotti. var. resol. lib.* 1. cap. 52. num. 25., *Rot. coram Celsi decis.* 5. sub num. 4., & *coram Ansald.* d. decis. 269. num. 6.

Non est igitur , cur Calindrius , & Corradinus conquerantur de præelectione Cincii facta ab Episcopo , cum eligere Digniorem solius Episcopi iudicio reservatum sit à Sacro Concilio Tridentino cit. *Sess.* 24. cap. 18. *de Reform.* , & à sa. mem. Benedicto XIV. in Constitutione *Cum illud* 68. §. 11. tom. 1. , & in dubio censeatur Episcopum prælegisse quem digniorem in Domino judicavit , ex traditis per *Rot. coram Ansald.* dict. decis. 269. num. 4. , & in cit. *Firmata Parochialis* 26. Junii 1752. §. 8. coram clar. mem. Card. Molino . Sat enim est , quod omnes ab Examinatoribus approbati sint , ut jure potuerit Episcopus Cincium feligere , quem tamquam approbatum digniorem putavit , licet quoad meritorum prærogativam secundo loco decoratus fuisset , ut animadvertis *Garz. de Benef.* part. 9. cap. 2. num. 109. , *Card. de Luc. de Paroch. disc.* 1. num. 17. , & seq. , *Rot. in Firmata Parochialis* 26. Junii 1752. §. 5. , & seqq. , & censuit hæc Sacra Congregatio in *Nucerina Parochialis* 2. Octobris 1721. , in Lunen. Sarzanen. Parochialis 18. Novembris , & 2. Decembris 1724. , in Ariminien. *Concursus* 7. Maii 1735. , in Auximana *Concursus* 12. Augusti 1747. , in *Firmata Parochialis* 22. Januarii , & 25. Junii 1763. , & in Portuen. *Parochialis* 30. Julii ejusdem anni 1763.

Duo iusuper in Causa iunt, quæ certè suadent, judiciorum Episcopi fuisse justum, & rationabile, primum scilicet, quod Ciacius p̄aelectus acceptissimus est toto Marscianensi Populo, qui Cincium laudat, & in Cincio confidit Alterum, quod Calindrii recurrens male se gesserat in exercendo Conſefarii Monialium munere, quo fungebatur, veluti transcripta Epistola Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium ad ipsum Perusinum Episcopum directa, in qua notantur Calindrii mores, & ingenium non laudabile, ut refert idem Episcopus in sua relatione, quæ à Cincio una cum suo libello circumfertur. A Calindrio, & à Corradino nihil accepimus. Dubia sunt.

- I. *An constet de mala relatione Examinatorum, & de irrationabili iudicio Episcopi in casu &c. = & quatenus affirmative.*
 II. *An, & cui adjudicandus sit Prioratus Terra Marsciani in easu &c.*

*Sess. 25. Decret
de Purgat.*

HORTANA. Aurelius Celestini anno 1612. condito Testamento reliquit scuta 300. investienda in Censibus, vel in Locis Montium non vacabilium, ut ex illius fructibus biennio quolibet dotarentur Puellæ pauperes Oppidi Basianelli Hortanae Diœcesis, & proximiores suæ Familias ad nominationem Communitatis dicti Oppidi.

Anno 1632. eadem Communitas super Communitativis stabilibus Censum imposuit annuorum scutorum duodecim, eumque pretio scutorum biscentum vendidit Operæ piæ Celestini iumenti soluta rata dictorum scutorum 300.. Hunc Censem Communitas redimere curavit anno 1703., & ad hunc effectum pecunias transmisit Nicolao Celestini ejus in Urbe Procuratori, qui pecunias penes se retinuit, nec eas in Aude Sacra deposituit, nisi anno 1723., nullo de illis facto investimento, quod tamen Judice mandante factum fuit anno 1773. in Loco uno, & centesimis 54. Montis S. Petri septimæ Erectionis.

Interea Communitas credens, pecunias investitas fuisse, Puellas nominavit, & dotavit in scutis 24. pro qualibet, earumque nonnullas etiam solutione dimisit.

Detecta fraude a Celestino patrata, orta fuit quæstio Communitatem inter, & Fulvium Celestini Nicolai filium, & heredem, cui nam cedere deberet damnum omissi vestimenti. Vicarius Generalis Hortanae rem absolvit pro Celestino. Illius Judicium confirmavit Eminentissimus Dominus tunc A.C. Giraud: At in gradu ulterioris applicationis valde dubitatum fuit de earumdem sententiarum justitia.

In hoc rerum statu Collitigantes devenerunt ad Transactionem,

nem, qua Celestinus in se onus assumptum solvendi dotem scutorum 24. jam collatam septem ex undecim Puellis, quae supersunt satisfacienda, idque pro omni, & toto eo, quod Communitas ab ipso Fulvio qua filio, & herede Nicolai prætendere posset loco ^damnorum, sive fructuum non perceptorum ob'ommissum depositum dictorum scutorum 200., ommissumque eorum investimentum: Reliquis vero quatuor Puellis similem jam pariter collatam dotem solvere promisit Communitas, reservato tamen Beneplacito Apostolico cum absolutione, & condonatione fructuum dictorum scutorum 200., qui erant in dotes erogandi, & qui in dotes erogati non fuerant ob illorum nonexistentiam facto, & culpa Celestini.

Pro approbatione hujuscce Concordiae simul, & pro dicta fructuum condonatione Communitas preces porrexit Summo Pontifici, precibusque ablegatis ad hanc Sacram Congregationem, haec, auditio prius Hortano Episcopo, qui fuerat in votis indulgendi utrique Parti petitam fructuum condonationem, sub die 17. Julii 1773. rescriptit = Eminentissimo de Zelada, qui dignetur rem perpendere, & votum suum aperire =, quod fuit pro confirmatione Concordiae; quo vero ad condonationem fructuum, quam satisfactis Puellis Communitas postulaverat, subdit laudatus Eminentissimus, quod = superesse aliquid fortasse poterit ex dotibus, quae, reincidentur, cumque de iis Testator minime disposuerit, idcirco illas nec investiendas, nec denuo distribuendas, sed sui commodo adscribendas censet. De hoc tamen viderit Sacra Congregatio. = vi cuius sub die 17. Januarii superioris anni 1775. fuit per summaria Precum rescriptum = Pro approbatione juxta tamen votum Eminentissimi Relatoris, ita tamen ut de eo, quod superfuerit, particulariter supplicet Communitas.

Licet hujus rescripti virtute approbata fuisse Concordia, non tamen adhuc ea stipulata fuit, nec eam stipulare Communitas protestata est, nisi superaccedat etiam fructuum condonatione, quia secus essent impares Transigentes, quoniam Celestinus ex Concordia loco ^damnorum absolveretur à solutione fructuum non receptorum ob neglectum ab ejus Patre, & Auctore depositum, & investimentum dictorum scutorum 200., & e converso Communitas subjecta remaneret solutioni annuorum scutorum duodecim pro fructibus dicti Census scutorum 200., qui absque ejus culpa, sed ex dolo tantum Celestini redemptus non fuerat, prout redimi debebat usque ab anno 1703., & sic ipsa Communitas per Concordiam liti succubuisse.

Pro hac igitur obtainenda fructuum condonatione particulariter supplicavit eadem Communitas, precibusque propensis per summaria Precum in Congregatione diei 20. numeri elapsi mensis Januarii, rescriptum prodit = Dissatu = ut

ut cognoscetur, quantum ex una parte reddidissent dicta scuta 200. ab anno 1793. ad annum usque 1772., & sic spatio annorum 69., si eadem scuta 200. tunc & de dicto anno 1703. reinvestita fuissent in Loco uno, & centesimis 54. prout in eo fuerunt investita de dicto anno 1772., & parte ex altera quantum ex causa Dotium hoc intermedio tempore collatarum solverit Communitas, & quantum ex eadem causa solvendum supersit.

Facto computo. Locum unum, & centesima 54. sunt anni redditus scutorum quatuor, & obulorum 52., iisque multiplicatis per annos 69., constituitur quantitas scut. 307., & obul. 36.

E contra patet, Communitatem tres de propriis pecuniis persolvisse dotes scutorum 24. pro qualibet, quæ simul sumptæ conficiunt solutam summam scutorum 72.: Itemque ex undecim similibus Dotibus, quæ solvendæ supersunt, Communitas illarum quatuor ex Transactione solvere debet, quæ ad eamdem rationem scutorum 24. summam efformant scutorum 96.: Fulvius verò Celestini vi dictæ Transactionis solvere tenetur residuales dotes septem, quæ summam constat scutorum 168.

Hujusmodi tres summae in unam collectæ constituent scuta 336., quæ in scutis 28., & obulis 64. excedunt debitum fructuum annorum 69. unius Loci Montium, & centesimorum 54., in quibus antedicta scuta 200. investita fuerunt. Ideoque plusquam abundé satisfactum videtur debito solvendarum Dotium, & esse injustè gravatam Communitatem, si eadem damnaretur ad collationem simul, & solutionem aliarum Dotium præter promissas in prænarrata Concordia.

Quibus sicutantibus, dignabuntur EE. VV. decernere
An. & quomodo Oratricis precibus sit annuendum in casu &c.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

REGIEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET
MISSARUM. Proposita hæc Causa fuit in Congregatione habita die 8. Julii superioris anni, cuius Folium poterit ab EE. VV. benigne reassumi, disputatoque tunc sequenti Dabio = An. & quomodo sit facienda reductio in casu &c. = eidem in posteriore Congregatione diei 29. ejusdem mensis Julii responsum datum fuit = Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem =: quæ fuit, ut Episcopus certiorem redderet Sacram Congregationem de existentia, statu, & qualitate Prædiorum in Fundatione Canoniciatibus assignatorum, & cuius culpa eadem Prædia, eorumque redditus decreverant, & an faciendis restaurationibus, seu melioramentis in dictis Prædiis sperari possint redditus ubiores.

His

H̄is omnibus satisfecit Episcopus. Is enim retulit = Che
intanto daſ Fondi, e Censi dei due Canonici non ſi ricavano li
ſcudi 30., e baj. 66, moneta Romana per i due peſi, che ſoſten-
ſono delle Mefte, ed eſercizio Eccleſiaſtico, come preſcriue il
Fondatore, perche furonq; già alienati dal Signor Duca Padrone
di detti Fondi, in luogo de quali vengono passati dalla Ducal
Camera i mentovati aſſegni; Qnde non evit luogo a verun riſar-
cimento, o bonifico de Fondi ſpecifici già deſtinati dal P. A. S. ;
da quali non ſi può ritrarre perciò maggior frutto del preſente.

Subditque = Da tutto ciò ſi vede, che noſi reſta già diminuita da
Chi gode il Patronato la Penſione, ina queſto unicamentē è de-
rivaio dalla riduzione della moventa, mentre al tempj dell' i-
Fondazione il Zecchino era valutato ſolo dieci lire della Miran-
dola, laddove in oggi ne vale ſedici, ed eſſendo venduti, e li-
vellati i Fondi, ne vienē di confeſſuza, che reſta diminuita a
motivo di tale riduzione, e riſtratta la Penſione alla ſopraccitata
ſomma di ſcudi num. 30., e baj. 66;

Hac retulit Episcopus. Onus nunc erit EE. VV. ſapientiſſime
de more deliberare

An, & quomodo ſi facieſq; redutio in caſu ſe.

FIRMANA EMPHYTHEUSIS. Propoſita etiam fuſt
haec Cauſa in Congregatione diei 29. Julij 1775. In illa ſeſſ. 25. cap. 11.
quippe diſceptabatur, utrum Empytheuſis Bonorum ſpe-
ctantium ad geminā Beneficia per Antonium Coſimi poſ-
fessa, alterum ſcilicet nuncupatum S. Lucie in Ripana
Diæceſi, & alterum ſub invocatione S. Mariae ſitum prope
Menochia Flumen intra fines Ecclesiæ Firmahæ, conceden-
da ſit Joanni Guidi, qui affixis Ediſtis obtulerat annuum
canonem ſcutorum 360., ſeu potius Bernardino Voltatori-
ni, qui penſionem exhibuerat annuorum ſcutorum 347.,
& qui ſubinde majorem oblationem Guidi peræqua-
verat.

de Reform.

Quia vero Franciſcus Sciarra coram Sacra Congregatione
ſuam quoque pro Persona tamen nominanda, & ſub certis
exprimendis Fidei juſſoribus dederat oblationem pro annuis
ſcutis 400., hinc in ſequenti Congregatione habita die
19. Auguſti reſcriptum fuſt = Dilata, & ad mentem, &
mens eſt, ut Eminentissimus Archiepifcopus nova mandet propo-
ni Ediſta in Civitate Firmi, nec non & nova proponantur in
Civitate Ripæ, & Franciſcus Sciarra declaret personam, pro
qua obtulit die 12. currentis Auguſti, nec non & personam Fide-
juſſoris diſta personæ nominandæ.

Hujus reſcripti virtute nova affixa fuerunt Ediſta ad Obla-
tores alliciendoſ tum in Civitate Firmi, tum in Civitate
Ripæ; Aſt in prima Civitate nullus oblator comparuit;
Non item in ſecunda, in qua dictus Sciarra ſuam oblationem

nem annuorum scutorum 400. ratam habuit , declara ritque illam non pro alia Persona esse , sed pro se met ipso . suisque Fratribus Thoma , & Michaele , eorumque resective Successoribus ; in Fidejussores vero nominavit Barnabam Petrarca, ejusque filium Romualdum .

Archicopiscopus Firmanus in postrema sua relatione testatur , quod = His auditis , accessitus a me Voltaturnius Sciarra pensionem adæquavit , annuusque & ipse obtulit numeros quatuorcentum .

Res ergo est in paritate olationum , & videtur quæstio sumenda de prælatione inter Oblatores , an scilicet , postposito Joanne Guidi minorem pensionem offerente , Sciarra præferendus sit Voltaturnio , vel è contra . Quænam sint opes Sciarra , ejusque Fidejussorum , & quæ ut Sciarra idoneitas in colendis Agris , penitus ignoratur , præsertim a Creditoribus Antonii Cosimi Bonorum Beneficii Titularis , quibus tamen certa sunt divitiae Voltaturni , ejusque idoneitas , & sollicitudo in solvendis pensionibus . Sciarra Creditoribus invisus est , Voltaturnius acceptissimus , qui etiam pro se habet votum Archicopisci Firmani his verbis conceptum = Erit igitur EE.VV. definire , quis eorum præferri debeat . Quantum in me est , licet Franciscus Sciarra oblate fidejustione munitus idoneus Oblator esse videatur , nihilominus anteferendum Voltaturnium existimare .

A Creditoribus Cosimi jura circumferuntur . A Sciarra nihil habuimus . Causa nunc iterato proponitur , ut Em. P.P. repetita lectio Polii supradictæ Congregationis diei 29. Iulii 1775. idem Dubium expediant .

duo , cui , & pro quo summa Emphyteufis sic concedenda in causa &c.

51

Die Sabbathi 27. Aprilis 1776. in Pa-
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda.

IN Postrema Congregatione habita die 30. Martii proxime
præteriti indecisæ superfuerunt sequentes Causæ. Dignen-
tur itaque EE. PP. reassumpto folio tunc distributo, illas sa-
pientissime definire.

ROMANA SUBSIDII DOTALIS.

An sit confirmanda resolutio capta ab universitate in secretis comi-
tis die 10. Februarii 1775. in casu &c.

Seff. 22. cap. 6.
de Reform.

Dilata, & firmetur Status Hæreditarius per Peritum
Curialem deputandum, & exhibeatur Testamentum.

PERUSINA PRIORATUS.

I. *An constet de mala relatione Examinatorum, & de irrationa-*
bili judicio Episcopi = & quatenus affirmative.

Seff. 24. cap. 18.
de Reform.

II. *An, & cui adjudicandus sit Prioratus Terræ Marsiani in-*
casu &c.

Ad Primum negativè, & amplius.

Ad secundum provisum in Primo, & amplius.

HORTANA.

An, & quomodo Oratricis precibus fit annuendum in casu &c.

Seff. 25. Decret.
de Purgat.

Dilata, & Episcopus cogat Communitatem præfixo
termino ad reddendam rationem tam aliorum scu-
torum 100. quam fructuum eorumdem scut. 100., &
proponatur simul.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

27. Aprilis 1776.
REGIEN. REDUCTIONIS SERVITII CHORI, ET
MISSARUM.

An, & quomodo sit facienda reducio in casu &c.

Firmo remanente onere Missarum, pro reductione ser-
vitii Chori pro diebus Festis tantum.

*Sess. 25. cap. II.
de Reform.*

FIRMANA EMPHITEUSIS.

*An, cui, & pro qua summa Emphiteusis sit concedenda in ca-
su &c.*

Emphyteusim concedendam esse Bernardino Voltator-
no pro annuis scutis quadringentis juxta Votum Eñi
Archiepiscopi.

*Sess. 23. Cap. I.
de Reform., &
Sess. 25. cap. 13.
de Regular.*

VERULANA JURIUM PAROCHIALIUM, ET
PRÆMINENTIARUM. In Terra Montis S. Joani-
nis Verulanæ Dioecesis tres aderant Ecclesiae Parochiales,
prima scilicet S. Mariæ della Valle, cuius erat Rector
Bernardus Antonini, nec non Seraphinus de Rocchis illius
Coadjutor cum futura successione: Secunda S. Mariæ della
Rendola nuncupata, cui præerat Aloysius Viola decorat-
tus titulo Archipresbyteri: Tertia demum S. Margaritæ
dicata, cuius Animarum curam exercebat Sacerdos Do-
minicus Visca. Has Ecclesias Parochia'les earum Recto-
res resignarunt in manibus Summi Pontificis sub reserva-
tione tamen percipiendi redditus propriæ respectivæ Pa-
rochiae, donec viverent, & illas, instante Clero, & Po-
pulo dictæ Terræ, per Apostolicas Litteras nunc supprimen-
das præcepit anno 1773. sa. mem. Clemens XIV., qui in eo-
deymet illarum suppressionis actu præfatam Ecclesiam
S. Mariæ della Valle erigi jussit in Collegiatam, & Pa-
rochiale, ut antea erat, eique uniri reliquas duas sup-
primendas Parochiales Ecclesias S. Mariæ della Rendola,
& S. Margaritæ una cum tribus simplicibus Beneficiis ex
nunc protunc cum illa per obitum eorum respective Possesso-
rum vacassent.

Rursus in hac noviter erigenda Parochiali Ecclesia unum
prescripsit esse instituendum Archipresbyteratum pro uni-
ca, & principali Capituli Dignitate, ac etiam esse insti-
tuendos octo Canonicatus, quorum geminis Curatis nun-
cupandis imminere deberet Cura Animarum Parochianor-
um subjectorum alijs Parochialibus Ecclesiis, ut supra,
Collegiatæ Ecclesiae unitis, nimisq[ue] S. Mariæ della Ren-
dola, & S. Margaritæ: Mandavit insuper Archipresbyter-
atum dictæ Ecclesiae Collegiatæ conferendum esse Aloy-
sio Viola, nec non primum ex duobus Canonicatibus Cu-
ratis assignandum esse Dominico Visca, & alterum Ber-
nar-

nardo Antonini: Quo verò ad Seraphinum de Rocchis, qui eidem Bernardo fuerat Deputatus Coadjutor in regimine, & Administratione supprimenda Parochialis Ecclesiae S. Mariæ della Valle in Collegiatam erigendæ, voluit, ut ille sine novo examine confirmaretur Bernardi Coadjutor in regimine tamen, & Administratione secundi Canonicatus Curati, & secundæ Curatæ Præbendæ, eidem, prout unicuique ex prædictis Rectoribus, quo usque vixerit, reservatis fructibus Parochialis Ecclesiae, quæ ante illius suppressionem ab unoquoque eorum detinebatur.

Verulanus Antistes, cui Litterarum Apostolicarum executio commissa fuerat, Decreto suo prædictas Parochiales Ecclesias suppressit, & in Collegiatam erexit Ecclesiam Sanctæ Mariæ della Valle, prout etiam de Archipresbyteratu providit Aloysium Viola, assignavitque primum Canonicatum Curatum Bernardo Antonini, nec non Seraphino de Rocchis illius Coadjutori, alterumque Canonicatum Curatum contulit Dominico Visca, eosque respective in veram, realem, & actualem possessionem Archipresbyteratus, & Canonicatum Curatorum immisit.

Erecta vix dicta Collegiata, plurima exorta sunt dissidia Archipresbyterum inter, & Canonicum Curatum Bernardinum Antonini, ejusque Coadjutorem Seraphinum de Rocchis tam super exercitio Curæ Animarum ejusdem Collegiatæ Ecclesiae, quam super Præminentius eidem Archipresbytero debit is. Difformia super hinc inde promotis prætensionibus fuerunt Episcopi provisionalia Decreta, tandem Archipresbyter expedivit Monitorium in Episcopali Verulana Curia petens manutentionem = in pacifica, & quieta possessione juris exercendi Curam Animarum Parochianorum dictæ Ecclesie S. Mariæ della Valle, quam ante illius erectionem in Collegiatam ejus Rector pro tempore existens exercebat, & in ea Sacra menta privative quoad omnes alios administrabat ad formam Litterarum Apostolicarum, & successive decreti Illusterrimi, & Reverendissimi D. = cui petitio nata Sententia respondit Episcopus = Non competiisse, neque competere dicto Rev. Arcipresbytero assertam manutentionem, quin immo in exercitio Curæ Animarum prefatae insignis Collegiate manutenendos fore, & esse dictos RR. Canonicos Curatos Antonini, & de Rocchis.

Et quamvis adversus hauc Sententiam appellationis Commissione fuisset directa Sacræ Rotæ Tribunali, nihilominus SANCTISSIMUS DOMINUS NOSTER per organum Eminentissimi D. Cardinalis ejus Pro-Auditoris avocata Causa a Sacra Rotæ, & a quocunque Jüdice, & Tribunali, illam utpote respicientem executionem Bullæ electoris Collegiate in Monte S. Joannis, delegavit huic Sac.

Con-

Congregationi cum omnibus facultatibus, coram qua iura circumferuntur ab utraque parte.

Ponderandum est, Archipresbytero Viola tam inspecta Juris Communis dispositione, tam spectato tenore Litterarum Apostolicarum, quam etiam perpenso vel ipso Executoriali Decreto, incumbere exercitium Curæ Animarum Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ della Valle, eidemque omnes supra cæteros Canonicos Præminentias deberi. Primus namque Presbyterorum est Archipresbyter, qui alij Presbyteris præstet, & Curam habet Animarum ad Text. in Cap. Officium 3. cap. fin., & tot. tit. de Offic. Archipresbyter. Barbos. in collect. DD. lib. 1. Decret. tit. 24. de Offic. Archipr. cap. 3. num. 1., & seqq. Gonzal. lib. 1. Decret. tit. 24. de Offic. Archipresb. cap. 1.

Collimat in idem tenor Litterarum Apostolicarum, in quibus post sequutam erectionem Collegiatæ demandatur institutio Archipresbyteratus, qui in eadem Collegiata Ecclesia = Dignitas principalis, & unica, Sedisque Apostolicæ præfatae dispositioni semper reservatus existat pro uno Presbytero futuro illius Archipresbytero, qui ejusdem primodiæ Parochialis Ecclesia in Sæcularem, & insignem Collegiatam, quæ etiam Parochialis, ut antea, existat, Ecclesiam, ut infra erigenda, illiusque Capituli caput existat, ac in Choro, Capitulo, Processionibus, aliisque Aëlibus, & Functionibus Capitularibus tam publicis, quam privatis ejusdem primodiæ Parochialis Ecclesia in Sæcularem, & insignem Collegiatam, quæ etiam Parochialis, ut antea, existat, Ecclesiam, ut infra, erigenda præsit, & præminentiam, & præcedentiam, primumque, & digniorem locum, nec non Vocem, & Votum in eodem Capitulo habeat, cuique universa, ac omnimoda, tamen actualis, quam habitualis Animarum eorumdem Parochianorum, quæ pro tempore existenti primo dictæ Parochialis Ecclesia Rectori ante illi. suppressionem, & extinctionem bujusmodi imminebat, Curam illiusque liberum exercitium in primodiæ Parochiali Ecclesia in Sæcularem, & insignem Collegiatam, quæ etiam Parochialis, ut antea existat, Ecclesiam ut infra erigenda, plene, & privative quoad omnes alios immineat.

Litteris Apostolicis optime, ut par erat, respondet Decretum Executorialie Verulani Episcopi, qui post demandatam trium Ecclesiarum Parochialium suppressionem, ac extinctionem, Ecclesiam S. Mariæ della Valle in sæcularem, & insignem Collegiatam erexit, instituitque = in ea unum Archipresbyteratum, qui inibi Dignitas principalis, & unica sit, cui universa, & omnimoda tam actualis, quam habitualis Animarum eorumdem Parochianorum Cura, quæ pro tempore existenti præfata Ecclesia Rectori ante illius suppressionem imminebat, plene, & privative quoad omnes alios immineat.

His, quæ superius expendimus, in nihilo adversatur jurius
rea-

reservatio , quam Rectores trium Parochialium Ecclesiarum ante illarum suppressionem appositam voluerunt in resignatione facta in Manibus Summi Pontificis ; Et namque respicit dumtaxat annuos redditus Ecclesiarum Parochialium a resignantibus ad eorum vitam percipientes , non vero honores , & Praeminentias , quas in dictis Ecclesiis illarum Rectores habebant ; aliud namque in jure est emolumenta , aliud honores sibi reservare .

Dignabuntur itaque EE. PP. sapientissime decernere .

- I. An , & ad quem species omnimoda tam actualis , quam habitualis Animarum Cura Parochianorum Collegiate Archipresbyteralis Ecclesiae noviter eretæ S. Mariae della Valle Terre Monis S. Joannis in casu &c.
- II. An , & quæ Praeminentia , Prærogative , ac Functiones competant Archipresbytero ejusdem Collegiate Ecclesiae in casu &c.

Non proposita cum sequentibus .

O SCEN. SERVITII CHORI . Canonici Ecclesiarum Cathedralis Oscae trium Mensium vacationibus quolibet anno perfruuntur , & suarum Præbendarum fructus integre percipiunt . Ut autem iidem frui valeant quotidianis distributionibus , quæ inter præsentes tantum partiuntur , necesse est , ut , exceptis viginti tantum diebus , intersint , & inserviant . Hinc cum grave hoc sit ipsis ob assiduum servitium , quod Ecclesiarum præstare coguntur , supplices instant , & orant , ut sibi quadraginta quinque vacationis dies elargiantur , quin distributiones , aliosque fructus a præsentibus percipientes amittant , prout simili privilegio Capitulum Metropolitanæ Ecclesie Cæsaraugstanæ potitur .

Sess. 24. cap. 12.
de Reform.

Episcopus de more requisitus , acceptis Testium depositi- nibus retulit = Cathedralem Ecclesiam O'censem continuum , ac laboriosum servitium requirere , rursus = Ecclesiam ita con- stractam esse , ut suæ naturæ , & situ a Cali intemperie sit inde- fensa , acrem aestate summe servidum , hyeme ad extrenum usque rigidum experiri = Ulterius = Canonicos vi peculiarium Ecclesiarum Constitutionum , ac consuetudinum quatuor menses ad lucrandos fructus quolibet anno vacationis babuisse , qui post Vrionis Decretum ad tres tantum reducti fuere , quin tamen ex- sensi fuerint viginti , quos habebant , vacationis dies ad per- cipientes quotidianas distributiones , ac denique = Cæsaraug- stanam Ecclesiam bujus Provinciae Metropolitanam tres Menses quilibet anno vacationis habere oportescient fructus , ad dis- tributiones vero quadraginta quinque dies , proindeque cen- suit , gratiam esse concedendam , ut fusius hæc omnia li- quent ex dicta relatione , quæ hodie a Canonicis circum- fertur .

Quo

27. Aprilis 1776.
Quo circa, hisce omnibus perpenitus, grave non erit EE. PH.,
decernere.
*An Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiae Cathedralis Oscen. sit in-
dulgenda vacatio quadraginta quinque dierum in casu &c.*

*Sess. 21. cap. 6.
de Reform.*

CAMERINEN. TRANSLATIONIS ONERIS MIS-
SARUM. Petrus Paulus Ferretti, hærede sibi ex asse-
scripta Ecclesia S. Josephi Terræ Murri Camerinen. Diœ-
cesis Jurispatronatus Familiæ suæ, ubi sepelliri voluit,
quatenus inibi vita fungeretur, veluti accidit, tres in
ea Cappellaniæ mère Laicales post ejus obitum, nonnul-
lis oneribus, adjectis erigi jussit. Jus vero nominandi ad
unam ex prædictis Cappellaniis Macario Sparapani Levi-
ro suo, ejusque descendantibus Masculis ordine Primo-
genituræ reliquit, æque ac Cappellano tantum a prædicto
Macario nominando, cui etiam suæ hæreditatis Admini-
strationem tribuit, quoties in id electus Cappellanus assen-
tiretur, eodemque postmodum servato Primogenituræ
ordine, ad alias pariter duas Cappellaniæ erigendas jus
nominandi, & Antonio Josepho quondam Nicolai Ferret-
ti, & Dominico Conforti distinctim pertinere demanda-
vit; Deficientibus verò Masculis ex Masculis sibi prædilec-
tis, vocatisque, Testator nominandi jus Communitati-
bus Murri, & Casalis detulit.

Onus autem idem Testator Cappellaniis injunxit celebratio-
nis quotidianaæ Missæ in prædicta Ecclesia S. Josephi per se-
ipso, & non per alios adimplendum, distributis cuilibet
ex Cappellaniis celebratiqnis horis in qualibet hebdomada.
Summo enim aurora mane in hebdomada Sacrum celebra-
ri jussit pro Anima Defunctorum Familiaæ suæ, siue
ipsius Testatoris, ac quondam Joannæ Ferretti ejusdem
Testatoris Amitæ per unum turnatim ex dictis tribus Cap-
pellaniis cum applicatione Sacrificii, eumdemque in dua-
bus subsecuentibus hebdomadis hora tardiori, & magis
opportuna Incolis, & Viatoribus Sacrum facere absque
applicatione, idemque servari per alios duos Cappella-
nos mandavit.

In executione m Testamentariorum dispositionis Sacerdos Domi-
nicus Sparapani, tanquam ex descendantibus masculis
Macarii Sparapani in Cappellananum fuit nominatus, qui
bonorum administrationem assumpsit, & onus celebratio-
nis in prædicta Ecclesia S. Josephi adimplevit. Sicuti ve-
rò Ecclesia, in qua fundata fuit Cappellania à Civitate
Camerini distat spatio trium fere lapidum, & quidem per
viam satis asperam, montuosam, præruptamque, hyber-
no præsertim tempore nivibus, & gelu obsitam, ideoque
prædictus Cappellanus ad tuendam propriam valetudi-
nem, atque, ut commodius bonorum administrationem
po sit exercere, supplex postulavit facultatem transferen-
di

di onus celebrationis Missarum vel per se , vel per alium adimplendæ ab Ecclesia S. Josephi Terræ Murri ad quamlibet Ecclesiam Civitatis Camerini ab Episcopo designandam ; Remissa hinc Episcopo juxta morem supplicatione , auditis interesse habentibus , is retulit , quod = *Auditis Parochianis , & Incolis præfatarum Villarum Murri , & Casalis , quorum solummodo quoddam remotum interesse in hac re considerari potest , bi eorum denegant assensum Oratoris petitioni , nulla alia ratione ducti , quam quod sic placitum fuit Cappellaniæ Fundatori = in reliquis verò confirmavit ea , quæ in supplici Libello expressa fuerunt , censuitque gratiam petitæ Translationis esse impertiendam . Edito autem altero Rescripto ab hoc Sacro Tribunali sub die 17. Junii superioris anni , quo injunctum fuit , quod = *Præfigatur terminus Parochianis , atque Incolis Terræ Murri ad deducenda jura sua coram Sacra Congregatione , & interim producatur per Oratorem particula Testamenti Petri Pauli Ferretti respiciens foundationem Cappellaniæ per ipsum retentæ . Mandatis obtemperavit Episcopus , præfixitque Accolis Terræ Murri , & Casalis terminum unius mensis ad deducenda jura coram Sacra Congregatione , æque ac particulam Testamenti transmisit .**

Valetudinis periculum , hyberno præcipue tempore , pertinens Cappellanus Sparapani implorat oneris Missarum translationem ab Ecclesia S. Josephi Terræ Murri ad quamlibet Civitatis Camerini , atque facilius sibi fore concedendam , tanquam uni de linea prædilecta a Testatore , & soli gravato onere administrationis suæ hæreditatis pro Cappellaniarum fundo relictæ , quæ quidem administratio cum totum hominem requirat *ad quamplurima , & affida negotia in diem in hac met Civitate pertractanda , & expedienda sappetere , ita ut ejus mora in ipsa Civitate etiam horum intuitus sit sœpe laetus necessaria , veluti retulit idem Episcopus , ex quibus infert , incompatibilia ferme reputari posse duo onera , administrationis scilicet bonorum in Civitate Camerini , & celebrationis Missarum in Ecclesia S. Josephi Terræ Murri ab eodem Cappellano adimplenda :*

Fortius verò quia agitur de simplici translatione oneris Missarum præsentaneo tantum Cappellano concedenda , non autem de translatione ipsiusmet Cappellaniæ : Agitur ulti-
terius de translatiōne dicti oneris ab una Ecclesia Testatori benevisa ad alteram , quam Testator prælegit in testamento jubens , quod , si deceperet in Civitate Camerini , sepulturæ traderetur in Ecclesia S. Philippi ejusdem Civitatis . Agitur demum de translatione concedenda ab una Ecclesia , in qua præter duas alias Cappellanias ab ipso-
met Testatore relictas cum onere quotidiane Missæ , alia duo Sacra quotidie celebrantur , ut itidem alia duæ extant Cappellaniæ , altera cum onere celebrationis Missa-

rum annuatim numero 80., altera verò numero 40., ita ut quotidianis hinc oneribus adimplendis provisum satis, superque sit Incolis Terræ, non excedentibus Animarum numerum 160. comprehensis etiam alterius Pagi Casalis Colonis, Pueris, & Advenis, cum sèpe sèpius contin-
gat = quod ut plurimum Sacra in dictis Ecclesiis peracta Au-
scultatorem habeant nullum, cum fere omnes per campestria,
rusticalibus asdicti curis, animaliumque custodia, ipso summo
mane & eant, juxta Episcopi relationem.

Hicce tamen omnibus animadvertisendum occurrit obstaculo esse literalem Testatoris dispositionem, qua Fundator Cappellanus injunxit celebrationem Missarum in Ecclesia S. Josephi Terræ Murri Jurispatronatus Familiæ suæ, ac in ea sepulturam elegit, & in ea conditus est, cum in dicto Murri Loco decesserit. Quæ quidem circumstantia sepultura ab ipsomet Testatore electæ tanti est, ut Sacra hæc Congregatio alias censuerit, translationem non esse concedendam: ut in Neapolitana Cappellaniarum 16. Junii & 17. Novembri 1731., Romana translationis oneris Missarum 28. Julii 1731., & in Ariminensi translationis Cappellaniæ 20. Decembri 1732.

Quamvis autem plures afferrentur Causæ ad impetrandam translationem, ac præsertim illa difficilis accessus ad Ecclesiam, in qua Testator Cappellanas fundavit, nihilominus ne Testatoris voluntas laderetur, Sacra hæc Congregatio petitionem translationis rejecit, ut in Ariminensi commutationis Missæ 14. Martii, & 13. Junii 1711., Casulensi commutationis voluntatis 24. Septembri 1718., & in Ariminensi translationis Cappellaniæ 20. Decembri 1732.

Adversatur tandem petitioni hodierni Cappellani præcisa Testatoris voluntas celebrationis quotidiana Missæ summo Auroræ mane quotidie a Cappellanis in orbem per hebdomadam adimplendæ, ita ut quatenus petita translatio concederetur, vel una ex tribus hebdomadis prædicto Sacrificio summo mane adimplendo careret, vel opus esset alios Cappellanos hoc onere gravare.

Supereft tandem instantia pro facultate celebrationis Missarum per alium adimplendæ. Sacra hæc Congregatio, cum agatur de Patrono jus habente Activum, & Passivum Cappellaniæ, sèpissime pro facultate implendi per alium respondit in Romana Cappellaniæ, proposita die 8., & resoluta die 29. Augusti 1722., Janueni Cappellaniarum 14. Aprilis 1736. quoad primum, & secundum Dubium, Civitatis Castelli celebrationis Missarum 4. Augusti ejusdem anni 1736., & in Hortana 3. Decembri 1735.

Hicce perpensis circumstantiis, erit EE. VV. decernere An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

27. Aprilis 1776.

59

S YRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM . Mi-
chael Ardizzone Civis Syracusanus Ecclesiam Immacu-
late Beatae Virginis Conceptioni dicatam a Civitate qua-
tuor milliariis distitam erexit anno 1705. , in eaque laica-
lem Cappellaniam de Jurepatronatus sue Familie funda-
vit cum onere celebrandi pro anima Angeli Ardizzone,
ejus Patris Missam unam singulo die Dominico , ac festivo de
præcepto . Ad manutentionem verò dictæ Ecclesiæ obliga-
vit se , suosque hæredes in perpetuum per solemne Instrumentum ,
nec non pro stipendio Cappellani ad solutionem
quolibet anno Unciarum sex monetæ Siculæ , quæ scut. 14.
& obul. 14. monetæ Romanæ respondent .

Anno 1732. decepsit Fundator , ejusque filii , inter quos An-
tonius Orator , ære alieno dimisso paternam adire hæ-
reditatem , nactique sunt possessionem prædii , in quo fue-
rat dicta Ecclesia edificata ; Missarum verò celebratio fuit
diu neglecta , etiam postquam hoc onus filiis innotuit .
Antonius Orator tandem duodecim ab hinc annis tot Mis-
sas quotanuis celebrare fecit , quot dies Dominici , & festi
de præcepto intervenerunt tempore culturae , & messis in
dicto prædio facienda , solutis Tarinis tribus pro qualibet
Missa , sive obulis 24. monetæ Romanæ , præter expensam
in conducendo Equo pro commodo Sacerdotis .

Qua in re , ut suæ conscientiæ tutius consuleret , Sanctæ Sedi ,
quæ tunc vacabat per obitum san. me. Clementis XIV. pre-
ces obtulit pro abolitione quoad Missas omissas , & quoad
futurum pro gratia reductionis Missarum pro intranti quan-
titate Unciarum sex , detractis etiam expensis pro accessu ;
& recessu Sacerdotis .

Exhibitas preces Eminentissimi Cardinales in ordine Piores
Quagad onera Missarum non adimpleta ad Rev. Fabricam , in re-
liquis ad Sacram Congregationem Concilii = remiserunt , a cu-
jus oraculo pendet hodie adnexi Dubii declaratio .

Orator Ardizzone ad hanc obtainendam reductionem animad-
vertit propter nimium æs alienum a Patre contractum ,
omnia pene bona fuisse consumpta , adeo ut filiis ne de-
dote quidem materna , quæ erat scut. 14. mil. in totum ,
cautum fuerit , ideoque ipsos ad nihil cogi posse , & sponte
hoc onus assumere , ut Coloni tempore messis , & cul-
turæ facilius Sacrum audire possint diebus Dominicis , &
festis , ut latius ex juribus impressis circumferendis .

Auditus de more Episcopus narrata confirmat , votumque
suum ita aperit = Oratorem petita gratia non indignum arbit-
ror , quandoquidem dictæ Cappellaniæ fundationis dote non am-
plius existente , pietatis potius , quam veræ obligationis causa se
satisfactum proficitur . Quin bene idcirco quantum fieri potest
cum dicta Cappellania agatur , nullus dubito . An verò Orator
recto , us dicitur , stet tali E.E.VV. sit judicium .

Verba verò Instrumenti Fundationis sunt hæc : Pro dote cuius
Tom. XLV.

quidem Cappellaniæ præfatus Ardizzone per se, ejusque hæredes, & Successores in perpetuam constituit, & assignavit Cappellano eligendo tam per ipsum, quam per suos hæredes, & Successores, . . . unius sex quolibet anno. Hinc ad Causæ resolutionem notandum est, quam cito corruat omnis Ardizzoni defensio ad suam obligationem excludendam, quoties ipse fatetur & Patris se esse hæredem, & bona paterna possidere, inter quæ prædium illud, in quo Ecclesia fuit ædificata.

Firmata ergo ipsius Ardizzoni obligatione solvendi quolibet anno Uncias sex Siculas pro stipendio Cappellani ab ipso eligendi, illud insuper animadverti debet agi hic de dote Cappellaniæ quantitatibi procul dubio taxative legata; quo in casu necessariò sequitur onerum reductio, si non sufficiat Leg. *Si quis de legat.*

Pleres prostant Sacra Congregationis resolutiones, in quibus hujusmodi reductiones concessæ sunt, quamvis ageretur de Cappellaniis Patronalibus, Patroni verò a præstanto supplemento absoluti. In eleemosina verò determinanda ratio quoque habita fuit de Ecclesiæ distantia, deque difficultate Sacerdotis inveniendi, idque Ordinarii arbitrio commissum.

Sic in Mediolanen. Reductio Missarum, proposito dubio = *An supposito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui velit Missam quotidianam celebrare pro annua eleemosina librarum 300. a Testatore prescripta, si locus reductioni in casu = Responsum prodiit = Affirmative. In Syracusanæ Reductio Missarum = cum ob tenuitatem Aipendi, quod respondebat al. Carlini monetae Romanæ Sacerdotes recusarent eadem Sacra peragere Dubio = An sit locus reductioni Missarum, & respectivo augmento eleemosinae, & in qua quantitate in casu, rescripsit die 10. Martii 1759. = Affirmative pro reductione, & pro augmento arbitrio Episcopi. Tandem in Albintimiliensi. 2. Martii 1765. agebatur de Cappellania Jurispatronatus, cui licet alijs reductio ad manualem fuisse concessa, attamen ob distantiam Ecclesiæ, viæ asperitatem & iter unius horæ, nullus Sacerdos inveniebatur, qui vellet sola manuali celebrare, & proposito Dubio = *An sit locus reductioni Missarum, respondit = Affirmative arbitrio Episcopi durante tantum necessitate.**

Ponderandum denique, non constare de reportata per Oratorem compositione quoad præteritum in Tribunalis Rev. Fabricæ. Quare dignabuntur EE.VV. decernere
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Die Sabbathi 18. Maii 1776. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, praeter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

A STEN. MATRIMONII, Dedimus hanc Causam in Folio Congregationis habitæ die 2. Martii, quæ in sequenti Congregatione diei 30. ejusdem Mensis Rescriptum Negative præmeruit. Cum verò Mulieri succubenti novæ Audientie beneficium fuerit concessum, ipsa ad præsens non sollicita de meritis Causæ ad cumulandas probationes de Viri impotentia, suaque Virginitate dilatationem expostulat. Inquit enim, Peritos tam Judiciales, quam extrajudiciales de vitiis tantum extrinsecis loquutos fuile, numquam verò de aliis internis vitiis judicium protulisse, neque debile, flaccidumque Viri temperamentum perscrutasse, quæ omnia conducere afferit ad agnoscendam Viri impotentiam, maxime si ex mulieris recognitione, quæ iterum postulatur, constet ipsam adhuc Virginem, intactamque esse. Animadvertendum tamen est prædictos tam Judiciales, quam extrajudiciales Peritos non solum perpetuam, absolutamque Viri impotentiam exclusisse, sed ne admississe quidem temporaneam, ac præsentem, qua perpetua, & absoluta deficiente, Matrimonium dissolvi nequit. *Joan. Andr. in cap. frateruitatis num. 3. Sanchez 2. de Matrim. lib. 7. cap. 107. Rot. decis. 91. post Zaccb. quest. Medic. num. 38.*

Quæ quidem impotentia probari neque valet ex Mulieris testimonio, cuius fides suspecta est semper *Cap. super eo de eo, qui cong. gloss. in cap. Accepisti verbo probari de frig. & malef.* Maxime quia Maritus illam negavit, & Periti nullum visibile adesse vitium testati sunt.

Quod tandem Uxor adhuc virgo reperta sit; Quidquid dici debeat de hoc semper dubio experimento, certum est ex integritate Mulieris non concludi impotentiam Mariti, & quidem perpetuam, & absolutam *Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 109. num. 10. Rot. post Zaccb. quest. Medic. legal. decis. 14. num. 38.*

Repetita igitur lectione *Folii ejusdem Congregationis 2. Martii* partes erunt EE. VV. decernere:

An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem exactam per Dominum Secretarium,

Post editam præsertim Causæ definitionem, dignabuntur EE. PP. Dubiis mox describendis quatuor Causarum, quæ in præterita Congregatione dicti 27. nuper elapsi mensis Aprilis discuti non potuerunt, nunc resumpto Folio ejusdem Congregationis, eximia, qua possent doctrina responderem.

*Seff. 23. cap. 1.
de reform.*

*Seff. 25. cap. 13.
de Regul.*

V ERULANA JURIUM PAROCHIALIUM, ET PRÆMINENTIARUM.

- I. *An, & ad quem spectet omnimoda tam actualis, quam habituallis Animarum cura Parochianorum Collegiate Archipresbyteralis Ecclesiæ noviter erectæ S. Maria della Valle Terræ Montis S. Joannis in casu &c.*
- II. *An, & quæ Præminentia, Prærogativæ, ac Functiones competant Archipresbitero ejusdem Collegiate Ecclesiæ in casu &c.*

Dilata, & reportentur, reformatur Litteræ Apostolicæ juxta votum Episcopi die 12. Augusti 1773.

*Seff. 24. cap. 12.
de reform.*

O SCEN. SERVITII CHORI.

An Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Cathedralis Oscen. sit indulgenda vacatio quadraginta quinque dierum in casu &c.

Dilata, & scribatur Ediscopo pro meliori informatione, & referat de numero Canonicorum, & redditu Canoniciatum.

*Seff. 25. cap. 6.
de reform.*

C AMERINEN. TRANSLATIONIS ONERIS MIS SARUM.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Consulendum Sanctissimo pro gratia tantum adimplendi per alium in Ecclesia a Testatore designata.

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM.
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Seff. 25. cap. 18.
de reform.

Non proposita cum sequentibus.

SPOLE TANA Joannes Baptista Mazzapiot i Canonicus infi-
gnis Collegiatæ Casciaæ, & Monialium dicti Oppidi Con-
fessarius cum vidisset columbum in foramine turris campan-
arie, arrépto Sclopo, istu dictum columbum interemis,
quoniam tamen deciderit, cum ex vi ictus repulsus fuerit in
foramen, in quo ille apricabatur. Ut illum extraheret ro-
gavit Aloystium Luciani adolescentem Fabrum murarium,
eique Turris prædictæ clavem obtulit, qui mandato, vel
precibus acquiescens spe munericis allectus per funem se-
dimis suspensum, & mortuum columbum eduxit a fora-
mine, eumque ad Mazzapiotti projectit ex alto; Ast impru-
dens juvenis cum non explorasset funis qualitatem, utrum
illa vel tenuis esset, vel consumpta, nec se sustinere diu
posset suspensum, distracto fune desertus, & derelictus
per altitudinem 82: palmorum ad terram decidit, & con-
tus, elisisque visceribus post biduum interiit.

Seff. 24. cap. 7.
de reform.

Ab Altaris ministeri recessus d. Sacerdos porrexit preces
huic Sacrae Congregationi pro absolutione ab irregularitate
ob d. homicidium casuale forsan contracta; dum in
S. C. Oratoris preces ad trutinam revocabantur, parentes
defuncti institerunt penes eamdem S. C., non esse Oratori
indulgendum, nisi postquam iisdem reparasset damna, quæ
patiebantur ex defectu industria defuncti filii; Sed postea
promota ab instantia recenserunt pacem Oratori per pu-
blicum aënum tribuentes.

Datis litteris ad Ordinarium Loci, retulit hic ob maturam
ætatem Oratoris, & probitatem illius morum, nihil posse
mali contra eundem suspicari; Fiscum adhibitis diligentiis
non potuisse ullius delicti nancisci probationem, pa-
rentes defuncti recessisse ab instantia alias promota; tan-
demque fuit in sensu, Oratorem, cum nec venationi, ut
ait, etiam Clericis permisæ sit nimium deditus, idèò
Eminentissimorum Patrum clementia dignum esse.

His itaque necessariò præmissis, queritur an Oratoris peti-
tioni sit indulgendum.

Ad cognoscendum an quis ex casuali homicidio irregularis
factus sit, traditur a Doctoribus celebris distinctio; ajunt
namque: vel quis dat operam rei licite, vel illicitæ; Si
datur

datur opera rei licitæ, tenent nullam contrahi irregularitatem: si verò rei illicitæ, tunc affirmant talia facientem irregularitatis labē inquinari.

Tota igitur quaestio difficultas posita in eo esse videretur, an venatio, quæ dedit causam morti Lucianū, sit dicendæ res licita, vel potius illicita. Quantum Doctores sunt concordes circa doctrinam supra relatam, tantum circa hanc discrepant inter se sa. mem. Benedictus XIV. in tractatu de synodo lib. 11. cap. 10. num. 8. exposita controversia, concludit INDECISA remanere = ibi = Cum duo sint venationum genera, alia squalida clamorosa est, alia quieta &c. binc orta est quaestio inter DD. an utramque sit Clericis interdicta; solam clamorosam illis vetitam affirmant Gloffa, Silverster, Bellett, Lessius, Piringbius, Reinventus. At licet hæc opinio communior sit, magisque inter Doctores recepta, oppugna certe videtur juri conformior, siquidem allegati Canones a venatione Clericos arcent, quæ non armis, sed solis avibus, ac propterea sine ullo strepitu, & tumultu exercetur &c. Accedit, quod quamquam in jure receptum sit ex homicidio mere casuali ab eo perpetrato, qui dabat operam rei licite, nullam incurrit irregularitatem; vobisominus S. C. Concilii sapientis irregularitatem declaravit Clericum, qui cum vacaret venationi non clamorosæ, sed quietæ hominem fortuito interficerat, quod utique argumento est eam existimasse omnem venationem etiam novi clamorosam esse Clericis probabitam: Verum cum fortasse S. C. ita declaraverit ed quod non satis compertum bibaverit, a Clericis, de quibus agebatur, omnem adhibitam fuisse diligentiam ad evitandum homicidium, quod profecto necesse est, ne ex illo quaquam ex licto opere absque dolo subsequetur irregularitas, quod cum communi ducent Covarruvias, Ugelinus de irregularitate, AVILA codem tractatu &c. IUDICIRCO REMANET ADHVIC INLECISA.

In hoc igitur rerum statu operæ pretium erit duo animadvertere: primum an Orator dum mandavit Lucianio extractiōnem Columbi immunis fuerit a culpa: alterum verò, quæ species culpe requiratur ad contrahendam irregularitatem ob homicidium casuale, nam circa culpe gradum diversa sentiunt Doctores.

Aliqui apud Suarez. disput. 45. de censuris sect. 5. num. 4. putant sufficere culpam levem, alii cum Abate in capite 7. de pœnit., & remiss. num. 3. Covarruvias in Clementin. si furiosus parte 2. §. 4. num. 9. Rosell. verbo homicidium 3. Tabien. verbo irregularitas 2. num. 4., & alii apud d. Suares loco cit. num. 5. firmiter sufficere aliquando eiam levissimam; denique alii existimant neque levem culpam sufficere, sed latam require Avila part. 7. de censuris disput. 6. section. 1. dub. 11. Laiman. lib. 3. tractatu 3. part. 3. capit. 10. num. 3., & alii.

Circa speciem culpæ videtur Orator *'latam* admisisse , nam dum mandavit , NON PRÆMONUIT MANDATORIUM, ut debitas cautelas *ovnino* servaret , & coniicere debebat executionem Mandati summo cum vitæ discrimine esse conjunctam ; alia verò ex parte , minui culpæ pondus ex eo videtur , quod mandavit non solum illi , qui faber erat murarius , & annorum 30. circiter , SED ERAT SOLITVS EXEQVITALIA mandata, sicut illius frater nomine Emigidius consuescit ; quo casu *juxta sensum Fagnani* non esset irregularis ; etenim hic Doctor *in capite quidem de homicidio num. 6.* tenet , quod ille = qui *fuit in causa ut faber lignarius incederet per teclum ut illud componeret , non esse irregularēm*, si ille *collapsus moriatur , dummodo sponte id operis affumperit , & alias exercere consueverit .*

Pro absolutione Oratori elargienda , ultra favorable Ordinarii votum , collimant etiam parentes defuncti , qui pacem , & pristinam benevolentiam Oratori restituerunt , & ipse met videtur etiam defunctus præstissime deponit enim illius Confessarius , quod , dum morti erat proximus , fassus est neminem odio habere , quia tale infortunium subiisset . Pervenis itur facti circumstantiis , quæ in præsenti casu concurrunt , Emi Patres assueta clementia , & aquitate dignentur definire .

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. & quatenus affirmative.*
- II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

INTERAMNEN. REDUCTIONIS . Paulus Porchetta Castris Rocchæ S. Zenonis Interamnen. Diæcesis anno 1635. testamentum condidit , quo scripto sibi prius hærede Nicolao ejus filio , præcepit = *Quod de bonis ipsius Testatoris post mortem Nicolai sui filii , quatenus moriatur sine filiis legitimis , & naturalibus , hæredes , vel successores in bonis ipsius Testatoris teneantur extruere , vel extrui facere unam Cappellam valoris scutorum 200. in Ecclesia Beatae Mariae SSmi Rosarii Castris Rocchæ , & ponere ad alium parpetuum Censum alias ducenta monetæ , & quod de fructibus Census prædicti sit Cappellanus eligendus a Successoribus Domus , & Familia ipsius Testatoris , onore tamen iuncto Cappellano prædicto , & pro tempore in perpetuum celebrandi , vel celebrare faciendi unam Missam qualibet hebdomada in perpetuum pro anima ipsius Testatoris , Filii , suorumque .*

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

Piam hanc dispositionem omnibus in partibus, quibusdam tamen oneribus, ac conditionibus adiectis, Nicolaus filius adauxit. Is namque præter summam scutor. biscentum a Testatore relictam, aliam de proprio impendidit in extuenda Cappella in Ecclesia Beatæ Mariæ SSÆ Rosarii Castræ Rocchæ, æque ac etiam pro fundo Cappellaniæ præter summam scutorum biscentum a Testatore constabilitam, alia scuta tercenta superaddidit. Duo tamen præcipue Nicolaus Porchetta in ejus supremis tabulis an. 1672. conditis, quoad erectionem Cappellaniæ exequenda esse voluit. Primum, quod pro Fundo Cappellaniæ stare deberet = una sua possessione posta nel Territorio di Terni in vocabolo *la Sera*, lege tamen Cappellanis adiecta, che si debbano chiamare, e debbano stare contenti, e sodisfatti dell'i detti scudi 200. lasciati dal detto quondam Paolo, e da esso Testatore lasciatigli, ed assegnatili nella Terra come sopra senza poter pretendere, che si ponghino a Censo, giudicando esso Testatore così più espidente al detto Cappellano, e Cappella, e caso che detta Cappella, o Cappellano pro tempore non volessero, o non potessero per qualis voglia Causa accettare li detti scudi 200. nella sopradetta Terra, il presente Legato, o disposizione dell'i feudi 300., come sopra lasciata si abbia come non fatta. Alterum verò, quod Cappellanus pro tempore præter onus celebrationis unius Sacri in hebdomada ad formam Testamentariae dispositionis Pauli Porchetta, teneretur quoque in qualibet pariter hebdomada ad celebrationem aliarum duarum Missarum. Hisce conditionibus, cum ad erectionem Cappellaniæ ordinaria Auctoritate fuerit deventum, quilibet hinc ex Cappellanis pro tempore trium Missarum celebrationem ad præsens usque adimplevit.

Modò autem cum prædictus Cappellaniæ fundus maximam deteriorationem, ac diminutionem passus fuerit occasione Alluvionum decurrentium in contiguo Foveo *la Sera*, ita ut ejusdem Fundi medietas prorsus corrosa, devastataque fuerit, neque alios fructus reddat præter annua scuta octo, & obul. 5., proindeque Clericus Joannes Claudiani Interamnenensis uti præsentaneus Cappellanus suppplex reductionem Missarum expostulat.

Auditio de more Episcopo, is transmisisti, tum dispositione utriusq[ue] Testatoris, tum etiam Peritia Agrimensorum Civitatis Interamnæ, retulit, Patronos consensum præstisse pro reductione Missarum, & vera esse ab Oratore in supplici libello enarrata, concluditque petitam reductionem esse indulgendas.

Ponderandum est, quod cum Testator Fundum Cappellaniæ taxative designaverit =, con affiecare li detti scudi 300. in tanto Terreno della medesima Possessione, Sacra Congregatio diminutis redditibus bonorum, quæ pro Missarum adim- ple-

plemento constituta fuerunt , petitam reductionem indulgendarum esse censuit in Romana 10. Maii 1727. , Vigiliens. Decanatus 23. Julii 1727. , Necessaria reductionis onerum 3. Julii 1734. , Romana Subsidiorum Dotacijm , & celebrationis Missarum 22. Septembri 1736. , & in Firmiana Querum Missarum 2. Junii 1764.

Quod verò pertinet ad constabiliendum Missarum numerum , Sacra Congregatio ita distinguendo respondit in Viterbiens. Cappellaniæ 14. Decembris 1743. Nam si agitur de onere Sacrorum jam agnito , & dudum insplete , & hoc casu , si diminutio fortis contingat , minuendum onus Sacrorum est , servata proportione eleemosynæ manuatis , quibus perpenitus , dignabuntur EE. PP. respondere .

An , & quomodo sit locus reducendi Missarum in casu &c.

*Seff 21. cap. 7
de Reform.*

LEODIEN. PROROGATIONIS INDULTI . Decanus , ac triconta Canonici Collegiaæ Ecclesiæ S. Phoili- Jani Oppidi Fossensis in Diœcesi Leodiensi , attenta eorumdem Præbendarum modicitate , ad resarcendam Ecclesiam , ejusque angustum ambitum augendum , obtinuerunt anno 1722. a san. mem. Innocentio XIII. , ut omnes , & singulos fructus duorum annorum cuiuslibet Canonicatus , & Præbendæ per obitum , nec non unitas etiam , seu primi anni cuiusvis itidem Canonicatus , & Præbendæ aliter quam per obitum respectivæ Ecclesiæ , ejusque ambitus reparationem , nec non in augmentum Fabricæ , attenta illius tenuitate spatio vicenniū applicandi . Ac interim sumam trium millium scutorum in urgentiores præmemorati Aedificiū reparationes ad censum super quibuscumque Ecclesiæ bonis accipientis cum onere , quod dictum censum ex redditibus tam at eandem Fabricam ad præsens spectantibus , quoniam illis sic applicandis redimeret .

Considente Sacra Congregatione indultum hoc prorogatum fuit de decennio in decennium , quod modo expirat , ut ex Leodien. Prorogationis Indulti 19. Iunij 1765 De prorogatione alia ad viginti annos nuper insteterunt ob eadem onera , ac infortunia , novaque adiuncta . Relatis verò pre-cibus in Congregatione diei 19. Augusti proximus elapsi , prodidit Rescriptum = Ponatur in folio , exquiratur nova informatio juxta mentem . Mens autem fuit , ut dispunktis Capituli rationibus secerneretur quid , & quantum ex florenis octo millibus ex postremo decennali Indulto cumulatis in causas in eodem Indulto contentas erogatum fuerit .

Retulit Episcopus Leodien., tantum abesse, ut dicta summa florenorum octo millium in alias causas in Indulto non expresas fuerit erogata, ut imò pro reparatione Ecclesie, aliisque ad Cultum Divinum necessariis debauerit Capitulum ex propriis redditibus superaddere aliam summam florenorum trium millium circiter; Nam omnes reparations ascenderunt ad florenos 10921. 2. 1., adeo ut licet postremum Indultum concessum quoque fuisse pro constructione Ecclesie de Sosee, & Domus Parochialis, & pro congrua Vicarii, attamen Capitulum h.ec omnia onera suis sumptibus ferre debuit, quæ ascendunt ad summam florenorum decem millium, veluti patet ex computis Capituli, & ex rationibus disputationis.

Hinc concludit = ut æri alieno, quo gravati existant, satisfacere, & illud extinguiere, Ecclesiam suam Fassensem novis ornamenti, aliisque ad Officia Divina necessariis, & summo opero dirutis instruere, novi Organi. & pavimenti necessariam constructionem incipere, duas ex majoribus Campanis fractas refundere, nec non ligneam structuram Campanus omnes sustinenter sine mora magnis cum expensis reficere, vel forte totiliter construere, alias quo reparations ad decorum, & ornamentum Domus Dei desideratas perficere possunt, & valeant, Sancti Iohannes humillime supplicarunt pro obtainenda benigni Indulti quæcumque prorogatione, quam gratiam, attenta præmissorum veritate, considerataque tara Fabricæ, quam Massæ Capitularis ejusdem Ecclesie reddituum modicitate ipsis concedi posse censeo.

Renovat hinc modò Capitulum preces pro petita prorogatione. Inquit eas ipsas necessitatis causas modò urgere obtenti Indulti, imò eò magis aductas esse. Elatio decennio in reparationem Ecclesie ultra florenos 8000. ex Indulto perceptos, debuisse talios 3000., ære alieno contracto, absumi: Ingens aliud æs alienum florenorum decem millium pro constructione Ecclesie de Sosee, Domus Pastoralis, & pro Congrua Vicarii contrahi debuisse. Adhuc innumeras superesse complendas restauraciones Collegiatæ Ecclesie, quæ necessariae sunt, nec dilationem patientur.

Supervenerunt insuper plura infortunia, novaque nuper obvenerunt onera: Auctoritate enim Consilii Brabantii ad ingentes expensas reædificationis Domorum Pastoralium de Bognee, & de Huppigne Canonici Collegiatæ Ecclesie S. Pheilloni adacti fuerunt, veluti etiam per tres sententias Consilii Namurcensis constructioni ex integro Ecclesie de Sosee, & præstationi Congruæ ejus Vicario iidem subire debuerunt, ac pariter de die in diem arbitrio Dicasteriorum Regionum ipsi coguntur, vel ad ælificandas alias Ecclesias, vel ad augendas Vicariorum, aliorumque Presbyterorum Subsidiariorum Congruas, ac tandem gravissimum fen-

18. Maii 176.

69

Penetrerunt damnum ex recenti incendio, quo tota Villa de Bonne una cum fratribus, decimis, aliisque Canonico-rum substantiationi destinatis, & in ea servatis penitus absumpta est.

Ad hec verò tam gravia onera ferenda neque redditus Fabricæ Ecclesiae, qui vix ad annua scuta decem ascendunt, neque Canonorum redditus novis hisce oneribus, ac contributionibus maxime imminuti pares esse possunt. Major quippe Bonorum pars cum in ditione Belgii Austriaci sita sit, proptereaque novis in dies, iisque gravissimis oneribus subjiciatur, tum per novas subventiones Principi exolvendas, tum per nova Edicta, quibus Decimatores Ecclesiastici ad insuetas contributiones adiguntur.

Addunt demum petitam prorogationem nihil a jure exorbitare, quando agitur de favore Ecclesiarum Concil. Roman. tit. de reædific. Eccles. cap. unic., & cap. si proper de Rescript. in 6. Similia passim extare Privilegia, & quidem perpetua Leodii in ipsa Cathedrali Ecclesia, atque in Collegiatis S. Petri, S. Pauli, & S. Dionysii.

Episcopus Leodianus in sua præcedenti informatione hæc omnia retulit, probavitque, concludens = *Hæc sane talia sunt, ut perennis aliunde tum pauperie Fabricæ eorum Ecclesiae, tum fructum Massæ Capitularis ad honestam 30. Canonorum substantiationem, vix, ac ne vix quidem sufficientium commoditate, spes nulla affulget, fore, ut unquam valeant dicti devoti Oratores æs alienum, quo inviti, & absque ulla sui culpa gravati sunt, extinguere, suamque Ecclesiam ornamenti, ceterisque pro decenti Officiori Divinorum celebratione necessariis instruere, nisi de benignitate Apostolica ipsis subveniatur per petitam Indulti prorogationem ad tempus annorum viginti ad minimum. Nec enim meliorem ex parte Tribunalium Brabantinorum conditionem ipsis tam cito licet sperare. Quare prorogationem petitam ipsis concedi posse censeo.*

Quæ sanxit Concil. Sess. 21. cap. 7. de Reform. de Parochialibus Ecclesiis reficiendis, & restaurandis notissima habentur. Quemadmodum, & quod in eam causam aliquando etiam Subsidia dotalia collata sunt *Sacra Congregatio in Syracusa* 8. Februarii 1713. *Magdalunen.* 22. Aprilis 1719. & in Amerina 24. Novembris 1764. Aliquando etiam legata Misericordia Amstaz. de Causis Piis lib. 1. cap. 14. n. 36. lib. 2. cap. 12. n. 35. Brasch. de potest. Eccles. tom. 3. cap. 24.

E.F. PP. dijudicent

An sit locus prorogationi Indulti in easu Gre.

NE.

N^o EPESINA REDUCT'ONIS. Sacerdos Christopherus Amari Terra Malleani Pecudatitii postquam Cappellam Beatae Virginis Annuntiatæ dicatam in Parochiali Ecclesia ejusdem loci erexerat, anno 1623. condito Testamento ita disposuit = Item lascia per ragion di legato, che l'infra- scritti suoi Erèdi, e Successori siano obbligati in perpetuo far dire uella sua Cappella dell'Annunziata due Messe la Settimana, cantar la M. tre volte l'anno, cioè l'Annunziazione, Assunzione, e Natività della Madonna, cantar ogn'anno il Vespero li Vigilia, e Festa dell'Annunziata, ed il primo d'non impedita dopo d. Festa far ogn'anno l'Anniversario in d. Cappella, dove si dicano almeno tre Messe di Requie, una cantata, e due lette . . . E M. una la settimana con un Anniversario l'anno lasciata dal M. Massimiano Amari . . . Item un'altra Messa la settimana con un Anniversario l'anno lasciata da D. Vincenza Amari, e Fedelio Amari.

Plura hisce implendis oneribus designavit Prædiolas in reliquis verò ejus Bonis perpetuum agnatitium Fideicommissum constituit, omni prorsus alienatione, & detractione prohibita, & cum hoc vinculo: Acciò tutti li Beni stabili &c. non siano dissipati, ma si mantenghino intieramente, e perpetuamente sotto il Fideicommissum per assicurazione, e mantenimento dell'elemosina delle M. se, Vesperi, ed Anniversarii da dirsi nella detta Cappella.

Successit nuper in hac Fideico munuso Jo. Baptista Amari Orator jure sue vocationis, illudque valde diminutum invenit deperditis fundis pro valore scut. 1000. circiter ob alienationes a primis vocatis præsertim factas. Quidquid verò supereft id totum diuturnis litibus fuit ab ejus Authoritate vindicatum ci ca annum 1700. a tertius Possessoribus quibus pro melioramentis coram Jadicis liquidatis soluta sunt scut. 12. 82. cum translativa iurium cessione, annus verò redditus non excedit annua scut. 30. 90.

Hinc cum Misericordiarum celebratio negligeretur, Jo. Baptista Orator pluries Sacrae Visitations tempore fuit coactus a Nevelino Episcopo ad petendam quoad præteritum compositionem, & in futurum reductionem, quam ab Eminentissimis PP. fieri postulat pro viribus Fideicommissi, ut ipsi aliquod supersit emolumen tum jure vocationis, tum pro expensis litium, & melioramentorum ab ejus Auctoritate.

Episcopus pluribus documentis narrata confirmat, & Oratoris precibus censet indulgendum his verbis: Quorum quidem Bonorum fructus utpote consilentes nunc in parva quantitate scut. 31. circiter . . . impares videntur ad sopportanda onera a Testatore fortasse inadvertenter prescripta, ni dicamus a quota, & redditis deficitis absorti, nam si consideretur etiam portio aliqua dodrantis hodierno heredi persolvenda, nil pro legatis per-

petuis remanebit . . . Quocirca esset in sensu, ut, præmissis non obstantibus, hæres præsentaneus gravandus sit onere duarum Missarum in qualibet ex septem Festivitatibus per annum B.M.V. quas quidem Testator solemnizari peculiariter jussit . . . Et ita auditis interesse babentibus, præsertim ipsomet Loci Archipresbytero, qui mibi consensum præstlit, simulque retulit neminem alium extare, qui quamvis citatus, & per Edictum intimatus contradicat.

Dubium esse non potest ex Testamenti littera superius allata, quin omnia Bona a Testatore relictæ, sive peculiariter designatae, sive Fideicommissio subiecta, hypothecata sint pro istorum onerum implemto. Hinc pro petita reductione concedenda animadversione dignum videtur, an locus eidem esse possit, quoties omnia bona, quæ Orator possidet, hoc onus ex fundatione habeant infixum, & an ea sufficiant pro ejusdem implemto, uti non impugnatur. Constat enim est Sacra Congregationis regula, ut tunc solum onera reducantur, præsertim Missarum, quando redditus iis implendis non sufficiunt.

Quo verò ad melioramenta, quæ ab ejus Authore soluta dicuntur, licet pro eorum repetitione jura faveant, ut saepius Rota, & Sac. Congregatio definivit, præsertim in Ruben nullitatis alienationis ad quartum Dubium 28. Augusti 1723., attamen in casu ponderandum videtur utrum post tot annorum lapsum imputari debeant in alienationes Fideicommissi ab hæredibus gravatis factas, & fortasse ab ipso Oratoris Authore.

Æquitas tamen maxime Canonica animadvertisendum suadet tum Joannem Baptistam Oratorem esse Testatoris agnatum, & sat mediocris fortunæ, ut ex Inventario paterno conjicitur, cui ex purificata vocatione jus est ad Bona Fideicommissaria, tum Causæ piæ interesse, ut quis propria allectus utilitate Bonorum studeat reintegrationi, & manutentioni, præsertim cum Cryptæ Domunculæ, & Agelli facile decrementum patientur, quod si quis jam non præstitisset, de ipsa Causa pia actum esset.

Si verò de modo facienda reductionis sermo sit, præ oculis maxime habenda videtur illa S. Congreg- regula, quod reliqua potius onera, quam Missæ ratione suffragii ex opere operato, reducenda sint, nisi aliter Testatoris voluntas suadeat. Si verò de Missis lectis, & cum cantu res sit, Sac. Congregat. die 4. Augusti 1725. in Romana censuit = Quando aliquid legatum est complexivum Missæ cantatæ, & Missarum lectorum, tunc orantes legati redditus si non sufficiant pro utroque onere implendo, erogandos esse in celebrazione Missarum lectorum, deleto onere Missæ cantatæ = lib. 75. Decretor. pag. 431. a ter. Quod locum habet etiamsi bona a Testatore provenientia, opportunis adhibitis diligentias, repe-

18. Maii 1776.

riri non possint , ut ex instructione Episcopis transmitti
solita fuisse animadvertisunt *Benedictus XIV. de Syn. Diæces.*
lib. 13. Cap. ultim. num. 23. & 34. , & Fagan. Cap. Ex parte
num. 34. de Constitut. uterque in Secretarii munere optime meriti.

His omnibus perpensis EE. PP. definient
An, & quomodo sit locus reductioni , in easu &c.

473

Die Sabbathi 22. Junii 1776. in Pq-
latio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infrascripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

Rogantur Eminentissimi PP. Folium Superioris Congre-
gationis resumere, & Dubiis quinque sequentium Cau-
tulan, quarum Resolutio hodierno examini reservata fuit,
respondere.

SYRACUSANA REDUCTIONIS MISSARUM.
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

*Seff. 24. cap. 18.
de Reform.*

Affirmative, & scribatur Episcopo juxta mentem, &
mens est ut præter expensas accessus, & recessus Sa-
cerdotis ad Ecclesiam designatam taxet pro sua Con-
scientia incommodum dicti Sacerdotis, firma re ma-
nente obligatione Oratoris pro subministracione uten-
silium, & ornamentorum dictæ Ecclesiæ.

SPOLETANA.
Dubia.

*Seff. 24. cap. 7.
de Reform.*

- I. *An constet de irregularitate in casu &c. & quatenus Affirma-
tive.*
- II. *An sit locus dispensationi in casu &c.*

Pro Dispensatione ad Cauthelam.

INTERAMNEN. REDUCTIONIS.
An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

Adimpletis oneribus Legati Pauli Porchetta in reliquis
pro reductione ad ratam manualis.

*Seff. 21. cap. 7.
de Reform.*

L EODIEN. PROROGATIONIS INDULTI.

An sit locus Prorogationi Indulti in casu &c.

Affirmativè ad Decennium juxta formam præcedentium
Indultorum,

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

N EPESINA REDUCTIONIS.

An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta Instructionem.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

F AVENTINA DISTRIBUTIONUM, Fratres de Severolis anno 1517., constituta Dote in anno redditu Du-
catorum quindecim, a sa. mem. Leone X. Archidiaconatum, reservato Jurepatronatus favore eorum Familiae, in Ecclesia Cathedrali Faventie erigi obtinuerunt. Cæteras intèr concessiones Summus Pontifex Archidiacono indul-
sit, ut de consensu Præpositi pro tempore existentis, & capi-
tularij, quotidianas distributiones pro sua rata percipe-
ret, nec non etiam Clericum ex prædicta Familia, dummo-
do septennio major esset, & impetrasset dispensationem,
habilem, ac idoneum ad præsentandum declaravit. Eodem
verò anno idem Pontifex, firmo remanente Jurepatrona-
tus favore Familiae de Severolis, Præposituram S. Bernardi
Archidiaconati univit, secuta Archidiaconatus erectione
idem Fratres de Severolis anno 1518., facta oblatione
tot Bonorum stabilium favore Mensæ communis, insteter an-
penes Capitulum, ut Archidiaconus ad participationem
distributionum quotidianarum admitteretur. Huic pet-
tioni anno 1526. Præpositus, & Canonici annuerunt:
dummodo dictus R. D. Achilles (eo tempore Archidiaconus
serviat in dicta Ecclesia, prout faciunt alii Canonici, qui parti-
cipant de dictis distributionibus. Hæc omnia verò sive in Bu-
la erectionis contenta, sive a Capitulo favore secundu-
m hujus Dignitatis Archidiaconi exarata, Summus Pontife
Paulus III. anno 1541. confirmavit.

Variis autem temporibus ad plures de Familia tamen Sevi-
roli, quamvis ætate Minores prædictus Archidiaconus
delatus fuit. Dispensationem enim ætatis a sa. mem. U-
bano VIII. Eques Carolus Severoli annorum sexdecim con-
tinuit, veluti etiam parem dispensationem sa. mem. B-
enedictus XIV. Comiti Carolo Hyeronimo Severoli ann-
rum quindecim indulxit, ac tandem anno 1773. Clericis

22. Junii 1776.

75

Antonius Severoli adolescentis annorum septemdecim
etatis dispensationem a sa. mem. Clemente XIV. asse-
quutus est. Is itaque, priusquam Archidiaconatus posse-
sionem nancisceretur, Constitutiones Cathedralis Ecclesiae
Faventiae juxta morem Canonicorum jure jurando serva-
re promisit, quibus, & præcipue in Constitutione quinta
sanctum est = *Quod nullus ipsorum quantuncunque alias ido-
neus sit, admittatur ad integrum perceptionem fructuum, sive
distributionum quotidianarum, neque vocem in Capitulo habeat
activam, etiamsi ab aliis admitteretur, donec fuerit in Præbi-
terum ordinatus &c. In Minoribus vero constituti, quamquam
de jure eligi, & confirmari possint, nihil tamen percipient ex di-
stributionibus ipsis, neque vocem in Capitulo habebunt.*

Antonius Severoli prædictus postquam sui Archidiaconatus
possessionem nactus fuit, supplicem obtulit libellum Sum-
mo Pontifici, postulavitque, Studiorum causa, Indultum
absentie a Choro, & Divinis Officiis, ut etiam faculta-
tem percipiendi quotidianas distributiones tempore illius
absentie eo modo = *che si somministrerebbero al medesimo, se
fosse presente, e costituito negli Ordini Sacri. Voti compos fa-
ctus, nondum tribus elapsis mensibus, secundas obtulit
preces, quibus facultatem imploravit percipiendi dictas di-
stributiones quotidianas tempore etiam suæ moræ in Ci-
vitate Faventia pro cursu Philosophiaæ implendo = non
ostante qualunque Statuto, o Disposizione capitolare in contrario.*
Remissaque petitione arbitrio, & conscientiæ Episcopi,
qui, veris existentibus narratis, juxta petitam indulgeret,
Archidiaconus Severoli alterum hoc etiam Indultum ob-
tinuit.

Adversus hoc posterius Indultum preces obtulerunt Capitu-
lares dictæ Cathedralis Faventiae san. mem. Clementi XIV.,
quibus conquerabantur de vitio obreptionis, & subreptionis
hincque remissa fuit ipsorum instantia ad hanc Sac. Con-
gregationem, ut cognoscat justitiam, vel obreptionem di-
cti Indulti. Renovato tamen per Archidiaconum Severo-
li supplici libello, *ne Indultum ab eo obtentum Judiciali
subiiceretur examini, Rescriptum prodiit = SSimus D. No-
ster, rejecta oppositione Capituli, mandavit servari Decretum San-
titatis Suæ favore Oratoris, quibuscumque contrariis non obstan-
tibus = quodque exinde fuit exequioni demandatum.*

Instauratis subinde precibus a Capitulo Faventino coram
SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO feliciter regnante,
iterum causæ prædictæ cognitio commissa fuit huic Sac.
Congregationi, & modò Indultum ab Archidiacono Se-
veroli obtentum obreptitum, & subreptitum esse con-
tendit ex eo, quod prædictus Archidiaconus in utroque sup-
plici libello reticuerit, tum Constitutiones Capitulares,
tum Juramentum a semetipso præstitum, tum demum
conventiones, ac pacta, quoru[m] vigore fuit Archidiaco-

nus ad participationem admissus. Tandem ostendit, quo d si Archidiaconus Indulti causa ad participationem distributionum quotidianarum, licet absens, & in Sacris Ordinibus nondum constitutus foret etiam imposterum admittendus, nil aliud sit eidem tribuendum, quam summa sc. 82, detrahenda ex Bonis ab Auctoribus Archidiaconi in causam distributionum assignatis, numquam vero parti' cepit esse debet eorum reddituum, qui ex Capituli Massa proveniunt, vel ab emolumentis Anniversariorum, quæ ex voluntate Testatorum iis tantummodo debentur, qui illis intersunt. His respondet Archidiaconus Severoli, necessariam esse aneritionem oris adversus Rescriptum = Rejecta oppositione Capituli, mandavit servari Decretum Sanctitatis Suæ favore Oratoris, quibuscumque in contrarium non obstantibus = et hoc Indultum a se obtentum in disserimen revocari possit. Progreditur subinde ad merita Causæ, sustinetque nullum obreptionis vitium contraxisse ex eo, quod nihil falsi in utroque Libello expresserit. Quò vero ad alterum subreptionis, illud induci minime posse sustinet ex reticentia Capitularium Constitutionum, quibus præcipue cavitur, quod Clerici in Minoribus constituti nihil percipient ex distributionibus quotidianis, neque vocem habent in Capitulo.

Hanc enim Constitutionem Capitularem veluti in parte consonam Juris Communis dispositioni nulla indigere mentione, neque illius reticentiam subreptionis vitium inducere dictus Archidiaconus affirmit; Quatenus vero in aliqua parte juris dispositioni advertaretur, eo casu probandum esse per Capitulum, quod prædictæ Constitutioni specialis, & individuæ superacecerit Pontificis confirmationis; sustinet etiam se non peccasse reticendo Juramentum, quippe quia præstatum Juramentum tanquam accessorium Capitularibus dispositionibus haberi debeat.

Animadvertisendum tamen est, quod prædictæ Capitulares Constitutiones in duabus præcedentibus collationibus Archidiaconatus favore Clericorum de Familia Severoli ætate Minorum observatae fuerunt. Clericus enim Carolus Severoli cum esset ætatis annorum sexdecim de tempore obtenti Archidiaconatus, neque distributiones quotidianas percepit, neque vocem in Capitulo habuit, veluti etiam sa. mem. Benedictus XIV. ætatis dispensationem Carolo Hyeronimo Severoli annorum quindecim indulxit. Salvis tamen remanentibus Constitutionibus Capitularibus in iis, quæ respiciunt distributiones quotidianas, prout de jure, & quatenus de jure conserre, & assigurare.

Ponderandum itidem est, quod Capitulares Ecclesie Cathedralis Faventiae in supplici Libello *SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO* porrecto exposuerunt, se paratos esse distributiones illas Archidiacono concedere, quæ ex Bo-

22. Iunii 1776.

77

Bonis a Familia de Severolis in causam participationis distributionum Capitulo assignatis proveniunt.

Jura demum ab utraque parte circumferuntur, quibus perennis, dignabuntur EE. PP. decernere.

I. An sustineatur Indultum in casu &c., & quatenus Affirmative

II. An, & quæ distributiones debeatur in casu &c.

CAJETANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Juditta Fogliani in suo Testamento jure legati reliquit summam Ducatorum 60. Ecclesiae S. Mariae dell'Orto nuncupatae, ut ex ejus fructibus annua tria Anniversaria celebrarentur, alterum scilicet in die obitus Testatrix, reliqua duo ad libitum, & ex superextantibus fructibus celebrarentur tot Sacra a designatis Cappellanis, iisque defunctis, a Sacerdote Familiae Fogliani, si adesset, sin minus a Cappellano dictæ Ecclesie, quæ gentilitia est ejusdem Familiae. Reliquit etiam jure legati Procuratori Cappellæ SSmi Rosarii Ducata decem, ut ex ejus fructibus tot Sacra pariter celebrarentur.

Seff. 22. cap. 6.
de Reform.

Decessit postmodum Joseph Fogliani, idemque Legati titulo reliquit Ecclesiae Sanctissimæ Annunciationis Ducata 150. in tot Censibus, quos Testator ipse descripsit, ut ex illorum fructibus celebrarentur tot Missæ in perpetuum, & annum Anniversarium a Cappellanis de Familia Fogliani, vel de Familia Janazzi, si adessent, sin minus a Cappellani dictæ Ecclesie, ac voluit, ut ejus Hæres teneatur de evictione dictorum Censuum.

Reliquit ibidem Cappellæ SSmi Rosarii tot Census, qui insimil sumptu conslabant summam Ducatorum 311., ex quibus assignavit dictæ Cappellæ Ducata tantum 275. cum onere celebrandi Sacra, & Anniversarium in perpetuum, eidemque Cappellæ reliquit alia Ducata undecim cum onere celebrationis unius Anniversarii pro unica vice tantum: Reliqua verò Ducata 25. legavit Parochiali Ecclesiae S. Crucis cum onere in perpetuum ex illorum fructibus celebrandi tot Sacra per Parochium ejusdem Ecclesie, & similiter cum prælatione Præsbyterorum de Familiis Fogliani, & Janazzi in celebrandis Sacris tum addictis Cappellæ Sanctissimi Rosarii, tum Parochiali Ecclesiae S. Crucis.

Jusit etiam, quod Hæres intra biennii tempus assignare debet Capitale valoris Ducatorum 100., ut ex ejus fructibus celebrarentur tot Sacra pro Animabus Patris, Matris, Fratrum, Sororumque suarum, & Anniversarium in die obitus Patris. Ulterius assignavit tot Bona stabilia valoris

ris

22. Iulii 1776.

ris Ducatorum 259., ut ex eorum fructibus annua perpetua Sacra celebrari deberent a Sacerdote Antonio Santilli, eoque defuncto, in Legato succederet Ecclesia S. Mariae dell'Orto cum eodem onere Missarum: voluit insuper, quod in omnibus supradictis Bonorum; & Capitalium traditionibus Hæres teneretur de evictione, ita ut, aliquo deficiente Bonorum corpore, idem suppleret. Præscripsit insuper, quod si aliquod ex dictis Locis Piis Legatum respueret, tunc liberum esset Hæredi aliam designandi Parochialem Ecclesiam, vel eligendi Cappellanum in sæpedicta Ecclesia S. Mariae dell'Orto, tandemque plura alii indixit Hæredi onera celebrandarum Missarum pro unica tantum vice.

Gabriel vero Fogliani in suo, quod decepsit, elogio, jure legati reliquit Cappella S. Mariae dell'Orto Ducata 50., ut ex eorum fructibus inibi celebrarentur Sacra, nec non annum Anniversarium in Ecclesia Hæredibus benevisa: Voluitque, ut Sacra celebrarentur a Cappellani nominandis a suis Hæredibus; existentibus vero Presbyteris in sua Familia, isti in celebratione Missatum præferri debent Extraneis.

Occubuit demum anno 1770. Maria Amalia Fogliani, quæ, Testamento condito, in expiationem Animæ sua reliquit Ducata 90. ab ejus Hæredibus in celebrationem totidem Missarum eroganda.

Horum omnium Testatorum Hæredes sunt Antonius, & Paschalis Fratres Fogliani Oratores, qui petunt facultatem ex omnibus supradictis Legatis Piis, quæ non impleverunt, uno excepto favore Sacerdotis Santilli, unicam erigendi Cappellaniam in Ecclesia S. Mariae dell'Orto cum onere quotidiana Missæ in perpetuum.

Requisitus de more Episcopus retulit = Che i primi due Legati lasciati alla Chiesa della Santissima Nunziata, e Cappella del Santissimo Rosario non furono accettati da detti Pi Luoghi, sì perchè la maggior parte de capitali era appoggiata a Persone decotte, sì perchè molti di essi appartenevano a Gabriele Fogliani fratello di detto testatore = Ulterius = Che l'istessa enunciata Erede non ha curato affatto costituire il successivo Legato di Duc. 100., ne di far mai celebrare i succennati due Anniversarii. Rursus = Che dello Duc. 259. lasciata al Sacerdote Don Antonio Santilli per la ridetta celebrazione, ne mancarono 150. fin da poco tempo dopo l'accettazione di detto Legato per l'accaduta ruina di una Cella assegnata, e valutata per il detto prezzo di Duc. 150. Onde il rimentovato Testatore non ha ricevuto fino al giorno d'oggi altro suffragio, che quello corrisponde al fruttato dei Duc. 109. rimasti dalli 259. assegnasi al ridetto Sacerdote Santilli.

Retulit intuper, ut, piater hæc onera a Josepho Foglian relieta, alia quoque supersint in eadem Cappella S. Maria dell'Orto adimplenda = Come apparece dalla Tabella esistente

stente in essa &c. alla giovaſtazione delle quali per qualche Anno nemmeno ſi e badato. Concluditque deum optimum ſibi videri tam Testatorum, quam Hæredum animabus induigendum eſſe Oratoribus = Che tanto delle Mefſe, che hanno en virtù delle dette Lafcite, quanto di quelle della ſuccennata Tabella fe ne formaffe una Cappellania quotidiana perpetua in beneficio promiscuamente di tutti i Testatori, oltre l'obbligo degli Anniversarii, e delle altre Mefſe aſſegnate a giorni particolari, ne' quali inviolabilmente ſi dovereffero celebrare, e qneſta Cappellania aſſegnarla alla di loro Cappella Gentilizia di S. Maria dell'Orto coll'obbligo di tenerci la Tabella de Pefi, ed il Libro della quotidiana ſodisfazione da viſitarfi dall' Ordinario in S. Viſita.

Obſequendo autem Mandatis Sacrae Congregationis diei 16. Septembris superioris anni, quibus injunctum fuit, quod= Audiantur omnes intereffe habentes. Episcopus, viſa renunciatione a Caprellanis Ecclesiarum Sanctissimæ Annunciationis, & Sanctissimi Rosarii exarata, confirmavit omnia, quæ in superiori relatione fuſius exposuit. Quo circa partes erunt Eminentissimorum Patrum decernere

*An ſit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Ju-
ditiæ, Iosephi, Gabrieли, Mariæ Amaliae, Michaelis Angelii
Fogliani, & Jacobi Santilli in caſu &c.*

C OMEN, DISPENSATIONIS, Pronoſita fuit hæc Cauſa in Congregatione habita die 16. Mij superioris anni ſub dubio; *An ſit locus dispensationi in caſu &c.* Responderunt Ampliſſimi Patres Negative: Redit nunc ad judicium Eminentissimorum Patrum Clericus Petrus Sartori, poſtulatque recessum a Dicitis, tria nunc profert exempla ſe duo irregularitatis incurſæ ob digitorum defectum, in quibus Sacra Congregatio per ſummaria Precum diſpenſationem indulſit. Primum ſub die 10. Maii 1738. favore Sacerdotis Joannis Pacevvi Præpoſiti Eccleſiæ ſzaulenſis in Diocesi Samogitien., qui ex fortuita Sclopi explosione, ſalvo dumtaxat remanente pollice, quatuor digitos ſinistræ manus amifit. Alterum verò ſub die 26. Februarioi anni 1763. lib. 113. Decret. fol. 65. favore Sacerdotis Francisci Ferrari, qui inter venandum ſibi ſinistræ manus pollicem, indicemque detruncavit. Tertium verò profert exemplum resolutionis Sacrae Congregationis in Malacitana Irregularitatis 17. Iunii 1775. favore Simoni Serrani nondum Eccleſiaſtice militiæ addicti, qui ex quadam affectione morbi digitos ſinistræ manus ita rigidos habe-

ſeff. 24. cap. 7.
de Reform.

habebat , neque Missalis folia vertere , neque illius Virtus sericas tractare posset , neque Patenam ita elevare , ut imum labrum , extremamve Menti partem attingeret .

Animadverendum tamen est , quod prædicta exempla sunt omnino diversa a præsenticasu , cum in omnibus allatis exemplis ageretur de mutilatione digitorum sinistram , non autem dexteræ manus .

Addendum , quod Gratia concessa fuit in casibus favore Joannis Pacevitz , & Francisci Ferrari , qui actu Sacerdotali caractere erant insigniti , non autem de Clerico promovendo ad Sacros Ordines .

Tandem , quoad Simonem Serrani nondum Clericum detempore dispensationis , notandum est , eo in casu actum fuisse de sola rigiditate sinistram manus , non autem de totali digitorum defectu . His igitur , quæ nunc proponentur , quæque dudum proposita fuerunt in Folio illo Congregationis habitæ die 16. Maii superioris anni rite perennis , Eminentissimorum Patrum judicium erit respondere

An sit standum , vel recedendum a decisio[n]e in casu &c.

*Seff. 21. cap. 7.
de Reform.*

BALNEOREGIEN. ECCLESIAE CATHEDRALIS . Duæ antiquitus in Civitate Balneoregii aderant Ecclesiæ pro medietate unius milliarii inter se dissitæ . Altera Cathedratis sub invocatione *S. Donati* ab Archidiacono , & septem Canonicis decorata . Altera Collegialis sub invocatione *S. Nicolai* ex prima Dignitate , & sex Canonicis constituta . Unanimi Civium voto san. mem. Innocentius XII. utramque tam Cathedralem , quam Collegiatam Ecclesiam suppressit , exindeque in simplicem Parochialem convertit Ecclesia *S. Donati* : Alteram *Divi Nicolai* sub invocatione *SS. Donati , & Nicolai* in novam Cathedralem erexit . Capitulares verò utriusque Ecclesiæ in Canonicos novæ Cathedralis Ecclesiæ cum suis distinctis Præbendis constituit , onere tantum ipsis injuncto , quod = Detracta tamen prius ab utraque Massa bujusmodi aliqua congrua fructuum prædictorum parte , juxta providam Ordinarii Locis dispositionem designanda , & singulis annis in manutentionem Sacristerie eroganda .

Anno 1698. Balneoregiensi vacante Ecclesia , cum ad Episcopatum Uldericus Nardi fuerit electus , in Litteris Apostolicis expreßum fuit onus eidem injunctum = Quodque tenearis questanis deponere in Monte Pietatis Civitatis Balneoregien. scu. 300. monetæ Romane ad cui dispositionem una cum dilectis Filiis Capitulo , & Canonicis , qui invigilare debent

beant pro Ecclesiæ Cathedralis, & Domus Episcopalis Balneoregien. reparatione, donec, & quonsque fuerint reparatæ, alia fructus tuos non facias. Eo vita functo, Episcopo Elisei Successori anno 1705. eadem lex in Litteris Apostolicis fuit indicta. Volumus autem, quod tu Ecclesiæ Cathedralis reparations pro viribus incumbas, ac Sacram, Sacra Sepulchralia ad Divina peragenda sufficienter instituas, conscientiam tuam super hinc onerantes.

Successor autem cum fuerit anno 1722. Episcopus Pigi, Capitulares Cathedralis Ecclesiæ anno 1741. supplices Sacra Congregationi fuerunt, & adversus Episcopum institerunt pro neglecta Cathedralis Ecclesiæ manutentione. Quæstio tamen h.e.c post Rescriptum Ostendatur relatio ulteriori judiciali examini, subjecta non fuit, cum idem Episcopus manutentioni Ecclesiæ incubuerit.

Sequuto postmodum ejus obitu, promotus exitit Episcopus Baldassini, qui post decennium cum ad Episcopatum Aessinum fuerit translatus, Balneoregiensis Ecclesiæ hodiernæ Antistite provisa fuit. Is utilitati, ac manutentioni sua Ecclesiæ incumbens, cum visiterit dispersa fuisse Animalia pertinentia Mense Balneoregiensi, judicialiter instituit pro deficientium Animalium reintegrazione, obtinuitque Mandatum executivum adversus antecessorem Episcopum pro summa scut. 155. 58.

Ulterius verò hodiernus ipse Balneoregiensis Antistes cum Episcopum collarsum, rurales Domos pene dirutas, eandemque met Cathedralem Ecclesiam adeo fatigentem, ac deturpatam invenerit, ut pro necessariis restorationibus ingentem summam impendere debeat, id totum culpe, ac negligentiae Prædecessoris Antistitis tribuendo, eundem in jus vocavit coram A. C. pro reintegrazione dñorum.

Ad ea recognoscenda judiciales Periti hinc inde electi, deputatique fuerunt. Retulerunt ii, restaurations Cathedralis Ecclesiæ omnino necessarias ascendere ad summam scutorum 423. 90. ; deteriorationes verò tam urbanarum, quam rusticarum Domorum ascendere ad alteram summam scutorum 124. 40. Sequuta hac Peritorum Judicialium relatione, præcedens Antistes non ad A.C., sed ad hanc Sacram Congregationem spectare, ex quo j.m ab anno 1741. coram eadem objecta Cause definitione, introducta fuerit questio, an scilicet ad Capitulares, vel ad Episcopum Cathedralis Ecclesiæ restauratio spectet. Judex igitur reservato jure agendi pro summa scutorum 423. 90. usque ad exitum Cause in Sacra Congregatione, sententiam protulit adversus R. P.D. Baldassini Episcopum, eundemque condemnavit ad solutionem scut. 124. 40. in causam deteriorationum Domibus tam urbanis, quam rusticis laterum.

Promotor itaque Fiscalis Curiæ Balneoregiensis necessarias restorationes illas dici debere sustinet, quæ a Judicialibus Peritis recognitæ fuerunt, propterea que cum Judiciales Periti hinc inde electi eas liquidaveriut in summa ~~ꝝ 423.90.~~ non esse ambigendum, pro dicta summa Prædecessorem Antistitem ad formam Judicialis Peritiæ teneri, & obligatum esse.

Sustinet ulterius restorationes Cathedralis Ecclesiæ soli Episcopo pertinere, nisi adsit aliquod Statutum in contrarium, vel aliqua contraria consuetudo, vel demum Ecclesia redditus habeat particulares pro Fabrica, quæ quidem circumstantiæ deficiunt in casu, de quo agitur.

Animadvertisendum est, quod superiori tempore Cathedralis Ecclesiæ Balneoregiensis restorationes ad Episcopum pertinuerunt. Constat enim ex Litteris Apostolicis expeditis de anno 1698. favore Episcopi Nardi, eundem obstrictum fuisse quotannis deponere in Sacro Monte Pietatis summam scutorum 300. pro Ecclesiæ Cathedralis, & Domus Episcopalibus reparatione, Constat etiam injunctum fuisse Episcopo Elisei, ut pro viribus Cathedralis Ecclesiæ reparationi incumberet. Constat demum R. P. D. Pini multas peregrisse restorationes. Jura vero circumferuntur pro parte tantum Promotoris Fiscalis Curiæ Balneoregiensis. Partes erunt EE. PP. definire

- I. *Au, & quæ restorationes, & reparations necessariæ fuerint in Ecclesia Cathedrali in casu &c.*
- II. *An, & ad quem illarum onus pertineat in casu &c.*

83

Die Sabbathi 13. Julii 1776. in Pa-
lacio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 22. proxime præte-
riti mensis Junii nulla prodiit resolutio quoad quatuor in-
ferius descriptas Causas, ideoque, resumpto Folio di-
ctæ Congregationis, dignabuntur EE.VV. ea, qua pollent,
sapientia decernere.

FAVENTINA DISTRIBUTIONUM.

I. *An sustineatur Indultum in casu &c., & quatenus Affirma-
tive.*

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

II. *An, & quæ distributiones debeantur in casu &c.*

Ad I. Affirmativè.

Ad II. Deberi omnes distributiones ad formam In-
dulti.

CAJETANA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.
*An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Ju-
ditiæ, Josephi, Gabrielis, Mariae Amaliae, Michaelis Angelii
Fogliani, & Jacobi Santilli in casu &c.*

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

Dilata, & firmetur Status uniuscujusque Legati, &
Hæreditatis respectivorum Testatorum, & ad men-
tem, & mens est, quod scribatur Episcopo juxta in-
structionem.

13. Julii 1776.

Sess. 24. cap. 7.
de Reform.

COMEN. DISPENSATIONIS.

An sit standum, vel recedendum à decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

BALNEOREGIEN, ECCLESIAE CATHEDRALIS,

Sess. 21. cap. 7.
de Reform.I. *An, & quæ restorationes, & reparations necessariæ fuerint in Ecclesia Cathederali in casu &c.*II. *An, & ad quem illarum onus pertineat in casu &c.*

Dilata ad sequentem:

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

FLORENTINA REDUCTIONIS MISSARUM. Hujus Causæ specimen expositum fuit in Folio Congregationis diei 17. Septembris 1774., disputatoque Dubio = *An*, & quomodo sit locus reductioni querum in casu &c. = rescriptum fuit in Congregatione diei 8. Aprilis 1774. = Dilata, & exhibeatur Testamentum = , ut ex eo conjici possit, utrum Præsul Horatius Capponi Cappellaniæ Fundator addixerit Societati del Tempio nuncupatae annua scuta decem, quæ ipse in Instrumento Cappellaniæ assuerat superextare ex pensionibus Domuncularum assignatarum Cappellaniæ, & quæ sibi reservaverat pro Anniversario ab eadem Societate in gentilitiâ Cappella Capponi celebrando, de quo velle per separatam scripturam disponere declaraverat in ipso Fundationis Instrumento.

Exhibitum modo est Testamentum Præsulis Horatii, in quo nullum verbum a Testatore factum fuisse patet de reservatis scutis decem ex superextantibus pensionibus dictarum Domuncularum retrahendis pro explenta Anniversarii celebratione. Ex eo tamen constat, Testatorem disposuisse de fructibus scut. trium millium, quæ ipse donaverat Sacro Monti Pietatis Florentiæ, eosque distribuisse in plura legata pia anno quolibet implenda a præfata Societate, Templo in Cappella S. Felicitæ de Jurepatronatus Familiæ

Cap.

Capponi, que pia Legata religiosissime quotannis impleri a Societate testatur Archiepiscopus in postrema sua Informatione Sacre Congregationi transmissa .

Inter autem Legata pia illud adest celebrationis duorum Anniversariorum, adjecto modo, quem Testator in Instrumento Fundationis Cappellaniae sibi declarandum referayaverat, ut percipitur ex edito Testamento, cuius particulam Anniversaria respicientem pro recta judicandi ratione hic excribitur = Ex reliquis scutis quinquaginta annuis quotannis in perpetuum, & in infinitum celebretur in eadem Cappella S. Felicitæ unum Anniversale solemne cum Missa parata, & cantata una cum aliis triginta Missis planis Defunctorum singulo die obitus ipsius Domini Testatoris, & pro suæ Animæ suffragio, quo quidem die scuta quatuor dictæ monetæ in eleemosynam tot Pauperibus ejusdem Parochia eodem Anniversario presentibus, & adstantibus, ac pro remissione ipsius peccatorum ibidem orantibus distribui mandavit, & in unoquoque ex predictis Anniversariis pro suffragio suæ Animæ celebrandis intervenire voluit Illustres DD. Officiales pro tempore Ven. Societatis nuncupatae del Tempio ejusdem Civitatis. Aliud verò Anniversale pro suffragio predicti quondam D. Americi sui germani fratri in die illius obitus etiam annuatim in perpetuum una cum Missa parata, & cantata, aliisque viginti planis Defunctorum ibidem celebrari reliquit. Et insuper unicuique ex predictis DD. Officialibus predictæ Ven. Societatis Templi nuncupatae Anniversariis pro suffragio suæ Animæ celebrandis intervenientibus, & adstantibus qualibet vice in sui memoriam distribui voluit libram unam Zuccari, & unam libram Piperis, & aliam libram Cera albæ pro quolibet, idque perpetuis futuris temporibus servari, quos quidem DD. Officiales ejusdem Ven. Societatis pro tempore Executores predicatorum suorum piorum operum deputavit =

Qua facta Testamenti Praesulis Horati relatione, onus nunc erit EE. VV., resumpto Folio dictæ Congregationis diei 17. Septembris 1774., sapientissime de more definire originarium Dubium, quod iteratè proponitur.

An, & quomodo sit locus reductioni onerum in casu &c.

Deleto onere servitii Chori, esse locum reductioni Missarum arbitrio Archiepiscopi ad rationem manualis,

Se T. 25. cap. 5.

ROMANA HABILITATIONIS. Sacerdos Josephi Boghetti Ancona natus ex Patre tamen Illyricæ Nationis, cum in eo deficeret peritia linguae Illyricæ ad assequendos Canonicatus, & Beneficia Collegiate Ecclesiae S. Hieronymi Illyricorum Urbis necessaria ex lege in illorum fundatione præscripta a sa. mem. Sixto V. in ejus edita Constitutione sub datum Kalendas Augosti 1589., quæ incipit = *Sapientiam Sanctorum* =, preces obtulit defuncto Pontifici Clementi XIV., ut eum, hoc non obstante defecetu Illyrici sermonis, cui addiscendo tamen quotidie incumbit, idoneum redderet ad eorumdem Beneficiorum assecutionem in respectivis illorum vacationibus.

Precibus Josephi Pontifex annuit sub die 23. Maii 1770. per organum R. P. D. Vicesgerentis. At verò de hujusmodi habilitativo Rescripto nuper habita notitia ab Illyrica Congregatione, cuius interest tueri jura Patronatus passivi in Fundatione collati illis, qui de propria Illyrica Natione sunt, & qui peritiam habent Illyrici Idiomatis, supplicem porrexit libellum *SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO fælicititer Regnanti*, quo postulat, ut declaretur nullius roboris, & effectus antedictum Rescriptum tamquam contrarium legibus, & conditionibus in Fundatione præscriptissensuit tamen *SACRATISSIMUS PRINCEPS* hujus instantiæ cognitionem ablegare ad hanc Sacram Congregationem citata Parte, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Ab utraque Parte jura circumferuntur. Contendit enim Illyrica Congregatio, Habilitationis gratiam obtentam à Sacerdote Boghetto non esse exequendam tamquam subreptionis, & obreptionis vitio laborantem, quia Boghettus in suis precibus narraverat quidem Pontifici qualitatem Illyricæ Nationis, seu Originis Illyricæ copulativè cum peritia linguae Illyricæ in Præsentando concurrere debere ex præscriptis in Sixtina Constitutione, non tamen ejusdem Constitutionis Datum, illiusque initiale verbum expresserat: Rursus quia reticuerat prohibitionem explicitam in antedicta Sixtina Constitutione de non derogando conditionibus in ea contentis.

Tum quia silentio præterierat decreta Sacrae Visitationis confirmata à sa. mem. Urbano VIII. cum clautula *sublata*, & decreto irritanti, quibus decretis firmatum fuerat, quod *Archipresbyter, Canonicus, & Clerici Beneficiati non nisi ex Natione Illyrica, seu alias Origenæ ejusdem tamen Illyricæ lingua, & idiomatis recipiantur, servata in omnibus forma Litterarum Apostolicarum fælic record.* Sixti V. super eretione Collegiate, sub resolutiva conditione = & secus ab Archipresbytero satia proviso nulla sit.

Item quia tacuerat Rem judicatam exortam in observantiam, & executionem Sixtinæ Constitutionis, & decretorum Sa-

eræ Visitationis, qua Sacerdos Joannes Baptista Jampsi lingua Illyrica carens, licet à Patrono præsentatus, & ab Archipresbytero institutus, amotus tamen fuerat à possessione Canonici, tribus præeuntibus Rotalibus Decisionibus, geminis scilicet coram Priolo decis. 8., & dec. 23., ac tercia cur. Dunozetto dec. 930.

Ac demum quia siluerat immemorabilem dictæ Collegiatæ consuetudinem inductam virtute Sixtinæ Constitutionis præcipientis Illyricæ linguae requisitum, quod Canonici, & Beneficiati certis solemnioribus anni diebus onus habeant inter Missarum solemnia canendi lingua Illyrica Evangelium, & Epistolam. Quæ omnia si Pontifici, ut par erat, narrata fuissent, vel Pontifex habilitationis gratiam non concessisset Cap. Majoribus. cap. dilecti, & Cap. vacante de Præbend., vel eam difficilius elargitus fuisset ex traditis per Felin. in cap. super litteris num. 9. de Rescript., & Rota decis. 10. num. 16. tit. de Servitut. cor. Falconer.

Sustinet è contra Boghettus, satis esse pro validitate, & executione gratiæ, quod ipse substantiam Sixtinæ Constitutionis, & requisita inibi adjecta Pontifici narraverit; sustinetque pariter, quod in eadem Habilitationis gratia virtualiter continueatur etiam dispensatio ab addiscenda lingua Illyrica, quoniam ipse in eo etiam Idiomate peritus habilitationis gratia non indigeret.

Animadvertisendum est, quod nec Boghettus in suis precibus postulavit derogationem Sixtinæ Constitutioni, decretisque Sacra Visitationi confirmatis à sa. mem. Urbano VIII., nec Pontifex illis derogavit in ejus habilitationis Rescripto, quæ derogatio tamquam destruens Fundationis leges, ledensque jura passive vocatorum, illorum scilicet, qui ex Illyrica Natione sunt, sive Origenæ, & Illyrici Idiomatis periti, expressa requiritur ad Textum in cap. Pastoralis, ibique Gloss. de Privileg., clarè Tondut. quæst. benef. part. 3. cap. 187. num. 14., Piton. discept. Eccl. iust. 27. n. 9., & 10., & de Controv. Patron. alleg. 1. num 6., & Rota coram Ottobon. dec. 53. num. 6., & 13., & decis. 184. n. 14., & seqq.

Præterea cum Pontifex habilitationis gratiam concederit inductus ab expressione facta in precibus Boghetti, nimirum tanto più, che il detto estremo (scilicet peritiae linguae Illyricæ) è acquisibile, come non lascia d'applicarsi per apprenderlo, risultando ciò dagl'anneffi Documenti, che s'umiliaro alla Santità Vostra, e dalla buona disposizione del Duca Sforza Cesarini, à cui appartiene il gius nominandi, verso l'Oratore = pandita in ejus Epistolio precibus adnexo, ponderandum occurrit, utrum voluntas Ducis Cesarini nunc unici Collegiatæ Patroni fuisset nec ne proclivis erga Boghettum tam in casu fictæ per dispensationem, quam in casu veræ peritiae linguae Illyricæ, dum triennio ante petitam à Boghetto dispensationem Apostolicam ita scriperat = Quante volte il

Sacerdote Giuseppe Boghetti raccomandato da Vostra Eccellenza faccia costare d'essere fornito dei Requisiti necessarij per essere ammesso nella Collegiata di S. Girolamo degli Illirici, che sono l'Origine, che Egli afferisce, e la Perizia della lingua Illyrica, à riflesso delle rispettabili premure di Vostra Eccellenza sarebbe in grado il Duca Sforza di nominarlo fra tanto ad un Beneficio vacante in d. Chiesa.

Quoties igitur dicendum esset, Patronum loquutum fuisse de vera tantum peritia linguae Illyricæ in executionem Legum Fundationis, quas ipse evertere non poterat, servatasque optabat, esset pariter consecutari dicendum, Pontificem, perspecta voluntate Patroni loquentis de casu veræ, & non sicut peritia Illyrici Idiomatis simul, & de aliud studio Boghetti in illum addiscendo, quem dixerat acquirendum, nihil aliud indulgere Bogheto voluisse, nisi provisionalem habilitationem in casu tunc proximæ vacationis Beneficii, non autem illum eximere ab onere acquirendi linguam Illyricam, ut ea tantum acquisita, jure concurrere, seù retinere posset Beneficium, sive Canonicatum in Collegiata Ecclesia S. Hieronymi Illyricorum Urbis.

Quibus perpensis dignabuntur EE. VV. decernere.

An suscineatur Rescriptum habilitationis, de qua agitur, in casu &c.

Affirmative.

Sess. 25. in de-
cret. de Purgat.

TAURINEN. Horatius Silvesco geminos condidit Codicillos, alterum die 6. Septembris 1629., & alterum die 19. Januarii 1624., in quorum primo legavit annuali scuta octo Capitulo Parochialis Ecclesiae S. Dalmatii di Cuorgnè cum onere annualiter, & perpetuò celebrandi Sacrum unum pro Defunctis in expiationem animæ ejusdem Codicillantis: Itemque reliquit Legati titulo Patribus Ordinis S. Francisci Ecclesiae B. Mariae Gratiarum de eodem loco di Cuorgnè annua, & perpetua scuta 50. composita ex florenis octo pro quolibet scuto, onere eis adjecto celebrandi in ejus Cappella Pietatis existente, in supradicta Ecclesia Parochiali S. Dalmatii quotidianum Sacrum, cuius qualitatem prescriperat in unoquoque die.

In secundo vero Codicillo voluit Testator, ut ejus Hærdes, eorumque Successores teneantur = di far celebrare annualmente, perpetuamente, e giornalmente una Messa alla Cappella di detto Signor Codicillante detta della Pietà esistente nella Chiesa Parrocchiale di Cuorgnè Collegiata di S. Dalmazzo dal Sacerdote, che meglio li parerà, come hâ stabilito nel detto Codicillo circa la qualità delle Messe solamente, per qual considera-

*razione h̄a rivoceato, e rivoca il legato di scudi cinquanta fatto
alli RR.PP. di S.Francesco, ed altro di scudi otto fatto al Rev.
Capitolo, quali cancella, ed annulla.*

Die 16.Novembris 1696. deceſſit Comes Horatius Amadeus Volperga condito Testamento, quo jussit Comiti Julio filio suo, quem H̄eredem universalem instituerat, ut impleret Legatum à p̄fato Horatio Silvesco relictum, juxta tamen Missarum numerum, & quantitatem ab Archiepiscopo Taurinensi, aliisque Superioribus Ecclesiasticis declarandam ad ratam eleemosynæ ab eodem Silesco in ejus dicto Codicillo constabilitæ.

At verò pluribus non obstantibus diligentiis adhibitis à Comite Ignatio Volperga mediato h̄erede tūm dicti Silvesco, tūm memorati Comitis Horatii Amadei, invenire non potuit documentum ullum comprobans vel recursum habitum ad Archiepiscopum, sive ad alios Superiores Ecclesiasticos pro declaranda Missarum quantitate, vel decretum ullum ab Archiepiscopo editum super eadem Sacrorum quantitate servanda. Compertum tamen nihil aliud fuit, nisi quædam Enunciativa, sive Nota in Codicibus supradictæ Ecclesiæ ab eodem Archiepiscopo reperta in actu sue Pastoralis Visitationis factæ p̄fatae Cappellæ Pietatis, quod virtute titulorum antiquorum Legatum aderat ibidem celebrandi quatuor Sacra in qualibet hebdomada: Quinimo ex viginti syngraphis de recepto colligitur, H̄eredes dicti Silvesco geminas tantum Missas in qualibet hebdomada celebrare fecisse.

In hoc autem rerum statu p̄dictus Comes Ignatius Volperga consulens Conscientiæ suæ, preces obtulit Sacra Congregationi, ut declaretur, in quo nam numero vi dicti Legati sint Sacra quotannis celebranda.

Hic enim non agitur de Missarum reductione, sed solum agitur de illarum quantitate declaranda, ut certum sit Orationis onus, ejusque certa obligatio, quoniam in postremo Codicillo Horatii Silvesco adjectum fuit h̄eredibus suis onus celebrandi quotidianum Sacrum; ex nota verò ab Archiepiscopo reperta in Sacra Visitatione habetur onus celebrazione quatuor Missarum in qualibet hebdomada; Tandemque ex syngraphis de recepto palam fit, geminas tantum Missas qualibet in hebdomada celebratas fuisse.

Orator in suis precibus animadyertit, quod cum Horatius Silvesco in primo Codicillo Legati titulo reliquisset Patribus S. Francisci annua scuta quinquaginta ex florenis octo pro qualibet scuto, onere adjecto celebrandi quotidianum Sacrum: Cumque in secundo Codicillo hoc ipsum onus p̄scripsisset illius h̄eredibus, adempto Legato dictorum scutorum 50, Patribus S. Francisci relitto, censendum fit, hoc onus, quod illis ademerat, & quo suos h̄eredes gravaverat, non majori emolumento impleri debere, nisi

eo scutorum quinquaginta Patribus legatorum, eisque ademptorum in corresponditatem ejusdem oneris in hæredes translati.

Addit insuper, dicta scuta quinquaginta ex florenis octo pro quolibet scuto efformare libras 130., nullumque inveniri Sacerdotem, qui cum emolumento annuarum librarum 130. onus adimpleat quotidiane Missæ celebrationis, ideoque presumendum sit, Archiepiscopum declaravisse, Legatum esse deinceps implendum pro numero duarum tantum Missarum in qualibet hebdomada.

Auditus de more fuit Archiepiscopus, qui retulit, vera esse ea, quæ ab Oratore fuerunt exposita, subditque = quid ut de hoc facto Calculo (quod scilicet scuta 50. ex florenis octo efforment libras 130.) omisso; nam nibi non est debac re judicandum, sed ad præcipuum rei objectum animum intendens, puto, banc pecunia in celebratione Missarum eroganda summa non modo definiendam esse pro ratione scutorum 50., sed etiam pro ratione aliorum scutorum octo, ut nimur Orator in singulis annis eroget valorem scutorum 58., atque hoc modo ejusdem precibus faveri sentio.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime definire.

An, in quo numero, & pro qua summa sunt Sacra annuatim celebranda in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

*Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

PISAUREN. REINTEGRATIONIS, ET REDUCTIO-
NI MISSARUM. Redit nunc ad Amplissimorum Patrum judicium hæc Causa, quæ fuit expressa in Folio Congregationis habitæ die 19. Decembry anni 1772.. Censuit Sacrum hoc Tribunal geminis, quæ tunc proponebantur, Dubiis in hæc verba conceptis I. An, & in qua summa consistet de credito Archiconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri, ita ut sit locus reintegrationi super Bonis hæreditariis quondam Vincentii Lucatelli in casu &c. = & quatenus Negative = II. An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c. = in proximè sequenti Congregatione rescribere = Dilata, & firmetur Status, citato Promotore Fiscali = Hinc pro confirmatione Status activi, & passivi hæreditatis Vincentii Lucatelli servatis de jure servandis, citatoque Promotore Fiscali Ecclesiastica Curia Pisauri deventum est ad electionem Periti Curialis, cuius absolutum opus Episcopus ad hanc Sac. Congregationem transmisit.

Ex

Ex relatione Periti Curialis satis compertum est, Statum activum præfatae hæreditatis Lucatelli singulis cumulatis Bonis stabilibus, mobilibus, semoventibus, creditis, & pecuniis in hæreditate repertis juxta illorum descriptiōnem in legali Inventario factam ascendere una cum corūdem Bonorum fructibus à Sodalitio Pii Suffragii hærede proprietario perceptis ad scuta 10357. 01. 3.

Passivum verò Statum, in eo comprehensis scutis 6297. 95 à dicto Sodalitio in executionem præcepti Testatoris erogatis in Aedificio novæ Ecclesie, computatisque pariter scutis 3850. ab eodem Sodalitio solutis Cappellano novæ Ecclesie lapsu annorum 77. ad rationem annuorum scutor. 50. juxta taxam ab eodem Testatore præfinitam efformare summam scutorum 12423. 97., ex quibus dempta summa Status activi in scutis 10357. 01. 3., passivum Statum superare activum in summa scutorum 2066. 95. 2., ex quibus etiam supputato valore Prædii Montis Levecchie una cum ejus adnexis, quod unicum ex hæreditate Lucatelli superest, scutorum 1104. 04., Sodalitium, tota consumpta, & absorpta moxdictæ hæreditatis substantia, creditorem remanere in quantitate scut. 962. 91. 2.

Hoc est firmationis Status activi, & passivi Hæreditatis Lucatelli compendium. Rogantur modò Eminentissimi Patres, ut *Folium Inpradicæ Congregationis* habita dic 29. Decembris anni 1773. iterum inspiciant, ut expendant

I. *An, & in qua summa constet de credito Archiconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri, ita ut sit locus reintegrationi super Bonis hæreditariis quondam Vincentii Lacatelli in casu &c. & quatenus Negative*

II. *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

CAPUTAQUEN. Doctor Physicus Andreas, & Sacerdos Thomas germani fratres Coccelli Terræ Novi Diazesis Caputaquen. erectam voluerunt Cappellam S. Philippo Neri dicatam in Ecclesia S. Mariæ Longobardorum dictæ Terræ. Anno 1665. pro dote dictæ Cappelle plura cesserunt, assignaruntque Bona in quinque separatis Territorii existentia, cum reservatione in eorum favorem, Hæredum, & Successorum Jurispatronatus iis adjectis conditionibus ut Bonorum addicitorum tot Missæ sint celebraude, quæ fuerint introitus, vita durante J.V.D. D. Lau-

Tom.XLV. *Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

13. Iulij 1776.

rentii Coceelli eorum Filii, & Nepotis respective ad rationem granorum quindzim, & post mortem ipsius per Cappellatum per eos, & eorum Hæredes, & Successores eligendum ad illam rationem statuendam per Superiorum, & ut erit charitas Missarum votivarum.

Voluerunt itidem in ejusdemmet Testamenti contextu, quod Cappellani = Siano amovibili propria autoritate, senza decreto, ne licenza di Giudice Ecclesiastico, ancorche nel Cappellano predetto non vi sia demerito alcuno, e senza espressione di causa, e che effer debba pura Laicale, senza soggezzione di vista del Vescovo, o altro Superiore Ecclesiastico, o altra spesa, mà sol che essi Cappellani col consenso degli Elettori possano applicare qualche cosa mera necessaria.

Anno 1669. iisdem fere verbis, & conditionibus præfatus Andreas Coceelli aliam fundavit, dotavitque Cappellam sub invocatione S.Petri in Vincula suis Domibus adnexam, altera tamen superaddita conditione, quod Cappellanus proprio arbitratu Sacra possit celebrare vel in hac Cappella, vel in supradicta S Philippi Nerii.

Successivis inde temporibus alia ex pia dispositione Stephani Valletta accesserunt Bona Cappellæ S.Philippi Nerii cum onere Missarum ad ratam fructuum ab aliis assignatis Bonis percipiendorum. Item alia Bona pervenerunt ad utramque Cappellam ex donatione Josephi Coccelli, onore adjecto tot annua celebrandi Sacra ad rationem granorum decem pro qualibet, quot erunt Bonorum redditus, demptis expensis superextantibus.

Patronus utriusque Cappellæ simul, & Bonorum administrator ad præsens est Philippus Maria de Listeris ex Fundatoribus Coceelli descendens. Cum autem eidem per difficultate sit, quod exactissimum quotannis retinere possit computum omnium fructuum etiam minimorum ex Bonis Capellarum recollectorum, qui sunt in celebratione Missarum erogandi, cumque incerta sit fructuum recollectio, incerta pariter efficiatur celebratio, & incommodum satis sit confidere computum, & magis incommodum partitio nem explere illorum fructuum ex Bonis fundationis, & Legati, ac illorum ex donatis Bonis percipiendorum, ut primi erogentur in celebratione Missarum ad rationem tarenii unius monetae Regni pro qualibet juxta reductionem obtentam à sa. mem. Benedicto XIII., secundi vero ad rationem unius caroleni pro qualibet Missa, quodque gravius est imminuto Presbyterorum numero inveniri Sacerdotem, qui recepto stipendio unius Caroleni Sacrum celebrandum suscipiat.

Ideoque his fretus rationibus antedictus Philippus Maria Patronus auctoritatem Sacrae Congregationis implorat, & instat, ut certus præfiniatur Missarum annuatim celebrandarum numerus, ut ita consultum sit indemnitati propriæ suo-

suorumque Descendentium conscientiae propter quamlibet inconsideratam omissionem, vel oblivionem perceptorum fructuum in computis notandorum, utque ita Testatorum Anime debitum non fraudentur suffragii.

Hec omnia, quae Patronus exposuit, approbavit Episcopus pro informatione, & voto requisitus: Additque = proportionem Missas inter, & fructus servare durissimum: denique Missas inter, & Missas pro aliis Carolenorum duorum, pro aliis unius tantummodo Caroleni stipendium fecernere. Quoad Missarum numerum eo difficultor est calculus, quo magis incerti sunt anni Prædiorum dotalium fructus sive ex legato, sive ex donatione adjectorum, idque incertum unius, ac alterius Anni Missarum numerum constituit.

Itemque refert Episcopus, quod coacervato Missarum numero per integrum decennium celebratarum ex redditibus dictorum Bonorum, eoque pro anno quolibet partito, repetitum fuit, Missas quotannis celebratas fuisse in numero 1335.

Tandemque rationes afferit, ut Missæ reducantur ad certum numerum fixum annuatim, & perpetuo servandum, illæque sunt, quæ sequuntur = quod minutur in dies Presbyterorum numerus, ut oneribus injunctis non sit satis; idque non difficultate vacat Presbyterum invenire, qui recepto Carolenæ unius taxato pro aliquibus Missis stipendio, easdem suscipiat celerandas. Est insimul consideratione dignum, Oratorem à Primioribus Civitatis hujus ortum, pietate, ac pari notilitate conspicis, magis premi, ac exagitari angustiis: Novem sunt eidem filii, Uxor adhuc juvenis cum ventre preguante, Matrem habet, cui alimenta decenter subministret, famulos, famulisque pro conditione, ita ut octodecim quotidie Viros inter, & Mulieres vietum, restitutum, & cetera servata proportione, ab eodem accipiunt. Sunt inter filios quinque Mares, quorum educationi in Civitate praeflanta vires non sufficiunt, multo minus profiliatus vel nuptui, vel Matrimonii decenter stabiliuntis, quas si piii nunc conspicerent Dispositores, coniiciendum esset, se potius velle mutatis circumstantiis suæ Familiaæ pro Bonorum suorum adfiguratione prospicere, quam tamen in pia legata pro Missarum celebratione substantiam alienare.

Ponderandum est, quod hic non agitur de commutanda, seu declaranda, vel interpretanda voluntate Testatorum, nec queritur de reductione præscriptarum Missarum, vel de statuenda illarum eleemosyna, sed queritur unicè, ut præfiniatur Missarum celebrandarum numerus, qui non fuerat à Testatoribus præfinitus, quodque gratia à Patrone postulatur pro se, suisque filiis, & Descendentibus Patronatum habentibus, quodque demum ex canonica benignitate tecurrendum esse Patrono inopi, & à Fundatoribus dependenti sancitum est in Can. contra 26. §. Si vero, & Can. quicunque 30. cauf. 36. quest. 7., & cap. Nobis de Jurepatr.

Sacra Congregatio in fraternizantibus terminis suspensionis
scilicet voluntatis Detuneti pro educandis, alendisque
Patronis ab ipso met Fundatore descendantibus decrevit
in Nullius S. Michaelis de Clusa proposita sub die 2. Decem-
bris 1775. & resoluta die 20. Januarii currentis Anni 1776.,
nec non in Taurinen. proposita die 2., & resoluta die 30. pro-
xime præteriti mensis Martii: Et ad rem, nimurum esse præ-
finendum numerum Missarum, quarum celebratio demanda-
data fuerat ex redditibus Bonorum Cappellaniæ adsigna-
torum decrevit in Maceraten. proposita die 3. Februarii, &
resoluta die 2. Martii præsentis anni 1776., ubi disceptato
Dubio = An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebra-
ndæ in casu &c. responsum fuit = esse celebrandam à Capella-
no Missam quo-idianam. Videant igitur Amplissimi Patres,
omnibus perpenfis, quæ in Causa sunt.
An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebraendæ in casu &c.

Die Sabbathi 17. Augusti 1776. in Pa-
lacio Apostolico Quirinali erit Saera
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

Q Uatuor, quæ mox subiicientur Cause, descriptæ quo-
que fuere in Folio Congregationis habitæ die 13. Ju-
lii proxime præteriti; Sed cum tempus ad eas propo-
nendas defuerit, non graventur EE, VV. nunc illas di-
scutere, & ea, qua solent, sapientia definire.

B ALNEOREGIEN. ECCLESIAE CATHEDRALIS. *Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

I. *An*, & quæ restaurations, & reparations necessaria fue-
rint in Ecclesia Cathedrali in casu &c.

II. *An*, & ad quem illarum onus pertineat in casu &c.

Ad I. Affirmative ad formam Peritiae.

Ad II. Spectare ad Episcopum Baldassini, dempto eo,
quod exactum fuit ex gratia Sæni, juxta liquidationem faciendam coram D. Secretario.

T AURINEN. In qua queritur. *Sess. 25. in decr.
An, in quo numero, & pro qua summa sint Sacra annuatim ce-
lebranda in casu &c. de Purgat.*

Teneri ad celebrationem Missæ quotidianæ.

P ISAUREN. REINTEGRATIONIS ET REDUCTIO-
NIS MISSARUM. Cujus duo sunt Capita. *Sess. 25. cap. 4.
de Reform.*

I. *An*, & in qua summa constet de Credito Archiconfraternita-
tis Pil Suffragii Pisauri, ita ut sit locus reintegrationi super
Bonis hereditariis quondam Vincentii Lucatelli in casu &c.=
& quatenus Negative.

II. *An*, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

Dilata, & audiatur Eius Episcopus.

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

CAPUTAQUEN. Cujus Dubium est.
An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebranda in casu Ge.

Dilata, & scribatur Episcopo pro firmatione status relative ad unumquodque Legatum, & referat de fructibus Bonorum unicuique ex dictis Legatis assignatorum, facto Calculo per Decennium.

*Seff. 21. cap. 4.,
¶ 7. de Refor.* **FIRMANA.** In amplissimo Territorio Oppidi S. Elpidii ad Mare geminæ sunt Regiones ab eodem Oppido valde dissitæ, nimirum una nuncupata *della Corva*, & altera, quæ vocatur *della Rella*, in quibus respectivè plurimi morantur Incolæ domicilium in eis habentes, qui, & præsertim illi inter Flumen Cluentum, & Ethnam existentes nedium ob loci distantiam quatuor, quinque, ac sex quoque milliarium, sed etiam ob incommosas vias præcipue tempore hyemali pro Sacramentorum receptione accedere non poterant ad Collegiatam, & Parochialem Ecclesiam dicti Oppidi, & respective Parochus pro Sacramentis administrandis se conferre nequibat ad præfatas dissitas Regiones, unde eveniebat, quod Incolæ sine Sacramentis ut plurimum decederent.

In unaquaque tamen Regione aderat Ecclesia Ruralis, in qua diebus tantum festivis Sacrum celerabatur ad instantiam Incolarum, qui ad hunc effectum annua Rubra quinque frumenti tradebant unicuique Cappellano non Curato, ibique minimè residenti.

Tam gravi Incolarum indigentia occurrit anno 1745. vigilantissimus Firmanus Archiepiscopus quoad Incolas Regionis *della Corva*, quoniam suis sumptibus ampliata rurali Ecclesia sub invocatione S. Mariæ *della Corva* simul, & constructis aliis Ecclesiæ adnexis pro Cappellano Curato, qui ibidem resideret, & Sacramenta administraret illis Iucolis, aliisque conterminæ Regionis nuncupatae S. Philippi, & Plani de Turri usque ad Flumen Tennæ, eam, accedente consensu Capituli supradictæ Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ, in Cappellaniam curratam erexit, assignavitque pro stipendio Cappellani Curati inter cetera ea Rubra quinque frumenti à dictis Incolis præstari solita Cappellano non Curato, nec residenti.

Exemplo Archiepiscopi moti Confratres Sodalitii S. Mariae Misericordiae, cuius est institutum auxilium vel temporale, vel spirituale præbere Pauperibus, anno 1750, preces porrexerunt huic Sacrae Congregationi, postulantes,

ut similis erigeretur Vicaria curata in altera Regione della Rella , pro qua promiserunt de propriis Sodalitii pecunis rependere scuta tercentum pro construenda Dominio residentiae Cappellani Curati ab ipsis eligendi cum approbatione Archiepiscopi, pro cuius manutentione polliciti sunt, se præbituros anno quolibet Rubra decem frumenti præter alia Rubra quinque ab Incolis dictæ Regionis tradi solita quotannis Cappellano non Curato , precibusque remissis ad Firmanum Archiepiscopum, ut super præmissis gereret, statueret, atque decerneret quidquid pro suo arbitrio , & conscientia sibi in Domino expedire videretur ; hic post noviter constructam Ecclesiam , Domumque residentiae sumptibus Sodalitii , quam anno 1753. construi mandaverat in actu pastoralis suæ Visitationis , eamdem Ecclesiam sub titulo , & invocatione SS. Angelorum Custodum erexit die 13. Januarii anni 1758. in Cappellaniam curatam cum assignatione Plebis certis limitibus circumscriptæ , ac dismembrata à dissita Collegiata , & Parochiali Ecclesia Oppidi S. Elpidii , cuius dismembratio , contradicente Capitulo, approbata , & confirmata subinde fuit ab hac Sacra Congregatione , ut habetur in Firmana Dismembrationis proposta , & resoluta sub die 15. Decembris 1759.

In hac autem erectione Ecclesia in Cappellaniam curatam iussum Archiepiscopus , quod in ea Sanctissimam Eucharistiam , Olea Sacra , & alia , quæ ad Ecclesiam Parochiale pertinet (excepto Fonte Baptismali) reineri , & custodiri deberent , quodque Cappellanus Curatus in Ædibus eidem Ecclesie Sanctorum Angelorum Custodum a tñexis resideat , Missas celebret, præsentim diebus Dominicis , & festivis , Sacra-menta Populo administret , eumque instruat in rebus necessariis ad salutem , verbis , & exemplis pascat , aliaque onera Parochialia subeat =

Mandavitque pariter , quod eidem Cappellano Curato pro ejus stipendio traderentur Rubra decem Frumenti per Societatem supradictam quotannis assignanda tempore Mensis , & alia quinque , quæ annuatim subministrabuntur à Syndicis ad hanc effectum eligendis colligenda ex Familias Rusticorum circampositis , & eidem Ecclesie , ut supra , assignatis , prout hæc tenus factum est pro stipendio Cappellani non Curati Sanctæ Mariæ Magdalena , qui Syndici propterea teneantur Ecclesiam , & Ædes adnexas manutenere , & Oleum pro Lampade coram Sanctissimo Eucharistia Sacramento diu , noctuque ardente subministrare sumptibus omnium Parochianorum .

Demumque perpetuo assignavit supradictæ Societati Sanctæ Mariæ Misericordie , ejusque Confratribus jus nominandi , & præsentandi tres Sacerdotes idoneos , quoties vacare contigerit , pro eadem Cura Animarum , examinandos deinde ab Examinatoribus Synodalibus , & unus en approbatiss à Nobis , & Tom.XLV.

Successoribus Nostris eligatur, & instituatur in eadem Cura Animarum.

Quilibet in hisce erectionis litteris comprehensus onus si-
bi impositum agnovit; quoniam Confratres dicti Soda-
litii tres nominarunt idoneos Sacerdotes, nemirum *Farnari*, *Pennesi*, & *Capparucci*, quorum alter, hoc est *Natalis Pennesi*, prævio examine, fuit in Cappellanum Curatum ab Archiepiscopo electus, & institutus die 24. Iu-
nij predicti mensis Januarii 1758., & cui Rubra decem Fru-
menti ab ipsis promissa quotannis tradiderunt: Incolæ
verò Rubra quinque frumenti pro stipendio Cappellani
Curati, nec non Oleum pro Lampade perpetua *coram Sanctissimo Eucaristia* & *Sacramento* juxta erectionis legem,
factumque de utroque traditionis genere repartimentum
inter Familias Cappellaniæ curatæ subjectas per plures
annos subministrarunt, ut retulit Archiepiscopus pro In-
formatione requisitus.

Postremis temporibus Incolæ detrectarunt Oleum pro Lam-
pade tradere Cappellano Curato, qui proinde ab hac Sa-
cra Congregatione, citatis omnibus de jure citandis, de-
finiendum proponit, utrum onera in erectionis Bulla
præscripta, ut sunt præstatio tum Rubrorum quinque
frumenti, tum Olei pro Lampade, prout etiam manu-
tentio, & reædificatio fatigentis Ecclesiæ, Domusque
residentiæ Cappellani Curati, subire teneantur Incolæ,
qui Sacraenta recipiunt, & qui dictis oneribus, exce-
pta reædificatione Ecclesiæ, ædiumque adnexorum, in
præfato erectionis actu gravati fuerunt, vel Sodalitium
S. Mariæ Misericordiae, quod Patronatu, jureque no-
minandi, & præsentandi Cappellanum Curatum potitur,
seu potius Ecclesia Matrix, quæ Decimas exigit ab Inco-
lis Cappellaniæ curatæ subjectis.

Cappellanus quippe fundatam habet intentionem in Ere-
ctionis Bulla, ubi ad hæc onera ferenda Incolæ non im-
merito gravati fuerunt, quia præstatio annuorum Ru-
borum quinque Frumenti nec Decima est, nec fuit loco
Decimarum præscripta, sed dumtaxat demandata pro
partiali stipendio Cappellani Curati, eo ferme modo, quo
ante Erectionem ab Incolis, & Agricolis Regionis Arell-
æ per Syndicos ab ipsis electos præstabatur pro stipen-
dio Cappellani non Curati, ita ut in hypothesi considerari
non possint termini Decimarum, & Redecimarum à
Jure improbati, de quibus fuerat loquuta Rota coram Bu-
ratt. decis. 575. num. primo, coram Crescent. decis. 368. num. 9.,
& in Recent. decis. 458. num. 6. part. 5.

Rursus quemadmodum Incolæ Regionis Arellæ agnoverunt
onus præstandi necessarium Oleum pro Lampade ante
Sanctissimum Eucaristia *Sacramentum*, quod ipsis tamquam
Sacraenta recipientibus in nova Ecclesia fuerat imposi-
tum

tum in Bulla Erectionis, dum Oleum per plures annos reapsè tradiderunt, ut retulit Firmanus Archiepiscopus in sua Informatione, ita Incolas ex eorum oneris agnitione, sive ex consuetudine Oleum etiam impostorum præstare debere firmavit Barbosa de Officio, & potestate Parochi part. 2. cap. 20. num. 29., & 30., & Bellett. *Disquis. Clerical. part. I. de Clerico Debitorum §. 13. num. 8.*

Quod verò pertinet ad manutentionem, sive reædificationem Ecclesiæ, Ædiumque illi adnexorum, quæ eodem jure definitur juxta Cap. Boni Principis distinct. 96., & firmavit Rota in Constantien. Reædificationis Ecclesiæ 3. Martii 1758. §. 7. coram Reverendissimo P. D. Ratta Decano, quidquid sit, an onus restaurandi consciens Ecclesiam, eique Dominum adnexam, vel eam contritam reficiendi pertineat ad Decimatores, ubi tamen nullus adsit Ecclesiæ Patronus, ut in terminis restorationis est casus *Textus in cap. 4. de Eccles. ædifican.*, *Rota decis. 7. num. 8. coram Crispo*, & in terminis Reædificationis loquitur eadens *Rota in Constantien. Reædificationis Ædium Parochialium 21. Iunii 1773. S. 3.*, & *in confirmatoria diei 11. Martii 1774. similiter S. 3. coram Eodem.*

Attamen ponderandum occurrit, in Erectionis Bulla nullos assignatos fuisse redditus pro Fabrica Ecclesiæ, illos verò pro stipendio Cappellani Curati præscriptos, atque in annuis Rubris quindecim frumenti consistentes adeo modicos esse, ut nedum oneribus eidem adjectis non correspondant, sed vix sufficiant, ut retulit Archiepiscopus, ad congruam vitæ Cappellani sustentationem, unde cum nihil sit, quod ex redditibus assignatis Cappellano supersit, nihil pariter est per ipsum erogandum in restaurationem, & reædificationem Ecclesiæ, Ædiumque adnexorum, ne sine alimentis deservire cogatur. *cap. Si Monachus, ibique Gloss. sub verb. Restaurandam Caus. 16. quæst. I., Barbos. ad Concil. Trident. sess. 21. cap. 7. de Reformat. num. 6., Bellett. Disquis. Cleric. part. prima de Clerico Debitorum §. 14. num. primo, & Pignattell. tom. 8. consult. 60. num. 7.*

In quibus circumstantiis subintrare videtur sanctio Concilialis *Sess. 21. cap. 7. de Reformat. præscribebus*, Patronum primo loco teneri ad reparationem, & reædificationem Ecclesiæ, Ædiumque Parochialium, quia ipse fructus percipit consistentes in honorantiis, nominatione, & presentatione Cappellani Curati ex traditis per *Barbos. loc. cit. num. 8.*, *Bellet. ubi supra num. 11.*, *Pignattell. d. consult. 60. num. 2.*, decrevitque nuperrime Sacra Congregatio in Alatrina Reædificationis Cappellæ quoad I. Dubium, proposita die 8., & resoluta die 29. mensis Julii 1775. : Patrono verò egestate laborante, teneri Parochianos, qui proinde remediis omnibus opportuus cogendi sunt, ad restaurandam, ac etiam reædificandam Ecclesiam, Ædesque Parochiales,

quia ipsi in eadem Ecclesia audiunt Divinā, & Sacramenta recipiunt. Sic enim iussit, præcepitque DEUS. OPTIMUS MAXIMUS, ut Populus contribueret ad redificationem, ornatum, & necessaria Sanctuarii Exod. cap. 25. 36., & 38., consonantque Doctores supra allegati, nimurum Barbos. sub num. 13., Bellet. sub num. 6., & Pignattell. num. 5.

Hæc, & alia sunt in Libello ab unaquaque Parte circumferendo. Ovus nunc erit EE.VV. quatuor, quæ sequuntur, definiere Dubia.

- I. An, & ad quos ultra Rubra decem Frumenti præstanta a Societate S. Mariae Misericordie spectet præstatio aliorum Rubrorum quinque Frumenti, Olei pro Lampade, nec non manutentio Ecclesiæ, ac Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum in casu &c.
- II. An, & quibus prædicta onera sint exigenda, & consignanda Cappellano Curato dictæ Ecclesiæ in casu &c.
- III. An, & quatenus Habitatores, & Coloni Territorii S. Elpidii assignati dictæ Ecclesiæ SS. Angelorum Custodum teneantur subire onus dd. præstationum, & teneantur quoquæ persolvere Decimas Ecclesiæ Matrici in casu &c.
- IV. An, & ad quos spectet readificatio dictæ Ecclesiæ, & Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum in casu &c.

Sess. 24. cap. 1:
de reform.

CALLIEN. MATRIMONII. Nicolaus Castracane Civitatis Calliensis detinens in famulatu Vincentiam Fabrini Civitatis S. Marini, eam sub jurata Matrimonii promissione, ac fide compressit, filiusque ex ipso conceptus est. Conscientia stimulis permotus Nicolaus fidem Vincentiæ datam implere satagens, curavit, ut celebratio Matrimonii fieret secretò, vel saltem, ut præambulae Dejunctiones dispensarentur, ne palam esset hujusmodi inæquale Matrimonium. Neutrum obtinere potuit Nicolaus, ita ut cum imminens esset Vincentiæ partus, idem Nicolaus hora circiter tertia noctis diei 15. Augusti anni 1775. una cum Sponsa aggressus est Vicarium Generalem Callensem, flexisque genibus coram eo, & Testibus solemnia consensus, & Matrimonii verba protulit = Siate Testimoniis, che io intendo di sposare, e sposi per mia legitima Sposa questa = hoc est Vincentiam, cujus brachium apprehenderat. Vicissim respondentem Vincentia = ed io intendo di sposarmi, e prendo per mio legitimo Sposo. il Signor Nicelino.

Qui-

Quibus ita sequutis, Vicarius Generalis rem illicò detulit ad Episcopum Calliensem, a quo postridie præcepta mutuæ cohabitationis prohibitoria fuerunt expedita, fueruntque relaxata mandata de capiendo. Nicolaus in pœnam sic contraëti Matrimonii ad Arcem Pisauri traductus fuit: Vincentia vero proximæ partui loco custodie designata fuit ab Episcopo certa Domus, in qua filium peperit masculum, cui Philippi nomen in sacris regenerationis aquis impositum fuit, eaque postmodum una cum neonato filio penes honestas personas deposita fuit. Bonis autem Nicolai per Callensem Antistitem datus fuit Economus, qui proprio arbitratu fructus recollectos, & semoventia vendidit, bona administrat, & Nicolaus, ut ipse dolens afferit, extrema premitur egestate.

Dum in Curia Ecclesiastica Callensi super his omnibus conficiebatur Processus cum examine Testium, qui fuerant Matrimonio præsentes, censuit hæc Sacra Congregatio ad se Causam avocare, supplicantibus Nicolao, & Vincentia. Litteræ datæ sunt Episcopo pro confectione Processus, servata forma Benedictinæ Constitutionis incipientis= Dei miseratione =, citatis, & auditis omnibus interesse, habentibus simul, & Defensore Matrimonii, illis competenti præfinito termino ad deducenda jura sua in Sacra Congregatione: Processu vero absolute mandatum fuit eidem Episcopo, ut illum ad hanc Sacram Congregationem transmitteret, eamque super præmissis distinctione redderet instructam, animique sui sensum aperiret.

Pervento tandem aliquando Processu, deputatoque hic in Urbe Defensore Matrimonii, duo postulant Nicolaus, & Vincentia; primum, ut eorum Matrimonium validum declaretur; & alterum, ut Philippus ex Vincentia natus dicatur Nicolai filius legitimus, & naturalis.

Sustinent enim Nicolaus, & Vincentia, sustinetque simul Matrimonii Defensor, Sanctam Dei Ecclesiam ex justissimis causis Matrimonia clandestina semper fuisse quidem detestatam, ac prohibuisse, ea tamen numquam irrita fecisse, quin immo Sanctam Synodum Sess. 24. cap. 1. de Reformat, disertis verbis declaravisse, hujus generis Matrimonia, quæ libero Contrahentium consensu facta sunt, rata, & vera esse Matrimonia, adjecta negantibus anathematis persona, quemadmodum ad eamdem Conciliarem sanctionem tradit Barbosa in Concil. Trident. per tot., ubi presertim num. 28. firmatur, Denunciations non esse de substantia, aut forma, earumque omissione Matrimonia minime irritari. Ut enim Matrimonium fiat validum, satis est, quod coram Parocho, Testibusque reciprocus accedat. Contrahentium assensus per verba de præsenti prolatus, utcumque Parochus dissentiat, vel aufugiat Gallemart. in addit. ad Sac. Concilium sess. 24. cap. 1. de Reformat. verse Congregatio Con-

Conciliis, Sanc*b.* de Matrimonio lib.3. disput. 39. num. 9., Gutierrez eodem tract. cap. 69. num. 3., ubi in fine refertur ad litteram declaratio hujus Sacrae Congregationis edita de anno 1582., quæ normam præbuit quam plurimis successivis pro validitate Matrimonii resolutionibus, ut præsertim videre est in Cesenaten, seu Forolivien. Matrimonii 20. Februarii 1723., in Firmano Matrimonii 24. Aprilis ejusdem anni, in Neritonen. Matrimonii proposita die 24. Mii, & resoluta die 14. Junii 1738., in Niciea. Matrimonii 13. Februarii 1751., & in Cosenitina, seu Bisintanen. Matrimonii 15. Aprilis 1752.

Sustinentque pariter, validum esse Matrimonium coram Vicario Generali celebratum, quia Vicarius Generalis æque ac Contrahentium Parochus ex proprio officio, & facultate potest absque specia*li* Episcopi commissione Matrimoniorum celebrationi intercede, ac etiam simplici Sacerdoti licentiam illis assistendi concedere, juxta communem sententiam, quam tueruntur adducti per Sanchez de Muri*m*on. lib. 3. disput. 29. num. 18. & 19., Monacell*i*. in Form. Legal. tit. 16. form. 2. num. 34. tom. 2., Ursay. tom. I. part. 2. discept. Eccles. 2. num. 156., & constat tum ex Rescripto Sacrae Congregationis in quadam Causa Matrimoniali edito sub die 4. Julii 1602. in hæc verba = *Sacra Congregatio cœs*uit, coram Vicario Episcopi Matrimonium contrabi posse perinde ac corans Parocho = ut in lib. 10. Decret. pag. 36., tum etiam ex illius Resolutionibus, ut in Taurinen. Matrimonii 26. Septembri 1697. lib. 4. Decretor. pag. 454., & seq., in Pistorien. Matrimonii proposita die 1., & resoluta die 22. mensis Aprilis 1719., & in Segnen. Matrimonii die 17. Novemb. 1736.

Hæc non insificantur ab Episcopo in sua Informatione, & votio ad hanc Sacram Congregationem transmisso: Credit tamen, validitati Matrimonii adversari verba immediatè ante a Vicario Generali prolatæ, nimirum non aliter, nisi præmissis ab Ecclesia præscriptis Denunciationibus publicis Matrimonium celebrandum, ex quo considerat, Matrimonium post illa verba immediatè contractum præferre spretum apertissimum tum Ecclesiæ, tum Episcopi, ideoque concludit, quod in his terminis Denunciations plusquam culpabiliter fuerant omisæ, hinc Matrimonium invalidum videtur, & irritum.

Huic sententiæ Episcopi satisfecit Defensor Matrimonii. Siquidem ex hoc ipso, quod Denunciations propria auctoritate, & culpabiliter, cæteris tamen servatis solemnibus, omisæ fuerunt, Matrimonium dicitur illicitum, & clandestinum, largo tamen modo sumptum, quod pœnit guidem præscriptis Matrimonii clandestinis, nunquam autem invaliditati subjicitur, teste Barbos. ad Concilium Trident. sess. 24. cap. 1. de Reformat. num. 28., & 32., & de Offic. & potest. Episc. part. 2. alleg. 32. num. 81., Guttier. &c

Matrimon. cap. 55. num. 5., & cap. 56. sub num. 3. At verò perpendendum est, quisnam fuerit in majori culpa versatus, an scilicet qui Denunciationes contempsit, seu potius qui denegavit illarum dispensationem, quam, justis concurrentibus causis, ut sunt illæ inæqualitatis Personarum, & Fæminæ jam compressæ, & prægnantis, nec non Consanguineorum Adversatio, admittere omnino tenebatur Barboſa ad Cœcil. Trident. loc. cit. num. 63., 67., & 70., & de Offic., & potest. Episcopi loc. cit. num. 41., 43., & 45. Cæterum non desunt Doctores relati a Barboſa locis supra cœtatis, nimirum ad Concil. Trident. num. 71., & de Offic., & potest. Episc. num. 51. affirmantes, Ordinariu*n*, justa concurrente dispensandi causa, teneri sub pœna peccati mortalis ad petitionem Partis Denunciationes dispensare, maxime si scandalum sequeretur, vel esset suspicio malitiosi impedimenti.

Posita validitate Matrimonii, urget Nicolaus, ut suus filius legitimus, & naturalis declaretur Philippus nuperrime natus a Vincentia Sponsa sua, quoties ille venerat in lucem mense post i&gitum Matrimonium juxta litteralem Textum in Leg. Cum quis §. 1. Cod. de Natur. liber., & Rot. decis. 16. num. 1., & decis. 201. num. 1. & seqq. part. 5. recent., non attenta illius conceptione tempore Concubinatus cum Vincentia, quoniam si ante Matrimonium Filii progeniti, natique per subsequens Matrimonium legitimi fiunt ad aureum Text. in Cap Tanta est *Qui filii sunt legit.*, ibique *Gloss.* in verb. *Legitimi*, quanto potiori jure Philippus, utopt natus in constantia Matrimonii, dicendus est filius legitimus, & naturalis Nicolai, qui illum in suum filium recognoscit.

Quæ relata sunt, proponuntur a Conjugibus Castracane, & a Defensore Matrimonii. Superest modò, ut EE. VV. decernant

I. An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

II. An Philippus censi*r* debeat filius legitimus, & naturalis Nicolai in casu &c.

LEODIEN. JUBILATIONIS. Philippus Von-Thenen Canonicus Decanus Collegiatæ Ecclesiæ Divi Adalberti sita in Civitate Aquisgrani Diæcesis Leodiensis onus habens Animarum Curæ in Canonicos, aliosque addictos Ecclesiæ servitio, post exactum quadragenarium tempus servitii præstiti dictæ Collegiatæ Ecclesiæ, vacationem à Choro, seu ut vocant *Jubilationem*, quam Capitulum ei negaverat utcumque petitam sub hac declaratione, quod = omnibus, & singulis Functionibus Decanalibus Ecclesiæ, &

sess. 24. cap. 12.
de Reform.

Capitulum, ipsiusque Negotia concernentibus more solito, & vigore juramenti praestiti adamassim satisfacere non desinam =, eadem repetita declaratione postulavit huic Sacrae Congragationi cum integra fructuum, & quotidianarum distributionum perceptione.

Preces transmissæ fuerunt Nuncio Apostolico Coloniæ pro Informatione, & Voto, audito Capitulo. Habetur enim ex Informatione Nuncii Apostolici, Capitulum componi quatuordecim Canonis, quatuor supranumerariis, septem Vicariis, & Custode, qui Ecclesiæ iuserviunt, & Choro præstant servitium, simulque Capitulum fateri, Canonicum Decanum Von-Thenen spatio annorum quadraginta continuum, & laudabile servitium Ecclesiæ præstisse, negare tamen petitæ Jubilationis concessionem ex tribus; primo quia ob defectum Ministrorum iuservientium Choro Divinum Officium detrimentum patet; secundo quia præsentia in Choro Canonicæ Decani necessaria est, cum ad eum pertineat curare, ut nedum Officium Divinum rite, & decenter ab omnibus absolvatur, sed etiam paternè monere tum negligentes, tum contravenientes, eosque, quatenus opus esset, ad Capitulum deferre: Ac tertio demum quia licet esset concedendum postulatum Indultum vacandi à Choro, attamen Canonicus Decanus Orator de Distributionum parte, quæ Interessentibus accrescit, participare deberet eo tantum casu, quo Choro interesset, ob eam rationem, quia cum alii Canonicæ numquam gaudere possent de illius absentiis, ita nec ipse aliorum absentiis frui deberet.

Hisce tamen non obstantibus Nuncius Apostolicus in Voto fuit, ut Oratori tribuatur Indultum vacandi à Choro, firma remanente obligatione tam residendi in loco, quia Decanus curam exercet Animarum in Canonicos, aliosque Ecclesiæ servitio additos, tam etiam de more peragendi omnes Functiones Decanales Ecclesiam, & Capitulum concernentes. Qua de re necesse fuit proponere Dubium inferius exprimendum, definiendumque sapienti EE. VV. judicio.

Urget Canonicus Decanus, cui à Capitulo non impugnatur ejus Ecclesiæ servitium continuum, & laudabile spatio quadraginta annorum, ut ex universali consuetudine sibi ætate gravi, morboque laboranti largiatur Indultum vacandi à Choro juxta constantissimam Sacrae Congregacionis sententiam, de qua testantur plurimæ illius Resolutiones, & præsertim in Causa S. Angeli in Vado 15. Aprilis 1690. lib. 4. Decr. pag. 255., in Patavina Jubilationis 9. Junii 1714. lib. 64. Decr. pag. 217., in Aversana 20. Martii 1720., in Calaguritana Jubilationis ad secundum Dubium 2. Maii 1733., in Civitatis Castellanae 29. Novembris 1766., & in terminis Præpositi curam Animarum exercentis in

17. Augus*t* 1776.

105

Lauretana Jubilationis proposita diebus 11. Julii 1774., & 16.
Septembris 1775., & resoluta die 2. Decembris ejusdem anni 1775.

Idque licet nullum afferri possit exemplum, quod hujusmodi Indultum fuerit à Sacra Congregatione concessum aliqui ex Canonis dictæ Collegiæ Ecclesiæ, quia eo ipso modo, quo prædecessores Canonici quatenus muniti necessariis requisitis sese abstinuerunt à petenda Jubilatione, poterant pro eadem instare, proindeque illorum abstinentia traduci non potest ad prohibitionem petendi Jubilationem, cum ejus materia mere sit facultativa, quemadmodum etiam fuit pro prima vice concessum Jubilationis Indultum Canonico Ecclesiæ Cathedralis Feltrensis, veluti monstrat Resolutio Sacrae Congregationis edita in Causa Feltren. Jubilationis 11. Januarii 1721.

Similiter urget Canonicus Decanus Orator, ut declaretur, ipsum vigore hujus Jubilationis Indulti nedium integros percipere posse suæ Præbendæ fructus, sed etiam lucri facere debere quotidianas Distributiones, fallentias, cæteraque emolumenta, quæ ab Interessentibus lucrantur, & eos inter distribuuntur, perinde ac si ipse præsens esset in Choro ad communiter firmata per san. mem. Benedictum XIV. de Synodo Diæcesana lib. 3. cap. 4. §. 6., & lib. 13. cap. 9. §. 15., & prius tradidérunt Pignattell. tom. 3. consult. 19., Monacell. tom. 2. tit. 13. for. 2. num. 76., Scarfanton. ad Ceccoper. lib. 2. tit. 6. num. 17., & tit. 11. num. 26. & seq., & consonant Rescripta Sacrae Congregationis edita in Aquilana Servitii 27. Septembris 1659. lib. 21. Decr. pag. 772. ad II. Dubium, in Romana Jubilationis 29. Januarii, & Martii 1678. lib. 30. Decr. pag. 16., & 36., in Perusina 17. Julii 1688. lib. 38. Decr. pag. 326., & nuper rime in Lauretana Jubilationis 2. Decembris 1775. quoad II. Dubium in hæc verba conceptum = An Præpositus Bartolini vigore Indulti Jubilationis, si Choro non intersit, participare beat de punctaturis, seu fallentiis in casu &c. = responsum fuit = Affirmative & amplius.

Subditque Canonicus Decanus, non obstat ea, quæ contra obtinendum Indultum exceptit Capitulum, quæque fuerunt à Nuncio Apostolico relata in ejus Informatione: Non primum exceptionis caput consistens in detimento Divini cultus, quia illud incassum proponitur à Capitulo, in quo, dempto Canonico Decano, alii supersunt tresdecim Canonici, quatuor Supranumerarii, septem Vicarii, & Custos, qui Ecclesiæ inserviunt, & Divinis Officiis intersunt. Non secundum sibi in necessaria in Choro præsentia Canonici Decani, quia huic exceptioni satis respondit Nuncius Apostolicus his verbis = Decani verò præsentia in Choro necessaria non videtur, quia ad Punctatorem periret adnotare de die in diem absentes à Choro, eosque, quæ-

bus opus, ad Capitulum deferre, & quilibet Canonicus propriis conscientia adstringitur ad deferendum Decano absenti defecere in Officio Divino occurrentes, ad effertum, ut ab eo corrigi possint. Deinde non tertium caput exceptionis, quod veritatem circa participationem de quotidianis Distributionibus, quas omnes percipere debere contendit Canonicus Decanus. Atque hinc animadvertendum est, geminas esse Distributionum species, in quarum prima numerantur fallentiae, Anniversaria fixa, aliaque hujus generis emolumenta, quae inter praesentes partiuntur, & super quibus peculiariter non fuit a Testatoribus, sive ab Ecclesiæ Statuto dispositum. In altera vero Distributionum species comprehenduntur Funeralia, & Anniversaria incerta, & extraordinaria, aliaque manuales obventiones, quae ex Testatorum mente, consuetudine, aut ex peculiari Ecclesiæ Statuto inter Canonicos dumtaxat Choro inserientes distribuuntur. Primam enim distributionum speciem deberi Canonico absenti, & Jubilationis Indulito munito docent Resolutiones Sacrae Congregationis supra relatae.

Non item quoad secundam distributionum speciem, ubi nimis diversimodè fuerit a Testatoribus, vel ab aliqua Capituliri dispositione prescriptum, ut praesto sunt aliae ejusdem Sacrae Cotgregationis Resolutiones utramque Distributionum speciem amplectentes in Novarien. Jubilationis 29. Novembris 1681. lib. 32. Decr. pag. 44. in Lunen. Sarzanen. Jubilationis 30. Septembris 1684. in Reatina Distributionum 19. Aprilis 1692. ut in lib. 42. Decr. pag. 117. in Mantuana Distributionum 31. Julii 1694. ut in lib. 44. Decr. pag. 357. in Aquipendien. Jubilationis ad III. Dubium 28. Martii 1697. ut in lib. 47. Dscr. pag. 85. & 111. & in Romana Jubilationis 24. Martii 1703. lib. 53. Decr. pag. 74. & 113.

A Canonicis Decano jura circumferuntur: A Capitulo nihil habuimus. Grave igitur non erit E. PP. decernere. An, & quomodo sit concedendum Indulunt Jubilationis in casu &c.

17. Augusti 1776.

107

gationis habitæ die 19. Augusti, placuit EE. VV. illius resolutionem differre, prodito Rescripto = Dilata, & ad mentem; Mens est, ut doceatur, quid, & in qua summa receptum fuerit a Paroco Raganoni, & utrum applicaverit Missam pro Populo Parochia S. Mariæ Lauretanæ Balneoli =

Utrique oneri satisfecisse propugnat Parochus Raganoni. Is enim exhibitis Notario Codicibus exactiois Decimorum, probat, non aliam in eis descriptam reperiri Decimorum exactioem factam in Castro Balneoli, nisi parvam Frumenti mensuram, quæ Rubro minor est, & cuius valor non excedit summam scutorum quatuor, prorsus imparem stipendio, quod Parochus pro Animarum curæ exercitio promeretur. Rursus fatetur, se pluries postulavisse Decimaruim solutionem, eamque ab Incolis dicti Castris præ inopia laborantibus obtinere nequivisse.

Quod verò pertinet ad applicationem Missæ pro Populo, docet Parochus ex adnotationibus per Notarium extractis e Libris Sacrarii Ecclesiæ SS. Josephi, & Marci extra mænia Civitatis Hortanæ, ipsum singulis diebus festis Sacrosanctum Missæ Sacrificium in dicta Ecclesia celebrasse, & applicasse quoque pro Populo Castris Balneoli ipsius curæ subiecto, ut idem solemnii præstito juramento testatus fuit. Siquidem ex Codicibus Sacrificiæ plenè probari Missarum celebrationem docet Ursay. Compend. Privileg. Rev. Fabric. num. 121., & Constant. Vot. decisi. 34. tom. I. num. 3. & seqq., & illarum applicationem etiam pro Populo Castris Balneoli factam, utpotè a voluntate, & ab acta interno Celebrantis dependentem, probatam esse ejusdem Parochi juramento firmat Pignattell. Canon. Consult. 215. num. 1. & seqq. tom. 4.

Præterea quamvis Missam pro Populo Parochiæ S. Mariæ Lauretanæ Balneoli Parochus non applicasset, contendit tamen sibi debitum esse stipendium, quod postulat loco Decimaruim, quas vel non percepit, vel ob Parochianorum egestatem percipere nequivit, quia obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum diversæ sunt, & stipendium Parocho debetur non præcisè, ut Sacrum celebret ad intentionem Populi, sed potius ratione sui Pastorali officii ex traditis per Barbosam de Offic., & potestat. Paroch. part. I. cap. II. num. 10., & Rot. coram Tanar. decisi. 133. num. 14.

Quibus perpensis, rogantur Eminentissimi PP. resumpto Filio dictæ Congregationis die 29. Julii 1775. definire

I. An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

II. An Philippus censeri debeat filius legitimus, & naturalis Nicolai in casu &c.

INTERAMNEN. Petrus Antonius Mazzitelli Interamnensis in suo ultimo, cum quo deceisit, elogio pubblicato die 1. Augusti 1716. ita dixit, quod cum ipse non nullis retro annis assignavisset Sacerdoti Franciso Mauri in titulum Patrimonii Sacri = Due pezzi di Oliveti uno in vocabolo *Tescino*, e l'altro in vocabolo *la Piaggia di Valle*, per la celebrazione di due Messe la settimana per l'Anima de' De fonti, e che moriranno di questa Casa = , proindeque iusfit, ut Valentius Mazzitelli ejus filius, ac heres institutus = Accresca un altro pezzo di Terra a quest'Opera piis, accid siano quattro Messe la settimana per suffragio, come sopra, comprendendoci l'Anima della bon. mem. Signora Agata già mia Conforte.

Paternum præceptum implevit Valentius filius, dum in illius executio rem die 9. Februarii 1720. in Patrimonium Sacrum Clerici Valentini de Angelis, ut ad Sacros Ordines promoveri posset, assignavit duo Terrarum petiæ arativa, alterum in vocabulo *Capo di Croce*, & alterum in vocabulo *la Selva* situm prope Flumen Naris, onere adjecto, quod idem Clericus statim ac esset Sacerdotali caræctere insignitus, teneretur in singulis hebdomadis gemina celebrare Sacra juxta mentem supradicti Petri Antonii Mazzitelli.

Donec vixit præfatus Valentius de Angelis, ac donec post ejus obitum in humanis fuit Canonicus Carolus Mazzitelli, qui postremum pium Opus possidebat, adamus in Sacra celebrata fuerunt; eo verò defuncto sub die 20. Junii 1774., institutis Hæredibus Dominico Pecoli olim Massarucci, ejusque Fratribus Capitaneo Carolo, & Francisco de Massaruccis, prætermissa fuit Missarum celebrazione, quia unum ex dictis assignatis Prædiis, illud scilicet in vocabulo *la Selva* fuerat erosum a cotermino Flumine Naris, & alterum in vocabulo *Capo di Croce* prorsus incultum reperiebatur, ideoque nullus inventus fuit, nec invenitur Sacerdos, qui hoc accepto superextante Prædio *Capo di Croce*, adimplere velit celebrationem duarum Missarum in qualibet hebdomada.

Quibus sic stantibus, antediæ Fratres de Massaruccis preces porreverunt huic Sacrae Congregationi pro obtinenda suspenzione celebrationis dictarum geminarum Missarum, donec cum fructibus recolligendis ex dicto Prædio *Capo di Croce*, quod iidem Fratres propriis sumptibus ad culturam redigere sese offerunt, sint de hujusmodi expensis integraliter satisfacti, deindeque, ut reducantur Missæ juara redditus annualiter percipiendos ab eodem Prædio ad culturam redacto, & ad rationem Eleemosyæ materialis.

Auditus de more fuit Episcopus Interamnensis, qui in sua Informatione ad Sacram Congregationem transmissa con-

17. Augusti 1776.

109

firmavit ea omnia, que in precibus narrata fuerunt, & que postulata sunt a Fratribus de Mataruccis, sublit tamen, redditus Prædii Capo di Croce non excedere annua scuta quatuor.

Regula juris est, quod Bonorum assignatio pro implemento Legati p[ro]i facta fuit ante præscriptum Missarum onus, tunc ea dicitur taxativa relicta, ex traditis per Rotam in Romana Supplementi, & Applicationis 11. Junii 1731. §. Tunc coram bon. mem. Card. Aldrovando, & in Romana Salviani 16. Februarii 1753. §. 5. coram clar. mem. Card. Molino. Si vero Legatum incipit ab onere, & post illud sequitur designatio Fundi, vel quantitatis pro illius implemento, & eo casu dicitur demonstrativa facta Bonorum assignatio Rot. cor. Ansaldi decis. 795. num. 7., & in Urbevetana Legati 3. Decembr. 1753. §. 6. cor. cl. zie. Card. Buffo.

Hujus distinctionis est effectus, quod si Bona taxativa assignata in parte perierint, vel eorum non redditus diminuantur, tunc onus proportionabiliter est minuendum, nec heres cogi potest ad supplendum, quod deest L. Si quis de Legat. 2, secus verò si Bona fuerint demonstrativa assignata L. Quidam ff. de Legat. 2., Felin, in cap. Super Litteris de R. script. Furg. de Jurepatr. p[ro]i. 2. cas. 20. num. 27., Cyriac. controver. 336., & Card. de Luc. de fideicom. disc. 167. num. 11.

Porro in subjecto casu nulla ambiguitas, quin Testatores Mazzitelli, quorum sunt mediati heredes Fratres de Mataruccis, in instituendo pio Opere incœperint a Bonorum assignatione, deindeque onus adjecerint celebracionis duarum Missarum per singulas hecdomadas, & sic res sit de assignatione Bonorum taxativa facti nequaquam gravante heredes ad supplendum. Vis autem stat, utrum ex deperitione unius, & ex decremente alterius ex assignatis Prædiis locus esse possit reductioni oneris, ut iura præscribant, seu potius ejusdem oneris suspensioni ab Oratoribus postulatae, donec ad culturam redigatur unicum, quod superest, Præmium in vocabulo Capo di Croce.

Præcipit enim Sancta Synodus Syl. 25. cap. 4. de R. s[ecundu]m, ut quod plenius, & utilius potest, custodiatur ea, que adpios usus relicta sunt. Siquidem cum redditibus annuorum scutorum quatuor, quot modò reddit Præmium Capo di Croce, impleri certe nequit voluntas pii Testatoris bina celebrandi Sacra in qualibet hecdomada. Attamen ex melioramenti a Fratribus de Mataruccis faciendis in dicto Prædio sperari potest, ut Opus pium conservetur, illiusque redditus redintegrantur, itaut sufficiant pro præscriptum Missarum oneris implemento. An autem utilior sit Operi pio Missarum postulanda rediutio ad rationem hodierni redditus Prædii Capo di Croce, seu potius postulata Missarum temporanea suspensio, donec scilicet Oratores tue-

17. Aug^{usti} 1776.

fuerint de erogandis expensis reintegrati, ut tunc maior, si non integra habeatur Missarum celebratio, ponderandum erit ab Eminentibus Vestris, simul & definiendum

An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur,
in casu &c.

111

Die Sabbathi 7. Septembris 1776. in Pa-
lacio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacræ Con-
gregationis de jure resolvenda.

CAUSE, quæ sequuntur, cum in proxime præterita Congregatione diei 17. nuper elapsi mensis Augusti decise minimè fuerint, dignabuntur EE. VV. dictæ Congregationis Folium reassumere, & sequentibus Dubiis respondere.

FIRMANA. Cujus quatuor sunt Dubia.

- I. An, & ad quos ultra Rubra decem Frumenti præstanta a So-
cietate S. Mariae Misericordie spectet præstatio aliorum Ru-
brorum quinque Frumenti, Olei pro Lampade, nec non manu-
tentio Ecclesiæ, ac Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelor-
um Custodum in casu &c.
Sess. 21. cap. 4. &
& 7. de Reform.
- II. An, & a quibus prædicta onera sint exigenda, & consignanda
Cappellano Curato dictæ Ecclesiæ in casu &c.
- III. An, & quatenus Habitatores, & Coloni Territorii S. Elpi-
dii assignati dictæ Ecclesiæ SS. Angelorum Custodum tenean-
tur subire onus dd. præstationum, & teneantur quoque persol-
vere Decimas Ecclesiæ Matrici in casu &c.
- IV. An, & ad quos spectet readificatio dictæ Ecclesiæ, &
Ædium pro Cappellano Curato SS. Angelorum Custodum
in casu &c.

Ad I. Præstationem Rubrorum quinque, & Olei pro
Lampade spectare ad Parochianos Arellæ; Manu-
tentionem verò Ecclesiæ, & Ædium Parochialium
spectare ad Collegiatam S. Elpidii.

Ad II. Frumentum, & Oleum esse exigendum a Sindici
dicti Loci Arellæ ad formam repartimenti ap-
probandi ab Esmo Archiepiscopo, & amplius.

Ad III. Affirmative ad formam resolutionis primi
Dubi.

Ad IV. Spectare ad Capitulum S. Elpidii.

7. Septembris 1776.
Sess. 24. cap. 1. **C**ALLIEN. MATRIMONII. In qua gemina Dubia proponuntur.

- I. *An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.*
- II. *An Philippus censeri debeat filius legitimus, & naturalis Nicolai in casu &c.*

Ad I. Negativè, & ad mentem, & ad D. Secretarium cum SSmo quoad Multam.

Ad II. Non proposita, & Partes utantur Jure suo coram Judice competenti.

Sess. 24. cap. 12. **L**EODIEN. JUBILATIONIS. In qua respondendum est.

- An, & quomodo sit concedendum Indultum Jubilationis in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo.

Sess. 24. cap. 18. **H**ORTANA STIPENDII, ET LIBERATIONIS A MOLESTIIS. In qua gemina, quæ sequuntur, Dubia definienda sunt.

- I. *An, & a quo tempore, & in qua summa debeatur stipendium in casu &c.*
- II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

Ad I. Pro annuis sc. 12. deberi a die deputationis, pro majori verò summa iterum proponatur.

Ad II. Affirmativè, & amplius.

Sess. 25. cap. 4. **I**NTERAMNEN. In qua disputatur.
An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

CIVITATIS CASTELLANÆ EMPHYTEUSIS. In Diœcœi Civitatis Castellanae gemina sunt Oppidum *Stuia*, & *Calcatæ*, in quorum respective Territoriis Mensa Episcopalis plura possidet Bona plurimis oneribus subjecta, & præsertim binas manutenerendi Ecclesiæ, unam scilicet sub invocatione S. Augustini, & alteram, quæ ruralis est, sub titulo S. Blani, nec non manutenerendi Ludimagistrum in Oppido Stabiæ, ac demum celebrationis nonnullarum Missarum juxta pia Testatorum Legata. Hæc bona locari semper consueverunt, modoque in locationem, & conductionem detinentur à Francisco Agneni pro anno affliti scutorum 130., ex quibus, demptis oneribus, vix à Mensa Episcopali percipiuntur annua scuta nonaginta.

Utilius autem tibi putavit Episcopus hæc bona concedere in Emphyteusim perpetuam. Huic faciendæ concessione assensum præstít Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Castellanae. Ad alliciendos Oblatores de mandato Sacrae Congregationis sub die 20. Maii 1775. affixa fuerunt Edicta cum lege quod = *Chi voglia applicare debba nel termine di giorni quindici comparire in Cancellaria Vescovile della Città di Civita Castellana, e dare la sua offerta, poichè, passito detto termine, si concederanno nelle forme solite a favore del maggiore Oblatore.*

Intea tempus in Edictis præfinitum solus comparuit Julianus Bernardini, obtulitque Canonem annuorum scutorum 140. sine tamen ouere manutentionis dictarum Ecclesiæ, Ludimagistri, & celebrationis præfatarum Missarum. Hanc oblationem approbavit Episcopus, approbavitque Sacra Congregatio, dum illius executionem sub die 17. Junii 1775. ablegavit ad eundem Episcopum, edito Rescripto = *Pro gratia arbitrio Episcopi per Bullas = Non dum autem expeditis Litteris Apostolicis pro Emphyteutici Contractus stipulatione cum supradicto Bernardino, comparuit Franciscus Agneni Bonorum Conductor sibi nomine Antonii Bertaozi, obtulitque sub die 16 Decembris 1775. pro Emphyteusi Canonem auctum usque ad annum sumnam scutorum 145.*

Auditus Episcopus censuit, emphyteuticum Contractum esse pro Mensa Episcopali tutiorem cum Juliano Bernardini celebrandum, ideoque oblationem utcumque maiorem à Francisco Agneni datam esse posthabendam tamquam pro Mensa Episcopali periculi plenam, subditque posteriori ejus Epistola ad hanc Sacram Congregationem transmissa sub datum dies 28. Februarii proxime præteriti hæc verba = *At idem Bernardini in hac partnaci Amuli sui contradictione ad omne pejus, & ad hujuscemodi vexationem evitandum se mihi obtulit promptum, & paratum eamdem summam scutorum Centu. quadraginta quinque pro sepesta Emphyteusi.*

teus exhibere, & præstare, quotiescumque ita visum fuerit huic Sacrae Congregationi,

Res igitur in oblationum paritate versatur. Videtur enim, esse in hoc casu jus, & conditionem utriusque Oblatoris examinandam. Ad jus quippe quod attinet, considerandum est, Franciscum Agneni jure Conductionis jam actu detinere Bona in Emphyteusim concedenda, eumque propterea in pari oblatione cæteris præferri ex speciali æquitate debere sancxit *Textus in Leg. Congruit Cod. de Locat. Prædior. Civil.* ibi = *Congruit æquitati*, ut veteres Possessores Fundorum publicorum novis Conductoribus præferantur, si facta Nobis per alios augmenta suscipiant = Et Leg. *Prædia in fin. vers.* Si verò Cod. Eodem, firmatque *Caroc. de Locat.*, & *Conduct part.3. ad materiam Leg. ne cui Cod. locat. quest. 3. num. 4.*

E contra verò Julianum Bernardini tria pro se numerare in jure civili constantissimè firmata. Primum quod Franciscus Agneni nihil egerit, quoties licitationem suam exhibuerit, vel produxerit extra tempus in Edictis, sive in Programmate præfinitum ex traditis per *Mangil. de Subbast. quest. 24. num. 15., Postb. eod. tract. inspect. 35. num. 44., & Rot. in Romana Affitus 14. Maii 1770. §. 8. cor. bo. mem. Riccio.* Secundum, quod Edicta fuerunt obligatoria, cum fuerit ad licitandum in eis expressus terminus quindecim dierum, quo elapso, Bona = si concederanno nelle forme solite à favore del maggior Oblatore =, cuius est effectus, ut elapso tempore præstituto, nullus aliis, nisi invita lege, publicaque læsa fide, ad licitandum possit admitti *Postb. de Subbast. inspect. 34. num. 46., Mangil. eodem tract. qnaest. 11. num. 1., & 6. Rota in Auximana Deliberationis 25. Iunii 1745. §. 8. coram clar. mem. Card. Millino*, facta que distinctione inter promissionem obligatoriam, & arbitrariam in Edictis contentam, appositiè firmavit eadem *Rota in d. Romana Affitus 14. Maii 1770. §. 5. cor. bo. mem. Riccio.*

Ea præsertim adstipulante ratione, quia propter promissionem in Edictis à Domino factam concedendi Bona majori oblatori, elapso licitationis tempore, Contractus dicitur perfectus quamlibet reiiciens posteriorem oblationem, etiamsi nullum fuerit stipulatum concessionis Instrumentum, quod ad illius dumtaxat probationem requiritur teste *Card. de Luc. de Regal. disc. 81. num. 2., Salgad. Laberii. Credit. part. 2. cap. 2. num. 4. i. Postb. dicta inspect. 35. num. 47., & Rota in Inolen. Praelationis 5. Februarii 1751. §. 5. cor. cl. mem. Card. Matthæjo*, diciturque jus quantum illi, qui solus obtulit, vel in plurimum concursu plus obtulit *Postb. dicta inspect. 34. num. 33. cura plurib. seqq., & inspect. 35. num. 19., & seqq., Mangil. dicta quest. 11. num. 2., Nigr. de Subbast. cap. 7. §. 7. num. 1., & seqq., & Novar. quest. forens. 63. num. 4., & seqq. part. 1.*, adeo ut hujusmodi jure

jure qui plus obtulit cogere possit Locatorem, vel Venditorem ad sibi locandum, seu vendendum juxta legem, sive promissionem in Edictis expressam, à qua non est recedendum Postb. cit. inspect. 34. num. 4., & seqq., & inspect. 35. num. 38., Mangil. de Subbast. quæst. 33. num. 5., Rota dec. 376. num. 1. part. 4. tom. 1. rec., & in Perusina Deliberationis 27. Aprilis 1750. §. 2. cor. Eñio Elephantio.

Ac Tertium, quod licet esset admittenda major oblatio Francisci Agnenzi, nihilotamen minus cum idem Julianus Bernardini prior, & unicus fuerit oblator, suamque oblationem tempore habili penes acta produxerit, cumque ipse majorem oblationem Agneni exæquaverit, veluti testatur Episcopus in dicta ejus Informatione diei 28. nuper elapsi mensis Februario, ratio, & æquitas numquam patitur, eumdem Julianum non esse in emphyteutica Concessione Agneno præferendum contra ea, quæ ad rem tradiderunt Curd. de Luc. de Locat., & Conduct. disc. 44. num. 4. Albit. de Inconf. in Fadic. quæst. 43. num. 74., & Rota in Pisauren., seu Anconitana Bonorum super Prælatione 22. Junii 1742. §. 3., & 4. cor. bo. mem. Vicecomite.

Quod verò pertinet ad alterutrius Oblatoris conditionem, unice spectandam, cum in subiecta materia melior oblatio, rectumque judicium præligendi alterum ex oblatoibus non tantum pendeat à majoris Canonis oblatione, quantum à Personarum conditione, moribus, ac divitiis ad Text. in Leg. 4. §. Melior, autem ss. de in diem addidit., Postb. de Subbast. inspect. 35. num. 138., Nigr. cod. tract. cap. 7. §. 1. num. 27., & seqq., Rot. in Romina Affitus 22. Junii 1761. §. 13. coram Ilmo Herreros, & in alia Romana Affitus 14. Maii 1770. §. 9. coram bo. mem. Riccio. Profectò Bernardinus mutatus est idoneo fidejussore: Secus autem Agnenus, quem non adhuc patet ullum fidejussorem exhibuisse. Quæ nam verò sint utriusque Oblatoris opes, EE. PP. recognoscere poterunt ex respectivis Summariis, quæ una cum Juribus ab utraque Parte circumferuntur.

Verumtamen videtur animadvertendum, Patrimonium, quod possidetur à Juliano Bernardini in scutis 19, 17. 87., constitui ex frumento recollecto, ex semoventibus, ex pecuniis, & nominibus Debitorum, excepta tantum summa scutorum 4350., quæ consistit in stabilibus, & Locis Montium dividendis tamen cum illius Fratre, paternoque Fideicomissio subiectis. Illud verò Francisci Agneni, quod à Peritis æstimatum ascendit ad scuta supra mille, vix ab eo possit letur pro rata scutor. 500., dum reliquum pro parte detinetur ab ejus Matre, & pro parte altera ab Eleonora ejus Sorore jam nupta, nec non pro alia parte ab Hæreditibus Dominice alterius illius prædefunctæ Sororis.

Sacra Congregatio in terminis novi Oblatoris post tempus in Edictis prædictum superventi nova mandavit affigi Edi-

Etia in Firmiana Emphyteufis diei 19. Augusti superioris anni 1775. ; & Emphyteum esse in pari oblatione concedendam ditioni Oblatori definitivit in Romana Emphyteufis proposita die 17. Novembris 1731. , & resoluta die 9. Augusti 1732. , pariterque in dicta Firmiana Emphyteufis reproposta die 30. Martii 1776. , & resoluta die 27. Aprilis ejusdem Anni, edito responso = Emphyteum esse concedendam Bernardino Voltaturnio pro annuis scutis quadringentis juxta votum Emissarii Archiepiscopi .

Quibus sic stantibus partes erunt EE. VV. sapientissime de more definire .

An , cui , & pro qua summa sit danda Investitura Bonorum , de quibus agitur , in casu &c.

Sess. 22. cap. II. **B**ALNEOREGIEN. Specimen hujus Causæ habetur in Folio Congregationis diei 8. Julii 1775. , eaque tunc proposita fuit sub tribus Dubiis , nimirum I. An , & quomodo precibus Justini sit annuendum in casu &c. = & quatenus negativæ = II. An Cappellania , sive Legatum pium , de quo agitur , adjudicandum sit Augustino Onesti , seu potius sit locus nominationi favore ejusdem in casu &c. = III. An , & a quo tempore debeantur fructus in casu &c. = , quibus in posteriori Congregatione diei 29. ejusdem mensis Julii fuit resolutio data ad I. Negative , & amplius = ad II. Negative ad primam partem , affirmative ad secundam = ad III. denique = Deberi fructus Augustino Onesti a die vacationis , demptis oneribus .

Geminis anterioribus resolutionibus ad primum , & secundum Dubium acquievit Justinus , non item quoad tertium fructuum restitutionem respiciens , quoniam adversus illud impetrato novæ Audientiæ beneficio , iteratum suorum jurium experimentum proponit . Non enim Justinus impugnat fructuum restitutionem in generé , contendit tamen eam fieri debere a die nominationis factæ in personam Augustini Onesti , non autem a die vacationis Cappellaniæ , veluti definitivit Sac. Congregatio ad tertium Dubium .

Sustinet enim agi de Cappellania merè laicali , quam Fundator voluit = cbe fa , e si debba avere , e tenere per mera Officiatura = ac item agi de Cappellano ad natum Patronorum amovibili , ac demum agi de Missarum celebratione per alium etiam implenda , quibus in terminis vacata Cappellania , donec ea de idoneo provideatur Cappellano , fructus sunt adjiciendi Patrono , qui sustinet onera Cappellaniæ , curatque Missarum oueris implementum ex firmatis per

7. Septembris 1776.

per Rot. in Eugubina Cappellaniæ 9. Junii 1752. §. 13. cor. cl. me.
Card. Molino.

117

Urget insuper, quod anno 1773., quo vacavit Cappellaniæ per liberam renunciationem de ea factam a Clerico Josepho Orlandi tunc illius possessore, Augustinus Onesti nondum erat Clericali Tonsura insignitus, quam non assumpsit, nisi mente Januarii superioris anni 1775., proindeque Augustinum nec jure petere, nec assequi posse Cappellaniæ fructus decurso tempore, quo ipse non erat Cappellanus, quo non impleverat onera Cappellaniæ, & quo demum erat simplex, & merè Laicus, præsertim in exclusionem Patroni, qui illos percepit, implevitque onera Cappellaniæ usque ad diem nominationis factæ favore Augustini, ad tradita per Rot. in Eugubina Cappellaniæ 6. Aprilis 1753. §. 12. cor. cl. me. Card. Molino.

Hæc, & alia sunt in Libello a Justino circumferendo. An autem ejus juribus obicem præbeant Sac. Congregationis Resolutiones relate in Folio Congregationis diei 8. Julii 1775. benigniter resumendo, onus erit EE. VV. perpendere, ac definire

An sit standum, vel recedendum a decisis quoad tertium Dubium diei 29. Julii 1775. in casu &c.

CIVITATIS PLEBIS. Canonicus Ludovicus Desideri ex Terra Panicalis Diœcesis Civitatis Plebis degens Perusia, suum ultimum anno 1706. condidit Testamentum, quo in executionem voluntatis oretenus sibi commissæ à Cleopatra Trani, cuius inse hæres faerat, inter cetera perpetuam cum onere celebrationis quinque Missarum qualibet hebdomada erigi jussit laicalem Cappellaniam, sive Officiaturam ad Altare S. Annæ dicatum in Ecclesia S. Mariæ Novæ Patrum Servorum ejusdem Beatae Mariæ Virginis Perusinae Civitatis, & pro illius dote certa, præscriptaque Bona assignavit.

Seff. 22. Cap. 5.
de Reform.

Jus autem nominandi Cappellanum reliquit insimul Archipresbytero Collegiatæ Ecclesiæ dictæ Terra Panicalis, & primo Priori nuncupato Capo d'Officio Magistratus Panicalensis pro tempore existentibus, ea tamen adjecta lege sub pena nullitatis nominationis, ut non alium in Cappellatum eligerent, nisi ex dicta Terra, seu Territorio Panicalis, & actu Presbyterum, vel infra sex menses ad Sacrum Presbyteratus Ordinem promovendum. Voluit insuper, quod Cappellanus per se ipsum Sacra celebraret, quodque tempore recollectionis fructuum, vel occasione melioramentorum in assignatis Bonis faciendorum, vel causa

causa particularis ejus devotionis per tres menses tantum
vacare posset a residentia, facta eidem potestate per hoc
tempus Sacra celebrandi ubique locorum, quemadmodum
juxta leges a Fundatore scriptas Cappellania fuit ereta,
modoque possidetur a Sacerdote Valerio Landi Canonico
dictæ Collegiatæ Ecclesiae Panicalis.

In Panicalensi Terra numerantur 1200. Personæ, quarum ma-
jor pars commoratur in agris, locisque a Terra per plura
millaria dissitis. Unicus in ea Parochus adest, unica
Parochia, quæ est eadem Collegiata Ecclesia; Exercitium
Curæ Animarum tam habitualis, quam actualis totum re-
sidet penes Archipresbyterum, qui impar est ad hoc fe-
rendum onus, præsertim tempore hyemali, nisi de oppor-
tuno provideatur Coadjutore, quem ipse præ ejus inopia
assumere non potest. Idcirco Patroni dictæ Cappellaniæ
supplicem porrexerunt Libellum san. mem. Clementi XIV.,
ut illam cum omnibus Missarum oneribus ab Ecclesia Sanctæ
Mariæ Novæ Perusiae ad Ecclesiam Collegiatam Ter-
rae Panicalis transferre dignaretur, eique adjicere cum
titulo Prioratus, seu Præposituræ, itaut de illa proviis
teneatur coadjuvare Archipresbytero in Cura Animarum,
in excipiendis Sacramentalibus Confessionibus, aliisque
Sacramentis ministrandis, habeaturque post Archipresby-
terum pro secunda Dignitate ejusdem Collegiatæ Eccle-
siae; ejusque Choro (dum tamen ob Curam Animarum,
administrationemque Sacramentorum non erit impeditus)
æque ac idem Archipresbyter interesse debeat, & Mis-
sarum celebrationem alteri etiam Sacerdoti, quatenus opus
sit, committere valeat.

Ad hanc Sacram Congregationem ablegatis precibus, audi-
tus fuit Episcopus, qui retulit vera esse narrata, qui votis
Patronorum adhæsit, & qui demum explicitum pro postu-
lati translatione, aliis adjectis oneribus, consensum præsti-
tum à Religiosis Conventus Sanctæ Mariæ Novæ Perusii,
nec non ab hodierno Cappellaniæ Possessore transmisit
adnexum suæ Informationi, & Voto a Patronis circum-
ferendo.

Sacra Congregatio in similibus translationibus concedendis
cautè processit. Eam quippe multoties denegavit, quoties
per translationem Tertio præjudicium inferatur, vel quo-
ties non concurrat justa, & necessaria translationis causa,
ut in Regien. 5. Augusti 1719., in Romana Translationis One-
ris Missarum 28. Julii 1731., in Ariminien. Translationis Cap-
pellaniæ 20. Decembris 1732., in Neapolitana Commutationis
Voluntatis 7. Februario 1733., in Panormitana Translationis
Oneris Missarum 26. Septembris 1739., & in Vicen. Transla-
tionis Oneris Missarum 19. Aprilis 1766., præsertim quando
Testator pro Missarum celebratione certam Ecclesiam
certumque Altare designauit, tunc eo difficilius esse trans-
la-

lationem concedendam firmavit Ricc. in Prax. part. 4. resolut. 69 per tot., Murch. de Sacr. Ordin. tract. 3. part. 2. cap. 24. num. 2., & Pax Jordan. tom. 1. var. rej. lib. 4. tract. 1. de Sacrif. Miss. num. 540.

E' contra verò translationem &que frequenter eadem Sacra Congregatio permisit in casu, quo justa, & necessaria translationis causa concurrat, ut videre est in Placentina Commutationis Voluntatis anni 1714., in Piscien Commutacionis Voluntatis 21. Junii 1721., in Bononien. quoad primum Dubium 28. Iulii 1724., in Melitana Seminarii 29. Jul. 1725., in Paeten. Confraternitatis 5. Junii 1734., in Caffanen. 26. Novembris 1763., & in Comen. Translationis Missarum 24. Novembris 1764. Siquidem urgente justa, & rationabili causa locum esse commutationi voluntatis praescripsit Sacrosancta Tridentina Synodus Sess. 22. cap. 6. de Reform., sancivitque Textus in cap. Exposuiti 33. de Frat., & Dignit., Barbos. ad d. cap. per tot., & Rot. cor. Ratto dec. 252. n. 3.

Censetur enim, veluti Patroni sustinent, justam, urgenter, & necessariam esse translationem Cappellaniæ, de qua agitur, semel ac ad illius executionem nedum praestant assensum ii, quorum interest, ne translatio fiat, nimirum Religiosi S. Mariæ Novæ Perusinæ Civitatis, qui Missarum celebrationem amitterent, & hodiernus Cappellanus, qui ulterioribus oneribus gravaretur Vivian. de jur. Patron. part. 3. lib. 1. 4. cap. 3. num. 4. & seq., & Rot. coram Cripto dec. 318. num. 8., sed etiam Episcopi judicium accedit Cil. Vm mediocriter vers. Dum agitur de Conserv. Eccles., Abas in consil. 99. num. 5, Enriquez in Sumam. lib. 9. cap. 22. num. 6., Rot. decif. 1522. num. 5. coram Coccin., & decif. 419. num. 14. coram Molin.

Ulterius addunt Patroni, justam translationis causam esse illam, que respicit Animarum Curam, & Sacramentorum administrationem faciendam plurimis Parochianis, qui longe distant ab Ecclesia Parochiali, & qui Sacramenta in spiritualibus eorum necessitatibus prompte, ut par est, nisi Archipresbyter, & Parochus de opportuno provideatur Coadjutore, propter loci distantiam habere non possunt, juxta Constitutionem Apostolice Ministerii san. mem. Innocentii XIII. confirmatam a san. mem. Bened. XIII. in Constitutione In Supremo 16. §. 11. post Concil. Romanum, & tradunt Brasch. in Promptuar. Syod. cap. 118. n. 15., Ventrigli. in prax. For. Eccles. tom. 2. adnot. 13. §. unic. n. 5., & Laurent. de Viccar. tract. 2 part. 4. cap. 4. quæst. 148.

Item que necessariam translationis causam esse inopiam tūm Collegiatæ Ecclesiæ, tūm Archipresbyteri, ejusque Præbenda tenuitatem, cuius redditibus ipse Coadjutorem in exercitio Curæ Animarum assumere nequit ex praescripto à Sacro Concilio Tridentino Sess. 21. cap. 5. de Reformat., & haecetur ex dicto Cap. Exposuiti de Præbend. & Dignit., con-

confonatque Gonzal.lib.5 Decret.tit.3.cop.8.n.3., Bartol. de offic. & potest. Episc. alleg. 69. num.15. & seqq., Pax Jordan. slucubr. diversi. tom.2. lib.9 tit.1.num.413., & Rot.cor. Anjulf. dec.340.num.1.

Ac demum hanc translationem utilem esse Ecclesiae Patroni contendunt, quoties onus adjicitur Cappellano assistendi Choro, audiendique Sacramentales Confessiones præter auxilium Archipresbytero præstandum in Cura Animarum, ideoque non esse denegandam translationem, quæ vetitur, quaque tendit in augmentum Divini cultvs, Animarumque salutem ex firmatis per Petr.de Ubald. in Trattat. de Union. cap.3. num.3., Pignattell.consultat.80. num.primo, Garz. de Benef. part.12. cap.2. num.121., & Rot.cor.Molin.dec.1041 num.25. & seq.

Hisstantibus, dignabuntur EE. VV. decernere

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis Ludovici Desideri in casu &c.

Sess.23. cap.18. de Reform.

AMERINA APPLICATIONIS. In Amerina Civitate Collegium adest Orphanorum sub cura, gubernio, & administratione Confratrum Sodalitii Mortis nuncupati. Hujus Collegii Patrimonium, ex cuius redditibus alendi sunt Pueri, pro parte provenit a Bonorum donatione Collegio liberè facta a Conjugibus Turroni die prima Martii 1681., nec non ex Testamento condito à Valeriano Polla sub die 30. Aprilis ejusdem anni 1681., quo post obitum suarum Sororum, quæ Religiosam vitam amplexæ fuerant, & quas hæredes instituerat, liberè pariter substituerat antedictum Collegium Orphanorum Amerinae Civitatis. Horum Bonorum redditus adeò tenues sunt, ut non excedant annuam summam scutorum 58. 46., quibus Pueri, Rector, Ludi-magister, aliqui Collegii Ministri manuteneri non possunt, ideoque Collegium sœpe vacare contigit, prout vacat ad præsens, redditusque Bonorum deponuntur.

In eadem Civitate deficiente Seminario, istud construi prope Cathedralem Ecclesiam, & erigi mandavit antecedens Amerinus Episcopus Struzzieri, nunc Episcopus Tudertinus: Verum cum ad hoc perficiendum opus à Sacro-Sancta Tridentina Synodo præscriptum pecunia, & Bona deficiant, hinc erigendi Seminarii Deputati supplicem porre-xerunt libellum SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO, ut dignaretur eidem Seminario unire Bona, & redditus derelicti Collegii Orphanorum, quod cum hisce modicis redditibus consistere nequit, & super hujusmodi gratia consultur hæc Sacra Congregatio,

Auditii Confratres Sodalitii Mortis Orphanorum Administratores ponderantes necessitatem erectionis Seminarii peti-
re unioni , sive Bonorum applicationi consensum libentissime præbuerunt , ea tamen adjecta lege , ut Priori pro tempore dicti Sodalitii liberum jus esset unum eligendi Alumnū in Seminario educandum per lapsum quinquennii; utque in peragenda Bonorum applicatione nequaquam intelligatur comprehensa Domus, & Hortus Oratorio conterminus,sive adnexus , que Bona pro Orphanorum habitatione, eorumque solatio olim erant destinata .

Similiter auditus Episcopus comprobavit id omne , quod petitur à Deputatis Seminarii , quodque Confratres Sodalitii Mortis in eorum consensu sibi ipsis reservaverant ; quin-
imo postulatam applicationem justam esse , eamque fieri jure debere plurimis allatis rationum momentis suadet , ac sustinet in ejus elucubratisima Informatione à Deputatis Oratoribus circumferenda .

Erectio siquidem Seminarii summoperè necessaria est Amer-
ica , ac in Diæcesi , & Seminarii erectio plurimum com-
mendatur à Sacro Concilio Tridentino *Sess. 23. cap. 18. de Reform.* , & à san.mem. Benedicto XII. in *Confut. 27. post Concil. Roman.* ; Applicationi vero Bonorum, de quibus agi-
tur, erigendo Seminario locum esse tradunt *Barbosa de offic.*
& potest. Episc. allegat. 77. num. 11. , & *Amofaz. de Causis
piis lib. 4. cap. 12. num. 36.* . Satis enim est , quod concur-
rat inopia , & egestas Seminarii , ut adhibito consilio qua-
tuor Deputatorum , duorum scilicet de Capitulo , & duo-
rum de Clero applicatio ratæ reddituum Mensæ Episcopali-
lis , Capituli , & Beneficiorum , ac etiam istorum unio
valide fiat ab Episcopo , quemadmodum ad formam Sacri
Concilii Tridentini citat . *Sess. 23. cap. 18. de Reform.* firmant
Garz. de Benef. part. 12. cap. 2. num. 190. , 193. , & sequen. ,
Barbos. de offic. & potest. Episc. allegat. 77. num. 23. 27. , & 33. ,
Lotter de Re Benefic. lib. 1. quest. 9. num. 47. , 51. , 60. , & sequen. ,
Monacell. Formul. legal. part. 1. tit. 2. formul. 9. num. 1. , & seq. ,
& san. mem. Benedictus XIV. de Synodo Diæccs. lib. 9. cap. 7. num. 2. , & seq.

Et quamvis vetita de jure sit commutatio piorum Testato-
rum voluntatum , & applicatio reddituum , qui vel pro
Missarum celebratione , vel pro aliis usibus reliqui fue-
runt ex traditis per *Pignattell. consult. Canonic.* 81. num. 78.
tom. 9. , & *Rot. decis. 494. num. 22. cor. Lancett.* , hoc ta-
men non obstante , piæ illorum voluntates , illorumque
Legata , quæ nequeunt adimpleri modo volito à Testato-
ribus ob impedimentum facti , prout illud est ex reddi-
tuum modicitate profiliens , in alios pios usus converti
debent , ut notant *Fagnan. in cap. Nos quidem num. 14. ,*
& 24. de Testam. , Garz. de Benef. part. 7. cap. 1. num. 108. ,
Barbos. de Offic. , & potest. Episc. alleg. 83. num. 3. , & 8.
Tom. XLV.

*Amofaz. de Cauf. psis lib. 1. cap. 14. n^om. 33. , & inter
alios pios usus principem locum tenet applicatio Bonorum
egeno Seminario facienda, quemadmodum Sacroianeta
Tridentina Synodus adamassim loquens de Bonis ad alen-
dos pueros relictis sancivit in cit. Sess. 23. cap. 18. de Re-
form. vers. ultra ea ibi = ultra ea, quæ ad instituendos, vel
alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata,
quæ eo ipso huic Seminario sub eadern Episcopi cura applicata
enseantur .*

Maxime quia ab hac applicatione non dissentunt Confratres
Sodalitii Mortis, imo nec etiam dissentire videtur Testa-
torum voluntas ad instituendos, alendosque Pueros dire-
cta, qui si in Collegio Orphanorum institui, & ali non
possunt, erunt certe alendi, & instituendi in Seminario.
Hoc enim in casu nunquam dicitur perfecta voluntatis
commutatio, sed potius illius interpretatio, quando vo-
luntas in æquale pium opus commutatur ad tradita per
Card. de Luc. de Testam. disc. 12. num. 15., & Rot. coram
Molin. decif. 141. num. 18., nee dissimilis fuit Sententia
Sacrae Congregationis Applicationi favens, ut in Sarina-
teu. Unionis 10. Aprilis 1645. lib. 17. Decr. pag. 460, in Montis
Alti 4. Septembris 1655. lib. 19. Decr. pag. 515. à terg.,
in Mellevianae Erectionis Seminarii, & Unionis 18. Februa-
rii 1690. lib. 40. Decr. pag. 129., & in Liparitana 20. No-
vembri 1723.. Quæritur .

- I. An Boni Collegii Orphanorum Civitatis Ameriae sint appli-
canda Seminario erigendo in dicta Civitate in casu &c.
- II. An sint servanda pæcta contenta in consensu pro dicta applica-
tione preßiso à Confratribus Societatis Mortis in casu &c.

123

Die Sabbathi 23. Novembris 1776. in Pa-
lacio Apostolico Vaticano erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, p-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

D scuti, ac definiri non potuerunt in postrema Congre-
gatione habita die 7. Septembris quinque Causæ, quæ
mox describuntur; quo circa dignabuntur EE. VV. reallum-
pto dictæ Congregationis folio, earum Dubius respondere.

I NTERAMNEN. cuius Dubium est. Sist. 25. cap. 4.
An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agi- de Reform.
tur, in casu &c.

Dilata, & Scribatur Episcopo juxta instructionem.

C IVITATIS CASTELLANÆ EMPHYTEUSIS. In Sist. 25. cap. 12.
qua disquiritur. de Reform.
*An, cui, & pro qua summa sit danda Investitura Bonorum, de
quibus in casu &c.*

Investituram dandam esse Juliano Bernardini juxta
oblationem scutorum 145., praestita pariter idonea.
Eidejusione, juxta votum Episcopi, & amplius,

*Sess. 22. cap. 11.
de Reform.*

124

23. Novembris 1776.

BALNEOREGIEN. cuius Caput est.

*An sit standum, vel recedendum à Dēcīsīs quoad tertium Dubium
dīi 29. Iulii 1775. in casu &c.*

In Dēcīsīs, & amplius.

*Sess. 22. Cap. 6.
de Reform.*

CIVITATIS PLEBIS. In qua respondendum est.

*An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Vo-
luntatis Ludovici Desideri in casu &c.*

Dilata, & Scribatur Episcopo Perusino, qui doceat
qua in Ecclesia sepultum sit Cadaver Cleopatrae
Trani.

*Sess. 23. cap. 18.
de Reform.*

AMERINA APPLICATIONIS, in qua duo dispu-
tantur.

- I. *An Bona Collegii Orphanorum Civitatis Americae sint applican-
da Seminario erigendo in dicta Civitate in casu &c.*
- II. *An sint servanda potia contenta in consensu pro dicta Applica-
tione prestito à Confratribus Societatis Mortis in casu &c.*

Ad I. Affirmative, & Amplius.

Ad II. quoad Jus nominandi negativè, in reliquis af-
firmative.

*Sess. 24. cap. 2.
de Reform.*

VITERBIEN. MATRIMONII. Sponsalibus de futuro
vix contractis inter Dominicum Maruscelli addictum
servitio clar. mem. Cardinalis Oddi Viterbiensis Episco-
pi, & Clementinam Polidori Viterbienses, iidem Spon-
sū in contradictricem agnoverunt Camillam Geltrudem.

Cor

Coronam Merli pariter Viterbiensem , ac in Urbe morantem , quæ sub die 1. Januarii 1770. solitum nibil transeat apponi curavit in actis Curiae Episcopalis Viterpii , simulque preces exhibuit heic Sacre Congregationi narrans , se mense Augusti anni 1763. in Matrimonium , præsentibus Testibus , fuisse conjunctam juxta formam præscriptam à Sacrosancto Tridentino Concilio cum dicto Dominico à Rev. Flaminio Corazza Parocco Ven. Ecclesie S. Joannis in Zoccoli præfata Civitatis , ac institit , quod non solum suspenderetur Matrimonium ineundum à Dominico cum Clementina , sed etiam , quod , auditio Eñio Episcopo Viterbiensi , suis juribus consuleretur .

Ex transmissis Eñio Episcopo litteris pro Informatione , & Voto relatum fuit , non Matrimonium per verba de præsenti , sed tantum Sponsalia de futuro eo anno 1763. Dominicum inter , & Coronam contracta fuisse ; idque testari Parochum Corazza , coram quo ad formam Synodi Viterbiensis anni 1762. tit. 2. cap. 5. de Matrimonii Sacramento s. 4. Eadem Sponsalia contracta fuerunt , & ab ipso in scriptis redacta , in quibus dominicus unicè promiserat eam in uxorem ducere ; Idque ipsum haberi ex depositione Pompeii Bevilacqua , & Joannis Baptiste Dufour , qui præsentes fuerant Sponsalibus , eorumque Sygraphæ confectioni ; Ac in idem quoque convenire Mariam Ciampichelli Materteram Coronæ , & Andream Mariae Vitum , qui Sponsalibus etiam interfuerant . Ac demum id ipsum affirmare Dominicum , se unicè Sponsaliaj de futuro cum Corona tunc contraxisse , recepta à Parocco prohibitione , ne ad Coronæ Domum accederet , donec Matrimonium in faciem Ecclesie contraheret ; Fuit insuper relatum , eorumque Sponsum mutua voluntate à Sponsalibus recefisse ope promissionis scutorum 50. factæ Coronæ à cl. me. Card. Oddi , conscripta retrocessionis Apocha ab eodem Parocco Corazza , & præcedenti Sponsarium lacera ta , nec ea fuisse in Codicibus Matrimoniorum adnotata ; Coronam verò ab eo anno 1763. ad annum usque 1770. nunquam fuisse conquestam , sed quiete , & pacifice uniuersum Parentibus Urbem repetiisse , quin amplius de suis Sponsalibus sollicita fuerit : Quocirca in transmissa informatione concluditur = Quare non video , quomodo dictæ Sponsalia Matrimonium judicanda sint .

Ut in re tanti momenti cautius ageretur , rescriptum fuit die 31. Martii 1770. = Ponatur in folio , citata Parte , & præfixo termino = Cum interim tradita Coronæ fuerit Cedula depositi scutorum 50. , quæ ei fuerant à cl. mem. Card. Oddi in præmium retrocessionis à Sponsalibus promissa eadem solemni Sygrapha tribus testibus munita die 22. Aprilis 1770. suum amplissimum præstitit consensum =

accò il Signor Domenico Muruscelli p̄sa contrarre Matrimonio con qualunque altra Persona, che a lui più parerà, e piacerà, rinunciando à questo effetto à qualunque Lite, e Causa dame introdotta avanti qualivoglia Giudice, e Tribunale, e specialmente avanti la Sagra Congregazione del Concilio = , & insuper novas Sacrae Congregationi porrexit preces, in quibus fissa fuit, se erroneo consilio inductam fuisse ad eas primas preces exhibendas = Siccome però l'Oratrice dall' Rclazionē di detto Eño Vescovo si ricordò esser verissimo quanto in ella si rappresentava, stimò bene di prendersi il suffidio Dotale di scudi 50., e rinunciare in scritto à qualunque su- pretensione = postulavitque = di ordinare al detto Signor Vicario Apostolico di concedere liberamente al suddetto Domenico Muruscelli la surriserita licenza, giacche l'Oratrice bā ri- nunciato, e rinuncia a tutte le sue pretensioni contro il medesimo = Hisce tamen precibus rejectis die 12. Maii 1770., re- scriptum fuit = In decretis .

Post hæc s̄luit Coro 11, nec amplius comparuit: Quinimo eodem anno 1770. sub die 16. Julii virtute facultatum Tri- bunalis S. Inquisitionis facta super ejus statu libero in Tri- bunalis Eñi Vicarii examine tam ipsius Patris, quam Fra- tris, Matrimoniu n coram proprio Parocho S Susanna de Urbe celebravit cum Aloysio Polidori Viterbiensi, & in Urbe sub Paræcia S. Maria in Aquiro commorante.

De hoc inito Matrimonio edoctus Dominicus iteratas obtulit preces Sacrae Congregationi pro confectione Processus, ut suam vindicaret libertatem, exhibitisque precibus re- scriptum fuit die 9. Maii 1772. = Vicario Apostolico pro In- formatione, & Voto, & confectione Processus, servata forma Constitutionis san. mem. Benedicti XIV. incipien. Dei Misera- tione, citatis tam Corona Merli, quam Defensore Matrimonii = cuius in executionem Vicarius Apostolicus huic Sacrae Congregationi transmisit Apocham dissolutionis Spisa- lium usque, & de anno 1763, ab eodem Parocho Corazza conscriptam, & obsignatam, nec non formale examen Pompeii Bevilacqua alterius ex Testibus dictorum Spon- salium, retulitque = id utrum testari quidem possum, me à fide dignis hominibus, qui negotiis ejusdem, dura gereretur, se- riem opimè narrant accepisse, inita quidem inter præfatos Do- minicum Muruscelli, ac Coronam Merli fuisse Sponsalia per verba defutato; At mox, persoluta eidem Coronæ certa pecu- nia summa, fuisse mutuo consensu dissoluta, ejusque rei publicano esse ajunt vocem, & famam, per ejusdem Coronæ ex hac Urbe discessum, ac subsequens ab ea initum cum alio Homine Matri- monium confirmatam.

Iterum sub die 8. Maii 1773. prodiit Rescriptum = Ponatur in folio, citatis tam Corona Merli, quam Defensore Matrimonii = Ne autem pro recta Causæ definitione deesset examen al- terius

terius Testis Sponsalium, nimirum Joannis Baptiste Dufour in Urbe commorantis, hic etiam coram me præsente Matrimonii Defensore fuit formiter examinatus. Quærendum nunc est, an constet de Matrimonio Dominicum inter, & Coronam. Silet Dominicus paupertatis prætextu. Silet Corona forsan accepto Viro contenta. Unice jura Matrimonii deducit illius Defensor.

Sustinet enim, Processum de Partibus esse defectuosum, cum nullibi pateat, Parochum Corazza, coram quo Sponsalia fuerant inita, nec Mariam Ciampichelli, ejusque Virum Andream, qui Sponsalibus interfuerant, examinatos fuisse: Contendit insuper de vero Matrimonio constare ex confessione Coronæ in primis precibus Sacrae Congregatio- ni porrectis expleta, nec attendendas esse posteriores ipsius retractationes, vel quia in gravi Matrimonii quæstione spernendas, vel quia suspectas ob receptum charitati- vum subsidium scutorum 50.: Nec ullo in pretio haben- das esse Vicarii Apostolici relationes, quoniam illæ non innituntur Testibus formiter examinatis, sed innituntur quidem Testibus vel extrajudicialibus, vel de auditu, vel de publica voce, & fama, qui præsertim in subjecta Matri- monii materia nequaquam attenduntur ex *Text.* in cap. 1. de Confusione.

Nulla quæstio est, Sponsalia anno 1763. contracta fuisse Do- minicum inter, & Coronam, sed tota versatur inspectio in illorum qualitate discutienda, an nempe *de futuro*, vel *de præsenti* fuerint. Sanè si *de præsenti* fuerunt, initum Conjugium tuendum est, & non solum Vir ad hoc servan- dum cogi debet, sed etiam Mulier, derelicto posteriori Viro, ad primum redire, cum quo Matrimonium ce- lebravit, est compellenda ad *Text.* in cap. 31. de Spon- sal. At verò si Sponsalia fuerunt unicè *de futuro*, Vir in sua libertate servandus est, tum ob recessum à Sponsalibus editum mutuo Contrahentium consensu, tum ob posterius Conjugium à Muliere cum alio Viro celebratum, juxta cen- suram *Textus* in cap. 22. de Sponsal.

Præstat hic longius referre quæ ad dignoscendam dictorum Sponsalium qualitatem conducunt, ut, silentibus Partibus, rectum ferri valeat judicium. Siquidem in Apocha retro- cessionis scripta, & subscripta à Parocho Corazza sub die 5. Augus- tis 1763., & in actis publici Notarii producta usque, & sub die 20. Decembris ejusdem anni 1763., & sic tempore non suspecto, narrat idem Parochus, coram se, & Testi- bus inita fuisse Sponsalia *per verba de futuro*, privata de eis confecta Scriptura, inter Dominicum, & Coronam, sed paucis vix elapsis diebus ad requisitionem ejusdem Domini- nici se petiisse à Corona, ejusque Patre illorum dissolu- tionem, = *E questi di loro libera, e spontanea volontà, di una- nime*

nime consenso hanno accettato, ed accettano la ritrocessione di detto Domenico da' presati Sponsali, ed hanno prestato, e prestano qualunque consenso necessario, ed opportuno colla rivocazione, dissoluzione, rescissione, ed annullazione dei predetti Sponsali, e lacerazione di detta Scrittura di reciproca promessa, e quelli hanno dichiarati, rivocati, dissoluti, e rescis, ed annullati = & in eodem actu scissam in minimas partes fuisse Syngrapham Sponsalium cum ampla declarazione = Che detto Domenico Maruscelli resti in avvenire libero di se stesso, onde possa contrarre Matrimonio con qualunque altra Donna. Pompejus Bevilacqua, qui fuit unus ex Testibus Sponsalium à Corona indicatus, in suo formali examine ad 6. Interrogatorum fassus est, nullum alium Contractum tunc gestum fuisse Dominicum inter, & Coronam, solo che una promessa di futuro Matrimonio, totamque rei seriem enarrans retulit, post annuli traditionem à Dominico factam Coronæ supervenisse Parochum Corazza postulantem = cosa significava tutta questa gente, ed essendoli stato risposto, che Domenico Maruscelli aveva dato l'anello à Corona, e che gli aveva promesso di sposarsela, soggiunse Egli stesso, che era bene farne Scrittura, come di fatti esso, mi pare, che la stendesse, e fù da me, e dall'altro Testimonio sottoscritta. Posso però dirle, che la Scrittura sudetta era brevissima, ed in formar assai succinta, ed in sostanza altro non conteneva, se non che detto Domenico prometteva sposare la detta Corona = subditque sub 7. Interrogatorio = il detto Trattato non fù come hò detto, un Contratto stabile, e perfezionato, mà semplice promessa per verba de futuro del Matrimonio da contraersi à suo tempo.

Alter Testis Joannes Baptista Dufour in Urbe formiter examinatus ad 6. Interrog. respondit, quod supervento Parocco, gli fù detto dal Maruscelli, che voleva dar l'anello di Sposa alla detta Corona ivi presente. Il Paroco allora disse al Maruscelli, se il di lui Padre, e la di lui Madre erano contenti, che sposasse la detta Corona, ed avendo il Maruscelli risposto, che avrebbe Egli pensato à far contentare il suo Padre, e la sua Madre, il detto Paroco stese una piccola Scrittura in poca carta, nella quale si espone di contrarre à suo tempo il Matrimonio, e che frà tanto se ne faceva di ciò la promessa dal Maruscelli, e dalla detta Corona = & rursùs ad 7. Interrog. = rispondo, che secondo me il detto Contratto fù una semplice promessa di contrarre in appresso il Matrimonio in un tempo, che si farebbe stabilito dalli Contraenti.

Testatur etiam interposito juramento hodiernus Rector supradictæ Parochialis Ecclesie S. Joannis in Zoccoli, ipsum attentè perfecto Matrimoniorum Codice dictæ Ecclesie à die 9. Januarii 1769. usque ad mensem Februarii 1733. = Non reperisse, nec esse in dicto libro Matrimonium contractum inter Dominicum Maruscelli, & Coronam Merli.

Hæc habentur ex monumentis Cause . At verò contra Coronam , quæ, hoc pendente Judicio per ipsam introducto , Matrimonium per verba de præsenti cum alio Viro contraxit , Urbanus III. cap. 18. de Sponsal. in simillimo casu Viri ad Conjugium properantis , non expectata Judicis sententia , quæ tamen subinde favore Viri prodierat , respondit = Consultationi tuæ taliter respondemus , quod imposito Viro pænitentia competenti , & infra pænitentia tempus carnalè commercio interditio , postmodum in maritali copula poterunt permanere .

Emi PP. ea , qua præcellunt juris sacri peritia, attentis probatio[n]ibus , argumentis , & conjecturis , dijudicent .

An constet de Matrimonio in casu &c.

Negativè , & reproponatur in Prima .

TAURINEN. CAPPELLANIAE . In ultimo , sub quo deceasit , elogio Victoria Ronca Taurinensis Vidua relictæ à Joanne Antonio Bevis mandavit in executionem etiam voluntatis sui prædefuncti Viri , ut ab ejus hærede solverentur libræ sex mille Cappellæ sub titulo B. Mariae Virginis de Populo erectæ in Ecclesia Contratertiatis Sanctissimæ Trinitatis cum onore celebrationis duarum Missarum in qualibet hebdomada in expiationem Animarum tam suæ , quam Viri , quam etiam illarum Domus Ronca , & Barello , earumque Descendentium , & pro hujusmodi effectu jussit esse investendas dictas libras sex mille , quarum fructus cedere deberent = a beneficio del Sacerdote , o sia Cappellano , quale verrà pro tempore eletto per la celebrazione di dette Messe da detto Signor Giuseppe Miria Barello suo Nipote , a cui spetterà la ragione di nominare detto Cappellano con facoltà al medesimo di disporre di tal nomina sempre , e quando , & a favore di chi meglio le piacerà = ; & casu , quo ipse nominationem differret , tunc Missarum onus fasset implendum a Cappellano per Rectores dictæ Confraternitatis eligendo , donec præfatus Joseph Maria Cappellanum nominavisset , eo tamen superaddito , quod in facienda Cappellani nominatione = intende e vuole detta Signora Testatrice , venghino sempre preferiti li Parenti più prossimi della medesima , che venissero ad effer promossi al Sacerdozio .

*Seff. 25. cap. 5.
de Reform.*

Vacans modo est Cappellania , nec ex Consanguineis Testatricis ullus adest , qui sit actu , vel habitu Sacerdos . Cu-

Tom. XLV.

R

piens

piens autem antedictus Joseph Maria Barelio Patronus Cappellaniæ dotem augere in alijs ter mille libris, adjecto onere alterius Missæ hebdomadariæ, ad hoc ut sic auctis Cappellaniæ redditibus, Capellanus nominandus illius etiam titulo possit ad Sacros Ordines promoveri, preces obtulit huic Sacrae Congregationi pro facultate augendi dictam Cappellaniam, ea lege, ut sibi, suisque Successoribus liceret, quoties in omniibus vacationibus Propinquus Fundatrici præferendus non adesset vel Sacerdos, vel Sacerdotio proximus, nominandi quemcumque vel iphus Victoriae, vel suum Consanguineum etsi Sacerdotio non proximum, Ecclesiastica tamen Militia nomen daturum, satisfacta per alium interea Missarum celebrationem, utque derogaretur voluntati Testaticis in ea parte, ubi, ut assentitur in precibus, mandatum fuerat, quod esset Cappellania actu Presbytero deferenda.

Ablegatis precibus Archiepiscopo Taurinensi, hic retulit, interesse habentes petitioni non obstat; Sodalitium Santissimæ Trinitatis annuere, prout constat in scriptis annuisse; Oratoris mentem voluntati Testaticis non adversari, eamque numeris omnibus esse laudandam, eique annuendum, redditia tan en Cappellania inamovibili, ut ejus titulo possit nominatus ad Sacros Ordines promoveri, factoque auctoritate Ordinarii investimento oblatarum librarum trium mille in augmentum Cappellaniæ.

Dum enim Testatrix voluit, quod in nominando Cappellano extraneis præferrentur sui proximiores Consanguinei, huic voluntati non aduersatur petitio Josephi Marie Barelio nominandi quemlibet ex Fundaticis, vel ex suis Consanguineis licet Sacerdotio non proximum, in casu, quo Proximior Testaticis vel actu, vel habitu Sacerdos non adesset, quoties eo deficiente non substituit ullum alium Testatrix de certo genere Personarum, certisque qualitatibus insignitum. Non enim hic agitur de Beneficio, seu Cappellania Ecclesiastica, sed agitur quidem de simplici Legato pio cum onere Missarum, veluti monstrant Testamenti verba, quæ sequentia sunt = *Disfaccando dall'Eredità del medesimo (nimisrum suo Marito) dette lire sei mila, quelle bâ legato, & applicato, come lega, & applica alla Cappella sotto il titolo della Vergine Santissima del Popolo &c. con obbligo della celebrazione di due Messe per cadauna settimana = Hoc autem pium relictum non aliter intelligendum esse, videtur, nisi de Cappellania merè laicali, quia Testatrix nullo fuit usâ Cappellaniæ vocabulo in toto, qua latè patet, Testamento, & quia dispositio facta est à laico de Bonis suis laicalibus ex firmatis per Rotam in Civitatis Castelli Cappellaniæ 29. Aprilis 1744. §. 2. coram bon. mem. Vicecomite; ac demum quia Ordinarii auctoritas, veluti testatur*

tur Archiepiscopus in sua Informatione , nec intercessit in erectione , nec in institutione , quemadmodum opus fuisset in Beneficio , seu Cappellania Ecclesiastica ad tradita per Rotam decis. 1030. num. 8. & 15. coram Lancetta .

Et quamvis Testatrix Cappellaniam , seu Legatum pium addixerit certo Altari , certumque adjecerit Missarum onus cum assignatione certæ dotis , & reservatione Jurispatratus , non tamen dici potest , Testatricem voluisse Cappellaniam Ecclesiasticam , quia hæc omnia congruunt etiam Cappellaniæ merè laicali , dum in specie non requivit Ordinarii auctoritatem , in qua Beneficii , seu Cappellaniæ Ecclesiasticæ qualitas potissimè constitit , ut firmant Piton . de controv. Patronor. alleg. 33. num. 33. , Rota in Mantiss. ad Card. de Lue. lib. 13. decis. 5. num. 12. & 13. , & in Romana Cappellaniæ 5. Julii 1751. §. 14. coram bon. mem. Amadeo .

Nec pariter Oratoris petitio quoad celebrationem Missarum per alium faciendam adversari videtur voluntati Testatricis in ea parte , in qua prælationem in nominatione detulit proximioribus suis Consanguineis , che venissero ad esse promissi al Sacerdozio , quia id Testatrix voluit , ac requivit in suis , si adeissent , non in alienis Consanguineis . At verò constans est Sacri hujus Tribunalis sententia , quod nisi Testatrix præceperit , Cappellatum per se ipsum Sacra celebrare debere , ac nisi concurrant æquipollentia verba id ipsum significantia , tunc nec actu , nec habitu Sacerdotalis dicitur Cappellania , nec Cappellanus prohibetur , quominus per alium implere possit onera Cappellaniæ , quemadmodum tradit Pignatell. tom. 7. consult. 2. num. 6. & seq. , Ferrar. sub verb. Cappellania num. 20. & 21. , armatque Rota coram Merlin. decis. 225. , quam plures amplexa est Sacra Congregatio , & præsertim in Romana Cappellaniæ 29. Augusti 1722. , in Januen. Cappellaniarum quoad I. Dubium 14. Aprilis 1736. , & in Maceraten. Mansionariæ 6. Decembris 1738. , ubi proposito Dubio = An Beneficium Mansionariatus , de quo agitur , sit Sacerdotalis actu , vel falsum habitu in casu &c. = prodit resolutio = Negativè in omnibus , & amplius .

Cæterum res est de Patrono de propriis pecuniis Cappellaniæ Fundos , & redditus augente : Res itidem est de utilitate Cappellaniæ , quæ ex oblato augmento ditior efficitur : Res pariter est de majori Divino cultu , dum præter duas Missas à Testatrice demandatas alterum est celebrandum Sacrum in qualibet hebdomada : Res demum est de utilitate Cappellani nominandi , quippe qui , adaugatis Cappellaniæ redditibus ad hujus titulum , ut retulit Archiepiscopus , ad Sacros Ordines se promovere poterit , quoniā juxta dotem à Testatrice traditam se promovere non posset .

set. Quibus unà cum aliis juribus à Josepho Maria Barelli circumferendis maturè perpenſis , dignabantur EE. VV. ea , qua pollent , sapientia decernere

Az, & quomodo Oratoris precibus sit annullendum in casu &c.

Non proposita , cum reliquis .

*Sc. ff. 24. cap. 12.
de Reformat.*

NOVARIEN. INDULTI . Defendens Maria Trevi Novariensis anno 1745. Diaconalem Canonicatum in Collegiata Ecclesia S. Gaudentii Novariæ à Canonico Langhi-Gaudiana fundatum adeptus fuit per nominacionem in ejus personam factam à Decurionibus dictæ Civitatis ejusdem Canonicatus Patronis . Onera adjecta Canonicatui libenter implevit Defendens Maria , Choro adfuit assiduè , Divinisque Officiis laudabiliter interfuit , donec avendo successivamente sortito un salino malenconico temperamentum , trovasi in strane guise da lunga affezione ipocondriaca tormentato = ; Preces idcirco porrexit huic Sacrae Congregationi pro Indulto , quo ab horis matutinis , à servitio Chori , à Capitularibus Comitiis , & in dubiis suæ valetudinis periculis à residentiæ quoque onere taliter dispensetur , ut non solum omnes suæ Præbendæ fructus , sed etiam quotidianas , aliasque extraordinarias distributiones percipere possit .

De prædicta qualitate morbi , quo afficitur Canonicus Defendens Maria , deque necessaria illius absentia à Chori servitio gemini testantur Medicinæ Professores , quorum sensus est , ut antedictus Canonicus debeat = soggiornare longamente in Campagna , dove anco per il passato bi provato giovarmento .

Episcopus pro Informatione , & Voto requisitus retulit , Capitulum , licet in primis Comitiis pro moderando , sive pro concedendo petito Indulto , attenta maxima Canonici Oratoris ad Chorum frequentia , se submissus et judicio ejusdem Episcopi , nec non Supremo Sanctæ Sedis arbitrio , quatenus idem Canonicus idoneum Coadjotorem adsciscere sibi non posset , in secundis tamen Comitiis in Contradictorum se præbuisse Canonici Trevi , ejusque postulata gratiæ , eo sub praetextu , quod illius morbus non sit de illis gravibus , qui hoc petitum mereantur Indultum , & quoniam Canonicus per ejus morbum non impeditur , quominus in , & extra Civitatem possit vagari , ita nec etiam impeditus esse debeat , quin ad Chorum accedat . Retulit etiam

etiam laudatus Episcopus, ex testamentaria dispositione Canonici Langhi Gaudiana Fundatoris Canonicatus vetitum esse Oratori petendi Coadjutorem, vel Canonicatum renunciandi cum Pensione; Decuriones verò Patronos nec assentiri Coadjutorix, nec Renunciationi cum Pensione, eorumque arbitrio, ac potestati relatum non esse, ut petitioni Canonici praestent assensum, quamvis non dubitent de infirma illius valetudine.

Antistes Novariensis suum Votum aperiendo sic ait = *Altamen cum satis perspecta sit Oratoris integritas, eidem concedi posse crederem Indultum pro dispensatione ad annum, durante infirmitate, & onerata Conscientia Oratoris, ita ut integro fructu Distributionum compendio, sed excepto lucro proveniente ex Anniversariis, aliisque functionibus extraordinariis, in quibus ex Testatorum dispositione presentibus tantum stipendium praestari debeat.*

Norunt euim, omnes hujus generis controversias Medicorum potius, quam Juris peritorum judicio definiendas esse, ut doctissime monuerunt Fagnan. in cap. Licet n. 141. de Præben., & Dignit., & Passerin. in cap. Unico de Cleric. non residen. reg. 5. num. 91.

Et plane Sacri Canones nequaquam exigunt gravem infirmitatem, ut quis abesse ritè possit à Chori servitio cum Distributionum quotidianarum perceptione, sed admittunt sufficere levem etiam morbum, cuius augmentum timeri possit ex firmatis per Fagnan. in d. cap. Licet num. 14. de Præbend., Reinfestuel. in Jus Canon. lib. 3. tit. 4. de Cleric. non residen. §. 7. num. 193., Schmalzgrueb. in Jus Canon. tom. primo tit. 8. §. 4. num. 86., Pignatell. consult. Canon. 115. n. 57. tom. 9., Scarfaut. ad Ceccoper. lucubrat. Canon. lib. 2. tit. 9. num 5., Gratian. discept. foren. cap. 591. num. 44., & definivit hæc Sacra Congregatio in Tranen. Distributionum 12. Septemb. 1750., ubi agebatur de Canonico, qui inciderat in vitium nervorum capitii, quo convulsivo motu, & vertigine abripiebatur, disputatoque Dubio = *An constet de legitimo impedimento abessendi à Choro, itant debentur Distributiones = non obstante dissensu, & contradictione Capituli, responsum fuit = Affirmative, onerata conscientia Oratoris.*

Eadem Sacra Congregatio, levieri etiam concurrente morbo, saepissime concessit ad tempus Indultum abessendi à Choro unacum perceptione quotidianarum Distributionum in iis tamen terminis à Novariensi Episcopo in ejus Voto propitiis, ut videre est in Osnabrug. 20. Septembris 1727., in Eugubina Servitii Chori 5. Julii, & 23. Augusti 1738., in Avernen. Distributionum quotidianarum, & Jubilationis 11. Aprilis 1739., in Aquitana Indulti 26. Junii 1745., in Cremonen. Indulti 2. Augusti 1750., & in Pisien Indulti 6. Decembris ejusdem anni 1760.

Videant itaque Eminentissimi Patres

An, & quomodo sit concedendum Canonico Defendanti Trevi Indul-
tum abessendi a Choro, & a residentia, de quo agitur in ca-
su &c.

Seff. 25. cap. 4.

MESSANEN. REDUCTIONIS ONERUM MISSA-
RUM. Pia Mulier Laurentia Biscardi ex Oppido Lun-
gonensi in Etruria Massanae Diæcis anno 1726. Testamen-
tum condidit, quo hæredem instituit Josephum Biscardi
ex Philippo ex fratre Nepotem, ea sub lege, ut huma-
nioribus litteris instructus ad Præsbyteratus Ordinem
ascenderet, intereaque jussit, ut ex fructibus duarum Vi-
nearum, unius scilicet sitæ in loco nuncupato il Reale, &
alterius illius Dotalis, in quibus tota consistebat Lauren-
tiæ hæritas, demptis expensis pro earum cultura, nec
non stipendio pro Ludi Magistro, celebraretur ad præscri-
ptum Altare Sacrum unum in qualibet Hebdomada, reli-
quum verò = si applichi in aumento della detta Vigna del Reale
in piantatura &c., affinchè crescendo il frutto si aumenti il Pa-
tronorio = Præcepit ulterius Testatrix, ut postquam hæ-
res ad Sacerdotium electus fuisset, non amplius Missam
unam, sed tres in singulis hebdomadis, ac in Ecclesia sibi
benevisa celebrare teneretur. Casu autem, quo scriptus
hæres renueret Sacerdotalem statum amplecti, substituit
cum eodem onere filium secundogenitum dicti Philippi
Fratri, & eo pariter renuere, substituit Tertiogenitum,
aliosque gradatim filios ejusdem Philippi, cuius
tamen linea Masculina defecta, aut nemine ex Substitutis
sestante viam Ecclesiasticam, substituit Ecclesiam Paro-
chialem S. Jacobi dicti Oppidi Lungoni, & pro ea illius
Rectores sub lege implendi idem onus adjectum primo
ejus Nepoti hæredi instituto.

Biennio elapsò à die conditi Testamenti, decepsit Testatrix
plurimo ære alieno gravata, pro cujus dimissione non so-
lum oportuit alienare Mobilia, Jocalia, & id genus alia,
verum etiam debuit Philippus Biscardi Pater Josephi hæ-
redis propriis pecuniis redimere Censum in forte seuto-
rum 17., qui detectus fuerat impositus super dicta Vineæ
Dotali Testaticris, illiusque fructus à quinquaginta re-
tro annis decursos persolvere: Subindeque, attento malo
hujus Vineæ Dotalis statu, necessarium fuit eam, prævia
Ordinarii licentia, vendere, pretiumque retractum eroga-
tum

tum fuit in construendo Aedificio in altera Vineæ il Reale .
Hoc opus pium , sive Laurentiæ Testatricis hereditas ad unicam tantum Vineam redacta modo possidetur à Sacerdote Joanne Biscardi illius Nepote , & prædicti Philippi filio . Is autem expertus est , hanc unicam Vineam utnotè à Montibus circumdatam assiduis tempestatisbus subjectam esse , eamque , dum erat sub administratione Philippi Patris nullum recepi se augmentum juxta præceptum Testatricis , ob idque modo vix reddere annua scuta 14. prorsus imparia ad subeundum onus trium Missarum in singulis hebdomadis , nec non ad præstanta necessaria alimenta sibi , suæque Viduæ Sorori cum orphana Filia , quæ Legatum causa Dotis eidem à Testatrice relictum propter ipsius Testatricis æs alienum amiserat . Preces idcirco porrexit huic Sacré Congregationi , postulans , ut mox dictis attentis circumstantiis , onus trium Missarum reducatur ad unius tantum in qualibet hebdomada .

Quod autem in precibus exposuit Orator , verissimum esse retulit Episcopus pro Informatione , & Voto requisitus in prima ejus Epistola sub datum diei 4. Maii 1769. subdens , augmentum reddituum Vineæ il Reale à Testatrice voluntum absque culpa , & facto Oratoris omnissimum fuisse . Id ipsum repetit in secunda ejus Epistola sub datum Kalendis Aprilis 1773. , superadditque , utramque Vineam olim annui redditus scutorum 52. assignatam Oratori fuisse in titulum ejus Patrimonii Sancti , modoque non excedere redditus annuorum scutorum 18. , dummodo tamen nullum Tempestatum damnum , ut fieri solet , sequatur , prout Orator ex Peritorum relatione constare fecit .

In tertia vero ipsius Epistola sub datum diei 10. Septembris 1774. respondens instructioni eidem Episcopo transmissæ , sic art = Difficile est aestimare augmentum , quod fieri potuit , & licet Administrator arguendus etiam esset lata culpa in bene , & utiliter administrando hereditatem , adhuc tamen frustraneum est inquirere , quis fuit ejus heres , nam nullus haberi potest regressus contra dictum Administratorem , qui jamdudum mortuus est obrutus multis debitis , & plane decollatus ; multoqua minus potest institutus actio contra heredem Administratoris , quia & ipse heres pauper est , & est filius Administratoris .

Concluditque his verbis = Summa autem bujuscce negotii haec est , quod quomodo cumque non adimpletum fuerit augmentum , vel immunitus sit fructus bujuscce Biscardæ hereditatis , nec ullo modo huic malo possit reparari , aliquod remedium præstandum est . Et cum hodiernus fructus sufficiens non sit ad supportandum onus trium Missarum in qualibet hebdomada , & cum Orator culpe accusari non possit , dignus (ut opinor) judicandus est ipse Orator reportandi gratiam , quam postulat , ut onus hujusmodi correlative reducatur ad mensuram anni frumenti ,

Etus, scilicet ad unam tantum Missam in qualibet' bebdomadē celebrandam. Hac tamen eidem adjectā lege, ut aliqua pars fructus bujuscē hæreditatis quotannis erogetur ab eodem Oratore in demandatum augumentum, & quolibet triennio constare faciat apud Episcopum Ordinarium de tali adimpta conditio-ne, ad hoc ut vel augeatur, vel refumatur numerus Missarum ad mentem Fundatricis.

Et reverā imminutis redditibus Bonorum, quæ pro Missarum celebratione constituta fuerunt, diminuendum etiam esse Missarum celebrandarum numerum sæpiissimè definivit hæc Sacra Congregatio, & præsertim in Vigiliens. Decanatus 23. Julii 1727. , in Nepesina Reductionis Oneram 3. Julii 1734. , & in Firmana Onerum Missarum 2. Iunii 1764.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime decernere
An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.

F I N I S .

INDEX CONCLUSIONUM,

*Quæ adnotatae fuerunt in foliis Causarum
 anni 1776.*

A

A Bestendi a Choro Indultum unà cum perceptione quotidianarum distributionum quandoque conceditur etiam ob levem mortuum pag. 133. §. Eadem.

Præsertim si ejus argumentum timeri possit. pag. 133. §. Et plane.

Absenti cum Indulto jubilationis quæ distributiones debeantur pag. 106. §. Non item, &c. Demum.

Absens Canonicus non lucratur distributiones provenientes ex funeribus, aliisque manuilibus obventionibus distribuendas inter presentes ex mente Testatorum, ex confutidine, & ex peculiari Ecclesiæ statuto, pag. 106. §. Non item.

Etsamini habent Indultum jubilationis, ibidem.

Abstinentia Canonorum a petenda jubilatione non obstar Canonico ejusdem Ecclesiæ pertinenti jubilationem, pag. 105. §. Idque.

Cum ejus materia sit mere facultativa, ibidem.

Hinc pro prima vice habetur concessum Indultum cuidam Canonico Cathedralis Ecclesiæ ibid.

Additio certi Altaris convenit Legato Pio pag. 131. §. Et quamvis.

Administratores hereditatis quando solvere de proprio debeant expensas litis, quam sustinent pro hereditate pag. 4. §. Tertium.

Administratores hereditatis si non dissentiant, facilius commutatur voluntas Testatoris pag. 122. §. Maxime.

Administratores operum pitorum tenentur singulis annis rationem reddere Episcopo pag. 5. §. Et quamvis.

Licet exempti, sunt compellendipag. 4. §. Alterum.

Ad alenos patronos facilius conceditur reditio, & suspensio Cappellaniæ pag. 37. §. Ad rem.

Si patroni per rectam lineam descendant ab ipso Testatore ibid.

Cujus hereditas præstanda alimenta repetitur obstricta ibid.

Ad vitam tamen oratorum concedi solet ibid.

Altare Cappellaniæ si non sit designatum, facilius conceditur reductio pag. 37. §. Ad rem.

Quando est designatum non conceditur translatio Cappellaniæ pag. 118. §. Sacra Annotus fuit a possessione Canonicatus Collegiate Ecclesie S. Hieronymi Illyricorum Urbis Sacerdos ignorans linguam Illyricam pag. 87. §. Item.

Licet a Patrone fuisset præsentatus, & ab Archipresbytero institutus ibid.

Animatorum curam per se exercere tenet Præpostus, & quilibet alias Parochus pag. 8. §. Jus.

Si præsens sit, & non legitimè impeditus ibid.

Aperitio oris concèditur adversus Gratiam Pontificiam infectam labi obreptionis, & subreptionis pag. 7. §. Sacra.

Negatur, quando nulla est obreptio, aut subreptio pag. 4. §. Tria.

Appellarci debet intra decem dies a mala relatione Examinatorum, vel ab irrationabili judicio Episcopi pag. 44. §. Ceterum.

Applicandi obligatio diversa est ab obligacione celebrandi pag. 107. §. Præterea.

Applicatio Missæ probatur juramento Celebrantis pag. 107. §. Quod verò.

Quia penderat a voluntate, & ab actu interno Celebrantis ibid.

Applicanda sunt alteri opere pio Bona insufficiencia ad exequendum opus pium a Testatore volutum pag. 121. §. Erectio.

Applicantur recte Seminario Clericorum, quod inter usus pios locum tenet pag. 122. §. Et quamvis.

Archipresbyter est primus Presbyterorum pag. 54. §. Ponderandum.

Aliis Presbyteris præest, & habet curam animarum ibid.

Affensus contrahentium debet esse prolatus per verba de præsenzi, ut Matrimonium sit validum pag. 101. §. Sublinent.

Assignatio certæ dotis cum onere Missarum convenit etiam Legato pio pag. 131. §. Et quamvis.

Assistere motientibus Parochianis tenentur qui habent curam animarum pag. 8. §. Jus.

Auctoritas Ordinarii si nec in erectione, nec in institutione Cappellaniæ intercesserit, mere

merē laicalis dicitur **Cappellania** pag. 131. §. *Dum enim.*

Quod si intercesserit, Ecclesiastica dicitur Cappellania pag. 131. §. *Et quamvis.*

B

Beneficiati, qui propriam massam habent distinctam ab illa Canonorum, si ex voluntate Testatoris servitum praefare teneantur Sacris Functionibus, quando participes esse debent de emolumentis Capitulo addictis pro Anniversariis pag. 12. §. *Ad rem.*
Beneficiati, qui ex fundatione interesse debent Choro, & fungi munere Diaconi, & Subdiaconi in Missis Solemnibus, assistere debent Missis pro defunctis pag. 12. §. *Quapropter.*

Interest debent etiam functionibus extra ordinariis pag. 12. §. *E contra.*

Fieri tamen debent participes emolumentorum *ibid.*

Beneficiati, & Canonicis novae erectionis ita possunt admitti a Canonicis, & Beneficiatis prima erectionis, ut non participant de Legatis relictis ante Canonicatum, & Beneficiatorum novam erectionem pag. 13. §. *Et hanc, &c. seq.*

Ita ut nec de punctatibus antiquorum Canonorum absentium particeps *ibid.*

Beneficium Ecclesiasticum requirit auctoritatem Ordinarii in erectione, & institutione pag. 131. §. *Dum enim.*

Bonorum taxative, vel demonstrative relictorum pro Legatio pio qui sit effectus pag. 109. §. *Huius.*

Bona ad prios usus quando taxative relista dicuntur, quando demonstrative pag. 109. §. *Regula.*

Demonstrative, quando Legatum incipit ab onere *ibid.*

Taxative, quando Legatum incipit ab assignatione Bonorum *ibidem.*

Bonorum imminutis redditibus constitutis pro celebratione Missarum, earum numerus est minuendus pag. 136. §. *Et revera.*

Bonorum ad prios usus relictorum quod plenius, & utilius potest, habenda est custodia pag. 109. §. *Principi.*

C

Canonici Collegiata Ecclesiae Illyricorum Urbis callere debent linguam Illyricam pag. 87. §. *Ac demum.*

Solemnioribusque anni diebus canere debent Evangelium, & Epistolam linguam Illyrica *ibidem.*

Hinc remouit fuit a possessione Canoniciatus Sacerdos ignarus ejusdem lingua pag. 87. §. *Item.*

Canonico, absenti cum jubilationis Indulctione distributiones debeantur pag. 106. §. *Non item, &c. Demum.*

Non debentur distributiones provenientes ex funeralibus, aliisque manualibus obventionibus distribuenda inter presentes ex mente Testatorum, ex consuetudine, aut ex peculiari Ecclesiae statuto pag. 106. §. *Non item.*

Canonici novae erectionis ita possunt admitti a Canonicis prima erectionis, ut non participant de Legatis relictis ante novam erectionem, & punctatibus antiquorum Canonorum absentium pag. 13. §. *Et hanc &c. seq.*

Non tenetur tamen interesse Chorodum adimplentur onera perpetua spectantia ad antiquos tantum Canonicos pag. 13. §. *Item.*

Nisi participant etiam de emolumentib*ibid.*

Vel ad interessendum ex fundationis legi cogantur *ibid.*

Superluctantur vero distributiones provenientes ex funeralibus, fructibus legis, aliisque obventionibus relictis Capitulo post eorum novam erectionem pag. 13. §. *Ac demum.*

Et eleemosynas manuales, que in dies a Fidelibus distribuuntur pro Missis cum cantu *ibid.*

Cappellania quando dicitur Ecclesiastica, vel merē laicalis pag. 130. §. *Dum enim.*

Demonstratur ex verbis Testamenti *ibid.*

Ecclesiastica requirit auctoritatem Ordinarii in erectione *ibid.*

Non sufficit reservatio juris patronatus pag. 131. §. *Et quamvis.*

Nec quod aliquet sit certum onus Missarum cum assignatione certe dotis *ibid.*

Inter hanc, & Legatum pium que sit distinctione pag. 130. §. *Dum enim.*

Mere Laicalis dicitur, quando in creatione, & institutione non intercessit auctoritas Ordinarii pag. 131. §. *Dum enim.*

Quando Testator in Testamento nullo utitur vocabulo Cappellania *vid.*

Fortius, quando dispositio facta est a laico de Bonis laicalibus *ibid.*

Sacerdotalis actu, vel habitu que sit pag. 131. §. *Nequepariter.*

Sacerdotalis onera implere dicitur per alium celebrans pag. 17. §. *Sufficit.*

Debet esse inamovibilis, ut ejus titulo possit nominatus promoveri ad Sacros Ordines pag. 130. §. *Ablegatis.*

Cappellanie vacantis fructus aliquando adjiciuntur patrono, donec Cappellanus substitutus pag. 116. §. *Sufficit.*

Erigenda reductio, atque suspensio facultatis conceditur pro educandis, alienisque patronis pag. 37. §. *Al rem.*

Magis, si per rectam linicam descendant ab ipsome Fundatore *ibid.*

C O N C L U S I O N U M .

Cujus hereditas ad præstanta alimenta
reperitur obstricta *ibid.*

Translatio caute conceditur pag. 118.
§. *Sacra.*

Denegatur de una ad aliam Ecclesiam,
quando Cappellania fundata est in Ecclesia,
ubi Testator sepulchram elegit pagin. 58.
§. *Hic.*

Non obstante difficultate accessu ad Eccle-
siam, in qua Testator Cappellaniam fun-
davit pag. 58. §. *Quamvis.*

Denegatur etiam, si Testator plures Cap-
pellanias fundaverit in una Ecclesia pag. 58.
§. *Averteretur.*

Si horum celebrandi præscripterit, præ-
fertur summo mane *ibid.*

Ne alii Cappellani graventur, vel sa-
cerdotum numerus hora a Testatore volita mi-
nuatur *ibid.*

Cappellanus, si in littera Fundationis nullum
officium, nullamque residentiam habeat,
Cappellania dicitur simpliciter Sacerdotalis
pag. 17. §. *Sustinet.*

Quando celebrare debeat per se ipsum
pag. 131. §. *Nec pariter.*

Celebrans per se ipsum an habeat onus res-
identie, quando ei in casu transgressionis
pena privationis non fuit imposta pag. 17
§. *Maxime.*

Cappellanus curatus, si exiguo reddi-
tus, non tenetur restaurare Ecclesiam
pag. 99. §. *Autanum,*

Cathedralis Ecclesia restorationes pertinent
ad Episcopum pag. 82. §. *Sustinet.*

Nisi adit aliquod Statutum in contra-
rium *ibid.*

Vel aliqua contraria Confuerit *ibid.*
Vet Ecclesia habeat particulates redditus
pro fabrica *ibid.*

Cause dispensandi a denunciationibus que
sunt pag. 105. §. *Huius.*

Cause translationis Cappellania debent esse
justa, & necessaria pag. 18. §. *Sacrap. 119.*
§. *E contra.*

Celebrare per se ipsum si non teneatur Cap-
pellanus, Cappellania nec actu, neque
habitu dicitur Sacerdotalis pag. 131. §. *Nec
pariter.*

Et per alium possunt onera adimplere
ibid.

Celebratio Missarum si demandata sit ex Bonorum
redditibus, definiiri debet numerus Mi-
ssarum pag. 94. §. *Sacra.*

Ex codicibus Sacrificiæ plene probatur
pag. 107. §. *Quod vero.*

Si per ipsum Cappellatum expleri debeat,
Cappellanus cogi potest ad celebrandam
Missam sub pena privationis Cappellanie
pag. 18. §. *Alier.*

Quando autem Cappellanus est patronus
ex justis causis obtinet facultatem celebra-
ndi per alium pag. 58. §. *Superef.*

Celebrationis obligatio diversa est ab appli-

cationis obligatione pagin. 107. §. *Præ-
reca.*

Chori servitium indulgetur aliquando ob le-
vem morbum pag. 133. §. *Eadem.*

Vid. Beneficiati, & Canonici, quoad
Chori servitium.

Clerici quoad irregularitatem. Vid. Irregu-
laritas.

Collegiatæ Ecclesiæ inopia justam præbet
translationis causam pag. 119. §. Itemque.
Communatio voluntatum. Vid. Voluntatis
commutatio.

Consumationis Matrimonii dubia si sint pro-
bationes, locus est experimento triennalis
cohabitationis, pag. 33. §. *Urgetque.*

Quæ cohabitatione computatur a die coha-
bitationis a Judice decreta *ibid.*

Consumatio Matrimonii. Vid. Matrimonii
consumatio.

Contradiccio Capituli non obstat petitioni ab-
sentiæ a Choro, si morbus sit talis, qui
excusat a servitio Chori pag. 133. §. *Es
plane.*

Contradicitoria quando sunt Juramenta Conju-
gum, admittenda est septima manus Con-
sanguineorum pag. 34. §. *Possibilia.*

Et secundum viri affirmantis Juramentum
est pronunciandum pag. 33. §. *Et revera.*

Quia vir caput est mulieris *ibid.*

Contrahebentium mutuo consensu receditur a
sponsalibus de futuro pag. 127. §. *Nulla
questio.*

Contrahebentium consensus debet esse prolatus
per verba de præsenti, ut Matrimonium
sit validum pag. 101. §. *Sustinet.*

Controversia an etiam venatio quieta Clericis
sint interdicta, remanet indecisa pag. 64
§. *Tota.*

Corporis exploratio quomodo facienda est.
pag. 34. §. *Ponderandum & seq.*

Fallax est probatio Virginitatis pag. 34.
§. *Et quamvis.*

Culpa qualis requiratur ad contrahendam ir-
regularitatem pag. 64. §. *Aliqui.*

Alii putant culpam levem sufficere, ali-
quando etiam levissimam *ibid.*

Alii dicunt culpam latam requiri *ibid.*

D

D eclaratores debent restaurare Ecclesiæ,
qua non habent Patronos pag. 99.
§. *Quod vero.*

Demonstrative quando dicantur assignata Bo-
na pro implemento Oneris Missarum p. 109.
§. *Regula.*

Quando Legatum incipit ab onere dicitur
demonstrative assignatus Fundus *ibid.*

Si bona fuerint demonstrative assignata
hares potest cogi ad supplendum quod de-
est *ibid.* §. *Huius.*

Denunciations non sunt de Substantia aut
for-

formā Matrimonii pagin. 101. §. Sufficiētētē.

Earum omissione Matrimonia non irritantur *Ibid.*

Quæ sīt justæ causæ dispensandi a denunciacionibus pag. 103. §. *Huic.*

Quando Ordinarius debeat dispensare *ibid.*

Dispensare debet, si scandalum sequatur, vel sit suspicio maliōsio impedimenti *Ibid.*

Ipsis omissis, Matrimonium non est invalidum pag. 102. §. *Huic.*

Est tamen illicitum *Ibid.*

Et dicitur Claudestinum lato modo sumptum *ibid.*

Et subiectur pecnis præscriptis pro Matrimonio Clandestinis *ibidem.*

Derogatio expressa requiritur, quando in derogatione destruitur lex fundationis, vel ledantur jura passive vocatorum pag. 87. §. *Animadvertisse.*

Descendenti inopī succurrendum ex canonica benignitate pag. 37. §. *Ad rem.*

Descendentibus Fundatoris facilius conceditur redūctio Missæ quotidiane quando agitur de Cappellanis pure, & simpliciter laicali *Ibid.*

Designatus si sit Fundus Cappellanis taxativus, diminutis redditibus Bonorum, redūctio Missarum onus pag. 66. §. *Ponderandum.*

Dignus in Ecclesiæ semper aliquis presumitur ex benigna interpretatione pag. 43. §. *Hec autem.*

Dignis non solum, sed magis idoneis conferendæ sunt Ecclesiæ Parochiales p. 44. §. *Ceterum.*

Digniorem potest eligere Episcopus inter probatos ab Examinateoribus pag. 45. §. *non est.*

Digniorem eligere solius Episcopi judicio reservatum est *Ibid.*

In dubio censetur Episcopum prælegisse quem digniorem in Domino judicaverit. *Ibid.*

Ob Digitorum defectum irregularitate incursa, aliquando ab eadem dispensatur pag. 79. §. *Quo posito.*

Immo eriam dispensatum fuit nondum additæ Ecclesiastice Militiae, qui ex quādam affectione morbi digitos sinistræ manus rigidos habebat *Ibid.*

Licer nec Missalis Folia vertere, nec Patenam multum elevarē posset. *Ibid.* pag. 80.

Concessa est dispensatio Sacerdoti, qui ex fortu explosionē Sclopīi, salvò remanente pollice, amissit quatuor digitos sinistræ manus pag. 79. §. *proposita.*

Et pariter concessa Sacerdoti, qui inter venandum detruerat pollicem, & indicem sinistræ manus *Ibid.*

Dispensatio irregularitatis facilius conceditur Clerico promoto, quām promovendo p. 80. §. *Sciendum.*

Ad illam obtinendam non patrum valet Votum Ordinarii favorable & pax obrenta a Parentibus Deiuncti, & ab eodem Defuncto pag. 65. §. *Pto.*

Dispensationem si quis obtinuit a Constitutionibus Capitularibus, nullum dici non potest Rescriptum obrentum, si reticuum fuerit in Juramentum easdem servandi pag. 76. §. *Hanc enim.*

Præfatum enim Juramentum est accessoriū Capitularibus dispositionibus *Ibid.*

Dissolutio Matrimonii denegari solet quando serotina est petitio, & Juramenta sunt contradictionis pag. 35. §. *Sacra.*

Præstum si imbecilles sint Peritorum, & Peritarum relations *Ibid.*

Proposita post sexennale tempus præfert suspicionem doli, & fraudis pag. 32. §. *Anmadverit.*

Maxime si Conjugi non fuerit conquesta de importunitate alterius Conjugis *Ibid.*

Et de nou secura Matrimonii consumatione *Ibid.*

Diffensus Capituli non obstat ad assequendum Indultum absensi, si morbus excusat a Chori Servitio pag. 133. §. *Et plene.*

Distantia Ecclesiæ considerari debet indeterminanda eleemosina pag. 60. §. *Plures.*

Idque committitur arbitrio Ordinarii *Ibid.*

Quando plures Parochiani longe distant ab Ecclesiæ Parochiali, Parocuſ debet provideri de opportuno Coadjutore pag. 119. §. *Ulterius.*

Distributiones provenientes ex funeralibus, aliisque manualibus obventionibus inter presences ex mente Testatorum, aut consuetudine distribuendas non lucratur Canonicus absens, etiam si habeat Indultum Jubilationis pag. 106. §. *Non item.*

Canonici noviter eretti debent superlucrari distributiones provenientes ex tractibus legis, & funeralibus, aliisque obventionibus relictis Capitulo post eorum erectionem pag. 13. §. *Ac demum.*

Tum etiam ex elemosinis manualibus, quæ in dies a Fidelibus distribuuntur pro decantantis Missis *ibid.*

Quæ distributiones Canonico absenti cum Indulso Jubilationis debeatunt p. 106. §. *Non item, Et demum.*

Distributiones quotidianas ut quis lucretur etiam absens a Chori Servitio, sufficit levis morbus, cuius argumentum timeri possit pag. 133. §. *Et plene.*

Ditiori oblatori in paritate conceditur Emphyteus pag. 116. §. *Sacra.*

Ditio Oblatorum efficiunt meliorem oblationem pag. 115. §. *Quod verò.*

Divinus Cultus si augeatur, non denegatur translatio pag. 120. §. *Ac demum.*

Dos certa non facit Cappellaniam Ecclesiasticam pag. 131. §. *Et quamvis.*

C O N C L U S I O N U M .

148

Si est quantitativa , & taxativa legata sit, necessariò sequitur reductio onerum si non sufficiat pag. 60. §. Firmata.

Sæpe concessa sunt hujusmodi reductio- nes pag. 60. §. Plures.

Quamvis ageretur de Cappellaniis patro- nalibus ibid.

Patroni vero a præstanto supplemento sunt absoluti ibid.

Certa Dos cum onere certo Missarum , convenit etiam Legato pio pag. 131. §! Et quamvis .

Dotes relictas a Testatore prælativè assequi possunt Puellæ ab Ipso descendentes pag. 26. §. Hic tamen .

Non pro sola quantitate ceteris Puellis, distribuenda , sed pro majori numero Ibid.

Idque probatur pluribus exemplis pag. 27. §. Idque .

Magis si hæc dotatio nulli est allatura præ- judicium pag. 27. §. Fortius .

Conceditur etiam major numerus Doctum Puellis Testatori conjunctis . & aequo pauperibus etiam si remanerint aliae Puella in urna extrahendæ pag. 27. §. Quia relevet .

Magis si hic dotacionis modus non fuerit à Testatore præscriptus Ibid.

Et præjudicium , quod aliis infertur est temporaneum Ibid.

Dotalium Subsidiorum reductionem capiis Sacra Congregatio denegavit pag. 39. §. Item quæ , & seqq.

Dubietas qualibet , sive juris , sive facti se- cundum opinionem multorum excludit irregu- laritatem pag. 24. §. Non levius .

In dubio aliquis reputari debet irregularis in toro penitentiali , vel quasi penitentiali pa- gin. 124. §. Verius .

Secus in foro contentioso Ibid.

Hæc distinctione inter utrumque forum pro- batur pag. 21. §. Et hæc .

Dubius de homicidio reputari debet irregularis pag. 24. §. Non levius .

E

Ecclesia si redificari debeat , vel repara- ri , qui , & quo ordine teneantur pagie- na 99. §. In quibus .

Debet restaurari a Decimatoribus ubi nullus adhuc Patronus Ibid. §. Quod verò .

Cathedralis pertinet ad Episcopum pa- gin. 82. §. Sustinet .

Nisi adhuc aliquod Statutum in contra- rium , vel aliquo contrario consuetudo Ibid.

Vel Ecclesia habeat particulares redditus pro Fabrica Ibid.

Parochialis refectiōni quomodo provi- dendum pag. 69. §. Que senius .

Aliquando in eam causam Subsidia Dota- lia collata sunt Ibid.

Aliquando etiam Legata Missarum Ibid.

Non tenetur Cappellanus Curatus , si ha- beat redditus exiguos pag. 99. §. Attamen .

Quando est designata certa Ecclesia pro celebrazione Missarum , non conceditur transla- tio Cappellani pag. 118. §. Sacra .

Fortius si in ea Testator elegit Sepulchrum pag. 83. §. Quamvis .

Licet plures afterantur causæ ad impe- trandum translationum Ibid.

Facilius conceditur , si nullam habeat præ- scriptam Ecclesiam pag. 37. §. Ad rem . Ecclesia semper defensata est Matrimonia clan- destina pag. 101. §. Sustinet .

Ecclesiastica quando dicatur Cappellania pa- gin. 130. §. Dum enim .

Non constituitur per reservationem juris Patronatus pag. 130. §. Et quamvis .

Hæc qualitas potissimum consistit in Auco- ritate Ordinarii Ibid.

Cuius requiritur auctoritas Ibid. §. Dum enim .

Ecclesia servitium laudabiliter spatio quadra- gitæ annorum præstitum a Canonico cau- lam præstat Indulso vacandi a Choro pa- gin. 104. §. Urget .

Præterius si Canonicus estate sit gravis , & morbo laboret Ibid.

Etiam Præposito Curam Animarum exer- centi ibidem .

Edita pro facienda emphyteutica concessione Bonorum Ecclesiasticorum noviter esse affi- genda , si novus superveniat licitor , mens est Sac. Congregationis pag. 49. §. Quia veri , & pag. 114. §. E contra , & pag. 115. §. Sacra .

Quamvis offerat pro Persona nominanda Ibidem .

Et licitor declarat Personam , pro qua ob- tulit , nec non & Personam Fidejussionis dictæ Personæ nominandæ Ibid.

Quæ dicantur obligatoria pag. 114. §. E contra .

Sunt obligatoria quando præsumitur tem- pus ad licitandum Ibid.

Qui tempore habili prior produxit suam oblationem ceteris præfertur , si postea ma- jorem oblationem alterius exæquaverit pa- gin. 115. §. Ac tertium .

Elapso tempore præstituto , nullus admitti- tur ad licitandum pag. 114. §. E contra .

Secus si Elæta fuerint arbitraria , nullum definitum terminum habentia Ibid.

Et contractus dicitur perfectus , favore majoris oblatoris Ibid. §. Ex preferim .

Etiam si nullum Instrumentum concessio- nis fuerit stipulatum Ibid.

Quod dumtaxat requiritur ad illius pro- bationem Ibid.

Dicitur jus questum illi , qui solus ob- tulit Ibid.

Vel in plurimum concursu ei , qui plus ob- tulit Ibid.

Et potest cogere Venditorem ad rem sibi v en.

venditam juxta legem in Edicis expressam pag. 115. §. Ea praesertim.
Educatio Patronorum descendantium a Fundatore aliquando est in causa, ut suspendatur voluntas Defuncti pag. 94. §. Sacra.
Emphyteus in pari oblatione conceditur ditioni Oblatori pag. 116.. §. Sacra.
Episcopus potest eligere quem putat dignorem inter probatos ab Examinatoribus pag. 45. §. Non est.

Cuius judicio est reservatum ibid.

In dubio censetur elegisse Dignorem, ibidem.

Censetur rationabile illius judicium in praelectione illius, qui est acceptus Populo pag. 46. §. Duo.

Evidens excessus requiritur, & inexcusabilis, ut Judicium Episcopi dicatur irrationabile pag. 43. §. Judicium.

Et hic excessus probari debet ibid.

Cum qualibet interpretatione sumenda sit pro Judicio Episcopi ibid.

Quando debeat dispensare Denunciations pag. 103. §. Huic.

Dispensare debet, si scandalum sequatur, vel sit suspicio malitiosi impedimenti ibid.

Quia sine justa causa dispensandi a denunciationibus ibid.

Episcopo tenentur reddere rationem singulis annis Administratores Operum Pitorum pag. 5. §. Et quamvis.

An autem id procedat etiam si aliter in ordinatione, vel in fundatione praescriptum sit ibid.

Quando ab ipso consulendum sit Seminario Clericorum pag. 121. §. Eretio.

Examinatores in Scrutinio perpendere debent scientiam, & merita concurrentium pag. 44. §. Rursum.

Hisque omnibus expensis, reiciant inhabiles per sua suffragia, & idoneos renuncient Episcopo ibid.

Quia requirantur, ut justa dicatur ipsorum relatio pag. 44. §. Rursum, &c seq.

Sufficit, ut faciant mentionem generae de scientia, & meritis Concurrentium, & de iis concurrentibus ibid.

Infra decem dies deberet appellari a mala relatione Examinatorum ibid. §. Ceterum.

Executor Testamentarius licet exemptus, compellendus est ad reddendum rationem Episcopo gestar administrationis pag. 4. §. Alterum.

Cum Episcopi sint piarum dispositionum executores ibid.

Aliud est illos eximere a redditione rationis, aliud est velle, quod nullus superior Ecclesiasticus, vel laicus se ingenerat in administratione Bonorum pag. 7. §. Quod.

Quando solvete debeat expensas litis, quam substinent pro hereditate pagin. 4. §. Tertium.

Non damno executorum, sed hereditate.

tis cedere debent expensa litis pagin. 5. §. Demum.

Experimento triennalis cohabitationis locus est, quum probations, vel in potentia, vel non secuta consummationis sunt Dubiæ pag. 33. §. Virgine.

Quæ computatur a die cohabitationis a Judice decreta ibid.

Exploratio Corporis Virginis fallax probatio est pag. 34. §. Et quamvis.

Extrajudiciales Testes de auditu, de publica voce, & fama non attenduntur in materia Matrimonii pag. 127. §. Sufficiet.

F

Fallentiarum participatio conceditur cum Indulto jubilationis pag. 105. §. Similiter. Fides Parochi multum valet ad dignoscendum utrum sponsalia fuerint de presenti, vel de futuro pag. 127. §. Praefat.

Praefertia si edita sit tempore non suspesto ibid.

Affärens, in libro Matrimoniorum non adesse Matrimonium, de quo queritur, non parum valet ad dignoscendum, utrum constet de Matrimonio pagin. 128. §. Iestatur.

Testium quoque fides, qui sponsalibus interfuerunt, valet multum ad judicandum, utrum sponsalia sint de presenti, vel de futuro pag. 128. §. Pompeius, & seq. Filii ante Matrimonium progeniti sunt legitimati per subsequens Matrimonium pag. 103. §. Postea.

Et fortius si Filii ante Matrimonium progeniti, constante Matrimonio, postea nascantur ibid.

Fori Pœnitentialis, & contentiosi distinctio pag. 25. §. Et huc.

In foro Pœnitentiali in dubio facti quis reputari debet irregularis pag. 124. §. Vero.

Secus in contentioso ibid.

Fructus Cappellaniae vacantis aliquando adiunguntur Patrono donec Cappellanus institutar pag. 116. §. Sufficiet.

Canonici noviter crediti debent superlucrari distributiones provenientes ex fructibus legis, & funeralibus, aliisque obventionibus relixis Capitulo post coram erectionem pag. 13. §. Ac demum.

Tum etiam ex elemosynis manualibus, quæ in dies a Fidelibus distribuuntur pro decantandis Missis ibid.

Fundacionis litera si nullum adiicit officium, nullamque residentiam, Cappellania dicitur simpliciter Sacerdotalis pagin. 17. §. Sufficiet.

Fundatoris Descendentis, & Patroni si endi si sunt, facilius concedunt reducio, ac

suspensio Cappellaniæ erigenda pagin. 37.

§. Ad rem.

Cujus hæreditas ad præstanta alimenta
reputatur obstricta, *Ibid.*

Hæc tamen suspensiæ, seu reductio ad
vitam tñntum Oratorum conceditur *Ibid.*

Fundatores *Vid.* Beneficiati.

G

G Ratis Subreptitia, & obreptitia non
meretur execucionem pag. 86. §. Ab uira-
gue, & pag. 87. §. ac demum.

Si sit Pontificia, infecta tali labe est lo-
cus aperitioni Oris pag. 7. §. *Sacra*

H

H Abilitationis gratia ob deficientiam lin-
guæ Illyrica virtualiter contineat dispensa-
tionem eamdem addiscendi pag. 87.
§. *Susinet.*

Habitationis triennalis experimento omisso,
quando dissolvendum sit Matrimonium
pag. 32. §. *Fortius.*

Hæres sine Inventario nequit insufficientiam
Bonorum hæreditariorum approbare pag. 39.
§. *Animadvertisendum.*

Nec se abstinere ab integra præstatione
Legati Ibid.

Dobet exhiberi computum exitus, &
introtius hæreditatis per Decennium *ibid.*
§. *Rursus.*

Hæreditatis Status firmandus est pag. 59.
§. *Itemque.*

Hæreditis inopia aliquam præbeat reductionis
causam pag. 71. §. *equitas.*

Hæreditatis administratores si non dissentiant,
facilius conceditur commutatio voluntatis
Testatoris pag. 122. §. *Maxime.*

Homicidium casuale quando faciat quem ir-
regularē pag. 37. §. *Ad cognoscendum.*

Nulla contrahitur irregularitas, si detur
opera rei licite pag. 64. §. *Ad cognoscen-
dū.*

Secus si detur opera rei illicita *ibid.*

Honores sibi reservare aliud est, ac sibi re-
servare emolumenta pag. 55. §. *Hic.*

Horam celebrandi si præscriberit Testator in
fundatione pluri Cappellaniarum in una
Ecclesia, non conceditur translatio pag. 58.
§. *Adversatur*

Quia vel alii Cappellani magis gravaren-
tur, vel Sactorum numerus in horis a Te-
statore volitus minueretur. *Ibidem.*

I

I Doneis, & dignioribus Parochiales Eccle-
siae conferenda sunt pag. 44. §. Ceterum.

Ita ut magis idoneus rejectus possit ap-
pellare ad Metropolitanum, vel ad Sanctam
Sedem *ibid.*

Et præelectum ad novum examen coram
Judice appellationis, & ejus Examinatoribus
provocare *ibid.*

Scientiam verò, & merita concurrentium
perpendere debent Examinatores, ut renun-
cient Idoneos Episcopo, pag. *ad. 9.* Rursus.

Illyricani lingua callere debent Canonici
Collegiata Ecclesiæ S. Hieronymi Illyrico-
rum Urbis pag. 87. §. *Ac demum.*

Certis solemnioribus anni diebus canere
debent Evangelium, & Epistolam lingua
Illyrica *ibid.*

Hinc Sacerdos, qui dictam lingua igno-
rabit, amotus fuit a possessione Canonica-
tus pag. *ad. 9.* *Item.*

Imminutio Bonorum, & reddituum. *Vid.*
Onerum, & Misérarum Reductio.

Impotentia coeundi naturalis, & perpetua nul-
lum, irritumque reddit. Mactimonium.
pag. 32. §. *Hæc sunt, & pag. 61. §. De-
dimus.*

Quibus rationibus illa probetur pag. 33.
§. *Urgetque.*

Quomodo illius præsumptio *ibid.*
Probari nequit impotentia ex testimonio
alterius Conjugis, cuius fides est suspecta
pag. 61. §. *Que quidem.*

Maxime si alter Conjuræ illam negaverit
ibid.

Et Periti nullum visibile vitium adesse te-
stati sint *ibid.*

Neque concluditur impotentia mariti ex
integritate mulieris pag. 61. §. *Quod &*

Quando uterque Conjuræ iurejurando ini-
potentiam declarat, admittitur septima ma-
nus consanguineorum ad probationem
pag. 34. §. *Possibita.*

Non quando Juramenta sunt inter se con-
tradictoria *ibid.*

Quando probationes impotentiae sunt du-
bia, locus est experimento triennalis coha-
bitationis pagin. 33. §. *Urgetque.*

Quæ computatur a die cohabitationis a
Judice decretæ *ibid.*

Incole alicuius Regionis, in qua ereta est
Parœcia, tenetur præstare onus imposi-
tum in Bulla erectionis pag. 99. §. Rursus

Magis si illud agnoverint. *ibid.*

Vel ex consuetudine jam præsent *ibid.*
Indulcum abeßendi a Choro cum percepcione
quotidianarum distributionum quandoque
conceditur etiam ob levem morbum pag. 133.

§. *Eadem.*

Cum Indulcio jubilationis quæ distributiones
coram

concedatur pag. 106. §. Non item, & Demum.

Conceditur participatio de punctaturis, seu fallentiis pag. 105. §. Similiter.

Denegantur distributiones provenientes ex funeralibus, aliquique manu libus obventionibus distribuendis inter presentes ex mente Testatorum, consuetudine, aut ex peculiari Ecclesie Statuto pag. 106. §. Non item.

Conceditur hoc Indultum Canonico, qui continuum, & laudabile servitium Ecclesie praestitit spatio quadraginta annorum pag. 104. §. Urget.

Præfertim si ætate sit gravis, & morbo labore ibid.

Etiam Præposito curam animarum exercenti conceditur ibid.

Prorogatur, cum eadem subsunt necessitatis causa pag. 68. §. Renovat.

Magis, si adiunctæ sint ibid.

Et quando agitur de favore Ecclesiarum pag. 69. §. Addunt.

Inopis Collegiate Ecclesie, & Archipresbyteri præbent justam causam translationis pag. 119. §. Itemque.

Inopis Parono, & a Fundatore descendenti est succurrentum pag. 93. §. Ponderandum.

Insufficiencia reddituum Bonorum. Vid. Reddituum insufficiencia, Reductio, & Voluntatis permutterio.

Ex Integritate mulieris non concluditur imponentia mariti pag. 61. §. Quod et.

Et quidem perpetua, & absoluta ibid. Interesse Choro non tenentur Canonici novæ erectionis, dum adimplentur onera perpetua spectantia ad antiquos Canonicos tantum, nisi partcipent etiam de emolumenis pag. 13. §. Item.

Vel nisi ex fundationis lege cogantur ibid.

Interpretatio voluntatis dicitur potius, quam commutatio, quando voluntas Testatoris commutatur in æquale pag. 122. §. Maxime. Introitus, & exitus hereditatis per decennium exhiberi debet, ut insufficiencia hæreditatis ad onera sustinenda probetur pag. 39. §. Rursum.

Inventoryum etiam proferri debet ead. pag. §. Animadverendum.

Sine quo heres nequit se eximere ab integra præstatione Legati ibid.

Irregularitas ut contrahatur, que culpa sufficiat pag. 64. §. Aliqui.

Alii putant culpam levem sufficere, aliquid etiam levissimam ibid.

Alii dicunt latam culpam requiri ibid.

Major est culpa, si quis fugientem percusserit pag. 25. §. Quod.

Irregularis non est qui mandat aliquid opus licet periculosem ei, qui opus illud exercere solet, & sponte id opus assumit pag. 65. §. Circa.

Licet sequatur mors, ibid.

Quando si ex homicidio casuali pag. 73. §. Ad cognoscendum.

Non est, si daret operam rei licite ibid.

Secus, si daret operam rei illicita ibid.

In dubio facti reputari debet irregularis in foro penitentiali pag. 24. §. Perior.

Secus in foro contentioso ibid.

Alii in dubietate sive juris, sive facti, excludunt irregularitatem pag. 24. §. Non levis.

Non fit percutiens aliquem non lethaler, nec animo occidens, si mors percuti non ex percussione, sed ex urgenteri causa processerit pag. 23. §. Quo ad.

Quomodo dignoscatur utrum mors acciderit ex percussione, vel ex alia causa ibid.

Fit verò irregularis, si percussus ex ipsa percussione aliam infirmitatem contraxerit, de qua noscitur expirasse pag. 25. §. Et hac.

Declaratus fuit irregularis Clericus, qui vacans venationi quieta hominem fortuito interficerat pag. 64. §. Tota.

Quæ si procedunt in Sacerdote percutiente, magis procedunt in Clerico, ne ad sacros Ordines ascendant, & ne obtineat Ecclesiastica Beneficia pag. 25. §. Quæ.

Irregularitatis dispensatio difficilius conceditur, si nullæ afterantur probationes testium praesentium percussioni, ut gravitas percussionis judicetur pag. 25. §. Quæ.

Nec ullæ Medicorum relationes ibid. Magis, si tempus nimis breve intercesserit a die percussionis, vel mortis percussi. ibid.

Facilius concedatur Clerico promoto, quam promovendo pag. 80. §. Addendum.

Concessa est Sacerdoti, qui ex fortuita explosione sclopi, falvo remanente pollice, amiserat quatuor digitos sinistram manus pag. 79. §. Proposita.

Nec non Sacerdoti, qui inter venandum sibi detruncaverat pollicem, & indicem sinistram manus ibid.

Ad hanc dispensationem obtinendam non parum valet favorable votum Ordinarii, & pax obtenta a defuncti parentibus, & ab eodem defuncto pag. 65. §. Pro.

Concessa etiam fuit nondum addicto Ecclesiastica militia, qui ex morbi affectione rigidos habebat digitos sinistram manus pag. 79. §. Proposita.

Esi nequirerit Missalis folia vertere, & patenam multum elevare ibid. pag. 80. Jubilationis Indultum non denegatur ex eo, quod Canonici ejusdem Ecclesie nunquam petierint illud pag. 105. §. Idque.

Quum ejus materia sit mere facultativa ibid.

Hinc proprima vice concessum fuit Canonicu Cathedralis Ecclesie ibid.

C O N C L U S I O N U M .

145

Judicium Episcopi rationabile presumitur in electione dignioris pag. 45. §. *Judicium.*

Hinc evidens, & inexcusabilis excessus requiritur, ut irrationabile dicatur *Ibid.*

Et probari debet concludentissime *Ibid.* pag. 43. §. *Heo autem.*

Appellarique intra decem dies *pagina. 44.* §. *Ceterum.*

Ex benigna enim interpretatione semper aliquis presumunt dignus in Ecclesiis *Ibid.*

Et qualibet interpretatio sumenda est pro judicio Episcopi pag. 45. §. *Judicium.*

Cui reservatum est eligere Dignorem, pag. 43. §. *Non est.*

Rationabile autem probatur praelectio ne illius, qui est acceptus populo pag. 45. §. *Duo.*

Et ingenium, moresque non laudabiles ejus, qui est exclusus *Ibid.*

Judicium Medicorum attenditur, ut percussio dicatur lethalis pag. 24. §. *Ad dignoscendum.*

Et morbi gravitas dignoscatur ad dispensandum a Chori servitio pag. 133. §. *N runt enim.*

Juramenta viri, & mulieris si sint contradicторia ob Matrimonii dissolucionem, secundum viri affirmantis juramentum pronunciari debet pag. 33. §. *Et revera.*

Denegatur dissolutio Matrimonii pag. 3. §. *Sacra.*

Nec admittitur septima manus consanguineorum ad probationem *pagina. 34.* §. *Post habita.*

Quæ admittitur cum uterque Coniux jurando impotentiā declarat *Ibid.*

Juramento probatur applicatio Missæ pendens a voluntate, & ab actu interno Celebrantis pag. 107. §. *Quod vero.*

Juramentum servandi Constitutiones Capitulares si reticulum fuerit, perendo dispensationem a Constitutionibus validum est Rescriptum pag. 66. §. *Hanc enim.*

Illud enim accessorium est dictis Constitutionibus *Ibid.*

Jura passive vocatorum si lèdantur, derogatio expressa requiritur pag. 87. §. *Animadver tentum.*

Juri communi consona Constitutione Capitularis si reticeatur, Rescriptum dici nequit subrepitum pag. 75. §. *Hanc enim.*

Jurisperatoratus reservatio non constituit Cappellaniam Ecclesiasticam *pagina. 131.* §. *Et quamvis.*

Nam etiam convenit Legato Pio *Ibid.*

L

L aicalis quando dicatur Cappellania *pagina. 103.* §. *Dum enim.*

Dicitur mere laicalis si nec in erectione, neque in institutione intercesserit autoritas Ordinarii *Ibid.*

Si Testator nullo uictar vocabulo Cappellania in Testamento *ibid.*

Fortius si dispositio facta sit a Laico de Bonis laicalibus *ibid.*

Hujus reductio. *Vid. Reductio Missarum.*

Legatum pium cum onere Missarum quomo do distinguitur a Cappellania E ecclesiastica pag. 130. §. *Dum enim.*

Huic etiam convenit additio certi Alta ris pag. 131. §. *Et quamvis.*

Et reservatio jurispatronatus *ibid.*

Legitimatio fit per sublequens Matrimonium pag. 103. §. *Postea.*

Licitacionis Edicta quæ dicantur obligatoria pag. 114. §. *E contra.*

Obligatoria dicuntur, quando præfinitus tempus ad licitandum *ibid.*

Quo tempore elapsò, licitationis contractus dicitur perfectus, & jus quæstum illi, qui solus obtulit pag. 114. §. *Ea preservantur.*

Vel in plurimum concursu ei, qui plus obtulit *ibid.*

Ita ut locator, & venditor cogi possint ad rem locandam, & vendendam juxta legem in Edictis expressam *ibid.*

Etiamsi nullum instrumentum concessio nis fuerit stipulatum *ibid.*

Quod dumtaxat requiritur ad illius probationem *ibid.*

Nec alter jure civili admittitur ad licitudinem pag. 114. §. *E contra.*

Secus est si Edicta fuerint arbitraria, nullum præfinitum tempus habentia *ibid.*

Ait Sacra Congregatio nova esse assignanda, superveniente novo Oblato post tempus præfinitum favore Ecclesie, decrevit pag. 49. §. *Quia vero pag. 115. §. Sacra.*

Licet offerat pro persona nominanda pag. 49. §. *Quia vero.*

Declarari tamen debet persona, pro qua obtulit, & Fidejussor ejusdem *ibid.*

Linguæ Illyricæ peritia *Vid. Illyrica lingua.*

Litis expensa facta pro hereditate, ejusdem damno cedere debent pag. 5. §. *Demum.*

Non damno Executorum Testamentario ruin *ibid.*

Aliquando isti tenentur pag. 4. §. *Ter tium.*

M

M anuentio Ecclesie, etiamque illi adnexarum ad quos spectet pag. 99. §. *Quod vero.*

Matrimonium ut sit validum fieri debet coram Parochio, & duobus testibus pag. 101. §. *Sustinent.*

Ucumque Parochus dissentiat, vel au fugiat *ibid.*

Vicarius Generalis quem, ac contrahen

T tiam

I N D
iuin Parochus ex proprio officio, & sa-
craute potest interesse celebrationi Matri-
monii pag. 102. §. *Sufficietque.*

Nec indiger speciali commissione Episco-
pi ibid.

Potest etiam concedere licentiam affi-
steudi Matrimonio simplici Sacerdoti ibid.

Et Matrimonium coram eo celebratum
est validum ibid.

Affensus autem contrahentium debet esse
prolatus per verba de praesenti pagin. 101.
§. *Sufficit.*

Non est invalidum Matrimonium si omis-
tanur denunciations pag. 102. §. *Huic.*

Quia non sunt de subtilitate aut forma
illius pag. 101. §. *Sufficiet.*

Est tamen illicitum ibid.

Dicitur Clandestinum largo modo sumi-
Suptum ibid.

biceturque precis prescriptis pro Matrimo-
niis Clandestinis ibid.

Negue est invalidum si contrahatur post
inita sponsalia de futuro cum altera pag. 123.
§. *Nulla questio.*

Secus post sponsalia de praesenti ibid.

Tunc enim cogitur redire ad primam, re-
lata posteriori conjugi ibid.

Per subsequens Matrimoniuin filii ante
Matrimonium progeniti, natiq[ue] sunt legi-
timi pag. 103. §. *Posta.*

Magis, si filii ante Matrimonium progeniti,
constante Matrimonio, postea nascantur ibid.

Matrimonia clandestina Ecclesia semper
est detestata pag. 101. §. *Sufficit.*

Matrimonii dissolutio perita post sexennale
tempus praefert dol, & fraudis suspicio-
nen pag. 32. §. *Animadvertis.*

Præterim si Coniux non fuerit conquesta
de impotentia alterius Conjugis ibid.

Et de non secuta Matrimonii consumma-
tione ibid.

Denegari idcirco solet pag. 33. §. *Sacra.*

Magis, quando juramenta sunt contra-
dictoria ibid.

Imbecillesque sunt Peritorum relationes
ibid.

Denegatur quoque Matrimonii dissolu-
tio, deficiente perpetua, & absolta impo-
tentia pag. 61. §. *Dedimus.*

Quæ probari nequit ex alterius Conjugis
testimonio, cujus fides est suspecta ibidem
§. *Quæ quidem.*

Maxime si alter illam negavit ibid.

Quando dissolvendum sit Matrimonium
ab illo experimento triennialis habitationis
pag. 32. §. *Fortius.*

Naturalis, & perpetua coeundi impoten-
tia nullum, & irritum reddit Matrimonium
pag. 32. §. *Hec sunt.*

Quæ probationes Matrimonii consumma-
tionem excludant pag. 33. §. *Urgetque.*

Quæ concludant perpetuam impotentiam
ibid.

Quid valeat probatio septima manus ad
Matrimonii dissolutionem pag. 34. §. *Posi-
babita, & seq.*

Non attenduntur Testes extrajudiciales
de auditu, de publica voce, & fama
pag. 127. §. *Sufficit.*

Fides Testium, qui interfuerunt Sponsa-
libus, valent multum ad dignoscendum
utrum Sponsalia sint de praeferti, vel de fu-
turo pag. 128. §. *Pompeius, & seq.*

Parochi asserentes, in libro Matrimonio-
rum adesse Matrimonium, de quo queritur,
non parum valet ad dignoscendum utrum
confer de Matrimonio pagin. 123. §. *Co-
statur.*

Medicorum judicium asserentium morbi gra-
vitatem, quæ a residentia excusat, plurimum
attendit pag. 133. §. *Norunt enim.*

Quin etiam ut percussio dicatur lethalis
pag. 24. §. *Ad dignoscendum.*

Melioramenta Fundorum, qui inserviunt ad
implementum alicujus Legati piis tacta sint
ab, herede repertuntur pag. 71. §. *Quæ vero.*
Merita concurrentium perpendiculariter sunt ab
Examinatoribus in Scrutinio pagin. 44.
§. *Rufus.*

Et sufficit, quod in relatione facta Epi-
scopo de iis facta sit mentio generica pa-
gin. 44. §. *Rufus.*

Missarum celebratio plene probatur ex codi-
cibus Sacrificia pag. 107. §. *Quæ vero.*

Ex simplici demandata Missarum celebra-
tione non inducitur onus residendi pag. 17.
§. *Attamen.*

Limitatur, si debeat per se ipsum in ali-
qua Ecclesia celebrare pag. 18. §. *Alius.*

Et si non celebret per se ipsum, potest co-
gi sub pena privationis Beneficiorum *lata.*

Applicatio pendens a voluntate, & ab
actu interno Celebrantis ipsius Juramento
probatur pag. 107. §. *Quæ vero.*

Conceditur præfinitio numeri pagin. 12.
§. *Non enim.*

Cum illum non præfivit Testator, ne-
que executores Testamentarii, ad quos spe-
ctabat ibid.

Missarum certum onus cum assignatione
certæ Dotis convenient etiam Legato pio pi-
gin. 131. §. *et quamvis.*

Definiri debet numerus quanto celebratio
demandata est ex redditibus Bonorum Cap-
pellanice pag. 94. §. *Sacra.*

Voluntas Testatoris celebrandi tot Mis-
sas habet tacitam, & adnexem co-dictio-
nem, si redditus in eodem statu sint, & in
eadem exigantur quantitate pag. 20. §. *Ani-
madvertendum.*

Et si non sufficiant, tunc reducuntur
onera pag. 71. §. *Dubium.*

Quæ regula servatur in reductione quoad
modum pag. 71. §. *Si vero.*

Post reductionem omnium onerum redu-
cuntur Missæ ibid.

Ratione suffragij ex opere operato *ibid.*
Nisi aliter Testatoris voluntas suadeat
ibid.

Prius Missæ cum cantu, quām lectæ
ibid.
Reductio Missarum conceditur item, quando
diminuti sunt redditus Fundi taxative desti-
nati pag. 66. §. ponderandum, & pag. 60.
§. firmata.

Conceditur, quando nemo ex compatrio-
nis, vel ex Cappellania causam dederit im-
minutioni reddituum pag. 20. §. Animado-
vertendum.

Quando inminutio processit ex facto
Principis reducentis censuales redditus *ibid.*

Missæ quotidianæ facilius conceditur
quando agitur de Cappellania pure, &
simpliciter laicali pag. 37. §. *Ad rem.*

Magis si nullam habeat præscriptam Ec-
clesiam, nullum præscriptum Altare *ibid.*

Et quando agitur pro Descendentibus
Fundatoris, & Cappellania Patronis ha-
bentibus Patronatum activum, & passivum,
nec Cappellania est Sacerdotalis, & resi-
dentialis *ibid.*

Missarum certum onus, & assignatio
Doris Cappellanie non facit illam Ecclesia-
sticam pag. 131. §. *Et quamvis.*

Morbus levis, cuius augmentum timeri potest,
sufficit, ut quis abesse possit cum perceptione
distributionum quotidianarum pagin. 133.
§. *Eplane.*

Et non obstat dissensus & contradic-
Capituli *ibid.*

Mores non laudabiles ejus, qui exclusus
est in collatione Beneficii, rationabile
ostendunt judicium Episcopi pag. 46. §. *Duo.*

N

Necessaria restorationes dicuntur quæ ta-
les judicata fuerunt a Peritis judiciali-
bus pag. 82. §. *Promotor.*

Numerus Missarum est præfinienda, quem
noque Testator, neque executores Testa-
mentarii præfinierunt pag. 22. §. *Non enim.*

O

Oblatio prior tempore habili producta præ-
fertur, si postea majorem alterius obla-
tionem exequaverit pag. 115. ac tertium.

Elapso tempore præfinito in Edictis, con-
tractus dicitur peritus favore majoris Ob-
latoris pag. 114. §. *Ea præfertim.*

Etiam nullum Instrumentum concessionis
fuerit stipulatum *ibid.*

Quod dumtaxat requiritur ad illius pro-
bationem *ibid.*

Quæ dicatur major oblatio pag. 115.
§. *Quod verd.*

Pendet a majori Canonis oblatione, &
conditione, & dñitatis Oblatoris *ibid.*

Et in oblatione pari multum attenditur
idoneitas Oblatoris & sollicitudo in sol-
vendis pensionibus ut præferatur pag. 50.
§. *Res.*

Quia etiam præferuntur Conductores de-
tinentes Bona in emphyteusim danda
pag. 114. §. *Res igitur.*

Et in pari concedetur ditioni pag. 116
§. *Sacra.*

Obligatoria Edicta hunc habent effectum, ut
elapso tempore præstito, nullus admittatur
ad licitandum pag. 114. §. *E contra.*

Secus est si Edicta fuerint arbitria nul-
lum præfinitum terminum habentia *ibid.*

Obligatio ad celebrandum diversa est ab illa
ad applicandum pag. 107. §. *præterea.*

Obreptitia gratia non meretur executionem
pag. 86. §. *ab utroque*, & pag. 87. §. *Ac
demum.*

Officio denunciationum non invalidat Ma-
trimonium contractum pag. 102. §. *Huius.*

Reddit tamen illud illicitum *ibid.*

Et Clandestinum largo modo sumptum
ibid.

Hinc subicitur pœnis præscriptis pro Matri-
moniis clandestinis *ibid.*

Onus impositum in Bullis erectionis Pareciz si
agnoverunt Incole alicujus Regionis tenen-
tur præstare pag. 99. §. *Rursum.*

Quia etiam præstare debent ea, quæ
ex consuetudine ab illis præstantur *ibid.*

Onera potest augere Patronus quando auget
redditus Cappellania pag. 131. §. *Ceter-
rum.*

Potissimum quando de majori cultu divi-
no agitur *ibid.*

Onerum Missarum quo ad reductionem quæ
regula servetur pag. 71. §. *Si verd.*

Reliqua potius, quām Missæ sunt redu-
cenda *ibid.*

Ratione suffragij ex opere operato
ibid.

Et prius Missæ cum cantu, quām lectæ
ibid.

Diminutis redditibus Fundi taxative
designati pag. 66. §. *Ponderandum.*

Si agatur de onere Sacrorum jam agito,
minutur ad ratam manualis pag. 67. §. *quod
verd.*

Item si Bona taxative assignata perierint
in parte, reducetur proportionabiliter pag. 109.
§. *Huius.*

Nec hæres potest cogi ad supplendum
quod deest *ibid.*

Secus si Bona fuerint demonstrativa affi-
gnata *ibid.*

Reducitur ex difficultate inveniendi Sa-
cerdotis pag. 60. §. *Sic.*

Ob tenitatem Stipendii *ibid.*

Licer agatur de Cappellania Jurispatrona-
tus *ibid.*

Hæc tamen aliquando conceditur, durante tātum necessitate *ibid.*

Si redditus non sufficiant pag. 71. §. *Dubium.*

Onus residendi quando inducatur ab onere celebrandi pag. 17. §. *Atamen.*

Non inducitur ex simplici demandata Missarum celebratione, vel ab exercitio alterius Sacrae functionis *ibid.*

Insetur verò ex verbis expressis, quod Cappellanus debet per se ipsum in aliqua Ecclesia celebrare pag. 18. §. *Aster.* Opus Pium a Testatore volitum si impleri nequeat, tunc mutanda est voluntas pag. 5. §. *Limitatur.*

Si ad illud implendum non sufficiant Bonna, applicari possunt Seminario Clericorum pag. 121. §. *Electio.*

Vel in alias Pios usus *ibid.* §. *Et quamvis.*

Operum Piorum administratores fūglis annis tenentur rationem reddere Episcopo pag. 5. §. *Et quamvis.*

Ordinarius quando debet dispensare denunciations pag. 103. §. *Huic.*

Debet si scandalum sequatur, vel sit suspicio malitiosi impedimenti *ibid.*

Qualitas Beneficii in auctoritate Ordinarii potissimum constituit pag. 131. §. *Et quamvis.*

Et ipsius auctoritas requiritur in electione, & institutione, *Ibid.* §. *Dum enim.*

Sine ipsa Cappellania dicitur mere laicis *ibid.*

Ideo requiritur, ut dicatur Ecclesiastica *ibid.*

Votum Ordinarii favorable non parum valet ad obtainendam dispensationem ab irregularitate pag. 65. §. *pro.*

Oris aperitio non datur cum nulla est obreptio, vel subreptio pag. 4. §. *tria.*

Secus si hujusmodi labe infecta sit, id que definitivit Sac. Congregatio pag. 7. §. *Sacra.* Orphanatus qualitas a Testatore prescripta quoad puellas incertas non extenditur ad consanguineas ex justa causa pag. 27. §. *Rursum.*

In ultimis voluntaribus orphani accipiuntur, qui Patre tātum destitutuntur *ibid.*

Et qui Parentes habent inutiles ob extreman paupertatem *ibid.*

P

Parochialis Ecclesie refectio quomodo providendum pag. 69. §. *oue.*

Aliquando in eam causam subsidia dotalia collata sunt *ibid.*

Aliquando etiam Legata Missarum *ibid.*

Conferenda est non solum dignis, sed magis idoneis pag. 44. §. *ceterum.*

Ita ut magis idoneus rejectus possit ad

Metropolitanum, vel ad S. Sedem appellare *ibid.*

Et præelectum ad novum examen coram Judice Appellationis, & ejus Examinatoribus provocate *ibid.*

Parochus debet providere de opportuno Cappellano quando plures Parochiani longe distant ab Ecclesia Parochiali pag. 115. §. *Uterus.*

Qui Canonici Coadjutores in exercitio Curæ Animarum debent tantummodo in subsidium coadiuvare Parocum pag. 9. §. *quo.*

Datur Parocho Stipendium non præcise ut Sacrum celebret ad intentionem Populi, sed potius ratione sui pastoralis Officii pag. 107. §. *preterea.*

Coram ipso, & duobus testibus fieri debet Matrimonium ut sit valium pag. 101. §. *Sustinet.*

Utique Parochus dissentiat, vel auffugiat *ibid.*

Fides ipsius afferentis, in Libro Matrimoniorum non adesse Matrimonium, de quo queritur non parum valet ad dignoscendum utrum constet de Matrimonio pag. 128. §. *scatur.*

Et multum valet ad dignoscendum utrum Sponsalia sint de praesenti, vel de futuro pag. 127. §. *præstat.*

Patronus reservatio convenit etiam Legato Pio, & Cappellaniæ mere laicali pag. 131. §. *Et quamvis.*

Patrono inopis succurrendum est pag. 93. §. *ponderandum.* & pag. 37. §. *ad rem.*

Aliquando ipsi a jecundis tractus Cappellaniæ vacantis donec substituatur Cappellanus pag. 116. §. *Sustinet.*

Debet tamen curare, ut onera Cappellaniæ impleantur *ibid.*

Habens jus activum, & passivum Cappellaniæ licet celebrare debet per se ipsum, facultatem habere solet celebrandi per alium ex justis causis pag. 58. §. *Supradictum.*

Pro ipsis educandis, atque alendis, aliquando suspenduntur voluntas, si a Fundato re sint descendentes pag. 94. §. *Sacra.*

Si augeat redditus Cappellaniæ, etiam onera augere permittitur pag. 131. §. *Ceterum.*

Præfertim quando de majori cultu divino agitur *ibid.*

Parentibus defuncti data Pax non parum valet ad dispensationem obtainendam ab irregularitate pag. 65. §. *pro.*

Percutient aliquem non lethaliter, nec animo occidendi non efficiuntur irregulares, si mors percussi non ex percussione, sed ex urgentiori causa processerit pag. 23. §. *quod primum.*

Quando dignoscitur, an mors acciderit ex percussione, vel ex alia causa *ibid.*

Inspiciendum est an percussio modica, & levis

lexis fuit pag. 23. §. quod dignoscendam.

An in ea Corporis parte, in qua ad mortem de facili percuti non poterit ibid.

Percusso dicitur lethalis, si ita judicatur a Medicis pag. 24. §. Ad dignoscendum.

Periculorum opus licitum si quis mandavit ei, qui illud opus exercere solet & sponte opus assumptis, licet mors sequatur, non est irregulare pag. 65. §. circa.

Pecunia Judicialis si judicaverit restaurations necessarias, illæ dicuntur tales pag. 82. §. promoto.

Periclitantibus Puellis quomodo consulendum sit pag. 6. §. Neutrum.

Permuntatio voluntatis Vid. Voluntatis communatio.

Pena properantium ad novum Conjugium, pendente adhuc iudicio super validitatem sponsalium, vel Matrimonii, quæ sit. Vid. pag. 129. §. Hec habentur.

Pena Privationis si non imposta fuerit Cappellano celebranti per se ipsum, residentie onus non inducitur pag. 17. §. Maxime.

Sed si adjecta fuerit per verba affirmativa, censeri debet iniusta in casu tautum, quo Cappellanus nec per se, nec per alium cerebraret ibid.

Si celebrare debeat per se, potest cogi ad celebrandum per se ipsum sub pena privationis Beneficii pag. 18. §. Alter.

Et quando non concurrent verba, quod Cappellanus debeat sic celebrare, implere potest onus per alium pag. 131. §. nec aliter. Pontificis Rescriptum nullum est cum S. Pontifici falsa sunt narrata, & verum est icticium pag. 4. §. Urgent.

Preces date Summo Pontifici satis est, quod continetur quod ad substantiam pertinet petitionis, ut gratia sit valida, & exequenda pag. 87. §. Subest.

Prelatio datur Puellis a Testatore Descendentibus ad Dotes asequendas a Testatore relictas pag. 26. §. Hac tamen.

Nec pro sola quantitate cateris Puellis distribuenda, sed pro majori numero Dotum ibid.

Idque probatur pluribus exemplis pag. 27. §. Idonea.

Magis si hæc Dotatio nulli est allatura præjudicium ibid. §. fortius.

Datur ei, qui tempore habili prior produxit suam oblationem, si postea maiorem oblationem alterius exequaverit pag. 115. §. Ac tertium.

Insuper attenditur idoneitas oblatoris, & sollicitudo in solvendis pensionibus pag. 50. §. Res.

Præelectio illius, qui est acceptus Populo ostendit rationabile judicium Episcopi pag. 48. §. Dur.

Et ingenium, moresque non laudabiles illius, qui est exclusus ibid.

Prepositus, & quilibet alius Parochus tenetur per se curam animarum exercere pag. 8. §. Jus.

Et porissimum morientibus Parochianis assistere ibid.

Dummodo tamen sit præsens, & non legitime impeditus ibid.

Presumptionem contrariam si habeant, assertiones probari debent pagin. 43. §. Hec ausem.

Probations pro dissolvendo Matrimonio Vide. Matrimonium.

Probations celebrationis Missarum plene deducuntur ex Codicibus Sacrissimæ pag. 107. §. quod verò.

Applicatio Missarum utpote actus voluntatis, & internus juramento celebrantis ibid.

Prorogatur Indultum cum eadem urget necessitatis causa pag. 68. §. renovat.

Punctatutum, & quotidianarum distributionum participatio conceditur cum Indulco jubilationis pag. 105. §. Similiter.

Q

Q Valitas Cappellania Ecclesiastice in auctoritate Ordinarii porissimum consistit pag. 131. §. Et quamvis.

Et pariter Beneficii qualitas in ea consistit ibid.

Orphanatus qualitas a Testatore prescripta quoad Puellas incertas non extenditur ad Consanguineas ex justa causa pag. 27. §. Rursus.

In ultimiis voluntatibus orphani accipiuntur qui Patre rancum destituuntur ibid.

Et qui Parentes habent inutiles ob extreemam paupertatem ibid.

Quantitativa Dos Cappellania si legata sit taxativa, necessario sequitur redditio onerum, si ea non sufficiat pag. 60. §. firmata.

Sæpe concessæ sunt hujusmodi redditio-nes pag. 60. §. plures.

Quamvis ageretur de Cappellaniis Patronalibus ibid.

Patroni verò a præstanto supplemento sunt absoluti ibid.

R

R Ecognitio Corporum quomodo facienda sit pag. 34. §. ponderandum, & seq.

Redditio rationum facienda est Episcopo a quolibet administratore licet exemplo pag. 4. §. alterum, & pag. 5. §. Et quamvis.

Cum Episcopi sint piarum dispositionum executores ibid.

Aliud est eximere executores Testamen-tarios a redditione rationum, aliud est vele

- velle, quod nullus Superior Ecclesiasticus, vel laicus se ingrat in administratione Bonorum pag. 7. §. quod.
- Redditoris honorum constituti pro celebratione Missarum si imminent sint, minuendus est numerus Missarum celebrandarum pag. 136. §. Et revera.
- Et si non sufficient ad exequendum opus volitum a Testatore, converti debent in alios pios usus pag. 121. §. Et quamvis.
- Redecimæ a Jure improbantur pag. 93. §. Cappellanus.
- Reductionis causam aliquando præbet hæreditis inopia pag. 71. §. & quod.
- Reductio Cappellania. Vid. Cappellania.
- Subsidii Dotalis sibi denegatur pag. 39. §. Itemque.
- Onerum Vide onera.
- In reductione quem teneatur regula pag. 71. §. Si vero.
- Redicatio Ecclesiæ, & adnexorum ad quos spectat pag. 99. §. quod vero.
- Relatio Examinatorum, Vide Examinatores.
- Rescriptum Pontificium nullum est cum S. Pon. tifici falsa sunt narrata, & vera reticita pag. 4. §. Urgent.
- Dispensatio a Constitutionibus Capitularibus nullum dici non potest, si reticuum fuerit juramentum eamdem servandi pag. 76. §. Hanc enim.
- Præfatum enim juramentum est accessoriū Capitularibus dispositionibus ibid.
- Reservatio juris patronatus non constituit Cappellaniæ Ecclesiasticam pag. 131. §. Et quamvis.
- Emolumentorum diversa est a reservacione honorum pag. 55. §. his.
- Residentia ubi nulla adjecta sit, Cappellania dicitur simpliciter Sacerdotalis pag. 17. §. Sustinet.
- Iudicium Medicorum, qui afferunt Mortis gravitatem excusat pag. 133. §. Norunt etiam.
- Illi onus inducitur ab onere celebrandi per se ipsum pag. 17. §. Attamen.
- Non inducitur ex simplici celebratione Missarum ibid.
- Insetur si expresse ex verbis constet, quod per se debeat celebrare in aliqua Ecclesia pag. 18. §. Alter.
- Restauratio Ecclesiæ, quæ non habet Patronum, pertinet ad Decimatores pag. 99. §. quod vero.
- Cathedralis pertinet ad Episcopum p. 82. §. Sustinet.
- Nisi adsit aliquod Statutum in contrarium ibid.
- Parochialis restauratio a quibus, & quo ordine perficienda pag. 99. §. In quibus.
- Primo tenetur Patronus, deinde Parochialis ibid.
- Non teneat Cappellanus Curatus, si exiguo habeat redditus pag. 99. §. Attamen.
- Reticentia Testatorem expesse prohibuit voluntatis Comitinationem utrum reddant gratiam iubreptitionis pag. 5. §. Urgent.
- Constitutionis Capitularis consona dispositioni juris communis si non inducit vitium. Subreptionis pag. 76. §. Hanc enim.

S

Sacerdos simplex de licentia Vicarii Generalis potest assistere Matrimonio pag. 102. §. Sustinet.

Ratio difficultatis inveniendi Sacerdotis habenda est in determinanda eleemosynæ pag. 60. §. plures.

Idque committitur arbitrio Ordinariorum ibid.

Sacerdotalis Cappellania quando dicatur actu, vel habitu pag. 131. §. nec pariter.

Non dicitur nec actum, nec habitu quando Testator non præcipit, Cappellanum debere per se celebrare Sacra ibid.

Et per alium potest onera adimplere ibid.

¶ pag. 17. §. Sustinet.

Seminario Clericorum quomodo consulendum est ab Episcopo pag. 121. §. Erectio.

Ei applicantur Bona insufficiencia ad exequendum opus a Testatore volitum ibid.

Et hujusmodi applicatio tenet principem locum pag. 122. §. Et quamvis.

Septuplum si elegit Testator in ea Ecclesia, in qua fundavit Cappellaniam, non conceditur translatio ad aliam Ecclesiam pag. 53. §. Hisce.

Non obstante difficulti accessu ad Ecclesiam, in qua Testator Cappellaniam fundavit ibid. §. Quamvis.

Sponsalia quando dicantur de futuro pag. 127. §. Nulla quæstio, & seq.

Et quando de praesenti Ibid.

Mutuo contrahentium consensu receditur a Sponsalibus de futuro Ibid.

Si post Sponsalia de futuro quis Conjugum contraxit Matrimonium, validum est Ibid.

Secus post contracta Sponsalia de praesenti, si aliquis ex Conjugib; cum alio celebraverit Matrimonium, eogitare redire ad primum, derelicto posteriori Conjugi Ibid.

Scrutinium fit, ut Examinatores perpendant debeat scientiam, & merita concurrentium pag. 44. §. Rursum.

Hisque omnibus expensis, rejevant inhabiles per sua suffragia, & idoneos rennacent Episcopo Ibid.

Subreptionis gratia non meretur executionem pag. 86. §. Ab iureoque, & pag. 87. §. de demum.

Et est locus aperitioni oris adversus gratiam Pontificiam infestam tali labe pag. 7. §. Sacro.

Non est locus cum nulla est obreptio,
vel subreptio pag. 4. §. *Tria.*

T

TAxative dicitur relictum Legatum pium, quando incipit ab assignatione Bonorum pag. 109. §. *Regula.*

Si Bona rati modo assignata perierint in parte, proportionabiliter minuendam est onus *Ibid.* §. *Huius.*

Nec heres potest cogi ad supplendum, quod deest *Ibid.*

Secus si Bona fuerint demonstrative assignata *Ibid.*

Testamenti verba demonstrant quando Capella sit Ecclesiastica, vel mere laicalis pag. 150. §. *Dum enim.*

Testatoris voluntas non destruitur, si ex justa causa disponitur de calo, cui Testator non confuluit *Ibid.*

Descendentibus a Testatore, vel coniunctis conceditur major numerus Dotium si fiat Eque Pauperes etiam si remanserint aliae Pueræ in urna extrahendæ pag. 27. §. *Quoniam relevant.*

Magis si hic donationis modus non fuerit a Testatore prescriptus *Ibid.*

Et præjudicium, quod hisce infertur est temporaneum *Ibid.*

Si iundaverit plures Cappellanas in una Ecclesia, non conceditur translatio pagin. 58. §. *Adversaria.*

Potissimum si onus celebrandi certa hora prescriperit, presertim summo mane *Ibid.*

Quia alii Cappellani, vel magis gravarentur, vel Sacerdotum numerus hora a Testatore volita minueretur *Ibid.*

Testes extrajudiciales de auditu, de publica voce, & tamen non attenduntur in materia Matrimonii pag. 127. §. *Sufficiunt.*

Eorum fides, qui intersuerunt Spousalibus multum valeat ad dignoicendum utrum Sponsalia sint de presenti, vel futuro pag. 128. §. *Pompeius, & seq.*

Titulo Cappellania, ut possit nominatus promoveri debet esse inamovibilis pagin. 130. §. *Allegati.*

Triennialis habitationis experimento omisso, quando dissolvendum sit Matrimonium pagin. 32. §. *Fortius.*

Translatio Cappelliarum conceditur aliando pag. 118. §. *Sacra.*

Non conceditur quando præjudicium Tercio infertur *Ibid.*

Nec quando pro Missarum celebratione certa Ecclesia, certumque Altare est designatum *Ibid.*

Pari modo quando non concutrit justa, & necessaria causa *Ibid.*

Nec conceditur Cappellania translatio

ab Ecclesia, in qua Testator Sepulturam elegit pag. 88. §. *Quamvis.*

Licer plures afferantur cause ad imprestandam translationem *Ibid.*

Permititur quando intervenit justa, & necessaria causa pag. 119.. §. *E contra.*

Quam causam justam præbet inopia Collegiatæ Ecclesia & Archipresbyteri *Ibid.* §. *Itemque.*

Non denegatur, si tendat ad augmentum divini cultus, & salutem animarum pagin. 120. §. *Ac demum.*

Facilius conceditur quando ad illius executionem assentientur ii, quorum interest ne translatio fiat *Ibid.* §. *Censetur.*

Potissimum si accedit judicium Episcopi *Ibid.*

V

VAliditas Matrimonii pender a mutuo consensu Contrahentium probato per verba de presenti pag. 101. §. *Sufficiunt.*

Gratia defumitur ex non facta Summo Pontifici præteritione ullius rei ad substantian pertinensis pag. 87. §. *Sufficiunt.*

Vendor potest cogi ad vendendum ab eo, qui plus obtulit, si elapsum sit tempus lictorius pag. 104. §. *Ea presertim.*

Venatio, quæ permitta sit Clericis pag. 64. §. *Tota.*

Utrum non clamorosa, & quieta sit Clericis interdicta *ibid.*

Controversia est indecisa *ibid.*

Sac. Congregatio irregularē declaravit Clericum, qui vacans venationi quiete hominem fortuit interfecit.

Vicarius Generalis æque ac contrahentium Parochus ex proprio officio, & facultate potest interesse celebrationi Matrimoniorum pag. 102. §. *Sufficiunt.*

Nec indiget speciali commissione Episcopi *ibid.*

Et Matrimonium coram ipso factum est validum *ibid.*

Voluntas tunc commutanda est, cum impleri nequit pium opus volitum a Testatore pagin. 5. §. *Limitatur.*

Quoniam ipse Testator mutasset in aliud sunile pium opus *ibid.*

Et quando justa, & rationabilis adsit commutationis causa *ibid.*

Facilius conceditur si non dissentiant Administratores hæreditatis pag. 122. §. *Maxime.*

De jure verita est pag. 121. §. *Et quamvis.*

Commutantur tamen, si adimpleri nequeant modo volito a Testatore *ibid.*

Celebrandi tot Sacta habet tacitam, & adnexam conditionem, si redditus in eodem statu sint pag. 20. §. *Animadvertisendum.*

Ulti-

Ultimæ Mortientium voluntates sunt servandæ, nec facile commutandæ, ne Fideles ab hisce disponendis removeantur *pagin.5.*

§. *Regula.*

Etiam si in melius fieret commutatio *ibid.*

Quando commutationi aperte resistit voluntas Testatoris *ibid.*

Quando commutatur in æquale, dicitur potius interpretatio, quam commutatio *pagin.122. §. Maximè.*

Utrum reticentia, Testatorem expresse prohibuisse voluntatis Commutationem reddat gratiam subrepticiam *pagin.5. §. Vr-*
genti.

Uñibus prīs bona relicta custodiri debent, quò plenius, & utilius potest *pagin.109.*
§. *Præcipit.*

F I N I S.

INDEX RESOLUTIONUM

*Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii
propositis anno 1776.*

A

A Bessendi facultas à loco residentia Capellano sicut denegata in Hortana 20. Januarii pag. 1.

Abescenti a Choro pro absolvendo cursu philosophia Indultum percipiendi quotidianas distributiones confirmavit Sac. Congregatio in Faventina Distributionum 13. Julii ad I. Dub. pag. 83.

Omnisque distributiones ad formam Indulti concessi ibid. ad II. Dub.

Administrationis rationem Episcopo reddere debent Executores testamentatii hereditatis ad pios usus destinatis Aculana Commutationis Voluntatis 20. Januarii ad II. Dub. pag. 2., & seq.

Agnitum onus in Bulla erectionis Parracit impositum à Parochianis praestandum est Firmano 7. Septembri ad I. Dubium pag. 111.

Præsertim si exigui sint redditus Ecclesie Parrochialis ibid.

Aluminum noninandi jus denegatum fuit Confratribus Societatis Mortis in Amerina Applicationis 23. Novembri ad II. Dubium pag. 124.

Animarum curæ exercitium Collegiata Ecclesia S. Nicolai Montis Prandoni spectat principaliiter ad Præpositum Ripana 3. Februario pag. 15.

Ei unà simul subsidiarie etiam ad Coadjutores alternis hebdomadis ibid.

Ita ut, si vocati fuerint a Parochianis accurrant ibid.

Supplementant in reliquis vices Præpositi rationabili causa impediti ibid.

Episcopus vero provideat in casibus particularibus pro sua æxitate, & prudentia ibid.

Apostolicas literas juxta votum Episcopi reportari, & reformari decrevit Sac. Congr. in Verulana Jurium Parochialium & Præminentiarum 18. Maii pag. 62.

Applicanda esse Seminario Clericorum Bona alijus Collegii insufficientia ad illius manutentionem defuicit Sacra Congregatio in Amerina Applicationis 23. Novembri ad I. Dub. pag. 124.

Applicatione facta Bonorum Collegii Orphanorum Civitatis Ameriae pro erigendo Seminario Clericorum; Confratribus Societas Morris Administratoribus relicta fuit dominus, & hortus Oratorio conterminus Amerina Applicationis 23. Novembri ad II. Dub. pag. 124.

B

B Eneficiati Bisleti tenentur interesse Choro, ac inservire Missis Cantatis, & Sacris Functionibus provenientibus ex voluntate piorum Fundatorum, dummodo admittantur ad comparsicipationem emolumenorum pro iis relictorum Verulana 3. Februario ad I. & II. Dub. pag. 16

Bona Collegii Orphanorum Civitatis Ameriae applicanda sunt Seminario Clericorum, erigendo in dicta Civitate. Amerina Applicationis ad I. Dub. pag. 124.

Bonorum, & Redditiuum decremento constante, Missarum reducção concepta fuit in Tuderina Reductionis Onerum 3. Februario pag. 15.

Ita tamen ut Episcopus incumberet pro manutentione & melioratione Bonorum, ibid.

Bonorum fructus uniuscuiusque Legati calculari debent per decennium Capitaquen. 17. Augusti pag. 96.

C

C Alculus fructuum Bonorum fieri debeat per decennium Capitaquen. 17. Augusti pag. 96.

Cappellania cum onere Missarum celebrandarum per se ipsum in certa Ecclesia residentialis fuit declarata in Comaclen. Capellania 2. Martii pag. 29.

Cappellania fructus debentur Cappellano a die vacationis Balneoregionis 23. Novembri pag. 124.

Cappellaniæ mere Laicalis Patronis a Fundatore descendantibus concessa fuit reducção onerum, & suspensio erectionis Cappellaniæ in Taurinen. 30. Martii pag. 42.

Cappellania ut effici possant ex pluribus legatis per voluntatis commutationem , firmari debet status uniuscujusque legati & heraldatis respectiviorum Testatorum Catechistica Commutationis Voluntatis 13. Julii pag. 83.

Cappellania ergende suspensio concessa fuit , ut subveniretur Patrono , & consanguineo Testatoris ad vitam Oratoris tantum , adimplitis oneribus Missarum in Nullius S. Michaelis de Cluia 29. Januarii pag. 2.

Cappellano , qui onera debebat implere , denegata fuit exemplo a loco residentie , & facultas implendi per alium onera Cappellania Hiriiana 20. Januarii pag. 1.

Cui praeferitur fuerat onus celebrandi Missas juxta quantitatem reddituum percipiendorum , Sacra Congregatio praeferit celebrandam Missam quotidianam Maceratione 2. Martii pag. 29.

In Ecclesia tamen juxta modum ab executoribus testamentariis definitum ibid.

Habent patronatum Cappellania temporalis translatio oneris fuit denegata in Camerinen. Translationis Oneris Missarum pag. 62.

Rescripsit tamen Sacra Congregatio consilendum SSinum pro gratia tantum adimplendi per alium in Ecclesia a Testatore designata ibid.

Cappellani Curati zedes manuteneantur sunt una cum Ecclesia Parochiali ab Ecclesia Matrice , si exigui sint redditus dicta Parecchia Firmana 7. Septembri ad I. Dubium pagina 111.

Chori Servitium etiam ex voluntate Testatoris potius esse delendum ob reddituum diminutionem , quam concedendam Missarum reductionem decrevit Sacra Congregatio in Florentina Reductionis Missarum 13. Julii pag. 85.

Pro diebus Festis tantum reductum fuit Chori servitium , firno remanente Onere Missatum , redditibus imminutis in Regien. Reductionis Servitii Chori. & Missarum 2. Aprilis pag. 52.

Chori exemplo ob studium Grammatices denegata fuit in Nepesina 20. Januarii ad II. Dub. pag. 1.

Clericorum Seminarium ut erigatur , esse applicanda Bona Collegii protius imparia pro illius manutentione definivit Sacra Congregatio in Amerina Applicationis 23. Novembri ad I. Dub. pag. 124.

Clerico ad Sacros Ordines promovendo denegata fuit dispensatio ab Irregularitate ob defectum digitorum dexterar manus Comen. Dispensationis 13. Julii pag. 84.

Collegiarum Ecclesie S. Nicolai Montis Prandoui Praepositus tenetur principaliter ad exercitium Cura Animarum Ripana 3. Februarii pag. 15.

Coadjutores vero Canonici tenentur una

simil subtilarie alterni hebdomadis ibid

Ira ut si vocati fuissent a Parrochianis , occurrit ibid.

Supplementaque in reliquis vices Praepositi rationabili ex causa impositi vid.

Et Episcopus prouideat in casibus particularibus pro sua aequitare , & prudentia ibidem .

Committanda an sit voluntas Ludovici Desiderii quoad translationem cuiusdam Cappellaniae Vid. Resolut. in Civitatis Plebis 23. Novembri pag. 124.

Condonatio fructuum decursorum cuiusdam

Census pertinentis ad Hortanam Communitatem in dotes ergordorum an sit concedenda eidem Communitatei Vid. Hortana 27. Aprilis pag. 51.

Confratres Societatis Mortis Civitatis Americae Vid. Alumnorum nominandi iuri.

Consanguinei pauperes ut habere possint prelatiowem in doibus ab eorum auctoribus relatis , probare debent consanguinitatem cum Testatoribus Alatrina Dotium 30. Martii pag. 41.

Consuetudinem praestandi frumentum , & Oleum pro Lampade hactenus servatam a Patrochianis Arella , esse imposterum ab eisdem obseruandam decrevit Sacra Congregatio in Firmana 7. Septembri ad I. Dubium pag. 111.

Et ab illorum , seu dicti loci Arella Sadianis esse frumentum , & Oleum exigendum juxta repartimentum approbandum ab Archiepiscopo ibid. ad II. Dub. pag. 111.

D

D eputationis dies est attendenda pro Parte ad effectum percipiendi stipendium Hortana Stipendii & Liberationis a molestis 17. Septembri ad I. Dub. pag. 112.

Delatio concessa est mulieris succumbenti in Causa dissolutionis Matrimonii , cui fuerat concessum beneficium novae Audientiae Asten. Matrimonii pag. 62.

Difficultas inventandi Sacerdotes præbet causam reductionis Missarum Syracusana reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.

Dispensationis super defectu etatis ad effectum asequendi Cappellaniam Clerico Uglia denegavit Sacra Congregatio in Perusina Cappellania 2. Martii pag. 29.

Dispensatio qualitatis Sacerdotalis concessa fuit nominato quatuor annos tanquam filio Patroni inopis , & Descendentis a fundatore in Cremonen. Dispensationis 20. Januarii pag. 2.

Dispensatio Irregularitatis ad cauthelam concessa est Sacerdoti , qui mandavet faberumario , ut extraheret columbam a Turre , ob cuius extractionem f'her murarius obicitur Spoletoana 22. Junii pag. 73.

R E S O L U T I O N U M .

155

Dura est ea locum Dispensatio ab Irregularitate Clerico , qui calcis iecu ita percutiebat adolescentulum fugientem , ut ex ejus iecu postea obierit Senen Dispensationis 30. Martii ad II. Dub. pag. 41.

Eadem ob defectum dexteræ manus denegata fuit Clerico ad Sacros Ordines promovendo Comen Dispensationis 13. Julii pag. 84.

Diffensus Vicarii Generalis assistentis celebrationi Matrimonii non obstat ejus validitati Callien. Matrimonii 7. Septembris ad I. Dub. pag. 112.

Distributiones quotidianas percipiendi Indul- tum pro absente a Choro causa studii Philosophia sustinendum censuit Sacra Congregatio in Faventia Distributionum 13. Januarii pag. 83.

Eidemque omnes distributiones ad formam Indulti deberi decrevit ibidem ad II. Dub. Dissolutionis Matrimonii peritio quando est Serotina rejeciendam esse definiuit eadem Sacra Congregatio in Asten. Matrimonii 30. Martii pag. 41.

Distantia loci consideranda est in taxanda Missarum eleemosina Syracusana reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.

Dotalis Subsidii redditio antequam decernatur , remandunt esse statum hereditarium Testatoris decrevit Sacra Congregatio in Romana Subsidii Dotalis 27. Aprilis pag. 51.

Dotes ut Consanguineae Testatoris jure sanguinis assequantur prælative ad incertas Puellas vocatas , coadiuvandas esse probations super sanguinis coniunctione cum Testatore mandavit Sacra Congregatio in Alatrina Dotum 30. Martii pag. 41.

Episcopi de irrationabili judicio non constare decrevit Sacra Congregatio in Perusina Prioratus 27. Aprilis ad I. Dub. pag. 51. Ætatis dispensatio ad alesquendam Cappellaniæ Clerico Ughi fuit denegata , concorrente Sacerdote Bavi magis idoneo , ex voluntate Fundatoris Perusina Cappellaniæ. 2. Martii pag. 29.

Examinatorium justam esse relationem censuit Sacra Congregatio in Perusina Prioratus 27. Aprilis ad I. Dub. pag. 51.

Executores Testamentarii lites pertinentes ad hereditatem Defuncti non propriis , sed ejusdem hereditatis sumptibus agere debent acjulans Commutationis voluntatis 20. Januarii ad III. Dub. pag. 2. &c 7.

Et ab eis de Bonis hereditariis rationem esse reddendam coram Episcopo definitivit Sacra Congregatio in Asculana Commutationis voluntatis 20. Januarii ad II. Dub. pag. 2. & seq.

Exemplo a Loco Residentia cum facultate implendi onera Cappellaniæ fuit Cappellano denegata in Hiriana 20. Januarii pag. 1. Expensas accessus , & recessus , nec non inconnodatu Sacerdotis pro celebranda Missa in Ecclesia designata taxandum esse ab Episcopo pro sua Conscientia definitivit Sac. Congreg. in Syracusana Reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.

Extrahens faber Mutarius columbum a Torre delapsus obiit ; ideoque concessa est Dispensatio Irregularitatis ad cauthelam Sacerdoti , qui jusserrat extractionem Spoletoana 22. Junii pag. 73.

Exæqua primus Oblator secundam oblationem , huic præfertur Civitatis Castellanæ Empitheus 23. Novembris pag. 123.

E

E Celestia si fuerit designata pro Missarum celebratione facienda per ipsum Cappellaniæ , residentialis dicitur Cappellaniæ Cornacien. Cappellaniæ 2. Martii pag. 29. Ecclesiæ Parochialis manutentio si exigui sunt redditus Parecœ spectat ad Ecclesiæ Matricem Firmana 7. Septembris ad I. Dub. pag. 111.

Ecclesiæ Parochialeum SS. Angelorum Custodum Territorii S. Elpidii readificare spectat ad Capitulum S. Elpidii Firmana 7. Septembris ad IV. Dub. pag. 111.

Ad quod etiam spectat readificatio Aedilium pro Cappellano curato ibidem .

Emolumenterum ex Sacris functionibus provenientium participatio debetur Beneficiatis Bisletis Choro , & Sacris Functionibus intercessibus in Verulanæ 3. Februarii ad I. & II. Dub. pag. 16.

Episcopus tenet ad reparaciones Ecclesiæ Cathedralis necessarias Balneoregin Ecclesiæ Cathedralis ad II. Dub. pag. 95.

Philosophia studium ut impletet Beneficiarius , Induluum abessendi a Choro , quod eidem concessum fuerat , sustineri decrevit Sacra Congregatio in Faventia Distributionum 13. Julii ad I. Dub. pag. 83.

Eidemque deberi omnes distributiones quotidianas ad formam dicti Indulti definitum fuit ibidem ad II. Dub.

Fructus Cappellaniæ vacantis deberi Cappellano noviter nominato a die vacationis , demptis oneribus , definitivit Sacra Congregatio in Balneoregian 2. Novembris pag. 124.

Fruumentum exigi debet a Syndacis loci Arellæ ad formam repartimenti approbadri ab Archiepiscopo Firmana 7. Septembris ad II. Dub. pag. 111.

G

Grammatices studium non præber justam causam abessendi à Servitio Chori Ne-
pesina ad II. Dub. pag. 1.

H

Habilitationis Rescriptum a Summo Pon-
tifice datum sustinendum censuit Sacra Congregatio in Romana habilitationis 13.
Julii pag. 88.

Habituatores Coloni Loci Arella in Territorio S. Elpidii ad Mare tenentur præstare Rubra quinque frumenti Vicario curato ruralis Ecclesie SS. Angelorum Custodum, & Oleum pro Lampade dictæ Ecclesie in Firmana. 7. Septembris ad III. Dub. pag. 111.

Hæredum obligatione pro subministracione utensilium, & Ornamentorum Ecclesie firmani remanere voluit Sacra Congregatio in Syracusina Reduptionis Missarum 22. Junii pag. 73.

Hæreditatis, non autem Executorum Testamento-
rium Sumpthibz, agenda estlis, que pertinet ad hæreditatem Asculana Communi-
tationis Voluntatis 20. Januarii ad III. Dub.
pag. 7.

Hæreditatis Statum esse firmandum, antea-
quam deveniatur ad confirmationem, vel
infirmationem resolutionis super reductio-
ne subsidii dotalis capta ab Universitate
S. Eligii Fabrorum Ferrariorum decrevit Sac-
Congregatio in Romana subsidii Dot-
sis 27. Aprilis pag. 51.

Hæreditatis respectivæ statum esse firmandum,
ut ex pluribus Legatis, commutata Testato-
rum voluntate, unica erigatur Cappellania
cum onere Missæ quotidiana definitivæ Sac-
Congregatio in Casetana Commutationis vo-
luntatis 13. Julii pag. 83.

Hortus cum adnexa domo reservatio à Confratribus Societatis Mortis Civitatis Americæ
administratoribus Bonorum Collegii Orpha-
norum facta in actu prædicti consensus pro
applicatione Bonorum dicti Collegii Semi-
nario Clericorum erigendo, approbata
fuit in Amerina Applicationis 23. Novem-
bris ad II. Dub. pag. 124.

I

Incommodum Sacerdotis accedendi ad Ec-
clesiam designatam pro celebranda Missa
præter expensas acceſſus, & recessus taxan-
dum esse pro Conscientia Episcopi decrevit Sacra Congregatio in Syracusina Reduptionis Missarum 22. Junii pag. 73.

Indulatum exemptionis à Servitio Chori ob-

studium Grammaticalium Institutionum de-
negatum fuit in Nepesina 20. Januarii ad II.
Dub. pag. 1.

Percipiendi distributiones quotidianas etiam si Canonicus abit a Choro pro im-
plendo cursu Philo sopiz, sustinendum con-
fuit Sacra Congregatio in Faventina Distri-
butionem 13. Julii ad I. Dub. pag. 83.

Et omnes deberi distributiones ad for-
man Indulti decrevit Sacra Congregatio ibidem ad II. Dub.

Indulatum concessum Collegiatæ Ecclesie S. Phoillani, attenta præbendarum modicita-
te, ad Ecclesiam refarcientiam prorogatum
fuit ad decennium, juxta formam præceden-
tium indultorum, Leadien. prorogationis In-
dulti 22. Junii pag. 74.

Interesse Choro, ac infernire Missis Cantaris,
& Sacris Functionibus provenientibus ex
voluntate piorum fundatorum tenentur Be-
neficii Bisleti Verulaua 3. Februarii ad I.
Dub. pag. 16.

Admittendi tamen sunt ad participatio-
nem emolumentorum pro illis assignatorum
ibidem ad II. Dub.

Irregulariter declaravit Sacra Congregatio Clericorum adolescentulum, qui calcis ita
fugientem adolescentulum percutserat cum
ipsius obitu sequito post sex menses à die
percussionis Senen. Dispensationis 30. Mar-
tii ad I. Dub. pag. 41.

Huic tamen indulgenda esse dispensatio-
nem censuit Sacra Congregatio ibidem,
ad II. Dub.

Irregularitatis dispensationem ad cauthelam
obtinuit Sacerdos, qui mandaverat fabro
Murario, ut extraheret Columbum à Tur-
re, ob cuius extractionem ab alto delapitus
faber Murarius obiit in Spoleto 22. Junii
pag. 73.

Irregularitatis dispensatio denegata fuit ob de-
fectum digitorum dexteræ manus Clerico ad
Sacros Ordines promovendo Comen. Dispen-
sationis 13. Julii pag. 84.

Irrationabile non esse judicium Episcopi decre-
vit Sacra Congregatio in Perusina Prioratus
27. Aprilis ad I. Dub. pag. 51.

Et Prioratum adjudicandum esse magis
idoneo electo ab Episcopo respondit Sacra Congregatio ibidem ad II. Dub.

Investituram Bonorum Ecclesiasticorum in pa-
ritate Oblationum dandam esse meliori, &
magis idoneo Oblatori decrevit Sacra Congreg. in Firmana Emphyteufis 27. Aprilis
pag. 52.

Prædicta tamen idonea fidejussione in Ci-
vitatis Castellana Emphyteufis 23. Novembris
pag. 123.

Jus nominandi Alumnū in erigendo Semina-
rio in Amerina Civitate, quod Confratres
Societatis Mortis ejusdem Civitatis pro eo-
rum Reclere reservaverant in actu prædicti
consensus pro applicatione Bonorum Colle-
gi

gii Orphanorum facienda favore dicti Seminarii denegandum esse decrevit Sacra Congregatio in Amerina Applicationis 25. Novembris ad II. Dubium pag. 124.

L

L Egati uniuscujusque status firmari debet, priu'quam ex pluribus Legatis per voluntatis coniunctiōnēm institui possit Cappellania Cajetana Commutationis Voluntatis 13. Julii pag. 83.

Liberatio a molestiis conventa debet præstari Hortana Stipendii & Liberationis a molestia ad II. Dub. pag. 112.

Lis, quo pertinet ad hereditatem, agenda est ejus sumptibus Aculana Commutationis Voluntatis 20. Januarii ad III. Dub. pag. 2. & seq.

M

Manutentio Ecclesie Parochialis, ac Aedium pro Cappellano Curato, si exigui sint redditus Parccix, spectat ad Ecclesiam Matricem Firmana 7. Septembribus ad I. Dub. pag. 111.

Matrimonium clandestinum initum coram Vicario Generali validum est Callian. Marinonii 7. Septembribus ad I. Dub. pag. 112.

Multa vero minoratione Sacra Congregatio remisit ad SSnum ibid.

Matrimonium non confiteri celebratum ex Sponsalibus per verba de futuro licet initis coram Parocho, & Testibus definitivit Sacra Congregatio in Viterbien. Matrimonii 23. Novembris pag. 129.

Matrimonii dissolutio negata fuit in Asten. Matrimonii 30. Martii pag. 41.

Missatum firmo remaneute onere, reducendum esse Chori servitium pro diebus festis tantum definitivit Sacra Congregatio in Regien. Reductionis servui Chori, & Missarum 27. Aprilis pag. 52.

Missarum ad præfinendum numerum relativè ad diversa Legata firmandum esse statum, uniuscujusque Legati, facto calculo per decennium, mandavit Sacra Congregatio in Capuaquen. 17. Augusti pag. 96.

Missarum Reductio ob reddituum imminutio nem concessa tuit in Papien. Reductionis Missarum 2. Martii pag. 29.

Item ob Reddituum, & Bonorum decrementum in Tudertina Reductionis Onerum 3. Februarii pag. 15.

Nec non ob difficultatem inveniendi Sacerdotem, & ob loci distantiam in Syracusa na Reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.

Firma tamen remanente obligatione hæredis pro subministratiōne utensilium, & ornamentorum Ecclesie ibidem.

Juliper concessa fuit ad ratans manualis,

aliis adimplitis oneribus, Interamnen. Reductio 21. Junii pag. 73.

Missarum, & Curæ Animarum stipendium debeti in annuis scitis duodecim Paroco S. Marie Lauretanæ Balneoli à die deputatis respondit Sacra Congregatio in Hortana Stipendii, & Liberationis a Moltensi 7. Septembribus ad I. Dub. pag. 112.

N

Nominato Cappellano deberi fructus Cappellanie a die vacationis, deinceps oneribus, definitivit Sacra Congregatio in Balneoregiens. 2. Novembris pag. 124.

Nominandi jus Alumnū Seminarii erigendi in Amerina Civitate reservatum pro Rectore Societatis Mortis dicta Civitatis denegatum fuit in Amerina Applicationis 23. Novembris ad II. Dub. pag. 124.

O

Oblationum in paritate Investituram Bonorum Ecclesiasticorum magis idoneo Oblatori concessit Sacra Congregatio in Civitatis Castellane Empytyeūs 23. Novembris pag. 123.

Oblator magis idoneus est præferendus Firmana Empytyeūs 27. Aprilis pag. 52.

Oleum pro lampade Ecclesie curate SS. Angelorum Custodum Regionis Arellæ præstari debere à Colonis, & Habitatoribus dictæ Regionis respondit Sacra Congregatio in Firmana 9. Septembribus ad I., & III. Dubium pag. 111.

Illudque exigendum esse à Syndicis dictæ Regionis Arellæ ad formam repartimenti approbandi ab Archiepiscopo ibidem ad II. Dubum.

Onera Cappellanie per alium implendi facultas denegata fuit in Hortana 20. Januarii pag. 1.

Oneris Missarum reductio, Vid. Missarum reductio.

P

Paritas si concurret oblationum, Oblator magis idoneus est præferendus Firmana Empytyeūs 27. Aprilis pag. 52.

Parochialis Ecclesie SS. Angelorum Custodum Regionis Arellæ, ac Aedium pro Cappellano Curato manutentionem spectare ad Collegiatam S. Elpidii decrevit Sac. Congregatio in Firmana 7. Septembribus ad I. Dubium pag. 111.

Patrono Cappellano denegata fuit temporalis translatio Cappellanie in Camerinæ translationis Oneris Missarum 18. Maii pag. 62.

Re-

Rescriptum tamen Sacra Congregatio, consilendum Sanctissimo pro gratia tantum adimplendi per alium in Ecclesia a Testatore designata *ibid.*

Patrono inopis, & a fundatore descendenti concessa fuit dispensatio qualitatis Sacerdotalis usque dum ad legitimam eratem pvererit, adimpletis oneribus, in Cremonen. *Dispensationis 20. Januarii pag. 2.*

Nec non etiam suspensio Cappellani erigende ad illius vitam tantum, adimpletis Oneribus, in Nullius S. Michaelis de Clusia, 20. Januarii pag. 2.

Percutens Clericus Vid. *Irregularitas.*

Peritorum iudicium super quantitate necessariarum restauracionum, & reparacionum Ecclesie Cathedralis Balneoregii sequendum esse decrevit Sacra Congregatio in *Balneoregiens.* Ecclesie Cathedralis 17. Augusti ad I. Dub. pag. 95.

Pontificis Rescriptum habilitationis sustinendum esse respondit Sacra Congregatio in *Romanâ habilitationis 13. Iulii pagin. 86.*, & seqq.

Prepositus Collegiae Ecclesie S. Nicolai Montis Prandoni tenet priuipaliter ad exercitium Curæ Animarum *Ripana* 3. Februarii pag. 15.

Et una simul subsidiarie etiam Coadjutoris Canonici alternis hebdomadis *ibid.*

Ita ut si vocati suerint à Parrochianis accurrant *ibid.*

Et suppleant in reliquis vices Praepositi rationabili causa impediti *ibid.*

Episcopus verò provideat in casibus particularibus pro sua æquitate, & prudentia *ibidem.*

Prioratus conferendus est magis idoneo electo ab Episcopo Perusina Prioratus 27. Aprilis ad II. Dub. pag. 51.

Prorogandum esse ad aliud decennium Indultum concessum Capitulo Collegiae Ecclesie Sancti Phoillani Oppidi Foffensis ergandi fructus duorum annorum Canoniticum, & Praebendarium per obitum vacantium in augmentum Fabricæ, & in reparationem Ecclesie, definitivit Sacra Congregatio in Leodien. *Prorogationis Indulsi 22. Junii pag. 74.*
Puncturæ debentur a die capre possessionis per Canonicum ab eo tempore absenteem Nepesina 20. Januarii pag. 1.

dorum, præhnivit Sacra Congregatio in *Maceraten. 2. Martii pag. 29.*

In Ecclesiis tamen, iuxta modum ab Executoribus testamentariis definitum *ibidem.* Ad quotidiane Missæ celebrationem che reducendum incertum Missarum numerum a Testatoribus prescriptum decrevit Sacra Congregatio in *Lauriniens. 17. Augusti pagin. 95.*

R

Eædificare Ecclesiam SS. Angelorum Custodum Regionis Arellæ spectat ad Capitulum S. Elpidii. *Firmana 7. Septembri ad IV. Dub. pag. 111.*

Ad quem etiam spectat redificatio Aedium pro Cappellano Curato *ibidem.*
Redditionem rationis de rata legati Aurelii Celestini scutorum 100., ejusque fructibus faciendam esse à Communitate Oppidi Basfanelli mandavit Sac. Congregatio in Horiana 27. Aprilis pag. 51.

Redditionem rationis de Bonis hereditatis ad pios usus destinatae faciendam esse coram Episcopo ab illius Executoribus Testamentariis decrevit Sacra Congregatio in Aquilana Commutationis Voluntatis 20. Januarii ad II. Dub. pag. 7.

Redditibus immunitis Canonicatum, firmo remanente onere Missarum, pro reductione Servitii Chori ad dies festos tantum respondit Sacra Congregatio in Regen. Reductionis Servitii Chori, & Missarum 27. Aprilis pag. 52.

Reductio Dotalium Subsidiorum Vid. *Dotalia, Subsidia.*

Reductionem Missarum ad rationem manualis, delecto onere servitii Chori, faciendam esse, concorrente Testatoris voluntate, decrevit Sacra Congregatio in Florentina Reductionis Missarum 13. Julii pag. 85.

Reductio Onerum. Vid. *Onerum redditio.*
Rescriptum habilitationis a Summo Pontifice datum sustineri, cum in precibus nihil ad Substantiam pertinens omnium fuerit, decrevit Sacra Congregatio in Romana Habituationis 13. Julii pag. 88.

Residentialis declarata fuit Cappellania, cui erat onus Missas celebrandi per ipsum Cappellatum in certa Ecclesia in Consulenc. Cappellane 2. Martii pag. 29.

Residentialis dispensatio fuit Cappellano denegata in Horiana 20. Januarii pag. 1.

Restorationes, & reparations declaratae fuerunt necessariae ad formam Peritiae in *Balneoregiens Ecclesie Cathedratis ad I. Dub. pag. 95.*

Quarum onus spectare ad praecedentem Episcopum respondit Sacra Congregatio *ibidem ad II. Dub.*

Qualitaris Sacerdotalis dispensatio concessa est descendenti a fundatore, & Patrono inopis *Cremonen. Dispensationis 20. Januarii pag. 2.*

Quotidiana distributiones Vid. *Distributiones.*
Quotidianam Missam celebrandam esse a Cappellano, cui præsumitur fuerat onus celebrandi Missam, juxta ratam redditum percipien-

S

159

Sacerdotalis qualitas dispensata fuit descendenti à fundatore, & patrono inopi in Cremonen. *Dispensationis* 20. Janu. pag. 2. Sacerdotis incommodum, prater expensas accessus, & recessus pro celebranda Missa in Ecclesia designata, taxari ab Episcopo pro sua Conscientia mandavit Sacra Congregatio in Syracusana Reductionis Missarum 22. Iunii pag. 73.

Seminarium Clericorum *Vid. Clericorum Seminarium*.

Servitium Chori delendum esse, & Missas reducendas ad rationem manualis decrevit Sacra Congregatio in Regien. *Reductionis Servitii Chori, & Missarum* 27. Aprilis pag. 52. & in Florentina *Reductionis Missarum* 13. Julii pag. 85.

Servitium Clori non dispensatur ob studium Grammatices in Nepesina 20. Januarii ad II. Dub. pag. 1.

Sponsalia de futuro quamvis inita coram Parroco & Testibus Matrimonium non inducunt Viterbien. *Matrimonii* 23. Novembris pag. 129.

Status Legatorum firmari debet, ut Missarum numerus præfinatur *Caput aquen.* 17. Augusti pag. 96.

Status hereditatis firmari debet, ut Subsidium Dotalium redditio fieri possit *Romana Subsidii Dotalis* 27. Aprilis pag. 51.

Stipendium in annuis scutis duodecim pro exercitio Animarum curæ deberi à die Deputationis Parroco S. Mariae Lauretanæ Balneoli respondit Sacra Congregatio in *Hortana Stipendi*, & *Liberationis a molestiis* 7. Septembris ad I. Dub. pag. 112.

Suspensio Cappellaniæ erigenda, ut subveniatur Patrono, & Confanguineo Testatoris concessa fuit ad illius vitam tantum, adimpletis Oneribus Missarum in Nullius S. Michaelis de Cinsa 20. Januarii pag. 2.

Eadem concessa fuit etiam Patrono à Fundatōre descendenti, & familia gravi in Taurinen. 30. Martii pag. 42.

Syndaci Laci Arellæ exigere tenentur à Parochianis dicti Loci frumentam, & Oleum pro lampade ad formam repartimenti approbandi ab Archiepiscopo *Firmans* 7. Septembris ad II. Dub. pag. 111.

T

Trānslatio temporalis Cappellaniæ dengata fuit etiani Cappellano Patrono in Camerinen. *Translationis oneris Missarum* pag. 62.

Testamentum exhiberi debet, & firmandus est statutus hereditarius Joannis Baroffi ad effectum examinandi, an Subsidiorum Dotallium redditio fieri possit *Romana Subsidii Dotalis* 27. Aprilis pag. 51.

Testatoris Consanguinei *Vid. Suspensio Cappellaniæ*.

Testator quoad Missarum reductionem *Vid. Missarum reductionis*.

Quoad Chori Servitium *Vid. Servitium Chori*.

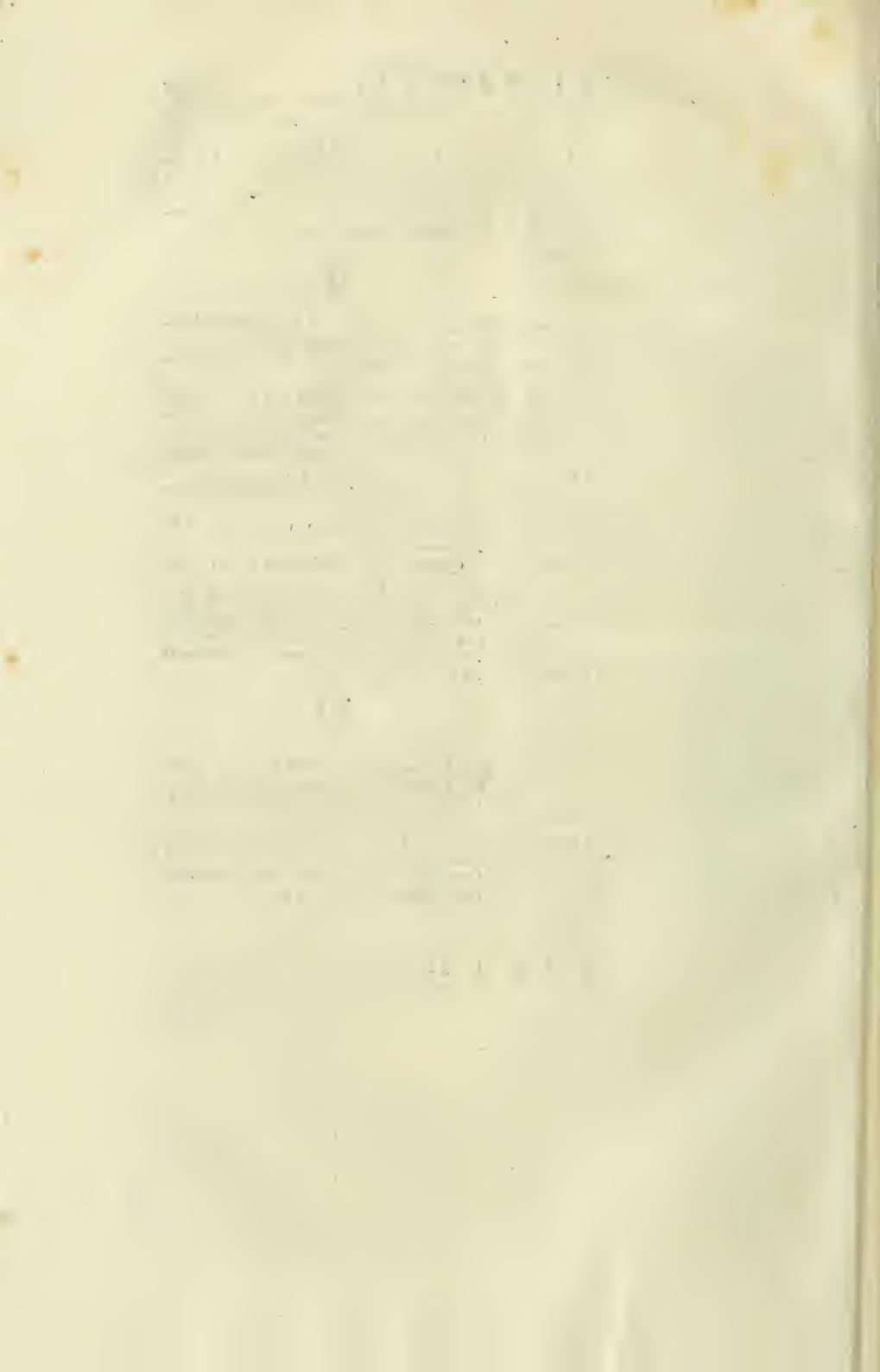
Testamentarii executores hereditatis ad pios usus destinata rationem eorum administrationis reddere debent coram Episcopo *Asculana Communionis Voluntatis* 20. Januarii ad II. Dub. pag. 2. & seq.

V

Validitatem Matrimonii Clandestini initia coram Víario Generali definitivit Sacra Congregatio in Callien. *Matrimonii* 7. Septembris ad I. Dub. pag. 112.

Utensilia, & Ornamenta Ecclesiæ ab Hæreditibus Testatoris esse præstata decrevit Sacra Congregatio in Syracusana Reductionis Missarum 22. Junii pag. 73.

F I N I S .

THESAURUS
RESOLUTIONUM
SAC. CONGREGATIONIS
C O N C I L I I

Quæ consentaneè ad Tridentinorum PP. Decreta ,
aliasque Canonici Juris Sanctiones

M U N U S
SECRETARII EJUSDEM SAC. CONGREG.
O B E U N T E
R. P. D. C A R R A R A

Prodierunt in Causis sub annum 1777.

PROPOSITIS

Episcopis, eorumque Vicariis, Causarum Patronis,
ac aliis in Ecclesiastico Foro versantibus
apprimè utilis, ac necessarius.

T O M U S X L V I .
TRIPLOCI
I N D I C E L O C U P L E T A T U S .

R O M Æ M D C C L X X V I I .

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolice.

АДЯНАЗЕНТ

I N D E X

ALPHABETICUS CAUSARUM

*Quæ in Sacra Congregatione Concilii propositæ fuerunt
anno 1777. per Diœceses dispositus.*

A

A Lerien. Canonicatus Pænitentia-
rii 19. Aprilis, & 10. Maii pag.
64., & 75.

Anagnina Indulgi 7. Junii, & 3. Ju-
nii pag. 99., & 104.

Asten. Matrimonii 1. Martii pag. 22.

Auximana Dispensationis 5., & 19. Ju-
nii, & 29. Novembris pag. 109.,
117., & 181.

B

B Alneoregion. , & Urbevetana 7.
Junii pag. 99

Burgen. Reductionis 1., & 15. Martii
pag. 37. & 41.

C

C Amerinen. Parochialis 13. Sep-
tembris, & 29. Novembris pag. 176.
180.

Camerinen. Procurationis 8. Martii,
& 19. Aprilis pag. 50., & 63.

Camerinen. , & Fabrianen. Subsidio-
rum Dotalium 10. Maii pag. 76.

Caputaquen. 1., & 15.. Martii, & 10.
Maii, & 7. Junii pag. 30. 41. 81.,
& 86.

Celsonen. Reductionis Missarum 11. Ja-
nuarii, & 1. Martii pag. 16., & 22.

Civitatis Castelli Cappellaniæ 5., & 30.
Augusti pag. 140., & 152.

F

F Abrianen. Subsidiorum Dotalium
19. Aprilis, & 10. Maii pag. 72.,
& 75.

Fanen. Reductionis Onerum 1., & 15.
Martii r 19. Aprilis, & 10. Maii
pag. 32., 41., 63., & 73.

Faventina Applicationis 5., & 19. Ju-
nii pag. 112., & 115.

Faventina 30. Augusti, 13. Septembris
& 29. Novembris pag. 161., 171.,
& 179.

Firmana Deletionis Onerum 7. Junii,
& 5. Julii pag. 95. & 103.

Firmana Legati 19. Julii, & 9. Augusti
pag. 125., & 131.

Forosempronien. 11. Januarii, & 1.
Martii pag. 11., & 21.

H

H Ortana 5. Julii pag. 106.

I

I Nteramnen. 15. Martii, 19. Aprilis,
& 19. Junii pag. 55. 64., & 118.

Interamnen. 30. Augusti, 13. Sep-
tembris,& 29. Novembris pag. 160.,
171., & 179.

L

L Eodien. 10. Maii pag. 76.

Leodien. 9., & 30. Augusti pag. 139.,
& 151.

Leodien. Fructuum Canonicatus 19.
Julii, & 9. Augusti pag. 121., & 131.

M

M Arianen- Irregularitatis 5. Martii
pag. 26.

Messanen. Reductionis Onerum 11. Ja-
nuarii pag. 1.

Mazzarien. 5., & 19. Julii pag. 107.,
& 117.

Melevitana Dispensationis 29. Novem-
bris pag. 127.

Messanen. Reductiouis Missarum 19.
Julii, & 9. Augusti pagin. 127.,
& 131.

Ne-

Nepesina Jurispatronatus 30. Augusti, & 13. Septembris pag. 153. & 170.

Novarien. Distributionum, & Fructuum 11. Januarii, 1. Martii, & 5. Juli pag. 6. . 21. , & 104.

Novarien. Indulti 11. Februarii pag. 1.

Nullius Farfen. Seminarii 9. Augusti pagin. 174.

P

Pientina Vacationic Choralis 30. Augusti, 13. Septembris, & 29. Novembris pag. 166. , 172. , & 180.

Pifauen. Reintegrationis, & Reduclionis Missarum 29. Novembris pagin. 180.

Placentina Missæ Conventualis 11. Januarii, & 1. Martii pag. 18. , & 22.

Placentina 9. , & 30. Augusti, & 13. Septembris pag. 146. , 153. , & 170.

Pontis Curvi Recedificationis, & Transfationis Ecclesiæ Parochialis 9. , & 30. Augusti, & 13. Septembris pagin. 144. , 152. , & 169.

Prænestina Comutationis Voluntatis 15. Martii, & 19. Aprilis pag. 52. , & 64.

R

Romana Alimentorum 19. Aprilis, & 10. Maii pag. 68. , & 75.

Romana Cappellaniarum 15. Martii pag. 41.

Romana Cappellaniarum, & Legato-

rum Piorum 30. Augusti, & 13. Septembris pag. 157. , & 170.

Romana Subsidiorum Dotarium 15. Martii, 19. Aprilis, & 19. Julii pag. 46. , 63. , & 120.

S

Senogallien. Procurationis 10. Maii, & 7. Junii pag. 83. , & 86.

Spoletana Nullitatis Professionis 13. Septembris, & 29. Novembris pagin. 172. , & 180.

T

Taurinen. Cappellaniæ 11. Januarii pag. 1.

Thelesina Missæ Conventualis 5. , & 19. Julii pag. 115. , & 118.

Tudertina Confirmationis Concordiæ 7. Junii, & 5. Julii pag. 96. , & 103.

V

Vaden. Legatorum 29. Novembris pag. 182.

Verulana 11. Januarii pag. 2.

Verulana Jurium Parochialium, & Præminentiarum 9. Augusti pag. 132.

Vico-Equensis Visitacionis Sacrorum Liminum 10. Maii, & 7. Junii pag. 78. , & 85.

Viterbien. Matrimonii 11. Ianuarii pagin. 2.

Urbevetana 15. Martii, & 19. Aprilis pag. 58. , & 64.

Urbinate, seu Ariminien. 10. Matr. & 7. Junii pag. 77. , & 85.

Uritana Dispensationis 7. Junii pag. 86.

Die Sabathi 11. Januarii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

REASSUMERE dignabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis, & tribus sequentibus Dubiis tunc non resolutis, & ad præsentem Congregationem dilatis sapientissime de more respondere.

TAURINEN. CAPPELLANIAE. In qua definiendum est. *Sess. 25. cap. 5. de Reform.*
An, & quomodo Oratoris precibus fit annuendum in casu &c.

Pro gratia, dummodò tamen præferantur in nominatione, si aderunt, sanguine propinqui Testatrici tām actu Sacerdotes, quam ad Sacerdotium promovendi. Quò verò ad perpetuationem, & erectionem auctoritate Ordinaria nihil.

NOVARIEN. INDULTI. In qua ambigitur. *Sess. 24. cap. 12. de Reform.*
An, & quomodo fit concedendum Canonico Defendanti Trevi Indultum ab eßendi a Choro, & a residentia, de qua agitur, in casu &c.

Affirmativè juxta votum Episcopi cum solitis clausulis.

MASSANEN. REDUCTIONIS ONERUM. In qua petitur. *Sess. 25. cap. 4. de Reform.*
An, & quomodo fit locus reductioni oneris Missarum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Episcopi ad decennium cum conditionibus ab eodem Episcopo designatis.

Sess. 24. cap. 1.
de Reform.

11. Januarii 1777.

VITERBIEN. MATRIMONII. Jussu Sacri huju
Senatus hæc reproponitur Causa , quæ proposita fuit
in Congregatione habita die 23. transacti mensis Novem-
bris , exhibitoque Dubio = *An constet de Matrimonio in
casu &c.=Eminentissimi Patres responderunt=Negativè=*
Cum autem in Folio illius Congregationis latè fuerint col-
lectæ rei species , & rationes comprobantes , Dominicum
Maruscelli sub initium mensis Augusti anni 1763. nequa-
quam contraxisse cum Corona Merli Matrimonium de
præsenti , sed unicè Sponsalia de futuro , quibus ratio-
nibus addi potest fides nuperrimè ab Episcopo Viterbiensi
transmissa , in qua Notarins Episcopalis testatus est , se
perquisivisse Codicem Matrimoniorum Ecclesiæ S. Joan-
nis Baptistæ in Zoccoli nuncupatae à die prima Januarii
dicti anni 1763.usque ad mensem Maji 1773., quo decepsit
Sacerdos Flaminius Corazza , dum vixit , ejusdem Ecclesiæ
Parochus , præfatisque Sponsalibus præsens , & in eo nul-
lam adnotatam invenisse partitam Matrimonii contracti
Dominicum inter,& Coronam, ideoque poterunt EE.VV.
prædictas rationes ex eodem Folio repetere , ut de-
cernant

*An sit standum , vel recedendum a decisio die 23. Novembris
proxime preteriti in casu &c.*

In Decisis , & amplius .

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

VERULANA: Joseph Cappella , & Praxedes Cellet-
ti Conjuges ex Terra Montis S. Joannis Verulanæ
Diœcesis anno 1758. inter se reciprocam , & irrevoca-
bilem omnium Bonorum Donationem inter vivos cele-
brarunt = *Non ostanti tutte le Leggi , (sunt verba Dona-
tionis) che ne dispongono in contrario , e specialmente
quella , che proibisce le Donazioni frà Marito , e Moglie ,
alle quali , ed a ciascuna di esse , mediante il loro giura-
mento tacitis &c. , renunciano &c. , effendone stati prima
da me informati , perchè così è la loro positiva volontà , ed
intenzione , e non altrimenti &c. : Consideratus in ea fuit
casus , quo Joseph Uxori suæ prædecessisset , fuitque hoc
in casu volitus , quod si Praxedes Uxor ad secunda mini-
mè transiisset vota , vel ad ea transiens filios non suscep-
pisset , tunc ex Bonis donatis , quæ tamen superef-
fent tempore obitus Praxedis , una , vel plures erige-
ren-*

rentur Cappellaniæ ad libitum ejusdem Praxedis , nisi Joseph ante ejus obitum de erigendis Cappellaniis , de que facienda nominatione Cappellanorum aliter declarasset .

Præobiit Joseph Cappella Vir cum Testamento , in quo ; prævia absolutione à juramento præstito in antedicta Donatione ab Episcopo reportata , eam revocavit , mandavitque , ut post obitum Praxedis suæ Uxor , quam Hæredem usufructuariam reliquerat , utcumque ad secundas convolavisset nuptias , quatuor erigerentur Cappellaniæ cum onere Missæ quotidianæ turnatim inter Cappellanos partiendo , nulla tamen præstituta Ecclesia , nulloque Altari , ubi Sacra celebrare deberent . Ad unam ex dictis Cappellaniis idem Joseph nominavit Clericum Carolum filium Bernardi Lombardi , cui , ejusque Familiæ Ius præsentandi Cappellanum ad hanc tantum Cappellaniam perpetuè reliquit : Nominationem verò aliorum trium Cappellanorum cum activo Patronatu contulit in Joannem Baptistam Mobilj , ejusque Successores de Primo- genito in Primogenitum in infinitum .

Praxedes in secundum accepit Virum Andream Trenta , ex quo etiam Conjugio nullus adnatus est filius . Ad quamlibet autem avertendam questionem super executione Testamenti Josephi , stante præambula universali Donatione , quam idem eggerat inter vivos favore ejusdem Praxedis , satius ipsa putavit preces porrigit *SUMMO NOSTRO PONTIFICI feliciter Regnanti* , in eis exponens , ipsam dimittere jus omne , quod virtute prænarratæ Donationis sibi competebat super hæreditate Josephi sui primi Viri , ut ejus exequatur Testamentum , utque erigantur Cappellaniæ ab ipso præscriptæ , quas immo de propriis pecuniis augere cupiebat in aliis scutis centum , dummodo tamen post suum obitum etiam Andreas Trenta Vir ejus secundus , donec vixerit , eodem frueretur usufructu præfatæ hæreditatis in Cappellaniæ erogandæ , non retardata ex nunc collatione unius Cappellaniæ favore Caroli Lombardi à Testatore nominati , petiitque propterea suspensionem nominationis aliorum trium Cappellanorum , durante vita dicti Andreæ .

Ablegatis precibus huic Sac. Congregationi , auditus fuit Verulanus Antistes , qui petitioni Praxedis annuit *utpote quæ Legati Pii executioni apprimè conductit* , eique pariter consensum suum præstitit Joannes Baptista Mobilj unicus trium erigendarum Cappellaniarum Patronus .

4
11. Januarii 1777.

Interea decepsit Praxedes : Cum autem Andreas Trenta Vir
ejus superstes instantiam à defuncta Uxore jam incæptam,
& ab Episcopo , & à Patrono laudatam , & approbatam
prosequatur, preces renovat pro suspensione ad ejus vitam
duraturā nominationis filiorum trium Cappellianorum ,
precibusque propositis per Summaria Precum in postrema
Congregatione habita die 23. nuper elapsi mensis Novem-
bris, placuit EE.VV. reſcribere = Ponatur in Folio, & exhibi-
beantur integra Documenta = . Ea modò fuerunt exhibita ,
& ex illis in facto constat, quod supra relatum est.

Quāmvis enim de jure sit , Donationes inter Virum, & Uxo-
rem , constante Matrimonio, factas improbari, ex Textu in
Leg. 1. & 2. ff. de Donat. inter Vir. , & Uxor. , Leg. Cum
quis decedens §. Titio ff. de Legat. 3. , nisi morte Viri ,
vel Uxoris confirmentur ex traditis per Rotam in Roma-
na ; seu Farēn. Dotis super Cauthela Angeli 10. Decem-
bris 1756. §. 4. coram Reverendissimo Olivatio , quemad-
modum morte Josephi Viri Donantis non confirmata, sed
revocata fuit Donatio ab ipso favore Uxoris stipulata ;
Ambigendum tamen quammaxime est , an Testamentum
Josephi mereatur executionem etiam quoad ea , quæ præ-
ter erectionem Cappelliarum , præterque faciendam
Cappellanorum nominationem in Donatione sibi reser-
vatas , præscripta fuerant ; Et an Joseph , condito Testa-
mento , præcedentem revocare potuerit Donationem
Uxori factam , quoties ipse sciens prudens nullitatem
Donationis tamquam à Lege improbatæ , adhuc tamen
pro firmitate Donationis huic beneficio Legis , interpo-
ſito juramento , solemniter renunciavit , ex traditis per
Rot. coram Molin. decis. 1036. num. 3. , exemplo Fratris ,
qui Bona sua donaverit favore Fratris intuitu certi Matri-
monii cum explicita renunciatione Leg. Si umquam Cod. de
revocan. Donation. , per quam hujus generis Donationes
revocationi subjiciunt ob supervenientiam filiorum Do-
nantis , & tamen firma manet Donatio , licet filii supere-
niant , quia Legis auxilium , cui Donans renunciaverit , ei-
dem minime succurrit , ut testis est Rotalis Decisio , cui ti-
tulus Spoletana Reintegrationis, & Immissionis 17. Januarii
1755. coram Stadion .

Ambigendum insuper est , an absolutio à juramento nec
citata , nec auditæ Praxede Donataria , per Josephum
Donantem ab Episcopo reportata , tanti roboris , & effi-
cacie esse potuerit , ut Josepho liberum fuerit revocare
Donationem juramento vallatam in præjudicium ejus-
dem

dem Praxedis, cuius jam inde fuerat super Bonis donatis perfectè quæstum, quod tuetur Rota in Ripana Devolutionum 11. Junii, 1756. §. 11. coram bon. mem Canilliac, & in Romana seu Ferrarien. Census dicta die, & anno §. 15. coram Stadion.

Præterea ponderandum occurrit, hic non agi de pura, & simplici Donatione à Viro facta Uxori, vel è contra, sed agi quidem de reciproca Donatione unà cum ultima dispositione viciſſim facta inter Conjuges, quæ tamquam liberalitatem excludens valere Virum inter, & Uxorem absque eo, quod indigeat confirmatione per mortem, firmavit Lopez de Donat. inter Vir., & Uxor. in Repetit. Rubricæ §. 50. n. 12. 16. & 17., & ad rem explicat Cutell. de Donation. special. 17. num. 14. . Quemadmodum enim si Joseph Uxori supervixisset, gavisus fuisse effectu, & commodo reciprocae Donationis eos inter initæ, ita videtur, præfatum Josephum de hoc eodem Donationis commodo, & effectu suam Uxorem privare non potuisse, dum Uxori præcederet.

Quamobrem ad has omnes præcidendas Juris, & Facti quæstiones, quæ in Causa sunt, si Praxedes quamdam proposuit Transactionis speciem, nimirum renunciandi jus suum, quod, subsistente Donatione super Bonis donatis, habebat ea distrahendi usque ad dodrantem, relictio tantum quadrante pro erigendis Cappellaniis, quæ juxta voluntatem Josephi Donantis erigi debebant cum suis Bonis = per quanto se ne trovarà nella di lei morte a beneficio delle anime loro, e de loro Parenti defonti con erigere una, o più Cappellanie laicali – per ea, quæ sancta fuerunt in Auth. Contra cum rogatus Cod. ad Sen. Cons. Trebell. ibi = Contra cum rogatus fuerit quis, ut sine liberis decedens, quod tunc ex hereditate supereft, restituat, vel alias hujusmodi fideicommissi verbis gravatus, quartam institutionis fideicommissario restituere cogitur = & consentaneè firmavit Rota in Aëfinæ Immisionis super Reservatis. 5. Martii, & 15. Junii 1759. utraque per tot. coram Eminentissimo Domino Cardinali Elephantino.

Itemque si Praxedes exhibuit restitutionem Bonorum, quæ sibi donata fuerant, quæque servavit, nec non & præstitit assensum, quod exequeretur Josephi Testamentum. utque erigerentur quatuor demandatae Cappellaniæ, quarum Fundos obtulerat se aucturam in scutis Centum de propriis Bonis, dummodo tamen in horum omnium cor-

correspективatatem Bonorum ususfructus ; quem idem Joseph sibi reliquerat , ejus durante vita , protraheretur etiam ad vitam Andreæ Trenta sui secundi Viri , suspenfa interim Cappellorum nominatione , illa tantum excepta , quam Joseph egit in suo Testamento in personam Clerici Caroli Lombardi , opus erit EE.VV. , his omnibus p̄pensis , sapientissime decernere .

An, & quomodo Oratoris precibus sit antuendum in causa &c.

Dilata , & Scribatur Episcopo pro ulteriori Informatione super annuo fructu Bonorum hæreditariorum Josephi Cappella , & super ætate Oratoris ;

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

NOVARIEN. DISTRIBUTIONUM , ET FRUCTUUM . In Oppido Faudiani Diæcesis Novariensis adest Collegiata Ecclesia S. Juliani , quæ præter Præpositum habentem præsbyteralem Præbendam , est undecim Canonicis condecorata : In ea sunt quatuor proportione servitii Distributionum species , quarum una vocatur *il Quartiere* , altera nuncupatur *la Data* , tertia verò , & quartâ dicitur *Ficta S. Martini* , quæ Canonicis tribuitur pro præstita Anniversariis intercessentia quoad unam , & quoad alteram pro præstito Chori servitio integro tempore quindecim dierum quolibet mense . Sunt etiam Ecclesiæ Statuta , quæ mandant , continuam esse residentiam Præpositi , mandantque pariter , quod illa Distributio *il Quartiere* partiatur inter Canonicos residentes aut continuo , aut discontinuo per septem menses à Festo Sanctissimæ Assumptionis B. M. Virginis numerandos : Illà verò nuncupata *la Data* distribuatur inter Canonicos residentes per reliquos quinque menses juxta taxationem expressam in eodem Statuto : ac demum adest antiquissima consuetudo , vi cuius Canonici tenentur de anno quolibet inter Octavam antedictæ Festivitatis B. M. Virginis præstare fidejussionem de residendo , ac interfessando Divinis , ut lucrifacere valeant supradictas Distributiones *il Quartiere* , & *la Data* .

Dé Præpositura hujus Collegiatæ Ecclesiæ anno 1761. provisus fuit Sacerdos Laurentius Peroli , qui , solemnni interposito juramento , se voluit obstrictum ad observantiam Statutorum , & Consuetudinum Ecclesiæ , & qui simul

simul cum Canonicis juxta perantiquam illius Consuetudinem sub die 21. Augusti 1774. promisit primo *Onnipotenti Deo*, subindeque Canonicis servare residentiam, & interessentiam, pro qua unusquisque Canonicus vicissim pro altero fidejussit. Post decennium ab hac jurata præstita promissione, nimirum die prima Septembris, Præpositus de ea fere oblitus, insalutato Capitulo, & unice reportata ab Episcopo venia ad sex menses duratura, ab Oppido Gaudiani discessit, Romamque petiit prætextu interessendi propositioni propriæ Causæ in Sacro Rotæ Tribunal faciendæ contra suum Capitulum pro quadam per eum excogitata Præminentia, super qua jam semel succubuerat in Curia Metropolitana Mediolanensi de anno 1772.

Ad Urbem pervento Præposito sub die 12. subsequentis mensis Octobris dicti anni 1774., & adhuc Apostolica vacante Sede, preces porrexit huic Sacrae Congregatio- ni, narravitque = *essere stato necessitato portarsi in Roma per assistere ad una Causa vertente in Sagra Ruota circa la sua Prepositura con licenza del proprio Ordinario, quale umilmente si annette, ed essendo necessaria la sua presenza in Roma per dare i luni opportuni per la detta Causa, come risulta dall' accuso attestato giurato del suo Difensore = ideoque supplicavit = l' EE. VV. per la facoltà di essere assente dalla sua residenza per detto motivo con percepire dal giorno del suo discesso li frutti, e le distribuzioni, come se fosse presente = & Episcopo, Capitoloque inauditis, voti compos effectus fuit sub die 20. Decembris saepedicti anni 1774. ad quatuor menses, commissa tamen, veris existentibus narratis, executione Indulti Episcopo Novariensi, quod Indultum, eodem supplici porrecto Libello, prorogatum fuit sub die 6. Maii 1775. ad alios quatuor menses cum simillima commis- sione Episcopo directa prorogationis Indultum exe- quendi.*

Capitulum Indulta penitus ignorans devenit juxta solitum sub die 23. Junii 1775. ad partitionem supradictarum Distributionum, relicta in communī Massā portione Præpositi absensis, illiusque Præsbyteralis Præbendæ fructus sub sequestro posuit, quia Præpositus à Capitulo discedens neminem impleturum onera suæ Præbendæ reliquerat. Pro iis autem asequendis duo Præpositus egit subsequenti mense Septembris; Obtinuit enim expedi- tione in Monitorii contra Capitulum in Episcopali Curia

Novariensi , petiitque coram hac Sacra Congregatione alteriorem Indulti prorogationem , & se opponente Capitulo , rescriptum fuit sub die 15. Novembris dicti anni 1775. , quod utraque Pars uteretur jure suo in plena Congregatione , subindeque Præpositus mense Januarii labentis anni Gaudianum repetiit , & Choro pro prima vice interfuit die 15. ejusdem mensis Januarii .

Nunc autem jura Capituli decidenda sunt. Contendunt enim Canonici , Indulta Sacræ Congregationis ex tribus rationum momentis minimè suffragare posse Præposito , ut in ejus etiam absentia controversas lucretur Distributiones . Primum quippè residet in subreptionis vito , quo Indulta laborare Canonici propugnant . Sustinent enim , Præpositum reticuisse in supplici libello Ecclesiæ Gaudianæ Statutum , quod non residentibus per integrum annum pœnam infligit privationis omnium frumentorum , excepta Præbenda , absentes verò per septem menses excludit à comparticipatione Distributionis nuncupatæ *il Quartiere del Grano* , excluditque pariter absentes per reliquos quinque menses ab alia Distributione , quæ vocatur *la Data* ; Itemque reticuisse juramentum ab eo præstitum in adipiscenda Præposituræ possessione de annuali residentia fideliter observanda , & ab eo juxta inimmemorabilem Ecclesiæ confuetudinem renovatum initio anni Capitularis incipientis infra octavam Assumptionis B. M. Virginis , die scilicet 21. Augusti 1774. , ipsumque in præstiti juramenti contemptum post decennium è Capitulo , & ab Ecclesia discessisse ; Pariterque reticuisse , quod lis , pro qua discesserat , jam tamquam injusta decisa fuerat in Curia Metropolitana Mediolanensi ; Reticuisse demum Statutariam Sanctionem indicentem Præposito continuam residentiam , suæque Præposituræ annexam esse Præbendam præsbyteralem , quæ omnia si Sacræ huic Congregationi innotuissent , vel difficilius , vel nullo modo gratiam concessisset ad tradita per Card. de Luc. de Testam. discur. 83. num. 3. , Rot. decis. 148. num. 12. tom. 19. recen. , in Setina Beneficii , seu Legati pii 10. Martii 1758. §. 10. coram Reverendissimo P. D. Ratta , & in Gerunden. Beneficii 24. Aprilis ejusdem anni 1738. §. 9. coram bon. mem. Canilliac. , concurrente potissimum juramenti vinculo , à quo Præpositus erat dispensandus *Gloss. in cap. cum non deceat sub verb. Effectus de Elec. in 6. , Pignattel. consult. 19. num. 15. & seq. , & Rot. decis. 5. & seq. coram Duran.*

Altera est Canonicorum ratio pro inefficacia utriusque Indulto, quia defuerat in Præposito justa non residendi causa, quoniam lis non erat in utilitatem Ecclesiæ, vel Capituli, sed erat propria Præpositi contra Capitulum, agebaturque de geminis Præminentiis, quibus antecessores Præpositi nunquam gavisi fuerant; quibus inter terminis, cum causa residendi præsertim juramento munita præponderare videatur liti, ideo lis per electum Procuratorem agi poterat, eoque commodius, quia ille met Causæ Defensor lato calamo scriperat super iisdem articulis in Curia Mediolanensi, ideoque præsentia Præpositi nec erat necessaria, nec adeo longa septemdecim mensium requirebatur, ut expendit *Lotter. de Re benef. lib. 3. quæst. 27. num. 180.*, *Pignattell. consultat. 113. num. 2. tom. 9.*, & *Rota decis. 1131. num. 4. coram Seraphin.*, & *decis. 288. num. 2. coram Ubaldo*; maxime quia, & irrationabilis fuerat abessendi causa, quoniam Præpositus in suis prætensionibus jam succubuerat tempore discessus in Metropolitana Curia Mediolanensi, quemadmodum etiam, sua non obstante in Urbe præsentia, succubuit in Sacro Rotæ Auditorio, litique renunciavit sub die 16. Julii proxime præteriti.

Tertium Capituli juris fundamentum est in gravamine cæterorum Canonorum; nam si eorum aliquis abest ab Ecclesia legitimo titulo, ex veteri tamen Instituto tenuetur alterum eligere, qui vices ejus suppleat, impletaque onera, ad quæ absens obstringitur, prout Præpositus adnexam habens Præbendam præsbyteralem tenebatur ante suum discessum alium eligere, qui onera suæ præsbyteralis Præbendæ satisfaceret; Alter enim Præpositus assequeretur Præbendæ fructus, & Distributiones, cæteri verò Canonici onera Præbendæ Præpositi absentis subire gratis cogerentur, quod non sinit *Text. in leg. Jure succursum est ff. de Jur. Dot.*, *in leg. Jure naturæ 206. ff. de regul. Jur.*, *Rot. in Romana Pecuniaria 23. Novembris 1758. §. 4. coram Reverendissimo Olivatio*, & *Sacra Congregatio in terminis Canonici habentis Indultum abestendi ex causa defensionis jurium sui Beneficii = deberi Massam grossam, emolumenta quarumcumque Missarum, & quascumque oblationes, dummodo omnia onera per Substitutum adimpta fuerint = respondit in Pamphilonen. Distributionum 11. Septembris 1728. lib. 78. Decret. pag. 455.*

Ex iis itaque, sepositis Indultis tamquam subreptitiis, vel Tom.XLVI.

illis subsistentibus ; ex quo Præpositus absens nullum de gremio Capituli substituerit pro adimplendis oneribus Præbendæ suæ præsbyteralis , putant Canonici , nullam injuriam inferri Præposito , si ei denegant Distributiones , quæ ex statutaria lege Capituli partiendæ sunt inter Canonicos præscriptum Chori servitium præstantes , cum aperte statuant Sacrorum Canonum Sanctiones , præcipue verò *Sac. Concil. Trident.* , eos tantummodo posse quotidianas lucrisacere Distributiones , qui communis Choro realiter inferviunt *Text. in cap. licet de Præben.* , *cap. de Cætero de Cleric. non resident.* , & *cap. Consuetudine eodem tit. in 6. Sacr. Concil. Trident. Sess. 24.* *cap. 12. de Reform.* , *Antonell. de Regin. Ecclesiae lib. 3.* *cap. 16. num. 1.* , & *Rota in Valentina Fructuum* , & *Distributionum 1. Junii 1735.* , quæ est decis. 237. num. 1. coram Rezzonico .

Putant insuper Canonici , Præpositum , quoniam absuit ab Ecclesia per lapsum septemdecim Mensium , esse privandum medietate fructuum ipsius Præbendæ , nedum quia Capitulares Constitutiones eum cogunt ad continuò residentem , sed etiam quia *Sacrosancta Tridentina Synodus Sess. 24. cap. 12. de Reform.* prohibet , ne suos faciat ibi = *Præterea obtinentibus in eisdem Cathedralibus* , aut *Collegiatis Dignitates* , *Canonicatus* , *Præbendas* , aut *portiones* non liceat vigore cuiuslibet Statuti , aut *Consuetudinis ultra tres Menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse* , *salvis nihilominus earum Ecclesiarum Constitutionibus* , quæ longius servitii tempus requirunt , alioquin primo anno privetur unusquisque dimidia parte fructuum , quos ratione etiam Præbende , ac residentie fecit suos .

Ponderandum tamen est , quod in casu , quo subsistant Indulta , hæc expirata fuerunt die 6. Septembris 1775. , & Præpositus ad residentiam non prius se contulit , nisi die 12. Januarii 1776. , & ad interessendum in Choro die 15. ejusdem mensis , itaut hoc tempore , quod intercessit inter tempus expirati Indulti , & tempus redditus ad residentiam , Sacra Congregatio Distributiones non deberi post terminum Indulti responderit in Conchen. Fructuum , & Distributionum 6. Februarii 1734. quoad II. Dubium . Et quamvis præsens Causa super incompetentia Distributionum , instante Capitulo contra Præpositum , initium habuerit die 16. Septembris 1775. , qua rescriptum fuit = citetur Pars = , & die 15. Novembris ejusdem anni , qua prodiit Rescriptum = utatur jure suo in plena Congregatio-

*tione, & pro hujusmodi effectu mandavit Causam ponit in Folio = videtur tamen, exceptionem suæ in Urbe præsentiae pro hac Cause defensione suffragari non posse. Præposito, ut etiam absens lucretur Distributiones, juxta resolutionem hujus Sacrae Congregationis in Aquilana 23. Maii 1626. lib. 13. Decret. pag. 5. ibi = *Sacra Congregatio censuit, Distributiones petitæ pro tempore, quo prosequitur litem in Curia pro consecutione aliarum Distributionum ei debitarum, non deberi = & in Adjacen. Distributionum 21. Augusti 1762. ibi = Affirmative quoad Distributiones quotidianaæ tantum usque ad initium litis super eisdem Distributionibus.**

Hæc, & alia plurima sunt in libello à Capitulo circumferendo. Jura verò, quæ deducere meditatur Præpositus contra Capitulum, nondum allata sunt. Onus igitur EE.VV. erit pronunciare.

- I. *An Indulta sustineantur ita ut Proposito Laurentio Perolio absenti debeat. Distributiones, & fructus suæ Præbendæ in casu &c. = & quatenus negative.*
- II. *An eidem Præposito debeat fructus Præbendæ in casu &c.*

Dilata.

FOROSEMpronien. Geminas pro Sacro Monte Pietatis Civitatis Forosemproniensis illius Rectores possident Hæreditates, unam scilicet Comitis Francisci Candidi Particelli, qui suo condito Testamento de anno 1730. proprietarium hæredem instituit dictum Sacrum Montem Pietatis; Alteramque Stephani Modesti, qui in ejus ultimo, quo de anno 1760. decepsit, elogio Executores suæ voluntatis reliquit ipsum Sacrum Montem Pietatis, ejusque Rectores pro tempore existentes. Primus Testator Particelli post relictum suorum Bonorum usumfructum ad vitam Comitis Francisci Ridolfi Uxori suæ, quæ decepsit anno 1759., mandavit, ut ex redditibus suæ hæreditatis tot eligi deberent Lectores ad erudiendos in bonis artibus Juvenes Forosempronienses, quot cum hæreditariis redditibus possent manuteneri.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

Voluit alter Testator Modesti, ut Hæres esset ejus, &
Tom.XLVI. B 2 suo-

suorum Propinquorum Anima , fierique jussit ab Executoribus Testamentariis juridicum Inventarium suorum omnium Bonorum , nec non venditionem geminarum Domorum , & Horti , pretiumque ex hac stabilium , & mobilium venditione retractum investiri debere in pluribus Censibus , quorum fructus essent imposterum investiendi , & multiplicandi cum consensu Episcopi Forosemproniensis ; mandavit insuper , quod redditus tam suæ possessionis sitæ in circumdario Plebaniae S. Gervasii , quām semoventium in duas æquas partes dividenter , quarum una esset Administratorum ejusdem Sacri Montis cum onere congruam solvendi mercedem Custodi dictæ possessionis , erogandique annua scuta decem in ea melioranda , quatenus meliorationibus indigeret , sin minus essent multiplico adjicienda ; altera verò pars , quodd in duas pariter æquales partes subdivideretur , & earum una tribueretur multiplico faciendo , & altera erogaretur in celebratione Missarum ad rationem elemosynæ manualis .

Jussit item , quod perto multiplico ad annum redditum scutorum quatuorcentum Ducalium , hi dividantur redditus in geminas æquales portiones , quarum una scutorum bisecentum erogari deberet in dotandis Puellæ Forosempronisibus in perpetuum ad rationem scutorum 25. Ducalium pro qualibet Dote , & altera pars aliorum scutorum bisecentum in annua celebratione Missarum impenderetur : Præcepitque demum , quod si dicti Administratores Sacri Montis minimè exequerentur quod ipse præscriperat , deciderent ab eorum administratione , eaque devoluta censeretur ad electionem Archiepiscopi Urbini , prout etiam a dotationibus decidunt Puellæ Forosempronenses cum subrogatione illarum Civitatis Urbini , nec non multipicum , & Deposita transferantur ad Sacrum Montem moxdictæ Civitatis Urbinatensis .

Utraque hæreditas , vix Testatoribus defunctis , suas respectivas passa fuit vicissitudines , & decrementa . Nam contra hæreditatem Comitis Particelli insurrexit Julia Soror , & obtinuit ab A. C. Sententiam super nullitate Testamenti , ac super Immissione tamquam hæres ab intestato ad omnia Bona ad fraternalm hæreditatem pertinentia , itaut oportuerit anno 1739. cum ea devenire ad amicabilem Transactionem ab Urbini Præside approbatam , vi cuius semisem hæreditatis tam in proprietate , quām in usufructu Julia fuit assecuta , & semissem alterum habuit Sacer Mons

Mons Pietatis cum onere implendi Desuncti voluntatem . Itemque super altera hæreditate Stephani Modesti necesse pariter fuit anno 1767. inire Concordiam Apostolico Beneplacito munitam cum Collegio Patrum Barnabitarum Civitatis Urbini , quod tamquam hæres institutus ab Elisabeth Guidarelli mox dicti Stephani Uxore jam obtinuerat ab A. C. Sententiam contra Sacrum Montem Pietatis Forosempnori pro restitutione Dotis, Bonorumque extradotalium ad Patrimonium Elisabeth attinentium , habuitque virtute dictæ Concordiæ Mobilia, Stabilia , & pecunias maximam Patrimonii partem conflantes .

Agnoscentes autem Administratores Sacri Montis Pietatis , impares esse redditus utriusque diminutæ hæreditatis Particelli scilicet , & Modesti ad onera ferenda , quibus uterque Testator suum respectivè gravaverat Patrimonium ; nam Bona hæreditaria Particelli sunt annui redditus scutorum 70. , illa vero hæreditaria Modesti non alios fructus reddunt , nisi annuorum scutorum 35. , quæ tantæ essent integraliter multiplicanda , non anni , sed secula requirentur pro annuis efformandis redditibus scutorum quatuorcentum , modò instant , ut , commutata voluntate Stephani Modesti , ejus residualia Bona uniantur Patrimonio Comitis Particelli , ut sic , unico de hisce geminis hæreditatibus facto Patrimonio , istius redditus satis sint pro implenda voluntate dicti Particelli , nimirum pro manutentione Lectorum Philosophiæ , ac Theologiæ , quorum opera Civitas Forosempnensis indiget quam maxime .

Administratorum precibus annuit Forosempnensis Antistes pro informatione , & Voto requisitus , addens , quod in casu commutandæ voluntatis Stephani Modesti , aliquis celebrandarum Missarum numerus in expiationem ejus Animæ præservetur . Rescriptum tamen fuit sub die 27. Novembris 1733. = Ponatur in Folio , auditis Archiepiscopo Urbinatenfi , & Rectoribus Sacri Montis = , qui fuerant à Testatore substituti in casu , quo sua voluntas a Rectoribus Sacri Montis Forosempnii fuisset inadimpta , Archiepiscopus etiam annuit Oratorum votis ; Consenfus vero Rectorum Sacri Montis Pietatis Urbini nec adhuc præstitus , nec requisitus demonstratur . Non ita facile Testatorum voluntates commutandæ sunt , nisi concurrat justa , rationabilis , & necessaria causa publicæ utilitatis , ut cohærenter ad censuram Sa-

cri Concilii Tridentini *Seff. 22. cap. 6.* de *Reformat.* probat *Fagnan.* in *cap. Relatum nun. 36.* Ne *Cler.*, vel *Monac.*, *Monet.* de *commut. ultim volunt.* *cap. 6.* *num. 27.*, & *Rot.* in *Romana*, seu *Bononien.* *Collegii 24. Martii 1732.* §. *Secluso coram clar. mem. Card. Aldrovando.*

Atque hinc Administratores Sacri Montis Pietatis Forosempromii causas voluntatis commutandæ proponunt. Primam *necessitatis*, ex qua ultimas Desfunctorum voluntates commutari posse indubium est, ut ex *Textu in Leg. 5. ff. de Administr. Rer. ad Civit. pertinen.*, aliisque juribus monuit *Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 3. quæst. 4. num. 92.*, necessitatem verò monstrari ajunt a tenuitate reddituum, quos habet Patrimonium Stephani Modesti dumtaxat in annuis scutis 35., cum quibus impossibile fermè est, ut illius exequatur voluntas, præcipue pro faciendo Multiplico usque ad annuos redditus scutorum 400. annualiter erogandorum in incertis dotandis Puellis, ac in Missarum celebratione, nulla tamen pro iis celebrandis a Testatore designata Ecclesia, nulloque Altari, id quod nonnisi post Sæcula fieri poterit, ideoque eo propius indulgendum esse commutationi in simile, vel magis necessarium pium opus præscripsit *Textus in cap. Nos quidem de Testam.*, *Fagnan.* in *cap. Ex parte de Constat.* *num. 27.*, *Pignattel.* *tom. 9. consult. 80. num. 7.*, & *Rota decis. 14. num. 18. de Legat. coram Falconer.*, & *Sacra Congregatio in Interamnen.* cuminutatis voluntatis 8. Maii 1756.

Alteram verò commutationis causam ex *publica utilitate* deducunt: Nam annua scuta 70. provenientia ex redditibus imminuti Patrimonii Comitis Particelli imparia sunt pro manutentione Philosophiae, ac Theologiae Ludimagistrorum, ut Forosempromienes Javenes, veluti Testator præceperat, in bonis artibus instituantur, ex qua reddituum tenuitate arguunt Administratores, consulendum potius esse Forosempromensi Juventuti pro bono Ecclesiæ, & Reipublicæ, quam longo Multiplico, incertisque Puellis, quia longe satius sit cavere, ne opus Pium Particelli, quod cum unione reddituum Patrimonii Modesti nunc esset perfectum, modoque exequendum, destruatur, quam ut novum post Sæculum opus fiat, ut ex *Leg. Pecunia ff. de Oper. public.*, *Leg. Si quis 37. Cod. de Episc.* & *Cler.* differunt *Franciscus Regius in Prolegomen.* *de Jurepatron.* *cap. 14.*, *Perez Lara de Annivers.*, & *Capellan.* *lib. 1. cap. 14. num. 30.*, & seqq., *Pignattell.* loc. supra

*supra cit. , Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 6.
quaest. 2. num. 73.*

Et in hanc sententiam pluries abivit Sacra Congregatio , ut
in Hispalen. 7. Septembris 1680. lib.31. Decret. pag. 224.,
in Nullius Piscen. 21. Junii 1721. , in qua , cum deman-
datum esset faciendum Multiplicum pro tribus Sanctimo-
nialium Monasteriis erigendis , unum tantum Monasteri-
um erigi definitum fuit , in Montis Politiani 9. Septem-
bris 1724. , in qua loco Conservatorii pro Puellis peri-
clitantibus erigendi cum multiplicandis , & investiendis
redditibus Bonorum hæreditariorum Tarusini Salimbe-
ni , istius Patrimonium fuit applicatum pauperi Mona-
sterio Monialium S. Bernardi. Et in Catanien. commu-
tationis Voluntatis 18. Julii 1733. , in qua licet Testator
præcepisset , quod ejus Ædes in Cœnobium pro Virgini-
bus Orphanis converterentur , attamen ex quo post
Testatoris obitum Ædes illas obtinuerit alter Civis , &
reliqua Bona , suborta lite , maximum passa fuerint detri-
mentum , ideo , commutata voluntate , illius hæreditas
fuit Monasterio S. Michaelis assignata .

Illud tamen animadversione dignum esse videtur , quod an-
nus scutis 70. , quot asseritur reddere Patrimonium Co-
mitis Particelli vi Transactionis per ventum ad Sacrum
Montem Pietatis , addendi sunt alii redditus provenien-
tes ex faciendo investimento recollectorum fructuum us-
que ad annum 1772. in scutis 1479. 80. , quæ , demptis
expensis , ut ajunt Oratores , supersunt adhuc deposita ,
& investienda scuta 659. 23. sine præjudicio aliorum re-
collectorum fructuum per totum annum proximè præte-
ritum 1776. ; nec non addendi pariter sunt redditus alio-
rum Bonorum , quæ assignata reperiuntur in Patrimonium
Sacrum Sacerdotis Philippi Romagnoli , & Sacerdotis
Andreæ Vichi , quorum post obitum illa sunt virtute di-
ctæ Concordiae pro medietate reditura ad Sacrum Mon-
tem Pietatis : Quodque gravius est , ex præfata Concor-
dia Sacer Mons Pietatis habuit tot Bona hæreditaria Co-
mitis Particelli valoris scutorum ducalium 2462. , habuit
que pariter alia scuta ducalia 2928. 92. in tot Mobilibus ,
Jocalibus , & Semoventibus , quæ alienari , pretiumque
investiri debebat in augmentum reddituum pro Ludi-
magistrorum manutentione , quodque iu correspectiva-
tem dictorum receptorum Bonorum per contractum se
obligavit = col fruttato di quelli eriggere tante Lettorie a
bene;

beneficio commune della Gioventù di questa Città, conforme la disposizione del Signor Conte Particelli predetto.

Hæc animadvertenda sunt quoad Patrimonium Particelli. Quò verò ad Patrimonium Modesti, ut asseritur, annui redditus scutorum 35., ponderandum æque videtur, illis addendos esse fructus scutorum 93. 31., quæ percepta ad annum usque 1771. dicuntur deposita, & investienda. Est insuper ponderandum, Defunctum maximam suæ dispositionis, & faciendi Investimenti partem constituisse super fructibus Possessionis sitæ intra limites Plebaniæ S. Gervasii, quam cessam non suisse PP. Barnabitis patet ex Concordia eos inter, & Sacrum Montem super hæreditate Modesti stipulata, illamque nec etiam adnotari inter Bonâ illius hæreditaria a Sacro Monte Pietatis Forosempionii possessa, quæ describuntur unicè in una Domo, tribusque Censibus. Dubium est.

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione Voluntatis Stephani Modesti, ita ut ex redditibus hæreditariis tam ipsius quond. Stephani, quam bon. mem. Comitis Francisci Particelli locus sit electioni, & manutentioni Lectorum Philosophiæ, ac Theologiæ in casu &c.

*Sejj.22. Decret.
de observ., &
evit. in celebr.
Miss.*

CELSONEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Ex universali demandata de anno 1750. fructuum Centuum reductione a scutis quinque ad scuta tria pro quolibet centenario, & anno, omnes Ecclesiæ, Beneficiati, Cappellani, & Loca Pia, a quibus cum censualibus assignatis fructibus ad pristinam rationem scutorum quinque implenda erant onera Missarum a Testatoribus prescripta, recursum habuerunt ad eorum respectivos Episcopos, ut, imminutis redditibus, onera quoque Missarum imminuerentur. Inter recurrentia Loca Pia fuit etiam Collegiata, & Parochialis Ecclesia Villæ nuncupatæ *della Puebla de Lillet* Diœcesis Celsonensis, cuius Antistes anno 1758., assuetis acceptis facultatibus ab hac Sacra Congregatione, presfata Missarum onera reduxit ad rationem eleemosynæ manualis, nimirum ad rationem sex obulorum pro qualibet Missa.

De duobus modò conqueritur Communitas Presbyterorum dictæ

dictæ Parochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ. Primum fuit eorum quarelæ fundamentum in facta Missarum reductio-ne ad manualem, nulla habita ratione, nec demptis expensis Sacrorum Utensilium; Alterumque residet ejusdem conquæstionis fundamentum in reductione *indiscriminatio-nis* facta singularum Missarum ad manualem, nulla habita consideratione ad eas Missas, quæ in aurora, quæ in meridie, quæ in Sanctuario Beatæ Virginis de Fulgas nuncupato, & a dicta Villa distante itinere horæ unus, & quadrantis, & quæ in Ecclesia vocata Monasterii extra Villam sitam per iter supra horæ quadrantem celebranda sunt, quæque ratione incommodi ad manualem tantum reduci non possunt, ideoque supplex est eadem Presbyterorum Communitas pro ulteriori facienda Missarum reductione.

Episcopus vera esse dixit ea, quæ narrata fuerunt in precibus pro parte supradictæ Parochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ porrectis, eamque pauperem esse testatur, fuitque in voto deveniendi ad postulatam Missarum reductionem.

Sacra Congregatio constantissimè mandavit, Missarum reductionem ad rationem eleemosynæ manualis fieri debe-re, detractis expensis pro Sacris Utensilibus Ecclesiæ debitis quemadmodum in Romana 27. Februarii 1717. rescripsit = *Præfatas Missas celebrandas esse ad rationem eleemosynæ manualis, more Urbis inspecto, habita tamen ratione expensæ Sacrorum Utensilium.*

Rursus in Fulginaten. 26. Martii 1718. rescripsit = *Missas celebrandas esse juxta quantitatatem reddituum ad rationem eleemosynæ manualis, inspecto Regionis more, reservata tamen Sacrificiæ portione pro expensa Paramentorum, seu Sacrorum Utensilium arbitrio Episci* = ut in lib. 68. Decret. pag. 121.

Item in Perusina, seu Civitatis Plebis Cappellaniæ 27. Ju-nii 1733. respondit = *Episcopus procedat ad erectionem Cappellaniæ, imposito Cappellanis onore celebrandi juxta mentem Andreæ Jantanti tot Missas, quot celebrari pos-sunt ex fructibus Bonorum ad rationem manualis, detrac-tis Utensilibus* = ut in lib. 83. Decret. pag. 292.

Et in Fanen. reductionis Missarum 14. Februarii 1761., in qua proposito Dubio = *An sit locus reductioni Missarum in casu dicitur* = definivit = *Affirmative quoad primum Legatum ad rationem eleemosynæ Missæ perpetuae juxta modum Regionis; Quò verò ad secundum Legatum ad rationem elemo-synæ manualis, deducatis expensis Sacrorum Utensilium.*

An autem pro Missis celebrandis in aurora, in meridie, & in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillet existentibus debeatur major Eleemosyna ea, quam manualis secum fert, pertinet ad EE. VV. declarare.

- I. An sit locus ulteriori reductioni Missarum in casu &c.
- II. An, & quæ Eleemosyna debeatur pro Missis celebrandis in aurora, in meridie, & in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillet in casu &c.

*Seff. 22. cap. 2.
de Sacrific.
Miss.*

PLACENTINA MISSÆ CONVENTUALIS . Capitulum, & Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Majoris Castri Arquati Placentinæ Dioecesis supplicant pro reductione Missæ Conventualis ad dies festos tantum de præcepto, attenta tenuitate reddituum Præbendarum . Exponunt enim, communes redditus pro Officiis tam diurnis, quam nocturnis, ac pro celebratione Missæ Conventualis pro Benefactoribus non excedere annua scuta 282. & obulos 71. monetæ Romanæ partienda in 29. portiones dividendas in fine cuiuslibet anni inter viginquinque Personas, quot sunt Canonici, & Beneficiati, quoniam Archipresbyter, qui prima, & unica est antedicti Capituli Dignitas ex perpetuista consuetudine duplum exigit portionem ejus, quam recipit simplex Beneficiatus ; Sex vero Canonici præter propriam portionem, tertiam etiam alterius portionis partem habent supra simplices Beneficiatos, aliosque Canonicos, itaut quilibet simplex Canonicus, simplexque Beneficiatus residentia continua gravatus, demptis ex communibus redditibus annuis scutis 36. & obnl. 30. pro Missæ Conventualis eleemosyna, vix accipiat annua scuta octo, & obul. 49. prorsus imparia ad honestæ vitæ sustentationem .

Hæc omnia vera esse tantum dixit Episcopus pro Informatione de more requisitus, suumque Votum aperuit juxta petita . Quare sub die 12. Martii 1774. rescriptum fuit = Episcopo pro meliore informatione, & referat de quantitate Præbendarum, & respectivè de numero Missarum applicandarum, singulis de Capitulo, de quantitate reddituum singularium Præbendarum, & Massæ Distributionum, an inspe-

*in specieis rerum, loci, & temporis circumstantiis, congrui-
fint, seu potius tenues ad vietum.*

Satisfecit his omnibus Placentinus Antistes, transmisitque notulam singularum Præbendarum cum earum respecti-
vè redditibus, & Missarum oneribus, quæ cuique Præ-
bendæ adnexa sunt, & de quibus certior factus fuit in-
actu suæ Pastoralis Visitationis. Retulit enim in hac po-
strema sua Informatione = redditus annuus Massæ Distrí-
butionum vix pertingit ad annua scuta monetæ num. 282.,
quæ inter Canonicos, & Beneficiatos distribuuntur, prout
describitur in precibus, quæ omnino verae sunt.

Prosequitur = Præbenda in eadem Ecclesia ereclie, compre-
henso Archipresbyteratu, qui ibi est prima, & unica Di-
gnitas, sunt viginti quinque. Septemdecim ex ipsis habent
seorsim onera Missarum, prout descriptum reperitur in an-
nexo folio, quæ simul ascendunt ad Missas annuas bisinile
le quatuorcentum sexdecim. Non omnes integrè celebra-
ntur, cum aliquæ Præbendæ non habeant redditus sufficien-
tes; Præbendarii tamen ex obtenta reducione tot cele-
brant, quot possunt cum annuis redditibus; Cæteri cele-
brant omnes Missas præscriptas.

Addit insuper = Reditus Præbendarum, quos in actu Visita-
tionis volui à Canonicis, & Præbendariis juramento affer-
tos, sunt prout in prædictato Folio, & ascendunt collecti-
vè sumpti ad annua scuta 515. 94., ex quibus biscentum
undecim, & asses 32. annuatim absorbentur a stipendiis
Missarum præscriptorum. Quibus ita se habentibus ferè ne-
mo ex Beneficiatis memoratæ Collegiatæ, inspectis loci, &
temporum circumstantiis, habet ex proprio respectivè Bene-
ficio, & Massa Distributionum redditus sufficientes ad
propriam congruam sustentationem = concluditque de-
mum his verbis = Quapropter iterum censeo, benignè indul-
gendum esse Oratoribus, ut deinceps Missam Conventualem
applicent pro Benefactoribus in communi tantum diebus fe-
stis de præcepto.

Sacra Congregatio quoties interrogata fuit super facienda
Massæ Conventualis reductione, concurrente Præben-
darum exiguitate, toties hac spectata pro illius reductio-
ne ad dies tantum festos de præcepto respondit, ut in Cam-
merinen. Massæ Conventualis 3. Junii 1706. quoad II. Du-
bium, prout in lib. 56. Decret. pag. 170. à tergo, in Nar-
nien. 11. Junii 1712. lib. 92. Decret. pag. 211., in Veli-
terna ad III. Dubium 14. Martii 1722., in Spalaten. Mis-
sæ Conventualis ad I. & II. Dubium 23. Julii 1729., in
Tom. XLVI.

Amerina Missæ Conventualis 12. Martii 1746. ; in Ariminen. Missæ Conventualis ad III. Dubium 18. Septemb. 1751. & nuperrimè per Summaria Precum in Alexandrina Missæ Conventualis 23. Novembris 1776. , & demum Epistola Encyclica san. mem. Benedicti XIV. , quæ incipit Cum semper §. Alii denique , & quæ habetur in calce Volum. XIII. Thesaur. Resolut. Sac. Congregationis.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissimè de more discernere .

An , & quibus diebus Capitulum, & Canonicī Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Majoris Castri Arquati teneantur applicare Missam Conventualem pro Benefactoribus in casu &c.

Die Sabathi 1. Martii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, praeter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

QUatuor in praecedenti Congregatione habita die 11. proxime praeteriti mensis Januarii superfuerunt Causæ, quæ non fuerunt resolutæ. Dignabuntur itaque EE.VV. dictæ Congregationis Folium resumere, & sequentibus Dubiis sapientissimè respondere.

- N**OVARIEN. DISTRIBUTIONUM, ET FRUCTUUM, in qua expedienda sunt duo Dubia.
- I. *An Indulta sustineantur, ita ut Præposito Laurentio Perolio absenti debeantur Distributiones, & fructus suæ Præposituræ in casu &c. = & quatenus negative.*
  - II. *An eidem Præposito debeantur fructus Præbendæ in casu &c.*

Ad I. Iterum proponatur.

Ad II. Affirmative.

- F**OROSEMPRONIEN. in qua respondentum est:
- An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Stephani Modesti, ita ut ex redditibus hæreditariis tam ipsum quondam Stephani, quam bonum mem. Comitis Francisci Particelli locus sit electioni, & manutentioni Letitorum Philosophiae, ac Theologie in casu &c.*

Negative, & ad mentem.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

1. Martii 1777.

22

Sejj. 22. Decret. C ELSONEN. REDUCTIONIS MISSARUM , cujus
de Observ. , & duo sunt Capita .
evict. in celebr. I. An sit locus ulteriori reductioni Missarum in casu &c.
Miss. II. An , & quæ Eleemosyna debeatur pro Missis celebrandis
in Ecclesiis extra Villam de la Puebla de Lillet in ca-
su &c.

Ad I. Affirmative juxta quantitatem reddituum ad ra-
tionem Eleemosynæ manualis , detractis expensis
Utenſilium .

Ad II. Affirmative pro aliquali honorario , ratione la-
boris , & incommodi arbitrio Episcopi .

Sejj. 22. cap. 2.
de Sacrif. Miss.

P LACENTINA MISSÆ CONVENTUALIS , in qua
disquiritur .

An , & quibus diebus Capitulum , & Canonici Collegiatae Ec-
clesiae S. Marie Majoris Cafiri Arquati teneantur ap-
plicare Missam Conventualem pro Benefactoribus in
casu &c.

Pro gratia reductionis applicationis ad dies festos de
præcepto tantum .

Sejj. 24. Doctr.
de Sacram. Ma-
trim.

A STEN. MATRIMONII . Redit iterum ad Judicium
Amplissimorum Patrum hæc Causa , cuius species da-
ta fuit in Folio Congregationis habitæ die 2. Martii supe-
rioris anni , à quo repeti potest . Responsum fuit à Sacro
Senatu in Congregatione , quæ habita fuit die 30. ejusdem
Mensis Dubio , quo quærebatur = An sit locus diſsolu-
tioni Matrimonii in casu &c. = Negative = Novæ Au-
dientiæ beneficio benigniter indulto Mariæ Margaritæ
Auna succumbenti , Causa reproposita fuit in Congrega-
tione diei 18. Maii ejusdem anni 1776. At postulante
Mu-

Muliere novam Corporis utriusque Conjugis recognitio-
nem , EE. PP. , ut in re tam gravis momenti consultius
procederetur , rescripsierunt = Dilata , & scribatur Epi-
scopo juxta instrucionem exarandam per D. Secretarium .
Datæ fuerunt Asteni Episcopo litteræ cum individua , spe-
cialique instructione novam Corporis utriusque Conjugis
faciendam recognitionem respiciente . Quod præscri-
ptum in ea fuerat , id omne adamassim extitit impletum ,
compilato , transmissoque Processu actorum , & recogni-
tionis Corporis Viri tantum ad hanc Sacram Congre-
gationem . Ex eo namque perspectum est , Episcopum
die 12. Septembris dicti anni 1776. Decretum protulisse ,
quo Conjuges , & Matrimonii Defensorem citavit ,
ac monuit = ad personaliter comparendum coram Nobis
Astæ , & in Palatio nostro Episcopali die tertia post præ-
sentium litterarum nostrarum intimationem &c. , & ad
præsentandum respectivè notulam dictorum Peritorum de
consensu ipsarum Partium eligendorum , & successivè ad
eligendum , & nominandum hujusmodi Peritos , ad hoc
ut ad inspectiones , recognitiones , & acta suprascripta in
loco à Nobis assignando , eisdemque Partibus non suspecto
procedi valeat = , quod Decretum personaliter Gabrieli
Fautier Viro , Marie Margaritæ Auna Uxori , & Ma-
trimonii Defensori fuit intimatum die 16. ejusdem mensis
Septembris .

Uterque Conjux comparuit coram Episcopo . Prima fuit
Margarita , quæ suam obtulit instantiam ab ipsa subscri-
ptam , in qua neminem ex Peritis eligendis ex officio per
Episcopum allegavit in suspectum , omnibus tamen exceptis illis , qui sunt in Asteni Civitate , & qui degunt in
locis per quinque milliaria ab eadem Civitate distanti-
bus . Quo verò ad sui Corporis recognitionem petiit ,
eam fieri debere in Civitate Taurini per Obstetrices , &
Peritos illius Civitatis arbitrio Episcopi nominandos .
Itemque declaravit , huic recognitioni propter ejus va-
letedinis incommoda se subiucere non posse , nisi post
mediatatem subsequentis mensis Octobris ; instititque de-
mùm , ut pro ejus accessu , & recessu ad , & à dicta Tau-
rinensi Civitate , nec non pro decenti sua manutentione
cogeretur Vir ad sibi subministrandam summam librarum
saltēm quatuorcentum .

Gabriel Vir æque comparuit coram Episcopo , eidemque
supplicem porrexit libellum , in quo declaravit se prom-
ptum

ptum semper esse , & paratum huic iteratæ sui Corporis recognitioni faciendæ per quoslibet Peritos ab aliis Civitatisbus , aliisque Terris , ut Uxor declaraverat , vocandois suis sumptibus , illis tātum exceptis existentibus in Augusta Taurinorum , quos utpote nimis Uxori confidentes , in suspectos allegavit . Ad recognitionis locum quod attinet , dixit , eam esse faciendam non alibi præterquam in Astensi Civitate , ubi moratur Judex delegatus , cui nullæ datæ fuerunt facultates alium subdelegandi , proindeque non esse præbendas aures Mariæ Margaritæ petitioni , quæ non aliò tendit , nisi = à porre l'Esponente nella dura necessità di abbandonare l'intrapreso giudizio , ò di intieramente consumare il resto delle sostanze , e Patrimonio Paterno = , quoniam afferuit , ipsum pro prima Corporum recognitione erogavisse summam librarum quingentarum , & in hoc appellatio- nis Judicio à dicta Margarita prosequuto , compræhensis illius alimentis , datisque subministrationibus de mandato Judicis sæcularis , ad quem eadem Margarita recursum habuit , hactenus impendisse summam librarum termille , & ultra .

Episcopus autem die 24. dicti mensis Septembris , Partibus hinc inde præsentibus , mandavit , iteratam Corporum recognitionem fieri debere in Astensi Civitate per Peritos , Peritasque utriusque Partis minimè diffidentes , & ab ipso subinde deputandos , præscripsitque locum , diem , & horam peragendæ visitationis , nimirum diem septimam sequentis mensis Octobris pro facienda inspectio- ne Corporis Gabrielis in proprio Cubiculo suæ habitationis hora 15. , & diem undecimam ejusdem mensis eadem hora 15. pro facienda visitatione Corporis Mariæ Margaritæ in Domo honestæ Matronæ Uxoris Joannis Mauriti Giubelli , sitaque prope Conservatorium , ubi degit Maria Margarita .

Adventa die 7. mensis Octobris , Doctor Physicus Jacobus Michael Tedeschi Medicus Civitatis Alexandriæ , nec non Carolus Joseph Cardono Chirurgiæ Professor , & Anathomiaæ Lector in eadem Alexandrina Civitate ab Episcopo ad inspiciendum Corpus Gabrielis ex officio electi , illud oculariter , & attentè visitarunt , juxta instructionem , & articulos ab hac Sacra Congregatione transmissos , eis- que præcedenter datus ab eodem Episcopo .

Absoluta Corporis Gabrielis inspectione , uterque Peritus exhibitis articulis respondens , suam separatam egit rela- tio-

tionem, & uterque, consideratis pudendis partibus Corporis Gabrieli, quas invenit bene conformatas, & absque ullo externo vitio generationem impedienti, perspectoque pariter habitu Corporis, & valetudine Gabrieli, conclusit in quolibet articulo, eum esse habilem, & idoneum ad Matrimonii consumationem, quin imò per duas noctes, in quibus Periti cum eo steterunt, uterque retulit, in unaquaque nocte vidisse in Gabriele sue potentie signa, quæ licet imperfecta fuissent, = non percidio posso giudicare il Signor Fautrier impotente = ex rationibus ab utroque Perito relatis.

Rursus adventa die 11. supradicti mensis Octobris, qua recognitio Corporis Mariæ Margaritæ fieri debebat in Domo honestæ Matronæ Giubelli, in ea paratum jam erat Balneum aquæ calentis, paratiique Periti, Peritæque ab Episcopo ad hunc effectum electæ, nimirum Dominus Cima Doctor Physicus Medicus Loci Casertii Diæcesis Casalensis, nec non Petrus Octavius Cerruti Chirurgus Collegiatus Civitatis Montiscalvi ejusdem Diæcessis; Itemque tres Obstetrices, nempe Joanna Maria Casarotto Civitatis Alexandrinæ, Theresia Falcone Civitatis Carmagnoliæ Diæcessis Taurinensis, ac demum Dominica Maria Olivero Trottis ejusdem Civitatis, sed perperam expectarunt, quoniam ad præscriptam Domum nec accessit Maria Margarita, nec pro ea aliquis ad deducendam ejus renuentæ causam intersuit, veluti Periti, Peritæque coram Episcopo testatae fuerunt, protestantes insuper ipsas = essendo già da tre giorni, che siamo fuori della residenza del nostro impiego &c., non poterfi più fermare in questa Città senza nostro gravissimo danno.

Hæc omnia habentur ex Actorum Processu ab Episcopo cum ejus Epistola sub datum diei 14. ejusdem mensis Octobris superioris anni ad hanc Sacram Congregacionem transmisso. Episcopus autem specialiter voluit instructos Eminentissimos Patres =, quod Mulier, ut præscriptæ sui Corporis visitationi subiiceretur, licet legitimè, ac juridice ad præfixum terminum monita, non comparuuit, nec ullam impedimenti causam adduxit, atque ita hujusmodi visitationem elufit =, suumque vi præfatorum Actorum iteratum votum aperuit = non constare de nullitate dicti Matrimoni.

Vix autem Actorum Processu ad Urbem pervento, quod Mariæ Margaritæ Defensor usque à mense Novembri elapsi anni 1776. instetit coram Me pro nova subdelegatio-

tione Episcopi ad effectum , ut propriis ejusdem Mariæ Margaritæ sumptibus fieret iterata illius Corporis inspectione ab eisdem Peritis ab Episcopo jam electis : Verum cum mandaverim , Instantem uti jure suo in Sacra Congregatione in die repropositionis Causæ = , eamdem petitionem modo renovat Eminentissimis PP. antedicta Maria Margarita . Eam impugnant & Gabrielis , & Matrimonii Defensores in eorum respective libellis circumferendis . Sustinent enim , hujus Causæ definitionem in Viro consistere , non in Muliere : Cum autem Gabriel tam in prima , quam in postrema judiciali sui corporis inspectione ex Peritorum judicio repertus fuerit idoneus , habilis , & ad Matrimonium aptissimus , nihil ultra quærendum esse , ut Matrimonium consistat , spreta prorsus petitione Mariæ Margaritæ , quia ejus Corporis inspectione non indigetur , concurrente Viri potentia , & idoneitate , ut eam sprevit , Uxoriusque Corporis inspectione non indiguit Sacra Congregatio in Fanen . Matrimonii proposita die 20. Januarii 1759. , & resoluta die 10. Februarii ejusdem anni , in qua exhibito Dubio = An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c. = responsum fuit = Negativè .

Quid autem expedit in praesenti Causa , definire facile erit Amplissimis Patribus , iterum perlecto Folio illius Congregationis diei 2. Martii superioris anni , novisque perpensis juribus , quæ eorum oculis subjiciuntur , & hoc , quod sequitur , definire Dubium .

An sit standum , vel recedendum à decisis in casu &c.

In decisis , & amplius .

Seff. 14. cap. 7. de Reform.

MARIANEN. IRREGULARITATIS . Hæc Causa , in qua Sacerdos Petrus Philippus Perfetti Diæcesis Marianensis petiit dispensationem ab irregularitate contracta propter homicidium Simonis Pauli ab ipso patratum die 10. Februarii 1765. , proposita fuit in Congregatione diei 17. Julii 1773. cum Dubio = *An sit locus dispensationi ab Irregularitate in casu &c. = cui in sequenti Congregatione diei 7. Augusti responsum datum fuit = Negativè .* = Novum suorum Jurium experimentum nunc agit præfatus Sacerdos Petrus Philippus , postulatque , ut , prævio recessu à Decisis , sibi concedatur petita dispensatio .

Epi-

Episcopus deplorabilem ejusdem Præsbyteri statum commiserans suam sub datum diei 23. Februarii superioris anni commendatitiam transmisit huic Sacræ Congregatio- ni, ut Eminentissimi PP. illum ab incursa irregularitate dispensare clementissimè dignarentur. Inquit enim idem Episcopus, ipsum in actu Sacræ Visitationis diligentem egisse perquisitionem super hoc homicidio, testaturque, præfatum Sacerdotem = *suum in hostem explosisse Scopum*, dum hic armatus eum in insidiis præstolabatur, dumque terga vertere amplius non poterat fine magno, & evidenti vitæ periculo =, Verissimum insuper eile dixit = *Confanguineos omnes Occisi pacem cum dicto Rev. Perfecti publicam iniisse* = ex parte verò Fisci = nullam aliam eidem inflictam fuisse pœnam, præter dictam ejus Bonorum patrimonialium devastationem = Tandemque sibi compertum esse = *ex juratis R. ejus Parochi, & Vicarii Foranei attestationibus, memoratum Præsbyterum post sequutam Simonis Pauli ejus hostis mortem nullum dedisse scandalum, morumque semper honestatem laudabiliter præsetulisse*.

Propugnat iterum Orator, hic agi de homicidio non ex proposito, nec per insidias, nec per industriam commisso, ut ab Altaris ministerio perpetuò debeat avelli, sed agi quidem de homicidio pro suæ vitæ defensione patrato vim vi repellendo, quibus in terminis postulatam dispensationem esse sibi benigniter concedendam ruetur ex litterali sanctione Æcumenici Concilii sess. 14, cap. 7. de Refar., cujus verba sequentia sunt = *si vero homicidium non ex proposito, sed casu, vel vim vi repellendo, ut quis se à morte defenderet, fuisse commissum narretur, quam ob causam etiam ad Sacrorum Ordinum, & Altaris ministerium, & Beneficia quæcumque, ac Dignitates jure quodammodo dispensatio debatur.*

Nullumque videtur esse dubium, quin etiam dicendum sit, Oratorem in hujusmodi committendo homicidio servasse quoque moderamen inculpatæ tutelæ. Ut enim quis alium occidens dicatur moderamen servasse inculpatæ tutelæ, tria debent necessariò concurrere; *Causa* scilicet, *modus*, & *tempus*. Requiritur quippè, quod *Causa*, nimirum injusta invasio præcedat occisionem, quoniam si quis ante invasionem alterius aggrediatur ipse, jam non sui defensio, sed alterius aggressio est. Requiritur item debitus Defensionis *modus*, itaut defensio sit in-

vationi , aut offensioni proportionata , scilicet , servata armorum æqualitate . Non enim decet , nec defensio- nis servatur modus ab eo , qui , cum ab aggressore cæ- datur pugnis , seu calcis iictibus , se defendat armis , & cum iis aggressorem repellat , mutilet , vel occidat . Demumque *tempus* requiritur , ut nimirum occisio ad sui defensionem commissa fiat incontinenti , hoc est in ipso actu aggressionis , & defensionis , non autem ex intervallo , quia hoc casu censetur homicidium patratum ad sumendam vindictam , numquam verò ad injuriā propulsandam : Quæ si concurrunt , Occidens servasse dicitur inoderamen inculpatæ tutelæ , ut latius expendunt *Reiffensi. Jus Canon. lib. 5. Decretal. tit. 12. §. 4. de Homicid., & Mutilat. à num. 130. ad 135. Pirhin. eod. lib. 5. tit. 12. sec̄t. 3. §. 3. per tot. , & Bellet. Disquis. Clerical. part. 1. de discipl. Clerical. §. 5. à n. 115. ad 118.*

Quod autem Orator injustam passus fuerit invasionem à Simone Paulo : Quod Orator aufugere non potuerit illius aggressionem absque suæ vitæ periculo : Quod à morte se defenderit cum eisdem armis , nimirum cum eodem Sclopo , cum quo fuerat invasus : Quodque Sclopi fuerint incontinenti explosi à Sacerdote , & à Simone Paulo cum incolumitate primi , & interitu secundi , narrat anterior Episcopus in sua relatione , narrat Vicarius Foraneus Plebis Bigurni Diæcesis Marianensis , narrat Parochus S. Mamiliani de Sculca dictæ Plebis Bigurni in eorum respectivæ juratis depositionibus , narrat in specie Pater , narrantque Fratres Desuncti in publico Instrumento pacis Oratori date , narratque demum hodiernus Episcopus in ejus Epistola supra re- lata .

Ponderandum insuper est , effluxum jam esse tempus duo- decim annorum à die patrati homicidii , hoc est à die 10. Februarii 1765. , ita ut illius memoria fermè fuerit obli- terata . Similiter animadvertendum est , rem esse non de Clerico ad Sacros Ordines promovendo , de quo lo- quitur Sacro-sanctum Tridentinum Concilium *citat. sess. 14. cap. 7. de Refor.* , sed rem esse quidem de Clerico jam promoto , qui sub illius censura non comprehenditur , quemadmodum in durioribus terminis nimirum homicidi- dii voluntarii definivit hæc Sacra Congregatio habita coram Summo Pontifice die 2. Septembri 1613. cum interventu sexdecim S. R. E. Cardinalium , cuius Congre- gatio-

1. Martii 1777.

29

gationis definitio fuit ab eodem Summo Pontifice approbata teste *Fagnan. in lib. 5. Decretal. cap. Henricus de Cleric. pugn. in duel. num. 23. cum duob. seqq.*, & *Fargn. de Jurepatr. part. 1. can. 5. cap. 11. num. 68.*, iste que casus non ad alium finem fuit in dicta Congregatio ne propositus, nisi ut appareat, Romanum Pontificem non agere contra Concilium, quoties dispensat super irregularitate ex homicidio voluntario cum jam promotis ad Sacros Ordines, ut prosequitur *dicitus Fagnan. loc. cit. num. 26.*, prout hanc dispensationem multoties à Sancta Sede Apostolica concedi Clericis jam promotis, etiamsi homicidium publicum sit, & ad Forum contentiousum deductum, testatur *idem Fagnan. ibid. n. 34.*

Quæ si procedunt in homicidio voluntario favore Clerici jam promoti, quanto potiori jure procedere debent in homicidio ab Oratore jam promoto patrato *vim vi repellendo, ut se a morte defendaret*, unde dispensationem obtineat, prout eam esse Oratori jam promoto concedendam firmarunt *Fagnan. laco supra citato num. 24.*, *Fargn. de Jurepatr. part. 1. can. 5. cas. 11. num. 68.*, qui optimam allegant rationem, nimirum, quia alias promotus nec scitur, quid ageret, cum nec ministrare possit, nec retrocedere liceat. Eam igitur humillimè postulat idem Orator assueto proponendo Dubio, ad cuius decisionem, praeter jura illius nomine distribuenda, conferre possunt Resolutiones hujus Sacræ Congregationis in terminis Clerici jam promoti, qui dispensationem ab irregularitate reportaverat, editæ in *Aprutina Irregularitatis 15. Decembris 1708.*, & in *Novarien. Irregularitatis 16. Julii 1712.* per extensum relatæ a *Fargn. loc. citat. num. 49.* & *55.*, nec non in *Cassanen. Irregularitatis 14. Decembris 1748.*, in *Ostunen. proposita per Summaria Precum die 1. Martii 1749.*, in *Bracharen. Irregularitatis 3. Aprilis 1756.* & in *Virdunen. Dispensationis ab Irregularitate 2. Augusti 1760.*

His omnibus maturè perpensis, partes erunt EE. VV. decernere

An sit standum, vel recedendum a decisio die 7. Augusti 1773.
in casu &c.

Pro gratia dispensationis, & ad D. Secretarium cum
Sanctissimo, & amplius.

CA-

CAPUTAQUEN. Præfens quoque Causa descripta
de Reform. fuit in Folio Congregationis diei 13. Julii superioris
 anni 1766. sub Dubio = *An*, & in quo numero Missæ sint
annuatim celebrandæ in casu &c. = , cui in subsequenti
Congregatione diei 17. Augusti ejusdem anni rescriptum
fuit = *Dilata*, & scribatur Episcopo pro firmatione status
relative ad unumquodque Legatum, & referat de fructibus
Bonorum unicuique ex dictis Legatis assignatorum, facto
calculo per decennium .

Episcopus , cui datæ fuerunt litteræ , mandata Sacrae Con-
gregationis implevit , factoque calculo redditum Bonor-
um , onerumque celebrandarum Missarum per decen-
nium , ab anno scilicet 1766. ad annum usque 1776. , re-
tulit , quod = *Bona ex fundatione adjecta Cappellæ S. Philippi Nerii per Doctorem Phycum Andream , & Sacerdotem Thomam Fratres Coccelli anno 1666. in quinque separatis Territoriis existentia ab anno 1666. ad annum 1776. calculo subiecta annuos exhibent redditus in Ducatis hujus monetæ 27. 62. & 1.ter. Præferunt onus inde-
finite Missarum celebrationis pro modo fructuum , adeo-
que servato ejusdem decennii calculo , Missæ , quæ in ea-
met Cappella peraguntur cum stipendio unius Tareni juxta
reductionem obtentam a s. m. Bencidio XIII. , annuatim
sunt 138.*

Hæc quoad Bona Cappellæ S. Philippi Nerii ; quò verò ad
alia Bona ex fundatione assignata alteri Cappellæ S. Petri
in Vincula erectæ ab Andrea Coccelli , retulit , illa eo-
dem servato decennii calculo , annum non excedere red-
ditum Dicatorum 29.20. & 1.ter. ; Missas verò celebra-
das , quæ indefinitæ sunt , ad eamdem rationem unius
tareni pro qualibet Missa , juxta præfatam Pontificiam re-
ductionem , ascendere anno qualibet ad numerum Missarum 146.

Itemque Bona ex pia dispositione Stephani Valletta assignata
supradictæ Cappellæ S. Philippi Nerii , calculo decen-
nii servato , annuam reddere summam Dicatorum 16.08. &
1.ter. ; Missarum autem celebrationem ad rationem unius
tareni pro Missa qualibet , juxta dictam reductionem , an-
num constituere Missarum numerum 80.

Tandemque fructus Bonorum à Josepho Coccelli assignato-
rum utrique Cappellæ , nimirum S. Philippi Nerii , &
S. Petri in Vincula , adjecto onere tot quotannis cele-
brandi Sacra , quot fructuum perceptioni respondeant
ad rationem unius tantummodo carolepi pro qualibet

Sacro, eodem servato calculo, summam annuam efformare Ducatorum 132. 52. $\frac{1}{4}$; Sacra verò esse quolibet anno 1325.

Deinde collectivam reddituum, & Missarum efformando, retulit idem Episcopus, annos redditus ascendere ad summam Ducatorum 205. 43., Missas autem ad annum numerum 1689.: Animadvertis tamen, quod = ex summis supra constatis nullum aliud detractum est onus, praeterquam quarundam responsionum, quibus Prædia Cappellis adjecta sunt obnoxia, sat perspectum habent EE. VV., locum quandoque esse applicationi eorumdem reddituum, sive in totum, sive in partem in restauratione Cappellarum, aliarumque Sacrarum Supellectilium, vel reparationem vel renovationem cum pari à Sacris cessatione.

Animadvertis insuper, relicta piorum Testatorum incipere non ab onere, sed a Bonorum assignatione, ideoque ea Bona fuisse taxativè assignata censeri debere. Onerumque Missarum adeo excrevisse numerum, ut Missarum celebratione penè tota alienetur Ascendentium substantia. Administratorem verò nonnisi onus ferre totius personalis industria, onerique subjicere in retinendis computis quorūcūmq; etiam minimorū fructuum, & in quærendis Cappellanis, qui Sacra pro fructuum quantitate dietim satisfaciant, & quos invenire rem esse perdifficilem cum eleemosyna unius tantum caroleni pro quolibet Sacro, ut idem Episcopus animadvertis in ejus præcedenti Informatione, in qua ea, quæ retulerat, voluit in præsenti repetita = quoad scilicet grave Administroris incommodum in habendis rationibus tot diversorum fructuum ex fundatione, sive ex legato provenientium, in eorumdem segregatione pro taxa Missarum diversimode efformanda, pro servanda demùm Missas inter, & fructus annua proportione.

Similiter = quoad Familiae angustias in eamet relatione re, censitas, cuius numerositati alterius Infantis tribuenda est nativitas cum Uxore undecies nunc prægnante, praeter Matrem Oratoris jam septuagenariam, adeoque majori indigentem subsidio = nec non = quoad Oratoris a piis Dispositoribus descendantiam, & agnationem ex benignitate Canonici, ut si ad inopiam redigatur, ex redditibus juxæ Ecclesie alatur. =

Quainobrem suum votum aperiendo censet = posse Oratori indulgeri, ut in utraque Cappella peragatur unica Misso quo-

quotidiana cum eleemosyna manuali de more Regionis , cui oneri , aliisque pro restauratione , & manutentione Capellarum , & utensilium subiecta in perpetuum maneant Bona eisdem assignata , sine ulterioris spe reductionis.

Hæc retulit Episcopus de mandato Sacræ Congregationis . Supereft modò , ut ab EE. VV. ea , qua pollut , sapientia definiatur

An, & in quo numero Miffæ sint annuatim celebraude in casu &c.

Non proposita cum sequentibus ,

Seff. 25 cap. 5. FANEN. REDUCTIONIS ONERUM . Galeottus de Reform.

FANEN. REDUCTIONIS ONERUM . Galeottus Uffreducci Civitatis Fani Canonicus Sacrosanctæ Librianæ Basilicæ Urbis exoptans fundationem explore sex Beneficiorum in Ecclesia Cathedrali Fanensi anno 1636. Folium pro illius approbatione Capitulo Fanensis Ecclesiæ transmisit ab ipso subscriptum , proprioque sigillo munitum , quo declaravit = Voglio , e lascio , che fi faccino dal mio Erede Primogenito , quando non siano fatti da me , sei Beneficiati nel Duomo di Fano , e che fi chiamino Beneficiati Uffreducci , e che il mio Erede Primogenito abbia sempre da presentare tutti li sei Beneficiatè con quaranta scudi moneta per ciascheduno .

Voluitque , Beneficiatos = abbino il servizio del Coro in questa maniera ; Siano obligati servire venti giorni per uno il mese , acciò siano sempre in Coro quattro Beneficiati = quorum servitium individualiter expressit . Item = che tutte le Domeniche , Feste commandate , e le proprie del Duomo intervenghino gli altri due Beneficiati , che non sono di servizio con gli altri quattro , che faranno di servizio = cum æquali præstanti servitii designatione . Similiter , quod = due dellli quattro Beneficiati , che faranno di servizio , accompagnino sempre il Santissimo Sagramento dopo li

li due Canonici, quando si porta per Viatico, o per divozione agl' Infermi = Rursus = che ciascuno delli sei Beneficiati sia obligato dire nel Duomo di Fano dieci Messe il mese = quodque Canonici = dichiarino loro la qualità delle puntature per li falli delli Beneficiati da dividerſi quelle trā li presenti = , quodque demum iidem Canonici = debbano ogni anno fare il Camerlengo alli detti Beneficiati, uno di loro Beneficiati, e portandasi bene, poſſa eſſere confermato per un' altro anno, e non più, con rendere conto alli Beneficiati con l'intervento di due Canonici della ſua Amminifrazione = præter alia, quæ in eodem Folio ſcripta leguntur .

Transmissum Folium approbavit Capitulum : Anno verò 1643. præfatus Uffreduccius ſuum ultimum condidit Testamentum, quo erigi mandavit antedicta ſex Beneficia in omnibus ad formam enunciati Folii : Defuncto Fundatore, Antonius Uffreduccius illius Pronepos, & Hæres Primogenitus anno 1644. erexit Beneficia; nominavit Beneficiatos, affignavitque pro eorum dote tot Census annui redditus ſcutorum 240. ad rationem ſcilicet annuorum ſcutorum 40. pro quolibet Beneficiato, quos Census tam idem Antonius quoad illorum unum, quam Joseph ejus Pater quoad reliquos consulendo Patrii voluntati, de qua notitiam habuerant, emerant pro dote erigendorum Beneficiorum, Beneficiatorumque manutentione: Sibi tamen Episcopus reservavit potestatem decidendi, utrum Hæres, & Primogenitus fit liberatus per affignationem Cenſuum facēam, etiamsi deficerent, vel teneatur, ita & taliter, ut ſupradicti Beneficiati habeant ſinguli annua ſcuta 40. etiam in caſu deficientiae.

Et reapsè laudatus Episcopus ſuam pronunciavit ſententiam, qua decrevit, Joannem Mariam Bertotium Uffreducci dicti Fundatoris Hæredem, revocata Cenſum affignatione, tamquam nulliter facta, teneri, & obligatum eſſe de Bonis hæreditariis antedicti Fundatoris annuatim persolvere ſcuta 40. cuilibet ex dictis Beneficiatis. Hanc autem ſententiam in gradu appellationis infrimavit A. C. Bulgarinus anno 1663., decrevitque, hæreditatem Fundatoris non teneri ad manutentionem affignatorum Cenſum, imò per eorum affignationem abſolutam, & liberatam fuiffe a quovis onere. Post latam hujusmodi ſententiam, quæ, ut afferitur, transitum fecit in rem judicatam, patet, anno 1664., & 1665. non-

nylos ex dictis assignatis Censibus suisse retrovenditos a Beneficiatorum Camerario, qui illorum sortes efformantes scuta 625. ex tribus extinctis Censibus provenientes, quæ erant in Æde Sacra deponendæ, & reinventiæ, Beneficiatis consentientibus, mutuavit Ludovicæ Bertoziæ Matri dicti Joannis Mariæ Uffreducci, qui absolutionem ex Sententia A. C. Bulgarini reportaverat. Subindeque Camerarii succeſſores alia scuta 1350. monetæ Urbini provenientia ex aliorum Censuum retrovatione depositarunt penes eumdem Joannem Mariam tunc Primogenitum, & Patronum, qui obseratus decessit, ut haec omnia habentur ex narrativa Rotalis Decisionis, cui titulus Fanèn. Pecuniaria 26. Junii 1709. coram cl. mem. Card. Aldrovando.

Anno 1771. per obitum Sacerdotis Dominici Massa vacavit unum ex dictis Beneficiis, ac nemo fuit, qui ad illius sequutionem accederet, attenta diminutione reddituum, qui tum ex desperito nonnullorum Censuum Capitali, tum ex facta fructuum reliquorum Censuum reductione annuam non excedunt summani scutorum 143. 75., ex quibus demptis scutis 86. pro Missarum manuali eleemosyna, supersunt annua scuta 57. 75. inter omnes Beneficiatos partienda, itaut illorum quilibet pro Chori servizio, & pro aliis implendis oneribus a Fundatore praescriptis habeat annua tantum scuta 9. & obul. 62. $\frac{1}{2}$: Qua de re Philippus Uffreducci Primogenitus haeres Fundatoris, & Beneficiorum Patronus preces porrexit huic Sacrae Congregationi, petens, ut ad ratam reddituum reducantur onera, quibus Beneficiati subjiciuntur, utque declaretur, in sui praejudicium currere non debere quadrimestre ad praesentandum Patrono praefinitum.

Ablegatis precibus ad Episcopum pro Informatione, & Voto inauditis interesse habentibus, is retulit, veram esse reddituum imminutionem, veram insuper difficultatem in reperiendo Præsbyterum, qui vacantem Beneficium accipiat; Beneficiatos verò cuilibet reductioni sese libentissimè submissuros; Capitulum autem assentiri petitæ reductioni, putans = Che Monsignor Vescovo potesse loro procurare qualche notabile riduzione di Messe, e fare insieme ridurre il loro Seryizio compagna a quello delli Canonici di una Settimana cioè di Servizio, e di una di Vacanza = suum tamen votum licet à Sacra Congregatione requisitum idem Episcopus haudquam aperuit.

Ur-

Urget modò Uffreduccius Patronus , ac hæres Fundatoris , ut inferiùs describendum proponatur Dubium . Sustinet enim , esse reducenda onera Beneficiis adjecta , quoties constat , fuisse desperdita Capitalia nonnullorum Censuum , imminutosque fructus aliorum superextantium , quæ fuerunt pro dote Beneficiorum assignata . Sustinetque pariter ex unius Testis olim formiter examinati depositione , & ex aliis pluribus circumstantiis cumulatis in ejus libello circumferendo , voluntatem fuisse Fundatoris , ut Beneficiorum dos in Censibus constitueretur , ita ut iis assignatis , traditisque liberata remaneat ejusdem Fundatoris hæreditas , idque verificari putat ex duplici circumstantia ; prima scilicet ex Sententia A. C. Bulgarini , qua declaratum fuit , hæreditatem Fundatoris exemptam esse à quovis supplemento Dotis Beneficiorum vel propter amissos Census , vel propter aliorum fructuum imminutio- nem ; & altera ex Rotali Decistone Fanen . Pecuniaria 26. Junii 1709. coram clar. mem. Cardinali Aldrovando , qua condemnati fuerunt Antecessores Beneficiati ad restituen- dum Capitale illorum Censum , qui a præcedentibus Camerariis cum eorum consensu fuerunt alienati .

Verumtamen ponderandum est , Galeottum Uffreduccium tūm inspecto Folio , in quo pro Beneficiis erigendis scri- pta fuerat illius voluntas , tum ejus spectata testamentaria dispositione , qua mandavit , esse præfatum Folium exe- quendum , unice præcepisse , quod ejus hæres Primogenitus præsentare deberet = *tutti li sudetti suoi Beneficiati con quaranta scudi moneta per ciascheduno* = nec unquam de tot assignandis Censibus meminisse , quin imo Josephum Uffreduccium ejusdem Fundatoris Nepotem , & hæ- redem Primogenitum Census emisse non de mandato Pa- trui , sed ex se & cum propriis pecuniis , dum in illo- rum acquisitionum Instrumento dixit = *qui habita notitia , quod Abbas Galeottus Uffredutius disposuit , quod ab ipso Josepho uti hærede Primogenituræ dicti Abbatis erigerentur sex Beneficiati , intendens modò consulere voluntati ipsius , & piam ejusdem Abbatis mentem executioni mandare , Censem emit pro Dote , & Dotis nomine , & substantione dd. sex Beneficiatorum fundandorum .*

Videtur igitur , Fundatorem suos hæredes Primogenitos gravare voluisse annuo legato , seu annuo redditu scuto- rum quadraginta pro qualibet Beneficiato , assignationem verò Censum factam ab hærede fuisse pro facilitiori eo-

ramdem annuorum scutorum quadraginta solutione , per quam idem hæres immunis non redditur ab onere supplementi , quoties assignati Census vel in totum , vel in parte deficerent . Item allatam Testis depositionem ex pluribus nihil probare ; primò , quia unicam , secundò quia contrariam & menti , & Testamento Fundatoris , tertio denique ; quia illa probaret unice desiderium Fundatoris , quod Beneficiati reciperent emolumenta ex censualibus fructibus , non autem probat ejusdem Fundatoris præceptum , quod tot assignarentur Census pro omni ; & toto eo , quod Beneficiati possent a sua hæreditate prætendere .

Sententia verò A.C. Bulgarii nihil obstare videtur , simulque Philippus Uffredutius hæres , & Patronus sua exemptionis jura modo revocat in discrimen . Et reverà in individualibus terminis in Narnien . , cuius casus erat , quod Petrus Rapaccioulus geminas fundayerat Cappellanias in Ecclesia B. M. V. Terræ Collis Scipionis constituta Dote in anno redditu scutorum 75. , pro quibus Fundatoris hæres assignayerat tot Loca Montium Cameralia , & non vacabilia : Cum autem per istorum extractionem imminuti fuerint dicti redditus , hinc Cappellani postularunt onerum reductionem , quia contra Fundatoris hæredem agere non poterant tamquam munitum Sententia A. C. Gomez declarante ipsum haud teneri pro supplemento dotis dictarum Cappellaniarum in memorata summa scutorum 75. , eorumque precibus inter Summaria precum relatis die 15. Januarii 1721. Sacra Congregatio rescripsit = *leatum* , & hæredes teneri ad supplementum = repropo sitaque Causa in Congregatione diei 18. Maii 1737. sub dubio = *An sit standum* , vel recedendum à *Decisis* = cui in subsequenti Congregatione die 1. Iunii ejusdem anni responsum datum fuit = *in Decisis* , & *amplius* .

Similiter in Viterbien. diei 20. Septembri 1727. ad secundum Dubium ita conceptum = *An* , & pro qua summa sit faciendum *Investimentum* , seu assignamentum pro fundo , & Dote prædictæ Cappellaniæ = responsum fuit = teneri subministrare annua scuta quadraginta .

Quoad Rotalem Decisionem coram Aldrovando , super ea nihil est immorandum , quoniam inibi disputatum unice fuerat ad instantiam tunc existentium Beneficiatorum , utrum præcedentes Beneficiati tenerentur nec ne de- pro-

1. Martii 1777.

37

proprio rependere quod de eorum consensu distra-
ctum fuerat a Camerario Collegii Beneficiatorum ex Ca-
pitali Censum.

Quibus perpensis definiendum erit.

An sit locus reintegrationi Censum , seu potius reductionis
onerum in casu &c.

BURGEN. REDUCTIONIS . Alphonsus Bonifaz In-
cola Villæ de Cameno Diœcesis Burgenis in ejus ulti-
mo , cum quo de anno 1615. deceſſit , Testamento ſuper
omnibns ejus Bonis , quæ tunc erant annui redditus tri-
ginta trium millium Regalium de Vellon monetæ Hispa-
næ , Majoratum instituit pro Alphonſo ejus filio , iſtiusque
Descendentibus in perpetuum de Primogenito in Pri-
mogenitum , ut ſplendidè juxta eorum illuſtre conditio-
nem vivere poſſent , & ut Familiæ decus conservaretur ,
tandem ut Fratres natu minores a Primogenito Fratre
congrua alimēta commode reciperenr . Jufſit tamen , ut
in Parochiali Ecclesia dictæ Villæ de Cameno ab illius Be-
neficiatis diversis anni diebus quinque Anniversaria , ac
ſimiliter alia Miffa in quolibet ex diebus , in quibus San-
cta Mater Ecclesia Fidelium defunctorum peragit com-
memorationem , celebrarentur , & ad hunc effectum man-
davit ſubministrari Parochis , & Beneficiatis dictæ Ville
annua 506. Regalia de Vellon , necnon alia ſimilia Regal . 110.
inter Pauperes ejusdem Villæ diſtribuenda .

Mandavit insuper , fundari Monasterium Monialium Ordini-
nis S. Francisci , vel Carmelitarum , & ne de ſubſtantia
Majoratus quidquam vel minimum detraheretur , voluit ,
ut per annos viginti ex antedicti Majoratus redditibns
mille Ducata pro erigendo Monasterio quotannis affi-
gnarentur : Conſiderans autem caſu , quo Monasterium eri-
gi nequieret , tunc voluit , per Cappellanum quotidiam
Miffam celebrari in ſupradicta Ecclesia Ville de Cameno ,
Beneficiatos verò percipere ſolum debere præfata 110.
Regalia pro quinque Anniversariis ad rationem Regalium
viginti duorum pro quo libet Anniversario , jufſitque , Cap-
pel-

Seſſ.22. Decret.
de obſer . , & e-
vit. in celebra-
Miff. , & ſeſſ.25.
cap.4. de Refor.

pellano ; quem voluit amovibilem ad naturam Possessoris Majoratus, subministrari 830. Regalia de Vellon preter habitationem Domus cum Horto, eidemque nonnulla Terrarum petia assignari debere .

Defuncto Testatore , deveniri non potuit ad erectionem Monasterii , attenta maxima Capitalium ab ipso relicto. etorum imminutione . Onus idcirco habuit Alphonsus Bonifaz Testatoris filius annuatim subministrandi pro Cappellano , qui quotidianam Missam loco erigendi Monasterium celebraret , ac pro quinque Anniversariis annuam summam 4400. Regalium de Vellon .

Mortuo subinde Alphonso , in Majoratu successit Didacus Antonius Bonifaz illius filius , ac Testatoris Nepos , qui cum agnovisset impares redditus tum ad onera præfata ferenda , tum ad congruam sui , siveque Familiæ substitionem , hinc auctoritate Apostolica de anno 1686. mandatum fuit , quod ipse teneatur solummodo ad solutionem annuorum 1100. Regalium de Vellon pro dicto Cappellano , nec non aliorum Regalium 110. pro Fabrica Ecclesiæ ratione Ornamentorum , ac demuni aliorum similium Regal. 330. annuatim solvendorum Beneficiatis supradictæ Ecclesiæ pro Anniversariis , quæ summae in unam collectæ efformabant annua 1540. Regalia de Vellon .

Per obitum mox dicti Didaci Antonii Majoratus obvenit in Franciscum Xaverium Bonifaz Bernechea illius filium cum onere tum solutionis dictorum 1540. Regalium , tum impleimenti aliorum onerum , nimirum traditionis decem Fanegarum Tritici facienda Collegiatæ Ecclesiæ Villæ de Bribiesca , nec non septem Modiorum Tritici cum 45. Regalibus , quæ perpetuò solvuntur Ecclesiis unitis Villæ de Salinas de Ahana , tum etiam congruae manutentionis propriæ Familiæ constitutæ ex Filio , Sorore , septemque Nepotibus . Pro his omnibus satisfaciendis oneribus cum idem Franciscus Xaverius expertus fuerit , impares esse hodiernos Majoratus redditus , qui , superventa præsertim notabili reductione fructuum Censuum , pluribusque superventis infortuniis , vix ascendunt ad annuam summam 550. Regalium de Vellon , quæ 6160. Ducat. auri de Camera constituunt , hinc præfatus Franciscus Xaverius process porrexit huic Sacrae Congregationi , ut abolito onere quinque Anniversariorum , illud Missæ quotidianæ juxta præsentem reddituum statum reducere dignaretur .

Archiepiscopus pro Informatione , & voto requisitus re-

tu-

tulit, annuos Majoratus redditus, facto calculo per decennium, demptisque oneribus, ascendere ad annum summani 2390 $\frac{1}{2}$ Regalium de Vellon, eosque non sufficere pro decenti manutentione Oratoris, ejusque Familiae, quæ ex principalibus est illius Regionis, ideoque mereri reductionis gratiam, quam postulat.

Franciscus Xaverius innititur voluntati Testatoris Majoratum instituentis pro splendore, & conservatione suorum Descendentium, ex quo concludit, Testatorem ante piam Causam dilexisse conservationem suæ Agnationis cum splendore Familiae. Quamobrem in hoc Causarum conflitu, nimur alendæ Familiae, & piorum operum adimplementi tuetur, illam ista favorabiliorem esse. Causa enim filiorum, licet hi agant ultra legitimam sibi debitam, præfertur Causæ piæ, quia regulariter filiorum favor est potior causa Religionis, & Ecclesiae, Bartol., & alii in L. Papinianus §. Imperator ff. de Inoffic. Testam., Alexa. conf. 43. num. 21., Soccin. jun. conf. penult. n. 76. lib. 2., Joann. Maria Novar. tract. de incert., & mal. oblat. privileg. 6. num. 1. & 5. post Tiraquel. de Privil. Caus. piar.

Attamen animadvertedum potissimum occurrit, Bona Majoratus esse generaliter pro legatis oneribus subjecta: Quare quoad usque Bona existunt hypothecata, permanere ad oneris implementum ad firmata per Rot. cor. Falconer. de Reb. credit. decif. 7. n. 2. Cum non sit locus Missarum reductioni, quando hæreditas universa gravata reperitur, veluti pluries post Rotam resolvit hęc Sacra Congregatio, & in specie in Romana Reductionis Oneris Missarum 18. Aprilis 1753., ubi allegata fuerunt alia consimilia Decreta. Idque securius retinendum est, quoties, prout in subjecto casu, pro Missarum celebratione non certus Fundus fuit assignatus, sed hæredes ad certæ summæ solutionem gravati fuerunt, ut videre est in Romana Reductionis oneris Missarum 22. Martii 1723., & in alia simili 28. Februarii 1733.

Accedit insuper, non constare, quod Orator, sive ejus Pater, sive ejus Avus ullum Inventarium de Bonis hæreditariis pii Testatoris vel legitimum, vel juxta Regionis morem confecerit, quo casu teneretur ipse de proprio subire onera Majoratui adjecta, quamvis redditus ejusdem Majoratus ad ea ferenda non reperiantur idonei ex traditis peregrin. de Fideicom. art. 4. num. 5., Card. de Luc.

1. Martii 1777.

Luc. eodem tract. disc. 167., Joann. Bapt. de Thor. privileg. 203. apud Tiraquel. de Privileg. Caus. piar., & Rot. cor. Lancett. decif. 208. num. 12.

Cæterum si redditus Majoratus, congruis demptis alimen-
tis, quæ subministrari mandavit ipse Testator suis met
ipsis Descendentibus, ob illorum passam diminutionem
citra culpam ejusdem Majoratus Possessoris, non suffi-
cient ad Missarum onera ferenda, locum esse illorum re-
ductioni saepe decrevit hæc Sacra Congregatio, & præ-
sertim in Vigilien. Decanatus ad II. Dubium die 23. Ju-
lii 1729., in Tudertina Reduētionis onerum 3. Februarii
superioris anni 1776., & in Papien. Reductionis Mis-
sorum 2. Martii ejusdem anni.

Jura circumferuntur ab Oratore. Dubium est.
An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

*Die Sabbathi 15. Martii 1777. in Palatio
Apostolico Vaticano erit Sacra Con-
gregatio Concilii, in qua, præter alia,
proponentur infra scripta Dubia juxta
morem ejusdem Sacrae Congregationis
de jure resolvenda.*

Resumpto Folio præteritæ Congregationis habitæ
die 1. currentis Mensis, dignabuntur EE. VV. tres
sequentes Causas, quæ ibi descriptæ fuerunt, definire.

CAPUTAQUEN. cuius est unum Caput. Sess. 25. cap. 4.
An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in de Reform.
casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem :

FANFN. REDUCTIONIS ONERUM, in qua quæ-
ritur. Sess. 25. cap. 5.
An fit locus reintegrationi Censum, seu potius reductioni
onerum in casu &c. de Reform.

Dilata ad primam :

BURGEN. REDUCTIONIS, cuius Dubium est. Sess. 22. Decret.
An, & quomodo fit locus reductioni in casu &c. de Observ., &
evit. in celebrat.
Miff., & Sess. 25
cap. 4. de Refor.

Negative, & amplius.

ROMANA CAPPELLANIARUM. Amplum hujus
perantiquæ Causæ specimen habetur in Folio Con-
gregationis diei 10. Februarii 1770., in qua proposito
Dubio = An, & quomodo fit providendum pro summis
deficientibus tam præteritis, quam imposteriorum decurren-
dis ad formam Resolutionis diei 17. Julii 1700. in ca-
su &c. = responsum fuit = Dilata, & firmetur Status in-
Tom. XLVI.

tegræ hæreditatis juxta mentem = , quæ fuit subinde declarata = ut post firmationem Status , & confectionem Peritiæ reproponatur Causa super congruis Dubiis .

Vi hujus Resolutionis electo Perito Curiali cum facultate etiam assumendi Peritum Ratiocinatorem , quem reapse elegit , suam edidit relationem , qua retulit ea Loca Montium hæreditaria Alexandri Valtrini , quæ cl. mem. Cardinalis Barbarini per Transactionem subinde confirmatam à fa. mem. Urbano VIII. tradidit Archiconfraternitati SSmæ Annunciationis Urbis pro diversorum onerum implemento , item quæ consignavit Cappellanis Valtrinisi , ut iisdem Locis Montium implerent onus Missarum , & servitii Chori per d. Card. Barberinum , non autem per Testatorem eisdem impositi ; rursus quæ assignavit absque ullo onere Domui professæ nunc extinctæ Societatis Jesus ejusdem Alexandri Testatoris hæredi , & quæ demum cessit Legatariis ; Retulit insuper , Patrimonium activum sæpedicti Alexandri tempore ejus obitus suis scutorum 58334. 07. , pariterque retulit partitas , quæ controvertuntur à Cappellanis in creditum Archiconfraternitatis , sive in diminutionem reddituum modernorum Locorum Montium ab illis tunc eidem Archiconfraternitati cessis attenta eorum extractione provenientium , & tandem suam clausit relationem his verbis , quæ leguntur pag. 48. suæ Peritiæ = *Non hò potuto fissare , e stabilire il preciso stato dell'intiera Eredità Valtrini al tempo della morte del pio Testatore ; e molto meno lo stato presente , dovendo sì l'uno , che l'altro crescere , o diminuire a proporzione delle partite , che si giudichiaranno doverfi aminettere , o rigettare .*

Hoc autem non obstante , sustinent Cappellani Valtrini , nonnullas partitas , quas controversas esse Peritus retulit , deleri debere à statu passivo exhibito ab Archiconfraternitate , iisque deletis , ostendunt , redditus destinatos pro augumento Dotum , quas annuatim confert Archiconfraternitas , superare onera per ipsam implenda , ita ut hic reddituum excessus cedere debeat in solutionem illius , quod ipsis deficit usque ad summam annuumrum scutorum 500. eisdem Cappellanis à Testatore relictorum .

Urget è contra Archiconfraternitas , controversas partitas non esse delendas è statu passivo , quippe partita scutorum 22. 40. , quæ impenduntur in emendis vestibus vulgo Roversi , necessaria sit , ex quo Archiconfraternitas juxta ejus Statuta , morem , antiquissimamque con-

consuetudinem hujusmodi Vestes tradere Puellis solitariis est una cum dote, idque non obstante voluntate Testatoris mandantis, Puellas dotatas incedere debere propriis indumentis, quandoquidem id voluit Testator, quoties dotatio fieret à Domo Professa, & in die sui Anniversarii celebrandi in Ecclesia tumulante, non autem si expleretur dotatio ab Archiconfraternitate, diversisque die, & Ecclesia, in qua ejus Cadaver non fuerit tumulatum. Similiter quoad partitam annuorum scutorum quatuor pro Canone Domus hæreditariæ Testatoris, probat se illum actu solvere Societati S. Homoboni ejusdem Domus Dominæ directæ. Quo verò ad alteram partitam respicientem honoraria Ministrorum, nimirum Exactoris, Ratiocinatoris, aliorumque, contendit Archiconfraternitas, eam è statu passivo deleri non posse, quia Ministri necessarii sunt pro recta hujus hæreditatis administratione, eorumque honoraria minuere necessariò debeant redditus hæreditarios.

Ponderandum tamen est, quod deletis etiam hisce controversis partitis e statu passivo Archiconfraternitatis, adhuc factò calculo partitarum, quæ non impugnantur, àm in statu activo, quæ passivo, resultare videtur, eamdem Archiconfraternitatem anno quolibet plus impendere, quam exigere à Bonis hæreditariis Valtrini. Admittitur enim, Archiconfraternitatem ab omnibus Bonis hæreditariis, quæ ipsa possidet, non aliam quotannis exigere summam, quam scutorum 698. 33. $\frac{1}{2}$, hinc si ab hac summa demantur certæ partitæ, nimirum scuta 500. pro decem dotibus juxta voluntatem Testatoris ad rationem scutorum 50. pro qualibet, nec non scuta 166. 32., quæ eisdem Cappellanis Valtrinis solvuntur pro complemento eorum Legati, similiiter alia scuta 19. 12., quæ ex eadem causa rependuntur alteri Cappellano S. Bibianæ, pariterque aliæ geminæ partitæ, una scilicet scutor. 7.92. $\frac{1}{2}$ pro Anniversario, & altera scutorum 10. pro elemosyna panis, & vini pro Pauperibus à Testatore demandata, quæ partitæ in unam collectæ ascendunt ad annua scuta 703. 36. $\frac{1}{2}$, iisque admissis e conspectu reddituum annuorum scutorum 698. 33. $\frac{1}{2}$, patet Archiconfraternitatem quolibet anno solvere scuta quinque, & obulos tres ultra redditus ab ipsa perceptos, idcirco nihil superest Archiconfraternitati ex redditibus hæreditariis Valtrini, quod ipsa Cappellanis rependere possit.

Verumtamen tota quæstio residere videtur in alia partita Locorum Montium octo supra viginti cum centesimis 46.

annui redditus scutorum 83. 96. $\frac{1}{2}$, quæ Cappellani contendunt esse adscribenda in creditum, & in augmentum Valtrinæ hæreditatis, idque negat Archiconfraternitas. Hic quoque animadvertisendum est, Sortem Locorum Montium provenire ab hæreditariorum Locomorum Montium fructibus in Dotem Puellarum jam erogatis, & in aliis Locis Montium, quæ stant investita pro eaurumdem Puellarum promissa dote, ne illa in Æde Sacra otiosi permanerent; controversos verò redditus scutorum 83. 96. $\frac{1}{2}$ non esse productos ex Capitali hæreditario, sed esse fructus ex fructibus Locorum Montium hæreditariorum, qui tamquam decursi post divisum Patrimonium, agnitarumque portionem suam à quolibet Legatario conferri non possunt in augmentum Assis Valtrinæ hæreditatis; nam illi dumtaxat, qui decursi fuerint vel usque ad obitum Defuncti, vel currente tempore delibrandi, vel nondum adita ab hærede hæreditate, Patrimonium augeant, & in Assis cedant, ut est in Leg. Item veniunt §. Item non solum ff. de petit. hæred.. Leg. fin. §. Et si prefatam Cod. de Jur. deliber., & respondit Sac. Congregatio in Asten. Cappellaniae 28. Augusti 1751. ad II. Dubium.

Cæterum Recadentiae, si quæ sint, vel Archiconfraternitas iterum Puellis distribuit, vel non. Si primum; Cappellani nullam actionem exercere possent super dictis Locis Montium, quæ Puellarum sunt, subsuntque periculo eorum faciendæ resignationis pro solvendis Dotibus iterato collatis. Si alterum, Cappellani pariter nullum super illis jus haberent; nam fructus Capitalium assignatorum pro celebratione Missarum, pro dotandis Puellis, pro Cappellanis, vel pro Ecclesiis, aliisque Locis piis erigendis, si non fuerint erogati in causas prædictas, non accrescunt Capitalibus, nec cedunt in beneficium piorum operum, quorum neglectum fuit adimplementum, sed integraliter spectare deberent ad Rev. Fabricam, juxta compendium illius privilegiorum apud Vespignan. fol. 31. fol. 35., & 36.

Quibus sicstantibus, propugnat Archiconfraternitas, Cappellanos, si quod habent creditum adversus Valtrinam hæreditatem, esse compellendos, ut prosequantur Bona hæreditaria Alexandri Valtrini, quæ in illorum partitione sine ullo prorsus onere fuit asséquuta Domus Professa Testatoris hæres in summa valoris scutorum 7159., prætermisssis illis, quæ habuit Archiconfraternitas omnino nunc imparia ad onera ferenda.

Ast Sacra Congregatio , quoties hæc Causa proposita fuit, urgentibus Cappellaniis Valtrinis , totiès ad eorum favorem condemnatam voluit Domum Professam , & Archiconfraternitatem proportionabiliter , ut videre est sub die 9. Septembris 1684 . in qua proposito Dubio = An Domus Professa , & Archiconfraternitas teneatur solvere Cappellaniis Valtrinis annuam præstationem scutorum 500. non obstante assignatione Locorum Montium = respondit = Affirmative juxta modum in alia Congregatione exprimendum = ut in libr. Decr. 34. pag. 305. quemadmodum in Congregatione diei 17. Martii 1685. exprimendo modum decrevit = Teneri proportionabiliter = ut in lib. 35. Decr. pag. 129.

Rursus repropo sita Causa sub geminis Dubiis in Congregatione diei 26. Aprilis 1687. = I. An Damus Professa , & Archiconfraternitas teneatur in futurum solvere Cappellaniis Valtrinis annuam præstationem scutorum 500. non obstante assignatione Locorum Montium = II. An teneantur pro tempore præterito pro nunc à die interpellationis sine præjudicio decur sorum præcedenter = responsum fuit = Ad I. In Decisis = Ad II. à die interpellationis factæ sub die 1. Januarii 1683. sine præjudicio decur sorum antecedenter = ut in lib. 37. Decret. pag. 250., à qua resolutione reclamante dumtaxat Domo Professa , Sacra Congregatio sub die 10. Januarii 1688. Dubio per eam proposito = An Domus Professa teneatur de proprio , & per consequens fructus dictorum Locorum Montium sequestrati Cappellaniis prædictis sint consignandi in casu &c. = respondit = Affirmative , & amplius = ut in lib. 38. Decret. fol. 11.

Prout etiam die 15. Septembris 1703. geminis propositis Dubiis , I. An sit standum vel recedendum à decisio n in casu &c. , & quatenus standum II. à quo debeatur supplementum in casu &c. = responsum à Sacra Congregatione fuit = Ad I. In decisio n , nempe , deberi supplementum Cappellaniis Valtrinis , & amplius = Ad II. Omnes teneri proportionabiliter = ut in lib. 53. Decret. pag. 410.

Et quamvis clar. mem. Card. Panciaticus tunc hujus Sacrae Congregationis Praefectus decreverit, Mandatum à Cappellaniis expeditum exequendum esse pro supplemento integræ deficiens summæ non amplius proportionabiliter , ut constantissimè definiverat hæc Sacra Congregatio , sed dumtaxat contra Bona hæreditaria dicti Valtrini possessa per Archiconfraternitatem , attamen adversus hoc Decretum exhibita Commissione in Signatura Gratiæ habita die 9. Junii 1705. , in qua suam etiam exhibuerat Domus Professa contra Transactionem cum Bonorum Valtrini

partitione peractam à supradicto Card. Barberino de anno 1635., rescriptum fuit = *Nihil quoad utramque Commissionem, & Archiconfraternitas utatur jure suo coram Sacra Congregatione Concilii, non retardata solutione Cappellaniis:*

Hujus virtute Rescripti Archiconfraternitas sua jura deducit, postulatque, eam esse absolvendam à novo supplemento, quod modò petitur à Cappellaniis, à quibus, & ab Archiconfraternitate Libelli circumferuntur. Dignabuntur itaque EE. VV., resumpto folio Congregationis diei 10. Febrariorum 1770., gemina Dubia, quæ congrua reputata fuerunt, sapientissimè de more definire.

- I. *An constet de deficiencia Effectuum destinatorum pro augmento Dotium in casu &c. = & quatenus affirmative.*
- II. *An, & quomodo, & contra quos sit providendum pro summis deficienibus tam præteritis, quam imposterum decurrentis in casu &c.*

Iterum proponatur.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM : Cæsar Valentinus Civis originarius Arcis Antiquæ Romæ degens, ac inter Advocatos Romanæ Curie emeritissime cooptatus anno 1614. suum ultimum condidit Testamentum, quo Communitatì, & Prioribus Arcis Antiquæ jure Legati reliquit gemina Urbana Prædia, nimirum Domum, quam inhabitabat, sitam in Regione S. Euftachii, & Fænile in Regione Transyberim existens, ea tamen adjecta lege, ut iidem Piores quotannis solverent scuta centum Juveni de sua Agnatione Romæ Studiis operam daturo : Voluit insuper, quod pensiones reliquæ tam ex Domo, quam ex Fænili percipiendæ multiplicarentur usque ad summam scutorum mille pro dotandis filiabus alterius Cæsaris Valentini Filii Joannis Matthæi, cui idem Testator Prudentiam suam ex Lucretia Sorore neptem in Matrimonium tradiderat : Itemque jussit, ut ex dictis pensionibus annua scuta centum assignarentur Ludimagistro Grammaticæ in eadem Terra Arcis Antiquæ conducento, & quatenus pensiones etiam supereffent, voluit, ut cum illis dotarentur aliæ dicti Cæsaris filiæ, prout de prima illius dotanda filia præscriptum fuit.

In reliquis autem suis Bonis hæredem universalem insituit Archiconfraternitatem Annunciationis Urbis cum onere duodecim celebrandi Sacra quolibet Anno, & unum Anniversarium in perpetuum, præcepitque, ut residuales totius suæ hæreditatis redditus erogari deberent = in collocandis in Matrimonium singulis annis in perpetuum, ut supra, tot honestis Puellis in die festo S. Valentini Martyris, qui-celebratur de Mense Februarii, prout ab ipsa Ill. Societate fieri consuevit in quolibet Festo Sanctissimæ Annun- ciatæ cuiuslibet anni secundum ejus Institutionis Decreta, & Statuta, ad quos ascendent dd. reliqui introitus dictæ suæ hæreditatis cum dote ab ipsa Ill. Societate aliis dari solita, illas addendo numero aliarum.

Super hisce dotalibus subsidiis, quæ ex redditibus Bonorum hæreditariorum Advocati Cæsaris Valentini juxta-siam voluntatem ab Archiconfraternitate illius hærede Puellis conferuntur, authumant Margarita, & Rosa Sorores Nardi Aloysii filiæ, se ipsas tamquam affinitate cum Testatore Valentini conjunctas præferendas esse Puellis incertis in subsidiorum dotalium assequutione. Preces ob id porrexerunt *SACRATISSIMO NOSTRO PRINCIPI*, postulantes, ut ipsis tot assignarentur sub-sidia dotalia usque ad summam scutorum 500. pro qualibet intra terminum quatuor Annorum ad rationem an-nuorum scutorum 250.

Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, eædem Sorores Nardi modo renovant earum instantiam, quam exposuerunt Summo Pontifici. Sustinent enim, ipsas singulis pollere qualitatibus Romanarum scilicet, pauperum, & ex sanguine Testatoris, quæ ad assequendas Dotes prælativè ad Puellas incertas necessariæ sunt, eisque favere tum *præsumptam*, tum *expressam* Testatoris voluntatem, cum *præsumibile* non sit, Defunctum, qui extranearum Puerarum indi-gentiis per gratuitas largitiones occurrere studuerit, propriis Consanguineis opportunam subventionem ne-gavisse, ut considerat Mantic. de Conject. ult. volunt. lib.8. tit. 5. num.16., & seq., Rot. decif.98. num.4. coram Duran., & in Perusina subisdii Dotalis 2. Maii 1704. §. Inquam coram clar. mem. Card. Scotto.

Expressam verò Testatoris voluntatem elicere conantur, ex quo ille proclivem se præbuit in providendis de certo annuali stipendio Masculis, ac in dotandis certa præscripta summa Fæminis de sua Agnatione, suaque Familiâ, inde inferendo, Testatorem eamdem affectionem, quam

quam ostendit erga suos de Famina sibi cognitos , erga quoque remotores habuisse , ut istae fere ad extremam paupertatem redactæ præferantur Extraneis ad tradita per Rot. coram Coccin. decis. 1815. num. 12., coram Emerix. decis. 806. num. 4. & seq., in recen. decis. 135. num. 7. part. 13., & decis. 26. num. 7. part. 16. , & in hanc interpretationem ajunt ivisse Sacram hanc Congregationem, quæ, instantibus Fæminis à Lucretia Valentini Testatoris germana Sorore descendantibus , eas semper dotari decrevit ex subsidiis dotalibus ab Archiconfraternitate conferendis , ut habetur ex folio Causæ Romana , seu Sabinen. subfidiorum Dotalium distributo in Congregatione diei 27. Martii 1762. , & diei 20. Decembris 1766.

E contra verò ponderandum occurrit , voluntatem Testatoris esse religiosissimè observandam Can. ult. 13. quæst. 2., Clement. quia contingit 2. de Relig. Dom., & respondit Sacra Congregatio in Romana , seu Portuen. Commutationis Voluntatis 20. Decembris 1732. , & id, quod ipse non expressit , tamquam ab eo volitum præsumi non posse ad regulam , de qua Rota in Romana Successionis super primo Dubio 23. Januarii 1758. §. 5. coram Illusterrimo Herreros . Ponderandum itidem est , Testatorem nullum verbum in dispositione conferendarum Dotium pro pauperibus Puellis incertis expressisse , quod prælationem suarum Cansanguinearum , Affinium , Proximiorum , aut Remotiorum , vel à longè significet : Prædilectio verò , qua Testator Masculos suæ Agnitionis de alimentis , sive de annua præstatione , Fæminas verò de certa dote providit , ut suum fortiretur effectum litteraliter præscripsisse , quod præstaretur ex pensionibus Prædiorum Urbanorum , quæ Prioribus Arcis Antiquæ reliquerat , non autem super redditibus residui suæ hæreditatis , quos in integrum erogari jussit in Dotationem incertarum Puellarum .

Quinimo cum Testator ipse dotaverit supradictam Prudentiam Silvestri ejus ex Sorore neptem , aliasque Fæminas sibi proximiores , sibique cognitas , id egisse declaravit in suo Testamento non ex affectione , sed unice dotem solviſſe = ex pietate , & charitate Prudentie Uxori Cœſaris Valentini quondam Joannis Matthæi de Terra Arcis Antiquæ , & Tiburtiæ Uxori quondam Cyriaci Oddi ejusdem Terræ , nec non Concordiæ Uxori Hieronymi Jacobelli de Terra Vacunæ Sabinensis Diœcefis , cui assignavit dotem scutorum bismille .

Præterea constans est hujus Sacrae Congregationis distinctionis . Aut enim Testator mandavit , quod in dotandis Puel-

Puellis præferri deberent ejus Consanguineæ, vel Affines, si adessent, adjecta dictione *semper*, vel *cuiusvis gradus*, vel *in perpetuum*, & similibus, tunc Consanguineæ, sive sint in decimo, sive in vigesimo, trigesimo, & ulteriori gradu, Puellis incertis indispensabili-
tèr præferendæ sunt Cephal. conf. 137. num. 38., & seq., Peregrin. de Fideic. art. 30. num. 4., Mantic. de Conject. lib. 8. tit. 12. num. 46., & seq., Fusar. de substit. quæst. 381. n. 7., & in his terminis procedit resolutio hujus Sacrae Congregationis in Firmana subsidioram Dotalium, cujus erant sequentia Testamenti verba = *E caso, che trà dette Zitelle concorressero mie Consanguinee, o Affini in qualisvoglia grado tanto della detta mia Patria, quanto del Territorio di Camerino, o qualisvoglia altro luogo, quelle debbano aver la Dote senza effer imbuffolate* = ideoque in Congregatione diei 9. Septembris 1730. propo-
sito dubio = *An, & usque ad quem gradum competat prælatio Consanguineis, & Affinibus Testatoris ad sub- sidia dotalia, de quibus agitur* = responsum fuit = *Com- petere prælationem Consanguineis, & Affinibus Testatoris in quocumque gradu conjunctis.*

Aut Testator simpliciter præcepit, quod ejus Consanguineæ, vel Proxiiores in dotatione præferantur, & tunc illæ tamquam expresse vocatae, & ex debito Iustitiae venientes admittuntur usque ad decimum gradum juxta regulas Juris Civilis computandum, & non ultra ad *Text. in §. final. Instit. de success., Tiraquel. de Retracf. Lignag. §. 1. gloss. 9. num. 13. & seq., Mantic. cit. tit. 12. num. 46., & 47. De Marin. resolut. 131. num. 9. lib. 1. Rot. dec. 907. num. 14. coram Molin.*; & huic hypothesi præsertim con-
venit Resolutio Sacrae Congregationis in Camerinen. Subsidiorum Dotalium proposita 18. Julii 1733., & resolu-
ta die 8. sequentis Mensis Augusti; Ast subsidiorum Dot-
alium cumulum pro Consanguinea Testatoris quamvis expresse vocata negavit eadem Sacra Congregatio, ut
videre est in Romana Subsidii Dotalis proposita die 16. Martii 1720., & resoluta die 13. Aprilis ejusdem anni, in Romana subsidiorum Dotalium proposita 1. Decem-
bris 1736., & resoluta die 15. ejusdem, in altera Ro-
mana Subsidiorum Dotalium 17. Januarii 1756., & in Pi-
storien. Subsidiorum 23. Septembris 1758.

Ac demum aut Consanguineæ, nulla per Testatorem eis da-
ta prælatione, subsidia dotalia postulant intuitu natu-
ralis charitatis, ac propter præsumptam Testatoris af-
fectionem erga suos Consanguineos, tunc naturalis Cha-
ritas, & hæc præsumpta affectio non excedit quartum

gradum ipso jure civili computandum ex traditis per Rot. decis. 898. num. 3. coram Emerix jun. , in Romana , seu Januen. Legati 5. Maii 1698 §. Similique coram clar. mem. Card. della Tremoille , quemadmodum in hoc casu Sacra Congregatio postulatain prælationem denegavit Confanguineis ultra quartum gradum cum Testatore conjunctis , ut contra Consanguineas in octavo gradu definitum fuit in Ferrarien. Subfidiorum Dotalium proposita die 14. Decembris 1765. , & resoluta die 11. Januarii 1766. edito responso Negative , & amplius = & de Consanguineis in quinto gradu in Perusina Subfidiorum Dotalium proposita die 30. Augusti 1766. , & resoluta die 20. Septembris ejusdem anni , in qua proposito Dubio = An , & ad quot annos assignanda sit Margaritæ Sonciæ filiae Annae Rastellæ Dos , de qua agitur = responsum fuit = Negative .

Oratrices octavo gradu per quadruplex medium Fæminarum ex transverso distant a Testatore . Contra eas militare videtur identifica resolutio edita ab hac Sacra Congregatione contra Sorores Duranti in decimo gradu cum eodem Advocato Cæsare Valentini conjunctas , & Subfidiorum dotalium cumulum prætendentes , ad quarum instantiam proposita Causa Romana , seu Sabinen. Subfidiorum Dotalium in Congregatione diei 20. Decembris 1776. sub Dubio = An , & in qua summa sint constitutæ Dotes in Bonis hæreditariis quondam Cæsaris Valentini in casu &c. = responsum fuit sub die 14. Februarii 1767. = Negative in omnibus = Jura ab utraque Parte circumferuntur . Dubium est.

An , & in qua summa sit locus præstationi Subfidiorum Dotalium in casu &c.

Non proposita cum sequentibus .

Sess. 24. cap. 3. de Reform.

CAMERINEN. PROCURATIONIS . Cæteras inter Eclesias, quæ in Civitate , & Diæcesi Camerinensi fundatae reperiuntur in Solo Lateranensi , ea est sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis ab Angelo Annunciatæ in Oppido Caldarolæ sita , quæ pluribus ab hinc annis possidetur a Confraternitate Sodalium Laicorum , cui Lateranense Capitulum eam concessit sub annuo perpetuo Censu unius libræ Pipéris . Detrectantibus autem Confratribus Procurationem , sive in Victualibus , sive in

15. Martii 1777.

51

in pecunia occasione Visitationis Vicario Lateranensi præstare, hinc Capitulum S. Joannis in Laterano preces porrexit huic Sacræ Congregationi, ut Sodalitium ad Procurationis solutionem compelleret.

Preces alegatae fuerunt Eminentissimo Domino Archipresbytero Lateranensi, ut super illis Sacram hanc Congregationem redderet instructam, suumque Votum aperiret. Is rationum momenta, quæ a Partibus accepit, in sua retulit Informatione, eaque sapientissimo EE. VV. judicio subjecit.

Non enim impugnatur, Capitulo Lateranensi super omnibus Ecclesiis, Locisque piis in suo Solo fundatis competere jurisdictionem quasi Episcopalem, quam ei tribuerunt Pontificiae Constitutiones Bonifacii IX., Sixti IV., & Sixti V. . Tota igitur versatur quæstio super traditione Procurationis, cujus solutionem sive in Virtualibus, sive in certa taxata pecunia Visitatoribus esse præstandam statuit Tridentina Synodus Sess. 24. cap.3. de Reform. = Sit tamen in optione eorum, qui visitantur, si malint solvere id, quod erat ab ipso antea solvi, certa pecunia taxata, consuetum, an verò prædicta Virtualia subministrare = , & quidem quacunque consuetudine in contrarium non obstante, ut millies definivit hæc Sacra Congregatio in Signina Procurationis 2. Augusti 1670. ut in lib. Decret. pag. 392. in Civitatis Castelli 28. Novembris 1673. in Civitatis Castellane Procurationis 9. Januarii 1734. in Senogallien. Procurationis 11. Januarii 1766. & in Auximana Procurationis 15. Martii 1772.

Hanc autem præstationem Confratres non deberi contendunt ex dupli fundamento; primo scilicet, quia ipsi Procurationem solvunt Episcopo Camerinensi, seu ejus Vicario Visitanti, ideoque non eam esse iterandam, neque Confraternitatem dupli gravari posse onere Procurationis, quæ ad meram tribuitur necessitatem, sustinent ex Fagnan. in Cap. Venerabili de Censib. num. 14. maximè Confraternitate præstante Lateranensi Capitulo annuam libram Piperis in causam Canonis, & directi domini recognitionem, non obstantibus adjectis in concessione verbis = *Volumus autem, ut Visitatores nostros cum illuc advenerint, benignè excipere, humaniterque tractare teneamini* = , quæ cum suapte natura simplicem urbanitatem, & liberalitatem importent, ad præcisam obligationem præstandi Procurationem traduci non possunt.

Tom. XLVI.

G. 2

Ex

Ex altero, quia Confraternitas pauper est, & modicos habet redditus, & tamquam pauper ad Procurationis præstationem haudquam tenetur, & ab ea Procuratio nec exigi potest, nec debet ad Text. in Cap. placuit 1. quæst. 2., Cap. cavendum 7. caus. 10. quæst. 3., cap. Statutum 11. §. Insuper de Rescript. in 6., & cap. Cum instantia 17. ibique Glossa verb. indebet prægravari de Censib., Barbos. de offic., & potest. Episc., part. 3. alleg. 73. num. 51., & seq., Pignattell. consult. Canon. 47. num. 11. tom. 1., prout etiam resolutum fuit ab hac Sacra Congregatione in Vasionen. Procurationis 30. Augusti 1766.

Hæc, & alia sunt in Libellis ab utraque Parte circumferendis, quibus perpensis, onus erit EE. VV. decernere.

An Vicario Lateranensi visitanti Ecclesiam S. Mariae Montis Terræ Caldaronæ debetur Procuratio in casu &c.

*Seff. 22, cap. 6.
de Reform.*

PRÆNESTINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Joannes Paulus Petruccini Prænestinus in ejus ultimo, quod anno 1676. condidit, Testamento super omnibus ejus Bonis Fideicommissum instituit, cuius vocationis beneficium contulit in Dominicum filium suum, istiusque Descendentes in infinitum, & subinde nominatim in cæteros ejus filios, eorumque respectivè Descendentes, quatenus verò Descendentia nominati deficeret, iisque in universum defectis, substituit Nepotes suos Figliacci ex Oppido Gallicani, nimirum primò Bernardinum, secundò Carolum Antonium, & Dominicum Figliacci Bernardini Fratres, eorum filios in infinitum, quibus etiam deficientibus, suam hæreditatem deferri jussit ad Ecclesiam Cathedram S. Agapiti Prænestinæ Civitatis cum onere tot ex illius fructibus erigendi Canoniciatus annui redditus scutorum centum pro quolibet de Jurepatronatus Familiae Petruccinæ, eaque amplius non existente, Familiae Terzoli, adjecto unicuique ex Canoniciis onere annua centum celebrandi Sacra in expiationem Animæ suæ, suorumque hæredum, & Successorum.

Voluit tamen idem Testator, quod si factus esset locus successioni favore alicujus ex Familia Figliacci, is, qui succederet, teneretur domicilium figere in Prænestina Civitate, nec non unum fundare Canonicatum annui reddi,

ditus scutorum centum in dicta Cathedrali Ecclesia cum
annuo onere celebrationis centum Missarum ,

Joannes Paulus Petruccini junior , qui fuit ultimus ex de-
scendentia Testatoris , decepsit anno 1753., cessis prius
suis juribus contra Fideicommissum Monasterio Infantis
Jesu ejus Civitatis Prænestis . Per illius obitum purifica-
ta fuit successio in Bonis fideicommissariis favore Josephi
Figliacci supradicti Bernardini Nepotis , quem inter , &
præfatum Monasterium gravissimæ subortæ sunt contro-
versiæ etiam in Sacro Rotæ Auditorio discussæ , & fa-
vore Monasterii definitæ , itaut As hæreditarius Testa-
toris , qui prius erat valoris scutorum 8000. , nunc per
succumbentiam in lite redactus est ad valorem dumta-
xat scutorum 1700. , cuius redditus satis non sunt pro
unico erigendo Canonicatu annuorum scutorum centum ,
ut Testator ipse præceperat .

Dum præfatæ vigebant judiciales controversiæ , supradic-
tus Joseph Figliacci Substitutus nominavit ad erendum
Canonicatum Clericum Mariam Carminati . Vèrum ne
Figliaccius nudum hæredis nomen haberet , supplex
adivit idem una cum nominato Canonico San. Menor.
Clementem XIV. , ut injungeretur dicto Canonico Car-
minati onus subministrandi quotannis scuta 20. sibi , ejus-
que filio , donec vixerint . Hujusmodi preces laudatus
Pontifex suo Rescripto diei 18. Septembris 1772. remis-
sit arbitrio cl.mem. Cardinalis Stoppani tunc temporis
Episcopi Prænestini , qui animadvertis tum ad onera ,
quibus gravabatur Præbenda , tum ad tenuitatem redi-
tuum Bonorum Petruccini , Oratorum votis minimè
annuendum putavit , idcirco erectio Canonicatus infecta
remansit , quoisque supervenit obitus præd. Carminati .

In hoc autem rerum statu serio considerantes Capitu-
lum , & Canonici præfatæ Cathedralis Ecclesiæ =
che un tal Canonicato non avrà la rendita mag-
giore di scudi 60. in circa per essere stati dai Creditori
assorbiti moltissimi Beni Ereditarii , come pure la Cate-
drale presentemente è provista di ventidue Canonicati , com-
presa anche la Dignità Arcidiaconale ; ed al contrario
non ha , che scarso numero di Beneficiati , non oltre pas-
sando questi il numero di sette , compresovi uno sospeso
ad tempus= hinc preces porrrexerunt SANCTISSIMO D.
NOSTRO feliciter Regnanti pro commutanda fundatio-
ne Canonicatus in illam Beneficiati residentialis , & Chor-
alis in dicta Cathedrali Ecclesia solitis cum honoribus ,
& oneribus , quibus fruuntur , & subiiciuntur alii Be-
neficiati .

Ad hanc Sacram Congregationem abiegitis precibus, auditus fuit Eminentissimus Episcopus, auditusque Joseph Figliacci Patronus. Hic petitæ commutationi assentitur, ea tamen lege, ut de Beneficio Provisus nedum Chori assistantiam, & Missas à Testatore præscriptas impletat, sed & Parocho in Cura Animarum præstet auxilium, & sibi, ac deinde ejus filio, eorum respective naturali durante vita, annua scuta viginti persolvat.

Eminentissimus Episcopus ea omnia, quæ supra dicta sunt, narravit, approbavitque, attenta tenuitate reddituum Patrimonii, ex quibus demptis expensis à Canonicis fieri solitis = *vix pro novo Canonico superercent annui fructus scutorum 29.*, quod sane miserabile nimium videtur stipendium pro continua Canonici residentia, & quotidiano Chori servitio.

Suamque aperuit animi sententiam, quod = *quod si petitæ Commutatio ex adductis causis rationabilis esse videtur, utilissimum, ac pene necessarium censendum est onus coadjuvandi Parochum. Cura namque Ecclesiæ Cathedralis penes Capitulum residet, & per unicum exercetur Canonicum, qui tam ob satis amplum Animarum numerum, tam ob difficilem Civitatis viarum circuitum, tam deneque ob Canonicatus exercitium Oves negligere suas, alii numque auxilium emendicare cogitur. Ne tamen novus Beneficiatus absque ulla mercede prædictum onus coadjuvandi in Cura Animarum ferre teneatur, adjiciendam sui favore censerem conditionem, quod à Parocho pro tempore, si coadjuvari velit, ipsi quarta incertoru pars subministretur, sicuti præsens Canonicus Parochus libenti animo subministrare spondet. Pariter consona videtur petitæ, & limitata præstatio favore Josephi, quem ut à Testatore prædilectum, humana non patitur ratio, omnino excludi à fructu hæreditatis.*

Regula juris est, Defunctorum voluntates non esse commutandas, nisi justa, rationabilis, & necessaria causa concurrat *seff. 22. cap. 6. de Refor.*. Causa siquidem justa non ea est, quæ aliquam rationem secum fert, sed quæ necessitatem suadet commutandæ voluntatis, ut ea esse videtur in præsentí casu, in quo redditus residualium Bonorum Joannis Pauli Petruccini Fundatoris impares sunt pro erigendo Canonicatu, pares vero pro erectione Beneficiati in eadem Cathedra Ecclesia. & cum eisdem oneribus Residentiæ, servitii Chori, centumque Missarum celebrationis, quibus ipse Fundator erectionem Canonicatus fieri mandaverat. Non ali-

ter enim id, quod petitur, importat, nisi permutatio-
nem nominis Canonicatus in Beneficiatum, in quem
permutaret idem Fundator, si cogitasset eventuram te-
nuitatem suorum reddituum imparium pro Canonicatus
erectione, quibus in terminis interpretatio potius dici-
tur, quam integra, & absoluta voluntatis mutatio *Pi-
ton. de controv. Patron. alleg. 50. num. 1.*, & *Pignattell.
consult. 148. n. 4 - tom. 4.*

Sacra Congregatio urgente necessitate, ante tamen exe-
cutionem voluntatis Testatoris, eam commutavit in.
aliud pium opus, quod proximum sit, congruatque vo-
luntati Defuncti, *ut in Romana Commutationis volunta-
tis 27. Februarii 1734., in Camerinen., & Fabrianen.
Commutationis voluntatis 10. Septembbris 1735., in Nul-
lius Terræ Pontiani Commutationis voluntatis 30. Ianua-
rii 1745., & in Interamnen. Commutationis voluntatis 8.
Maii 1756.*

Dignabuntur itaque EE. VV. rem perpendere simul, &
sequens definire Dubium.

*An, & quomodo consulendum sit SSmo pro commutatione
voluntatis Joannis Pauli Petruccini Senioris in casu &c.*

INTERAMNEN. Cleria Serfanti Fadulsi in supremis
testamentariis tabulis mandavit, ut domi, quam inhabi-
tabat in Civitate Interamnæ erigeretur Conservato-
rium trium Virginum, quæ tenerentur incumbere in-
structioni puellarum, assignavitque dictis Virginibus fru-
ctum Prædii existentis in territorio Interamnæ invoca-
bulo *Fiori*.

Ast Virgines, quæ Puellas instituendi munus assumerent,
inveniri non potuerunt, ideo bo. mem. R. P. D. Fa-
dulsi Episcopus Asculanus vigore etiam facultatum a su-
pradicte Cleria ejus Matre eidem tributarum erexit Cap-
pellaniam, & Cappellano amovibili ad nutum assigna-
vit d. Prædium loco fundi Cappellaniæ cum onere cele-
brandi, seu potius curandi, ut Missæ ad rationem elec-
mosinæ manualis partim celebrarentur a Religiosis stri-
ctoris observantie Conventus S. Mariæ dell'Oro, par-
tim a Cappuccinis, & partim in Cappella S. Antonii Pata-
vini Sac. Ædis Fratrum Minorum Conventualium S. Fran-
cisci dictæ Civitatis.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

Cappellano pariter jussit, ut ex fructibus dicti Prædii quotannis tribueret Sindico dictorum Fratrum strictioris observanti dimidium Rubri Frumenti ad rationem juliorum 12. pro qualibet quarta, collato anno sterili cum fertili, nec non duas Salmas musti ad rationem obulorum 90. pro qualibet, ut ita Religiosi tenerentur celebrare 42. Missas certis anni diebus iuxta eleemosinam manualem in Cappella familie Fadulfi existente in oppido in vocabulo *Volcorano seu pie del Monte*.

Jussit ulterius Cappellano ut Cappuccinis præter supradictam vini, & frumenti quantitatem quinque insuper ole Metretas traderet, ut isti in Cappella SS. mæ Conceptio-nis eorum Ecclesie alias 42. Missas celebrarent.

Ex reliquis vero Prædii fructibus mandavit, ut Cappellanus celebaret centum Missas in Cappellis SS. tam Antonii Abbatis, quam Patavini existentibus in Ecclesia Minorum Conventualium, ita tamen ut si, detractis utensilibus, fructus d. Prædii non sufficerent pro celebratione dictarum Missarum 100. ad rationem obulorum decem, tunc voluit quod solummodo celebraret eum numerum Missarum, qui, detractis ut supra utensilibus, dictis fructibus proportionabiliter par existeret; si vero ubiores essent fructus, voluit ut illis frueretur Cappellanus, pro cuius securitate prohibuit ne Prædium ullo unquam tempore alienaretur.

Anno 1705. Comes Julius Fadulfi Prædium debitum sine solemnitatibus alienavit favore fratrum Flori pretio scutorum 496., ideo Comes Antonius, & Canonicus Marcellus Fadulfi fuerunt judicialiter pulsati a Commissario R. F. S. Petri, deinde absoluti cum onere subrogandi novum Fundum, & deinceps adimplendi onus Missarum, subrogarunt Prædium haereditarium Clericæ Sersanti in vocabulo *piedelmonte* valoris scut. 500., fuitque assignatio comprobata a bo. mem. R.P. D. Maculani Episcopo Interamnæ. Vita functis Comite Antonio, & Canonicco Fadulfi, eorumque patrimonii æconomicæ administrationi præposito viro extraneo, non fuerunt celebratae Missæ, nec annuarum præstationum onera adimplita.

Haeredes Clericæ Sersanti contulerunt Cappellaniam Clerico Alceo Massarucci, qui in eo est, ut dimittat Cappellaniam quia [ut queritur] postquam fungeretur munere gestoris negotiorum alienorum, peregrina deinde, ac fere nulla mercede donaretur; nam satisfactis prædictis oneribus, parum, aut nihil superesset pro Cappellano, qui ulteri-

rius pro solutione irreperibilis pretii dicti frumenti ad rationem sc. 1. 20. pro qualibet quarta , teneretur illud de proprio solvere *anticipate*, & deinde expectare re-col'ectionem Olivarum , cum agatur de Oliveto , quæ re-collectio , ut fert solitum Civitatis , de triennio in trien-nium computatur .

In hoc rerum statu Cæcilia , Victoria, Anna Maria Fadulfi, & Dominicus Peculi Massarucci supplicant , & petunt facultatem, qua Cappellanus factus immunis ab onere di-torum Legatorum possit ubicumque pro suo arbitrio illum celebrare Missarum numerum , cui annui Prædii redditus proportionabiliter correspondeant, detractis expensis utensilium , & pro cultura Prædii necessariis .

Ordinarius de more auditus comprobat quæ referuntur ab oratoribus , & censet Eños PP. eorum precibus posse annuere; ait namque auditis Guardianis interesse habentibus , tum Fratrum Cappucinorum, quam strictioris ob-servantiæ, ambos præstare consensum, ut a Cappellano enuntiata Legata adimpleantur . = Duo oraticum respi-cit instantia, Missarum reductionem , & earumdem Legati translationem; circa primum Sacra Congregatio in Mediolanen. reductionis Missarum 9. Aprilis 1718. proposito Dubio an supposito, quod nullus inveniatur Sacerdos, qui ve-lit Missam quotidiana celebrare pro annua eleemosina li-brarum 300. a testatore præscripta , fit locus reductioni in casu &c. rescripsit affirmativè ; Circa alterum , Missarum translatio solet concedi, si testator suffragium animæ tan-tum respexit, ut innuitur in Auximana translationis Missarum 15. Februar. 1772. §. duæ potissimum .

Quod Testatrix præ oculis tantum habuerit animarum suf-fragium, patet ex eo, quod, non prædilecta ulla ex Ecclesiis designatis, mandavit che si faccino dire tante Messe parte nella Chiesa di S. Francesco nella Cappella della nostra Casa, parte alli PP. di S. Maria dell'Oro, e parte alli PP. Cappuc-cini per l'anima mia, ne avendone questa bisogno , si appli-cheranno per l'anime , che abbandonate da Suffragj si ri-troveranno nelle atrocissime fiamme del purgatorio .

Eminentissimi PP. dignentur sequens definiire

Dubium .

An d' quomodo fit consulendum SSiño pro commutatione vo-luntatis Testatricis in casu &c.

S. T. 22. Decr.
de Obser. , &
evitan. in cele-
br. Missar. , &
sej. 23. cap. 14.
de Reform.

58

15. Martii 1777.

URBEVETANA. Est in Diæcesi Urbevetana Castrum nuncupatum *S. Venantii*, cuius Populi spirituali servitio unus Parochus olim reperiebatur addictus, deficien-tibus penitus Cappellaniis, seu quibusvis alterius generis Beneficiis, quorum Rectores aut sacro pabulo eum re-creando, aut recitatione Missarum Parocco ipsi ferrent suppeditas. Pietatis ductu, ac Religionis Canonicus quon-dam Carolus Misericordi ex eodem Castro postrema suæ voluntatis dispositione cavit, ut sine Filiis Defuncto Pau-lo Antonio Fratre, quem ex Asse hæredem scripserat, ex quibusdam proprii Patrimonii Fundis perpetua merè Lai-calis Cappellania constitueretur in Ecclesia S. Liberatæ dicti Castrum cum onere seu per se, seu vero per alium quo-libet die Festo adorandum in illa Sacrificium offerendi; simulque vetuit huic oneri per Parochum satisficeri, nisi eademmet die alteram Missam in una ex Ecclesiis Castrum celebrari curaret. Patronatum vero activum, atque pas-sivum certis reliquit Familiis in Testamento designatis.

Mortuo absque prole Fundatoris hærede, factus est locus erectioni voluntæ Cappellaniæ, quæ anno 1752. auctori-tate Episcopi ordinaria peracta fuit. Primus eam obti-nuit Romualdus Hippoliti, cui per legitimam præsen-tationem modernus Rector successit Sacerdos Crispinus Buldrini. Sanè Parochus tantum in eo Castro Dominic Gregis vigilias custodit, & ad omnes sui munera partes rite obeundas, sive in audiendis Examologesibus, sive in Sacramentis administrandis, sive in Infirorum cura, cogitur de mane diebus DEO Sacris Missam facere: Po-pulus autem in unum ad Ecclesiam eadem hora convenire non potest. Matribus siquidem necesse est infantes rege-re; non nullis vero, prout Agricolis, Pastoribusque usuvenire solet, in custodia Boum, & Armentorum oc-cupari; aliis demum ad alia remanere negotia, dum Fa-miliæ reliqua pars ad audiendam Missam se confert. Un-de accidit sepius, quod multi Sacro non intersint, nisi præsens afferatur remedium.

Cui quidem malo mederi facile posset Sacerdos Buldrini Cappellaniæ, de qua diximus, Rector; qui tamen existi-mans, lege Fundationis attenta, liberum sibi esse quam-cumque horam magis benevisam eligere, sine respectu ad Populum, eoque non expectato, Missam recitare consuevit. De hoc doluerunt sibi Massarii illius Castrum, qui, porrecto supplici Libello Sacro huic Senatui usque ab an-no 1771., petierunt declarari, an Cappellanus præfatus congrua temporis spatia post Missam Parochiale obser-

va-

vare teneatur , ut Incolæ , qui illam audire nequeunt , ad secundam possint accedere .

Episcopus de Sententia tunc interrogatus putat Cappellanum propria libertate frui ex Pontificiū Juris dispositione statuentis *tum* quod Presbytero liberum sit quavis hora Canonica Missam peragere *Can. necesse* , & *Can. Nocte Sancta de Consecr. dist. 1.*, *tum* etiam quod nova onera , præter contenta in Literis Fundationum, Cappellani non debeant imponi , *Sac. Congregatio in Florentina 12. Martii 1718.* , & *Fagnau. in Cap. Conquerente de Cler. non resid. num. 17.* : Hæc militare in hodierna quæstione, dum Testator horas ad celebrandum non præfinivit . Quamvis autem Fundator in Parochum adjecerit prohibitionem, de qua meminimus, ex ea tamen erui posse credit , *vel* respxisse illum ad onus Missæ pro Populo diebus Festis Animarum Pastoribus inhærens, unde nequeat Parochus duplex præceptum adimplere ; *vel* ad suminum optasse , quod iisdem diebus successive , & alternativam Sacrum bis diceretur , non autem hora Populi indigentiis accommodata . Vèrum adesse insuper duo in Castro Sacerdotes, qui valeant succurrere , prout in Pastorali Visitatione Ipse providit , præscribendo diversas horas pro celebratione , quarum postrema alternativam ab omnibus, *neo* Parocho excepto , observanda est circa Meridiem . Ita arguit Urbevetanus Episcopus .

Idè prodidit die 14. Martii 1772. Rescriptum -- *Ponatur in Folio , citata Parte*-- . Quoniam verò Judiciale experimentum reformidavit Populus , hinc filuit res usque adhuc . At necessitate suadente, nunc preces renovant Mafarii , ut EE. PP. horam celebrationis Campanæ sonitu significandam , & Porochi judicio opportunam Buldrinio præstituant , cum alii duo Sacerdotes Castrum deseruerint , & solus ipse inveniatur ibi , sicuti Parochus testimonio proprio confirmat .

In quo conflictu , quid Sacræ Leges ferant , quæve Fundatoris placita fuerint , animadvertisendum se offert . Certe Ecclesia , quæ ab Apostolorum ævo generali lege statuit , ut Fideles omnes diebus Dominicis , aliisque Festis Missæ interessent , eadem ipsa sollicita maximè fuit , ut illius audiendæ omnimodis copia suppeteret . Hinc factum est , ut quamvis Romæ , & Alexandriæ unicum in singulis Titulis eodem die Sacrificium ageretur , ut animadvertisunt *Ballerin. in adnotat. ad Epis. 9. S. Leon. num. 5.* , nihilominus Diocorum Episcopum Alexandrinum S. Leo Pontifex per Apostolica scripta monuerit , Sacrum Con-

ventum ad subveniendum Populis esse iterandum: Ut autem in omnibus observantia nostra concordet, illud quoque volumus custodiri, ut cum solemnior quæque Festivitas conventum Populi numerosioris indixerit, & ea Fidelium multitudo convenerit, quam recipere Basilica simul una non posset, Sacrificij oblatio indubitanter iteretur: ne histrantum admissis ad hanc devotionem, qui primi advenerint, videantur hi, qui postmodum confluxerint, non recepti; cum plenum pietatis, atque rationis sit, ut quoties Basiliacam, in qua agitur, præsentia novæ Plebis impleverit, toties Sacrificium subsequens offeratur. Necesse est autem, ut quædam pars Populi sua devotione privetur, si unius tantum Missæ more servato, Sacrificium offerre non possint, nisi qui prima diei parte convenerint. Studiosè ergò dilectionem Tuam, & familiariter admonemus, ut quod nostræ consuetudini ex forma Paternæ traditionis insedit, Tua quoque cura non negligat, ut per omnia Nobis, & fide, & actibus congruamus = d. Epist. 9. edit. Ballerin. viden. adnotat. citat. tom. 2. Opper. pag. 1309. seqq. . Indè etiam Ecclesiastica Disciplina, atque præceptum de unius Sacrificii actione a quolibet Presbytero eadem die, excipit Parochum duabus prælatum Pleibus, qui tenetur duas, in unaquaque scilicet Parochia, Missas celebrare, ne alterutrius Ecclesiæ Populus die Festo Sacro audiendo excludatur, Ben. XIV. de Syn. Eccles. lib. 6. cap. 8. num. 2.

Sapientè equidein, ac salubriter talia instituta sunt, seduloque disposita, ut illius excellentissimæ charitatis, quam in sua Passione Christus monstravit, jugis apud Fideles memoria maneat; ut immaculatæ oblationis talutari præsentia recreentur; utque Sacerdos preces Populi Deo offerat, & pro eorum peccatis Deo aliqualiter satisfaciat, S. Tho. 3. par. qu. 22. artic. 1. in Corp.

Rectè igitur communior Theologorum sententia docet, Sacerdotem, qui nec Animarum Curam, neque Beneficium, neque stipendium obtineat, rem Divinam operari debere, cum necessitas id postulaverit, veluti si die Festo aliqua Parochia Sacrificio careret, eo quod pars Populi celebranti Parochio interfuerit, reliqua vero satisfacere præcepto nequeat, quia tantæ hominum multitudini Ecclesia satis non fuerit = ut ait S.M.Ben.XIV.Instit.Eccles.94.num.18.; quod potiori ratione affirmandum videtur de iervanda celebrationis hora Populo necessaria.

Sane uberrimo fructu carere ut plurimum Fideles debent, ni Divinæ adstant Oblationi, cuius quidem gratiæ ab omnibus pie, sancteque audientibus percipiendæ, eos pri-

privare sola libertatis , & quietis caussa nefas esse videtur Sacerdoti , qui monente Apostolo Philipp. 2. , non debet quæ sua sunt considerare , sed ea , quæ aliorum ; Sacerdotale namque postulat ministerium , ex S. Antonini sententia in Summ. par.3. tit.14. cap.7. , exhibere tempore suo Sacraenta sancta , & Orationum munimenta , unde dicitur *Sacra dans* .

Denique fuse tradit *Ceccoper. Lucubr. Canon. lib.3. tit. 12.* plurium Doctorum vestigia premens , teneri Sacerdotes quoscumque ad celebrandum obligatos , Missam incohare debitiss horis , atque temporibus aptis juxta ordinem Tabellæ , vel mandatum Sacristæ pro Populi commoditate , et si Cappellanias de Jurepatronatu Laicorum obtineant : & Episcopi partes esse in actu Visitationis providere , ut prima Missa summo mane , & dein cæteræ debito intervallo usque ad Meridiem , præsertim diebus Festis ad Populi solatium recitentur . Nec quicquam obstat Juris theorema , quod non possit Episcopus novum onus imponere Cappellaniis Jurispatronatus Laicorum , quia id intelligitur de majori Sacrorum numero , non autem de norma ordinate peragendi Missas in fundatione adjectas , quod onus nec novum est , cum ab ipso Jure sit impositum , & ei Fundatorem se voluisse conformare præsumitur . Imo nec Fundatoribus ipsis , quamvis mere Laicales ordinent Cappellanias , licere pactum apponere , quod Rectores temporibus , & horis sibi beneficiis liberè possint celebrare , quod in detrimentum vergeret servitii Ecclesiæ , & Cultus Divini . Hæc ille .

Ac revera laudabilitè S. Carolus Borromæus , aliique Episcopi Synodalibus Constitutionibus providerunt , ut in Ecclesiis , in quibus plures Missæ recitari solent , per distincta temporum intervalla ad Populi commoditatem dicantur a primo mane usque ad Meridiem , seu alias per congrua spatia , in Conc. Provinc. Mediolanen. 1. part. 2. Tit. quæ pertinent ad celebr. Missar. , Ravennaten. anni 1317. cap. 12. , Hispalen. anni 1512. cap.13. , Lucan. anni 1681. part. 2. cap.8. num. 16. , Fulginaten. Battifelli cap.20. §.6. Rationem reddit Brasch. Prompt. Synod. cap. 81. num. 26. , quia Presbyteri non unicè pro ipsorum utilitate promoveantur , sed etiam Ecclesiæ , & Populi .

Sacra Congregatio Episcop. , & Regul. in Januen. 18. Martii 1578. , quod refert idem Brasch. loc. cit. num.29. , respondit , Sacerdotes etiam , qui ex sola propria devotione , vel vigore Iurispatronatus celebrant , horis Ecclesiæ commodi Sacrum facere debere .

Observare autem præfiat, quod Episcopus ipse Urbevetanus in actu Visitationis jussit, ut Parochus, ac tres reliqui Sacerdotes, quot tunc erant in Castro S. Venantii moram trahentes, diebus de præcepto Festis diversa hora, & ultimus circa Meridiem Sacrum conficeret: Quumque Parocho, ob cauſas ſupra allatas, diluculò oporteat celebrare, videndum, an Sacerdos Buldrini ſolus præceptum de Miffa meridiana ſervare cogatur.

Vèrum nec Fundatoris voluntas prætereunda eft. Verba Testamenti hæc ſunt = *Vuole, e determina, che d' un suo Podere in vocabolo &c., come anche d' altro Tenimento in vocabolo &c., fi formi, e coſtituifca una Cappellania perpetua mera Laicale nella Chieſa di S. Liberata fuori del Castello di S. Venanzo, e che il Rettore di Eſſa ſia tenuto celebrare in detta Chieſa una Miffa in perpetuo in ogni giorno Festivo, e che detta Miffa non ſi poſſa ſoddisfare dal Curato pro tempore di detto Castello ogni qual volta, che queſto non faccia dire altra Miffa nello ſteſſo giorno, o nella Chieſa Parrocchiale, o nella ſuua Chieſa di S. Libe‐rata, o altre Chieſe di detto Castello = .* Quibus ſpir‐tualibus auxiliis indigeret Populus Patriæ ſuæ noſcere debuit Testator, & ad Fundatorum mentem eruendam plurimum valent circumſtantiae loci, temporis, ac Per‐ſonarum, Unde, an prohibitio in Parochum lata a Ca‐nonico Mifericordi ſuadeat, voluiſſe illum Fidelium ne‐ceſſitati potius conſulere, dijudicent EE. PP., quorum ſpectatiffimæ doctrinæ, ac prudentiæ definiendum pro‐ponitur.

An, & qua hora Reſtor Cappellanæ Mifericordi diebus Fe‐ſtis teneatur Miffam celebrare in caſu &c.

Die Sabbathi 19. Aprilis 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 15. nuper elapsi mensis Martii cum sequentes Causæ in Folio descriptæ resolutæ non fuerint, non gravabuntur EE. VV. idem Folium benignè resumere, & infra scriptis Dubiis sapientissimè de more respondere.

FANEN. REDUCTIONIS ONERUM, cuius unum *Sess. 25. cap. 5. de Reform.*
caput est:
An sit locus reintegrationi Censuum, seu potius reductioni onerum in casu &c.

Dilata ad primam

ROMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM, in qua *Sess. 22 cap. 6. de Reform.*
definiendum est.
An, & in qua summa sit locus prestationi Subsidiorum Dotalium in casu &c.

Iterum proponatur.

CAMERINEN. PROCURATIONIS, quæ unum habet Dubium. *Sess. 24. cap. 3. de Reform.*
An Vicario Lateranensi visitanti Ecclesiam Sanctæ Mariæ Montis Terræ Caldarolæ debeatur Procuratio in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo Camerinensi. juxta instructionem, ut nempe respiciat Codices Confraternitatis, & recognoscat, an unquam illa solverit prourationem Visitatori Lateranensi, & an vere fit pauper eadem Confraternitas.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

64

PRÆNESTINA COMMUTATIONIS VOLUNTA-TIS, quæ unum pariter habet caput.
An, & quomodo consulendum sit Sanctissimo pro commu-tatione voluntatis Joannis Pauli Petruccini Senioris in ca-su &c.

19. Aprilis 1777.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

INTERAMNEN., in qua disputatur.
An, & quomodo fit consulendum Sanctissimo pro commu-tatione voluntatis Clericæ Servanti Testatricis in ca-su &c.

*Seff. 22. Decret.
de obser., & revi-tan. in celebrat.
Mif., & Seff. 23.
cap. 14. de Refor-*

URBEVETANA, cujus est Dubium.
An, & qua hora Rector Cappellaniae Misericordi diebus festis teneatur Missam celebrare in ca-su &c.

Teneri pro hora ab Episcopo designanda, & scribatur juxta instructionem.

*Seff. 24. cap. 8.,
& cap. 18 de Re-form.*

ALERIEN. CANONICATUS PÆNITENTIARII . Mense Martio 1775. per obitum Canonici Angeli Joannis Suzzoni vacato in Cathedrali Ecclesiae Aleriensi Canonicatu Pœnitentiario nullam Animarum Curam habente cum Præbenda sub titulo S. Laurinæ de Curte, & S. Petri de Alexano nuncupata, Aleriensis Antistes Concursum indixit, & ex geminis tantum Concurrentibus ab Examinatoribus Synodalibus *verbotenus* examinatis, & æquè approbatis præelegit Sacerdotem Dominicum Giacobi ejusdem Cathedralis Ecclesiae jam actu Canonicum etsi Doctorali Laurea nondum insignitum, postposuitque Sacerdotem, & actu Doctorem Antonium Matra .

Hæc

Hæc præelectio approbata , confirmataque fuit a Metro-
politano Sententia sua , a qua gravatum ulterius se sen-
tiens Matra , supplicem porrexit Libellum huic Sacrae
Congregationi , postulavitque , ut novum in Urbe fie-
ret doctrinæ periculum , attenta nullitate Concursus
tamquam voce expressa , non scriptis initi contra for-
mam in conferendis Parochialibus Ecclesiis , vel Digni-
tatis adnexam Animarum Curam habentibus præ-
scriptam tum in Tridentina sanctione *sess. 24. cap. 18. de Reformat.* , tum in Constitutione S. Pii V. , quæ incipit
In conferendis , tum in Encyclicis Litteris hujus Sacrae
Congregationis , annuente san. mem. Clemente XI. sub
datum 10. Januarii 1721. , subinde approbatis a san. me.
Benedicto XIV. sua Constitutione incipiente *Cum illud*
sub datum 14. Decembris 1742. , tum etiam in altera
præcedenti Constitutione san. mem. Benedicti XIII. , cu-
jus initium *Pastoralis* sub datum 4. Kalendas Junii 1725. ,
qua mandatum fuerat , Canonatus , Præbendasque
Theologales , & Pænitentiales esse in posterum confe-
rendas magis idoneo in formalí Concurſu ab Examinatori-
bus renunciato eo plane modo , quo Parochiales Ecclesiæ
conferuntur , nec non spectata nullitate præelectionis
ab Episcopo factæ in Personam Canonicæ Giacobi nulla
Doctorali Laurea insigniti contra sancta a Concilio Tri-
dentino *sess. 24. cap. 8. de Reform.*

Auditus Episcopus in sua Informatione retulit rationem ,
ob quam egit , permisitque Concurrentium examinatio-
nem fieri sine scriptis : Reddiditque pariter rationem ju-
dicii sui in præeligendo Canonicum Giacobi , *veluti*
*Senem emeritum in Ecclesiæ Dei servitio per annos qua-
dragiuta mancipatum , ac omnibus acceptum , & bene vi-
sum , quæ omnia non verificari ait in Sacerdote An-
tonium Matra , in quo nullum concurrit hujus Ecclesiæ
servitium , nulla , aut quasi nulla in hac Aleriensi Diœcesi
ab eo præstata pro salute Animarum opera , multo minus Po-
pulorum confidentia .*

De jure est Episcopum in electione dignioris , & magis idonei
non solam scientiam , sed alias etiam Eligendi qualitates spe-
ciale debere , prout de ætate maximam habendam esse
rationem , nec non de moribus , & de prudentia Barbos.
ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 18. num. 117. , 118. , &
119. , de Offic. , & Potest. Parochi cap. 2. num. 122. , ac
pariter de existimatione , quam de eo habet Clerus , &
Populus , ut innuit *Textus in Can. Nec emeritis dist. 61. ,*
Tom. XLVI.

& firmavit Rot. in Barchinonen. *Canonicatus Pænitentiarii 11. Maii 1726. §. Item, & in Melphioten. Canonicatus Pænitentiarii 4. Februarii 1733. §.4. cor.cl.me. Card. Calcagnino.*

Tuetur *Canonicus Giacobbi*, tam in Concilio Tridentino *Seff. 24. cap. 18.*, quām in Constitutione *In conferendis S. Pii V. de Parochiali loquentibus præscriptum fuisse quidem ineundum Concursum*, non autem fuisse præscriptam illius formam, & modum in voce scilicet, vel in scriptis: Et quamvis *Constitutio Pastoralis* sam. mem. *Benedicti XIII.*, quæ est la 2. ex impressis post Concilium Romanum, collationem *Canonicatus Theologalis*, & *Pænitentialis* exæquet collationi Parochialis Ecclesiæ, nihil tamen statuere circa modum explendi Concursum. Itemque nonnullis in hac Sacra Congregatione propositis *Dubitis Concursum sub die 1. Octobris 1720.*, quorum primum erat = *An in Concuribus, qui in posterum fient occasione vacationis Ecclesiarum Parochialium præcipendum sit*, ut eadem omnino quæsita omnibus *Concurrentibus proponantur*, & quod uniusquisque ex *Concurrentibus intra congruum tempus assignandum debeat in scriptis satisfacere quæsitis propositis*, & an ulterius præcipendum sit, ut unusquisque ex *Concurrentibus sermonem scribat super Textu Evangelii omnibus Concurrentibus assignando* = cui *sub die 16. Novembris dicti anni responsum fuisse* = *Ad Primum Affirmative per modum iustificationis.*

In Encyclicis verò Literis hujus Sacrae Congregationis *exhortatione tantum, consilio, & suasione fuisse proposita*, quæ in explendo Concurso servari deberent, non tamen decreta nullitate Concursus aliter facti, sed solum provocationem *ad novum examen, nulla gravaminis prævia probatione, indultam fuisse*: Nec secūs fuisse præscriptum in Constitutione *Cum illud sa. mem. Benedicti XIV. sub datum 14. Decembris 1742.* Posterius exemplum est in Causa *Policastren. Parochialis*, in qua cum fuisset ab Episcopo Concursus expletus *sine scriptis*, hinc *sub die 28. Augusti 1745.* quatuor in hac Sacra Congregatione propria fuere Dubia I. *An constet dè nullitate Concursus Ecclesiæ Parochialis Iacus liberi in casu &c., & quatenus affirmative.* II. *An supplicatio Sacerdotis de Gallottis fit relaxanda, seu potius fit locus sanationi?* Et quatenus negative ad primam. III. *An constet de mala relatione Examinatorum in casu &c., & quatenus affirmative.* IV. *An fit*

fit locus provocationi Sacerdotis Turturella ad novum examen . = quibus sub die 18. subsequentis mensis Septembris ejusdem anni 1745. responsum fuit = Ad I. , & II. esse locum sanationi ad Cauthelam , & ad mentem . In reliquis satis provisum .

Itemque sustinet Canonicus Giacobbi , satis esse , quod Laurea Doctoralis , ut menti Sacri Concilii Tridentini *Seff. 24. cap. 8. de Reform.* satisfactum sit , assumatur intra annum à die collationis Canonicatus , ut præscriptum habetur in antedicta Constitutione *Pastoralis* sa. mem. Benedicti XIII. , sicutque definitum ab hac Sacra Congregatio ne in Cajacen. *Præbendæ Theologalis die 14. Januarii 1764.* , in qua proposito Dubio = *An Literæ Apostolice sint exequendæ in casu &c.* = responsum datum fuit = *Affirmativè , assumpta intra annum Laurea Doctorali in Sacra Theologia , & amplius = quemadmodum ab hac Sacra Congregatione sub die 19. Augusti 1775. concessus eidem Canonicò fuit terminus unius anni tantum ad asequendam Lauream Doctoralem , quam reapsè intra dictum terminum ab eo suscepitam fuisse probatur .*

Quod autem pertinet ad novum examen à Matra petitum , ponderandum est , illius actionem non competere adversus Concursum , quatenus iste , non servata methodo præscripta in Apostolicis Constitutionibus , expletus tuisset , sed dari dumtaxat , si provocatio ad novum examen exhiberetur ob illatum gravamen ex irrationabili judicio Episcopi , vel ex mala Examinatorum relatione , ut apposité firmavit *Rota in Monopolitana Præbendæ Theologalis 27. Junii 1755. §.7. , & 8. , & 5. Decembbris ejusdem anni §.13. cor. Stadion.*

Sacra Congregatio in terminis interpositæ Appellationis à mala relatione Examinatorum , & ab irrationabili judicio Episcopi novum examen pluries negavit , ut præcedens in *Nucerina Parochialis 2. Octobris 1721.* , & in *Casertana Concursus 14. Januarii 1730.* , & quandoque etiam admisit novum Concursum instituendum tamen coram Metropolitanó , ut in *Isclana Parochialis 1. Aprilis 1719.* , in *Larinien. Concursus 2. Septembris 1758.* , & in *Urbanien. Præbendæ Theologalis 23. Junii 1764.*

Plura alia advertenda , & notatu digna continentur in Scripturis ab utraque Parte circumferendis , quæ prætermitimus , ne longiores simus , quæque in eis legi possunt . Quid de iis sit existimandum , quid censendum sit , quid-

ve respondendum, EE, PP. ea, qua ornantur diligentia, doctrina, & prudentia, viderint, ac decernant.

An substineatur collatio Canonicatus Pénitentiarii in personam Canonici Jacobbi, seu potius sit locus novo examini in casu &c.

Non proposita cum sequentibus,

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

R OMANA ALIMENTORUM. Hujus Causæ species habetur in Folio Congregationis habitæ die 8. Augusti 1767., quod in lucem Hominum editum fuit Vol. XXXVI. Thesaur. Resol. Sacr. Congregationis pag. 145. Tunc Julius de Rubeis duos habens filios, unam fæminam Annam natu majorem, alterumque Masculum Ludovicum in infantili ætate constitutum, postulavit, ut ex medietate reddituum pii Relicti à Paulo Paganini Ven. Archiconfraterinitati SSmæ Annunciationis de Urbe cum lege eos erogandi in tot Subsidii dotalibus pro incertis pauperibus Puellis ad nominationem Hæredum, & Successorum Magdalenæ Paganini Proneptis dicti Pauli, & Theodosij de Rubeis Magdalenæ Viri, quos inter Successores est præsatus Julius, assignarentur Annæ filiæ Dos, & alimenta, Causaque ea die proposita sub titulo Romana Subsidiorum dotalium, gemina disceptata fuerunt Dubia = I. An, & in qua summa, & à quo tempore sint præstanta alimenta in casu &c. II. An, & in qua summa sint constituendæ Dotes in casu &c., quibus die 29. ejusdem mensis Augusti respondit Sacrum hoc Tribunal = Ad I. Affirmative à die petitionis in mensualibus scutis quinque : Ad II. Affirmative juxta votum Eñi Protectoris =, quod fuerat, ut pro dote Annæ in casu Matrimonii traherentur scuta 700., in casu verò Monachationis scuta 745., ut palam fit ex cit. Vol. XXXVI. pag. 157., cui resolutioni successit illius confirmatio sub die 26. Martii 1768., mediante Rescripto In Decisis, & amplius, ut habetur ex Vol. XXXVII, Thesaur. Rejol. Sacr. Congreg. pag. 73., & seqq.

Idem jus detrahendi alimenta e medietate pii Relicti Paganini proposuit Julius etiam pro Ludovico filio suo Masculo tunc annorum undecim causa Studiorum; hinc sub die 12. Mar-

Martii 1774, disceptata fuit in hac Sacra Congregatione Causa Romana Alimentorum binis composita Dubiis I. An sit locus præstationi alimentorum causa Studiorum ex redditibus Legati pii bo. me. Pauli Paganini in casu &c., & quatenus affirmative = II. An, & in qua summa, & à quo tempore sint eadem alimenta præstanta in casu &c. = veluti monstrat Vol. XLIII. Thesaur. Resol. Sacr. Congreg. pag. 48., eadem Sacra Congregatio sub die 23. Aprilis dicti anni 1774. responsum dedit = Ad I. Negative, & amplius, Ad II. Provisum in primo = ut in eodem Vol. XLIII. Thesaur. Resol. Sacr. Congreg. pag. 59.

Haud contentus Julius supplex adivit SANCTISSIMUM DOMINUM NOSTRUM fæliciter Regnante nomine Mariæ, & Victoriae suarum filiarum per ipsum suscepturn post editam resolutionem favore dictæ Annæ alterius filiæ suæ, quarum prima modò est in ætate annorum decem, alteraque annorum sex, ut exemplo ejusdem Annæ istius quoque Sororibus Mariæ, & Victoriae assignentur alimenta in aliis mensualibus scutis quinque pro qualibet.

Delegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Emissus Card. Ven. Archiconfraternitatis SSæ Annunciationis Protector, qui fuit in voto reiiciendi petitionem Julii, quia medietas reddituum Legati Paganini, ad quam tantum jus nominandi Puellas dotandas habent Successores Magdalenæ Paganini de Rubeis, ferè absbetur ab alimentis, & Livellis, qui anno quolibet præstantur ejusdem Magdalenæ Successoribus, ita ut ex dicta reddituum medietate nulla alia supersit summa, nisi scut. 84.; Subditque=clarum hinc est, quod non remanent tot fructus, quot forent necessarii pro efflagitata Alimentorum præstatione in annuis scutis 120., quodque superius dicti residuales fructus in annuis scutis 84. sunt anno quolibet deponendi, & investimento dandi supplendi gratia præstationi assignatorum Subsidiorum Filiabus ipsius Julii Orationis.

Hoc tamen non obstante, sçpedictus Julius, perinde ac si jam obtinuissest alimentorum præstationem pro filiabus suis, modò disputat pro illorum detractione ex reddituum medietate in dotes eroganda ad nominationem ipsius, aliorumque Familiae de Rubeis, ea adducta ratione, quia ipse Patronus est, & Patrono pauperi debentur alimenta super fructibus Bonorum Patronatui subje-

bjectorum , in quibus adest originaria alendi obligatio ad *Text. in cap. Nobis 25. de Jurepatr. , Piton. de Controv. Patron. alleg. 44. num. 47. , Amofiaz. de Caus. piis lib. 4. cap. 10. num. 39. , & Rot. decis. 8. num. 1. de Aliment. coram Falconer. , iisque deficientibus , urget pro alimentorum detractione ex altera reddituum medietate , quæ in tot Subsidii dotalibus erogatur ad nominationem antedictæ Archiconfraternitatis ex verosimili , & conjecturata voluntate Pauli Paganini Ascendentis Julii , totiusque Familiae de Rubeis potius alendi suos Descendentes , quam dotandi Puellas incertas *Surd. de Alimentis tit. 1. quæst. 54. , Amofiaz. de Causis piis lib. 4. cap. 10. num. 40. , & Rot. cor. Ratto dec. 179. num. 23.**

Contendit e contra Archiconfraternitas , petitionem alimentorum à Julio promotam sapere commutationem voluntatis Pauli Paganini ad Dotes directæ , eamque proinde non esse commutandam pluries definivit Sacra Congregatio , & præsertim in Taurinen. *Commutationis voluntatis 20. Decembbris 1732. , & ferè in terminis in Florentina Commutationis ultimæ voluntatis 15. Februarii , & 18. Martii 1747. , eumdemque Julium , quatenus jus haberet ad alimenta , ea detrahere non posse ex redditibus Relicti Paganini . Non quidem super illorum medietate ad Familiam de Rubeis pertinente pro nominandis dotandis Puellis , quia hæc medietas ex Pontificiis concessionibus , & ex Decretis hujus Sacræ Congregationis absorpta est ab aliis alimentis , Livellis , Dotibusque præstandis : Nec pariter super altera reddituum medietate , quæ in dotes erogatur ad nominationem Archiconfraternitatis cessionariæ , & assignatariae Pauli Paganini , assignatione , & cessione per eum facta per Contractum inter vivos , quia Julius super hac reddituum medietate nec Patronus est , nec ullum valet Juspatronatum exercere .*

Rursus urget Archiconfraternitas , non esse locum conjecturis super hac altera reddituum medietate , neque ex similibus esse capienda exempla , ubi pro libertate mens , & voluntas Pauli Paganini cedentis apertissima est *Cap. ultima voluntas 13. quæst. 2. §. Disponat Auth. de Nuptiis , & in Leg. si quis hæredum de Instit. , & Substit. , Bald. in Leg. unum ex Familia §. Si duobus de Legat. 2. ; Fortius quia Paulus cedens non est Ascendens totius Familiae de Rubeis , ut supponit , nec probat Julius , sed est Transversalis , cuius Patrimonium nec ad dotes , nec ad*

ad alimenta favore Collateralium subiicitur Rot. in recen.
decis. 204. num. 8., & 9. part. 14. & decis. 317. num. 21.,
& 23. part. 17., & coram Falconer. de Miscellan. dec. 51.
sub num. 1. vers. vice autem versa in fine, Sacr. Congreg.
in Romana Subsidii Dotalis 12., & 26. Martii 1746., &
in Romana, sive Sabinen. Alimentorum proposita die 14.
Maii, & resoluta die 4. Junii 1763., in qua proposito
Dubio = An, & quorum favore sit locus assignationi Ali-
mentorum, & in qua summa in casu &c. = responsum fuit=
Negative, & amplius.

Duo in Causa sunt præcipue ponderanda. Primum, quod Hortentia Dominica, & Constantia Sorores de Rubeis Julii Amitæ habuerunt Alimentorum titulo super medietate reddituum ad nominationem Familiae de Rubeis in Dotes erogandorum mensualia tantum scuta tria pro qualibet; Similiter alimenta in eadem summa taxata fuerunt pro Gertrude Julii Sorore: Itemque quatuor filiae dictæ Gertrudis, & Julii Neptes, & respectivè amitinæ Mariæ, & Victoriae dicti Julii filiarum, pro quibus Pater postulat mensualia scuta quinque pro unaquaque eorum, exigunt menstrua tantum scuta duo, & obul. 50. pro qualibet. Et alterum, quod Julius in precibus Summo Pontifici porrectis expressit, Annam filiam suam, cui ex Decreto Sacrae Congregationis assignata fuerant alimenta in menfaalibus scutis quinque, jam monasticum habitum assumpsisse in Monasterio S. Bernardi Civitatis Narniensis, ideoque hujusmodi assignamentum, quod adhuc solvit ab Archiconfraternitate, vacare deberet. Unum Causæ Caput est.

An deficientibus fructibus medietatis Capitalis pii Relicti Paganini, qui distribuuntur in tot Subsidia Dotalia ab heredibus quondam Magdalena Paganini, & Theodosii de Rubeis, præstanta sint Alimenta ex fructibus alterius medietatis dicti Capitalis, qui distribuuntur in alia Subsidia Dotalia à Ven. Archiconfraternitate SS. Annunciate Urbis, in qua summa, & à quo tempore in casu &c.

Self. 22. cap. 6.

72

19. Aprilis 1777.

FABRIANEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. Hæc
etiam Causa est aduersus Ven. Archiconfraternitatem
Sanctissimæ Annunciationis Urbis. Anno 1619. cl. me.
Cardinalis Benedictus Giustiniani Legati jure reliquit
eidem Archiconfraternitati scuta quinquaginta millia cum
lege ea investiendi, ut ex ejus fructibus nonnulla pia
opera implerentur, residuum verò erogaretur in dotan-
dis = tante Zitelle povere, e se sono nobili tanto più, che
possino monacarsi, dandoli 200. scudi per una per mo-
nacarsi ò in Roma, ò fuori di Roma &c. tutte siano elet-
te dalla Congregazione delli Signori dell' Annunziata,
CONFORME AL LORO STILE.

Huic dispositioni accessit altera Marchionis Vincentii Giu-
stiniani ejusdem Cardinalis germani fratri, qui in au-
gumentum fraternæ piae dispositionis in ultimo suo Te-
stamento condito anno 1631. mandavit, ut quotannis
ab ejus hærede solverentur antedictæ Archiconfraterni-
tati scuta 250. similiter ad effectum investiendi, fructu-
que erogandi in dotandis Puellis in Domino nubentibus.

Joseph Possenti Fabrianensis in Uxorem habens Mariam
Giustiniani, tresque ex suo Conjugio natas filias faeminas
supplex adivit **SANCTISSIMUM DOMINUM NO-
STRUM** pro gratia congruam constituendi dotem fili-
abus suis super Subsidii dotalibus *Giustiniani*, quæ
Puellis distribuuntur anno quolibet ab Archiconfrater-
nitatibus Sanctissimæ Annunciationis, & Sanctissimi Ro-
farii Urbis. Precibusque ablegatis ad hanc Sacram Con-
gregationem, auditus de more fuit Emissus D. Cardinalis
Protector primodictæ Archiconfraternitatis, qui senten-
tiam suam dixit instantiæ à Possenti factæ pro suis filia-
bus omnino contrariam ex rationibus expressis in ejus
voto ab utraque Parte circumferendo, subditque = *Hæc,*
*quæ dixi de Archiconfraternitate SSñæ Annunciationis
communia sunt alteri Archiconfraternitati SSñi Rosarii.*

Suorum jurium experimentum nunc facit Possenti, postu-
latque non jure actionis, sed ex quadam æquitate, seu
ex præsumpta Fundatorum affectione erga suos Consan-
guineos Subsidiorum dotalium cumulum pro tribus ejus
filiabus, quæ tamquam filiæ Mariæ de Gente Justinianæa
ex sanguine Fundatorum sunt, & ex eorum Familia pro-
cedunt, ideoque præferendæ Puellis extraneis, & incer-
tis, quarum præjudicium ut potè remotum, acciden-
tale, & de futuro non attenditur ex firmatis per Rot.

coram

19. Aprilis 1777.

73

coram Celso decis. 395. num. 3., coram Ansaldo. decis. 182.
num. 22., & in recen. decis. 159. num. 9. part. 6., authu-
matque petitum Subsidiorum dotalium cumulum filiabus
suis competere in scutis mille, & biscentum pro quali-
bet, ut habuit earum Mater, & Matertera, spectatis
præsertim circumstantiis nobilitatis natalium, numerosæ
Prolis, & tenuitatis Patrimonii propriæ Domus Card.
de Luc. de Dote disc. 100. num. 5., & in adnot. ad Concil.
Trident. disc. 21. num. 7., Rot. penes Constant. vot. de-
cis. 298. tom. 2., & Sacr. Congreg. in Romana Subfidiorum
Dotalium 6. Decembris 1738.

Contra hæc urget Archiconfraternitas SS. Annunciationis, contenditque, ex testimonio Parochi, & Magistratus Fabrianensis non probari descendantiam, vel Consanguinitatem Mariæ Giustiniani Uxoris dicti Possenti cum Fundatoribus Subsidiorum dotalium, cum quamplurimæ sint istius Cognominis Familiae Chienes, & Januenses, proindeque descendantiam à dictis Fundatoribus probandam esse fidibus Matrimoniorum, & Baptismatis, ut agnoscatur quo in gradu filiæ Possenti sint cum Fundatoribus conjunctæ, aliter, deficiente voluntate Fundatorum præferendi suas Consanguineas, dota-
tio ex ordinata charitate, & ex naturali affectione pro-
cederet in infinitum contra sententiam hujus Sacrae Congregationis relegendam in Causa Romana Subsidiorum Dotalium data in Folio postremæ Congregationis diei 15.
nuper elapsi mensis Martii.

Dotationem verò factam Mariæ Giustiniani Uxoris sape-
dicti Possenti, illiusque Sororis non processisse ex de-
bito justitiæ vel propter præsumptam voluntatem Fundatorum, vel propter naturalem eorum affectionem erga descendentes de ipsorum Familia, sed *ex gratia à SUPREMO PRINCIPE* impetrata, quæ allegari non potest, ut descendantia, vel Consanguinitas probata remaneat.

Quinimo quatenus à Possenti, vel ab ejus Uxore proba-
retur objecta Consanguinitas, nihilominus tuetur Archiconfraternitas, Oratoris filias incapaces esse ad ea consequenda, quæ postulantur, Subsidia dotalia, Pri-
mò, quia Subsidiorum Dotalium qualitas ex lege Fundatorum est pro dotandis Puellis in Domino, non in sæculo nubentibus; Et secundò, quia Fundatores reli-
querunt Dotes conferendas à Deputatis dictæ Archicon-
fraternitatis conforme al loro stile. Stylus autem, &
Tom. XLVI.

K

Sta-

Statuta hujus Archiconfraternitatis expressè jubent, ut dotentur Puellæ pauperes, non paupertate respectiva, sed egenæ, & miserabiles, & in Urbe natæ, non illæ, quæ in aliis Civitatibus ortum habuerunt, uti Fabrianenses sunt filiæ Jósephi Possenti, qui pro dotandis filiabus suis = è proviso di un sufficiente Patrimonio venu-togli da' suoi Maggiori = sicuti Dotium cumulus pro Puellis nec Romanis, nec verè pauperibus negatus fuit à Sacra Congregatione in Romana, seu Sabinen. Subsidiorum Dotalium, proposita die 20. Decembris 1766., & resoluta die 14. Februarii 1767., cuius rationes, quæ cædem sunt, congruuntque præsenti Causæ, legi pos-sunt in illius Folio distributo dicta die 20. Decembris 1766.

Quibus mature perpenfis, dignabuntur EE.VV. ea, qua pollent, Sapientia decernere.

An, & in qua summa sint assignandæ Dotes pro tribus Filiabus Jósephi Possenti, & Mariæ Justiniani in casu &c.

75

Die Sabbathi 10. Maii 1777. in Palatio
Apostolico Vaticano erit Sacra Con-
gregatio Concilii, in qua, præter alia,
proponentur infrascripta Dubia juxta
morem ejusdem Sacrae Congregationis
de jure resolvenda.

IN postrema Congregatione habita die 19. nuper elapsi
mensis Aprilis nulla prodiit Resolutio quoad quatuor
inferius descriptas Causas, ideoque, resumpto dictæ Con-
gregationis Folio, dignabuntur EE. VV. decernere.

FANEN. REDUCTIONIS ONERUM, in qua di- *Seff. 25. cap. 5.
spuntatur.* *de Reform.*
*An sit locus reintegrationi Censum, seu potius reductioni
onerum, in casu &c.*

Dilata, & ad mentem:

ALIERIEN. CANONICATUS PÆNITENTIARII, *Seff. 24. cap. 8.
cujus Dubium est.* *& cap. 18. de
An substineatur collatio Canonicatus Pænitentiarii in perso- Reform.
nam Canonici Jacobbi, seu potius sit locus novo exami-
ni in casu &c.*

Affirmativè ad primam partem, negativè ad secun-
dam, & amplius.

ROMANA ALIMENTORUM, in qua quæritur: *Seff. 22. cap. 6.
An, deficientibus fructibus medietatis Capitalis pii Relitti Pa- de Reform.
ganini, qui distribuuntur in tot subsidia dotalia ab hæ-
redibus quondam Magdalena Paganini, & Theodosii
de Rubeis, præstanda sint Alimenta ex fructibus alternis
Tom. XLVI.*

medietatis dicti Capitalis, qui distribuuntur in alia subsidia dotalia à Ven. Archiconfraternitate Sanctissimæ Annunciatæ Urbis, in qua summa, & à quo tempore in casu &c.

Negativè, & amplius.

Seff. 22. cap. 6.

CAMERINEN, ET FABRIANEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM, cuius Dubium est.

An, & in qua summa sint assignandæ Dotes pro tribus Filialibus Josephi Possenti, & Mariæ Justiniani in casu &c.

Negativè, & amplius.

Seff. 24. cap. 14.

LEODIEN. Quæ facti erant, & quæ Juris rationes proponebantur in hac Causa tām à Capitulo Ecclesiæ Collegiatæ S. Pauli Leodii, quām à Sacerdote Carolo Theodoro Diffui ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ Canonico latè colligimus in Folio Congregationis habitæ die 2. Decembris 1775., nec placuit Amplissimis Patribus in posteriori Congregatione diei 20. Januarii 1776. Controversiam definire, dilata Causæ refolutione, mediante Rescripto = *Iterum proponatur = nunc autem, repetita lectione illius Folii diei 2. Decembris 1775., secundum ea, quæ ab utraquæ Parte latè exponuntur, decernendum erit.*

- I. *An Statutum, seu Decretum Capitulare diei 21. Januarii 1728. sustineatur in casu &c.*
- II. *An Canonico Carolo Theodoro de Diffui debeatur portio fructuum provenien. ex Vino Vinearum locatarum, seu, ut ajunt, Stutorum, & ex venditione Arborum, Lignorum, & Glandium pro duobus annis primæ residentiæ in casu &c.*

Negativè ad primam partem, affirmative ad secundam.

10. Maii 1777.

77

URBINATEN., SEU ARIYINEN. Hujus Causæ spe-
cimen, instantibus Nicolao Patruo, & Mariano Ne-
pote de Alexandris, expositum fuit in Folio Congregatio-
nis diei 11. Junii 1774., à quo repeti potest. In eo enim
disceptatum fuit Dubium = *An*, & quomodo *Oratorum*
precibus sit annuendum in casu &c. = , cui Sacra Congre-
gatio in sequenti Congregatione diei 9. Julii ejusdem an-
ni = respondit = *Consulendum Sanctissimo pro applicatione*
annuorum scutorum 18. detrahen. ex subsidiis dotalibus
favore Nicolai tantum, in reliquis negative.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

A comparticipatione Legati pro Pauperibus relictī à Marco
Aurelio Gifgoni sic rejectus Marianus ex defectu pau-
pertatis resolutioni non acquievit, iteratasque preces
porrexit *SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO feliciter*
Regnanti postulans, ut ipse quoque tamquam pauper ad
ejusdem Legati comparticipationem admitteretur; Able-
gatisque precibus ad hanc Sacram Congregationem, fuit
iterū auditus Ariminensis Antistes, qui sensum suum
aperuit petitioni contrarium.

Sua jura deducit Marianus, contenditque, ipsum quoque
de Legato, quod Testator Pauperibus reliquerat, adjecta
prælatione illorum *della Casa se ve ne saranno*, partici-
pare debere, ut de eo particeps fuit Nicolaus Patruus.
Sustinet enim, prælationem à Testatore volitam favore
pauperum de Domo de se etiam loqui, licet per lineam
transversalem à Testatore descendat, quia Transversales
omnes in dicta prælatione compræhensos esse declaratum
fuerat in Chirographo sa. mem. Clementis XIV., pro-
batque simul, se extrema laborare paupertate, quamvis
Dominum, Prædiumque possideat, quia istorum Bonorum
valor ab ære alieno, quo premitur, penitus absorbe-
tur: Sonitus verò Lyræ, ex quo lucrum capit, impossibi-
le sit, quod necessaria subministrare possit alimenta pro
se, pro Matre, geminisque Sororibus, quæ in provecta
estate constitutæ sunt.

Quibus perpensis, dignabuntur EE. VV., resumpto Folio
supradictæ Congregationis diei 11. Junii 1774., definire.
An fit standum, vel recedendum à decisis quoad Marianum
Alexandri in casu &c.

*Seff. 21. cap. 3.
& eff. 24. cap.
15. de Reform.*

78

10. Maii 1777.

V ICO-EQUENSIS VISITATIONIS SACRORUM
LIMINUM. Episcopus Vico-Equensis in prima sua
relatione de Statu Ecclesiae ad tramites Xistinæ Consta-
tutionis = *Romanus Pontifex* = , & instructionis ab hac
Sacra Congregatione editæ jussu sa. mem. Benedicti XIII.,
exposuit , ob defectum Massæ Distributionum haud pa-
rum in Cathedrali Ecclesia negligi Chori servitium à Ca-
pitularibus præstandum . Huic autem malo cum occurri
non possit ordinariis Sacri Concilii Tridentini remediis,
nimirum suppressione Præbendarum , quæ tenuissimæ
sunt , sive Beneficiorum suæ Diæcesis unione , quæ aut
non sufficiunt , aut in graviorem causam cedere debent ,
censuit proinde , supplicandum esse Sanctissimo , ut Be-
neficia alterius Diæcesis unirentur pro sufficienti Distri-
butionum Massa constituenda . Verum Sacra Congrega-
tio pleniorum ab Episcopo circa hujusmodi postulatum
petiit informationem , quam valde accuratam follicite
transmisit una cum statu activo , & passivo cuiuslibet Ca-
nonicatus , & typis à Capitulo una cum suis juribus im-
pressam .

In hac retulit Episcopus , olim Capitulum ex binis Digni-
tatis , & octo Canonicatibus liberæ collationis consti-
tutum fuisse , quorum omnium redditus omnino tenues ,
& exigui sunt . Postea verò adjunctas fuisse alias quinque
Dignitates , & sex alios Canonicatus jurispatronatus di-
versarum Familiarum . Hisce autem Dignitatibus vel nul-
lam , vel modicam adnexam esse Præbendam , solumque
onus inesse assistendi Episcopo Pontificalia celebranti :
Aliis verò sex Canonicatibus æqué tenuissimum redditum
assignatum fuisse ; Necessitatem ideo urgere , ut huic adeo
gravi inopie occurratur , præsertim pro conflanda Mas-
sa Distributionum , ut inde servitium Chori frequente-
tur : Porro occurri non posse retulit vel aliquorum ex
eisdem Beneficiatis , & Dignitatibus facienda suppres-
sione , cum nonnisi tenuissimum ex ea compendium haberet
posset penitus impar ad congruas parandas Distributio-
nes , vel Beneficiorum Diæcesis unione , cum dempto
altero sub invocatione S. Andreæ jam usque de An-
no 1725. unito Præbendæ Theologali , vix alia quatuor
supersint in totum annui redditus ducatorum 71. perne-
cessere unienda Seminario pro istius manutentione , & con-
servatione . Concluditque , opus esse configiendi ad ex-
traordinarium remedium unius , vel alterius Beneficii
exteræ Diæcesis , ut Massa distributionum haberi queat .

Epi-

10. Maii 1777.

79

Episcopi voto , & informationi famulatur Capitulum ex Juri-ribus circumferendis . Inquit enim Juri consonum esse , quod favore Divini cultus multa fieri permittantur , quæ alia fieri non permetterentur ad *Text. in cap. 2. de Apostat.* , & *cap. 1. de Fil. Presbyt.* : Deficientibus ideo ordinariis Sacri Concilii remediis , necessarium esse , ut extraordinarium sistens in Beneficiorum exteræ Diœcesis unione concedatur ; Idque pluribus exemplis tum extra , tum intra Neapolitanam Ditionem confirmat . Addit demum remedium applicandi ex nunc pro tunc , & quando vacare contigerit vel per modum unionis , vel per viam reservationis perpetuae pensionis , Bona annui redditus Ducatorum Regni 287. spectantia ad Granciam , seu Capellam ibidem erectam sub titulo Divi Jacobi ad Crapollam , quæ tamen unita est , vel dependens ab Abbatia sub titulo S. Petri ad Crapollam existente in contermina Surrentina Diœcesi .

De necessitate instituendi Massam Distributionum expressa Lex est Tridentini Concilii in *cap. 3. sess. 21. de Reform.* = Statuit Sancta Synodus in Ecclesiis tam Cathedralibus , quam Collegiatis , in quibus nullæ sunt Distributiones quotidianæ , vel ita tenues , ut verisimiliter negligantur , tertiam partem fructuum quorumcumque proventuum , & obventionum tam Dignitatum , quam Canonicatum , Personatum , Portionum , & Officiorum separari debere , & in Distributiones quotidianas converti = Prævidens autem Sancta Synodus , quod adeo tenues forent Præbendæ redditus , ut inde congruae Distributiones haberi non possent , statuit in *sess. 24. cap. 15. de Reformat.* = In Ecclesiis Cathedralibus , & Collegiatis insignibus , ubi frequentes , adeoque tenues sunt Præbendæ simul cum Distributionibus quotidianis , ut sustinendo decenti Canonico-rum gradui pro Loci , & Personarum qualitate non sufficiant , liceat Episcopis cum consensu Capituli vel aliquot simplicia Beneficia , non tamen regularia iis unire , vel si hac ratione provideri non possit , aliquibus ex iis suppressis cum Patronorum consensu , si de Jurepatronatus Laicorum sint , quorum fructus , & proventus reliquarum Præbendarum Distributionibus quotidianis applicentur , eas ad pauciorenum numerum reducere ; ita tamen , ut tot supersint , quæ Divino cultui celebrando , ac dignitati Ecclesie commode valeant respondere .

Duo itaque sunt ordinaria remedia à Sacro Concilio inducta , alterum suppressionis alicujus ex Dignitatibus , vel Ca-

Canonicatibus , alterum verò unionis Beneficiorum Diæc-
esis . Hæc sanè remedia prius discutienda sunt , ante-
quam procedatur ad extraordinaria . Perpendendum hinc
est , an alterutrum ex ordinariis præstò esse possit . Sanè
binæ sunt antiquæ Dignitates , & sex Canonicatus libe-
ræ collationis , sed adeo tenuis redditus , ut nihil auxiliū
sperari possit . Aliæ verò Dignitates , & Canonicatus
sunt Jurispatronatus Laicorum , ita ut juxta Concilii le-
gem , absque Patronorum consensu supprimi nequeant ,
quin imo ob inopiam , & tenuitatem reddituum etiam im-
pares sunt ad congruas parandas Distributiones .

Quærendum ideo supereft de unione Beuefiorum Diæce-
fis . Quatuor hæc remanent in totum anni redditus Du-
catorum 71.. Tria tamen notanda sunt : Primum , an
menti Sacri Concilii consonum sit omnia unire , dum
permisit dñmttaxat aliquorum unionem : Secundum , an
ex hac unione haberi possint congruæ Distributiones pro
omnibus Capitularibus , vel saltem pro iis , qui sunt li-
beræ collationis : Tertium demum , an potius expeditat
ea unire Seminario , cuius redditus jam ascendunt ad an-
nua Ducata tercentum , & eni occurri potest aliis remedii
à Sacro Concilio præscriptis in *sess.25.cap.18.de Reform.*,
& in Constitutione *san.mem.Benedicti XIII.* , quæ incipit
Creditæ nobis .

Deficientibus verò Conciliaribus remedii pro Distributio-
nibus constituendis , præ oculis habenda est Conciliaris
sandio in *sess.14. cap. 9. de Reformat.* = *Beneficia unius*
Diæcesis etiamfi Parochiales Ecclesiæ , *Vicariæ perpetuae* ,
aut simplicia Beneficia , *seu præstimonia* , *aut præstimonial-
es portiones fuerint etiam ratione augendl cultum Divi-
num* , *aut numerum Beneficiatorum* , *aut alia quacum-
que de causa* , *alterius Diæcesis Beneficio* , *aut Mona-
sterio* , *seu Collegio* , *vel Loco etiam pio perpetuo non-
uniantur .*

His igitur stantibus , onus erit EE. VV. decernere
An , & *quomodo consulendum sit Distributionibus in ca-
su Ge.*

CAPUTAQUEN. Postquam Causa hæc proposita fuerat in Congregatione habita die 13. Iulii superioris anni 1776. Dubioque, quod erat = An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu. dicitur = Sacra Congregatio in subsequenti Congregatione diei 17. Augusti dederat responsum = Dilata, & scribatur Episcopo confirmatione Status relativè ad unumquodque Legatum, & referat de fructibus Bonorum unicuique ex dictis Legatis assignatorum, facto calculo per decennium = eadem Causa cum accurata Episcopi relatione iterum data fuit in Folio Congregationis diei 1. Martii proxime præteriti: Ast in sequenti Congregatione habita die 15. ejusdem mensis Martii à Folio sine resolutione discessit, edito Rescripto = Dilata, & ad mentem = quæ fuit, ut denuò scriberetur Episcopo, qui referret, quæ, & quanta sit Missarum eleemosyna manualis juxta morem Regionis, nec non quæ, & quantæ sint expensæ pro manutentione Cappellarum, pro Utensilibus, & pro sumptu, & pro cultura Bonorum ad Cappellas pertinentium.

Petitionibus respondet Episcopus, qui refert sequentibus verbis = Missæ manuales juxta morem Regionis quotidie explentur eleemosyna tributa vel tarenī, vel saltem assūm quindecim hujus monetæ. Quoad cæteras, quæ erogantur impensas, Extraordinariarum non habita ratione, ex quo annuatim non occurunt, prout sunt Altarium, sive Cappellarum restauratio, aliorumque ornamentorum provisio, quoad ordinarias pertinet, eas prout sequitur, commodum est redigere.

Pro Oleo, quod annuatim consumitur pro duabus Lampadibus diu, noctuque in utraque Cappella accensis erogantur anno quolibet Ducata 12. = Pro salario, sive mercede Sacrifice, cui est onus Lampadum prædictarum, ac abstergendi Cappellas ab immunditiis, ac tergendi toba-leas, linteola, aliaque annuatim penduntur Ducata 3. = Pro Thure, Candelis, ac pulvere in Festivitatibus Titularis quotannis solvuntur Ducata 2. 40.

Item = Pro custodia frugum, glandium, & castanearum ad Cappellas pertinentium ad vitanda damna, & pro adpretio quotannis Ducata 3. 50. = Pro submissione novarum Plantarum, sive Arborum in locum demortuarum, ac arescentium saltem anno quolibet Ducata 2. 50. = ac demùm = Pro annua refactione Supellecūlum celebrationi addictronum, & Tectorum Cappellæ præcipue extra Ecclesiam, Tom. XLVI.

10. Maii 1777.

quæ magis subjacet ventorum tempestatibus tamquam altiori loco exposita annuatim Ducata 3. = & sic = in totum Ducata 26. 40;

Nunc Causa pro tertia vice subjicitur sapientissimo iudicio Eminentissimorum Patrum, quibus grave non erit præterita Folia iterum consulere, ut originarium Dubium expediant.

An, *q[ui] in quo numero Missæ fint annuatim celebrandæ in casu &c.*

*Sess. 24. cap. 3.
de Reform.*

SENOGALLIEN. PROCURATIONIS . In Terra di Belvedere Diæcesis Senogalliensis adest Collegiata Ecclesia S. Mariæ Misericordiæ in Solo Lateranensi fundata , Anno 1774. Vicarius Lateranensis publico Edicto Visitationem indixit cum receptione Procuratio[n]is ; Capitulum verò dictæ Ecclesiæ penes acta protestationem emisit = *di non volere somministrare detti Vituali , Cibarie , e Procurazioni in maniera alcuna = qnq[ue]niā intendono di far valere , e vogliono , che vaglia l'ultimo Stato dell'ultima Visita fatta dalla bon.mem. del Rñ Si- gnor Abbate Conte Gherardi di Montalbocco altro Vica- rio Lateranense = ac dēmum = Dichiarendosi ancora di ricorso alla Sagra Congregazione del Concilio, qualora d[icitu]r c[ontra] =, decretumque tulit antedictus Vicarius Lateranensis , quo reservatis juribus in hac protestatione contentis , mandavit , Visitationem fieri, prævia pro interim subministratio[n]e Vi[er]tualium , seu Procuratio[n]um , pro quibus exegit scuta quatuor à Capitulo, & alia scuta quatuor, & obulos 30. à Societate S. Mariæ Misericordiarum ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ Patrona ,*

Nunc Capitulum sua jura deducit in hac Sacra Congregatio[n]e , *duoque postulat : primum , ut declaretur , an Procuratio debatur Viçario Lateranensi visitanti , & secundum , an idem Vicarius Lateranensis restituere teneatur quod in postrema Visitatione titulo Procuratio[n]um accepit .*

Sustinet enim Capitulum, Procuratio[n]em nequaquam deberi , tum quia Lateranensi Capitulo quotannis solvit in recognitionem directi dominii summa scutorum trium , & obulorum 30. , tum etiam quia usque ab immemorabili tempore Viçario Lateranensi visitanti numquam fuit à

Ca-

Capitulo Procuratio soluta . Hanc autem immemorabilem consuetudinem probare conatur Capitulum nedum suis Codicibus ineuntis Sæculi tempus complectentibus , sed etiam jurata depositione antiquorum Canonicorum depontium ex auditu quoque ab eorum Majoribus , controversam Procurationem numquam solutam fuisse ; Concluditque , immemorabilem hanc non solvendi Procurationem consuetudinem , dummodo non exhibeat contra Episcopum , esse religiosè observandam tum ex præscripto à Sacro-sancta Tridentina Synodo in *sess. 24. cap. 3. de Reform.* ibi = *In iis verò locis, seu Provinciis, ubi consuetudo est, ut nec Virtualia, nec pecunia, nec quidquam aliud à Visitatoribus accipiatur, sed omnia gratis fiant, ibi id observetur* = tum ex *Text. in cap. Exigit de Censib. in 6.* , tum demum ex Doctorum sententia , de qua Fagnan. in *cap. Venerabili de Censib. num. 24., Barbos. de offic., & potest. Episc. part. 3. alleg. 73. num. 46., & Gratian. discept. foren. cap. 57. num. 19.*

Progreditur ultra Capitulum , quòd etiamsl Vicarius Lateranensis jus haberet exigendi Procurationem , eam tamen exigere non possit , nisi pro summa juliorum quindecim . nimirum pro medietate scutorum trium , quæ percipit Episcopus in causam Procurationis , ex traditis per *Nicol. in Floscul. verb. visitatio limit. 9. num. 10. , Monacell. formul. legal. tom. 3. part. 3. tit. 2. formul. 4. , & in supplem. ad 3. tom. tit. 2. formul. 4. num. 79. , & Sacra Congregatio in Ostunen. Procurationis , & Residentiæ diei 7. Julii 1708. , in qua proposito quinto Dubio = *An Procurationes speffent ad Vicarium Capitularem = responsum fuit = Ad V. Affirmative pro medietate .**

Igitur cum Vicarius Lateranensis causa Procurationum exegerit à Capitulo scuta quatuor , & à Societate alia scuta quatuor , & obulos triginta , quæ percipere non debebat è conspectu immemorabilis consuetudinis non solvendi Procurationem , urget Capitulum , condemnandum esse Vicarium Lateranensem sub pæna dupli ad restituendum id , quod indebet percepit , ut prosequitur Conciliaris sanctio in cit. *Sess. 24. cap. 3. de Reform.* ibi = *Quod si quisquam, quod absit, aliquid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumperit, is, præter dupli restitutionem intra mensem faciendam, aliis etiam pœnis juxta constitutionem Concilii generalis Lugdunensis, quæ incipit = Exigit =, nec non, & aliis pœnis in Synodo provinciali arbitrio Synodi absque ulla spe venia , multetur = Tom. XLVI.*

10. Maii 1777.

firmatque Pyrhing. in Jus Canon. lib. 3. tit. 39. sect. 3. de
Procurationibus §. 1. num. 64.

Sacra Congregatio in terminis immemorabilis consuetudini-
nis non solvendi Procurationem novissime in Camerinen.
Procurationis proposita die 19. nuper elapsi mensis Apri-
lis rescripsit = Dilata, & scribatur. Episcopo Camerinen.
juxta instructionem, ut nempe inspiciat Codices Confrater-
nitis, & recognoscat, an unquam illa solverit Procu-
rationem.

A Capitulo Lateranensi, & ab illius Vicario nihil habui-
mus. Grave non erit EE. VV. definire.

I. An, & in qua summa debeatur Procuratio à Capitulo Col-
legiate Ecclesiae S. Mariæ Misericordie Belviderii in-
casu &c. = & quatenus negative.

II. An Vicarius Lateranensis teneatur restituere Procuratio-
nem per ipsum exactam, & in qua summa in casu &c.

85

Die Sabbathi 7. Junii 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, praeter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

CUM quatuor, quæ sequuntur, Causæ in ultima splendidissimi hujus Ordinis Congregatione diei 10. nuper elapsi mensis Maii propositæ non fuerint, rogantur Eminentissimi Patres, ut ad illas definiendas Folium dictæ Congregationis ea, qua solent, humanitate resumant.

URBINATEN. , SEU ARIMINEN. in qua disquistur.
An sit standum, vel recedendum à decisio[n]is quoad Marianum Alexandri in casu &c.

*Seff. 22. cap. 6,
de Reform.*

In Decisis, & amplius,

VICO-EQUENSIS VISITATIONIS SACRORUM
LIMINUM, cuius est Dubium.
An, & quomodo consulendum sit Distributionibus in causa &c.

*Seff. 21. cap. 3.,
& Seff. 24. cap. 15. de Reform.*

Quoad unionem Beneficii extra Diæcessim positi Negative, & amplius, in reliquis pro gratia unionis quatuor Beneficiorum simplicium suæ Diæcessis pro Massa Distributionum.

7. Junii 1777.

Sess. 25. cap. 4.
de Reform.

CAPUTAQUEN. , in qua definiendum est .
An, & in quo numero Missæ sint annuatim celebrandæ in casu &c.

Missas esse celebrandas ad rationem unius Tareni pro qualibet , juxta redditus , deductis expensis , & utensilibus , & ad mentem , & mens est , quod scribatur Episcopo , quod in expensis non comprehendatur accensio Lampadis , & Festivitatum , & unicuique legato per ipsum assignetur , & successivè detrahantur expensæ necessariæ , & demum quod hæredes particulariter supplicant pro aliqua diminutione , durante Familiæ numero , & paupertate .

Sess. 24. cap. 3.
de Reform.

SENO GALLIEN. PROCURATIONIS , cuius duo sunt Capita .
I. *An , & in qua summa debeatur Procuratio à Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Misericordiæ Belviderii in casu &c. = & quatenus negative :*
II. *An Vicarius Lateranensis teneatur restituere Procurationem per ipsum exactam , & in qua summa in casu &c.*

Dilata , & scribatur Episcopo juxta instructionem , ut nempe Episcopus inspiciat Codices Capituli , & recognoscat , an unquam Capitulum solverit pro curationem .

Sess. 24. cap. 3.;
& cap. 5. de Re-
form. Matrim.

URITANA DISPENSATIONIS . Die 23. Julii 1771. Antonius Adorante Terræ Lateani Uritanae Diaecesis morti proximus, prætermissis Proclamationibus, Matri monium per verba de præsenti celebravit cum Francisa Xaveria Pulli , cum qua antea Sponsalia per verba de futuro contraxerat . Biduo post hujusmodi celebratum Ma-

Matrimonium, hoc est die 25. dicti mensis Julii, Antonius decessit. Ex familiaritate Paschalis Adorante defuncti Antonii germani fratris cum Fratris istius diffamatio cum exorta fuisset, e re sua putavit Paschalis eam in Uxorem ducere: Verum obstante impedimento primi gradus publicae honestatis, & justitiæ ut potè profluentis ex Matrimonio ab ejus prædefuncto Fratre cum præfata Franciscā Xaveria, ut ipse afferit, simpliciter rato, & non consumato, personaliter ad Urbem accessit idem Paschalis pro necessaria obtinenda Dispensatione, quam à Summo Pontifice Clemente XIV. suppliciter postulavit,

Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem, sub die 8. Augusti 1772, datæ fuerunt Epistolæ Uritano Antistiti pro confectione Processus, & pro ejus habenda Instructione, & Voto; Eoque compilato, & transmisso retulit Episcopus, Paschalem ad Patriam reversum iñsanō devictum amore compressisse Fratrem; & ab ea natum fuisse filium salutaribus Baptismatis aquis regeneratum sub die 10. Septembris 1773, illosque in publico Concubinatu vivere à Sacramentis omnino alienos; retulitque pariter, Paschalem, & Franciscam Xaveriam adeo esse pauperes, & miserabiles, ut eorum industria, & laboribus vix se alere possint, & tandem sermonem ablovit interrogans, suamque sententiam aperiens = *in tot'malorum, scandalorumque angustiis, animarum perniciem, Nostrique Summi Dei offendam respicientibus, quid faciendum? nedium expedire, sed oportere cum Oratoribus prædictis fore indulgendum censeo, enixeque deprecor.*

Ex Processu autem quinque habentur Testes formiter examinati, & de non sequuta consumatione Matrimonii deponentes. Altero namque eorum prætermisso Teste veluti de publica voce, & fama, & de auditu tantum depONENTE, gemini sunt Testes, qui Matrimonii celebracioni interfuerant. Hi enim unanimi voce *sub primo interrogatorio, sive articulo testantur, Antonium Adorante tempore celebrati Matrimonii gravissimo morbo laborasse, & in lecto jacentem, ut pote viribus omnino destitutum = non poteva affatto voltarsi, o girarsi, ne proferire parola alcuna, anzi subito sposato, il male da momento in momento si aggravò, così che dopo due giorni sposato se ne morì.*

Alter

7. Junii 1777.

Alter Testis est Sacerdos, qui de licentia Parochi in Matrimonium conjunxerat Antonium cum Francisca Xaveria, deponens *sub dicto primo articulo*, quod subito arrivato in Casa di esso Antonio, che trovai, che stava in letto gravemente infermo, e dopo avuto il consenso scambievo di essi Sposi presenti, li sposai = pariterque referens, Antonium Sponsum causa sui morbi = stava all'ultimo segno indebolito, e privo di ogni forza, anzi da punto in punto dopo sposato se l'avanzavano i sintomi, ed incominciando a perdere i sensi, dopo due giorni se ne morì = ideoque possibile nequam fuisse, quod Antonius matrimonium consumaret, subdens = anzi vedendo lo stato estenuato di essa Infermo, dopo sposatili, insinuai, e comandai alla Sposa di allontanarsi dalla vista del suo Sposo infermo, fin tanto che, se Iddio lo permetteva, riacquistasse la primiera salute: E ciò stimai necessario insinuarlo, appunto perchè riparassi alle tentazioni, che potevano pregiudicare l'anima di esso Antonio, e per altri motivi soliti.

Fuit etiam examinatus Medicus Fisicus, qui Antonii aegrotantis curam peregerat, retulitque *sub eodem primo Articulo*, Antonium desponsatum fuisse in tempo, che giaceval' istesso in letto, e veniva gravemente oppresso da maleore, da quale infermità dopo due giorni se ne morì; Ed in detto tempo secondo le regole, e principii medicinali praefatum Antonium Matrimonii consumationem implere certè non potuisse, mentre la sua infermità si era febre dissenterica, che l'aveva infiacchito, ed indebolito, anzi subito dopo sposato il malore dà momento in momento si avanzò, cosicchè alla debbolezza delle forze si unì quella dè sensi = Omnes tamen in unum conveniunt, Antonium nec etiam ante Matrimonium rem habuisse cum Francisca Xaveria = Stante la bontà della vita del Giovine, la rigorosa educazione della Giovine, il non spasseggiare la Casa della Sposa, come è solito = quin imò, eo requisito, ut Matrimonium celebraret cum antedicta Francisca Xaveria, cum qua Sponsalia per verba de futuro contrixerat, respondisse = Che ciò era sproprio, mentre la Giovane restava onoratissima, per non averla in minima parte offesa nell'onore, ne dato alcuno scandolo nel Paese.

Regulariter gravem infirmitatem, vel acutam febrim, ea durante, Matrimonii consumationem impedire firmat
Zach. Medic. legal. tom. 1. lib. 3. tit. 1. quest. 4. n. 15.,
¶ 16.,

¶ 16. , & Rota penes eundem decis. 38. à num. 10. ad fin. , & præcipue num. 15. , & 16. , idque credendum videtur in Antonio Sponso graviter ægrotante , qui biduo post initum Matrimonium ex ea infirmitate decesserat , quemadmodum Matrimonium consumatum non fuisse jurandi religione testata quoque fuit eadem Francisca Xaveria .

Ex Matrimonio rato , & non consumato an oriatur impedimentum publicæ honestatis justitiæ , vel Affinitatis , quæstionem adhuc esse indecisam afferuit Card. de Luc. in annot. ad Sacr. Concilium Tridentinum ad Seff. 24. cap. 2. 3. 4. , & 5. num. 10.

Ex hoc tamen Matrimonio utrumque impedimentum profiliere edocemur ex Sententia Divi Thomæ in Supplm. 3. part. quæst. 55. art. 4. ad 2. Sancta itidem Synodus Seff. 24. cap. 3. de Reform. Matrim. , amplectens impedimentum publicæ honestatis justitiæ loquitur de Sponsalibus de futuro , & de his tantum , non etiam de Matrimonio Conciliarem Sanctionem intelligendam esse declaravit S. Pius V. in Constitutione incipiente Ad Romanum spectat edita de anno 1568. , cum (sunt verba Constitutionis) longe majorem rationem prohibitionis in Matrimonio per verba de præsenti contracção , quam de Sponsalibus de futuro vigere , à nemine dubitetur .

Item Corradus in prax. Dispensat. lib. 8. cap. 7. num. 15. licet teneat , impedimentum dumtaxat justitiæ publicæ honestatis oriri ex Matrimonio rato , non autem consumato , fatetur tamen sub num. 16. , illud affinitatem quoque vocari si non perfectè , & consumate , saltem initiative , subditque sequenti num. 17. , quod impedimentum Affinitatis in primo gradu , sive Affinitas sit initiative , sive perfectè , & consumatè , non ea facilitate dispensatur , sicut in impedimento publicæ honestatis justitiæ ex Sponsalibus de futuro proveniente .

Acceditque Conciliaris dispositio Seff. 24. cap. 5. de Reform. Matrim. , ubi nulla facta distinctione inter impedimentum Consanguinitatis , & Affinitatis , generaliter præscribit , quod in gradibus prohibitis non nisi raro , & ex causa dispensationes concedantur , quodque in secundo gradu nunquam dispensetur , nisi inter magnos Principes , & ob publicam causam .

E converso ; ex hoc Matrimonio rato tantum oriri vinculum publicæ honestatis justitiæ , non autem Affinitatis Tom. XLVI. M præ-

7. Junii 1777.

præscribitur in can. si quis despontaverit, ibique *Glossa* caus. 27. quæst. 2.; Verba Canonis sunt hæc = Si quis despontaverit sibi aliquam, & præveniente mortis articulo, eam cognoscere non potuerit, frater ejus non potest eam ducere in Uxorem = & rationem allegat *Glossa*, quia hoc casu est impedimentum publicæ honestatis justitiae, non affinitatis, quia illa non est, nisi interveniat Carnalis copula.

Similiter habetur ex declaratione Arboris Affinitatis §. Et insurgit post Caus. 35. quæst. 5. ibi = Et insurgit affinitas ex coitu interdum cum publica honestate, interdum sine, & publica honestas interdum sine affinitate, ut si cognosco Uxorem, vel Sponsam, hic impedimentum est publicæ honestatis, & Affinitatis, si cognosco non Sponsam; hic affinitas sola est, si Sponsam nondum cognovi, ibi sola publica honestas.

Idque fancitum est etiam in cap. Duo Pueri de Despons. Impuber., sustinentque pluribus allegatis Doctoribus, Sanchez de Matrimon. lib. 7. disput. 64. num. 25., & sequenti num. 27. respondens sententiae Divi Thomæ, aliorumque eam sequentium ait, non aliter, nisi arctius vinculum publicæ honestatis oriri ex Matrimonio rato, quam ex Sponsalibus, & initium quoddam affinitatis, non tamen verè affinitatem, & Barbos. ad Concil. Trident. sess. 24. cap. 3. de Reformat. Matrim. num. 13., qui etiam sub antecedenti num. 12. refert; & quoque S. Piun V. in dicta sua Constitutione Ad Romanum declaravisse, quod ex Matrimonio rato non consumato minimè oriatur affinitas, sed justitia publicæ honestatis dirimens Matrimonium. Idemque Barbos. ad citat. sess. 24. de Reform. Matrimon. cap. 5. loquenter in genere de gradibus prohibitis firmat sub num. 27., hunc Tridentini locum intelligendum esse de iis gradibus, & vinculis ortis ex legitimo Matrimonio, nimirum rato, & consumato, quia non concurrent illicita, vel illicita copula, vinculum impeditivum Matrimonii, sicut & in Sponsalibus de futuro primum gradum non egreditur dictus Barbos. ad eamdem sess. 24. de Reform. Matrim. cap. 3. num. 13. vers. Contra, & Sanchez de Matrim. lib. 7. disput. 64. num. 24.

Nodus igitur dubitationis in eo residere videtur, utrum ex dicto Testium formiter examinatorum probatus necne dici debeat consummationis Matrimonii defectus, quoniam, eo non probato, Sacra hæc Congregatio petitam rejicit.

7. Junii 1777.

91

rejiciendam censuit Dispensationem, ut in Hispalen. *Dispensationis* 18. Junii 1701., in Leodien. *Dispensationis* 10. Maji 1755., in Pennen. *Dispensationis* 8. Maji 1756., in Leodien. *Dispensationis* 22. Maji 1762., in Acheruntina. *Dispensationis* 16. Junii 1770., & nuperrimè definitum fuit à Congregatione particulari à SANCTISSIMO deputata Eñorum, & RRñorum DD. Cardinalium à Lancis Præfecti, Castelli, & Antonelli in Causa Strigonien. *Dispensationis* proposita die 16. Septembbris 1775., in qua fuit responsum = *Non constare de non consumatione Matrimonii, ideoque non esse dandam Dispensationem.*

Dispensationem è contra concessit, probato dictæ consumtionis defectu, non obstante impedimento publicæ honestatis justitiæ in primo gradu, attenta copula subsequuta, propter quam Mulier infamata remanebat cum periculo necis, & in forma pauperum injunctis salutribus pænitentiis, & stante, quodd ad copulam deuentum non fuerit sub spe faciliorem reddendi gratiam *Dispensationis*, quemadmodum id probant tres ex dictis Testibus formiter examinatis, præter juratas depositiones dictorum Paschalis, & Franciscæ Xaveriæ, prout geminæ sunt hujus Sacrae Congregationis identificæ Resolutiones relatæ à supracitato *Barbosæ ad Concil. Trid. sess. 24. cap. 3. de Reform. Matrim. sub num. 12. & 13.*, prima scilicet in Cajetana 27. Julii 1729.

Et secunda in Caven. 17. Novembbris ejusdem anni 1629., in qua Sacra Congregatio respondit = *Dispensationem supra petitam esse concedendam, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit* = ut in lib. 14. *Decret. pag. 174.*, & in Gadicens. *Dispensationis* 12. Iuuii 1762., in qua responsum fuit = *Attentis peculiaribus circumstantiis consulendum esse Sanctissimo pro Dispensatione super impedimento publicæ honestatis, & etiam affinitatis* =, quæ resolutio cum responso = *In Decisis, & amplius* = confirmata fuit sub die 25. Septembbris ejusdem anni 1762.

Ab Oratoribus, eorum attenta maxima, qua premuntur, paupertate, nihil deducitur. Dubia funt

I. *An constet de Matrimonio rato, & non consumato Antonii Adorante cum Francisca Xaveria Pulli in casu &c. = & quatenus affirmativè*

II. *An sit consulendum Sanctissimo pro Dispensatione in casu &c.*

Non esse consulendum Sanctissimo pro dispensatione.
Tom. XLVI. M 2 BAL-

*Seff. 7. cap. 16.
de Reform., &
Seff. 25. cap. 7.
de Reform.*

92

7. Junii 1777.

BALNEOREGIEN. , ET URBEVETANA . Monasterium S. Bernardini Civitatis Urbevetanae, cui usque & ab anno 1544. san. mem, Paulus III. per suas Apostolicas Litteras univerat Prioratum saecularem cum Cura Animarum in Ecclesia S. Joannis Baptistæ Castræ Lubriani Diæcesis Balneoregiensis , jus habet nominandi , & præsentandi Rectorem , qui Lubrianensi Populo Sacraministret , Ainmarumque curam exerceat . Assiduis molestiis cum expensarum profusione per Monasterium passis à Balneoregiensibus Episcopis , nec non propter plura Decreta , & quidem gravia in Sacra Visitatione edita ab hodierno Antifite , pertæsa Abbatissa dicti Monasterii censuit , non auditio Capitulo , proprio arbitratu preces porrigitere huic Sacrae Congregationi pro dicti Jurispatronatus renunciatione .

Super oblatis precibus auditus de more fuit uterque Episcopus , Urbevetanus scilicet , & Balneoregiensis , quorum primus ad præcidendas Monasterii vexationes oblatam laudavit renunciationem , alter vero eam esse admittendam in voto fuit non alia ex ratione , quam quia Monasterium satis abundè provisum Pontificia gratia unionis antedicti Prioratus amplius non indigeat .

De his omnibus certiores factæ Moniales capitulariter congregatae cum nova Abbatissa coram Vicario Generali Urbis Veteris reprobarunt preces super dimissione Jurispatronatus exhibitas à præcedenti Abbatissa , tuerintque in sensu totis viribus petendi executionem Pauline Unionis , neç non procedendi ad nominationem Rectoris Curati , & factò nominarunt Sacerdotem Franciscum Mariam Cappelloni , cujus præsentationem admissit Episcopus Balneoregiensis ; subinde vero , attenta renunciatione suæ nominationis peracta ab eodem Sacerdote Cappelloni , quamvis Moniales processissent ad alteram nominationem Rectoris Curati in personam Sacerdotis Jacobi Voenna , ejus tamen præsentationem non esse admittendam dixit Procurator Fiscalis ejusdem Ecclesiasticae Curie Balneoregienfis , stante pendentia litis coram hac Sacra Congregatione .

Duo hinc modò disputant Moniales : Primum , ut reprobata renunciatione Jurispatronatus exhibita à præcedenti Abbatissa , servanda sit illius retractatio facta ab ipsis capitulariter congregatis : Secundum , quod institutio danda sit Sacerdoti Jacobo Voenna ab Abbatissa Monialium nomine præsentato .

Quoad

Quoad primum, sustinent Moniales, nullam esse voluntariam renunciationem Jurispatronatus exhibitam ab antecedenti Abbatissa, inconsultis Monalibus capitulariter congregatis *Can. Sine exceptione caus. 12. quest. 2. cap. 2.* ibique *Gloss.*, & *cap. 3. de his, quae fiunt à Prælatis, ibique Pirhing. num. 8., Engel. num. 3., Anaclet. num. 13. & 14.*: Eoque fortius, quia ab eisdem Monalibus, re integra fuit dicta renunciatio uti nulla, & invalida revocata, *Cap. Si quis Presbyterorum 6. tit. de Reb. Eccles. non alienan., ibique Gloss. verb. Alienatorum, & Anaclet. in Jus Canonico. eodem tit. num. 59.*, cum renunciatio insignis Patronatus, ut *Loco Pio exitiosa meritò à Sacris Canonibus improbetur*, cit. *Can. Sine exceptione caus. 12. quest. 2. cap. 1. de Reb. Eccles. non alienan. in 6. Rota coram Rezzonico decis. 327. num. 38., & cor. Crescent. decis. 219. num. 7.*

Ad secundum verò quod attinet, urgent Moniales, institutionem esse dandam Sacerdoti Vœuna ab ipsis præseutato, prävio tamen examinis faciendi experimento super illius idoneitate ad Animarum curam exercendam, ad *Text. in cap. Cum Ecclesia de Caus. poss. & propriet. Lambertin. de Jurepatron. lib. 2. part. 1. quest. 3. art. 17. n. 9., & Rota coram Falconer. tit. de Jurepatr. decis. 30. num. 2.* Instant tamen eædem Moniales, ut hujusmodi experimentum fieri debeat, & delegetur Episcopo viciniori, ad quem illud justis, urgentibus, & rationabilibus concurrentibus causis ahlegatur, ut ex praxi hujus Sacrae Congregationis firmat *Card. de Luca de Miscell. Eccles. disc. 1. num. 107., Piton. discept. Eccles. 137. sub n. 26. §. Ex his, Rot. cor. Molin. decis. 68. n. 6. & seqq., & in Rec. dec. 122. num. 20. part. 15.*

Hæc omnia contradicit Promotor Fiscalis Curiæ Ecclesiastice Balneoregii, contenditque imparem esse Congruam annuorum scutorum quadraginta Rectori curato à Monalibus assignata, cuius taxatio tum inspecta censura Sacri Concilii Tridentini *sess. 7. cap. 7. de Reformat.*, tum præ oculis habita Constitutione san. mem. Pii V., quæ incipit *Ad exequendam*, & est ordine la 47. præscribente Congruam non majorem annuorum scutorum centum, & non minorem scutorum quinquaginta non arbitrio Monasterii Patroni, sed arbitrio solius Episcopi remittitur ex traditis per *Card. de Luca in annot. ad Sac. Conc. Trident. disc. 9. num. 7. & 14. Pignatell. tom. 3. consult. 31. num. 1.*, *Rota coram Coccin. decis. 2046. per tot., cor. Falconer.*

Ponderanduin est, Moniales assignavisse Rectori curato pro sua Congrua annua scuta quadraginta, non comprehensis juribus, & emolumentis, quæ Stoæ nuncupantur, eaque pro Rectore voluisse libera, & exempta à quovis onere manutentionis Utensilium, Ecclesiae, Ædiumque Parochialium, quæ onera in se ipsas assumpserunt: Pianam verò Constitutionem præscripsisse quidem Congruam non minorem scutorum quinquaginta = computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis = quæ emolumenta inter cæteras obventiones reputandas esse docet Card. de Luc, de Paroch. disc. 18. num. 12.

Sacra Congregatio in Eugubina 12. Januarii 1732. ad II. Dubium respondit = Servandum esse solitum statum = in quo Congrua solvebatur in annuis scutis 32., quæ tamen, computatis incertis, summam constituebat annuorum scutorum quinquaginta.

Jura ab utraque Parte circumferuntur. Gemina sunt hujus questionis ab EE. VV. definienda Dubia.

- I. *An sit admittenda renunciatio Jurispatronatus, de quo agitur, exhibita ex parte antecedentis Abbatissæ Monasterii S. Bernardini Urbis Veteris Patroni, seu potius ejusdem renunciationis retractatio facta ab hodierna Abbatissa dicti Monasterii in casu &c. = & quatenus negativè ad primam partem, & affirmativè ad secundam.*
- II. *An, & quomodo, & qua Congrua sit danda institutio Sacerdoti presentato ab hodierna Abbatissa dicti Monasterii in casu &c.*

Negativè ad primam partem, Affirmativè ad secundam, nempe institutionem dandam esse Sacerdoti a Monasterio præsentato cum Congrua, juxta nominacionem factam a Monialibus, prævio tamen examine faciendo ab Episcopo Balneoregion. , & ad mentem, & mens est, quod urgeat Episcopus pro executione Decretorum respicientium restorationem pavimenti Ecclesiae, & aliorum Divinum cultum respicientium, & amplius.

7. Junii 1777.

95

Seff.25.cap.4.
de Reform.

FIRMANA DELETIONIS ONERUM . Sacerdos

Marcus Merini Parochus Ecclesiae sub titulo S. Mariæ

Gratiarnm sitæ in Oppido Petrioli Firmanæ Dioecesis , cui Paræcœ unit a reperitur suburbana Ecclesia S. Ginnasio dicata, preces porrexit huic Sacré Congregationi narrans , sive Paræcœ redditus tenuissimos esse , ipsumque geminis inter cætera gravari oneribus , nimirum primo applicandi Missam pro Populo Feria quinta cujuslibet hebdomadæ , præter eamdem applicationem Missæ pro Populo faciendam in omnibus diebus Festis de præcepto , & secundo bina celebrandi Missarum officia, unum scilicet secunda Dominica mensis Maii , & alterum die 15. Augusti cujuslibet anni , proptereaque supplicavit pro exemptione ab impleemento dictorum onerum , quorum Institor penitus ignoratur .

Pro informatione , & voto requisitus Archiepiscopus , omnia à Parocho narrata vera esse dixit , confirmavitque : In voto tamen sicut liberandi Parochum ab onere applicandi Missam pro Populo Feria secunda cujuslibet hebdomadæ = ut Parochiæ regimen sustinere commodius valeat = Secus autem quoad Missarum officia , quoniam ea non ad Parochiale Ecclesiam pertinent , sed ad alteram suburbanam , & Parochiæ unitam Ecclesiam , quæ peculiares suos habet redditus , & à qua Parochus non modicum consequitur emolumendum .

Hoc non obstante , Parochus sua jura deducit , propugnatque , utriusque Ecclesiae redditus pro una tantum mensa ratione unionis esse considerandos . Probat enim , sed in genere , & collective tantum , utriusque Ecclesiae redditus ascendere ad annua scuta 77. , & obulos 85. , onera vero ad annua scuta 62. ; & obul. 36.3. , quibus subductis à redditibus , supereffe pro Parocho tenuissimam summam scutorum quindecim circiter prorsus imparem pro congrua illius sustentatione juxta præscripta in Constitut. S. Pii V. 47. , quæ incipit Ad exequendum , de qua Rota decis. 246. num. 10. part. 8. Recent.

Quo posito , sustinet Orator . utrumque onus esse delendum . Instat enim pro abolitione oneris applicationis Missæ pro Populo qualibet Feria secunda ex triplici rationum molimento , & primo , quia prorsus ignoratur illius origo , vel Fundator ; Secundo , quia Populus ad eam non accedit ; Et tertio , quia Parochus illam applicat omnibus diebus festis juxta Constitutionem sa. me. Benedi-

dicti XIV., cuius initium est *Cum semper diei 19. Augusti 1744.*, & juxta ejusdem Pontificis sententiam panditam in ejus Opere *de Synodo Diæcesan.* cap. final. num. 4. & 5.: Urgetque pariter ; abolitionem pati debere Missarum officia, quia tenuissimi sunt redditus, unde Parochus valeat sustentari.

Attamen Sacra Congregatio, deficientibus redditibus, in sensu fuit pro suspensione, non autem pro abolitione, seu deletione oneris Missarum, ut videre est in Sedunen proposita die 29. Julii 1775., & resoluta die 19. Augusti ejusdem anni.

Pertinet igitur ad Amplissimos Patres præ eorum sapientia definire

An sit locus deletioni oneris Missæ die Jovis, ac Officiorum Generalium in casu &c.

Non proposita, cum reliquis.

*Seff. 25. cap. 9.
de Reform.*

TUDERTINA CONFIRMATIONIS CONCORDIAE. Anno 1608. clar. mem. Cardinalis Marcellus Lantes Episcopus Tudertinus Seminarium Clericorum erexit in dicta Civitate. numerumque decem Puerorum in eo gratis retinendorum præfinivit, ac pro illorum ; nec non Præceptorum, Ministrorumque Seminarii manutentione, præter unionem factam trium simplicium Beneficiorum anni redditus scutor. 75., provisionalem constituit taxam in annuis scutis 506., cui redditus Episcopalis, & Cathedralis Mensæ, itemque Collegiatarum Ecclesiarum, omniumque Beneficiorum, Locorumque Priorum suæ Diæcefis proportionatè subjicit, eamque solvendam esse præcepit = donec per aliquam unionem, & applicationem aliorum Beneficiorum simplicium, vel alias dicto Seminario sufficienter providerimus, & dictam partem, sive portionem solvendam non esse decreverimus.

Successive, stante unione aliorum simplicium Beneficiorum supradicta taxa imminuta fuit anno 1653. ad annua scuta 250., de anno verò 1670. ad scuta centum. Verumtamen sub

sub initium anni 1776. iustis, urgentibusque causis, & præsertim ob ejusdem Seminarii probatam inopiam, illiusque Ædium impendentem ruinam, oportuit è Seminario dimittere Alumnos, illudque suspendere, & claudere. Hujus inopiae Seminarii perquisita causa, compertum fuit, illam prosilire à pluribus Beneficiatis, qui multis ab hinc retro annis respectivum Taxæ debitum non persolverant: Iis autem ad solvendum judicialiter lacestis, gravissima Lis exorta fuit, authumantibus Beneficiatis, Seminarii redditus ex applicatione simplicium Beneficiorum ita adactos esse, ut ex illis commodè manuteneri valeat statutus Alumnorum numerus, factumque propterea fuisse locum cessationi provisionalis Contributionis, & repartitionis super Ecclesiasticis Beneficiis, ideoque declarari, eosdem Beneficiatos in posterum non teneri; nec obligatos amplius esse ad solutionem prædictæ Contributionis.

Lis sub reservatione Beneplaciti Apostolici composita fuit inter Deputatos tūm Seminarii, tūm utriusque Cleri collegialiter coadunatos. Contentionis pacta sunt hæc = *Che per l'urgente bisogno del Seminario di ripararlo, ristorarlo, e renderlo in miglior forma per il pubblico bene, e nel tempo medesimo per torre di mezzo ogni questione tra il Rño Clero, e lo stesso Seminario sopra la Tassa, lo stesso Clero Secolare per un tal peso, ed il Clro Regolare per riguardo al ben pubblico cedano, e somministrino per una sol volta in tutto, e per tutto a detto Luogo Pio la somma di scudi cinquecento, che attualmente esiste degli avanzi, o non esistendo tutta, fino a che con i detti avanzi si formi, e si compisca la detta somma di scudi 500., a condizione però, che ora in appresso per qualunque capo, o causa non sia tenuto detto Clero a pagare la Tassa Conciliare imposta a favore di detto Seminario: E nel caso, che in appresso potesse mai aver luogo nuovamente questa Tassa, il detto Seminario per evitazione, e sicurezza assegni ora un Fondo a detto Clero di scudi 500., col quale possa rivalersi, ed essere reintegrato di un tal sborno.*

Libellus igitur oblatus fuit Amplissimis Patribus, quo confirmatio Concordiæ postulatur. Auditus Episcopus hæc omnia latè confirmat, suaque sententia propositam Concordiam justam, ac Seminario utilem putat, ideoque censet, eam esse approbandam.

7. Junii. 1777.

Maxime utilitatis esse Seminario Concordiam reservat Episcopus in sua Relatione, quoniam cum scutis 500: ab utroque Clero solvendis reparabuntur ejusdem Seminarii Aedes, quae aliter, ac nisi cum ipsius Seminarii suspensione ad longum tempus reparari non possent.

Reputuitque pariter, Seminarium quia de redditibus satis provisum pro illius manutentione ad formam erectionis conciliari Taxa non amplius indigere. Exhibitetur enim calculus Decennii ab anno scilicet 1764. ad annum 1774., ex quo patet, Seminarii redditus respectivè ascendisse ad annua scuta 592. & obul. 65.: Exhibitetur item relatio duorum Peritorum deponentium. Seminarii Prædia computato anno fertili cum sterili fructus reddere conimodè posse in annuis scutis 651. 80.: Rursus exhibitetur declaratio actualis Ministri Seminarii testantis, illius redditus præteriti anni ascendisse ad scuta 585.: probaturque deinde, anno 1774. in fructiferis Prædiorum factis melioramentis conspicuam erogatam fuisse summam scutorum 539., & obul. 17., ideoque concluditur, præfatos redditus in præsens excedere originariam impositam provisionalem Taxam, eosque imo propter dicta melioramenta majores in posterum esse debere.

Subditur etiam, assignationem, atque hypothecationem certi Fundi, ut supra, pro evictione enunciatæ summæ scutorum 500. nunc a Clero solvendæ, nullius esse præjudicij Seminario, utpote quod in casu novæ impositionis (cæteroquin ob præmissa non timendæ) teneretur unicè, bonificare Clero dictam summam scutorum 500., quam nunc idem per quamdam anticipationis speciem persolvit, & quæ erit a Seminarii Deputatis exigenda, erogandaque in ejusdem Seminarii Aedium necessaria restoratione.

His omnibus maturè perpensis, dignabuntur EE. VV. discernere.

An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

7. Junii 1777.

99

ANAGNINA INDUL'II. Capitulum Anagninæ Cathedralis Ecclesiæ olim erat compositum uno Præposito, vigintiquatuor Canonicis, & duobus dumtaxat Mansioniis: Defectus Beneficiatorum in obeundis Ecclesiasticis functionibus tantoperè necessariorum in causa fuit, ut ad petitionem bo. me. Antonii Seneca tunc Anagnini Episcopi unà cum Capitulo præfata Ecclesiæ sa. me. Paulus V. in suis Apostolicis Litteris sub datum decimo Kalendas Septembbris anni 1608. præciperet, quatuor ex dictis vigintiquatuor esse supprimendos Canonicatus, tunc cum primum per cessum, vel decepsum, aut alio quovis modo vacare contigerent, & cum eorum fructibus, redditibus, & proventibus octo esse erigenda perpetua simplicia Beneficia Ecclesiastica pro octo perpetuis Beneficiatis ad instar aliorum in aliis Ecclesiis perpetuorum Beneficiatorum, ita ut ipsis pro tempore existentibus lice-re deberet, fructus, redditus, proventus, distributiones, jura, obventiones, & emolumenta inde provenientia quæcumque percipiendi, exigendi, & in proprios usus, & utilita-tem convertendi.

Hodierni Beneficiati supradictæ Cathedralis Ecclesiæ Civitatis Anagniæ, quibus in novis legibus, & Constitutionibus Capitularibus à præfato Anagnino Antistite effor-matis, observandisque tūm à Canonicis, tum à Beneficiatis tributum fuerat beneficium vacandi à Choro per unicūm tantum mensem anno quolibet, precibus oblatis huic Sacræ Congregationi, supplicarunt, ut ipsis concedere-tur indultum annuae Vacationis duorum mensium, ut eo potiuntur Canonici; quod ut facilius assequerentur, plures exposuerunt causas, & præsertim assiduum, ac ultra modum laboriosum Chori servitium, cui absque intermissione per totum anni cursum interesse debent mane, & vespere pro recitandis horis Canonicis, nec non onus præter cantum Gregorianum etiam canendi musicam, quoniam omnibus diebus Dominicis, aliisque indistinctè Festis tenentur Missam solemnem cum Organis mu-sicè canere, ac etiam celebrandi, & applicandi toto anni tempore Missas Conventuales omnibus ferialibus, aliisque etiam indistinctè diebus, in quibus semiduplex, vel Sancti simplicis occurrit Officium.

Super his precibus auditus fuit Anagninus Episcopus, qui veritate m expositorum confirmans retulit, illis adversari Capitulum, suamque tamen aperuit animi Sententiam.

Tom.XLVI.

N 2

fa-

Seff.24.cav.12.
de Reform.

favorabilem concessioni gradiæ , quam postulant Beneficiati , ita tamen ut sex eorum eodem tempore semper Choro interfint .

Licet enim Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. 24. cap. 12.* de Reform. ita statuerit : Non liceat vigore cuiuslibet Statuti , aut consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse , salvis nihilominus earum Ecclesiastarum Constitutionibus , que longius servitii tempus requirunt = & consentaneæ ad hanc Conciliarem dispositionem Sacra hæc Congregatio Canonicis adstrictis Ecclesiæ servitio vacationem ultra tres menses denegare consueverit teste *Fagnan.* in *cap. Licet num. 48.* , & seqq. de *Præben.* , attamen quoad Canonicos , sive Beneficiatos , qui ex Constitutione , sive consuetudine Ecclesiæ tenentur , ut in casu , toto anno Chori , Ecclesiæque servitio incumbere , hæc apud *Garziam de Benef.* part. 5. cap. 2. num. 311. habentur = *Si tamen Constitutio , aut consuetudo Ecclesiæ requirit servitium totius anni , tunc locum habet absentiam trium mensum à Concilio permitta ;* Est enim dura residenitia totius anni , oportetque maximè juxta fragilitatem humanam indulgeri aliquod tempus ad recreationem corporis , & animi : & ita Sacra Congregatio Concilii censuit in una Astoricen. his verbis : *Decretum Concilii cap. 12. Sess. 24.* concedit Canonicis absentiam trium mensum , si Constitutiones Ecclesiæ servitium totius anni requirunt .

Atque hinc contendunt Beneficiati , vacationem unius tantum mensis parem non esse laborioso totius anni , quo premuntur , Ecclesiæ , Chorique servitio . Sustinent enim , ipsos juxta Pontificiam Fundationis legem exæquatos fuisse ad instar aliorum in aliis Ecclesiis perpetuorum Beneficiatorum , probantque , Beneficiatos tūm Patriarchalium Urbis , tūm Ecclesiæ Cathedralis Velerinæ , & Ferentinæ Civitatis , tūm etiam Collegiatæ Ecclesiæ S. Angeli Custodis ejusdem Anagninæ Civitatis parervitium , paremque vacationem habere cum Canonicis , eosque propterea , qui majus ferunt onus eo Canonicorum , æquale saltem beneficium vacationis duorum mensium , quo fruuntur Canonici , perfrui debere , juxta regulam , quod ubi par est onus , ibi etiam par esse debet emolummentum , quam exornat *Piton. alleg. 26. num. 21. tom. 2.* , *Lotter. de Re benefic. lib. 1. quæst. 19. num. 36.* , & *Pignatell. tom. 6. consult. 48. num. 13.*

7. Junii 1777.

101

Nec obstare ajint Capitulares Leges post editam , Paulinam . Fundationem compositas à tunc Anagnino Episcopo , quia jus non erat eidem Episcopo per has novas Leges qualitatem , & naturam Beneficiorum immutare non approbante Pontifice illorum Fundatore Canon. inferior. dis.20. cap. quod super his de Major. , & Obed. , Clementina ne Romani §.1. de Elect. , Formosin. de potest. capit. tract. 3. qu. r. 4. num. 5. , Rota coram Manzaneo. decis.723. num.7. , quin imo nullas esse præfatas Ordinationes , utpotè contrarias juribus, quæ in Fundatione Beneficiatis concessa , & indulta fuerunt Cap. ex parte 12. de Confit. , Barbos. de Canon. , & Dignit. cap.41. n.17. , & Sacra Congregatio in Juvenacen. 22. Augusti 1738.

Anima divertunt insuper, antedictas Capitulares Leges efformavisse quidem , non autem edidisse Episcopum Seneca , dum eas edidit illius in Anagnino Episcopatu Successor Gerardus circa initium præsentis Sæculi , ideoque nullam vim fieri posse in recepto earum Legum usu, quem tamen vel ante , vel post illarum indictionem non probari , & quatenus probaretur , nihil esse momenti sine Apostolico Privilégio Card. de Luc. de Jurisdic. disc. 24. num. 13. versic. Respondebam , Rot. recen. decis. 396. num. 15. part.18. , & in nuperrim. tom. 7. decis.28. num.17. , maxime in præjudicium modernorum Beneficiatorum , qui cum eorum jus agnoscant à solo Pontifice Fundatore, hinc à facto , vel agnitione Prædecessorum obligari non possunt Piton. de Controv. Patron. alleg.17. num. 10. , Rot. cor. Ansald. decis.68. num.20. , & in Tuden. Servitiorum super Bono Jure 6. Martii 1758. §. 11. cor. cl. mem. Card. Paracciano .

Itemque ponderant , quod quiescentibus duobus ex octo Beneficiatis ratione Vacationum bimestriū juxta votum Episcopi , non ideo Ecclesia, dum alii sex interessent Choro , debitissimis fraudaretur obsequiis , vel minori decentia D.vina Officia celebrarentur . Sacra Congregatio , assiduo , & ultra modum laborioso concurrente servitio , ut Chorales aliquo vacationis levamine persruantur , vacationem unius mensis ad duos auxit in Tarraconen. proposita 28. Januarii 1764. , & resoluta die 18. Februarii ejusdem anni , in qua proposito Dubio = An , & quomodo petitis sit annuendum in casu &c. = responsum fuit = Affirmative pro quatuor Capitularibus per Turnum , & pro duabus mensibus tantum , & cum solitis Clausulis .

Alia

7. Junii 1777.

Alia plurima ponderanda sunt in libello Beneficiatorum.
Legenda est Anagnini Episcopi relatio. A Capitulo nihil
haec tenus deductum fuit. Dubium definendum proponitur.

*An Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis Anagniæ gaudere debeant
per duos menses infra annum eadem exemptione à Cho-
ro, qua gaudent Canonici ejusdem Ecclesiæ in casu &c.*

PRISESS SANTES

103

Die Sabbathi 5. Julii 1777. in Pa-
lacio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, pre-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bi*a* juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

QUÆ sequuntur, tres primæ Cause in ultima Am-
plissimi Ordinis Congregatione habita 7. nuper elapsi
mensis Junii propositæ non fuerunt. Rogatos ita-
que volumus Eminentissimos Patres, ut ad earum spe-
cies repetendas Folium ejusdem Congregationis iterum
consultant.

FIRMANA DELETIONIS ONERUM, cujus unum
Caput est.
An sit locus deletioni oneris Missæ die Jovis, ac Officiorum
Generalium in casu &c.

Seff. 25. cap. 4.

de Reform.

Affirmative juxta Votum Archiepiscopi.

TUDERTINA CONFIRMATIONIS CONCOR-
DIÆ, in qua ambigitur.
An sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Seff. 25. cap. 9.

de Reform.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

AN-

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

104

5. Julil 1777.

A NAGNINA INDULTI . in qua respondendum

est.

An Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis Anagniæ gaudere debent per duos menses infra annum eadem exemptione à Choro , qua gaudent Canonici ejusdem Ecclesiæ in casu &c.

Negative , & amplius -

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

NOVARIEN. DISTRIBUTIONUM , ET FRUCTUUM . Data plenissime fuit hujus Causæ species in Folio Congregationis habitæ die 11. Januarii currentis anni , & geminis ejus , quæ erant , Dubiis I. An Indulta sustineantur , itaut Præposito Laurentio Perolio absenti debeantur Distributiones , & fructus suæ Præposituræ in casu &c. = & quatenus negative II. An eidem Præposito debeantur fructus Præbendæ in casu &c. = in sequenti Congregatione diei 1. proxime præteriti mensis Martii jura sua tantum deducente Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ S. Juliani Oppidi Gaudiani Diæcesis Novariensis , responsum fuit = Ad I. Iterum proponatur : Ad II. Affirmative = Ratio autem , propter quam Sacra Congregatio Causam reproponi mandavit quoad primum Dubium , in eo stetit , ut interea à contumace Præposito Laurentio Peroli exhiberetur originarium Indultum abessendi à Choro eidem , ut afferitur , ab hac Sacra Congregatione concessum sub die 20. Decembris anni 1774. Hoc Indultum abessendi non haec tenus exhibitum fuit à Præposito , cui illud una cum altero Prorogationis sub datum diei 6. Maii 1775. restitutum fuisse testatur Novariensis Antistes . Ad rem igitur expediendam Capitulum novam urget ejusdem Causæ propositionem .

Quoad primum Dubium ; in Facto ponderandum occurrit , duo edita fuisse Indulta sub die 20. Decembris 1774.; primum amissum fuit , & alterum , quod Duplicatum afferitur , inexequutum remansit penes Episcopum; Duo itidem fuisse concessa Prorogationis Indulta sub uno , eodemque die 6. Maii 1775. , unum scilicet facultate per-

ci-

cipiendi Distributiones in absentia destitutum ; & alterum hujusmodi facultate munitum .

Præpositus autem , dum moram in Urbe trahebat , Epistola sub datum diei 29. Julii 1775. scripsit Episcopo , ut ei = favorisse di mandare à Torino il secondo Rescritto delli 6. Maggio 1775. ove si fa espressa menzione delle Distribuzioni (e non già quello pure de 6. Maggio , in cui non si parla di Distribuzioni , essendo questo inutile , e da ritirarsi prezzo di se) aciò Ella dappoi possa passare al Decreto . Dico questo , perchè fa mal odore alla mia Causa il vedere due Rescritti emanati , e niuno di questi firmati con suo Decreto ; Del primo (nimis diei 20. Decembris 1774.) ne posso dar la ragione , cioè effer questo emanato in Sede vacante , e perciò &c. , mà del secondo non v'è scusa .

Episcopus antedicta transmissa Præpositi Epistola , retulit , quod = neppur questi due Decreti (sive Indulta illius diei 20. Decembris 1774. , & alterius diei 6. Maii 1775.) rimangono più nelle mie mani , perchè avendo notificato al Prevosto Perolio le difficoltà , che io incontrava nel darvi esecuzione , mi ha Egli ricercato di respingergli , e così appunto eseguì .

Quibus statibus , contendit Capitulum , Indulta Præposito concessa præter illorum obreptionis , & subreptionis vitium , quod in eis inest , tamquam non exhibita penes acta Cancellarie Episcopalis , nec non tamquam executioni non demandata ab Episcopo Decreto suo executoriali , ac demum tamquam penes ipsum met Præpositum existentia sustineri non posse , proindeque nullius esse roboris , & efficaciz , ut Præpositus absens à residentia , & à Choro fructus suæ Præposituræ , qui in Distributionibus consistunt , consequatur , cum paria sint Indultum non obtinere , vel obtentum executio- ni non committere .

Atque hinc propugnat Capitulum , Præpositum , qui per septendecim Menses sine justa , & legitima causa , ac sine Indulto Apostolico , seu venia Episcopi abfuit à Residentia , integros facere non posse suos fructus ejus Præbendæ , cum Sancta Synodus *sess. 24. cap. 12. de Re-*
formi. privet absentem per annum medietate fructuum Præbendæ suæ , quibuscumque Capitularibus non obstantibus Statutis , & Consuetudinibus , quæ omnes in cit. *cap. 12. Concilii Tridentini abrogatae fuerunt .*

Capitulum jura sua iteratō deducit. Præpositus licet mai-
nitus adhuc in sua contumacia persistit. Dubia sunt.

I. *An Indulta sustineantur, itaut Prieposita Latrentio Pe-
rolio absenti debeantur Distributiones, & fructus sue
Præposituræ in casu &c. = & quatenus negativè.*

II. *An sit standum, vel recedendum à decisio[n]is in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

Seff. 25. Decret.

HORTANA. Redit ad novum Eminentissimorum
Patrum Judicium hæc Causa, quæ data fuit in Folio
Congregationis habitæ die 30. Martii superioris an-
ni 1776. nulla quoad eam capia resolutione. Repropo-
rita verò in sequenti Congregatione diei 27. Aprilis di-
æti anni, & Dubio, quod erat = *An*, & quomodo Or-
tricis precibus fit annuendum in casu &c. = Prodiit Re-
scriptum = *Dilata*, & Episcopus cogat Communitatem,
prefixo termino, ad reddendam rationem tam aliorum scu-
torum centum, quam fructuum eorumdem scutorum cen-
tum, & proponatur simul.

Litteræ datæ fuerunt Episcopo, cui mandatum fuit, ut
antedictum Sacrae Congregationis Rescriptum exequ-
retur, ac ut acta pro illius executione compilanda ad
eamdem Sacram Congregationem transmitteret. Om-
nia executus est Episcopus. Ex transmissis actis eruitur,
reliqua scuta centum ad Pium Opus Aurelii Celestini
pertinentia, quæ deposita erant in Sacro Monte Piera-
tis Terræ Bassanelli Hortanæ Diœcesis, ejusdem Terræ
Communitatem habuisse, imposito Censu similis summa
sub die 4. Martii 1757. ad rationem annuorum scutorum
trium.

Itemque patet ex dictis actis, Communitatem cum hisce
Censualibus fructibus tria contulisse, & solvisse subsidia
dotalia scutorum 24. pro quolibet, unum scilicet favore
Joannæ Chiodi, ut ex Receppta Nicodemi Fabiani ejus-
dem Joannæ Viri sub datum 31. Augusti 1774. Reli-
qua vero duo subsidia dotalia, quæ summam conflabant
scutorum 48., soluta fuisse sub die 9. Februarii 1776.
Joanni Lanajoli tamquam Procuratori ad exigendum

Fran-

5. Julii 1777.

107

Francisci Roja Viri Mariæ Angelicæ Fiaschi, cui eorumdem Subsidiorum Dotalium unum collatum fuerat, & alterum eidem debebatur uti hæredi Catharinæ Chiodi Fiaschi ejus Matris, quæ suum dotale subsidium filiæ cesserat in nuptialibus Tabulis initis filiam inter, & præfatum Franciscum Roja,

Hæc omnia confirmat Episcopus in postrema sua Relatione ad hanc Sacram Congregationem cum adjunctis actis transmissa. Onus nunc erit Eminentissimorum Patrum, resumpto Folio d. Congregationis diei 30. Martii 1776., originarium definire Dubium.

An, & quomodo Oratricis precibus fit annuendum in casu &c.

Affirmative pro approbatione Concordiae.

MAZZARIEN. Hæc quoque Causa relata fuit in Follo Congregationis habitæ die 19. Augusti 1775., & geminis illius Dubiis, quæ erant = I. An sit locus abolutioni ab implemento oneris subsidiorum dotalium hæcenus inadimpleti in casu &c. = II. An & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Francisci Terranova, Scholastica Vincisfora, Mariani Balli, & Didaci Adragna in casu &c. = Eminentissimi Patres in sequenti Congregatione diei 16. Septembris dicti anni 1775. rescripsierunt = Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem = quæ fuit, ut minori, quo fieri posset, expensa, firmaretur Status hæreditarius uniuscujusque ex dictis quatuor piis Testatoribus, de quorum commutanda voluntate quæstio proponitur, auditis interessé habentibus.

Respondit Episcopus his verbis = Dovendo Io dunque soddisfare all'incarico benignamente commessomi dall' EE. VV., mi dò l'onore, rapporto allo Stato Èreditario de'suddetti, inviarle quattro Documenti fatti estrarre colla mia assistenza in occasione di Visita in detta Città dai Libri, che legalmente si ritengono dal Sacerdote D. Emanuele Maria Greco Computista del Luogo Pio, e da' quali potranno l'EE.VV. rilevare, che il fruttato delle sudette quattro

Sejj.22. cap.6.
de Reform.

Eredità insieme unito non giunge , che ad onze ciuquanta , tari ventisette , e grano uno annuali , col quale secondo la disposizione Testamentaria , dovendo pagare ogn' anno il Conservatorio per le Doti prescritte onze trentuna , tari ventisei , è grana tre , restarebbero in beneficio del medesimo , adempiti tali pesi , solo onze diecinueve , e grana dieciotto , che unite all' onze sessantasei , tari ventinove , e grana sedici provenienti dalle Rendite proprie , e particolari del Luogo Pio , formano onze ottantasei , e grana quattordici . Qual somma , secondo il mio giudizio non puol' esser mai sufficiente a mantenere tutte le Orfane , le Monache , e Sagristano ; che giungono al numero di trentatré , come fin qui lo ha dimostrato l' esperienza , e da loro stesse potranno percipire l' EE. VV. , alle quali non deve recar meraviglia , se finora siasi omessa la prestazione di dette Doti , mentre han dovuto erogarle per il troppo loro necessario mantenimento .

Addit infuper , quod quemadmodum evidens est tenuitas reddituum Conservatorii = Così hò stimato superfluo dispendiare il miserabilissimo Luogo Pio colla formale fermazione dello Stato richiestomi , tanto più , che non si poteva effettuare con quella economia , e piccola spesa ingontami da cotesta Sagra Congregazione , il ché sarebbe reso troppo sensibile al Conservatorio già sufficientemente depauperato .

Quò verò ad interesse habentes , iteratò retulit idem Episcopus , nullos alios adesse , qui jus jactare valeant super iis Hæreditatibus , exceptis Puellis Orphanis suppliciis . Voluitque conclusum , Oratrices dignas esse absolutione quoad præteritum ob non factam Dotium collationem ; quò verò ad futurum , ut reducatur earumdem Dotium numerus ad unam tantum unciarum duodecim uni ex Orphanis conferendam juxta earum portætas preces , quibus (ut prosequitur Episcopus) = unisco anch' Io le mie più vive suppliche , trattandosi di un Opera pia , la di cui prosecuzione troppo interessa l' officio mio Pastorale , e con questo temperamento potrà avere la suffiſtenza necessaria il misero Conservatorio , altrimenti dovrà indispensabilmente seguirne la soppressione con grave pregiudizio tanto delle Orfane , che delle altre Fanciulle della Città tutta , le quali parimenti ricevono un' ottima educazione da detto santo Iſituto .

Quibus maturè perpensis , dignabuntur EE. VV. resumptio

Fo-

5. Julii 1777.

109

Eolio dictæ Congregationis diei 19. Augusti 1775. ea, qua
pollent, sapientia decernere

- I. *An sit locus absolutioni ab implemto oneris Subsidiorum dotalium haecenüs inadimplete in casu &c.*
- II. *An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro communatione voluntatis Francisci Terranova, Scholasticae Vinçifora, Mariani Balli, & Didaci Adragna in casu &c.*

Non proposita, cum reliquis.

AUXIMANA DISPENSATIONIS. Lavinia Manzoni Auximanæ Civitatis in ejus ultimo, sub quo decessit, Testamento condito de anno 1700. duo in Auximana Cathedrali Ecclesia erigi jussit simplicia Beneficia. Mansionarias nuncupata, unum scilicet sub invocatione S. Francisci de Paula, alterumque sub invocatione S. Dominici, quæ esse voluit de Jurepatronatu Laicorum, illorumque primum quoad patronatum activum, & passivum reliquit certis, præscriptisque suis Consanguineis. Ad secundum verò Beneficium ipsa Testatrix nominavit Sacerdotem, & Parochum Bartholomæum Manzoni ejus ex Fratre nepotem, & si ipse nominationem respueret, nominavit Joannem Manzoni alterum ejus nepotem, & mox dicti Bartholomæi germanum Fratrem, onere adjecto tria celebrandi Sacra qualibet hebdomada, nec non interessendi Choro supradictæ Cathedralis Ecclesiæ; & quatenus idem Joannes secundū nominatus = non fosse in età del Sacerdozio attuale, allora dispone, e vuole, che sia tenuto far sodisfare il peso delle sudette Messe da altri Sacerdoti per fino al tempo del suo Sacerdozio, e che però sia obligato all'assistenze come sopra.

*Seff. 23. cap. 6.
de Reform.*

Jus autem nominandi Beneficiatum post obitum eorum, quos Testatrix ipsa nominaverat, esse voluit in perpetuum a beneplacito Nicolai Manzoni pariter ejusdem Testatrixis nepotis, germanique Fratris dictorum Bartholomæi, & Joan-

5. Julii 1777.

& Joannis, ejusque Descendentium in infinitum. Praecepit tamen, quod si = nella Discendenza del sudetto Nicola non vi fosse, o fossero figli abili a detto Benefizio, o Juspatronato, vuole, che sia obligato il sudetto Nicola nominare uno de' figli da nascere da detta Anna Maria Noni Zitella, e quando non vi fosse Discendenza della sopradetta Anna Maria, vuole, che sia obbligato, e tenuto nominare uno de' figli da nascere da Donna Madalena Manzoni Zitella Sorella di detto Sig. D. Bartolomeo, e che li sopradetti in futurum da nominarsi siano, sed esser debbano obbligati in tutto, e per tutto sodisfare i Pesi sopradetti, come i primi nominati,

Nuperrimè, & sub die 9. Junii superioris anni 1776, vacavit hoc secundum Beneficium per obitum Sacerdotis Dominici Manzoni ultimi illius Possessoris, qui Joanni ab ipsa Testatrice nominato in Beneficio succeſſerat. Hinc Angelus, & Lavinia Frater, & Soror Manzoni hodier ni illius Patroni sub spe obtainendæ Apostolicæ Dispensationis ad vacans Beneficium nominarunt Franciscum Nicolaum Manzoni Angeli filium, & respectivè Laviniae nepotem constitutum in ætate septem annorum, & Clericali Tonsura nondum insignitum. Ast in Contradictorum invenit Subdiaconum Josephum Amboni præfatae Magdalena nepotem authumantem, se unicum esse ad assequendum Beneficium qualificatum ex dictis tribus contemplatis Familias, quibus fuerat passivum Juspatronatus relictum, illudque propterea sibi deberi contendentem prælativè ad Franciscum Nicolaum Manzoni propter ætatem penitus incapacem.

Uterque supplicationem porrexit in Dataria Apostolica, Manzonus scilicet super Dispensatione ætatis, qua sub conditione fuerat a Patronis nominatus: Ambonus vero pro obtainendo Beneficio tamquam passivè vocatus, & magis idoneus. Eminentissimus Pro-Datarius utramque Supplicationem pro exquirendo voto ad hanc Sacram Congregationem ablegavit. Auditus de more fuit Eminentissimus Auximanus Antistes, qui retulit, Manzonum interea fuisse prima Tonsura initiatum, suamque ejus animi sententiam aperiens, censuit = Nunc dandum esse Cathedrali Ecclesiæ sufficientibus Ministris non satis provisæ Virum Ecclesiasticum, qui ad instar aliorum Mansioniorum eidem inserviat juxta votum ipsius met Fundatriçis, & secundum Constitutiones Synodales, & præsertim clar. me. Card.

Card. Spadæ mei Antecessoris, habeat onus canendi Missas aliquibus diebus, & in aliis Subdiaconi, & Diaconi munus obeundi per se ipsum. Hoc quippe à Puerō septem annorum, qualis est Franciscus Nicolaus Manzoni obtineri nequit.

Quilibet ex Colligantibus suam esse signandam Supplicationem propugnat, & à quolibet iura sua circumferuntur.

Duo esse videntur in Causa præcipue ponderanda. Primum, utrum onus impositum à Testatrix Nicolao Manzoni nominandi unum ex filiis Annæ Mariæ Noni, & subinde Magdalena Manzoni pretendatur etiam ad ulteriores Patronos, ita ut hodierni Beneficii Patroni unum ex filiis dictarum Fæminarum nominare compellantur; Et alterum, utrum sub nomine filiorum comprehendantur Neptotes, ita ut Ambonus tamquam Magdalena Nephos passum Juspatronatum sibi possit adscribere.

Quoad primum: *Sacré Rotæ Tribunal firmavit, onus impositum primo, vocato tamquam personalissimum ad Successores in activo Patronatu repetitum non censi, ut videre est in decisi. 95. num. 1 part. 16. Recent.*

Ad alterum verò, quod attinet à Licet sub nomine filiorum veniant nepotes juxta censuram *Textus in Leg. Iusta 201.*, & *L. Liberorum 220. §. 1. ff. de. verbor. signific.*, & è converso, nepotes non comprehendendi sub nomine filiorum appellazione sanciverit *Textus in L. Quod si Nepotes 6. ff. de. Testam.*, *Tutel.*, & in §. final. *Instit. Qui Testament. Tutor. dar. poss.*, attamen ad utramque conciliandam Juris communis dispositionem subintrare videtur, distinctio, quod si res est de Dispositione Ascendentis, & eo casu procedit dicta *Lex Iusta*, & *Lex Liberorum* præscribens Nepotum comprehensionem sub nomine Filiorum; At verò si agitur de dispositione *Transversalis*, in qua præsens versatur controversia, & tunc locum obtinet citata *Lex Quod si Nepotes*, & §. final. *Instit. Nepotes* excludens sub filiorum appellazione.

Ponderandum itidem est, Manzonum esse de genere Patronorum, & de Familia, & agnatione Fundatricis. Super dispensatione ætatis, quam ipse postulat, nec non super qualitate Beneficii ad rem ut plurimum facit *Folium extensum in Causa Cornetana distributum pro Congregatione diei 6. Maii 1775.*, nec non alterum *Folium in Causa Cremonen. Dispensationis diei 2. Decembris 1775.*, & in

& in utraque Causa cum fuerit propositum Dabiam = *An*
fit consulendum Sanctissima pro dispensatione in casu &c.
 responsum fuit in Congregatione diei 17. Junii 1775.
 quoad Causam Cornetanam, & die 20. Januarii 1776:
 quoad Causam Cremonen. Dispensationis = Affirmative
 usque dum ad legitimam etatem pervenerit, adimpletis one-
 ribus, & amplius. Unum est Controversiae Caput.

An, & quæ supplicatio sit signanda in casu &c.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

FAVENTINA APPLICATIONIS. Anno 1612. Joa-
 nes Andreas Calligari Episcopus Brixinorienfis dona-
 vit Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ SS. Michaelis Archangeli,
 & Joannis Baptiste Terræ Brixichellæ Patriæ suæ
 scuta bismille cum lege Multiplici usque ad summam scu-
 torum decem millium, eoque absoluto Multiplico, juf-
 fit, ut ex illius fructibus e fundamentis reædificaretur
 eadem Collegiata Ecclesia, subindeque voluit, ut iidem
 fructus in *quatuor partes* dividerentur, quarum *una* ce-
 dere deberet in reparationem, & manutentionem Ec-
 clesiæ, Sacrorumque Supellectilium; *Altera* partiretur
 inter Canonicos ad instar quotidianarum Distributionum
 cum onere subministrandi annua scuta decem quoibus
 pauperibus Clericis, qui Divinis inservirent in dicta Col-
 legiata Ecclesia, nimirum scuta quinque pro quolibet;
Tertia assignaretur quatuor Sacerdotib[us] ejusdem Col-
 legiatæ Mansionariis; onere tamen alicui eorum adje-
 sto docendi Cantum Gregorianum, & instituendi Cle-
 ricos dictæ Terræ Brixichellæ, & alterius Terræ Val-
 lis Amonis in rudimentis Grammaticæ. *Quarta* deni-
 que distribueretur = *in dotandis pauperibus Virginibus, &*
in alendis aliis Pauperibus dictæ Terræ.
Absoluto Multiplico, reædificataque Ecclesia, Canonici
de anno 1721. preces porrexerunt huic Sacrae Congre-
gationi, & ab ea obtinuerunt pro Mansionariis in Can-
tu Gregoriano Peritis applicationem medietatis quartæ
portionis à Donante pro dotandis Puellis, alendisque
Pauperibus reservatæ.

Anno verò 1736. iterum Canonici supplicarunt hanc Sa-
 cram Congregationem pro obtainenda favore eorumdem
 Man-

Mansioniorum applicatione alterius etiam medietatis quartæ portionis, votique compotes effecti fuerunt per decennium proximum tñntum quatenus non fuerint aliñnde provisi.

Prorogationem hujus Indulti postulaverunt Canonicci anno 1746., illamque non aliter obtinuerunt, nisi ad quinquennium, addita conditione = dummodò tamē infra supradictum teropus non vacent per obitum Mansionariæ casu vero, quo mors aliquorum ex supradictis Mansionariis contingat, non provideantur, inconsulta Sacra Congregatione.

Ulterioribus absolutis anno 1765. prorogationibus concessis de quinquennio ad quinquennium; supplices iterum fuerunt Canonicci penes Sacram hanc Congregationem pro perpetua applicatione prædictæ medietatis quartæ portionis ad commodum Mansionariorum, sin minus pro ulteriori gratiæ prorogatione ad decennium. Et quoniam Episcopus de more auditus in sensu fuisset pro perpetua dictæ medietatis quartæ portionis applicatio ne, nihilominus proposita Canonicorum instantia inter Summaria Precum in Congregatione diei 16. Decembris 1769., prodiit Rescriptum = Porriatur in Foliō, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Litteræ date fuerunt Faventino Antistiti, ut Sacram hanc Congregationem redderet instructam de præcisa quantitate Capitalium provenienti ex dispositione Præfusilis Calligari secundum præsentem rerum statum recendenda, nec non de quantitate reddituum, qui, demptis expensis, singulis annis percipiuntur, & qua ratione dividuntur, & partiuntur: Itemque de quantitate annuorum reddituum, aut Emolumenterum, quæ à Canonicis, & Mansionariis ex Præbendis, & distributionibus quotidianis, vel ex Legatis piis, aut aliunde percipiuntur: Ac demum ut Eminentissimos PP. certiores redde ret, qua ratione se gesserit Capitulum ab anno 1736. usque in præsens, an ab eo tempore aliqua ex Manionariis vacaverit, & qua auctoritate, inconsulta Sacra Congregatione, ad illius collationem deuentum fuerit.

His omnibus satisfecit Episcopus, retulitque, Mânsionarios carere Præbenda, eorumque redditus, qui non excedunt annua scuta quindecim pro quolibet, comprehensa applicatione jam obtenta medietatis dictæ quartæ portionis, quæ ex providentia Præfusilis Calligari pro-

siliunt, nullamque Mansionariam vacasse ab anno 1736, & preter alia, quæ colliguntur ex illius Relatione à Canonis cum eorum libello circumferenda:

Ex adjunctis foliis, ad quæ se retulit Episcopi responsio, habetur scilicet ex primo signato *litt. A.*, Capitulum, & Canonicos quinque possidere, Prædia à Legato pio Præfatis Calligari provenientia, & existentia sub diversis vocabulis *Casalecchio = La Costa = la Fabrica = Cà de' Carrilli = Cà de Merli* quoad tertiam tamen illius partem = nec non *ratam Domus* sitæ in Terra Casolæ Diæcis Imolensis, illorumque fructus pro anno 1774. ascendisse ad scuta 331., ex quibus, dempto exitu relato in scutis 293. 80. juxta alterum Folium signatum *litt. B.*, patet fructus superare in scutis 37. 20. inter Canonicos tantum distribuendos; narraturque in eodem folio *litt. A.*, à Canonis partiri fructus Multiplici in quatuor portiones à Præfule Calligario præscriptas.

Animadverendum tamen est, partitas exitus adnotatas in citato folio *litt. B.* non respondere dictis scutis 293. 80., quæ ab introitu subducuntur in folio *litt. A.*; imo inter partitas exitus nonnullæ describuntur, quæ non pertinent ad Patrimonium Calligari, ut ea est scutorum 36. pro Missa Conventuali, nec non scutorum 11. pro Clericorum mercede, qua Præfus in scutis tantum decem oneravit solam Canoniorum portionem, itemque scutorum 8., quæ solvuntur Factori Ecclesiæ, ac demum scut. 1. 20. pro implemento cuiuslibet Legati à Præfule non scripti.

Est ulterius animadverendum, quod, firmis redditibus, seu firme manente introitu in dictis scutis 331., & ex iis subductis scutis 66. 23., quæ rectè minuant redditus, ut sunt scut. 52. 73. pro Collectis, & scuta 13. 50. pro fratribus passivi Census impositi pro redēficanda Ecclesia, redditus supersunt in scutis 264. 77., quibus in quatuor partes divisib, unaquæque pars esse videtur scut. 66. 19. Quamobrem si Mansioniorum portioni scut. 66. 19. addatur etiam medietas alterius quartæ portionis Pauperibus assignatæ consistens in scutis 33. 09. $\frac{1}{2}$, iidem ex redditibus Calligari percipere deberent scuta 99., & obul. 28., quibus in quatuor divisib, portionibus, quot sunt Mansionarii, eorum cuiuslibet portio esset scutorum 24., & obul. 82., non autem, ut assertur, scut. 15.

5. Julii 1777.

115

Sacra Congregatio præ oculis semper habuit Pauperum iura, quæ sarta tecta servari præcepit, ut videre est in Fulginaten. Commutationis voluntatis diei 4. Decembris 1762., cujus proposito Dubio = An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Virginii Turchi in casu &c. = responsum fuit = Affirmative juxta votum Episcopi, excepta Eleemosyna distribuenda Pauperibus = & in Vicen. 28. Januarii 1764., cui Dubio = An sit consulendum SSmo pro commutatione voluntatis in casu &c. = prodit responsio = Negative, & esse erogandos redditus favore Pauperum, ad quem effectum scribatur Episcopo juxta instructionem.

His positis, dignabuntur Emi PP. ea, qua præstant, juris peritia definire.

An, & quomodo sit consulendum SSmo pro commutatione voluntatis in casu &c.

THELESINA MISSÆ CONVENTUALIS. Capi- *Seff. 25. cap. 4.*
tulum, & Canonici Collegiatæ, & Parochialis Ec- *de Reform.*
clesiæ S. Laurentii Martyris sitæ in Terra S. Laurentii
Majoris Thelesinæ Diæcesis, attenta tenuitate reddi-
tuum in distributionibus quotidianis unicè consistentium,
quos habent, supplicant pro reductione applicationis
Missæ Conventualis ad dies festos tantum de præcepto.
Narrant enim, redditus cuiuslibet Canonici vix ascende-
re ad annua Ducata triginta subjecta oneri celebrandi
biscientum triginta Missas lectas, nec non pluribus An-
niversariis, pluribus Officiis satisfaciendi, ita ut quod
superest, impar sit ad honestæ vitæ sustentationem.

Datae fuerunt, ut moris est, Episcopo Litteræ pro Infor-
matione, & voto, eidemque mandatum fuit, ut referret de annuis redditibus tam singularum Præbendarum,
quam Maffæ, & de respectivis oneribus, & quantum su-
perest, iis detractis. Episcopus mandatis hisce fatisfecit,
à Canonice narrata vera esse dixit, illorumque petitio-
ni annuendum esse censuit, ut patet ex illius relatione
una cum juribus à Canonice circumferenda.

Sacra Congregatio, concurrente vel Præbendarum, vel red-
dituum

Tom. XLVI.

P 2

ditum exiguitate solet semper demandare reductionem
Missæ Conventualis ad dies tantum festos de præcepto,
veluti plura sunt hujus Sacræ Congregationis responsa
relata in Folio Causæ Placentina Missæ Conventualis di-
stributo pro Congregatione diei 11. Januarii proxime
præteriti, cui etiam Placentinæ in sequenti Congrega-
tione diei 1. Martii currentis anni responsum fuit = Pro
gratia reductionis applicationis ad dies festos de præcepto
tantum = Onus igitur erit EE. VV. decernere.

*An sit locus reductioni oneris applicationis Missæ Conventua-
lis ad dies tantum festos de præcepto in casu &c.*

517

*Die Sabbathi 19. Julii 1777. in Palatio
Apostolico Quirinali erit Sacra Con-
gregatio Concilii, in qua, præter alia,
proponentur infrascripta Dubia juxta
morem ejusdem Sacrae Congregationis
de more resolvenda.*

IN Congregatione, quæ habita fuit die 5. currentis
Mensis, dæsūt spatiū discutiendi quatuor Causas mox
describendas, quæ hodiè idcirco proponuntur, resumptio
Folio, decidendæ.

MAZZARIEN. cujus duo sunt Dubia.

1. *An sit locus absolutioni ab implemento oneris Subsidiorum Dotalium haecenius inadimpleti in casu &c.* *Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*
- II. *An & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis Francisci Terranova, Scholasticae Vincifora, Mariani Balli, & Didaci Adragna in casu &c.*

Ad primum affirmative, & ad D. Secretarium cum
Sanctissimo.

Ad secundum affirmative juxta votum Episcopi anni 1776., nempe quod fructus assignati pro Dote a Scolastica Vincifora impendantur pro alimentis Puellarum Conservatorii, quousque necessitas perduraverit, non autem pro expensis Sacrificiæ.

AUXIMANA DISPENSATIONIS. in qua disqui- *Seff. 23. cap. 6.
de Reform.*

An, & quæ supplicatio sit signanda in casu &c.

Signandam esse supplicationem Francisci Nicolai Manzoni, eique competere dispensationem usque dum ad legitimam ætatem pervenerit, adimpletis oneribus.

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

FAVENTINA APPLICATIONIS . cuius dubium est .
*An & quomodo sit consulendum Sanctissimo pro commuta-
tione voluntatis in casu &c.*

Negative .

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

THELESINA MISSÆ CONVENTUALIS , in qua
quæritur .
*An sit locus reductioni oneris applicationis Missæ Conven-
tualis ad dies tantum festos de precepto in casu &c.*

Affirmative .

*Seff. 22. cap. 6.
de Reform.*

ITERAMNEN. In executionem piæ voluntatis Clericæ
Sersanti Fadulfi Interamnensis R. P. D. Fadulfus Anco-
nitanus Antistes ejus filius Cappellaniam erexit , cui in
Dotem assignavit Prædium in Vocabulo Fiori : Onus
subinde Cappellano indixit quotannis centum celebrandi
Sacra , tradendique Patribus strictioris Observantie
Interamnæ dimidium Rubri Frumenti ad rationem julio-
rum duodecim pro qualibet Rubri quarta , nec non duas
Salmas Musti ad rationem juliorum novem pro qualibet :
Eamdemque rerum traditionem anno quolibet à Cappel-
lano fieri jussit favore Patrum Cappuccinorum præter
Olei quinque Matretas . Dictum Cappellaniæ Prædium
alienavit Julius Fadulfi , cuius filii alterum alienato Præ-
dio subrogarunt in Vocabulo Piedelmonte , quæ subro-
gatio fuit à turc Interamnensi Episcopo comprobata .
Verum cum hujus subrogati Prædii fructus impares sint
ad subeunda onera supradicta , & præsertim ad faciendas
Frumenti , & Musti traditiones , juxta peculiarem taxam
à Fundatore præscriptam , supplices idcirco fuerunt Cle-
ricæ hæredes , ut , commutata illius voluntate , Cappel-
lanus fieret immunis à præfata Legatorum traditione ,
utque tot ubicumque pro suo arbitrio Sacra celebraret ,
quot essent annui Prædii redditus , detraictis tamen ex-
pensis utensilium , aliisque pro ejusdem Prædii cultura-
necessariis .

Eorum petitio , annuentibus Episcopo , & Patribus Lega-
tariis , proposita fuit in Congregatione diei 15. nuper elab-
orsi mensis Martii , cuius Folium EE. VV. reassumere di-
gnata

gnabuntur, fuitque in subsequenti Congregatione diei 19. Aprilis dilata illius resolutio, edito Rescripto = *Scribatur Episcopo juxta instructionem* =, ut scilicet referret, an fructus subrogati Prædii Piedmonte sufficient, nec ne pro omnium onerum implemento, ut jure decerni possit vel exequutio mentis Testatricis, quatenus redditus pares sint, vel ejusdem mentis communatio, quatenus impares habeantur; utque certiorem redderet hanc Sacram Congregationem de annuis redditibus dicti Prædii, eorum facto calculo per decennium, vel per Peritos anno computato sterili cum fertili, & an dimidium Rubri frumenti, computato similiter anno fertili cum sterili emi possit ad rationem juliorum duodecim pro qualibet quarta, nec non Musi pretium sit computandum ad rationem juliorum novem pro qualibet Salma, ac demum qua in Ecclesia tumulatum fuerit Cadaver Testatricis,

His omnibus satisfecit Episcopus, transmisitque Documenta comprobantia quæ retulit. Sic enim respondit = *Quod nec ex Librorum inspectione, neque ex aliis legitimis documentis attenta eorum deficientia, calculum de redditibus Prædii Olivati subrogati vocabulo Piedimonte per decennium habere potui, sed juxta prescriptum ab EE. VV. electi fuerunt per me duo in arte agraria publici Periti, qui medio eorum juramento retulerunt, quod inspecto, & mature considerato eodem Prædio sit valoris in proprietate scutorum quingentorum, ipsius vero redditus, deductis expensis pro cultura necessariis, cum dictum Prædium non sit subiectum alicui Canoni, computato anno fertili cum sterili, non excedant pro portione dominicali annuam summam scutorum quindecim monetæ Romanæ, & sic satisfactis omnibus oneribus à Testatrice relictis, parum, aut nihil pro Cappellano remaneat, ut retuli in alia mea Informatione.*

Itemque respondit = *Quò verò ad dimidium Rubrum, nempe quartas duas frumenti, quas Cappellanus anno qualibet præstare tenet Religiosis supra recensitis, computato itidem anno fertili cum sterili, pretium constituitur generaliter juxta stylum hujus Civitatis ad rationem juliorum quindecim pro qualibet quarta, idest scutorum sex pro unoquoque Rubro, & quoad Mustum scuti unius pro qualibet Salma, prout fufius EE. VV. recognoscere dignabuntur in annexis publicis documentis, ex quibus etiam appareat Cadaver præfatæ quondam Clericæ Sersanti tumu-*

laum suisse in Ecclesia Conventus Minorum Conventualium S. Francisci hujus Civitatis = Iterumque suum votum aperuit ad concessionem gratiae proclive , ea superaddita ratione , quia = Priedia Olivata in hac Civitate s̄epe . s̄epius fallere solent in redditu .

Hæc Episcopus : Partes nunc erunt EE.VV. ea , qua solent , sapientia , deceñere .

An ; & quomodo fit consulendum Sanctissimo pro commutazione voluntatis Testatricis in casu &c.

Affirmative juxta votum Episcopi , celebratis per Cappellum Missis in Cappellis S. Antonii Abbatis , & S. Antonii Patavini erectis in Ecclesia Min. Conventualium S. Francisci juxta redditus Prædii Pedemontis ad rationem eleemosynæ manualis , detractis utensilibus , docto quolibet anno de adimplemento coram Episcopo .

Sess. 22. cap. 6.

R OMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM . In eadem Congregatione diei 15. Martii proxime præteriti hæc quoque Causa proposita fuit ad instantiam sororum de Nardis , quæ non obstante , quod ortum habuissent à Parentibus exteris , postularunt , se ipsas tamquam affinitate cum Advocato Cæsare Valentini conuentas præferendas esse Puellis incertis in asequitione Subsidiorum Dotalium , quæ à Ven. Archiconfraternitate B. M. Virginis ab Angelo Annunciatæ Urbis ut potè dicti Advocati Cæsaris hærede quotannis conferuntur , eisdemque propterea tot esse assignanda subsidia dotalia usque ad summam scutorum 500. pro qualibet ex Sororibus Oratricibus .

Verumtamen iu contradictores invenerunt Officiales dictæ Archiconfraternitatis contendentes , præfatas Sorores esse in earum petitione reiiciendas , quia res est de haereditate Transversalis ad dotes , & ad alimenta nequam obstricti ; quia res itidem est de Affinitate Sororum cum Testatore per quadruplex medium Femenarum semper ex transverso procedente ; quia similiter res est de Affinitate per octo gradus à Testatore distante ; Rursus quia Testator nullam suis Consanguineis , vel Affinibus prælationem tribuit in subsidiorum Dotalium aequatione , ideoque cœlesta sit ordinata charitas , & præsumpta pro illarum prælatione Testatoris voluntas , ut pote

pote quæ quartum Consanguinitatis , vel Affinitatis gradum non excedit , juxta constantissimam Doctorum , & Sacræ hujus Congregationis Sententiam . Item quia Testator Puellas incertas expressè dilexit , voluitque dotandas ; quia dotum collationem fieri jussit juxta stylum ejusdem Archiconfraternitatis , & (sunt verba Testamenti) secundum ejus Institutionis Decreta , & Statuta = ; ac deum quia Decreta , & Statuta dictæ Archiconfraternitatis præscribunt , in conferendis Dotibus præferendas esse Puellas Romanas , & ex utroque Parente Romano natae , prout non sunt Sorores de Nardis prælationem , & Dotum cumulum in detrimentum Puellarum vocatarum , & idonearum postulantes .

Hinc in sequenti Congregatione habita die 19. nuper elapsi mensis Aprilis proposito Dubio inferius exprimendo , cum in æquas partes scissa fuissent EE. Patrum suffragia , mandatum fuit , ut Causa iterum proponeretur . Nunc ea reproponitur . Grave igitur non erit EE. VV. , prævia reassumptione Folii sub dicta die 15. præteriti Martii distributi , sapientissimè de more respondere .

An , & pro qua summa sit locus pœstationi Subsidiorum dotalium in casu &c.

Iterum proponatur .

LEODIEN. FRUCTUUM CANONICATUS . In Oppido Lossensi Leodiensi Diœcesis adest Collegiata Ecclesia S.Odulpho dicata . Antiquissima in ea viget consuetudo , quod quilibet de Canonicatu dictæ Ecclesiæ provisus fructibus Præbendæ careat per duos integros annos à die suæ receptionis , non autem provisionis computandos . Anno 1758. per obitum Canonicci Joannis Moers vacantem Canonicatum assecutus est Presbyter Jacobus Niclas , qui illum subinde resignavit Thoinæ Leducq. Hic per lapsum duodecim , & ultra annorum folium , nudumque titulum Canonicatus retinuit , nec unquam curavit , se in Canonicum recipi à Capitulo , donec anno 1771. dictum Canonicatum titulo permutationis cum Beneficio Ecclesiastico personalem residentiam non requirente , cessit Sacerdoti Philippo Lamberto de Faijs . Apostolicis inde super hac permutatione Litteris expeditis , præfatus de Faijs in Canonicum supradictæ Collegiatæ Ecclesiæ fuit receptus , & immissus in possessionem Ca-

Ses. 24. cap. 14.
de Reform.

nonicatus , & Præbendæ . Renuente verò Capitu'o il-
lum admittere ad eorumdem Canonicatus , & Præben-
dæ fructuum pérceptionem , nisi post lapsum duorum an-
norum à data receptionis in Canonicum computando-
rum , juxta consuetudinem Ecclesiæ , preces proinde
Canonicus obtulit SACRATISSIMO PRINCIPI expo-
nens , objectam consuetudinem nec hactenus probatam
existere , nec doceri , quòd illa fuerit legitimè introdu-
cta , quinimò cum Canonici inter se diviserint fructus
hujus Canonicatus , & Præbendæ toto tempore , quo
Thomas Leducq de Canonicatu provisus absuit à residen-
tia usque ad diem antedictæ permutationis , ex quo non
curáverit , se immitti in possessionem suorum Canonica-
tus , & Præbendæ , hinc sequi , Oratorem minimè te-
neri expectare duos annos , priusquam ad perceptionem
fructuum admittatur . Quibus expositis , supplex fuit
pro compellendis Canonicis , ut Oratorem ad illorum
perceptionem admittant , eosque à die suæ præsentationis
sibi restituant .

Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem , audi-
tus de more fuit Episcopus , qui votis Canonici censuit
adhærendum , ut habetur ex illius Relatione seorsum ab
eodem Canonicō cum suo libello circumferenda .

Porrò duæ potissimum sunt inspectiones , altera , quæ per-
tinet ad probationem Consuetudinis , & altera , quæ per-
tinet ad applicationem propositæ quæstioni . Ad primam enim quod attinet , præstat in jure adnota-
re , communī Doctōrum sententia valida , & licita re-
putari , nec sub lege Tridentinæ Synodi cap.14. sess.24.
de Reformat. , & Constitutionis S. Pii V. *la 69. in Bullar.*
Rom. tom.2. comprehēndi Statuta , vel Consuetudines
Ecclesiārum , quibus cāutum est , ut Canonici , aut Sa-
cerdotes noviter recepti per aliquod temporis spatiū
illarum servitio gratis incūmbere teneantur , veluti fir-
mant *Garz. de Benefic. part.11. cap.5. num.138.. Barbos.*
de Canon. cap.23. num. 7. , & ad Concil. Triden.d.cap.14.
n.4., Gallemart.eod.loco n.4., Pignatell. consult.30. n.10.
tom.3., & Monacell.form. foren. Eccles.par.3. tit.3. form.10.
num.12.

Pluries evenit , similēs controversias in hac Sacra Congre-
gatione discuti . Siquidem in *Militen. mense Martii 1587.*
prodidit Rescriptum hisce verbis conceptum = *Sacra Con-*
gregatio censuit , Decretum cap.14. sess.24. de Reformat.,
& Bullam S. Pii V. super eadem re editam non compre-
hen-

hendere consuetudinem Ecclesiarum deserviendi per annum , vel aliquod tempus , & nihil percipiendi interim de Massa grossa . nisi peracto integro dicto servitio = ut in lib. 4. Decret. pag. 229. , & in Marsicana mense Aprilis 1591. ut in lib. 7. Decret. pag. 7. , in Hydruntina Servitii 28. Novembris 1705. , ut in lib. 55. pag. 422. , & in Matheranen. Participationis resoluta die 24. Septembr. 1735. quoad Primum Dubium = An asserta Consuetudo Ecclesiæ Metropolitanæ Matheranensis , quod Clerici adscripti in ea teneantur inservire per annos quatuordecim distributos juxta ordines , quos sequuntur , antequam adiungantur ad participationem , sit servanda ? = cui responsum fuit= Affirmative , præterquam quod ad servitium præstandum ab Absentibus causa infirmitatis , & quoad onus celebrandi Missas gratis in ultimo biennio .

Id ipsum etiam procedit quoad fructus Canonicatus , & Præbendæ , si illi cedunt in utilitatem , & beneficium Ecclesiæ , vel Fabricæ , vel Sacrarii , vel in pios usus erogantur ; Secus verò si convertuntur in commadum , lucrum . & utilitatem aliorum Canonicorum juxta distinctionem amplexam à Barbos. de Canon. cap. 15. num. 29. & 33. , Garz. de Benefic. part 8. cap. 1. num. 83. , Pax Jordan. lucubrat. lib. 10. vol. 3. tit. 11. num. 82. , Card. de Luc. de Can. non. disc. 10. sub num. 10. , & Piton. discept. Eccles. 57. num. 8. & 33.

De consuetudine superius exposita in Ecclesia Loffensi vi gente testatur Episcopus in suis litteris Sacrae Congregationi datis , in quibus resertur , ex Prothocollo Ecclesiæ anni 1500. fol. 3. hæc haberi = Consuetudines Ecclesiæ Collegiatæ S. Odulphi Oppidi Loffensis ad hæc usque tempora inviolabiliter ab eodem Capitulo haec observatae . & observandæ = : hæc pariter in eo legi = Notandum . quod per mortem unius Canonici , seu Concanonici in ejus scilicet Defuncti locum provisus non præsentabit se ad residentiam , neque ad perceptionem fructus ejusdem sue provisionis sibi quovis jure deberi præsumat , nisi , duobus annis elapsis a die suæ receptionis , & non provisionis , quos tenebitur expellare .

Quod autem biennii fructus , quibus carere debet noviter provisus , non cedant in utilitatem Canonicorum , sed quidem applicentur Fabricæ Ecclesiæ pro primo anno , pro qua valere Consuetudinem firmant Doctores relati à Barbosa ad Concil. Trident. cit. cap. 14. num. 11. , & pro secundo anno , qui annus gratiæ vocatur , reserventur Tom. XLVI.

pro Hæredibus defuncti Canonici , quam consuetudinem rationabilem esse , & valere tradit idem *Barbosa loc. cit. num. 4. & 8.*, id litteraliter exprimitur , & approbatum videtur in Brevi san. mem. Clementis XI. sub annulo *Pectoris die 24. Septembris 1718.*, quod incipit *Exponi Nobis.*

Illa verò traditio , quæ de fructibus Præbendæ privat Canonicum , tamquam contraria juris sanctioni in cap. *Di-lectus 19. de Præben* , & *Dignit.* admitti non debeat , nisi probata demonstretur in contraditorio Judicio ex firmatis per *Piton. Discept. Eccles. 74. num. 71.* , & *Rot. in Majoricen. Deputationis Sacerdotis 28. Junii 1756. §. 6.* coram *Eminentissimo Elephantutio* , procedere videtur in casu , in quo centenaria non concurrat , quemadmodum in hypothesi objecta Consuetudo pro jam vigente , & observata legitur scripta in Prothoçollo Ecclesiæ usque ab anno 1500.. Vis enim centenariæ , vel immemorabilis illud exigit , ut contrarium alleganti incumbat onus probandi , Consuetudinem non adesse , vel eam non fuisse legitimè introductam , quia pro ejus legitima introductione stat centenaria præsumens interventum Apostolici Indulti , vel Apostolice Confirmationis ad tradita per *Rot. in Celsonen. Annuæ Praestationis 8. Junii 1753. §. 9. coram clar. mem. Card. Matthæo.*

Quamobrem si ex Consuetudine biennii carentiæ tempus incipiendum est à die receptionis , non autem à die prævisionis Canonicatus , hoc biennium incipere nunquam potuit tempore quo Canonicatum habuit Thomas Leducq permutans , quoties iste non curaverit se in Canonicum recipi à Capitulo , nec in satisfactionem Consuetudinis cedere poterat sui Canonicatus , & Præbendæ fructus , quos Thomas , non adepta illorum possessione , nec residens in loco Canonicatus , & Præbendæ suos facere nequiverat *Cap. Ad Audientiam 15. de Cleric. non resident. Concil. Trident. sess. 24. cap. 12. de Reform.*

An autem quæ hactenus animadvertisimus , permutationi convenientia legenda erunt jura Capituli , quæ hucusque non habuimus . Dubium est :

An, & a quo tempore Philippo Lamberto de Faijs debeat- tur fructus Canonicatus , & eidem a Capitulo sint restituendi in casu &c.

Non proposita , cum reliquis .

FIRMANA LEGATI. Adrianus Galli è Terra Amandulæ Firmanae Dioçesis in postremis suis Testamen-tariis Tabulis conditis anno 1667, inter cætera reliquit, ut sequitur = *Lascio al Signor D. Orazio Galli mio altro Nipote l'uso frutto di Luoghi di Monte Novennale, che ho in Roma, con peso di celebrare quattro Messe la settimana pro Defunctis, conforme alla mia intenzione, e dopo la di lui morte lascio detto uso frutto al Signor Francesco Maria Etnei altro Nipote con il medesimo peso, e dopo la di lui morte vada a quel Prete, chè si ritrovarà della mia Casa il più prossimo però, e così continuare, fin che venne faranno, con il peso sempre sudetto, ed in mancanza loro, ed all'ultima moriente li sostituisco la Collegiata di S. Donato di detta Terra con il peso di farne celebrare le quattro Messe la settimana in perpetuo con ricevere l'uso frutto di detti Luoghi nove da viacolarsi per questo adempimento di volontà mia.*

Ultimus hujus Legati possessor fuit Carolus Galli in statu conjugali ex Decreto ab Archiepiscopo Firmano facto in actu Pastoralis suæ Visitationis. Huic successit Marcellus ejus filius tres habens eum Uxore filios, unum scilicet masculum impuberem, geminasque foeminas. Timens, autem Marcellus iactationes Capituli Collegiatæ Ecclesiæ Terræ Amandulæ, quod, deficienibus Clericis Familiae Galli, casus evenerit substitutionis suæ, supplex fuit idem Marcellus penes SANCTISSIMUM D. NOSTRUM. faciliiter Regnante, ut ad quaslibet amputandas judiciales promovendas Controversias eidem tribueretur facultas retinendi dictum Legatum in statu conjiali, declarandi que simul, quod ipsum Legatum ad Capitulum substitutum transfire non debeat; nisi masculis de sua Familia totaliter defectis.

Datæ fuerunt litteræ Archiepiscopo Firmano ab hac Sacra Congregatione, ad quam alegata fuerat Marcelli peti-tio, ut eam super oblatis precibus instructam redderet, votumque suum aperiret, auditis omnibus interesse habentibus, quibus etiam competentem præfigeret terminum ad eorum deducenda jura in hac Sacra Congregatio-ne. Archiepiscopus retulit, se audivisse tam Amandulense Capitulum, quam Archidiaconum Recipientem Philip-pum Roberti, dum ii tantum sunt, qui super Marcelli precibus interesse habere possunt, eosque non dissentire, ut Marcellus in sua petitione voti compos efficiatur, cui etiam, ut addit Archiepiscopus, non obesse videntur testa-mentarie Institutoris Tabulae.

Preces modò renovat Marcellus, expresso exhibito consensu tūm Amandulensis Capituli, tūm etiam Archidiaconi Roberti, & in suo libello contendit, dispositionem Adriani Galli habendam esse pro mero, & simplici Legato pio Missarum, cuius proinde Marcellus capax judicandus sit etiam in statu conjugali, præcipuè quia nulla intercessit auctoritas Ordinarii juxta regulam *Textus in cap.* Ad hæc de Relig. Dom., nulla fuit à Testatore præscripta Ecclesia, nullumque designatum Altare, in quo essent Sacra celebranda. Quamobrem, inspecta indole, ac natura Religi, præsto sit vulgata juris communis censura finens, ut hujus generis Legatum rectè assequi, & retineri valeat à Laicis, Infantibus, ac etiam à Mulieribus Gonzal, ad Regul. Cancell. gloss. 5. num. 20. & 26., Card. de Luc. de Jurepatr. disc. 15. num. 4., Garz. de Benef. part. 1. cap. 2. num. 102. & seqq., & Sacra hæc Congregatio in Romana Cappellaniæ 12. Julii 1721., & in Civitatis Castelli 1. Martii 1766., in qua cum ageretur de Puerto texenni; proposito Dubio = An Paulus Nicolaus Bonvisa sit capax consequendi Cappellanias, seu Legata pia ordinata à Com. Montemarte = responsum fuit = Affirmative.

Fortius quia hoc Legatum, donec vixit, possedit, retinuitque Carolus Galli Marcelli Pater in statu conjugali ex Decreto in actu Sacrae Visitacionis facto ab Archiepiscopo; cuius judicium ut plurimum confert ad demonstرانcam indolem, & naturam Legati ex firmatis per Vivian. de Jurepatr. lib. 6. cap. 6. n. 38.; Piton. discept. Eccles. alleg. 123. num. 7., Rota in Firmana Cappellaniæ 15. Martii 1754. §. 10. coram bo. me. Borrelli, in Nucerina Cappellanior 28. Junii ejusdem anni §. 8. coram bo. me. Caniliac., & in Setina Beneficii, seu Legati pii 10. Martii 1758. §. 7. cor. Rno P.D. Ratta.

Nec obstat ait, Testatorem voluisse, quod Legatum, defunctis iis ab ipso nominatis = vada a quel Prete, che si trovarà della mia Casa il più prossimo però =, quia voluntas intelligenda sit, ut in usufructu Locorum Montium præferatur Presbyter, quatenus existat in Familia, non autem ut laicalem Legati qualitatem in Sacerdotalem immutet per ea, quæ docent Fargn. de Jurepatr. par. 2. cas. 14. n. 14., Lotter. de re benefic. lib. 2. quæsi. 47. num. 28., Rot. in Tudertina Cappellaniæ 5. Aprilis 1715. §. Quin oppoſitum coram bo. me. Cerro, & in Firmana Cappellaniæ 7. Junii 1751. §. 11. cor. cl. me. Card. Matthæo.

Duo ad Causæ decisionem ponderanda sunt. Primum, quod Te-

Testator ab assignatione ususfructus Locorum Montium Legatum incœpit, ac semper de illorum usufructu loquutus fuit in demandatis sublistitutionibus; nullam unquam de Cappellania tecit mentionem; nemini jus nominandi vel Cappellanum, vel Legatarium reliquit; nullam præscriptis Ecclesiam; nullumque designavit Altare, unde censendum sit, Testatorem voluisse dumtaxat pium Relicuum, suffragiumque Missarum, ut adverbit *Piton, de controv. Patron.* allegat. 87. num. 3. & 10., & pluries firmavit *Rota*, & in specie decis. 182. par. 1., & decis. 264. part. 2. Divers., & decis. 1.n.7. & seq. cor. *Buratt.*

Et alterum, quod Testator non aliter Amandulense Capitulum in Legato substituit, nisi deficientibus omnibus Presbyteris de sua Familia, & proximitate. Cum autem adhuc Familia vigeat in filiis Oratoris, hinc erit perpendendum, utrum Legatum consideratum etiam in Sacerdotali qualitate retineri possit ab Oratore, donec aliquis ex suis Descendentibus efficiatur Legati capax, interim adimpleto Missarum onere, quemadmodum istud adimplendi per alium ipse Testator facultatem dederat Amandulensi Capitulo in extremum casum substituto, & pro affirmativa censuit Sacra hæc Congregatio in Viterbien. Cappellanae 18. Junii 1757., in Cornetana proposita die 6. Maii, & resoluta die 17. Junii 1775., in Cremonen. Dispensationis proposita 2. Decembbris dicti anni 1775., & resoluta die 20. Januarii 1776., nec non videndæ sunt aliae plurimæ Resolutiones in earum respectivæ Foliis relatæ.

Circumsertur Scriptura Oratoris unde cum Informatione Archiepiscopi, & consensu interesse habentium: quo circa onus erit EE. VV. decernere

An, & quomodo Oratoris precibus fit annuendum in casu &c.

MESSANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Guillelmus Gemelli Messanensis gravatur numero septem Missarum quotidianarum, pro quarum facienda celebratione annuam eleemosynam unciarum 102. equivalentum scut. 244. 80. monetæ Romanæ rependere debet: Illius Familia facultatibus lapsa est, Capitalium redditus plurimum imminuti, & è contrâ Victualium pretia aucta sunt: Cum autem Guillelmus prematur etiam numerosa Sobole, quam secundum proprium decentem statum alere debet, proindeque impar sit ferendo dicto Mis-

*Seff. 25. cap. 4.
de Reform.*

Missarum oneri , preces obtulit , ut septem Missæ quotidiane ad unam reducantur saltem ad tempus , spondens , quod si ad pristinam devenerit fortunam , Missarum integrum celebrationem resumet .

De more requisitus Archiepiscopus suam transmisit attestacionem , in qua , rebus omnibus sedulò perpensis , & auditis interessè habentibus , asserit , supradictum Gemeili vera , & fide dignissima exposuisse . Nam ejus *Familia* (sunt verba Archiepiscopi) e pristino splendore mirum quantum deciderit cum redditus , proventusque ejus suffientationi sufficientes valde sint imminuti . Accedit præterea filiorum , Conjunctione magis , magisque crescens in dies numerus , Annonæ insuper , necessariique vietus pro temporis conditione , angustia , & caritas . Quibus omnibus efficitur , ut Orator minimè possit septem quotidianarum Missarum expensis satisfacere . Quare ut ejus Animæ quieti simul , & angustiis , quibus premitur , consulatur , censuit ejus precibus indulgeri posse , ut scilicet septem Missæ ad unam quotidianam ad tempus saltem reducantur .

Præmissa cum relata fuissent inter Summaria Precum in Congregatione diei 23. Novembris superioris anni , prodidit Rescriptum = Scribatur Archiepiscopo juxta instrucionem = quæ fuit , ut transmitteret singulas Testatorum dispositiones , & referret tam de unoquoque onere , quam de fructibus , qui sunt unicuique oneri , seu Cappellaniæ assignati , nec non qui sunt annui redditus Patrimonii Oratoris , ac denique suum votum aperiret . Et quamvis Testatorum dispositiones minime transmiserit , quia ingentia Testamentorum essent volumina , sufficienter tamen in reliquis satisfecit Archiepiscopus priori loco enumerando Testatores , qui Oratorem prædicto Missarum onere gravarunt .

Horum primus fuit Hieronymus Gemelli Oratoris Avus paternus , qui in suo Testamento condito die 4. Februarii 1705. duo instituit Legata , seu duas Cappellaniæ , quibus duodecim Missarum qualibet hebdomada celebrandarum onus imposuit ; Pro dote prioris Cappellaniæ quosdam assignavit redditus Fiscales annuarum unciarum viginti , qui redditus , ut ait Archiepiscopus , imminuti sunt : Pro dote verò secundæ Cappellaniæ Gensem assignavit , ex quo duodecim unciae quolibet anno percipiuntur .

Alter Testator fuit Petrus Gemelli Oratoris Patruus , qui in

in suo ultimo Testamento diei 8. Julii 1743. Cappellaniam pariter instituit cum onere Missæ quotidianæ , assignato redditu annuarum unciarum sexdecim ex augumentis Urbani Peculii vulgo *semenstre* nuncupati repetendo .

Tertius demum est *Dominicus Gemelli* Oratoris Pater , qui similiter in suo Testamento diei 16. Julii 1743. , præter quamplura Legata , quibus filium gravavit , tres simplices instituit Cappellianas, adjecto onere quotidianæ celebrationis trium Missarum , pro quibus uncias quadraginta quinque annuatim exigendas à supradicto *semenstri* designavit . Ac rursus aliud etiam onus quotidianæ Missæ subit Orator ex privato quodam scripto , quod ipsi credidit Pater , priusquam decederet , Conscientiam ejus onerans , ut alterius Sacrificii celebrationem , sicut & aliorum in publicis Tabulis descriptorum pari studio , ac diligentia curaret .

Relatis testamentariis dispositionibus , ad redditus quod attinet , subdit Archiepiscopus = quòd prædictorum Legatorum , seu Cappelliarum redditus hodiernum integri , ac imminuti mauent pro causa superius descripta . Reliquum verò hæreditatis , quod simul cum præfatis Legatorum redditibus totum Oratoris Patrimonium constituit , minus in modum diminutum jacet = Illi verò redditus , qui tūm ex redditibus fiscalibus , tūm ex pensionibus nonnullarum Domorum , tūm demum ex Prædiis rusticis exiguntur , = vix tertiam à sui ipsorum fundatione fructuum partem reddere nostris hisce calamitosis temporibus exploratissimum est . Accedit insuper , Oratorem & gravibus super ipsa met paterna hæreditate fuisse litibus involutum , & pluribus aliis piis , profanisque Legatis ex paterna dispositione oneratum reperiri .

Quibus positis , ut prosequitur idem Archiepiscopus , integrum Oratoris Patrimonium non majores reddit fructus , quām unciarum 382. , quæ æquant scuta 916. 80. monetæ Romanæ , ex quibus , demptis *uncii centum* & *duabus* pro supradicta Missarum celebratione , itidemque demptis aliis *uncii* 60. , quas idem Orator Sorori Moniali in Cænobio Montis Virginum quotannis rependere debet , nec non aliis annuis *uncii* 20. , quas tribus Sororibus Coasobrinis ad ipsarum vitam ex Testamento persolvit , & similiter aliis *uncii* 12. pro fructibus quorundam Censum , queis tota hæreditas obnoxia est , ac demum aliis subductis *uncii* 60. , quas Orator vigore

Donationis propter Nuptias Primogenito suo solvere novissime promisit, ad liquidum patet, pro ipsius almonia superesse tantum annuas uncias 128., quæ sc. 307. 20. monetæ Romanæ respondent.

Hi autem, ut animadverterit Archiepiscopus = adeo exigui redditus nostra hac tempestate, ac regione, in qua vietualium omnium valde carum pretium est, alendæ familie, quæ satis numerosa est, & quidem miserrima, Oratori sufficeret nullatenus possunt = ejusque priorem confirmans sententiam ait = *Æquissima igitur erit EE. VV. benignitas, si cum videritis opimum ceteroquin Oratoris Patri monium ad ferenda onera olim par, hodiè quam in aximè comminutum, septem Missarum quotidianarum ad unius tantum celebrationem de Thesauro Ecclesiæ supplentes reducatis.*

Modum tamen adjciendum esse putat, nimirum = ut eadem proportione, qua ad hæreditatem remeaverint, ne dum superius dictæ unciae 80., quas Orator Sorori, & Consobrinis quolibet anno persolvit, verum etiam illæ unciae 80., quas Oratoris Genitor binis aliis fratribus, una cum illis aliis unciosis 72., quas Orator in Transactione quoad vixerint adsignavit, post eorum vero mortem ad hæredem reddituras, eadem inquam proportione Missarum celebratio resumatur = concluditque demum, quod hac servata methodo = ad longum ævum Missarum celebratio minimè suspendetur, eo vel maxime, quod Legatarii predicti plurima senectute laborant, atque interea iunani, quo premitur, pondere à benignissima EE. VV. dextera Orator libérabitur,

Hæc omnia retulit Archiepiscopus in postrema sua Respon sione, An autem Oratori competit nec ne Missarum reduc tio de jure, seu potius ex quadam æquitate ob eam rationem, quia dispositiones omnes procedunt ab iis, qui sunt ex illius Familia, vel in gradu ipsius ascen dentali, & quos ejus honestæ sustentationi consultum voluisse putandum est, ipsi viderint Amplissimi Patres. Proponitur igitur definiendum Dubium.

An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.

131

Die Sabbathi 9 Augusti 1777. in Palatio Apostolico Quirinali erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, praeter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

Reassumere dignabuntur Amplissimi Patres Folium præteritæ Congregationis habitæ die 19. nuper elapsi mensis Julii, & infra scriptis Dubiis tunc non propositis, sapientissime de more respondere.

LEODIEN. FRUCTUUM CANONICATUS, cuius *Seff. 24. cap. 14.*
unum est caput:
An, & à quo tempore Philippo Lamberto de Faijs debeantur fructus Canonicatus, & eidem à Capitulo sint restituendi in casu &c.
de Reform.

Fructus deberi post biennium carentiæ computandum a die receptionis, in reliquis negative, & amplius.

FIRMANA LEGATI, in qua ambigitur *Seff. 25. cap. 5.*
An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.
de Reform.

Licere Oratori retinere legatum quo usque aliquis de Familia idoneus evaserit ad formam Testamenti, adimpletis oneribus.

MESSANEN. REDUCTIONIS MISSARUM, in qua *Seff. 25. cap. 4.*
respondendum est:
An, & quomodo sit locus reductioni in casu &c.
de Reform.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructio nem.

9. Augusti 1777.

Sess. 23. cap. 11.
de Reform., &
Sess. 25. cap. 13.
de Regular.

VERULANA JURIUM PAROCHIALIUM, ET
PRÆEMINENTIARUM. Hujus Causæ specimen
dedimus in Folio Congregationis diei 27. Aprilis superio-
ris anni 1776. quod reassumere dignabuntur Eminentissi-
mi Patres. In ea namque Congregatione gemina Dubia,
quæ Causa secumferebat, nimirum I. An, & ad quem-
specet omnimoda tam actualis, quam habitualis Anima-
rum cura Parochianorum Collegiate Archipresbyteralis
Ecclesiæ noviter ereæ S. Mariæ della Valle Terræ Montis
S. Joannis in casu &c. = & II. = An, & quæ Præemi-
nentiæ, Prærogativæ, ac Functiones competant Archi-
presbytero ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ in casu &c. = ob
temporis angustiam proponi non potuerunt: Iis verò re-
propositis in sequenti Congregatione habita die 18. Maii
dissi anni, rescriptum fuit = Dilata, & reportentur, &
reformentur Litteræ Apostolicæ juxta votum Episcopi diei
12. Augusti 1773.

Huic resolutioni non acquiescens Archipresbyter Viola sua
jura iterum deducit, propugnatque, non reportandas,
multoque minus reformandas, sed plenissimè exequendas
esse Litteras Apostolicas erectionis Collegiatæ Ecclesiæ
in Terra Montis S. Joannis, in quibus ei collata fuit pri-
ma, & unica Dignitas titulo Archipresbyteri novæ Col-
legiatæ Ecclesiæ, eique impositum fuit exercitium illius
Curæ Animarum, eique demum concessi fuerunt omnes
honores, omnesque præminentiaræ, & prærogativæ su-
pra Canonicos. Harum enim Apostolicarum Litterarum
reformationem nec de facto, nec de jure fieri posse con-
tendit dictus Archipresbyter Viola: Non de facto, quia
earumdem Litterarum expeditioni in iis terminis, in qui-
bus expeditæ fuerunt, assensum praestiterunt nedum Ca-
nonici interesse habentes, sed etiam Verulanus Antistes,
prævia ponderatione, prævioque examine *Summaril Supplicationis* illis à Litterarum Expeditore transmissi,
quod idem Episcopus, ut in expressis in eo, & non aliis
in terminis fieret expeditio Gratiae, suo caræcthere ob-
signavit, & quia idem Episcopus, & Canonici expeditas
Litteras utpotè eorum respectivè consensui, & approba-
tioni conformes plenissimè fuerunt exequuti. Non enim
hodie decet insistere contra Litteras Apostolicas jam ac-
ceptatas, & executas Rot. decis. 362. num. 20. & seqq.
part. 10. Recent., in Compostellana Resignationis super
Nullitate 7- Decembbris 1753. §.4.cor.cl.me.Card.Buffio, &
in ejus confirmatoria diei 3. Februar. 1755. similiter §.4.
cor.bo.me.Vicecomite.

M^unusque de jure locum esse posse sustinet expeditio^e Litterarum reformationi , quia hæc reformatio non admittitur , nisi in easu , in quo Litteræ Apostolicæ erroneæ sint , vel malè exprefse , vel sint à Supplicatione difformes Mandoſ. in Tractatu de Signat. Grat. verb. Reformatio^enes in principi^e , Amijden de ſtylo Datari^e cap.8 num.4., & ratio eſt , quia in caſu difformitatis ſtatur Supplicationi tamquam Matrici Litterarum Apostolicarum ex latè perpensis per Fagnan. in Cap. Licet de criminis falſi n.21. cum plur. ſeqq. , & Rosa de Execut. Litterar. Apostolic. part.1. cap. 9. num. 23. cum pluribus ſeqq: Aſi ubi , prout in ſubiecta hypothesi , Litteræ Apostolicæ conſonae ſunt cum Supplicatione ab Episcopo obſignata , tan- tum abeſt , quod illæ reformationem mereantur , ut immoſtandum illis omninoſt sit , & juxta illius tenorem ferri debeat judicium juxta Regulam 27. Cancellariae Apostolicæ , quam ſequitur Rota in annot. ad deciſ. 79. num. 32. coram Anſaldo . deciſ. 2241. num. 5 . coram Coccin. , deciſ. 516. num.6. cor. Emer. Jun. , & in Compostellana Refignatio^e ſuper Regreſſu 3. Februarii 1755. §.4. coram bon. mem. Vicecomite.

Quod autem pertinet ad conventiones initas inter Parochos respectivarum Paræciarum , quas ſupprimi , ac uni- ri erigendæ Collegiatæ Ecclesiæ , poſtularunt Summo Pontifici , nimirum quod eorum quilibet , donec vixe- rit , retinere deberet nedum redditus , ſed etiam jura , & exercitium Curæ Animarum illius Ecclesiæ , in qua Parochus erat ante faciendam Parochialis ſuæ Ecclesiæ ſup- preſſionem , & unionem , in quibus verfatur votum Epi- ſcopi diei 12. Augufti 1773. , animadvertemdū eſt , quod redditus retineri loco Præbendæ commode poſ- ſunt , quia unaquaque Paræcia ſua habet particularia Bona , quæ locantur . Non item quoad exercitium Cu- ræ Animarum , quod nec admitti , nec exequi poſſe vi- detur , quoniam per ſuppreſſionem nullæ remanent re- liquiæ Parochialium jurium , ſeu tituli ſuppreſſi , unde Parochi valeant ea exercere : Pugnat enim inter ſe , Pa- rochos ex nunc petere ſuppreſſionem eorum reſpectiū Paræciæ , & refervare ſibi iſpis exercitium jurium in ea- dem Paræcia , perinde ac ſi illa ſuppreſſa minime fuiffet , quod improbat Rot. coram Otthobon. deciſ. 44. num. 19. , coram Tanar. deciſ. 133. num. 5., & in Recent.de. 359. n.4. & 5. part. 14.

Kursus anted. conventione exequi minime poterat , quia plu- rimas

rimas continebat incohærentias: Nam Ecclesia S. Mariæ della Valle in Collegiatam erecta geminos haberet Sponsos, Archipræsbyterum scilicet uti Caput, & primam Dignitatem Capituli, & Canonicum Antonini uti Parochum; Archipræsbyter in Choro Caput esset Capituli, in Functionibus vero Ecclesiasticis, sicut & in Funeribus, & Anniversariis ad Parochum pertinentibus simplex esset Canonicus: Similiter Ecclesia S. Mariæ della Rendola remaneret Archipræsbyteralis, ut antea erat, ac uti talis Matrix esset Ecclesia, ut Collegiata, & eodem tempore filialis esset Collegiatæ tamquam eidem unita, & id genus alia, quæ tamquam inexequibilia correcta fuerunt ab Officilibus Datariae Apostolicæ. Hanc autem inexequibilitatem agnoverunt Episcopus, & Canonici interesse habentes, qui à prioribus conventionibus recedentes novas approbarunt, obsignavitque Verulanus Antistes sub die 21. Septembbris ejusdem anni 1773. Summarium supplicationis emendatas conventiones secumferens. Non enim quid conventum antea fuerit, sed quid ab eisdem Partibus contrahentibus postea immutatum, approbatumque fuit ostendendum esse videtur ad Text. in Leg. Non est novum 26. cum duob. seqq ff: de Leg., & L. Paetæ novissima 22. C. de Paetis.

Hæc, & alia plurima perpendenda sunt ex Libello ab utraque Parte circumferendo. Resumpto itaque Folio diei diei 27. Aprilis 1776. onus erit Amplissimorum Patrum ea, qua pollent, sapientia definire.

*An sit standum, vel recedendum à decisio*n* in casu &c.*

In decisio*n*, & amplius.

*Seff. 23. cap. 18.
de Reform.*

NULLIUS FARFEN. SEMINARIJ. Species hujus Causæ non semel, sed bis exposita fuit in Foliis hujus Sacræ Congregationis, à quibus repetenda est, primum scilicet in Causa Romana Taxæ Seminarij diei 11. Augusti 1742., quæ habetur in Thesaur. Resolut. Tom. XI. pag. 113., & secundò in Nullius Farfen., & S. Salvatoris Majoris Seminarij diei 25. Januarij 1749., quæ legitur in eodem Thesaur. Resolut. Tom. XVIII. pag. 7., & quæ causam præbet hodiernæ controversiæ. Tunc enim authumavit clar. mem. Cardinalis Lantes Abbas Com-

mendatarius utriusque Abbatiae simul unitæ, nimirum Farfensis, & S. Salvatoris Majoris, Seminarium, quod in Terra Tophiæ intra fines Abbatiae Farfensis sita jam à centum & ultra retro annis legitimè, ac etiam Apostolica accedente confirmatione erectum fuerat ex voluntate Martij Ruffetti, qui in suo ultimo elogio Seminarium in eadem Terra erigendum hæredem universalem instituerat, pro quo plures etiam accesserant largitiones, tum ejusdem Communitatis Terræ Tophiæ, tum Communitatum aliarum Terrarum dictæ Abbatiae Farfensi subjectarum, nec non cuiusdam Alexandri Mauconi, transferendum esse à dicta Terra Tophiæ ad Monasterium suppressorum Monachorum à Bireti delatione nuncupatorum Berrettanti, quod ad alteram S. Salvatoris Majoris pertinet Abbatiam.

Causam deferri curavit Abbas ad hanc Sacram Congregationem; octo obsignata fuerunt proponenda Dubia, quorum tria, & mox dictam Seminarij translationem, & commutationem voluntatis Martij Ruffetti, ac demum assignationem reddituum Bonorum hæreditariorum dicti Ruffetti Seminario S. Salvatoris Majoris faciendam præcipue respiciebant: Vèrum cum in Contradictrices invenisset Universitates omnium Terrarum Abbatiae Farfensis, Eminentissimus Abbas sub die 13 Novembris 1748. penes acta solemniter declaravit, fuitque protestatus, quod ipse non intendebat insistere, neque amplius instare pro dicta translatione Seminarij, & respective pro commutatione voluntatis Martij Ruffetti. Et propterea ex Dubijs alijs subscriptis dixit delenda esse primum, secundum, & sextum, in quibus præcise agitur de dicta translatione Seminarij, & commutatione voluntatis.

In Congregatione igitur diei 25. Januarij 1749. proposita fuerunt residualia quinque Dubia his verbis concepta = I. An sit locus restitutioni Seminarij in Ædibus Monasterij Abbatiae S. Salvatoris Majoris pro Alumnis dictæ Abbatiae? & quatenus affirmative = II. An annua præstatio scutorum 144. ex Mensa Abbatiali S. Salvatoris continuanda sit Seminario Tophiæ, seu potius debeatur Seminario S. Salvatoris in casu &c. = III. An & pro qua quota sit locus arbitrio Eminentissimi Abbatis applicandi dicto Seminario S. Salvatoris Taxam scutorum 150. à Seminario Romano dismembratam? = IV. An, & quot Alumi ni de Abbatia S. Salvatoris retineri possint in Seminario Toffiæ in vim dispositionis Testamentariæ quondam Mar-

tij Ruffetti ? = V. An dicto Seminario Toffiae debeantur præstationes tam dictorum annuorum sc. 150. quam aliorum scutorum 144. decurſæ , & non ſolutæ pro tempore , quo non fuerunt retenti Alumni in dicto Seminario ? = quibus reſponſum fuit Ad I. Affirmative . Ad II. Negative ad primam partem , Affirmative ad ſecundam , & amplius . Ad III. Dilata . Ad IV. Dilata . Ad V. quoad ſcūta 144. Negative , in reliquis dilata .

His autem tribus Dubiis , quorum resolutio Dilata fuerat , repropoſitis in Congregatione diei 6. Decembris ejusdem anni 1749., responderunt Eminentissimi Patres Ad I. Affirmative quoad medietatem . Ad II. Affirmative pro medietate , juxta vires hæreditatis . Ad III. Negative .

Post haec Eminentissimus Abbas anno 1751. preces obtulit fa. me. Benedicto XIV. narrans , quod = sono più anni , che si trova aperto il Seminario nel detto Monastero (S. Salvatoris Majoris) con numero ben grande di Alunni , ed all'incontro è rimasto chiuso il Seminario di Toffia ſenza ſperanza di riaprirlo à cagione delle ſue poche rendite appena baſtanti pel mantenimento dei ſoli Miniftri , come riſulta dallo Stato di un Triennio eſattamente formato = Idcirco postulavit = a volerſi benignamente degnare di concederli la facoltà di poter traſferire almeno per modo di proviſione le rendite ſpettanti al detto Seminario di Toffia con unirle à quelle del Seminario di S. Salvatore Maggiore , affinche vi ſi poſſano ammettere gli Alunni Farfensi , ai quali reſta altrimenti affatto inutile il Seminario di Toffia , quando non poſſa uaffiſtare , come frattanto le ſue poche rendite non hanno , ne poſſono avere alcun uſo ,

Hujusmodi preces Sacratissimus Princeps , attentis expositis , remisit arbitrio Emi Abbatis , qui utens facultatibus ſibi tributis , redditus Seminarii Toffiensis applicavit , ac univit Seminario S. Salvatoris Majoris = juxta declaracionem per nos faciendam in Decretis Sacre Viſitationis dicti Seminarii S. Salvatoris Majoris = : An autem haec declaratio facta revera fuerit ab Eminentissimo Abbe , & cujus tenoris illa ſit , penitus ignoratur .

Nuperimē Capitulum Collegiatæ Ecclesiae Terræ Toffiae , iſtiuſque Communitas , totaque Farfensis Universitas ſupplicarunt SANCTISSIMUM D. NOSTRUM feliciter Regnantem , ut in executionem voluntatis pii Testatoris Martii Ruffetti reſtitueretur , vel iterum aperiretur in Terra Toffiae Seminarium jam olim erectum cum omni-

9. Augusti 1777.

137

omnibus suis Bonis , & redditibus , quibus ante illorum applicationem factam Seminario S. Salvatoris Majoris fruebatur ; delegatisque precibus ad hanc Sacram Congregationem , auditus fuit R. P. D. Administrator utriusque Abbatiae , qui sensum suum aperuit Universitatibus Farsensibus omnino contrarium dupli præcæteris innixus fundamento , primo quia in Terra Toffiæ Ædificium adest prorsus impar ad Seminarium retinendum , & secundo quia ejus redditus adeò tenues sunt , ut cum illis vix ali possint ejusdem Seminarii Ministri .

Nihilominus Capitulum Collegiate Ecclesie Terræ Toffiæ , & Universitates Farsenses , obtenta prius facultate ad examen iterum revocandi præcedentes hujus Causæ resolutiones captas anno 1749. , geminis aliis superadditis Dubiis respicientibus firmitatem antedicti Benedictini Indulti , & Seminarii restitutionem , modò sustinent Indultum Benedictinum nequaquam subsistere , Seminarium verò restituendum esse in Terra Toffiæ . Plura concurrunt in eorum libello circumferendo ; quibus probare conantur , *exposita* in precibus Eminentissimi Abbatis esse minus vera , & quæ vera erant , reticita fuisse , proindeque sustineri non posse Pontificium Indultum ut potè labi subreptionis , & obreptionis infectum , *ad Text. in cap. super Literis* , *ibique Imola num. 19. de Rescript.* . Ipsorum flagrans est desiderium , ut Seminarium , quod Martius Ruffetti , & Universitates Abbatiae Farsensis pluribus propriis collatis Bonis , largitionibus , & emolumentis erectum , firmumque manens voluerunt , non in aliena Abbatia , nec in solitario loco , prout existit Monasterium S. Salvatoris Majoris , sed constituantur in Terra Toffiæ , in qua est Collegiata Ecclesia , & in qua Alumni commodius . & majori Dei cultu possunt in Ecclesiasticis disciplinis institui , *juxta Can. Quæ ipsis distinct. 38.*

Contendunt insuper , redditus Seminarii Toffiæ , quos *ad tempus tantum uniri , applicari , vel transferri Seminario S. Salvatoris Majoris postulaverat Eminentissimus Abbas , esse eidem Seminario Toffensi restituendos* , alter enim illorum applicatio , vel unio , vel translatio ab uno ad alium Seminarium , nec non ab una ad alteram Abbatiam apertam præferret voluntatis Fundatorum commutationem , quæ permitti non solet , nisi justa , & necessaria causa concurrat , *juxta fancita ab Oecumenico Concilio sess. 22. cap. 6. de Reform.*

Tom. XLVI.

S

At-

Atque hinc sustinent, nullam justam, & necessariaim ad-
suisse causam, ut Seminarium clauderetur in Terra Toff-
fæ, utque eo privaretur Collegiata Ecclesia, utque de-
mum illius redditus unirentur Seminario alterius Abba-
tiae S. Salvatoris Majoris. Probant enim, Ædes Semi-
narii Toffiæ Insulam efformare, illasque fatis esse com-
modas, satisque proportionatas pro Alumnorum, Re-
ctoris, Administrorum, ac etiam Vicarii Generalis Ab-
batie Farfensis habitatione: Itidemque probant, Semi-
narium habere redditus annuorum scutorum 645.: Pro-
bant, Seminarium tempore, quo illud clausit Eminentissimus Abbas, suis redditibus alimenta gratis uni de-
viginti Alumnis, Rectori, Ludi Magistris, aliisque Mi-
niistris suppeditasse: Probant demum, quod idem Semi-
narium tunc temporis habebat residuales redditus in An-
nona præcipue consistentes, qui attingebant summam
scutorum 966. 24 $\frac{1}{2}$, absque eo, quod probari unquam
possit, Seminarium æs alienum vel temel contraxisse.
Quibus probatis, concludunt, quod si Seminarii redditus
tunc parés erant pro illius manutentione, parés modò
quoque esse debeant pro iterata ipsius aperitione, &
restitutione; Cum per temporaneam Alumnorum sus-
pensionem tunc ab Eminentissimo Abbate factam Semi-
narium in Terra Toffiæ, in qua sicut erectum, minimè
defecerit, nec adhuc deficiat ex firmatis per Garz. de
Benef. part. 12. cap. 2. num. 197. & seqq., & Corrad. in
prax. benef. lib. 4. cap. 8. num. 37., decrevitque haec Sa-
cra Congregatio in Ferentina Beneficii 16. Januarii 1762.
Eadem Sacra Congregatio admodum cautè se geslit in
hisco applicationibus, vel dismembrationibus, vel
translationibus concedendis, sive res sit de Cappel-
laniis, sive de Missarum oneribus, sive demum de
alicujus hæreditatis redditibus ad præscriptum pium
opus destinatis; Easque multoties denegavit, ali-
quando tamen permisit, iusta, & necessaria concurrente
causa; Ast eas semper rejicit ob tertii præjudicium, ut
promiscuè habetur in Regien. 5. Augusti 1719., in Nea-
politana Cappelliarum 16. Junii 1731., in Romana
Translationis onoris Missarum 28. Julii ejusdem an-
ni 1731.; in Ariminensi Translationis Cappellaniæ 20. De-
cembris 1732., in Neapolitana Commutationis volunta-
tis 7. Februarii 1733., in Derthonen. Dismembrationis 11.
Januarii 1766., & in Feretrana 20. Decembri ejusdem
anni 1766.

Et in simillimis terminis applicationis nonnullorum Subsi-
dio-

diorum Dotalium ab hac Sacra Congregatione factæ favore Seminarii Ravennatensis juxta votum Archiepiscopi, eam ut potè subreptitiè extortam non subsineri, & quidquid Seminarium exegit, esse ab ipso restituendum, definitum fuit in Ravenn. Subsidiorum Dotalium I.I. Januarii 1766., in qua geminis propositis Dubiis I. An applicatio Subsidiorum Dotalium, de quibus agitur, subfinieatur In casu &c. = & quatenus negative = II. An sit locus restitutioni summae Seminario jam soluta in casu &c. = Sacra Congregatio respondit = Ad I. Negative, & amplius = Ad II. Affirmative & amplius.

Cætera habentur in Libello nomine Capituli Toffiæ, & Universitatis Farsensis circumferendo. Ex parte Abbatis Commendatarii nihil habuimus. Tria sunt definienda Dubia.

- I. An subfinieatur Indultum sa. me. Benedicti XIV. diei 25. Maii 1751., de quo agitur, in casu &c.
  - II. An sit locus restitutioni Seminarii Farfen, ab Aedibus Monasterii S. Salvatoris ad Terram Toffiæ = & quatenus affirmative.
  - III. An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 25. Januarii quoad I., III., IV., & V. Dubium, & 6. Decembris 1749. in casu &c.
- Dilata, & impetrentur facultates a SSmo, & Causa proponatur, citatis omnibus interesse habentibus, Procuratore Abbatis Commendatarii, Reitoris Seminarii SSmi Salvatoris, & ad mentem.

LEODIEN. Plurimis exortis controversiis inter Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ Oppidi Tungrensis Leodien. Diæcessis, & Vicarios ejusdem Ecclesiæ Collegiatæ, XII. in Congregatione habita die 12. Maii 1770. proposita fuerunt hujus Causæ Dubia, quæ erant.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reform.*

- I. An sex Vicarii Collegiatæ Ecclesiæ Tungrensis sint perpetui, seu potius à Decano, & Capitulo ex legitima, vel rationabili causa possint ab Officio removeri, & Vicaria privari in casu &c.
- II. An dicti Vicarii possint ad titulum earumdem Cappelliarum ad Sacros Ordines promoveri in casu &c.
- III. An iidem Vicarii teneantur assidue inservire Choro, & Tom. XLVI.

9. Augusti 1777.

Ecclesiæ, seu potius in Festis dumtaxat, & etiam absentibus Canonicis in casu &c.

- IV. *An & debeant per se ipsos implere onera unicuique imposita, & canere Missas Chori, & postquam cantaverint primam Missam teneantur etiam interesse aliis ex consuetudine Ecclesiæ cani solitis in casu &c.*
- V. *An & quæ retributio eisdem Vicariis debeatur intuitu onerum, & servitii Ecclesiæ in casu &c.*
- VI. *An uidem distributionibus quotidianis potiri debeant, & de, ac quibus Anniversariis participare in casu &c.*
- VII. *An, & quæ jurisdictione competit Decano, & Capitulo in eisdem Vicariis, ipsosque corrigere possint pœnis, ac mulctis pro modo excessuum, ac delictorum in casu &c.*
- VIII. *An, & quæ facultas Decano, & Capitulo competit in casu absentie per dictos Vicarios protractæ ad mensum vel non completum, vel non continuum, seu quomodo sit providendum in casu &c.*
- IX. *An, & quæ, & ad quod tempus concedenda dictis Vicariis sit vacatio à servitio Ecclesiæ in casu &c.*
- X. *An Punctatoris officium perpetuò conferendum sit alicui ex dictis Vicariis, seu potius liberum sit Decano, & Capitulo ad idem officium quamcumque benevolam Personam assumere in casu &c.*
- XI. *An, & in quibus horis Canonici teneantur interesse, & canere in Choro Divina Officia una cum Vicariis in casu &c.*
- XII. *An & quibus remedii, & à quo sint cogendi in casu deficientiae in casu &c.*

Et quibus à Sacra Congregatione responsum fuit = Ad I. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad II. Affirmative, Ad III. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam. Ad IV. Teneri Vicarios adimplere onera per se ipsos, in reliquis iterum proponatur. Ad V. Arbitrio Capituli. Ad VI. Dilata, & scribatur juxta instructionem. Ad VII. Dilata, & expectetur exitus Causæ in Rota. Ad VIII. Ut ad proximum. Ad IX. Dilata, & scribatur juxta instructionem. Ad X. Eligendum esse unum Clericum de Choro arbitrio Capituli. Ad XI. , & XII. Dilata, & proponatur in mense Augusti etiam unica =, istisque postremis XI. & XII. Dubiis reppositis in Congregatione diei 18. Augusti ejusdem anni 1770., prodiit Rescriptum = Dilata, & coadjuventur probationes juxta men-

mentem = ut videre est in Tom. XXXIX. Resolutionum
pag. 130., & 210.

Causa nunc redit ad judicium Eminentissimorum Patrum
tam super Resolutis, quam super Reservatis. Longum
enim esset singula referre rationum capita, quae Capitulum,
& Vicarii sibi debita vicissim esse contendunt:
Facta etiam sunt plurima, quae dubiorum disputationi
causam dederunt, quæque omnia si reserrentur, præ-
sens Folium in volumen ex crescere, & ne nos longiori
calamo, quam par sit, repetere videamus eadem, quæ
diserte proponuntur in dictis Libellis. Ex Libellis igitur
hinc inde oblatis Amplissimi Patres, & ex repetita le-
ctione Folii supradictæ Congregationis diei 12. Maii,
& 18. Augusti 1770., quæ sequuntur, Dubia præ eorum
doctrina definire poterunt.

- I. An sit standum, vel recedendum à decisis quoad I., II.,
III., & IV. quoad primam partem, & respectivè V.
& X. in casu &c.
- II. An Vicarii postquam cantaverint primam Missam tenean-
tur etiam interesse aliis ex consuetudine Ecclesiæ cani
solitis in casu &c.
- III. An iidem Distributionibus quotidianis potiri debeant, &
de, ac quibus Anniversariis participare in casu &c.
- IV. An, & quæ Jurisdictione competit Decano, & Capitulo
in eosdem Vicarios, ipsosque corrigere possint penit.,
& multis pro modo excessuum, & delictorum in ca-
su &c.
- V. An, & quæ facultas Decano, & Capitulo competit in
casu absentiae per dictos Vicarios protractæ ad Mensem
vel non completum, vel non continuum, seu quomodo
sit providendum in casu &c.
- VI. An, & quæ, & ad quod tempus concedenda dictis Vicariis
sit vacatio à servitio Ecclesiæ in casu &c.
- VII. An, & in quibus Horis Canonici teneantur interesse,
& canere in Choro Divina Officia una cum Vicariis in
casu &c. = & quatenus Affirmative.
- VIII. An, & quibus Remediis, & à quo sint cogendi in ca-
su deficiencie in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

CIVITATIS CASTELLI CAPPELLANÆ : Anno
1746. Franciscus Guidelli ex Oppido nuncupato
il Giojello Civitatis Castelli Dioecesis tunc Viduus, omni-
que prole destitutus in executionem voluntatis sibi com-
missæ à Joanne Baptista ejus Patre, publico stipulato In-
strumento dotavit, ac dotationis titulo cessit Cappellæ, sive Cappellaniæ sub invocatione S. Mariæ ad Nives eri-
gendæ in Ecclesia S. Christophori de Trevina dictæ Diœ-
cesis Prædium cum omnibus adnexis Domibus, aliquæ
petiarum Terris sitis in dicto Oppido *il Giojello*, & sub
eadem denominatione existentibus, nec non alias Do-
mos, & Prædia sub diversis vocabulis sita in ejusdem Op-
pidi circumdario, nec non omnia Mobilia, Domusque
Massaritias, & Animalia, quæ tempore ejus obitus in
dictis Domibus, Prædio, & Terris extarent. Sibi tamen
Fundator reservatum voluit usumfructum Bonorum cef-
forum, donec viveret, & interim Cappellanum percipi-
pere annua scuta octo tantum cum onere celebrandi in
supradicta Cappella Missam unam in qualibet hebdoma-
da: Defuncto verò Fundatore, voluit, quod ususfructus
cum Bonorum cessorum proprietate consolidaretur favo-
re Cappellæ, & Cappellani pro tempore existentis, ei-
dem indictio onere celebrandi, seu celebrare faciendi pro
commodo Populi Missam in omnibus Dominicis, aliisque
festis diebus, nec non in Feria quarta, & in die Sab-
bati cuiuslibet hebdomadæ in expiationem tum Animæ
propriæ, tum suorum Ascendentium, suorumque Pro-
ximiorum. Ac demum jus nominandi Cappellanum
s'intenda, e sia riservato a favore del detto Francesco Gui-
delli dotante, e de' suoi figli, se Iddio glie li concederà,
e Discendenti in infinito =, iis verò non extantibus, vel
quandocumque deficientibus, jus nominandi reliquit Mat-
thiæ Gabani, & post eum majori natu ex ejus filiis, & de-
scendentibus in infinitum.

Post hæc Franciscus dotans ad secunda vota transivit, & ex
hoc secundo Matrimonio septem suscepit filios, quorum
quatuor sunt Fæminæ, tres Masculi in pupillari ætate
constituti. Is autem adhuc vivens preces porrexit de-
functo Summo Pontifici pro facultate revocandi dictam
universalem suorum Bonorum donationem, sive dota-
tionem favore Cappellæ, & Cappellani factam, ne ad-
nati filii post ejus obitum fame pereant, firma tamen
manente dotatione pro annuis scutis octo, prævia assi-
gnatione facienda certi Prædii ejusdem redditus. Ab
hac

hac Sacra Congregatione , ad quam preces alegatae fuerunt , requisitum fuit votum Episcopi , sicutque pariter requisitus assensus tum Cappellani , tum in Patronatu substituti . Episcopus votis Oratoris adhæsit : Substitutus in Patronatu concedendæ gratiæ assentitur ; Dissentit tamen Joannes Monini Pater Clerici Vincentii actu Cappellani , & in miseram dementiam prolapsi .

Interea decessit Franciscus . Paternam instantiam prosequuntur Filii , contradicente Joanne Monini . Illi quippe sustinent , donationem Bonorum à Patre factam favore Cappellæ , & Cappellani propter supervenientiam filiorum subjectam esse revocationi ab eodem Patre ante obitum petitæ juxta præscriptum in Legi. *Si unquam Cod. de revocand. Donation.* , cuius censuram locum in præsenti casu non habere contendit Joannes , quia res sit de *dotatione* Cappellæ , non autem de *donatione* eidem factæ , & quatenus res esset de *donatione* , eam non subesse dictæ revocationi , tum quia Pater donans de nascituris filiis cogitaverit , tum etiam quia donatio fuerit particularis , non autem universalis , dum probatur , Donantem alia quoque possedisse Prædia valoris scutor. 3000. in Villa Trestinæ , quæ ab ejus filiis detinentur .

Jura enim , argumenta , circumstantiæ , & conjecturæ , quæ ab utraque Parte deducuntur pro substinendo concurso , vel exclusione citatæ Legis *Si unquam* , repeti poterunt in respectivis Libellis à Colligantibus circumferendis . Illud unum animadvertendum est , quod præcipue à qualitate particularis , seu universalis donacionis , vel dotationis ; Donans , vel Dotans jam senio confessus in abstracto tantum , non autem dispositivè de Filii cogitavit . Non enim dixit , quod donatio , seu dotatio valeret , etiamsi Filii supervenirent , servata formula tradita à Bartolo in Leg. Titio Seja. §. Imperator num. 7. ff. de Legat. 2. , nimirum = *Dono Bona mea , & volo , quod propter supervenientes filios non possit revocari* = nec unquam indefinitam hanc filiorum mentionem alligavit explicitæ renunciationi L. *si unquam* , cuius providentia semper locum obtinet , quoties filiorum mentio una cum expressa , & litterali renunciatione Legis beneficio copulativè non concurrat , & in his terminis videndæ sunt decisi. 282. coram Rezzonico , & in Spoletana Reintegrationis , & Immisionis 17. Januarii 1755. , & 4. Februarii 1756. utraque cor. Stadion.

At verò ponderatione dignum est, utrum Joannes Cappellani dementis Pater in hac Causa sit nec ne legitimus Contradictor. Ille enim nomine filii certat de captando, & in proprium usum convertendo Cappellaniæ lucro, quod filius ante dementiam non habebat. Scitum enim in jure est, Bona Clericorum dici peculium quasi Castrense, super quo Pater nec jus aliquod habet, nec usum, nec lucrum, nec administrationem ex *Textu in L.6. . ibique notat Salycket. C. de Bon, que liber., Rot. decif. 18. num. 8. de Reb. credit. coram Falsoner.; decif. 125. num. 5. part. 7., & decif. 380. n. 18. par. 19. recen.* itaut potius in hisce circumstantiis videatur tñendi pii operis onus devolutum esse, & spectare Defensori piarum causarum, qui utpoþe non citatus nec comparet.

His ponderatis, dignabuntur EE. VV. decernere,

- I. *An, & pro qua quota sit exequenda Donatio, in casu &c.*
- II. *An, & à quo tempore Cappellano debeantur fructus, & in qua summa in casu &c.*

*Seff. 21. cap. 7.
de Reform.*

PONTIS CURVI REÆDIFICATIONIS, ET TRANSLATIONIS ECCLESIAE PARROCHIALIS. Episcopus Pontis Curvi anno 1739. pro recta Alumnorum in Seminario degentium institutione arcessivit Patres Doctrinæ Christianæ, quibus ejusdem Seminarii gubernium, & administrationem contulit ad suum beneplacitum. Anno verò 1742. dictum Seminarium à Civitate Pontis Curvi translatum fuit ad Oppidum Roccæsiccæ. Nonnulli ex dictis Patribus Seminarium sequuti sunt, reliqui separatam Domum constituentes in eadem Civitate Pontis Curvi, & in Ædibus antiqui Seminarii sine Ecclesia, ac sine alimentis permanserunt: Ut autem eorum necessariæ substentationi consultum esset, sa. me. Benedictus XIV. anno 1745. tunc vacantem Parochialem Ecclesiam S. Marci sæpedictæ Civitatis cum omnibus honoribus, & oneribus in administrationem eis ad decennium concessit.

Re-

Rector subinde alterius Parochialis Ecclesiae S. Michaelis Archangeli dictæ Civitatis, quæ tamquam omni decore carens pluriè fuerat interdicta, eam anno 1749. resignavit in manibus prælaudati Summi Pontificis, qui suis Apostolicis expeditis Litteris sub datum XVIII. Kalendas Februarii dicti anni 1749. illam, prævia tamen suppressione collativi tituli hujus resignatæ Parochialis Ecclesiae, cum omnibus ejus Bonis, & redditibus perpetuò univit Domui dictorum Patrum Doctrinæ Christianæ, ut potè qui supradictam alteram Parochialem Ecclesiam S. Marci finitimatam possidebant, mandavitque, ut universa Animarum cura exequeretur in altera ex supradictis unitis Ecclesiis, quæ aptior ab Episcopo judicata fuisse, & tamquam aptior ab eo selecta fuit Ecclesia S. Michaelis Archangeli licet deformis, & fatiscaens.

Quo posito, Patres Doctrinæ Christianæ solo æquarunt Ecclesiam S. Marci, quæ ruinam minabatur, novumque prope eam ædificarunt Collegium pro commoda Religiosorum habitatione. Novam etiam modò mediantibus Patribus construere Ecclesiam prope Collegium, & in eam transferendi munia Parochialia, quæ in Ecclesia S. Michaelis Archangeli exercentur, contradictores invenerunt Parochianos ejusdem Parochialis Ecclesiae propugnantes, ipsis admodum incommodam esse noviter contruendam Ecclesiam pro Sacramentorum receptione, ideoque vel esse restaurandam, vel è fundamentis ædificandam illam S. Michaelis in eodem situ, in quo nunc semidiruta existit.

Super precibus hinc inde porrectis huic Sacrae Congregationi auditus de more fuit Episcopus, qui post factam relationem jurium utrius Parti competentium in eam descendit Sententiam = ut Animarum eura ab Ecclesia S. Agustini haud tolleretur, & in illius met' situ jam utriusque Populo satis commodo nova Ecclesia suscitaretur, quoties tamen ipsi met' Parochiani sibi hujusmodi Ædificii intra congruum annorum curriculum suis expensis perficiendi onus assument, atque formiter obligent, caveantque recepto nihilominus à Patribus prædictis ambarum Parochialium redditu quoad suminam exsuperantem detracctis expensis pro ea in alia Ecclesia interim exercenda necessariis, & congrua alimentaria Vicario curato debita = : Plures tamen subdit animadversiones legendas in ejus Informatione à Collegio Doctrinæ Christianæ unà cum suis juribus circumferenda. Nullus hactenùs fuit à Parochianis Libellus exhibitus. Quinque sunt Dubia, in qui-

bus tota quæstio versatur. Videant igitur Eminentissimi Patres, qua juris ratione ea sint expedienda.

- I. *An sit locus reædificationi, & ampliationi Ecclesiæ Parochialis S. Michaelis Archangeli, sive potius illius restorationi in casu &c. = & quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*
- II. *An reædificanda sit in eodem situ, seu potius transferenda ad aliam prope Collegium Doctrinæ Christianæ iu casu &c. = & quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam.*
- III. *An liceat vendere situm antiquæ Ecclesiæ ad effectum erogandi pretium in constructionem novæ Ecclesiæ in casu &c.*
- IV. *An, & cujus expensis novæ Ecclesiæ ædificatio, aut antiquæ restauratio facienda sit in casu &c. = & quatenus Parochianorum.*
- V. *An sit imponenda Taxa, seu Collecta, & quomodo in casu &c.*

*Seff. 22. cap. 4.
& Seff. 24. cap.
12. de Reform.*

PLACENTINA. In Collegiata Ecclesia S. Antonini Cittatis Placentiæ plures sunt Canonici, quorum Præbendæ pro una parte sunt Præsbyterales, & pro parte altera Diaconales, & Subdiaconales, iidemque *ex lege Fundationis* cuiusvis Præbendæ onus habent per Turnum & in eorum hebdomada personaliter juxtâ eorum ordinem canendi, & servitium præstandi Missæ Conventuali, quæ in eadem Ecclesia quotidie celebratur: Adiunt etiam in ea Clerici Præbendati simplices, & Mansionarii, quibus inserviendi in canendis Missis Conventionalibus nullum onus incumbit. Stylus invaluit apud Canonicos tam Præsbyteros, quam Diaconos, & Subdiaconos, eorum turnarium onus diebus feriatis implendi per alium etiam extraneum, ei tributa præter confuetam eleemosynam congrua mercede pro servitio ab ipso voluntarie præstito.

Hinc præterito labente Sæculo, plura exorta fuerunt dissidia Canonicos inter, & Præbendatos, istis authumantibus comparticipationem nonnullarum Distributionum, nec non

non quod Canonicis interdictum esset Extraneum substi-
tuendi pro eorum onerum implemto. Has controver-
sias Anno 1685. diremit Transactio eos inter, & Canonicos
stipulata, auctorante Vicario Capitulari, tunc Sede Episco-
pali vacante. In ea namque, omissis conventionibus ini-
tis super distributionibus, quae ad præsentem causam non
pertinent, quod attinet ad servitium à Canonicis præ-
standum per Substitutos conventum fuit in Cap. 6. relatæ
Transactionis = *quod onus assistendi ad munus Diaconi,*
& *Subdiaconi spectans ad DD. Canonicos Diaconos, &*
Subdiaconos in Missis cantandis singulis diebus debeat im-
pleri per Præbendarios tantum dictæ Ecclesiae, exclusis
extraneis, ideoque teneantur dicti DD. Præpositus, &
Canonici eligere duos ex dictis Præbendariis pro assistentia
*Diaconi, & Subdiaconi in dictis Missis cantandis, & ele-
ctio fieri debeat per Turnum, & de hebdomada in hebdo-
madam incipiendo à Senioribus, ita quod duo Seniores in*
prima hebdomada interveniant pro Diacono, & Subdiacono,
& successivè alii Seniores usque ad Juniorem, & de
*hebdomada in hebdomadam, & pro quo munere adimplen-
do teneantur, & debeat DD. Canonicus Diaconi, & Sub-
diaconi singulis annis solvere solitam præstationem libra-
rum 240. Imperialium in totum distribuendarum favore*
eorum tantum, qui ut supra prædictum munus Diaconi,
& Subdiaconi impleverint.

Hujusmodi conventionem observarunt usque ad hodierna-
tempora nonnulli ex Præbendatis, cæteris observantiam
Conventioni præstare detrectantibus. Cum autem Ca-
nonici prætendant, jus sibi ipsis esse etiam multis pec-
uniariis cogendi reluctantes Præbendatos ad ejusdem
Conventionis observantiam, factum hinc est, quod Præ-
bendati preces porrexerunt huic Sacrae Congregationi,
ut declaretur = *Che in vigore di convenzione non possono*
ne il Capitolo, ne i Canonici Diaconi, e Suddiaconi con-
stringere con multe pecuniarie il pieno ceto de Prebendati
ad esercitare perpetuamente, ed indissolubilmente gli Uf-
ficii personali di essi, che non sono del proprio suo Ceto, mà
soltanto i volontarj accettanti, mediante però sempre un
particolare Indulto Apostolico, che dispensi i mentovati
Canonici dal proprio loro dovere, non ostante la precipitata
Convenzione:

Datae fuerunt Litteræ pro Informatione, & Voto, auditis
interesse habentibus, Placentino Episcopo, qui jura ab
utraque Parte coram eo deducta transmisit ad hanc Sa-

cram Congregationem, & in yoto fuit, quod = ex memoriata Concordia jus satis clarum Capitulo favere videatur (quod tamen sapientissimo EE. VV. judicio relinqu) censeo , audiendos non esse Præbendatos , sed iis potius indicendum , ut Concordiam observent absque ulteriori iudicio .

Nunc judicium Amplissimorum Patrum exquiritur , Partibus jura sua non deducentibus . Ex iis tamen ab Episcopo transmissis patet , Canonicos contendere , observandam omnino esse Transactionem , quæ in implicito validitatis statu manet , donec in suo congruo iudicio , & per tres Sententias conformes ea revocetur , declareturque invalida , & insubsistens ex traditis per Rot. cor. Ansald. decis. 49. num.33.

Addunt insuper , nullum esse ambigendi locum , quin Transactionis valida sit , & subsistens ex dupli fundamento , primo , quia illa inita fuit ad tramites Cap. Statuimus de Transaction. , nimirum interessente , & approbante Ordinario , cuius approbatio , deficiente quoque Beneplacito Apostolico , satis exuberat pro Transactionis firmitate in præsenti casu , in quo res versatur inter Ecclesiasticas Personas unius , ejusdemque Ecclesiæ ad firmata per Card. de Luca de Præminent. disc 5. num. 7. , & de Canon. disc. 30. num. 10. , Card. Petra ad Constat. VI. Honorii III. num. 104. tom. 2. , Rota cor. Coccin. decis. 1195. num. 2. , & cor. Falconer. de Paff. decis. 10. num. 10. : Imò quatenus etiam necessarius fuisset interventus Apostolici Beneplaciti , sustinent , illud etiam intercessisse , quoniam vi Brevi san. mem. Gregorii XIII. sub datum diei 12. Martii 1585. concessæ fuerunt facultates omnibus Episcopis , & Vicariis Placentinis approbandi tamquam Delegatis Apostolicis quemlibet Contracsum , & quamlibet alienationem Bonorum , vel jurium Ecclesiæ , dummodo tamen Contractus , vel alienatio non excedat valorem vigintiquaque Ducatorum auri de Camera .

Urgent secundò , quod etiamsi non constaret de Beneplacito Apostolico , istud tamen favore Transactionis esset præsumendum post lapsum ferè centenarii temporis , quemadmodum ab anno 1685. , quo inita fuit Concordia usque ad hodierna tempora lapsi jam sunt anni 92. muniti jugi , constantique observantia , quam etiam affirmant ipsi met Præbendati Rota coram Lancetta dec. 485. n. 4. , & cor. Crescent. decis. 223.

E contra verò Præbendati contendunt , Transactionem , de qua

qua agitur, nequaquam esse attendendam, utpote adversantem Conciliari sanctioni *Sess. 22. cap. 4.*, & *Sess. 24. cap. 12. de Reformat.*, idque judicandum sit, licet Concordia munita reperiatur quavis observantia, & consuetudine, prout in casu excludendi Substitutum pro aliorum onerum implemento firmat *Barbos. ad Concil. Trident. cit. sess. 24. cap. 12. de Reformat.* num. 111., & in *Traetatu de Canon.*, & *Dignit. cap. 31. num. 2.* & seqq.: Cum quilibet Dignitatis, Canonicatus, vel Beneficii possessor in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis teneatur *per se ipsum* Ecclesiae inservire, dummodo non sit legitimè impeditus, veluti dicta non obstante Transactione contra Canonicos viget adhuc resolutio hujns Sacrae Congregacionis edita *sub die 29. Martii 1710.*, in qua proposito II. dubio = *An Canonici Collegiate Ecclesiae S. Antonini Præbendas Sacerdotales obtinentes teneantur in eorum respectivè hebdomada celebrare, & canere Missam Conventualē etiam diebus ferialibus per se ipsos, & non per Substitutos* = responsum fuit = *Affirmatlvè* = ut in lib. 60. *Decret.* pag. 123., & 124.

Subdunt etiam, quòd Vicarius Capitularis utcumque munitus *generalibus facultatibus* in *Gregoriano Brevi illi tributis*, facultatem tamen non habebat approbandi supradictam Transactionem, utpote quæ derogationem Legibus Fundationum Præbendarum Canonicalium secumferebat, ideoque *specialis* requirebatur facultas, præsertim ad effectum obligandi universum Præbendorum cætum, ejusque Successores: Approbatio enim, & confirmatio Concordiae, vel Contractus, vel alienationis jurium, & Bonorum Ecclesiae, quæ excedant valorem *Capituli Terrulas* pertinent ad majora jura, & prærogativas Pontificiæ Jurisdictionis, proindeque speciali indiget expressione, ac delegatione, nec sub generali licet prægnanti concessione plerumque continetur ex firmatis per *Zerol. in prax. Episcop. par. I. verb. Vicarius* §. 12., *Pax Jordan. lucubrat. Canon. tom. 2. lib. 12. tit. 1. num. 209.*, *Barbos. de Offic.*, & *Potest. Episcop. part. 3. allegat. 54. num. 106.*, *Monacell. Formul. Eccles. tom. primo tit. primo num. 2.*, & *Cardin. Petra ad Constitut. Apostol. tom. I. Constit. I. S. Leon. Mag. sect. 2. num. 82.*

Quod autem spectat ad observantiam tantoperè necessariam, ut præsumi jure possit Beneplacitum Apostolicum, ajunt Præbendati, tantum abesse, ut illa probetur à Canonicis, quod imò constare ex eorum plurium Præbendorum iurata

rata depositione, Transactionem usque ab initio non ab aliis executam fuisse nisi à Præbendatis illam voluntariè exequentiibus, *involuntarios* verò, vel eam exequi per Turnum renuentes nunquam per Canonicos ad illius observantiam fuisse cohibitos.

Quæ hactenus relata sunt, habentur in Libellis à Canonicis, & Præbendatis exhibitis coram Episcopo. Supereft modò, ut, illis ab EE.VV. sedulo perpensis, decernatur.

- I. *An sit valida, & sustineatur Transactione anni 1685. in casu &c.*
- II. *An Præbendati, & Mansionarii Collegiatæ Ecclesiae S. Antonini, qui approbarunt, & ratihabuerunt dictam Transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiae stipulatam anno 1685. ligare potuerunt eorum Successores in casu &c.*
- III. *An Canonicis Diaconis, & Subdiaconis jus sit virtute dictæ Transactionis compellendi Præbendatos, & Mansionarios etiam multis pecuniariis ad praestandum servitium conventum in eadem Transactione in casu &c.*
- IV. *An licitum sit Canonicis Presbyteris, qui tenentur per se ipsos celebrare cum assentia Concanonicorum in Ordine Diaconatus, & Subdiaconatus, eamdem assentiam recipere à Præbendatis, & ab aliis Presbyteris etiam extra-neis fine Indulto Apostolico in casu &c.*

Die Sabbathi 30. Augusti 1777. in Palatio
Apostolico Quirinali erit Sacra Con-
gregatio Concilii, in qua, præter alia,
proponentur infra scripta Lubia juxta
morem ejusdem Sacrae Congregationis
de jure resolvenda.

CUM quatuor, quæ subjiciuntur Causæ, propositæ
non fuerint in antecedenti Congregatione habita die
9. labentis mensis Augusti, in cuius reassumendo Folio
fuerant descriptæ, placeat Eminentiss VV. eas hodie ex-
mini subjicere, ac definire.

LEODIEN., cujus VIII. sunt Capita.

- I. An sit standum, vel recedendum à decisis quoad I., II., de Reform.
III., & IV. quoad primam partem, & respective V.
& X. in casu &c.
- II. An Vicarii postquam cantaverint primam Missam tenean-
tur etiam interesse aliis ex consuetudine Ecclesiæ cani
solitis in casu &c.
- III. An iidem Distributionibus quotidianis potiri debeant, &
de, ac quibus Anniversariis participare in casu &c.
- IV. An, & que Jurisdicçio competit Decano, & Capitulo
in eosdem Vicarios, ipsoque corrigere possint penit.
& mulctis pro modo excessuum, & delictorum in ca-
su &c.
- V. An, & que facultas Decano, & Capitulo competit in
casu absentie per dictos Vicarios protractæ ad Mensem
vel non completum, vel non continuum, seu quomodo
sit providendum in casu &c.
- VI. An, & que, & ad quod tempus concedenda dictis Vica-
riis sit vacatio à servitio Ecclesiæ in casu &c.
- VII. An, & in quibus horis Canonici teneantur interesse,
& canere in Choro Divina Officia una cum Vicariis in
casu &c. = & quatenus Affirmative.
- VIII. An. & quibus Remediis, & à quo sint cogendi in ca-
su deficientiar in casu &c.

- Ad I. In Decisis quoad omnia , & amplius :
 Ad II. Affirmative juxta solitum , & amplius :
 Ad III. Vicarios potiri non debere distributionibus quotidianis ex Massa Canonorum provenientibus ; In reliquis Affirmative pro iis Anniversariis , in quibus non obstat lex Fundationum, & amplius .
 Ad IV. In Decisis , & amplius .
 Ad V. Competere Capitulo facultatem multandi Vicarios absentes absque licentia Capituli , vel per subtractionem quotidianarum distributionum eorumdem Vicariorum , quatenus adsit , vel per subtractionem Fructuum Vicariarum correspondentium diebus absentiæ.
 Ad VI. Concedendam esse Vacationem duorum mensim per turnum temporibus à Capitulo præfundiendis , excepto Adventu , & Quadragesima , & amplius .
 Ad VII. , & VIII. Dilata , & ad Mensem .

*Sess. 22. cap. 6.
de Reform.*

- C**IVITATIS CASTELLI CAPPELLANIAE , in qua duo Dubia disputantur .
 I. *An , & pro qua quota sit exequenda Donatio in casu &c.*
 II. *An , & à quo tempore Cappellano debeantur fructus , & in qua summa in casu &c.*

- Ad I. Affirmative ad formam Instrumenti Donationis .
 Ad II. Fructus deberi à die obitus Francisci Guidelli .

*Sess. 21. cap. 7.
de Reform.*

- P**ONTIS CURVI REÆDIFICATIONIS , ET TRANSLATIONIS ECCLESIAE PAROCHIALIS , cuius V. sunt Dubia .
 I. *An sit locus reædificationi , & ampliationi Ecclesiae Parochialis S. Michaelis Archangeli , sive potius illius restorationi in casu &c. = & quatenus affirmative ad primam partem , negative ad secundam .*
 II. *An reædificanda sit in eodem situ , seu potius transferenda ad aliam propœ Collegium Doctrinæ Christianæ in casu &c. = & quatenus negative ad primam partem , affirmative ad secundam .*

III. *An*

30. Augusti 1777.

153

- III. An liceat vendere situm antiquæ Ecclesiæ ad effectum erogandi pretium in constructionem novæ Ecclesiæ in casu &c.
- IV. An , & cujus expensis novæ Ecclesiæ ædificatio , aut antiquæ restauratio facienda sit in casu &c. = & quatenus Parochianorum .
- V. An sit imponenda taxa , seu collecta , & quomodo in casu &c.

Non proposita , cum reliquis :

- P**LACENTINA , in qua IV. Capita expedienda sunt :
- I. An sit valida , & sustineatur Transactio anni 1685. in casu &c. *Sejj. 22. cap. 4.. & Sejj. 24. cap. 12. de Reform,*
  - II. An Præbendati , & Mansionarii Collegiatæ Ecclesiæ S. Antonini , qui approbarunt , & ratihabuerunt dictam Transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesiæ stipulatam anno 1685. ligare potuerint eorum Successores in casu &c.
  - III. An Canonicis Diaconis , & Subdiaconis jus sit virtute dictæ Transactionis compellendi Præbendatos , & Mansionarios etiam mulctis pecuniariis ad præstandum servitium conventum in eadem Transactione in casu &c.
  - IV. An licitum sit Canonicis Presbyteris , qui tenentur per se ipsos celebrare cum assistentia Concanonicorum in Ordine Diaconatus , & Subdiaconatus , eamdem assistentiam recipere à Præbendatis , & ab aliis Presbyteris etiam extra-neis sine Indulto Apostolico in casu &c.

NEPESSINA JURISPATRONATUS . Fatiscente *Sejj 14. cap. 12. de Reform.* Collegiata , & Parochiali Ecclesia S. Stephani Oppidi Fiani Nepesinæ Diœcesis , orta fuit quæstio inter ejusdem Oppidi Communitatem , & Baronem vicissim contendentes Ecclesiam esse restaurandam à suo respectivè Contradicto tamquam ejusdem Ecclesiæ Patrono . Res delata fuit ad hanc Sacram Congregationem , quæ sub Tom. XLVI.

die 11. Augusti 1771. mandavit, ut Causa, quæ tunc sub uno Dubio super Ecclesiæ restoratione facienda proposita fuerat, reproponeretur unâ cum altero Dubio Patronatum respiciente. Reproposita igitur Causa fuit in Congregatione diei 28. Augusti 1773. geminis composita Dubiis, nimirum I. An., & quis teneatur ad restorationem Ecclesiæ Collegiate, & Parochialis Terræ Fiani, & Domus Archipresbyteralis in casu &c. = II. An., & ad quem spectet Patronatus ejusdem Ecclesiæ in casu &c. = quibus in sequenti Congregatione diei 18. Septembris 1773. responsum datum fuit = Attentis particularibus circumstantiis in casu, de quo agitur, placere de Concordia, & fiat etiam ex officio per Eminentissimum Praefectum, juxta instructionem, factâ verbo cum Sanctissimo.

Hujus Rescripti virtute Concordia fuit stipulata, in qua Communitas, & Baro Fiani gravati fuerunt ad subministracionem certæ respectivæ pecuniarum quotæ pro Ecclesia restauranda, salvis tamen, præservatisque iuribus utriusque Partis super Patronatus Ecclesiæ pertinentia, de qua hodie, restaurata Ecclesia, quæstio propонitur.

Uterque Collitigans admittit, hic deficere documentum comprobans fundationem, vel constructionem, vel donationem Ecclesiæ, ex quibus pertinentia Jurispatronatus ritè valeat desumi, ideoque recurrentum esse ad observantiam centenarium tempus excedentem, nec non ad actus, ad conjecturas, & circumstantias primum, & originarium titulum Jurispatronatus supplentes, & indicantes ex congestis per Rot. in Colonien. Vicarie 28. Junii 1750. §. 6. & seq. coram bon. mem. Canilliac., & in Compostellana Jurispatronatus S. Tyrfi de Mavegundo 30. Januarii 1756. §. 2. coram Illusterrimo Figueroa.

Quo posito, Partes viriliter pugnant inter se, & utraque susinet, Ecclesiæ Patronatum ad alteram vicissim pertinere. Siquidem Pars altera contra aliam, ut Patronatum Ecclesiæ à se avertat, rejiciatque in suum Contradictem, modò profert eadem met ipsajura, eademque Patronatus indicia vicissim contra Baronem, & respectivæ contra Communitatem militantia. nimirum Insignium insculptorum tanâ in interiori, quam in exteriori parte dictæ Ecclesiæ, nec non Actorum Sacræ Visitationis, restorationis Ecclesiæ, Ornamentorumque, & Sacramentum Suppellectilium renovationis, & similium, quæ in anteactis hujus Causæ propositionibus supra relatis dedu-

ducta fuerunt, & una pars contra aliam similiter excipit, insculpta Stemmatum non perhibere certum argumentum Jurispatronatus, cum illa etiam apponi soleant a piis Benefactoribus, ut in Ecclesia maneat eorum liberalitas, & religionis aeternum monumentum, uti tradunt Lotter. de Re benef. lib. 2. quest. 8. num. 33., Corrad. in Prax. benef. lib. 4. cap. 4. num. 31., Rot. in Recent. decis. 336. num. 14. part. 18., in Maceraten. Jurispatronatus Ecclesiae 5. Maii 1751. §. final. coram bon. mem. Cannilliac.

Contendunt insuper hinc inde, quod ab expensis in opus sarcitionis Ecclesiae, illiusque Ornamentorum comparationem, seu renovationem erogatis recte colligatur, eamdem Ecclesiam ad Erogantes pertinere vel jure Patronatus, vel jure dominii, ex firmatis per Piton. de Controv. Patronor. alleg. 43. num. 4., Fargn. de Jurepatron. part. 5. can. 12. cas. 1. num. 37., Rot. coram Falconer. tit. de Jurepatr. decis. 33. num. 9., & 10., & in recent. decis. 102. num. 4. part. 1.

Duo sunt praeceteris ab utraque Parte deductis ponderatione digna: Unum, quod urget Communitas contra Baronem, & alterum, quod Baro proponit adversus Communitatem: Urget enim Communitas, Ducem Marcum Ottobonum emissi Feudum Fiani, & in eum translata fuisse jura Patronatus, seu Patronatum, & presentandi ad quaecumque Beneficia Ecclesiastica, & Baronem reapse exercere jus praesentandi, dum Canonicatum, vel Beneficium vacare contingat, ideoque concludit, Jurepatronatus Ecclesiae Feudi adnexae, quod in emptione litteraliter acquisivit, ad eum dumtaxat pertinere debere Dec. conf. 149. num. 1. vers. Est istud, Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 9. n. 58., Rot. cor. Emerix jun. decis. 698. n. 2., coram Molin. decis. 609. num. 16.

Hanc tamen adversus objectionem Baro respondit, & sustinet, aliud esse Ecclesiam, & aliud Beneficium in Ecclesia, ita ut argumentum a Jurepatronatus Beneficii ad Jurepatronatum Ecclesiae locum non habeat, tantumque sit inter utrumque discriimen, quantum est inter continens, & contentum Gonçal. ad Regul. Cancell. 8. glos. 10. num. 8. cum seq., Card. de Luca de Jurepatr. disc. 12. n. 6., Franc. de Eccles. Cathedr. cap. 16. num. 24. & 25., & Rot. in Maceraten. Jurispatronatus Ecclesiae 17. Junii 1748. §. 18. cor. Eminenterissimo Migazzi, additque praeterea, quod Arma Familiae Ursinæ Feudi Venditicis, quæ intus Ecclesiam sunt, vel præseverunt signa collatae libe-

ralitatis , & beneficij , vel inaient Juspatronatum reservatum quoad Capitulum , nou autem quoad Ecclesiam , ad Text. in L. Legatum ff. de Administrat. rer. ad Civit. pertinen. , & in Romana Jurispatronatus 29. Januarii 1762. §. 15. cor. R. Olivatio .

E' contra verò Baro proponit adversus Communiteatem , eam anno 1743. , publicis indicis Comitiis , præsente , & aucto- rante illius Visitatore Apostolico , cessisse Baroni , citra tamen ipsius consensum Juspatronatum Ecclesiæ . Ex hac autem cessione per eundem Baronem insertur primò , quod cessio mirificè probet existentiam cessi Jurispatro- natus penes Communiteatem cedentem , quoniam quis- què cedit , vel in alium transfert quod habet , quodquè possidet . Rot. decif. 224. num. 2. , & decif. 253. num. 18. coram Ratto : Et secundò , quod Juspatronatus Ecclesiæ per cessionem tamquam à Barone cessionario non accep- ptatam in eum transire non potuit , sed penes Commu- nitatem Cedentem remansit ; quinimo cum adversus hanc cessionem ipsa Communitas reclamasset , hinc in aliis publicis Comitiis conclusum fuit = che abbiafi ad intraprendere , e proseguire da questa Communità a pro- prie spese la lite per fare conoscere l'invalidità della ces- sione della Chiesa , e che venghi dichiarato dalla Sagra Congregazione del Buon Governo , che la Chiesa spetti alla Communità di Fiano .

Hujusmodi explicitam confessionem pertinentiæ Jurispatro- natus Ecclesiæ superantem quenlibet probationis gra- dum non obstat ait eadem Communitas , quia illa emissæ fuit à particulari Consilio , à quo retractari non potest , quod ab universalis fuerat super decreta cessione constabili- tum Rot. decif. 92. n. 3. par. 4. recen. , decif. 651. n. 4. coram Molin. , & decif. 310. n. 17. coram Ratto .

Hæc , & alia sunt , que in circumferendis libellis ab utraque Parte deducuntur , quibus perpensis , onus erit EE. VV. ea , qua pollent , sapientia decernere

An. & ad quem spectet Patronatus Ecclesiæ Collegiate , & Pa- rochialis Terræ Fiani in casu &c.

R OMANA CAPPELLANIARUM, ET LEGATO-
RUM PIORUM . Die 24. Aprilis 1774. decessit
*Seff. 25. cap. 5.
de Reform.*

Antonius Pelucchi Romanus , condito prius Testamento, in quo mandavit , ut de omnibus suis Bonis conficeretur Inventarium , eoque absoluto , quatuor in præscriptis Cappellis sitis in totidem pariter distinctis Ecclesiis Urbis erigi deberent Cappellaniæ , onere adjecto Cappellanis , quos pro prima vice nominavit idem Testator , quotidianum celebrandi Sacrum in dictis respectivè Cappellis , voluitque , ut ejus Hæredes fiduciarii pro dote Cappellaniarum tot cederent hæreditaria Bona stabilia , & Loca Montium , quot redderent annua scuta septuagintaduo pro unoquoque Cappellano : Itemque jussit , quod Familiaribus suis , donec vixerint , idem solveretur salariū , quod eis ipse Testator vivens pendebat .

Rursus rel'quit Ecclesiæ , & Sodalitio SS. Suffragii Urbis annua scuta sexaginta ex Locis Montium percipienda ad effectum illa quotannis erogandi in Anniversario in die sui obitus celebrando ; reliquitque pariter alia annua scuta quindecim ex tot assignandis Locis Montium Ecclesiæ , & Sodalitio SS. Mihi Cordis Jesu nuncupato de' Sacconi pro altero celebrando Anniversario .

Ulterius voluit , quod arbitrio hæredum fiduciariorum , quatuor anno quolibet essent conferenda subsidia dotalia totidem pauperibus Puellis , quodque à dictis suis hæredibus ex emendis Locis Montium , in quibus erat , ut idem Testator ipsis hæredibus præceperat , erogandum pretium retrahendum ex venditione Officiorum Vacabilium , Argentorum , Mobilium , aliarumque rerum infructiferarum , tot essent assignanda Loca Montium , quæ redderent annua scuta centum à Confratribus dicti Sodalitii SS. Mihi Cordis Jesu Pauperibus omnium Paræciarum Urbis distribuenda .

Ac tandem in hæredes suos fiduciarios nominavit R. P. D. Nicolaum Riganti , & Carolum Ferretti , quibus onus adjecit quamcitissimè exequendi voluntatem suam scriptam tam in Testamento , quam in Folio Fiduciæ , in quo mandaverat , quod omne id , quod , impletis Legatis , & Ordinationibus in Testamento præscriptis superfuisset , ab eisdem Fiduciariis hæredibus traderetur Josepho , & Philippo Fratribus Pacini suis Consanguineis .

Absolute Inventario , dicti Hæredes Fiduciarii pro erectione Cappellaniarum , simul , & pro exequenda voluntate Defuncti plures obtinuerunt prorogationes ab hac

hac Sacra Congregatione , cui denique supplicem por-
rexerunt libellum , exponentes , vires hæreditatis An-
tonii Pelucchi tamquam anni redditus scutorum 765.
95. impares esse ad onera præscripta ferenda , pro
quorum impleimento necessarii sunt redditus annuo-
rum scutorum 887. , & sic deficere annua scu-
ta 121. 05. , ideoque postularunt , ut ad effectum sese exi-
mpendi tum ab instantia Reverendæ Fabricæ S. Petri ,
tum à molestiis ab omnibus interesse habentibus sibi illa-
tis , decernatur suspensio erectionis omnium Legatorum
Piorum , vel eorum exequatio cum temporaria ipsorum
reductione , donec scilicet vitalitia Familiaribus relicta
per ipsorum obitum cessabunt , vel deum ulterior con-
cedatur prorogatio temporis ad exequendam voluntatem
Testatoris , nimurum quoisque vires hæreditariæ pares
sint ad illam adimplendam .

Hujusmodi preces una cum aliis exhibitis à Margarita Paci-
ni dictori Fratrum Philippi , & Josephi de Pacinis ger-
mana Sorore , & paupere , & prole gravata ablegatae
fuerunt ad Eminentissimum D. Cardinalem Urbis Vica-
rium , ut , re mature perpensa , dignaretur Sacram hanc
Congregationem instructam reddere , & Votum suum
aperire , auditis omnibus interesse habentibus , quibus ,
& in voce , & in scriptis auditis , perpensoque statu
activo , & passivo hæreditatis Antonii Pelucchi Testato-
ris , sensit esse exequendam illius voluntatem , facta tamen
ad tempus reductione eleemosynæ Missarum , Anniver-
sariorum , aliorumque Legatorum Piorum , Vitalitiis ex-
ceptis , quoisque vivant Familiares Defuncti .

Posit hæc antedicta Margarita Pacini Testatoris consanguine-
a iterum adiit SACRATISSIMUM PRINCIPEM , po-
stulavitque sibi subministrari ea annua scuta centum , quæ
Testator præceperat esse distribuenda inter Pauperes Ur-
bis , ut in hunc modum ejus extremæ , qua premitur ,
egestati consulereetur : Precibus annuit CLEMENTIS-
SIMUS NOSTER PRINCEPS , mandavitque , ut ex
dictis scutis centum subministrarentur Oratrici , ejusque
Filiis scuta quinquaginta usque ad exitum Cause inter
Legatarios in Sacra Congregatione pendentis , reservata
sibi post finem dictæ litis ulteriori providentia .

Jura sua modò deducunt Cappellani , & Hæredes Fiducia-
rii Pelucchi . Sustinent Cappellani , Defuncti voluntatem
esse religiosissimè servandam , & exequendam juxta ter-
minos Auth. de Hæred. , & Falcid. in fin. , & Auth. de
Nupt.

Nupt. §. Disponat , quas sequitur Rota in Romana Hæreditatis 6. Maii 1750. §. 2. coram bo. mem. Cailliac. , & proinde in illius executionem erigendas esse Cappellaniæ absque ulla eleemosynæ , sive præscripti stipendiij diminutione , veluti tradit Amostaz. de Caus. Pius lib. 2. cap. 6. num. 10. , & seqq. , Card. de Luc. de Legat. disc. 13. num. 8. , Valent. de Re Eccles. vot. 21. a num. 25. ad 41. , Rot. decis. 689. num. 10. coram Cerro , & respondit Sacra Congregatio in Romana Reduictionis Legatorum Piorum 21. Junii 1774. , & 6. Maii 1775.

Maximè quia onus Missarum tamquam privilegiatissimum cæteris antecellit , & exequendum est tamen quoad Missarum numerum , quam quoad stipendium Cappellaniæ à Testatore præscriptum , sive redditus hæreditarii pares sint , sive impares ad omnia onera ferenda , quos tamen pro omnibus pares esse innuit Cappellani , & quatenus impares , contendunt , alia onera , & Legata tamen profana , tamen pia potius esse suspendenda , vel reducenda , vel minuenda , quam erectionem Cappellaniarum , Missarum numerum , earumque præscriptum emolumenntum , quemadmodum ritè statuit , Benedictus XIV. de Synodo Diœcesana lib. 13. cap. ultim. num. 23.

Urgent etiam Cappellani , stipendium Cappellaniarum unicuique eorum deberi à die obitus Testatoris : Nam cum essent ab illa die erigendæ Cappellaniæ , ab eo quoque tempore earum stipendia solvenda sunt ad Text. in Leg. Nec semel in princ. versf. Item ff. quando dies Legati cedat , Rot. decis. 3. num. 8. part. 7. recen. , ea ratione , quia de fructibus , & de Capitali eadem ratio viget ex firmatis per Rot. in Romana Legitimæ super Fruictibus 21. Martii 1753. §. 3. cor. clar. mem. Card. Busio .

Adduntque , hoc Missarum stipendium etiam pro tempore præterito deberi , licet ad illud solvendum hæredes Fiduciarii , mediantibus judicialibus interpellationibus , in mala fide positi non fuissent , quia præciliè à bona , vel mala fide stipendia quanvis præterita debentur , quando petuntur uti Capitale , & jure dominii Rot. dec. 689. lib. 3. part. 3. diversor. , decis. 3. num. 6. part. 7. , & decis. 245. §. Denique part. 17. recen. , decis. 592. num. 17. , & seq. cor. Pamphil. , & in Romana , seu Nepesina Quarti Dotalis super Fruictibus 1. Aprilis 1754. cor. Eñò D. Card. Elephantutio .

Inde propugnant Hæredes Fiduciarii , esse ad tempus reducenda emolumenta à Testatore præcripta pro omnibus Le-

Legatis piis, firmis tamen, ac integrè solutis illis emolumentis, quæ in titulum profani Legati relicta inerunt, ea adducta ratione, quia, solutis Legatis profanis, superextantes redditus non suppetunt pro integro Legatorum Piorum adimplemento. Ceterum protestantur, se promptos esse de administratis rationem reddere simul, & celeri executioni demandare quidquid erit à Sacra Congregatione decernendum.

Ab aliis Legatariis tam piis, quam profanis nihil lactenus deductum fuit. Quamobrem, perpensis iis, quæ in Causa sunt, & quæ à Cappellanis, & ab Hæredibus fiduciariis deducuntur in eorum libellis circumferendis, partes erunt Amplissimorum PP. sapientissime definire.

- I. *An, & quæ onera, sive Legata sint suspendenda, seu potius reducenda, & pro qua summa in casu &c. = & quatenus negative quoad Cappellanos.*
- II. *An, & à quo tempore stipendum integrè debeatur Cappellani in casu &c.*
- III. *An Legatum Vitalitium per obitum alicujus ex Legatariis quomodo sit partiendum inter Legata suspensa, vel reducta in casu &c.*

Seff. 25. cap. 4.

INTERAMNEN. Hujus Causæ species data fuit in Folio Congregationis diei 17. Augusti superioris anni 1776.; Placuit tamen Eminentiss Vetriss in Congregatione habita die 23. sequentis mensis Novemboris ejusdem anni dubio tunc proposito, ac ita concepto = *An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c. = rescribere = Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem = Hujus Rescripti virtute datæ fuerunt Litteræ Interamnensi Episcopo, ut referret, an deterioratio Prædii in Vocabulo *Capo di Croce* processerit ex culpa defuncti Canonici Mazzitelli, vel alterius ex ipsius Autoribus, qui illud possederunt, seu potius evenerit ex ejusdem Prædii natura, & conditione, & sine ulla prædictorum Possessorum culpa: Itemque referret, an alterum Præmium in Vocabulo *la Selva* corrosum sit à Fluminе Nari ex culpa, & negligentia dictorum Possessorum, seu potius ex ejusdem Prædii adjacentia, seu positione, & vi Fluminis.*

Petitionibus respondit Episcopus, suæque responsionis verba sunt hæc = *Præmium nuncupatum Capo di Croce late-*

30. Augusti 1777.

161

teratum remanet inter Fovea , quæ in Aquarum excrescentiis arenas ducunt , & si Aquæ tales sint , ut Fovea juuent , inundant propinquos Agros , ipsosque , & Fovea arenis replent , prout accidit elapsis annis non solum Prædio prædicto , sed reliquis ibi contiguis : Ita etiam Prædium nuncupatum la Selva situm remanet prope Flumen Naris , quod in extraordinariis excrescentiis ripas evertit , & Funda fructifera corredit , ut in illis adjacentiis cum notabili Possidentium damno inspicitur . His igitur statibus , sicuti Testes fide digni mihi deposuerunt , cum deterioratio Prædii Capo di Croce evenerit ex sui conditione , & alterius la Selva ex vi ipsius Fluminis absque ulla Dominorum culpa , pro gratia , quam Oratores exposcunt , essent in sensu .

Hæc sunt quæ , ut Facti species , & jura clariora fiant , peita fuerunt ab Episcopo , & quæ Episcopus respondit . Superest igitur , ut EE. VV. resumpto Folio supradictæ Congregationis habitæ die 17. Augusti 1776. dignentur originario Dubio , quod iterum proponitur , respondere .

An , & quomodo sit locus suspensioni Missarum , de quibus agitur , in casu &c.

FAVENTINA . Ut Faventina Civitas ab exitiosis Guelphorum , & Gibellinorum factionibus , & incursiōnibus , quibus ipsa , sicut & aliæ Civitates afficiebantur , liberaretur , Centum ejusdem Civitatis Faventiae Cives Zelatores publicæ quietis insimul uniti se se promptos exhibuerunt illius Gubernatori , illiusque Superioribus ad tuendam Civitatem Armis , & militibus , eamque in pristinum pacis , & tranquillitatis statum restituendi , servandique . Adeo enim hujusmodi Institutum fuit Superioribus ciuitatibus Civitatis acceptum , ut usque , & ab eo tempore Centum Pacifici nuncupati fuerint , qui congregabantur in Palatio publico tamquam novus Magistratus ab alio tamen Municipaliter distinguitus , certis eidem à Leone X. , ab Adriano VI. de anno 1523. , & ab aliis Summis Pontificibus assignatis redditibus , teste Zaul. ad Stat. Favent. in ejus Observat. ad Rubr. 1. lib 1. , nec non pluriinis condecoratus fuit privilegiis subinde à cl. me. Card. Alexandro Sforza de Latere Legato , tunc Seidente in Cathedra D. Petri Sancto Pio. V. renovatis ,

Seff. 24. cap. 13.
de Reform.

reformatisque , quæ habentur apud cumdem Zaul. tom.2.
in Append. à pag. 13. ad 22.

Inter hæc privilegia illud est in cap. 27., quod refertur à d. Zaul. in Appendic. pag. 20.; In eo enim mandatum fuit , quod omnes de numero censum Pacificorum duabus vicibus infra annum , nimirum die Paschatis Resurrectionis DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI , & die SS. mæ ejus Nativitatis teneantur unitim cum Gubernatore , & Cancellario Sacramentum Pænitentiæ , & SANCTISSIMUM EUCHARISTIÆ Sacramentum sumere in Ecclesia Cathedrali Faventinæ Civitatis . Mandatum hoc usque ad hodierna tempora sumptuoso apparatu observarunt centum Pacifici putantes , ipsos , Communione sumpta in Cathedrali in die Paschatis Resurrectionis per manus Canonici ad id deputati , adimplevisse Paschale Præceptum , quamvis eadem Communio iterata ab eis non sufficeret in eorum respective Parochiali Ecclesia .

Adveniente Paschate Resurrectionis superioris anni 1776., quæstio fuit à Parochis excitata , utrum Communio ab hoc Magistratu in Cathedrali facta valeret , nec ne pro Præcepti Paschalis adimplemento . Ne autem Magistratus in suis juribus , suisque privilegiis vel quid minimum lèderetur , pro observantia soliti recursum habuit ad Faventium Episcopum , qui rescripsit = Oratorum precibus indulgemus pro hoc anno tantum , salvis tamen iuribus utriusque Partis , & dummodo non transeat in exemplum .

Preces hinc obtulit SACRATISSIMO NOSTRO PRINCIPI Magistratus Centum Pacificorum postulans , ut ejus attento Privilegiorum Capite XXVII. , nec non spectata plurium Sæculorum consuetudine , declaretur exemptus à Parochorum prætensionibus , decreta soliti observantia in confirmationem etiam suorum Privilegiorum à Prædecessoribus Summis Pontificibus approbatorum .

Episcopus de more auditus in voto fuit rejciendi Magistratus Oratoris instantiam . Retulit enim , Privilegium , & consuetudinem per ipsum allegatam , nec non ea , quæ in ejus precibus exposita fuerunt , ut eximatur à proprii Parochi jurisdictione tempore Paschali , nequaquam subsistere . Non subsistere ait Privilegium elicatum ex dicto Cap. 27. , quia in eo nihil aliud impositum Oratori fuit , nisi = onus Eucharistiam sumendi in Cathedrali Paschatis Resurrectionis die , & Solemniss Natalitiis , ut Magistratus etiam externis signis pacis , honoris , & Dei gloriæ ama-

amator præfulgeret ceteris , cum factio nes tunc temporis divina , humanaque perturbantes , hoc tam pium opus præscribendum postulabant . Hinc perspicuum est , hanc Magistratus obligationem differre ab illa universal i , quæ omnes obstringit Fideles suam adire Parochium pro implem ento præcepti Paschalis , de quo ne verbum quidem in ipso Cap. XXVII. Quare nec de Paschali Communione ulla ratio redditur Parochis , uti deberetur , sed decem ex Magistratu denunciandi sunt ab ipsius Cancellario , si quæ fuerint pertinaces , ut in eosdem monitionibus , & pænis debit is animadvertisatur .

Rursus nec etiam subsistere retulit consuetudinem allegatam à Magistratu = quoniam vel Parochi licentiam conces serunt adimplendi Paschale præceptum , vel ipsi de Magistratus albo veniam petierunt , & obtinuerunt à Parochis , alias obstricti fuerunt , præcepto satisfacere , iterata Communione in sua Parochia , de quo ipso uti de facto meo proprio testimonium dico : Tantum abest , ut sustineatur asserta consuetudo , cum intra spatum novem annorum mei Episcopatus frequenter Parochi quæstionem ad me detulerint , quam vel nova Communione definiti , vel , ut in pervigilio proximæ præteritæ Paschatis ad scandalum se dandum , edito provisionali rescripto composui = quinimmo etiam si adeset allegata Consuetudo , ea tamen abrogata fuit consultissimo Decreto edito à sa. mem. Innocentio XI. die 5. Februarii 1682. , quo Pontifex mandavit , (veluti prosequitur Episcopi relatio) ut omnes a proprio Parocco Communionem perciperent in suis Ecclesiis Parochialibus , extra quas nullo modo ab ipsis præcepto satisfieri declaravit = non obstantibus (sunt verba Decreti) quovis Decreto Congregationis Visitationis Apostolicae , aliarum Congregationum , privilegiis , ac Consuetudinibus quibuscumque etiam immemorabilibus = : Hoc unum repetam , privilegium , & consuetudinem , quæ Magistratus profert , penitus repellit .

Ac demum quoad ea , quæ Magistratus in precibus exposuit , sic ait Episcopus = Miror itaque , quo animo fiderenter dici posse in supplici Oratorum libello = ed ivi [idest in Cathedrali) da buoni , e fedeli Cristiani ricevono tutti la Communione dalla mano di un Canonico deputato in adempimento del Precetto Pasquale , che nel lasso di tanti Secoli , e Consuetudine non mai interrotta , non è stato loro giammai contradeotto , ne dai Vescovi , ne dalli Parochi rispettivi , solamente in quest'anno dà soli due Parochi è stata

eccitata la questione = addita insuper circumstantia = dalla mano di un Canonico deputato in adempimento del Prece-
to Pasquale =, ex qua majoris fit accessio stuporis, cum in-
feratur, *Canonicum*, qui *Magistratum* communicat pro
implemento præcepti *Paschalis* in *Cathedrali* vel *Parochis*
assentientibus, sive *dissentientibus*, ab *Ordinario* fuisse de-
putatum. Vérum ad arbitrium *Magistratus* evocatur unus
ex Canonicis, qui *ex Urbanitate Missam* in *Cathedrali*
celebrat, & hora minimè frequentata *Magistratum* com-
municat in die *Paschatis*. Quod ad me attinet, nunquam
Canonicum deputavi, neque alias, hominum memoria, ex
Antecessoribus meis delegavit ad effectum, de quo in preci-
bus, proxime tantum præterito tempore *Paschali* licuit ob
meum rescriptum enunciatum, *Canonico Sacram* præbere
Synaxim, ut *Magistratus* præceptum adimpleret Commu-
nionis *Paschalis*.

Siquidem *Magistratus* petitioni resistere videtur *Text. in-*
cap. Omnis 12. de Pénitent., & *Remission.* desumptus ex
cap. 21. Concilii Generalis Lateranensis sub *Innocen-*
tio III. conditi, in quo præcipitur, ut = *Omnis utrius-*
que Sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervene-
rit, omnia sua solus peccata saltem semel in anno fideliter
confiteatur proprio *Sacerdoti*, & injunctam sibi péniten-
tiam propriis viribus studeat adimplere, suscipiens reveren-
ter ad minus in *Pascha Eucharistie Sacramentum*, nisi forte
de proprii *Sacerdotis* consilio ob aliquam rationabilem
causam ad tempus ab hujusmodi perceptione duxerit absti-
nendum.

Resistit etiam *Sacrosancta Tridentina Synodus Session. 24.*
cap. 13. de Reform., in quo expresse mandatur, ut Chri-
stifideles a solo proprio Parocho Sacra *menta* suscipiant,
ibi = mandat *Sacra Synodus Episcopis* pro tutiori *Anima-*
rum eis commissarum salute, ut, distincto Populo in cer-
tas, propriasque *Parochias*, unicuique suum perpetuum,
peculiaremque *Parochum* assignent, qui eos cognoscere valeat,
& a quo solo licet *Sacra *menta** suscipiant =, utque
unus *Parochus* alterius *Paræciae* *Parochianis* *Sacra *menta**
ministrare non præsumat, aperie vetuit *Epistola relata in*
Can. Ecclesiæ 13. quæst. 1. ibi = Nullus alterius Parochiæ
terminos, aut *jus invadat*; Sit unusquisque terminis suis
contentus, & taliter *Ecclesiæ*, & *Plebem* sibi *commissam*
custodiat, ut ante *Tribunal æterni Judicij* *ex omnibus* sibi
commis *rationem reddat* = idemque firmant *Anacl. in-*
Jus

30. Augusti 1777.

165

Jus Canon. lib. 3. tit. 29. num. 3. in fin. ; Franch. de Eccles. Cathedr. cap. 19. num. 118., Scarfant. ad Ceccoper. tom. 3. Addit. 39. num. 56., & Ricciardel. in licæo Eccles. cap. 13. §. 2. num. 88. in fin. , ubi etiam refert Resolutionem Sacre Congregationis Rituum in Novarien. 12. Junii 1627.

Et quamvis non desint Doctores afferentes , Cathedralem Ecclesiam esse Parochiam totius Civitatis universalem, propriumque Sacerdotem, de quo loquitur citat. *Text. in cap. Omnis, Episcopum, & Parochum, eorumque Vicarios, aliosve ab eis deputatos, ita ut quilibet adire possit Cathedralem pro satisfaciendo præcepto Paschali etiam absque licentia Parochi, communis tamen sententia est, id procedere posse in casu, ubi nulla in Civitate, vel Terra, vel Oppido facta fuerit Parochiarum separatio, quoniam separatis, distinctisque Parochiarum limitibus, prout hanc separationem fieri mandavit dicta Epistola in relato Can. Ecclesiæ, tunc generaliter Parochus verè proprius Sacerdos est, habetque privativè quoad Cathedralem juris assidentiam administrandi Sacraenta intra limites suæ Parochiæ, ad quam Parochiani domicilium in illius limitibus habentes accedere tenentur ad effectum à proprio Parocco Sacraenta recipiendi, nec alibi sese conferre debere pro præcepti Paschalis adimplemento, nisi de ipsis propriae Parochi licentia Fagnan. in lib. 5. Decret. ad eundem cap. Omnis num. 55. & seq., latissimè Pignatell. tom. 7. consult. 89. per tot. , & in specie à n. 12. ad fin., Panimoll. tom. 3. decis. 161. à num. 1. ad 15.*

Sacra Congregatio quoties super hac re fuit interrogata, toties respondit pro adimplendo Paschali præcepto in propria Parochia, ut in Neapolitana Decretorum 29. Februarii 1744. ad I. Dubium = *An sustineatur Decretum Eminentissimi Archiepiscopi circa adimplementum præcepti Paschalis in tribus Granciis, seu potius præceptum Paschale sit adimplendum in Ecclesia Curata, & Matrice in casu &c. = responsum fuit = Negativè ad primam partem, Affirmativè ad secundam = itemque in Avenionen. 12. Septembris 1750. ad III. Dubium = An Familiares, & Domestici degentes in eodem Archihospitali, eidemque inservientes præceptum Paschale adimplere teneantur in Ecclesia Archihospitalis, seu potius teneantur accedere ad Ecclesiam Collegiatam, & Parochialem S. Petri in casu &c. = fuit responsum = Negativè ad primam partem, Affirmativè ad secundam .*

His

His itaque ponderatis , dignabuntur EE.VV.Dubium, quod sequitur, definire ,

An liceat Centum Pacificis Civitatis Faventiae sine licentia proprii respectivè Parochi adimplere præceptum Paschale in Cathedrali Ecclesie dictæ Civitatis , seu potius dictum præceptum Paschale sit ab eis adimplendum in eorum propria respectivè Parochia in casu &c.

*Seff. 24. cap. 12.
de Reformatione.*

PIENTINA VACATIONIS CHORALIS . Canonici Collegiate Ecclesie Sanctissimæ Trinitatis Terræ Sinalongæ Pientinæ Diæcesis quotidiano , & nunquam interrupto Ecclesie servitio vacantes ex præscriptis in Bulla Erectionis san. mem. Clementis VIII. sub datum Ius Novembris anni 1592. , supplicant pro Indulto vacationis trium mensium tûm attento prædicto continuo , & ultra modum laborioso Chori servitio , tûm etiam spectata tenuitate reddituum , quoniam nonnulli ex Canonicis fere sufficientem ad honestam vitæ sustentationem habent Præbendam , reliqui verò penitus Præbenda carent , ipsisque Præbendæ vice persolvuntur à Canonicis non intercessentibus fallentiæ , quæ postea inter præsentes fideliter distribuuntur .

Episcopus autem pro Informatione , & Voto requisitus censuit anni poïse petitis , dummodo nullum detrimentum Ecclesia patiatur . Putat enim , cestatam esse rationem assiduitatis , & diurni servitii in Bulla Erectionis expressi , nam illius ratio , quæ tunc necessaria fuerat , dum agebatur de sex tantum Canonicis præter Archipresbyterum in Erectionis Bulla comprehensis , nunc inefficax est , dum Capitulum modo constat ex quatuordecim Canonicis , nonnullisque Beneficiis . Addendum præterea est , quod licet eadem Erectionis Bulla cogat Canonicos ad præstandum quotidianum Chori servitium , attamen in ipsis met Apostolicis Litteris data fuit facultas corrugendi , limitandi , immutandi , & alias denuo edendi Statuta , & Ordinationes Capituli , quoties (sunt verba Bullæ Erectionis) pro illorum , & rerum , ac temporum qualitate , & aut alias expediens videbitur .

Hæc sunt , quæ occurrunt in Facto exponenda , in jure autem præstat adnotare , quod licet Sancta Synodus

Seff. 24.

Sess. 24. cap. 12. de Reform. ita statuerit = Non licet vi-
gore cuiuslibet Statuti , aut Consuetudinis ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse , salvis nihilominus earum Ecclesiarum Constitutionibus , que longius servitii tempus requirunt = & consentanee ad hanc Conciliarem dispositionem Sacra hæc Congregatio Canonicis ad strictis Ecclesiæ servitio ultra novem menses consueverit vacationem trium mensium denegare teste *Fagnan.* in cap. *Licet num. 48. & seqq. de Præbend.*, attamen quoad Canonicos , qui ex Constitutione , aut Consuetudine Ecclesiæ tenentur , ut in casu , toto anno Chori , & Ecclesiæ servitio incumbere , hæc apud *Garziam de Benefic.* par. 5. cap. 2. num. 311. habentur = Si tamen Constitutio , aut consuetudo Ecclesiæ requirit servitium totius anni , tunc locum habet absentia trium mensium a Concilio permissa ; Est etenim dura residentia totius anni , oportetque maxime juxta fragilitatem humanam indulgeri aliquod tempus ad recreationem Corporis , & animi , & ita Sacra Congregatio Concilii censuit in una Astoricen. his verbis = *Decretum Concilii cap. 12. Sess. 24. concedit Canonicis absentiam trium mensium , si Constitutiones Ecclesiæ servitium totius anni requirunt.*

Transfundo ad Resolutiones hujus Sacræ Congregationis , hæc in Farfen. diei 13. Novembris 1655. benignè indulxit , ut Canonici Ecclesiæ Collegiatæ S. Victoriæ Farfen. per duos menses à servitio Ecclesiæ quotannis pro arbitrio Eminentissimi Commendatarii abesse possent , ita tamen ut omnes interessent diebus Dominicis , & Festis totius anni , & diebus omnibus Adventus , Quadragesimæ , Octavæ Nativitatis , Resurrectionis Domini , Pentecostes , & Corporis Christi , & nunquam à servitio ultra tertiam partem eodem tempore abescent , uti legitur in lib. 19. *Decret. pag. 582.*

Item in Prænestina 22. Augusti 1637. benignè annuit , ut Canonici Prænestini per quatuor menses singulis annis , scilicet à prima die mensis Junii usque ad primam diem Mensis Octobris per tertiariam , hoc est , octo ex duodecim Canonicis intervenire deberent , & quatuor valerent à servitio vacare , uti habetur in lib. 15. *Decret.* pag. 576.

Similiter in Cathacen. Servitii Chori , in qua agebatur de Canonicis , qui inferviebant diebus Dominicis , aliisque Festis solemnioribus , & aliis diebus inferviebant alternatim , licet die 19. Novembris 1698. reprobatum fuerit

hujusmodi servitium, nihilominus attenta Præbendarum tenuitate, quæ erat in ducat. 50. annuis quoad Canonicius, & in ducat. 100. quoad Dignitates, die 12. Septembris 1699. recessum fuit à decisis, & attenta tenuitate Præbendarum, statutum fuit, servitium per mediarias juxta morem Basilicæ Vaticanæ, uti patet ex lib. 40. Decret. pag. 567., & ex lib. 49. Decret. pag. 311.

Pariterque in Larinen. 24. Januarii 1705. indulsit, ut sublati cæteris quibuscumque vacationibus, Capitulum ex gratia frui valeret vacatione trium Mensium quolibet anno, ut in lib. 55. Decret. pag. 13., eamdemque vacationem trium mensium decrevit in Capuana Indulti 3. Septembris 1740.

Quibus stantibus, grave non erit EE. VV. decernere An, & quomodo petitioni fit annuendum in casu &c.

169

Die Sabbathi 13. Septembris 1777. in Pa-
lacio Apostolico Quirinali erit Sacra
Congregatio Concilii, in qua, præ-
ter alia, proponentur infra scripta Du-
bia juxta morem ejusdem Sacrae Con-
gregationis de jure resolvenda.

Septem, quas ordine suo primo loco subiijcimus, Cau-
ſe in ultima Congregatione Amplissimi hujus Ordinis
habita die 30. nuper elapsi mensis Auguſti proponi non
potuerunt, ideoque earum Capita repetimus, ut ab
Eminentissimis Patribus, resumpto dictæ Congregationis
Folio, definiantur.

PONTIS CURVI REÆDIFICATIONIS, ET *Seff. 21. cap. 7.*
TRANSLATIONIS ECCLESIAE PAROCHIALIS, *de Reform.*

cujus V. sunt Dubia.

- I. *An sit locus reædificationi, & ampliationi Ecclesiæ Paro-
chialis S. Michaelis Archangeli, sive potius illius restau-
rationi in casu &c. = & quatenus affirmative ad primam
partem, negative ad secundam.*
- II. *An reædificanda sit in eodem situ, seu potius transferenda
ad aliam prope Collegium Doctrinæ Christianæ in ca-
su &c. = & quatenus negative ad primam partem, af-
firmative ad secundam.*
- III. *An liceat vendere situm antiquæ Ecclesiæ ad effectum
erogandi pretium in construnctionem novæ Ecclesiæ in-
casu &c.*
- IV. *An, & cujus expensis novæ Ecclesiæ ædificatio, aut an-
tiquæ restauratio facienda sit in casu &c. = & quatenus
Parochianorum.*
- V. *An sit imponenda taxa, seu collecta, & quomodo in
casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instruct ionem:

13. Septembris 1777.

*Seff. 22. cap. 4..
& Seff. 24. cap.
12. de Reform,*

- P**LACENTINA, in qua IV. Capita expedienda sunt :
- I. *An sit valida, & sustineatur Transactio anni 1685. in casu &c.*
  - II. *An Præbendati, & Mansionarii Collegiate Ecclesie S. Antonini, qui approbarunt, & ratihabuerunt dictam Transactionem cum Canonicis ejusdem Ecclesie stipulatam anno 1685. ligare potuerint eorum Successores in casu &c.*
  - III. *An Canonicis Diaconis, & Subdiaconis jus sit virtute dictæ Transactionis compellendi Præbendatos, & Mansionarios etiam mulctis pecuniariis ad præstandum servitium conventum in eadem Transactione in casu &c.*
  - IV. *An licitum sit Canonicis Presbyteris, qui tenentur per se ipsos celebrare cum assistentia Concanonicorum in Ordine Diaconatus, & Subdiaconatus, eamdem assistentiam recipere à Præbendatis, & ab aliis Presbyteris etiam extraneis sine Indulso Apostolico in casu &c.*

Ad I. II., & III. Negatiye, ad IV. Dilata.

*Seff. 14. cap. 12.
de Reform.*

NEPESINA JURISPATRONATUS, in qua disquistur.

An, & ad quem spectet Patronatus Ecclesiae Collegiate, & Parochialis Terræ Fiani in casu &c.

Patronatum Ecclesiae spectare ad Communiteatem Terræ Fiani.

*Seff. 25. cap. 5.
de Reform.*

ROMANA CAPPELLANIARUM, ET LEGATORUM PIORUM, in qua tria Dubia in disputacionem veniunt.

- I. *An, & quæ onera, sive Legata sint suspendenda, seu potius reducenda, & pro quæ summa in casu &c. = & quantum negative quoad Cappellanos.*
- II. *An, & à quo tempore stipendum integrè debeatur Cappellani in casu &c.*

III. *An*

13. Septembris 1777.

171

III. An Legatum Vitalitium per obitum alicujus ex Legatiis quorodo sit partiendum inter Legata suspenſa , vel reduc̄ta in caſu &c.

Ad I. eſſe locum Erectioni Cappellaniarum , & Legatorum , quae vitalitia ſunt ad formam Testamenti , nec non eſſe locum reductioni pro nunc Anniverſariorum ad totidem Miffas cum Canti ſimpli , & ex eo , quod ſupererit , exequantur duo Legata pro Dotibus , & eleæmosina Pauperum . Ad II. Deberi à die erectionis Cappellaniarum . Ad III. Proviſum in primo , & ad D. Secretarium pro executione cum omnibus facultatibus neceſſariis , & opportunis .

I NTERAMNEN. , cuius Dubium eſt .

An , & quomodo fit locus ſuſpenſionis Miffarum , de quibus de Reform. agitur , in caſu &c.

Seſſ. 25. cap. 4.

Reliquæ non propositæ .

F AVENTINA , in qua quæritur .

An liceat Centum Pacificis Civitatis Faventiae fine licentia proprii respectivè Parochi adimplere præceptum Paschale in Cathedrali Ecclesie dictæ Civitatis , ſeu potius dictum præceptum Paschale fit ab eis adimplendum in eorum propria respectivè Parochia in caſu &c.

Seſſ. 24. cap. 13. de Reform.

Sess. 24. cap. 12.

de Reformat.

172

13. Septembris 1777.

PIENTINA VACATIONIS CHORALIS, cuius unum
Caput est.
An, & quomodo petitioni sit annuendum in casu &c.

Sess. 25. cap. 15.
de Regular., &
Monial.

SPOLETANA NULLITATIS PROFESSIONIS, Inter plures filios à Cajetano Mimi de Terra Acquaspartæ Diæcessis Spoletanae genitos, duo fuerunt filii Masculi, quorum primus in lucem editus fuit die 7. Martii 1747., cui in salutaribus regenerationis aquis impositum fuit nomen *Joseph Thomas*, & qui, nondum completo septimodecimo suæ ætatis mense, nimirum die 4. Augusti 1748. fato cessit: Alter autem ortum habuit die 16. Decembris mox dicti anni 1748., & in eo renovata memoria defuncti Josephi fratris, eidem fuit in Sacro Lavacro nomen impositum *Joseph Antonius Dominicus*. Hic cum esset in ætatæ annorum tresdecim, mensium quatuor, dierumque duodecim, sese recepit in Conventu Patrum Seraphicæ Religionis S. Francisci Reformatorum nuncupato *l'Eremita*, sitoque in Terra Cæsi Spoletanae Diæcessis, inibique sub die 27. Aprilis 1762. sub Baptismatis fide prædefuncti sui Fratris Josephi Thomæ Religiosum Habitum sumpsit sub nomine Fratris Augustini ab Acquasparte, & absoluto Novitiatus anno, solemnen Professionem emisit die 27. Aprilis 1763.

Paucis vix elapsis mensibus à die Professionis, Frater Augustinus se contulit ad paternam Domum, ubi à Matre certior fuit secretè factus, quod Professio nulliter ab eo gesta fuisset propter exhibitam fidem Baptismatis non propriam, sed illam ejus prænati, & prædefuncti germani fratris Josephi Thomæ. Hinc mutati fuerunt ipsius mores, & hinc ipsius querimoniae diffusæ fuerunt super nullitate suæ Professionis, eaque recognita à Superiore, & Patribus Conventus della Spineta, in quo degebat, expulsus à Religione fuit anno 1766.; Ad illam tamen redire debuit Frater Augustinus virtute Decreti iùm Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium, tùm hujus Sacrae Congregationis, ut Causa super nullitate Professionis, servatis fervandis, juxta formam Constitutio- nis sa. mem. Benedicti XIV., quæ incipit = *Si datam Ho- minibus = examinaretur.*

A Re-

A Religione subinde aufugit idem Frater Augustinus, Habi-
bitunque Religiosum sponte dimisit, & pro ejus reditu
ad Religionem Indultum ad certum tempus cum proroga-
tionibus habuit à Sacra Pænitentiaria. Interim verò
compilato Processu in Ecclesiastica Curia Spoleti, & à
Religione deputato Conjudice, tandem sub die 6. Octo-
bris 1767. lata fuit definitiva Sententia, qua Conjudi-
ces pronunciarunt, constitisse, & constare de nullitate
Professionis Fratris Augustini, eumque propterea abso-
lutum esse à votis, eidemque licere Religiosum Habitum
dimittere, & ad sæculum liberè redire.

Per interpositam appellationem Causa conscendit ad hanc
Sacram Congregationem, coram qua acta primæ instan-
tiæ transportata fuerunt. Frater Augustinus indutus
Clericali veste manet in paterna Domo, inibique perma-
nendi, durante tantummodò discussione Causæ in Sacra
Congregatione proponendæ super prætensa nullitate Pro-
fessionis, obtento Iudictu à Clementissimo DOMINO NO-
STRO feliciter Regnante sub die 27. nuper elapsi mensis
Augusti, Causa modo proponitur.

Sustinet enim Frater Augustinus, se in ætate annorum qua-
tuordecim, mensium quatuor, & dierum duodecim ut-
pote natum die 16. Decembris 1748., & professione
die 27. Aprilis 1763. nulliter emisisse Professionem suam,
nullitatem decernente Sacrofancto Concilio Tridentino
Sess. 25. cap. 15. de Regular. , & Monial. ibi = *In qua-
cumque Religione tam Virorum, quam Mulierum profes-
sio NON FIAT ANTE DECIMUM SEXTUM AN-
NUM EXPLETUM*, nec qui minore tempore, quam per
annum post suscepimus habitum in probatione steterit, ad
professionem admittatur. Professio autem ANTEA FA-
CTA SIT NULLA, nullamque inducat obligationem ad
alicujus Regulæ, vel Religionis, vel Ordinis observatio-
nen, aut ad alios quoscumque effectus = & consentaneè
firmavit Rota cor. Duran. decis. 207. num. 1., coram Bu-
ratt. decis. 205. num. 28., & coram Otthobon. decis. 117.
num. 1., & seqq.

E' contrà verò animadvertisit Defensor Professionis, quòd
licet Professio nulla fuerit ex defectu ætatis Profidentis,
attamen audiens non sit Frater Augustinus, qui sciens
falsitatem exhibitaæ fidei Baptismatis dolosè te gesserit, ju-
xta relata a Patre Bonaventura ab Urbeveteri tamquam
Teste ab ipso Fratre Augustino inducto, ac formiter
examinato sub interrog. 15., ideoque in pænam fraudis,
quam

quam patravit, tenetur in eadem Religione permanere
Can. quod interrogasti Diftin. 27., Cap. Ut Clerici 3. de Regulari., Cap. Vidua 4. eod. tit., & Turrecremata in cit. Can. Quod interrogasti.

Fortius quia Frater Augustinus post completam aetatem annorum sexdecim per annum, & ultra in Religione permanxit, Religiosum Habitum gestavit, & omnia adimplevit, & exercuit, quae veris Professis convenient, ex quibus infra tur, euodem Fratrem Augustinum Professionem tacite ratihabuisse. & convalidasse, *Text. in Cap. Is, qui de Regulari. in 6., Fagnan. in Cap. Significatum a num. 19. ad fin. de Regulari., & Pignattel. Consult. 88. num. 5., & seq., & consult. 146. num. 53. tom. 1., vel eam tacite renovasse*, seu validam reddidisse in die festo S. Raphaelis Archangeli, in quo, juxta Institutum Ordinis, a quolibet Religioso tacite renovatur Professio.

Præ oculis tamen tenendum est, hic agi de querimonii, & reclamationibus adversus Professionem a Fratre Augustino factis intra quinquennium, in quo actus omnes tacitam ratihabitionem Professionis indicantes inefficaces esse videntur ad eam inducendam, nisi gesti probentur cum scientia nullitatis, & cum animo, ut Professio de invalida fiat valida ex firmatis per Gratian. Discept. forens. cap. 440. num. 22. & seq. tom. 3., Suarez de Regul. tom. 2. tract. de Vot. lib. 6. n. 3., Rot. decis. 116. n. 23., & seqq., & dec. 134. n. 7. par. 14. recent.

Permanentia rursus in Religione Fratris Augustini cum generatione Habitū, & observantia Regulæ Religionis in nulla haberi deberet consideratione tūm ob assiduas querimonias, quae tollunt præsumptionem elicitan a silentio *Card. de Luc. de Regul. disc. 48. num. 5., & Rot. coram Carillo decis. 229. num. 3., tum ob egestatem Oratoris*, qui pecunias ad litem necessariis carebat, ut pro legitima excusatione rejiciendo fraudem, qua Professus se gesserat erga Religionem, & Ecclesiam adminisit hæc Sacra Congregatio in *Lycien. Restitutionis in integrum 20. Septembris 1760.*; tūm demum ob necessitatem observantiæ Religiosæ Regulæ, veluti testatus fuit in suo examine Frater Angelus de Bassano *ad 16. interrog. ibi = quali Leggi, e Regole detto Fra. Agostino non poteva non osservarle almeno eternamente, a motivo, che poteva essere gafigato, e penitenziato = cui consonat etiam depositio Patris Celestini ab Urbeveteri ad idem 16. interrogat.*

13. Septembris 1777.

177

Duplici in exclusionem tacitae ratihabitionis, seu convalidationis adstipulante Juris regula, prima scilicet, qua cautum est, non posse ratificari Professionem, quæ ab initio propter defectum ætatis in Profitente de jure non subsistebat
ad Textum in cap. Confirmatur 16. de Regul. jur. in 6. , Rota coram Roxas decif. 491. num. 16. , & altera , quod cum defectus ætatis expressam Professionem annullet , multò magis tacitam irritat , excluditque , ex traditis per Suarez de Relig. tom. 3. lib. 7. cap. 1. num. 8. , Rota coram Roxas d. decif. 491. eodem num. 16. , & in Recent. dec. 134. num. 8. . Ratificatio quippè sanare potest defectum liberi consensus , non autem quod ex Conciliari lege nullum est, & invalidum Card. de Luca de Regular. disc. 44. num. 8.

Quod autem pertinet ad renovationem Professionis anno quolibet actu interno faciendam in die festo S. Raphaelis Archangeli, cum novus hic actus, posita nullitate primi, speciem habeat novæ Professionis ex integro, operatur *ut nunc*, non autem *ut tunc*, habeaturque pro actu omnino novo. Non enim satis est, solo interno actu Professionem renovari, sed oportet iterum Professionem emittere actu externo, & quidem solemniter, cum consensu Religionis in manibus istius Superioris, præsertim quia Superior Religionis sciens, & approbans nullitatem Professionis Fratrem Augustinum jam semel à Religione dimiserat, ut in punto firmavit Sanchez de Matrimon. lib. 2. disputat. 35. num. 4. , Card. de Luca de Regular. citato disc. 44. num. 9. , Rot. coram Roxas dicta decif. 491. num. 16. in fin., & coram Arguell. dec. 9. num. 50.

Et in ipsissimis, imò durioribus terminis habetur casus deflusus in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium in Anxanen. Nullitatis Professionis, in qua agebatur de Profitente ante completum annum decimum sextum, non reclamante intra quinquennium, rursus in Religione pacificè permanente longo annorum viginti-duorum spatio cum exercitio officiorum Religionis, ac demum mediante Schedula per ipsum obsignata renovante Professionem, cum expressa declaratione, quod sciebat primam nullam fuisse ex defectu ætatis, & tamen dicta Sacra Congregatio sub die 22. Septembris 1769. proposito Dubio = *An constet de Causis Restitutionis integrum = respondit = Affirmative = & sub die 22. Decembris ejusdem anni definitiv = Consulendum SAN-CTIS-*

Ponderandum denique est, utrum Sæcularizationis Indul-
tum per Fratrem Augustinum obtentum à Sacra Pœnitentia-
ria præfererat, nec ne illius tacitam confessionem,
se fuisse verè professum, seu potius ostendat, idem In-
dultum fuisse requisitum, ne dictus Frater Augustinus
ad Religionem redire cogeretur, prout coactus erat ex
Rescriptis ejusdem Sacrae Pœnitentiariæ, & hujus Sa-
crae Congregationis, quoties dictus Frater Augustinus
subinde requisivit, & obtinuit A SACRATISSIMO
NOSTRO PRINCIPE Rescriptum permanendi extra-
Claustra, nimirum in paterna Domo, durante tantum-
modo discussione Causæ in hac Sacra Congregatione, eo-
que ponderato simul, & perpensis omnibus, quæ in
Causa sunt, dignabuntur EE. VV. sapientissime defi-
nire.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Seff. 24. cap. 18.

CAMERINEN. PAROCHIALIS . Prioratum S. Lu-
ciae di Pelliccione nuncupatum, cui unita erat Paro-
chialis Ecclesia S. Petri nullos fines habens in Castro Bel-
fornis Camerinensis Diæcesis , transtulit , ac perpetuò
univit anno 1515. Capitulo Collegiatæ Ecclesiae S. Ve-
nantii Civitatis Camerini san. mem. Leo X., onere tamen
eidem Capitulo adjecto ferendi Prioratus onera , & præ-
fertim eligendi Presbyterum idoneum , & amovibilem
ad nutum Capituli pro exercitio Curæ Animarum . An-
no 1592. Camerinensis Antistes mandavit , Vicarium ele-
ctum ad exercendam dictam Animarum Curam esse debe-
re perpetuum, eidemque pro ejus congrua sustentatione
nonnulla Bona Prioratus assignavit .

Anno autem 1757. Episcopus, attenta relatione Presbyteri
Augustini Manicelli Vicarii Curati præfatæ Paro-
chialis Ecclesiæ deponentis , migrasse Familias , & Pa-
rochianos eidem Curæ subjectos , ad instantiam Capi-
tuli decrevit, post obitum dicti Vicarii Curati Capitulum= Non teneri , nec obligatum esse amplius eligere , præsen-
tare , seu nominare alium Vicarium pro exercitio Curæ
Animarum dictæ Ecclesiæ ob defectum earumdem Ani-
marum , & deficientiam omnium Parochianorum , qui sube-
rant , & subesse possunt eidem Ecclesiæ = propterea que
declaravit = Bona assignata pro sustentatione prædictæ

Vi-

Vicarii , utpote pertinentia eidem Prioratui Sanctæ Lucie adnexo , & iu corporato præfatæ Mensæ , fore , & esse possidenda , & retinenda per dictum Reverendissimum Capitulum , cuius favore nunc pro tunc concessit , decrevit , & relaxavit mandatum de reintegrando ad naturalem possessionem eorumdem Bonorum .

Defuncto præfato Manicellio Vicario Curato , Capitulum exequutum fuit antedictum Episcopi Decretum . Parochiani verò , qui adhuc existunt in Parœcia Sancti Petri Castri Belfortis , preces porrexerunt san. mem. Clementi XIV. , ut compelleretur Capitulum ad eligen- dum Vicarium Curatum . Ablegatis precibus ad hanc Sacram Congregationem , requisitus fuit Episcopus pro sua informatione , & voto , auditio Capitulo , & Com- munitate Castri Belfortis , quorum jura inter se con- tradicторia , nimurum pro nominatione Vicarii Curati à Capitulo facienda , ut ferunt illa moxdictæ Commu- nitatis , & pro exemptione ab hac facienda nominatione , veluti concludunt illa Capituli , ad hanc Sacram Congregationem transmisit , nullumque suum votum aperuit .

Causa modò proponitur . Contendunt enim Parochiani dictæ Parochialis Ecclesiae S. Petri , Capitulum Colle- giatæ Ecclesiae S. Venantii , quod unionem antedicti Prioratus obtinuit cum onere deputandi Vicarium Cu- ratum pro exercitio curæ Animarum S. Petri indispensabiliter teneri ad hujus oneris implementum , ex tra- ditis per Slevogtium de Union. Ecclesiar. , & Benefi- cior. sec̄. 3. cap. 2. §. 9. , & Rot. decis. 5. num. primo part. 7. Recent.

Addunt insuper , Decretum suppressionis Parochiæ S. Pe- tri ab Episcopo pronunciatum nullius esse momenti : Nam ut suppressione valida fiat , cum illa tendat ad decre- mentum Divini Cultus , requiritur justa , & necessaria causa , & solemnitas , Ricc. in prax. rer. quotid. For. Ec- cleſ. part. 4 refol. 533. num. 1. , Lotter. de Re benef. lib. 1. cap. 28. num. 78. , & seqq. , Turricell. de Union. cap. 7. num. 6. , & seqq. , & Rot. in Cracovien. Canonicatus 15. Januarii 1725. §. Ex quibus coram clar. mem. Card. Cal- cagnino .

Utramque deficere sustinent Parochiani ; Deficit enim , imò falsa est suppressionis causa elicita à Parochianorum defectu litteraliter expresso in Decreto Episcopi , & in commentitia depositione Vicarii Manicelli , quia Fami- lias , & Parochianos S. Petri semper extitisse , & adhuc

extare probatur ex Testium , ex Civium Castris Belfortis , & ex istius Communitatis depositione , nec non ex testimonio Parochi alterius Parochialis Ecclesiae dicti Castris S. Eustachii nuncupatae . Fides quippe adhibenda non est Episcopo suppressimenti quoad expressam suppressionis causam , nisi sit eadem concludentissime probata Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. 8. num. 33. , & 54. , Leuren. in For. beneficial. part. 3. sect. 2. cap. 2. §. 1. quæst. 968. num. 1. , & Rot. coram Cavaler. decis. 439. num. 6.

Deficit etiam suppressionis solemnitas , quia in ejus actu non intercessit assensus Capituli Cathedralis Ecclesiae , per cuius defectum suppressio redditur ipso jure nulla ex firmatis per Corrad. in Prax. benef. lib. 2. cap. 8. num. 25. , & seqq. , & Rot. coram Cavaler. decis. 439. num. 3. : Nec Episcopum , Parochiani , ajunt , applicare validè potuisse dicto Capitulo Bona assignata Vicario Curato pro congrua ipsius sustentatione , obstante Bulla san. mem. Pauli III. sub datum diei 7. Januarii 1538. , qua Pontifex prohibuit , ne imposterum Bona , vel Beneficia unirentur Mensæ Capitulari Sæcularis , & Collegiatæ Ecclesiae S. Venantii Civitatis Camerinensis .

A' Capitulo nihil haec tenus habuimus . Dubium est .

An Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ S. Venantii teneatur nominare Vicarium Curatum S. Petri Terræ Belfortis in casu &c. .

179

Die Sabbathi 29. Novembris 1777. in Palatio Apostolico Vaticano erit Sacra Congregatio Concilii, in qua, præter alia, proponentur infra scripta Dubia juxta morem ejusdem Sacrae Congregationis de jure resolvenda.

SUpersunt ex Folio postremæ Congregationis habitæ die 13. præteriti mensis Septembris priores quinque, quas subjicimus, Causæ, quæque proponi non potuerunt. Rogamus igitur Eminentissimos Patres, ut, repetita lectione Folii dictæ Congregationis, sapientissime Dubia earum expediant.

INTERAMINEN. , in qua respondendum est Sess. 25. cap. 4.
de Reform.
An, & quomodo sit locus suspensioni Missarum, de quibus agitur, in casu &c.

Firmis remanentibus duabus primis Missis a Testatore demandatis, in reliquis pro suspensione aliarnm duarum Missarum ad quinquennium, juxta mentem. Et mens est, quod celebrata quo ibet mense unica Missa, sit locus suspensioniiarum Missarum, donec ex redditibus Prædii Capo di Croce, Fratres Massarucci fuerint reintegrati de expensis faciendis pro cultura d. Prædii, & ad mentem; Et mens est, quod Episcopus præfigat congruum tempus dd. Fratribus Massarucci pro faciendis melioramentis, docto de adimplemento, ac de quantitate expensarum ab eodem Episcopo approbanda, & curet reintegrationem dictorum Fratrum cum fructibus Prædii, & melioramentorum de eis anno quolibet redditæ ratione coram Episcopo.

FAVENTINA, in qua ambigitur Sess. 24. cap. 13.
de Reform.
An licet Centum Pacificis Civitatis Faventiae sine licentia, proprii respectivæ Parochi adimplere præceptum Paschale in Cathedrali Ecclesia dictæ Civitatis, seu potius dictum præceptum Paschale sit ab eis adimpleendum in eorum propria respectivæ Parochia, in casu &c.

Negativè ad primam partem, affirmativè ad secundam.

Seff. 24. cap. 12.
de Reform.

180

29. Novembris 1777.
PIENTINA VACATIONIS CHORALIS, in qua quæ-
ritur
An, & quomodo petitioni sit annuendum in casu &c.

Affirmativè juxta votum Episcopi cum solitis clausulis.

Seff. 25. cap. 15.
de Regular., &
Monial.

SPOLETANA NULLITATIS PROFESSIONIS, cu-
jus Dubium est
An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Affirmativè, idest constare de nullitate Professionis,

Seff. 24. cap. 18.
de Reform.

CAMERINEN. PAROCHIALIS, cuius unum est
Caput.
*An Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ S. Venantii teneatur no-
minare Vicarium Curatum S. Petri Terræ Belfortis in
casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem, & mens
est, quod requiratur ab Episcopo, ut referat an in
Terra Belfortis, vel ejus Districtu familie, que
spectarent ad veterem Parochiam S. Petri, quæ sub-
inde transierint ad Curam Parochi S. Eustachii.

Seff. 25. cap. 5.
de Reform.

PISAUREN. REINTEGRATIONIS, & REDU-
CTIONIS MISSARUM. Hæc Causa data fuit in
Folio Congregationis habitæ die 19. Decembris anni 1772.
geminis instructa Dubiis, quorum primum erat: *An, &*
*in qua summa constet de credito Archiconfraternitatis Pii
Suffragii Pisauri, itaut sit locus reintegrationi super Bo-
nis hæreditariis quondam Vincentii Lucatelli in casu &c.=*
& quatenus negativè; Alterum verò: *An, & quomo-
do sit locus reductioni Missarum in casu &c. = His Emi-
nentissimi Patres rescriperunt = Dilata, & firmetur
Status, citato Promotore Fisci = Firmato Statu hæreditati
Vincentii Lucatelli, eoque ad Sacram Congrega-
tionem transmisso, iterum Causam dedimus in Folio
Congregationis habitæ die 13. Julii superioris anni 1776;
& in eo retulimus dicti Status activi, & passivi compen-
dium, iterumque ab Emis Patribus in subsequenti Con-
gre-*

gregatione diei 17. Augusti rescriptum fuit = Dilata, & audiatur Eminentissimus Episcopus.

Vi hujus Rescripti datæ fuerunt Eminentissimo Antistiti Sacrae Congregationis litteræ. Is enim in voto est, reintegrationem peculiaris crediti, quam adversus hæreditatem Vincentii Lucatelli sub primo Dubio postulat Societas Pii Suffragii Pisauri, impossibilem esse, prorsusque prætermittendam: Missarum verò reductionem, quæ sub altero continetur Dubio, faciendam esse juxta redditus annuatim à destinato Fundo percipiendos, ut habetur ex elucubratissima ejusdem Eminentissimi Episcopi relatione, quæ de verbo ad verbum à Societate Oratrice circumfertur. Causa nunc credit ad tertium Judicium, reassumptisque *Foliis dictarum Congregationum 19. Decembris 1772., & 13. Julii 1776.*, onus erit Amplissimorum Patrum originaria definiendi Dubia, quæ sequentia sunt.

- I. *An, & in qua summa constet de credito Archiconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri, ita ut sit locus reintegrationi super Bonis hæreditariis quondam Vincentii Lucatelli in casu &c. = & quatenus negative*
- II. *An, & quomodo sit locus reductioni Missarum in casu &c.*

Ad primum Negativè.

Ad secundum esse locum reductioni Anniversarii ad unicam Missam lectam, & aliarum Missarum ad rationem Eleemosynæ manualis, deletis aliis oneribus, & pro hujusmodi effectu ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo.

AUXIMANA DISPENSATIONIS. Speciem omnem, & rationes hujus Causæ dedimus in Folio Congregationis habitæ die 5. superioris mensis Julii. Dubium ejus, quod erat = An, & quæ Supplicatio sit signanda in casu &c. = in sequenti Congregatione diei 19. ejusdem mensis Julii resolutum fuit ab Eminentissimis Patribus responso = Signandam esse Supplicationem Francisci Nicolai Manzoni, eidemque competere dispensationem usque dum ad legitimam etatem pervenerit, ad impletis oneribus =. Beneficio novæ Audientiæ impetrato Josepho Amboni succumbenti, à quo tamen nihil habuimus, cum modo reproponatur Causa, rogantur iidem Eminentissimi

Seff. 23. cap. 6.
de Reform.

nentissimi Patres Folium dictæ Congregationis diei 5. transfacti mensis Julii iterum consulere, ut assuetum, qod sequitur, Dubium expediant.

An sit standum, vel recedendum à Decisis in casu &c.

Non proposita, cum sequentibus,

*Seff. 25. cap. 3:
de Regulari.*

VADEN. LEGATORUM. Vincentius Vernazzi Civitatis Vadensis in suo ultimo Testamento condito die 28. Maii 1597. inter plura Legata Pia reliquit = che alli Frati Cappuccini si diano due libre di carne la settimana in perpetuo, quando si mangia Carne, e la Quaresima, ed in altri tempi, che non si mangia carne libre due dì Pesce la settimana in luogo della Carne. Et il similis voglio, che abbiano perpetuamente li PP. Zoccolanti di detta Terra. Deindeque progressus fuit ad institutionem Hæreditis universalis, quem esse voluit Hortentium ejus filium, & post eum vocavit Hippolitum ejus nepotem ex Hortentio, istiusque Descendentes in infinitum, quos inter reciprocum ordinavit Fideicommissum, præscripta Masculis supra Fœminas, earumque Descendentes in qualibet substitutione prælativa successione. Omnibus autem de sua Familia, & progenie quandocumque deficientibus, tres elegit suæ Hæreditatis Administratores cum onere erogandi redditus in alios pios usus, quos ipse Testator numeravit, & præsertim favore dictorum Patrum his verbis = Alli Cappuccini, e Zoccolanti di detta Terra se li debbano dare due giulj di Pane per Monastero la Settimana, e due libre di Carne, o Pesce oltre il Legato fatto di sopra.

Decesserunt Masculi, & Fœminæ ab Hortentio descendentes, quarum ultima fuit Cornelia Vernazzi. Hæc hæredes suos ex Testamento exarato sub die 27. Februario 1705. reliquit Sacerdotes Congregationis S. Philippi Neri, quibus certa indixit pia onera ab eisdem adimplenda. Casu autem, quo dicti Sacerdotes vel nollent, vel non possent hæreditatem adire, pro qua adeundat terminum unius anni præscripserat, substituit Patres Minores Conventuales, ea adjecta declarazione, = che in questo caso stia fermo, e saldo nel suo essere il suddetto Testamento di detto Signor Vincenzo, mà che questi abbiano tutta l'Eredità mia, detratti come sopra li Legati dame fatti, e Cappella di due messe la settimana.

Usque

Usque & ab anno 1724. Patres Minores Conventuales mandato Judicis immisii fuerunt in possessionem omnium Bonorum hæreditiorum Corneliae, fueruntque solliciti qualibet hebdomada tradere Patribus tum Cappuccinis, tum Minoribus de Observantia libras duas Carnis, seu Piscium in executionem primi Legati tantum in Testamento scripti a Vincentio Vernazzi. Cum subinde innotuerit eisdem Patribus Mendicantibus alterum Legatum aliarum duarum librarum Carnis, seu Piscium cum diobus juliis Panis in qualibet hebdomada, quod idem Vincentius mandaverat casu, quo Descendentes ex Familia Vernazzi protinus defecissent, preces proinde porrexerunt usque ab anno 1772. *Sacratissimo Principi*, ut cogerentur Patres Minores Conventuales Corneliae hæredes, quæ hæres mediata fuerat Vincentii Testatoris, ad utrumque implendum Legatum, necnon, ut pro secundo Legato hactenus non impleto aliqua caperetur provisio.

Ablegitis precibus ad hanc Sacram Congregationem, fuit pro Informatione, & voto requisitus Vadensis Antistes, qui censuit, compellendos esse = *Patres Minores Conventuales ad deducendas rationes*, quare prædicis Legatis, quæ sunt in particula Testamenti quondam Vincentii de Vernatiis non satisfaciant, nec satisfacere debeant, cum quas quantum ad hoc rationes adducunt, non videantur sati momenti = : præfixoque termino singulis interesse habentibus ad deducendum jura sua in hac Sacra Congregatione, unici modò comparent Patres Minores Conventuales, sustinentque, ipsos non teneri ad præstationem secundi Legati, attenta incapacitate Patronum Cappuccinorum, & Minorum de Observantia possidendi, postulandique Legata, ipsis obstante tūm Regula Divi Francisci, tūm *Sacrosancto Concilio Tridentino Sess. 25. cap. 3. de Regulari*, in quo capaces possidendi factæ fuerunt omnes Religiones, exceptis tamen Domibus Fratrum S. Francisci Cappuccinorum, & eorum, qui Minores de Observantia vocantur, cui cohæret Card. Petra ad Constat. Apostol: tom. 2. Sess. 4. pag. 449. n. 4.

Idque sive Legatum sit pecuniae, sive speciei cum onere celebrationis Missarum, vel sine onere per Text. in Clement. Exivi vers. Cum annui redditus de verb. signific. in 6., cap. 10. de Relig. Domib., d. Card. Petra loc. supra cit. num. 36., & Rot. cor. Merlin. decis. 456. num. 17., & 18., ad differentiam casus, in quo ageretur de unica tan-

t'ntum præstatione , vel de præstatione temporanea ex traditis per Rot. cor. Merlin. cit. dec. 456. num. 23.

Urgent insuper , quòd , data etiam illorum capacitate , Legata dici deberent præscripta , quoniam à die obitus Cornelie Vernazzi ad diem petitionis Legati quinquagesimas quintus elapsus sit annus , absque eo , quòd Legatum unquam postulatum fuisset ad Text. in cap. de Quarta 4. , Cap. ad aures 6. de Præscript. , & in Auth. quas actiones Cod. de Sacros. Eccles. Fortius quia idem hæredes sunt Cornelie Vernazzi , non autem Vincentii Legantis , cuius Bona pro Legatorum implemento destinata non possident . Contendunt enim ex Legantis hæreditate , detracta Legitima , & Trebellianica primo hæredi gravato competenti , detractaque D. tium restituzione , nihil superesse , unde Legata possint impleri , quoniam omnia Bona tamquam libera jure Detractionum coaluerint in Corneliam eorum Autricem Rot. in Narnien. Immisionis 16. Januarii 1758. §. 4. cor. bo. me. Caniliac. Non obstante , quod primus hæres gravatus nullum de Bonis fideicommissariis Vincentii confecerit Inventarium ; nam sola illius omissione non prohibet , quominus hæres gravatus , vel ab eo causam habens adversus Fideicommissarium detractiones tūm quotitativas , tūm quantitativas assequi possit ad firmata per Rot. in Firmania Immisionis 7. Junii 1754. §. 9. coram bo. mem. Caniliac.

Urgentque demùm , hæreditatem Vincentii Legantis adeo esse imminutam , ut ea impar sit ad Legatorum implementum . Probant enim , hanc Sacram Congregationem , instantibus Francisco Maria , & Hortentio de Vernatiis Vincentii hæredibus gravatis sub die 14. Julii 1670. , attenta reddituum imminutione , reduxisse Legatum Missarum , alterumque Panis Pauperibus relictum , & factō nunc decennali eorumdem redditum calculo , eos ascendere ad scuta 1458. 79. , exitum verò ad scuta 1141. 19. , ita ut , facta peculiari detractione , redditus supersint in scutis 317. 60. , quibus per decem annos distributis , superextantes redditus consistere in annuis scutis 31. 76. prorsus imparibus ad omnia alia subeunda Legata .

Hæc , & alia sunt in libello à Patribus Conventualibus circumferendo .

At verò circa capacitatem , vel incapacitatem PP. Cappucinorum , & Minorum de Observantia recipiendi Legata distinctio admittenda videtur . Aliud enim est , si Legatum

gatum directe relinquatur Patribus, & longe aliud si
onus praestandi Legatum impositum fuerit Legantis hæ-
redibus. Quidquid enim sit in primo distinctionis casu,
certum tamen est in secundo casu, in quo cum fuissent
gravati hæredes onere Legati, Legatum ipsi praestare
tenantur utcumque Legatarius incapax sit recipiendi Le-
gatum, quemadmodum ad rem facit resolutio hujus Sa-
crae Congregationis in Causa Aprutina Legati 29. Fe-
bruarii 1677, in qua, disputato Dubio, *An Legatum se-
quentibus verbis conceptum sustineatur = item dice de
avere à censu ducati 180. lascia di ragione di Legato, che
l'infra scritto Erede, e Successori in infinitum debbano con-
i frutti di quelli farne celebrare quattro Anniversarii l'an-
no nella Chiesa di S. Maria de Lumi dalli Frati Zoccolan-
ti &c. = fuit affirmative resolutum.*

Consimilis pariter prodit ab hac Sacra Congregatione re-
solutio in Ifernien. Legati 10. Junii 1684. Cum enim age-
retur de Testamento sequentibus verbis concepto = la-
scio, che detti miei Eredi faccio celebrare quaranta Mes-
se all' Altare di S. Maria Madalena nella Chiesa di S. Ma-
ria delle Grazie de Frati Minori Osservanti, dà quelli Pa-
dri, che saranno assistenti al Convento sopradetto, e più,
che gli siano dati dai sopradetti Eredi quattro ducati l'an-
no, i quali serviranno per i bisogni di detta Cappella =
Cumque cohærenter ad hanc testamentariam dispositio-
nem gemina fuissent proposita Dubia, primum scilicet =
An preter scuta annua quatuor legata pro indigentias
Cappellæ hæredes teneantur separatis persolvere eleemosynæ
pro celebratione Missarum = & secundum = in qua
quantitate = Ad primum fuit responsum = Affirmative =
& ad secundum fuit definitum = quantitatem esse debere
falem ad rationem eleemosynæ manualis.

Ulterius ponderandum est, Sacram hanc Congregationem
numquam habuisse hujusmodi Legata pro non scriptis,
sed decrevisse ea libere tradi debere titulo eleemosynæ
Fratribus Cappuccinis, & Minoribus de Observantia;
videndus est Piton. *Discept. Eccles. tom. discept. 2. per*
tot., videndæ item sunt Resolutiones hujus Sacrae Con-
gregationis congestæ pro capacitatem dictorum Fratrum
à Card. Petra ad *Constit. Apost. tom. 2. Constit. 5. Hono-*
rini III. Secl. 4., aliæque plurimæ cumulatæ à Ferrar. Bi-
bliotheca sub verb. Legatarius à num. 103. ad 121. ubi
præsertim sub num. 110. refertur Resolutio Sacrae Con-
gregationis Fabricæ pro capacitatem Fratrum Minorum de

Observantia S. Angeli in Vado . quibus Resolutionibus
hujus Sacræ Congregationis posteriores addi posſunt ,
nimirum in Brundufina Adimplementi quoad III. Du-
biū 26. Augusti 1719. , in Firmana Legatorum 31.
Maij , & 2. Octōbris 1721. , in Lucana Legati Pii 31. Ju-
lī 1728. , & pro capacitate PP. S. Francisci ad Ripam
Tyberis , & PP. Cappuccinorum Urbis assequendi Le-
gata , seu Eleemosynas Carnis , & Vini sunt Rotaes
Decisiones in Romana Legatorum , & Eleemosynarum 26.
Junii 1754. , & 5. Maii 1755. coram clar. mem. Card.
Caprara..

Quò verò ad præscriptionem Legati , animadvertendum
pariter est , utrum admitti , nec ne possit objecta præ-
scriptio , non probata in Fratres Cappuccinos , & Mi-
nores de Observantia certa scientia tūm secundi Legati ,
tūm extinctionis Familiæ de Vernatiis , à qua pendere
debebat illius præstatio , *Rota in Eugubina Immissio-*
nis 6. Maii 1757. §. finali coram cl. mem. Card. Parac-
ciano. Sat enim est , quòd Bona Legantis coaluerint in
Corneliam , ut PP. Conventuales tamquam ipsius hære-
des dicendi etiam sint hæredes Legantis , ut Legata ab
ipso relicta præstare teneantur .

Opinio verò , quòd Hæredibus gravatis competant detrac-
tiones Legitimæ . Trebellianicæ , & Dotium , non ob-
stante omissione Inventarii , sequi potest tunc cùm agi-
tur cum Fideicommissariis , secus verò quando res est
cum Legatariis , ut sunt Patres Cappuccini , & Mi-
nores de Observantia , juxta constantissimam distinc-
tionem amplexam à *Rota in Interamnen. Immissionis quoad*
Primogenituram Ludovici Castelli 24. Januarii currentis
anni §. 8: coram R. P. D. Mannelli. Sed data etiam li-
bertate Bonorum , videntur tamen compellendi esse
Patres Conventuales uti Corneliae hæredes ad imple-
mentum piorum omnium Legatorum Vincentii , quia
Cornelia in casu , quo ejus hæreditas perveniret ad eos-
dem Patres Conventuales , jussit , quòd = *stia fermo , e*
saldo nel suo effere il sudetto Testamento di detto Signor.
Vincenzo.

AAnimadvertendum similiter est , Sacram hanc Congrega-
tionem sub die 14. Julii 1670. ad instantiam Francisci
Mariæ & Hortentii de Vernatiis reduxisse quidem Lega-
ta Missarum , & Panis pro Pauperibus , sed ea non aliter
reduxisse , nisi adjecta clausula = *firmis remanentibus aliis*
oneribus = Imminutio vero reddituum ut PP. Conven-
tua-

tuales ab onere Legatorum reddat exemptos , attendenda esse non videtur , non redditia ratione de Bonis hæreditariis , quæ , deficiente Inventario tūm de Bonis Legantibus , quod fieri debebat a primo hærede gravato , tūm de Bonis Corneliae omisso à Patribus Conventualibus , reddi non potest .

Sunt , hæc , quæ pro quæstionis definitione reverenter proponenda putavi . Munus nunc erit EE. PP. ea , quæ possunt , sapientia definire .

An PP. Conventuales Civitatis Vadensis teneantur præstare .
Legata , de quibus agitur in casu &c.

MELEVITANA DISPENSATIONIS . Sacerdos Joseph Muscat ex Casali Sannat Insulae del Gozo nunccupatae Diæcesis Melitensis preces porrexit huic Sacræ Congregationi narrans , te verbis , injuriis , & contumelias in propria Domo provocatum fuisse a Fæminæ Evangelista Attard , & quamvis ipse prudenter , blandisque verbis , sed inutiliter , studuisse animum Evangelistæ sedandi , ira accensum arrepto baculo , Fæminam verberasse , eamque ferocem effectam erga Sacerdotem Oratorem alium arripuisse baculum , quem cum ambo ad se retraherent , illum tandem liberum reliquit mulieri , quæ eo pacto a lapsu non retenta ex alto Domus leco , qui vocatur Astargo , in ejusdem Domus Atrium violenter cecidit , pluribus in ejus capite , & corpore receptis vulneribus ; Ab hoc accidentaliter casu correptus Orator auxilio plurium Personarum ob clamores inibi accurrentium curavit , ut majori , qua fieri potuit , solertia , necessaria remedia prolapsæ Fæminæ subministrarentur , quæ tamen ad propriam Domum traducta ob malam vulnerum curationem post triduum occubuit .

Narravit insuper , quod ad instantiam Pauli Attard defunctæ Evangelistæ Viri delata fuit querela ad Episcopalem Curiam Melitensem , a qua Criminally compilato Processu , licet fuisset concludentissime probatum , mortem Evangelistæ evenire nequivisse a datis verberibus , sed dumtaxat ab imperita vulnerum curatione , nihilominus dicta Episcopalis Curia lata Sententia Sacerdotem Oratorem damnavit ad exilium per quinquennium , illumque

irregularēm, & a Divinis suspensum declaravit, p̄t̄ter alias indictas pecuniarias p̄nas pro Familia Defunctæ, & pro aliis p̄is Operibus applicandas. Hanc Sententiam rigidam, sibi⁹que gravem vocat, ideoque postulat dispensationem ab irregularitate, ut Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrare possit.

Requisitus Episcopus pro Informatione & voto, & de satisfactione Partis. & Fisci, retulit, Fiscum, & Partem satisfactos suisse, excusavitque Sacerdotem tamquam provocatum ab Evangelista, concluditque his verbis = *Et quia a tempore latet, ut supra, Sententiæ usque adhuc ipse recurrens honestè semper vixit, bonæque vitæ exemplum præbuit, [& ex hac, non autem ex alia ratione censuit, ut prosequitur] censeo, ejus casum adversum accidentaliter evenisse;* Et ideo post tot ærumnas, ac diutinam carcerationem a jamdiēto Recurrente passam promereri mihi videtur exoptata in ab irregularitate dispensationem.

Sub die 23. Apriliis 1774. rescriptum fuit, ut exhibeantur acta =, illisque proinde transmissis, & accurate perleatis, ex eis liquidò patet, falsum esse id omne, quod narratur in preciis ab Oratore huic Sacrae Congregationi porrectis. Ex actis enim liquet, casum evenisse die 5. Decembris 1771., Evangelistam verò deceſſisse die 8. ejusdem mensis, eamque ab ejus delapsu ad diem obitus loquela amisiſſe, ita ut examinari, & ab ipsa sequutum factum cum suis circumstantiis haberi non potuerit. Ex processu namque, & ex Testibus formiter examinatis compertum est, Evangelistam petiſſe Domum Sacerdotis Josephi causa ab eo recuperandī linteolum, quod plenum *con Noce di Cottone* idem Sacerdos abripiuerat e manibus Mariæ ætatis novem annorum, & unius ex septem minorenibus filiis tam masculis, quam fæminis dictæ Evangelistæ putans, eas res è suis Terris furtim fuisse collectas.

Quod autem evenit Sacerdotem inter, & Evangelistam narravit Anna Borg Sacerdotis famula, & infortunio p̄fens in ejus dupli Constituto, prijno scilicet sub die 19. Decembris 1771., de quo *Procesſu fol. 10.*, alteroque sub die 29. Januarii 1772., de quo eodem *Procesſu fol. 14.* a tergo, licet idem Sacerdos sub die 16. Iulii 1769. p̄ceptum habuisset ab Episcopo de non conversando cum dicta Anna, eamque de non admittendo in proriam Domum, quod refertur in *Procesſu fol. 19.*

Quæ

Quæ narravit Anna in suis Constitutis , & quibus cohærent cæteri Testes formiter examinati , & in Processu existentes, habentur in Summario num.3. libelli ab Oratore circumferendi. Ex eis enim recognoscunt amplissimi Patres , utrum vera sint , vel falsa , quæ in preciibus exposuit Orator huic Sacrae Congregationi . Nu libi quippe patet , Evangelistam contumeliis , injuriosisque verbis provocasse Sacerdotem josephum , sed imò ipsum Sacerdotem calcis iictibus , & colaphis prius, subindeque Evangelistam in terra jacentem ita crudeliter , & inhumanius verberibus , & baculo affecisse , ut eam semivivam reliquerit : Ex hoc autem certo factò conjiciendum erit ab EE. PP. , utrum Evangelista in terra jacens semiviva , renoto Sacerdote , prolabi ex se nec ne potuerit in inferius Atrium Domus , seu potius suspicari possit , quod eam projecterit idem Sacerdos , ut impicta vulnera cum baculo non sibi , sed lapsui potius tribuerentur .

Cæterum adest examinata Fæmina in Processu pag.5. à tergo referens , mi portai in Casa di detta Evangelista come vicina , e chiamandola per due volte col suo nome , essa Evangelista s' allò in ginocchione sul letto , ululando colla bocca , senza punto spiegarsi colle mani , bensi mi diede a sentire d' essere stata bastonata , tanto più , che avendo osservato la sua vita per essere ignuda a causa della miseria tutta livida , e macilente colli segni de' colpi di bastone , e Maria mia figlia ebbe a dirmi , che Domenico figlio minore d' Anna Serva di detto Signor Muscat gli aveva detto , che detta fù Evangelista non era ferita colla caduta , mà colle bastonate datele dal Judgetto Sacerdote = cui dicto adhæret etiam relatio Medici , & Chirurgi , de qua Summario Sacerdotis num.2. , deponentium , vulnera etiū in capite Evangelistæ = effere state tutte cagionate da qualche Istromento contundente . Nec verum est ex Processu , Sacerdotem vocasse Vicinos , ut delapsæ Fæminæ débitum præstaretur auxilium .

Rursus nec etiam verum esse videtur , Fiscum satisfactum fuisse , quoniam non adhuc consummatum est tempus pænae quinquennalis exilii ab eodem Fisco Sacerdoti inflatae , ut dispensatio ab irregularitate peti possit , dum sententia cum dicta pæna , & suspensione à Divinis lata fuit die 7. Maii 1773. , ut in Processu pag.28. à tergo . Videndum in hisce circumstantiis Fagnan. in lib.5. Decret. cap. Henricus de Cleric. pugn. in duell. , ubi sub num.35. sic

sic ait = *An tantum temporis excesserit à die perpatrati homicidii, ut illius memoria sit oblitterata in loco, & sic cesseret scandalum, & horror, ut Vir sanguinolentus ministret in Altari, quæ fuit causa instituendi irregularitatem.*

Certa est distinctio inter promotum, & promovendum; sed considerandum est, an locum habeat in hoc, & similibus casibus cum morte sequuta. Pluries in hac Sacra Congregatione de his actum est, & pluries etiam Clerico jam promoto denegavit Dispensationem ab irregularitate, ut videre est *in Caputaquen. Dispensationis 10. Maji 1755. in Taurinen. Irregularitatis 13. Aprilis 1764. & in Brixien. Irregularitatis 19. Januarii 1765.*

His perpensis, dignabuntur EE. PP. definire
An sit locus Dispensationi ab Irregularitate in casu &c:

INDEX RESOLUTIONUM

*Quæ prodierunt in Causis in Sac. Congregatione Concilii
propositis anno 1777.*

A

A Bessendi a Choro Indultum concessum fuit in Novaren. *Indulsi 11. Jan. pag. 1.* absoluto ab implemento oneris subsidiorum dotalium inadimplenti concessa est in Mazzarien. 19. Julii ad I. dub. pag. 117.

limentis Puellarum Conservatorii applicati sunt durante necessitate fructus ad aliud

pium opus assignati Mazzarien. 19. Julii

ad II. dub. pag. 117.

limentis cedere non debent fructus in dotalia

subsidiaria ergandi Romana Alimentorum,

10. Maii pag. 75.

universaria ad totidem Missas cum cantu

simpli redacta sunt in Romana Cappella-

narum, & Legatorum Pitorum 13. Septem-

bris ad I. dub. pag. 171.

universarium, distributiones debentur Vi-

cariis Cappellani Leodien 30. Augusti ad

III. dub. pag. 152.

Nisi obliter lex Fundationum ibid.

postolicas Litteras reportandas, reformatio-

nasque juxta Episcopi votum decrevit S. C.

in Verulana Jurium Parochialium, & Pre-e-

minentiarium 9. Augusti pag. 134.

Applicatio Missæ Conventualis redacta fuit ad

dies testos de pracepto in Placentina Mis-

se Conventualis 1. Martii pag. 20, & in The-

lestan Misse Conventualis 19. Julii pag. 110.

Archiconfrater. Pii Suffragii Pitauri cre-

ditum non subsistere, responsum fuit in Pi-

tauren. Reintegrationis, & Reductionis Mis-

serum 29. Novembris ad I. dub. pag. 181.

Nec ideo locum esse reintegrationi super

bonis hereditariis quondam Vincentii Lu-

catelli ibid.

Assignacionem dotorium pro filiabus Josephi Pos-

fenti, & Marie Julianiani denegavit S. C.

in Camerinen, & Fabrianen. Subsidiorum

dotalium 10. Maii pag. 76.

B

Beneficiaris Ecclesie Cathedralis Anagniae denegata fuit vacatio a Choro per duos

mensis, qua gaudent Canonici. Anagnina

Indulsi 5. Julii pag. 104.

Beneficii alterius Diœcesis unio fuit denegata pro confiencia massa distributionum in Vico Eque. Visitations SS. Liminum 7. Junii pag. 83.

Beneficiorum autem ejusdem Diœcesis unio fuit concessa .ibid.

C

Canonicatus fructus deberi Philippo Lamerto de Faïs post biennium carente computandum a die receptionis decrevit S.C. in Leodien. Fructuum Canonicatus 9. du-

gusti pag. 131.

Nec fructus a Capitulo perceptos eidem esse restituendos .ibid.

Cappellaniarum erector ad formam Testamen-

ti demandata est in Romana Cappellaniar-

um, & Legatorum Pitorum 13. Septembris

ad I. dub. pag. 171.

Cappellani fructus deberi a die obitus Fran-

cisci Guidelli definivit S. C. in Civitatis Ca-

stelli Cappellaniæ 30. Augusti ad II. dub.

pag. 152.

Cappellaria perpetuitas denegata fuit in Tau-

rinæ. Cappellaniæ 11. Januarii pag. 1.

Cappellani deberi stipendum a die creationis

Cappellaniarum definivit S. C. in Romana

Cappellaniarum, & Legatorum Pitorum 13.

Septembris ad II. dub. pag. 171.

Cappellani Vicariis denegata fuerunt Distri-

butiones quotidiane provenientes ex Massa

Canonorum in Leodien. 30. Augusti ad III.

dub. pag. 152.

Datæ verò sunt Distributiones pro Annis

versariis, nisi obstatet lex Fundationum .ibid.

Concessa etiam est vacatio duorum men-

sium per turnum temporibus a Capitulo pra-

finiendis .ibid. ad VI. dub.

Excepto Adventu, & Quadragesima. .ibid.

Capitulare Decretum diei 21. Januarii 1628.

Collegiata S. Pauli Leodii non sustineri defo-

nivit Sacra Congreg. in Leodien. 10. Maii

ad I. dub. pag. 76.

Capitulo Collegiata Ecclesie Tungrensis com-

petere facultatem multandi Cappellano-

Vicarios absente & absque illius licentia. Leon-

dien. 30. Augusti ad V. dub. pag. 152.

Vel

Vel per subtractionem Distributionum quotidianum , quatenus adsist. *ibid.*

Vel per subtractionem Vicariarum frumentorum correspondientium absentie diebus . *ibid.*

Charitativi Subsidii denegata præstatio favore Marianii Alexandri confirmata fuit in Urbinaten , seu Ariminien . 7. Junii pag. 85.

Celebrare diebus Festis hora ab Episcopo designanda tenetur Rector Cappellani Misericordiaæ erætæ in Parochiali Ecclesia Castri S. Venantii , prout definitivæ Sacra Congregatio in Urbe vetana 10. Aprilis pag. 64.

Chori stante labore servitio , vacationem Canonicis Terra Sinalonge , juxta tamen votum Episcopi , concedendam esse decrevit Sac. Cong. in Pientina Vacationis Choralis 29. Novembris pag. 180.

Denegandam vero censuit Beneficiatis Cathedralis Anagniæ , in Anagnina Indulsi 5. Julii pag. 104.

A Choro abessendi Indultum concessum fuit in Novarien. Indulsi 11. Januar. pag. 1.

Codices Confraternitatis ad excludendam , vel admittendam Procurationem inspiciendo voluit Sac. Congr. in Camerinen. Procurationis 19. Aprilis pag. 63.

Codicesque Capituli in Senogallien. 7. Junii pag. 86.

Collationem Canonicus Pænitentiarum in personam Canonici Jacobbi sustinendam censuit Sac. Congr. in Alerien. Canonicus Pænitentiarum 10. Maii pag. 75.

Collegiatæ Tungensis Cappellani Vicarii sunt perpetui . Leodium . 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.

Ad titulum earumdem Cappellaniarum possunt ad Sacros Ordines promoveri . *ibid.*

Debet implete onera per se ipsos . *ibid.*

Tenentur interesse Missæ cum cantu juxta solitum . *ibid. ad II. dub.*

Et assidue inservire Choro , & Ecclesiæ *ibid.*

Collegiatæ , & Parochialis Ecclesiæ Terra Fiani Patronatum spectare ad Communiam ejusdem Terra resolutum fuit in Nepesina Jurispatronus 13. Septembris pag. 170.

Communatio voluntatis juxta votum Episcopi concessa fuit in Prenestina Commutationis Volentias 19. Aprilis pag. 64 , & in Interamnen. 19. Julii pag. 120.

Communatio voluntatis etiam facta fuit in Mazzarien. 19. Julii ad II. dub. pag. 117.

Ita ut fructus assignati a Scholastica Vincifora impendantur pro alimentis puellarum Conservatorii , quoisque necessitas perduarerit *ibid.*

Denegata vero fuit in Forosempronien. 1. Martii pag. 21.

Etiamsi communatio peteretur pro facienda electione , & manutentione Lectorum Philosophia , ac S. Theologia *ibid.*

Denegata etiam fuit in Faventina Appellatione 19. Julii pag. 118.

Creditum Archieconfraternitatis Pii Suffragii Pisauri non subsistere respondit Sac. Congr. in Pisauren. Reintegrationis , & Reducutionis Missarum 29. Novembris ad I. dub. pag. 181.

Dispensatio super defectu ætatis-ad aetatem quendam Beneficium Ecclesiasticum concessa fuit , adimpliter per alium oneribus in Auximana Dispensatione 19. Julii p. 117.

Super impedimento primi gradus Affinitatis fuit denegata in Urtsana Dispensatione 7. Junii pag. 95.

Dispensatio ab irregularitate propter homicidium concessa fuit in Marianen. Irregularitatis 1. Martii pag. 29.

Dissolutio Matrimonii fuit denegata in Astren. Matrimonii 1. Martii pag. 26.

Distributiones quotidianas ex Massa Canonico-rum provenientes non debet Cappellanis Vicariis decrevit Sac. Congr. in Leodium . 30. Augusti ad III. dub. pag. 152.

Debet tamen distributiones pro Anniversariis ibid.

Nisi obster lex Fundationum *ibid.*

Distributionum Massa ut conficeretur , denegata fuit unio Beneficii extra Diœcесium existentis Vice-Equensis Visitationis SS. Liminum 7. Junii pag. 83.

Concessa vero fuit unio quatuor Beneficiorum ejusdem Diœcesis *ibid.*

Donationem exequendam esse ad formam Instrumenti decrevit Sac. Congr. in Civitatis Castelli Cappellania 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.

Dotum assignationem pro filiabus Josephi Possenti , & Marie Justinian iudegavit Sac. Congr. in Camerinen. & Fabrianen. Subsidiorum Dotalium 10. Maii pag. 76.

Ecclesiæ distanciam considerata , Missam Celebrianti præter elemosynam manualem , debet etiam aliquale honorarium ratione laboris , & incommodo arbitrio Episcopi definitum fuit in Celsonen. Reductionis Missarum 1. Martii ad II. dub. pag. 22.

Eleemosyna Missæ . Vid. Missæ Eleemosyna . Episcopo reddendam esse rationem administrationis Legati pii ab hæredibus exercita decrevit S. C. in Interamnen. 19. Novembris pag. 179.

Episcopo mandata fuit executio Decretorum respicientium restorationem pavimenti Ecclesiæ , & alia ad Divinum cultum pertinencia in Balneoregiæ , & Urbe vetana 7. Junii pag. 94.

Episcopo commissum etiam fuit examen Parochi a Paroñis præsentati *ibid.*

R E S O L U T I O N U M .

193

cordis erectæ in Castro S. Venantii in Urbe
vetana 10. Aprilis pag. 6.

Erectio Cappellaniarum ad formam Testamenti
demindata fuit in Romana Cappellaniarum ,
& Legatorum Piorum 13. Septembribus ad I.
dub. pag. 171.

Erectio cuiusdam Cappellaniæ auctoritate Or-
dinaria denegata fuit in Lasrinen. Cappa-
nilæ 1. Januarii pag. 1.

Æstatim dispensatio ad Bénéficium obti-
nendum fuit concessa in Auximana Dispensa-
tione 19. Julii pag. 117.

Examini noviter faciendo pro collatione Ca-
nonicatus Pénitentiarii locum non esse re-
spondit Sac. Congr. in Alerien. Canoniciatus
Pénitentiarii 10. Maii pag. 75.

Exequitur pī Dispositionis Antonii Pelucchi
demandata fuit Domino Secretario cum
omnibus facultatibus necallariis , & oppor-
tunis in Romana Cappellaniarum , & Lega-
torum Piorum 13. Septembribus ad III. dub.
pag. 171.

Exequendam esse Donationem ad formam In-
strumenti decrevit Sac. Congr. in Civitatis
Castelli Cappellanie 30. Augusti ad I. dub.
pag. 152.

Exequenda esse Legata pro Dotibus , & ele-
emosyna Pauperum ex eo , quod superest , de-
finivit Sac. Congr. in Romana Cappellani-
arum , & Legatorum Piorum 13. Septembribus
ad I. dub. pag. 171.

F

Frustus Canoniciatus deberi Philippo Lam-
berto de Faiis post biennium caretix com-
putandun a die receptionis decrevit Sac.
Congr. in Leodien. Fructuum Canoniciatus
9. Augusti pag. 131.

Fructus tamen percepsero eidem a Capitulo non
esse restituendos ibid.

Fructus Cappellaniae deberi a die obitus Fran-
cisci Guidelli definitivit Sac. Congr. in Civiti-
tatis Castelli Cappellanie 30. Augusti ad II.
dub. pag. 152.

Fructuum portionem provenientem ex vino Vi-
nearum locatarum , & ex venditione Arbo-
rum , lignorum , & glandium pro duobus
annis prima residentie deberi Canonico de
Diffusis decrevit Sac. Congr. in Leodien.
10. Maii ad II. dub. pag. 76.

H

Homicidium quoad irregularitatem , Vid.
Irregularitatis Dispensario .

Honorarium aliquod ratione laboris , & incom-
modi arbitrio Episcopi remissum fuit pro
Missis celebrandis in Ecclesiis extra Villam
de la Puebla de Lillot , Celsonen. Reductio-
nis Missarum 1. Martii ad II. dub. pag. 22.

Hora ab Episcopo designanda diebus festis ce-
lebrare tenetur Rector Cappellaniæ Miseri-

I Minimorabilis probande gratia pro nōn
solvenda Procurazione inspicendi sunt Co-
dices Capituli , ut videatur an unquam ea
soluta fuerit Senogallien. 7. Junii pag. 86.
Impedimentum primi gradus Affiniratis non
fuit dispensatum in Urbinæ Dispensations.
7. Junii pag. 91.

Implementum oneris subsidiorum dotalium
inadimpleri remissum fuit in Mazzarien.
19. Julii ad I. dub. pag. 117.

Indultum abessendi a Choro fuit concessum in
Novacien. Indulci 11. Januarii pag. 1.

Ineuon Indulcere abessendi a residentia
ibid.

Institutio ad Paraciam concessa fuit Sacerdoti
presentato a Monasterio cum congrua , juxta
nominationem factam a Monialibus in Bal-
neoregion , & Urbevetana 7. Junii pag. 94.

Prævio tamen examine faciendo ab Epis-
copo ibid.

Irregularitatis ob homicidium contractæ di-
spensatio concessa est in Marianen. Irregu-
laritatis 1. Martii pag. 29.

Jurispercuron renuntiatio facta ab Abbatissa
non fuit admissa in Balneoregion , & Urbe-
vetana 7. Junii ad I. dub. pag. 94.

Sed admissa fuit renunciationis retractatio
ibid.

L

Legata pro docibus , & elemosyna Paupe-
ruin exequenda in eo , quod superest , de-
finivit Sac. Congr. in Romana Cappellani-
arum , & Legatorum Piorum 13. Septembribus
ad I. dub. pag. 171.

Legati pī administrationis rationem ab hæ-
reibus reddendam esse Episcopo decrevit
Sac. Congr. in Interamnen. 29. Novembribus
pag. 179.

Legatum Missarum a Testatoris descendente
retinendum esse , donec aliquis de Familia
idoneus evalerit ad formam Testamenti ,
adimpleti oneribus , definitivit Sac. Congr.
in Firmano Legan 9. Augusti pag. 131.

Litteras Apostolicas esse reportandas , & re-
formandas juxta votum Episcopi decrevit
Sac. Congregat. in Verulani Jurium Paro-
chialium , & Preeminentiarum 9. Augusti
pag. 134.

M

Matrimonij dissolutio denegata fuit in
Asten Matrimonii 1. Martii pag. 26.

B b

Non

Non constare de Matrimonio inter Dominicum Maruscelli, & Coronam Merli definitivit Sac. Congr. in Viterbiens. Matrimonii 11. Januarii pag. 2.

Melioramenta esse facienda in Prædio assignatio pro celebratione Missarum, & de expensis esse reintegrandum Meliorantem decrevit S. Congr. in Interamnen. 29. Novembris pag. 179.

Missarum eleemosyna manualis statuta fuit juxta redditus, deductis expensis, & utensilibus Caputaque. 7. Junii pag. 86.

Missarum eleemosyna manualis una cum aliis quali honorario ratione laboris, & incommodi locum esse ob distantiam Ecclesie, in qua Missa est celebranda, respondit S. C. in Celsonen. Reductio Missarum 1. Martii ad II. dub. pag. 22.

Missarum Legatum a Testatoris descendente laico retinendum esse quoque aliquis de familia idoneus evaserit ad formam Testamente, adimpleris oneribus respondit Sac. Congreg. in Firmana Legati 9. Augusti pag. 131.

Missarum onus reductum fuit in Massanen. Reductionis Onerum 11. Januarii pag. 1. Deletum vero in Firmana Deletionis Inserum 5. Iulii pag. 103.

Missarum reductio concessa fuit ad rationem Eleemosynæ manualis in Pisauen. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad II. dub. pag. 181.

Missarum reductio concessa fuit ad decennium in Massanen. Reductionis Onerum 11. Januarii pag. 1.

Missarum ulteriori reductioni locum esse, detractis expensis utensilium, respondit Sac. Congregat. in Celsonen. Reductionis Missarum 1. Martii ad I. dub. pag. 22.

Missarum suspensio ad quinquennium concessa fuit in Interamnen. 29. Novembris pag. 179.

Missa Conventualis applicatio pro Beneficiis reducita fuit ad dies festos de praecerto in Placentina. Misso Conventualis 1. Martii pag. 23.

Ejusdem onus ad dies festos de praecerto reductum fuit in Thelesina Misso Conventualis 29. Iulii pag. 118.

Multandos esse Vicarios Cappellanos absentes sine licentia Capitulo respondit Sac. Congr. in Leodien. 30. Augusti ad V. dub. pag. 152.

Et multandos esse a Capitulo, vel per subtractionem quotidianarum distributionum ad eosdem spectantium ibid. vel per subtractionem fructuum Viciarum correspondientium diebus absentie ibid.

Multis pecuniariis à Canonis compellinon posse Præbendatos, & Mansionarios ad observantiam Transactionis respondit S. C. in Placentina 15. Septembris ad III. dub. pag. 170.

N

Ominandi Clericum etiam extraneum ad Cappellanum facultas Patrono illam augenti de proprio concessa fuit in Taurinen. Cappellanie 11. Januarii pag. 1. Dummodo non adsin fangine propinquai Testatrixi, vel Sacerdotes, vel proxime promovendi ibid.

Nullam esse Professionem definitivit S. C. in Spoletoana Nullitatis Professio 29. Novembris pag. 180.

O

Onerum deletio facta est in Pisauen. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad II. dub. pag. 181.

Oneris redactio ad decennium concessa fuit in Massanen. Reductionis Onerum 11. Januarii pag. 1.

Onerum redactio deaegata fuit in Burgen. Reductionis 15. Martii pag. 41.

Onus Missarum deletum fuit in Firmana Deletionis Onerum 5. Iulii pag. 103.

P

Patronatus Ecclesiæ Collegiate, & Parochialis Terræ Fiani spectare ad Communitatens definitum fuit Nepesina Jurispersona 13. Septembris pag. 170.

Patrono concessa fuit facultas augendae Cappellaniæ, & nominandi consanguineos suis etiam Sacerdotio non proximos in Taurinen. Cappellanie 11. Januarii pag. 1.

Dummodo non adsin fangine propinquai Testatrixi Sacerdotes, vel proxime ad Sacerdotium promovendi ibid.

Impleta per alium Missarum celebratio ne ibid.

Penitentiarum Canonici collationem substituendam esse in personam Canonici Jacobbi censuit Sac. Congr. in Alerien. Canonicus Penitentiarum 10. Maii pag. 75.

Perpetuatio Cappellanie denegata fuit in Taurinen. Cappellanie 11. Januarii pag. 1.

Præceptum Pacchale adimpleri non posse in Cathedrali Ecclesia a centum Pacificis Civitatis Faventina sine licentia proprii respectivæ Parochi respondit Sac. Congr. in Faventina 29. Novembris pag. 179., sed impletum in eorum respective Parœcia ibid.

Procurario vid. Vicarius Lateranensis. Professionem nullam esse respondit Sac. Congr. in Spoletoana Nullitatis Professio 29. Novembris pag. 180.

R

Rationem administracionis Legati pii ab hexredibus reddendam esse Episcopo decrevit Sac. Congr. in Interamnen. 29. Novembris pag. 179.

Reductio Anniversarii ad Missam lectam data est in Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad II. dub. pag. 181.

Reductio Anniversariorum pro nunc ad totidem Missas cum cantu complici concessa fuit in Romana Cappellaniarum, & Legatorum Piorum 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.

Reductio est applicatio Missae Conventualis pro Beneficiis ad dies festos de Precepto in Placentina Missae Conventualis 1. Martii pag. 20.

Reductio sunt Missae ad rationem eleemosynæ manualis in Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad II. dub. pag. 181.

Reductio oneris Missarum fuit concessa in Missanen. Reductionis Onerum 11. Januarii pag. 1.

Reductio oneris Missae Conventualis facta fuit ad dies festos de Precepto in Thellesia Miss. Conventualis 10. Juli pag. 118.

Reductio onerum denegata est in Burgen. Reductionis 15. Martii pag. 41.

Reductioni ulteriori Missarum locum, esse detractis expensis utensilium, respondit Sac. Congreg. in Celfonen. Reductionis Missarum 1. Martii ad I. dub. pag. 22.

Reintegrationi crediti super Bonis hereditatis Vincentii Lucatelli denegata fuit Archiconfraternitatis Pii Suffragii Picturi in Pisauren. Reintegrationis, & Reductionis Missarum 29. Novembris ad I. dub. pag. 181.

Renunciatio Jurispatronatus facta ab Abbatis non fuit almissa in Balneoregionem, & Urbevetanam 7. Juli ad I. dub. pag. 94.

Sed admissa fuit ejusdem renunciationis retractatio ibid.

Reportandas, & reformatandas esse Litteras Apostolicas, juxta votum Episcopi decrevit Sac. Congr. in Verulana Jurium Parochialium, & Praeminentiarum 9. Augusti pag. 134.

A residentia abstendi Indulcum concessum fuit in Novarien. Indulci 11. Januarii pag. 1.

S

Secretario Sac. Cong. Concilii demandata fuit executio pie Dispositionis Antonii Peleuchi cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis. Romana Cappellaniarum, & Legatorum Piorum 13. Septembris ad IV. dub. pag. 71.

Servitium Chori quoad vacationem vid. vacatio a servitio Chori.

Solutio vitalitiorum ad formam Testamenti decreta fuit in Romana Cappellaniarum, & Legatorum Piorum 13. Septembris ad I. dub. pag. 171.

Statutum, seu Decretum capitulare Collegatae S. Pauli Leodii non sustinendum censuit Sac. Congr. in Leodien. 10. Maii ad I. dub. pag. 76.

Subsidium charitativum Mariano Alexandri fuit denegatum in Urbinaten., seu Ariminien. 7. Junii pag. 85.

Subsidiorum Dotalium assignationem peritam pro filiabus Josephi Pollenti, & Marie Giustiniani rejecit Sac. Congr. in Camerinen, & Fabrianen. Subsidiorum Dotalium 10. Maii pag. 76.

Supplicationem Francisci Nicolai Manzoni signandam esse decrevit Sac. Congr. in Auximana Dispensationis 19. Juli pag. 117.

Suspensi Missarum ad quinquennium decreta sunt in Interamnen. 29. Novembris pag. 179.

T

Transactionem nec validam, nec sustinendam esse, censuit Sac. Congreg. in Placentina 13. Septembris ad I. dub. pag. 170.

Nec ad ejus observantiam successores multitis pecuniariis cogi posse ibid. ad III. dub.

Tungensis Collegiate Vicarii sunt perpetui Leodien. 30. Augusti ad I. dub. pag. 152.

Ad titulum earumdem Vicariatum idem Vicarii promoveri possunt ad Sacros Ordines ibid.

Affiliū tenetur inservire Choro, & Ecclesie ibid.

Tenentur adimplere onera per se ipsos ibid. Eis aliqua retributio danda arbitrio Capituli. ibid.

Et pro illorum punctaturis a Capitulo eligi debet Clericus de Choro ibid.

Tenentur interest Missis cum cantu juxta solum ibid. ad II. dub.

Mulstari possunt absentes, vel per subtractionem quotidianarum distributionum ibid. ad V. Dub.

Vel per subtractionem fructuum Vicarium correspondientium diebus absentia ibid.

V

Vacatio duorum mensium per turnum temporibus a Capitulo praefiniendis concessa fuit Cappellani Vicariis in Leodien. 30. Augusti ad VI. dub. pag. 152.

Excepto tempore Adventus, & Quadragesima ibid.

Vacatio a Chori servitio decreta fuit in Pien-tina Vacationis Choralis 29. Novembris pag.180.

Similis vacatio per duos tamen menses , qua guadebant Canonici , denegata fuit Be-neficiatis Ecclesie Cathedralis Anagniae in Anagnina Indulti 5. Julii pag.104.

Vitalitiorum solutio ad formam Testamenti decreta fuit in Romana Cappellanarum , & Iuratorum Piorum 13. Septembris ad I. dub. pag.171.

Unio Beneficij extra Dicecsum positi pro con-ficienda Massi distributionum fuit denegata in Vico Equensi Visitationis Sacrorum Limi-num 7. Junii pag.83.

Unio autem quatuor Beneficiorum ejusdem Dicecesis concessa fuit ibid.

Commutatio voluntatis , juxta Votum Eminentissimi Episcopi concessa fuit in Pranesina Commutationis Voluntatis 19. Aprilis pag.64.

Similis commutatio facta fuit in Interamnen. 19. Iulii pag.120.

Celebraris tamen per Cappellatum Missis in Cappellis S. Antonii Abbatis , & S. Antonii Patavini eratis in Ecclesia Minorum Conventualium S. Francisci , juxta redditus Prædi Pelemontis ad rationem elemosynæ manualis 112.

Denegata vero fuit in Forosempronien. 1. Martii pag.21.

Etiamsi commutatio peteretur pro elec-tione , & manuentione Lectorum Philo-sophia , ac Theologie ibid.

Denegata quoque fuit in Faventina Ap-licationis 19. Julii pag.118.

Utensilium expensas detrahendas esse , concessa reductione Missarum ad rationem manuatis respondit Sac. Congr. in Celsonen. Reductio-nis Missarum 1. Martii quod I.dub. pag.22. , in Caputaque 7. Junii pag.86. , & in In-teramnen. 19. Julii pag.120.

F I N I S.

INDEX CONCLUSIONUM,

*Quæ adnotatae fuerunt in foliis Causarum
 anni 1777.*

A

Abessendi justa causa non est defensio litis , quæ commode agi possit per Procuratorem pag. 9. §. Altera .

Magis si præfentia Beneficiati non sit necessaria ibid.

Abessendi licentia a Chori servitio aliquando conceditur per duos menses in quolibet anno pag. 167. §. Transfundo .

Ita tamen ut aliusquam absint ultra terminum partem ibid.

Et omnes inter sint Diebus Dominicis , & Festis variis anni , & diebus omnibus Quadragesimæ , Octave Nativitatis , Resurrectionis Domini , Pentecostes , & Corporis Christi ibid.

Abessendi Indulta obtenta a Sac. Congreg. sub , vel obreptitia ad nihilum suffragantur pag. 8. §. Num autem , § pag. 105. §. Quibus .

Ita etiam si exhibita non sint penes acta Cancellerie Episcopalis ibid.

Vel ab Episcopo non sint executioni demandata ibid.

Vel irrationabilis sit abessendi causa pag. 9. §. Altera .

Absens Prepositus per annum privatetur medietate fructuum pag. 105. §. Atque .

Nisi adiutoria , & legitima causa cum Indulso Apostolico ibid.

Absentes per annum privatetur dimidia parte fructuum pag. 10. §. Putant .

Absolutio a juramento reportata ab Episcopo non citata donataria utrum sufficiat ad revocandam donationem pag. 4. §. Ambigendum .

Utrum valeat ladrere jus quæstum Donatarii pag. 5. ibid.

Actus internum non sufficit sed solemnem Professionem pag. 175. §. Quod autem .

Actus tacitam Professionem indicantes inefficaces sunt ad eam inducendam intra quinquennium pag. 174. §. Preoculis .

Nisi gesti probentur animo illam convallandi , si fuerit nulla , & cun scientia nullitatis ibid.

Affines Puellæ in dotium assecutione praesertim sunt incertis Puellis extrancis pag. 48. §. Præterea .

Quando , & in quo gradu pag. 49. §. Præterea , §. Aut Testator .

Alexandriæ unicum Sacrificium singulis diebus agebatur pag. 59. §. In qua .

Alimenta debentur aliquando Descendentibus ex presumpta voluntate Testatoris pag. 70. §. Hoc tamen .

Debentur Patrono inopi super fructibus bonorum subiectorum Patronatui pag. 69. §. Hoc tamen .

Affinitatis primus gradus non dispensari solet pag. 91. §. Nodus .

Animæ solummodo suffragium respexerit Testator , conceditur Missarum translatio pag. 17. §. Ordinarie .

Id quomodo probetur ibid.

Apostolicæ Literæ non sunt reformatæ , si fuerint obtentæ cum consensu Episcopi . & interesse habentium pag. 132. §. Huic .

Reformantur , si erroneæ sint pagin. 133. §. Minusque .

Vel male expressæ , & disformes a supplicatione ibid.

Si præfata Literæ disformes sint a supplicatione , huc standum est pag. 133. §. Minusque .

Cum sit Matrix earumdem ibid.

Quando fuerint illæ acceptatae , & executa , non decet contra eas insistere pag. 132. §. Huic .

Apostolicum Benelacitum presumuntur propter constantem , & diuturnam observantiam pag. 148. §. Urgent .

Applicari Missa pro Populo debet a Parochio diebus festis pag. 96. §. Quo posito .

Approbatio Ordinarii requiritur pro Transactione super bonis Ecclesiaz pag. 348. §. Addunt .

Approbari nequit conventio , quæ plures continet incohærentias pag. 133. §. Rursum .

Approbatio Concordia , vel alienationis iurium , & Bonorum Ecclesiaz , quæ excedunt valorem Capituli Terrulari pertinet ad majora jura , & prærogativas Pontificis Jurisdictionis pag. 149. §. Subdunt .

Hinc speciali indiget expressione , & delegatione ibid.

Nec sub generali licet prægnanti concessione contingat ibid.

Affen-

Affensus Capituli Cathedralis requiritur ad Paræcœ suppressionem pag. 178. §. Deficit. Authentice. Contra cum rogatus Cod. ad Sen. Conf. Trebell. : dispositio pag. 5. §. Quamobrem.

B

Baptismatis, & Matrimoniorum Fides probant descendantiam pag. 73. §. *Contra*. Baronii comperit Juspatronatus Ecclesie Feudi adnexæ acquisitum litteraliter in emptione pag. 155. §. *Duo sunt*.

Beneficiati in pluribus Ecclesiis parem habent vacationem cum Canonicis pag. 100. §. *Atque hinc*.

Beneficii Juspatronatus non inducit patronatum Ecclesie §. *Hanc tamen*.

Beneficiorum natura, & qualitates immutari nequeunt ex Legibus Capitularibus pag. 101. §. *Nec obstat*.

Beneficium Apostolicum presumitur concurrente diurna, & constanti observantia pag. 148. §. *Vigent*.

Bona Clericorum dicuntur Peculum quasi Castrense pag. 144. §. *At vero*.

Super quo Pater nullum habet jus ibid. Bona hypothecata, quousque existunt, subiecta sunt onerum implemeno pag. 39. §. *Altamen*.

Bonorum imminentio pro Missarum reductione non attenditur redditu si nondum sit ratio de bonis hereditariis pag. 187. §. *Animadversendum*.

Et deficiente Inventario ibid.

C

Canonice adstrictis servitio Ecclesie dengatur vacatio ultra tres menses pag. 100. §. *Licit*.

Quæ vacatio eis conceditur, si Constitutiones Ecclesie requirant servitium totius anni ibid.

Aliquando concessum est, ut intervenient per tertiariam a die prima Junii usque ad primam diem Octobris pag. 167. §. *Item*.

Aliquando concessum servitium per mediarias attenta tenetur Præbendarum pag. 168. §. *Similiter*.

Canonicorum quale gravamen obstat Indulso abestendi pag. 9. §. *Tertium*.

Canonicus nequit adimplere onera per Substitutum pag. 149. §. *E contra*.

Per se ipsum debet inservire Ecclesie ibidem.

Dummmodo non sit legittime impeditus ibidem.

Debet canere Missam Couenantalem per se ipsum etiam diebus ferialibus ibid.

Nec attenditur contraria observantia, & consuetudo ibid.

Si possessionem Præbendæ non cœperit fructus non facit suos pag. 124. §. *Quamobrem*.

Habens Indulsum abestendi causa defendendi iura sui Beneficii renunt adimplere onera per Substitutum pag. 9. §. *Tertium*.

Et in hoc casu illi debetur Massa grossa, una cum emolumentiis quarumcumque Missarum, & Oblationum ibid.

Capitulari Vicario Procuratio debetur pro medietate pag. 83. §. *Prograditur*.

Capituli Cathedralis affensus requiritur ad Paræcœ suppressionem pag. 178. §. *Deficit*.

Capituli Leges nequeunt immutare qualitatem, & naturam Beneficiorum pag. 101. §. *Nec obstar*.

Nec tollere iura concessa Beneficiatis in fundatione ibid.

Quin obster earundem legum ulus pagin. 101. §. *Animadvertis*.

Cum prædecessores nequeant prejudicium inferre successoribus ibid.

Capitulo Lateranensi competit jurisdicçio quasi Episcopalis super Ecclesiis, & Locis Piis in suo solo fundatis pag. 51. §. *Non enim*.

Cappellania quomodo distinguatur a Legato Pio Missarum. Vid. Legatura Pium Missarum.

Cappellania Sacerdotalis retinet potest a laico donec aliquis ex descendantibus a Fundatore fiat capax, si onera per alium impletari possint pag. 127. §. *Et alterum*.

Cappellaniarum stipendum a qua die debeatur pag. 159. §. *Vigent*.

Cappellaniis non debent imponi nova onera, præter contenta in litteris Fundationum pagin. 59. §. *Episcopus*.

Magis si Cappellaniæ sint de Jurepatronatus laicorum pag. 61. §. *Denique*.

Id tamen non intelligitur de oneribus a jure impositis, cui Testator debet se conformare ibid.

Cappuccini sunt incapaces possidendi pag. 183. §. *Ablegatis*.

Et postulandi Legata ibid.

Sive legatum sit pecunia, vel species pag. 183. §. *Idque*.

Cum onere, vel sine ibid.

Capaces tamen sunt unius, vel temporaneæ præstationis ibid.

Nec non Legatorum annuorum, si onus ea præstandi hereditibus sit impositum pagin. 185. §. *At vero*. §. *Consimilis*.

Quæ Legata heredes præstare tenentur titulo eleemosyna pag. 185. §. *Ulterius*.

Cathedralis Ecclesia dicitur aliquando Paræcia totius Civitatis pag. 165. §. *Et quasvis*.

Etiam pro satisfaciendo Paschali Precepto ibid.

Cauis filiorum præfertur causa piz pagin. 39. §. *Franciscus*.

Centenaria observantia probat juspatoratum pag. 154. §. *Viterque*.

Cessio Jurispatronatus probat existentiam cessi
Jurispatronatus penes cedem pagin. 156.
§. E contra.

Cessio non acceptata nihil operatur ibid.

Circumstantia loci , & temporis , ac Perso-
narum plurimum valent ad Fundatoris men-
tem erudiendam pag. 62. §. Verum.

Clericorum bona dicuntur pecuniam quasi Ca-
strense pag. 144. §. At ver.

Supra quæ nullum jus habet Pater ibid.

Clericis quoad Irregularitatem . Vid. Irregu-
laritas .

Communionis in Paschate præceptum ut im-
pleatur , propria Parœcia est adeunda pa-
gin. 163. §. Rursus .

Quovis privilegio , & consuetudine non
obstante ibid.

Nisi adhuc propterea Parochi licentia pag. 165.
§. Et quamvis .

Communatio voluntatis . Vid. Voluntatis
communatio .

Concordiz approbatio super rebus Ecclesiæ,
quæ excedant valorem Capituli Territorialis ;
pertinet ad majora jura , & prærogativas
Pontificis Jurisdictionis pag. 49. §. Subduni .

Hinc speciali indigent expreßione , & de-
legatione ibid.

Nec sub generali licet prægnanti concessi-
fione continetur ibid.

In Concursibus Parœciarum eadem Quæsta-
o innibus sunt facienda pag. 66. §. Tuetur .

Concursus expletus sine scriptis an valeat
pag. 66. §. In Encyclicis .

Congrua Parochi Vid. Parochi Congrua .

Conjecture cessant cum illis opponitur mens
Testatoris pag. 70. §. Rursus .

Conjugatus retinere potest Legatum Pium
Milliarum pag. 226. §. Preces .

Confanguinei quoad affectionem Dotum ,
Vid. Dotalia Subdidi .

Consilium particulae nequit retractare De-
cretum universæ Communictatis pagin. 116.
§. Huiusmodi .

Consueto valet , quod Canonici noviter
provisi relinquunt fructus primi anni pro
Fabrica Ecclesiæ pag. 123. §. Quod autem .

Et fructus secundi anni hæreditibus ejus-
dem Canonici ibid.

Ita consueto debet esse centenaria
pag. 124. §. Illa vero .

Quæ præsumit interventum Apostolici In-
dulti ibid.

Vel debet esse probata in Contradicitorio
Judicio ibid.

Consueto Ecclesiastum , Vid. Ecclesiastum
Consuenda .

Conventionalis Missa , Vid. Missa Conven-
tionalis .

Conventum Sacrum ad subveniendum Po-
pulo esse iterandum dixit S. Leo Pontifex
Dioscoro Episcopo Alexandrino pagin. 60.
§. In quo .

Cultus Divini favore permittuntur fieri

multa , quæ alijs fieri non permetterentur,
pag. 79. §. Episcopi .

D

D efunctorum voluntates religiosissime
sunt servanda pag. 153. §. Jura .

Delegatione speciali intigent , quæ pertinet
ad majora jura , & prærogativas Pontificis

Jurisdictionis pag. 149. §. Subduni .

Descendentia probatur Fidibus Matrimonio-
rum , & Baptismatis pag. 53. §. Contra .

Descendentibus conceduntur aliquando ali-
menta ex presumpta voluntate Testatoris
pag. 70. §. Hoc tamen .

Detractiones impediti Hæredi gravato Inven-
tationi omissione pag. 184. §. Urgent .

Maxime si res sit non cum hæreditibus Fi-
deicommissariis , sed cum Legatariis p. 136.
§. Opinio .

Devotionis certa scientia non probata , Le-
gatum non præscribitur pag. 186. §. Quid
verò .

Dispensatio atatis ad assequendum Beneficium
ali quando conceditur pagin. 112. §. Ponde-
randum .

Dispensatio super impedimentis Matrimonii ,
Vid. Matrimonii impedimenta .

Juramenti , Vid. Juramenti dispensatio .

Distributiones quotidiana lucratriciunt , qui
communi Choro realiter intervint pag. 10.
§. Ex iis itaque .

Hæc non debentur elapsi termino Indulci
abcessendi pag. 10. §. Ponderandum .

Distributionum Massa debet esse in Collegia-
tis , & Cathedralibus pag. 79. §. De nece-
ssitate .

Quomodo constituenda ibidem .

Fieri potest suppressione Canoniciatum ,
vel unione Beneficiorum ibid.

Quæ tamen sint ejusdem Diœcesis p. 89.
§. Deficientibus .

Doctoratus requiritur ad assequendam Pra-
bendam Penitentiariam pag. 67. §. Item
que .

Vel inta annum est assumendum ibid.

Donatio facta fratri intiuic certi Matrimonii
cum explicita renunciatione Legi : Si un-
quam : non revocatur ob filiorum superver-
sientiam pag. 4. §. Quamvis .

Donatio inter virum , & uxorem facta con-
stante Matrimonio improbatut pagin. 4
§. Quamvis .

Nisi morte viri , vel uxoris confirmetur ,
nulla est ibid.

Inanis fortius est si revocetur ibid.
Excludit liberalitatem pag. 5. §. Præterea .

Utrum revocari possit si Conjuges ejus
nullitatem scientes solemniter , & juramen-
to interposito renuntiaverint beneficio Le-
gis pag. 4. §. Quamvis .

Donatio universalis revocatur per supervenientiam Filiorum pag. 143. §. *Præterea.*

Non verò particularis *ibidem.*

Nec universalis revocatur, si cogitaverit donans de filiis nasciturus *ibidem.*

Servata tamen formula a Bartolo præscripta pag. 143. §. *Jura enim.*

Non sufficit in abstracto cogitare de filiis *ibid.*

Sed interveneri debet expressa mentio filiorum *ibid.*

Et litteralis renunciatio Legi: Si unquam *ibid.*

Dotalia subsidia prælative danda sunt pueris consanguineis, & affinibus pag. 48. §. *Præterea.*

Quando, & in quo gradu pag. 49. eod. §. & §. *aut Testator.*

Hæc prælacio ex præsumpta Testatoris voluntate aliquando cessat ultra quartum gradum jure civili computandum pag. 121. §. *Verutamen.* pag. 56. §. *Ac demum.* & §. *Oratrices.*

Magis si conjunctio sit per lineam semi-ninam *ibid.*

Suos habet fines dotatio ex naturali affectione, & ordinata charitate pagin. 73. §. *Contra.*

Nec procedit in infinitum *ibid.*

Deficiente voluntate Testatoris, quoad prælacionem consanguinearum *ibid.*

Quod si Testator alias feminas de agnatione sua, & familia dotaverit, præsumptio est, affectionem etiam erga remotores habuisse, ad hoc ut extraneis præferantur pag. 48. §. *Expressam.*

Subsidiorum dotalium cumulus datur sanguine conjunctis cum testatore pagin. 73. §. *Suorum,*

Dummodo sanguinis conjunctioni accedat nobilitas natalium *ibid.*

Numerosa etiam Proles, & tenuitas Parentionii *ibid.*

Vèrum aliquando denegatur Consanguineis Testatoris expresse vocatis pagin. 49. §. *aut Testator.* pag. 50. §. *Oratrices.*

Denegatur fortius si eis resistat voluntas Testatoris pag. 74. §. *Quin immo.*

Duplum debet restituere, qui perceperit indebitam Procurationem pag. 83. §. *Igitur.*

E

Ecclæsia Cathedralis dicitur aliquando Parœcia totius Civitatis pagin. 165. §. *Et quamvis.*

Etiam ad satisfaciendum Paschali præcepto *ibid.*

Ecclesia pauper non tenetur ad Procurationem pag. 51. §. *Ex altero.*

Ecclesiarium Statuta, vel consuetudines non improbantur, quibus cautum est, ut Cano-

nici noviter recepti per aliquo temporis spatium gratis intreviant pag. 22. §. *Porre.* & §. *Pluries.*

Vel nihil percipiunt de masla grossa *ibid.* Ecclesiæ in utilitate Presbyteri promoventur pag. 61. §. *At revera.*

Ecclesiæ horis commodis celebrare debent Sacerdotes, qui celebrant ex propria devotione, vel vigore Jurispatronatus pagin. 61. §. *Sacra.*

Emolumenta præscripta pro Legatis piis reducenda sunt ad tempus, quando redditus suppetunt pro integro illorum adimplementum pag. 160. §. *Inde.*

Emolumenta par esse debet, ubi par est onus pag. 100. §. *Atque hinc.*

Episcopi saepe Synodalibus Constitutionibus providerunt, ut Missæ per congrua spatha in Ecclesiæ celebrarentur pag. 61. §. *At revera.*

Debet providere in Visitatione, ut prima Missa summo mane, & cætera debito intervallo usque ad meridiem celebrarentur pag. 61. §. *Denique.*

Præsternit diebus Festis *ibid.*

In electione dignioris non debent respicere solam scientiam pag. 65. §. *De jure.*

Sed etiam alias qualitates, xratem, mores, prudentiam, & existimationem, quam de eo habet Populus, & Clerus *ibid.*

Eorum arbitrio remittitur Congrua assignanda Parochio pag. 93. §. *Hac omnia.*

Nequeunt novum onus imponere Cappellani Jurispatronatus laicorum pagin. 61. §. *Denique.*

Nisi agatur de oneribus a jure impositis, cui Testator debet se conformare *ibid.*

Fras ad professionem Religiosam qua requiritur pag. 173. §. *Sustinet.*

Etatis dispensatio ad assequendum Beneficium quandoque conceditur pagin. 112. §. *Ponderandum.*

Examen subire debet præsentatus ad Pareciam pag. 93. §. *Ad secundum.*

Quod aliquando Episcopo viciniori delegatur iustis de causis *ibid.*

Examen novum competit ob illatum gravamen ex mala Examinatorum relatione, vel ex irrationabili judicio Episcopi pagin. 67. §. *Quod autem.*

Et quandoque istud remittitur Metropolitano pag. 67. §. *Sacra.*

Sepe verò negatur *ibid.*

Expensæ utensilium detrahendæ quando reducio conceditur ad manualem pag. 17. §. *Et in Fanen.*

Expressum, quod non est volitum haud facile debet præsumi pag. 48. §. *E contra.*

F

Faecia centum Pacificis plura privilegia sunt concessa pag. 161. & 162. §. Ut Fauventina, & §. Inter haec.

Febris acuta impedit regulariter Matrimonii consumationem pag. 82. §. Reguarerat.

Felis diebus Parochus applicare debet Missam pro Populo pag. 96. §. Quod posito.

Fides Noratii Episcopalis testantis se perquisivit Codicem Matrimoniorum illius Parochi, qui praesens fuerat Sponsalia bus, nec inventisse partitam prætensi Matrimonii, valet multum ut dignoscatur illa fuisse Sponsalia de futuro pag. 2. §. Jussu Sacre.

Fidibus Matrimoniorum, & Baptismatis probatur Descendentia pagin. 73. §. Contra.

Filiorum nomine quando veniunt Nepotes pagina 111. §. Quod primum.

Venient quando Ascendens est Dispositio ead. pag. 6. Ad alterum.

Secus si sit Transversalis ibid.

Filiorum per supervenientiam revocatur Donatio universalis pag. 143. §. Interess.

Non vero particularis ibid.

Necque universalis revocatur quando de filiis nascituris cogitaverit ibid,

Servata tamen formula a Bartolo prescripta pag. 143. §. Jura enim.

Debet enim intervenire expressa mentio Filiorum ibid.

Et litteraliter renuntiatio Beneficio Legis: Si unquam ibidem.

Non sufficit in abstracto de nascituris filiis cogitare ibid.

Filius non dicitur satisfactus si pene tempus non fuerit consumatum pagin. 189. §. Rarior.

De Fructibus, & Capitali eadem ratio viser pag. 159. §. Ut gen.

Hinc stipendia præterita debentur & jure dominii quando petuntur uti Capitale ibid.

Fructus decursi usque ad obitum testatoris, vel cuncte tempore liberantur, vel non dum adita hereditate augent assenti hereditatum pag. 44. §. Verum tamen.

Fructuum dimidia pars privantur absentes per annum pag. 10. §. Putant pag. 105. §. Atque. Nisi alia iusta, & legitima causa cum Indulcio Apostolico ibid.

Fructus primi anni Fabricæ Ecclesiæ, & fructus secundi anni pro heredibus ejusdem Canonici relinquunt postulant a Canonicis noviter provisiss, si extet consuetudo pag. 223. §. Quod autem.

Ista tamen consuetudo debet esse centuria pag. 134. §. Illa vero.

Quæ præsumit interventionum Apostolici Indulci, vel Apostolica confirmationis ibidem.

Vel sicut debet esse probata in contradicitione Judicio Ibid.

Fundatores mere etiam laicæ nequeunt pacem apponere, quod Cappellani celebrant horis sibi beneficiis pag. 61. §. Denique.

Quod vergeret in detrimentum Ecclesiæ, & Divini cultus Ibid.

Fundus certus si non sit assignatus, Missarum reducito denegatur pag. 99. §. Autem.

G

Gravamen illatum ex irrationali Judicio Episcopi, vel ex mala Examinatorum relatione præter actionem ad novum examen pag. 67. §. Quod autem.

H

Heredes quoad Missarum, & Onerum implementum. Vid. Reductio Missarum, vel Onrum.

Hereditum assenti augent fructus decursi usque ad obitum testatoris, vel cuncte tempore deliberandi pag. 44. §. Verum tamen.

Vel nondum assita hereditate Ibid.

Hora quavis canonica Missa potest celebrari pag. 19. §. Episcopus.

Hora populi necessaria tamen debet servari pag. 63. §. Recepit, & pag. 61. §. Denique.

Quando aditæ haec necessitas Ibid.

Hinc Sacerdotes debent celebrare juxta ordinem Tabellæ, vel mandatum Sacrifice pag. 61. §. Denique.

Etsi Cappellianas de Jurepatronatu laicorum obtineant Ibid.

Fundatores enim nequeunt pactum apponere, quod Cappellani celebrant horis sibi beneficiis Ibid.

Quod vergeret in detrimentum Ecclesiæ, & cultus Divini Ibid.

Etsi denique celebrent ex propria devotione Ibid.

Hinc plures Episcopi Synodalibus Constitutionibus providerunt, ut Missæ per congrua spatiæ in Ecclesiæ celebrentur pag. 61. §. At rev. 12.

Homicidium quoad irregularitatem. Vid. Irregularitatis dispensatio.

Honestatis publicæ impedimentum in primo gradu dispensatur ex gravi causa pagin. 91. §. Dispensationes, & seq.

I

Idoneus quoad Prebendam Theologalem.

Vid. Prebenda Theologalis.

Inminutio reddituum est causa reducendi priua

Legatum pag. 184. §. Urgentisque.

Hæc tamen non attenditur nondum redi-

ditæ

dita ratione de bonis hereditariis , & de-
ficiente Inventario pag. 187. §. Animadver-
tendum .

Et imminutionem evenisse docendum est
citra culpam heredum pag. 40. §. Ceterum .
Impedimenta Matrimonii raro , & ex gravi
causa dispensantur pag. 89. §. Acceditque .
Impedimentum primi gradus Affinitatis dene-
gatur pag. 91. §. Nodus .

Publicæ honestatis verò conceditur ex gra-
vi causa ead. pagin. §. Dispensationes , &
seq.

Incerta emolumenta computantur in Congrua
Parochi pag. 94. §. Ponderandum .

Indultum abessendi est inefficax quando irra-
tionabilis est abessendi causa pag. 9. §. Al-
tera .

Et quando sub : vel obrepitium sit pag.
105. §. Quibus .

Vel quando exhibita non sunt penes acta
Cancellarie Episcopalis , vel si ab Episco-
po non sunt executioni demandata Ibid.

Huic Indulto quale Cauponorum grava-
men obster pag. 9. §. Terium .

Elapsi termino non debentur distributio-
nes pag. 10. §. Ponderandum .

Indultum abessendi aliquando conceditur per
duos menses in quolibet anno pagin. 167.
§. Transeundo .

Ita tamen , ut nunquam absint ultra
tertiam partem ibid.

Et omnes interuersi diebus Dominicis , &
Festis totius anni , & diebus omnibus
Quadragesima , Octave Nativitatis , Re-
surrectionis Domini , Pentecostes , & Cor-
poris Christi ibid.

Indultum annue vacationis datur ubi adest
assiduum , & laboriosum Chori servitium ,
pag. 99. §. Hodie nri .

Infringuit gravis regulariter impedit Matri-
monii consumationem pagin. 83. §. Regu-
lariter .

Instituto danda est prævio examine Sacerdoti
præsentato ad Paraciam a Patronis pag. 93.
§. Ad secundum .

Interpretatio quando dicatur potius , quam
commutatio voluntatis pag. 55. §. Regula .

Inventarii omissionis an impedit detractiones
heredi gravato pag. 184. §. Urgenti .

Præsertim si ies sit cum heredibus fidei-
commissariis , non legatariis pagin. 186.
§. Opimo .

Impedit onerum reductionem , etiam si redditus
non sint idonei pag. 39. §. Accedit .

Hoc enim casu heres tenetur de proprio
ibid.

Irregularitatis dispensatio propter homici-
dium incuria denegatur pagin. 27. §. Pro-
pugnat .

Nisi homicidium pro sui defensione pa-
ratum sit vim vi repellendo ibid.

Et servatum sit moderamen inculpatæ tu-
telæ pag. 27. §. Nullumque .

Conceditur tamen aliquando Clerico
jam promoto pag. 19. §. Certa , & pag. 28
§. Ponderandum .

Si multum temporis effluxerit a die pa-
trati homicidii ibid ,
Ita ut homicidii memoria oblitterata sit , & sic
cesset scandalum , & horror pagin. 190.
§. Rursum .

Jura pauperum debent servari pag. 215. §. Sa-
era .

Ad Jura majora Pontificia Jurisdictionis perti-
net approbare concordiam , & alienatio-
nes Jurium , vel bonorum Ecclesie , quæ
excedunt valorem Capit. Territorial pag. 149.
§. Subduni .

Hinc speciali indiget expressione , & de-
legatione ibid.

Juramenti vinculum cum adest , si recla-
mate quis velit , prius a juramento est dis-
pensandus pag. 8. §. Nunc autem .

Quomodo dispensandus pag. 4. §. Ambi-
gendum .

Utrum iedi possit jus quæcumque Tertiæ
pagin. 5. ibid.

Jurisdictione quasi Episcopalis competit Capitu-
lo Lateranensi super Ecclesiis , & Locis
piis in ejus solo fundatis pag. 51. §. Non
enim .

Juspatronatus quomodo probatur pag. 154. ,
& seq. per tot.

Probatur a centenaria observantia pa-
gin. 154. §. Uterque .

Ex Insignibus insculptis , ex actis Visitationum
ex restauratione Ecclesie , & renovatione
utensilium pag. 155. §. Contendunt .

Ex cessione Jurispatronatus pag. 156. §. B
contra .

Juspatronatus Ecclesiæ adnexa feudo acquisi-
tum litteraliter in Empirione ad Baronem
spectat pag. 155. §. Duo surs .

Juspatronatus Beneficii non probat Juspatro-
natum Ecclesiæ pag. 155. §. Hanc tamen .

Nequit renunciari ab Abbatissa incon-
sultis Monialibus capitulariter congregatis
pag. 93. §. Quod primum .

L

Lateranensi Capitulo competit jurisdictione
quasi Episcopalis super Ecclesiis , & Locis
piis in ejus solo fundatis pag. 1. §. Non
enim .

Legatum Missarum quomodo distinguitur a
Cappellania pag. 126. §. Prece .

Legatum Missarum dicitur cum nulla Ecclesia
prescripta fuit a Testatore Ibid.

Nullumque designatum altare Ibid.

Neque intercessit auctoritas Ordinarii
Ibid.

Si nullam fecerit de Cappellania mentio-
nem pag. 127. §. Duo .

Et nemisi jus nominandi reliquerit Ibid.

Sic

Si testator ab assignatione ususfructus
inciperit *Ibid.*

Et in substitutionibus semper loquatus
fuerit de ususfructu *Ibid.*

Nec substitutio Presbyteri de familia non
immunatur qualitatem Legati Missarum lai-
calem pag. 126. §. Nec obstat.

Decretum tacitum in actu S. Visitationis
demonstrat indolem Cappellaniae, vel Le-
gati pag. 120. §. Fortius.

Hujusmodi Legatum retineri potest etiam
a Conjugato pag. 126. §. Preces.

In uno ab Infantibus, & a Mulieribus
ibidem.

Legatum plenum si a bonorum assignatione incipiatur,
dicitur taxative relictum pagin. 31.
§. dum adverterit.

Demonstratiye vero si ab onere incipiat
Ibid.

Reducitur si redditus sint imminuti pagin.
184. §. Urgentque.

Quando dicitur prescriptum *Ibid.*

Ur præscribitur debet probari certa
scientia devolutions in legatario pag. 186.

§. Quo vero.

Postulari nequit a Fratribus Cappuccinis
& Minoribus de Observantia pagin. 183.

§. Allegatis.

Sive legatum sit pecunia pagin. 183.

§. Idque.

Sive specie *Ibid.*

Cum onere, vel sine *Ibid.*

Capaces tamen sunt unus, vel tempo-
raneae prestationes *ibid.*

Nec non annorum Legatorum si onus il-
la praetulit sit impostum heredibus pag. 185.
§. Si vero, & §. Contra illi.

Tunc enim heredes illa præstare tenen-
tur *ibid.*

Tradique debent titulo eleemosyne pagin.
185. §. Ulterius.

Liges Capitulares non possunt immutare qua-
litatem, & naturam Beneficiorum pag. 101.
§. Nec obstat.

Nec possunt tollere iura concessa Benefi-
ciatis in fundatione *ibid.*

Quia obstat earundem ius pagin. 101.
§. animadvertis.

Cum predecessores damnum inferre ne-
queant succelloribus *ibid.*

Litis defensio quando sit justa causa pro abef-
fendo pag. 9. §. Altera.

Non est, cum lis per Procuratorem
agi poreit *ibid.*

Nec presentia Beneficiati est necessaria
ibid.

Litteræ Apostolice si disformes sint a suppli-
catione, standum est supplicationi pag. 133.
§. Minusque.

Quia haec est Matrix earundem *Ibid.*

Reformantur si sint erroneæ pagin. 133.

§. Minusque.

Vel male expressæ *ibid.*

Non reformantur si obtenta sunt habito
conuentus Episcopi, & interesse habentium
pag. 132. §. Hinc.

Nec decet insister contra illas, si acce-
pitate sint, & executa *ibid.*

M

Matrimonii consumationem regulariter
impedit gravis infirmitas, vel febris
acuta pag. 88. §. Regulariter.

Matrimoniorum fidibus probatur descendencia
pag. 73. §. Contra.

Ex Matrimonio rato, & non consumato quod
nam oritur, impedimentum pag. 39. §. Ex
Matrimonio, & §. Ex hoc.

Oritur impedimentum affinitatis initiati-
ve *ibid.*

Matrimonium quoad impedimenta. Vid. Im-
pedimenta Matrimonti.

Mense Fundatorum eruenda ex circumstantiis
loci, temporis, & Personarum pag. 62.
§. Verum.

Mense Capitulari Collegiata Ecclesie S. Ve-
nanti Civitatis Camerinensis alia beneficia
uniri nequunt pag. 178. §. Deficit.

Missam pro Populo applicare debet Parochus
diebus festis pag. 96. §. Quo posse.

Missam Die festo iterandi taquetas aliquando
conceditur Parochio, qui duas habet Pare-
cias pag. 62. §. In quo.

Missa prima suam mane, & egeste usque
ad meridiem debito intervallo celebrande
sunt pag. 61. §. Denique.

Præterim diebus festis *ibid.*

Idque curare debet Episcopus in Visita-
tione *ibid.*

Missarum legatum. Vid. Legatum Missarum.

Quomodo distinguitur a Cappellania *ibid.*

Missarum onus est privilegiatissimum pag. 149.
§. Maximè.

Cæteris autecellit *ibid.*

Missarum reductio, Vid. Reductio Missarum.

Missarum translatio conceditur cum Festa-
tor respexit tantum anime suffragium pag.
17. §. Ordinarius.

Id quomodo proberit *ibid.*

Moderamen inculpare tutela quando dieatur
terratum pag. 27. §. Nullumque.

Observari debent causa, modus, &
tempus *ibid.*

Injusta invasio debet præcedere occisi-
onem *ibid.*

Et defensio esse debet proportionata in-
vasioni *ibid.*

Multiplicum defensum si post sœcula fieri

nequeat, conceditur commutatio voluntati-

vis in simile, vel magis necessarium pium

opus pag. 14. §. Atque hinc.

Necessitas est urgens causa commutandi voluntates Testatorum pag. 14. §. Atque .
Nepotes aliquando veniunt nomine filiorum pag. 14. §. Quoad primum ,
Aliquando non veniunt ibid.
Veniunt quando agitur de Ascendentis dispositione pag. 111. §. Ad alterum .
Secus, quando agitur de Tranversalis dispositione ibid.
Notarii Episcopalis Fides testantis perquisitio Codicem Matrimoniorum Ecclesie illius Parochi , qui praefens fuerat sponsalibus , nec invenisse partitam praevestimentum Matrimonii multum valer ad agnoscendam qualitatem sponsalium pag. 2. §. Jussu sacra .

O

Obligationem praecisam non inducent verba , qua important simplicem urbanitatem & liberalitatem pag. 51. §. Hanc autem Observantia constans , & diurna Transactionis facit presumere intervatum Beneplaciti Apostolici pag. 143. §. Urgent .
Observantia transactionis non probatur , si eam aliqui voluntarie sint executi pag. 150. §. Quod autem .
Nec sunt cohibiti eam exequi renuentes ibid.

Onera sunt implenda donec existunt bona hypotecata pag. 39. §. Attamen ,
Onera prescripti in unione Beneficiorum sunt adimplenda pag. 177. §. Defundo .
Onera nova Cappellani imponi nequeunt pag. 59. §. Episcopus .
Onera per substitutos nequeunt a Canonice adimpleri pag. 149. §. Et contra .
Tenentur enim per se ipsos Ecclesiae inservire ibid.

Dummodo non sunt legittime impediti ibid.

Nec attenditur contraria observantia , & consuetudo ibid.

Per substitutum tamen onera tenetur adimplere Canonicus habens Indultum abessendi ob defendenda jura sui Beneficii pag. 9. §. Terium .

Et in hoc casu ei debetur Massa grossa una cum emolumentiis quaruncumque Missarum , & quaruncumque oblacionum ibid.

Onera Missarum suspenduntur redditibus deficitibus pag. 96. §. Attamen .

Onerum reductio vid. Reductio Onerum .

Onus ubi par est , ibi par esse debet emolumenitum pag. 10. §. Atque hinc .

Onus Missarum est privilegiatissimum pag. 9. §.

§. Maxime ,

Ceteris antecellit ibid.

Tam quod Missarum numerum , tam quod eleemosynam prescriptam ibid.

Etiam si redditus hereditatis sint impares ibid.

Onus novum imponi nequit ab Episcopo Cappellani Jurispatronatus laicorum pag. 61. §. Denique .

Id non intelligitur de Oneribus a iure impositis ibid.

Cui Testator debet se conformare ibid.

Onus primo vocato impositum tanquam personale ad successores in activo Patronatu repetitum non confert pag. 111. §. Quod primum .

Ordinarii approbatio requiritur in Transactio super bonis Ecclesiae pag. 148. §. Aduentus .

P

Parocia ut supprimatur , requiritur justitia , & necessaria causa pag. 177. §. Aduentus .

Cum tendat ad Cultus Divini decrementum ibid.

Quia causa concludentissime probari debet pag. 178. §. Utramque .

Nec fides adhibenda Episcopo solum suprimenti ibid.

Parochianus in propria Parocia oneri Praecepti Paschalis communionis debet satisfacere pag. 163. §. Rursus , & pag. 165. §. Sacra .

Quovis privilegio , & consuetudine non obstante ibid.

Nisi adiut proprii Parochii licentia pag. 165. §. Et quamvis .

Aliquando tamen Cathedralis Ecclesia dicitur Parocia totius Civitatis , etiam ad satisfaciendum Paschali Praecepto pag. 165. §. Et quamvis .

Parochus non debet ministrare Sacramenta Parochianis alterius Parocia pag. 164. §. Resistit .

Debus festis applicare debet Missam pro Populo pag. 96. §. Quo pcstio .

Congrua eidem assignanda remittitur arbitrio Episcopi , non vero Patroni pag. 93. §. Hec omnia .

Et in qua summa ibid.

Nec in congrua computantur incerta emolumenta pag. 94. §. Ponderandum .

Et alie obventiones communiter recipi solite ibid. , & §. Sacra .

Si duas habeat Parocias , ei aliquando conceditur facultas iterandi Missam die Festo pag. 60. §. In quo .

R E S O L U T I O N U M .

205

Patrono pauperi debentur alimēta super fructibus bonorum Patronati subjectorum pag. 69. §. *Hoc tamen.*

In quibus adest originaria alēndi obligatio *ibid.*

Onus impositum primo vocato tamquam personale ad successores in activo Patronati repetitum non censetur pag. 111. §. *Quod primum.*

Pauperum iura servari debent pag. 115. §. *Sacerdos.*

Peculium quasi Castrense dicuntur Bona Clericorum pag. 144. §. *At vero.*

Super quo nullum ius habet Pater. *Ibid.*

Pœnæ tempus si non fuerit consumatum Fiscus non dicitur satisfactus pag. 189. §. *Rursus.*

Pontificium Indultum ob., vel subreptitum non est sustinendum pag. 137. §. *Nihilominus.*

Professionem Præbenda qui non coperit fructus suos facere nequit pag. 124. §. *Quamobrem.*

Prabenda Pœnitentia requirit Doctoratum. Pag. 67. §. *Itemque.*

Qui saltem intra annum est assumendus *Ibid.*

Et ista, sicut Theologalis, & Paræcia est conferenda magis idoneo pag. 65. §. *Hec praecellit.*

Presbyteri promoventur pro Ecclesiæ utilitate pag. 65. §. *At revera.*

Quavis hora canonica possunt Missam celebrare pag. 59. §. *Episcopus.*

Præscripta quando dicantur Legata pag. 184. §. *Vrgens.*

Non præscribitur non probata certa scientia devolutionis legati in legatario pag. 186. §. *Quia vero.*

Præsentati ad Curam Aniniarum examen, quandoque delegatur Episcopo viciniori pag. 3. §. *Ad secundum.*

Justis tamen urgentibus, & rationabilibus concurrentibus causis.. *Ibid.*

Præsumi facile non debet volitum quod non expressum pag. 48. §. *E contra.*

Procuratio solvenda est Visitatoribus pag. 51. §. *Non enim.*

Fieri potest in virtualibus, vel in pecunia, *ibid.*

Quacumque consuetudine in contrarium non obstante. *Ibid.*

Ad meram tributum necessitatem pag. 51. §. *Hanc autem.*

Nec est iteranda. *Ibid.*

Nec solvenda est ab Ecclesia Paupere pag. 25 §. *Ex altero.*

Neque deberur iis locis ubi consuetudo adest eam non solvendi pag. 83. §. *Sufficit.*

Si indebita fuerit percepta duplum debet restituui pag. 83. §. *Igitur.*

Et alia pœnæ incurruuntur. *Ibla.*

Professio Religiosa emitti debet in manibus superioris pag. 175. §. *Quod autem.*

Non sufficit actus internus. *Ibid.*

Emissa ante decimum sexum annum est nulla pag. 173. §. *Sufficit.*

Nulla inquit inducit obligationem *ibid.*

Nec potest ratificari pag. 175. §. *Duplici.*

Excludit enim magis tacitam Professionem *ibid.*

Et ratificatio sanare potest defectum liberis consentis, non autem quod ex Conciliari Lege nullum est *ibid.*

Hinc conceditur adversus hanc restitutio n in integrum, licet adhuc conjecture inducentes tacitam Professionem pag. 175. §. *Ponderandum.*

Professio tacita nullam quomodo convallidet pag. 174. §. *Fortius.*

Ex quibus inducatur *ibid.*

Renovata dici nequit si Superior dimis erit nulliter Professionem pag. 175. §. *Quod autem.*

Et querimoniz, atque reclamations factæ sint intra quinquennium pag. 174. §. *Præ oculis.*

Actus tacitam Professionem indicantes inefficaces sunt ad illam inducendam intra quinquennium pag. 174. §. *Præ oculis.*

Nisi ergo probentur cum scientia nullitatis, & animo candide convallidandi *ibid.*

Proteri dolose qui voluerit in eadem Religione teneret permanere pag. 174. §. *E contra.*

Q

Qualitates eligendi simul sumptu ostendunt digniorem pag. 65. §. *De jure.*

Querimoniz, & reclamations adversus Professionem factæ intra quinquennium excluunt tacitam Professionem pag. 174. §. *Præ oculis.*

Quæsita eadem omnibus facienda sunt in Concessis Particularum pag. 66. §. *Tuetur.*

R

Reclamations, & querimoniz adversus Professionem factæ intra quinquennium excluunt tacitam Professionem pag. 174. §. *Præ oculis.*

Tollunt enim præsumptionem convallidationis elicital a silentio ead. pag. §. *Permanentia.*

Quæ uero præsumitur, si concurrent egestas, & necessitas observandi Regulam Religiosam *ibid.*

Redditibus deficientibus reducuntur Legata
Pia pag. 184. § Urgentque.

Et inspendunt onera Missarum pag. 96.
§ Attamen.

Et ad tempus reducuntur emolumenta praescripta pro Legatis piis pag. 160. §. Inde

Non attenditur tamen afferta imminutio non redditia ratione de bonis hereditariis, & deficiente inventario pag. 187. §. Anmadvertendum.

Reductio Missarum conceditur quoque si nullus inveniatur Sacerdos, qui celebrare velit pro eleemosyna a Testatore praescripta pag. 57. §. Ordinarius.

Aliquando conceditur ad rationem perpetua juxta modum Regionis pag. 17. §. Ordinarius.

Aliquando conceditur ad rationem perpetua juxta modum Regionis pag. 17. §. Et in Panen.

Aliquando ad rationem manualis deducis expensis Utensilium ibid.

Necnon conceditur, ut consultatur honeste sustentationi Familia Fundatoris ex eiusdem voluntate presumpta pag. 130. §. Hec omnia.

Non conceditur cum hereditas universa est gravata pag. 39. §. Attamen.

Quando heredes ad certa summae solutionem sunt gravata ibid.

Nec certus Fundus fuit assignatus ibid.

Missarum Conventualis reductio ut obtineatur quid probandum pag. 8. §. Hec omnia.

Concessa est ad dies Festos de precepto propter exiguitatem Prebendarum pag. 19. §. Sacra.

Et propter exiguitatem etiam redditum pag. 116. §. Sacra.

Reductio onerum conceditur, quories redditus non sufficiunt ad onera ferenda demptis alimentis descendentium a Testatore praescriptis pag. 40. §. Catrum.

Et imminutio evenierit citra culpam hereditis ibid.

Denegatur etiamsi redditus non sint idonei, quando heres inventarium legitimum non conficit pag. 39. §. Accedit.

Hoc enim casu heres tenetur de proprio ibid.

Reformatio Litterarum Apostolicarum vid. Litterarum apostolicarum reformatio.

Renovatio tacita Professionis ex quibus inducitur pag. 174. §. Fortius.

Renunciatio solemnis Beneficio Legis / unquam Cod. de revoc. donat. quid operatur pag. 4. §. Quamvis.

Renunciatio Jurispatronatus facta ab Abbatis, inconsulis Monialibus capitulariter congregatis est nulla pag. 93. §. Quodat primum.

Magis si re integra fuerit a Monialibus revocata ibid.

Reprobatur etiam ut exitio Loco Pio ibid. Referatio exercitii Iurium Parochialium, & consensus suppressioni Paracis pugnant inter se pag. 133. §. Quod.

Restitutio in integrum adversum Professionem nullam ob defectum etatis conceditur pag. 175. §. Ponderandum.

Licer adsint cojecturae inducentes tacitam Professionem ibid.

Roma, & Alexandria olim unicum singulis diebus Sacrificium agebatur pag. 59. §. In quo.

S

Acerdos debet preces Populi offere Deo pag. 60. §. Sapienter.

Celebrare debet in casu necessitatis pag. 60. §. Rele.

Etiamsi nec animarum cutam, nec Beneficium, nec stipendium habeat ibid.

Et debet servare horam Populo necessaria ibid.

Hinc celebrare debet juxta ordinem Tabellae, vel mandatum Sanctiss. pag. 61. §. Denique.

Pro populi communitate ibid.

Etiamsi Cappellaniam habeat de jurepatronatu laicorum ibid.

Vel ex propria devotione celebret ead. pag. §. Sacra.

Sacrificio enim privare Fideles nequit ob quietem, & libertatem ead. pag. §. Sane.

Debet etiam ministrare Sacramenta, & Orationum munimenta ibid.

Ideo dicitur Sacra dans ibid.

Seminario clericorum quomodo prouidendum pag. 80. §. Querendum.

Sententia Judicis clarè si opponitur mens Testatoris Legatum pium est adimplendum pag. 36. §. Sententia, & § Similiter.

Servitium per mediarias concessum est, attenta Prebendarum tenuitate pag. 168. §. Similiter.

Aliquando per tertiariam a die prima Junii, usque ad primam diem Octobris pag. 167. §. Item.

Statuta, vel consuetudines non improbantur, quibus cautum est ut Prebendarum noviter receperit per aliquod temporis spatium gratis inseruant pag. 122. §. Porro, & §. Pluries.

Stipendium Cappellaniarum a qua die debeatur pag. 159. §. Urgent.

Subreptitia Indulta ad nihilum suffragantur pag. 8. §. Nunc autem.

Subreptitia sunt, si ea reticeantur, que si innotuerint, S.C. difficulter, vel nullo modo ea concessisset ibid.

Supplicationi standum est si Litteræ Apostolice difformes sint a supplicatione pag. 133. §. Minusque.

Quia hæc est Matrix earundem *ibid.*
Suppeditio Parœcie requirit justam, & necessaria-
riam causam pag. 177. §. Addunt.

Cum tendat ad decrementum divini
cultus *ibid.*

Que concludentissimè probari debet
pag. 178. §. Utramque.

Nec fides adhibenda solam Episcopo sup-
primenti *ibid.*

Requirit etiam assensum Capituli Ca-
thedralis pag. 178. §. Deficit.

T

Taxativè relictum dicitur legatum, quod
incipit ab assignatione bonorum pag. 31.
§. Animadverit.

Demonstrative autem cum incipit ab
onere *ibid.*
testatoris voluntas religiosè servanda est
pag. 43. §. E contra.

Nec destrui ea potest a Sententia Judicis
pag. 36. §. Sententia, & §. Similiter.
clara sit, cessare facit conjecturas pag. 70.
§. Rursus.

testator debet se conformare Juris disposi-
tioni pag. 61. §. Denique.

testis unica depositio nihil probat pag. 36.
§. Videlut.

Magis, quando contraria est menti, &
Testamento Fundatoris *ibid.*

Theologalis Præbenda more Parochialium,
magis idoneo est conferenda pag. 65. §. Hac
præceptio.

Titulus Jurispatronatus quibus conjecturis sup-
pleatur pag. 154. §. Utterque.

Transfatio est observanda, qua in implicito
validitatis statu manet pag. 148. §. Nunc
Judicium.

Donec in suo congruo judicio, & per
tres conformes sententias revocetur *ibid.*

Declareturque iuvalida, & infubsistens
ibid.

Super bonis Ecclesiæ quas requirit soleni-
tates pag. 148. §. Addunt.

Requiritur interestentia, & approbatio
Ordinarii *ibid.*

Intra inter personas ejusdem Ecclesiæ
utrum requirat Beneplacitum Apostolicum
pag. 548. §. Addunt.

Quod facit presumere observantia con-
stans, & diuturna pag. eadem §. Urgent.

Observantia tamen non probatur si eam
aliqui voluntariè sint executi pag. 150.
§. Quod autem.

Nec sint cohibiti eam exequi remuentes
ibid.

Translatio Missarum conceditur cum Testa-
tor respexit tantum animæ suffragium pag. 57. §.
Ordinarius.

Id quomodo probetur *ibid.*
Transversalis dispositio difficulter secum fert
benignam. interpretationem favore con-
sanguineorum ad deprehensa alimenta ex
Legato pio pag. 70. §. Rursus.

Træbellianica debetur primo hæredi gta: ato
pag. 184. §. Urgent.

Tutelz moderamen inculpare quando serve-
tur pag. 27. §. Nullumque.

Triæ requiruntur causa, modus, & tempus
ibid.

Injusta invasio precedere debet occisionem
ibid.

Defensio esse debet invasioni proporcio-
nata *ibid.*

Servanda æqualitas armorum *Idem*
pag. 28.

Debet fieri occiso, vel mutilatio in
ipso actu aggressionis, & defensionis
ibid.

V

Verba, quæ simplicem urbanitatem, & li-
beralitatem important ad præcisam obli-
gationem traduci nequeunt pag. 51. §. Hanc
autem.

Vicario Capitulari Procuratio debetur pro me-
diate pag. 83. §. Progrederit.

Vacatio a Choco ultra tres menses non per-
mititur pag. 167. §. Hac sunt.

Quolibet statuto, aut consuetudine non ob-
stante *ibid.*

Quia vacatio conceditur, si Constitutiones
Ecclesiæ requirant servitium totius anni
pag. 100. §. Licet.

Vacationis enim Indulcunt conceditur si adsit
laboriosum, & assiduum Chori servitium
pag. 99. §. Hodie.

Ideoque augerit aliquando ad duos vacatio-
nius mensis pag. 101. §. Itemque.

Vacationem parem in pluribus Ecclesiis ha-
bent Canonici cum Beneficiatis pag. 100.
§. Atque hinc.

Voluntates Defunctorum religiosissimè sunt
servandæ pag. 158. §. Jura.

Eatum commutatio sine justa, rationabili,
& necessaria causa non est facienda
pag. 54. §. Regula, & pag. 137. §. Con-
tendunt.

Urgente necessitate commutantur pag. 55.
§. Sacra.

Magis si commutatio fiat in aliud pium opus,
quod proximum sit, & congruum voluntati
Testatoris *ibid.*

Magisque si fiat ante executionem vo-
luntatis Testatoris *ibid.*

Et imminuti sunt redditus pag. 55. §. Re-
gula.

Vel causa concurrat publicæ utilitatis pag. 13.
§. Administrorum.

V I N D E X

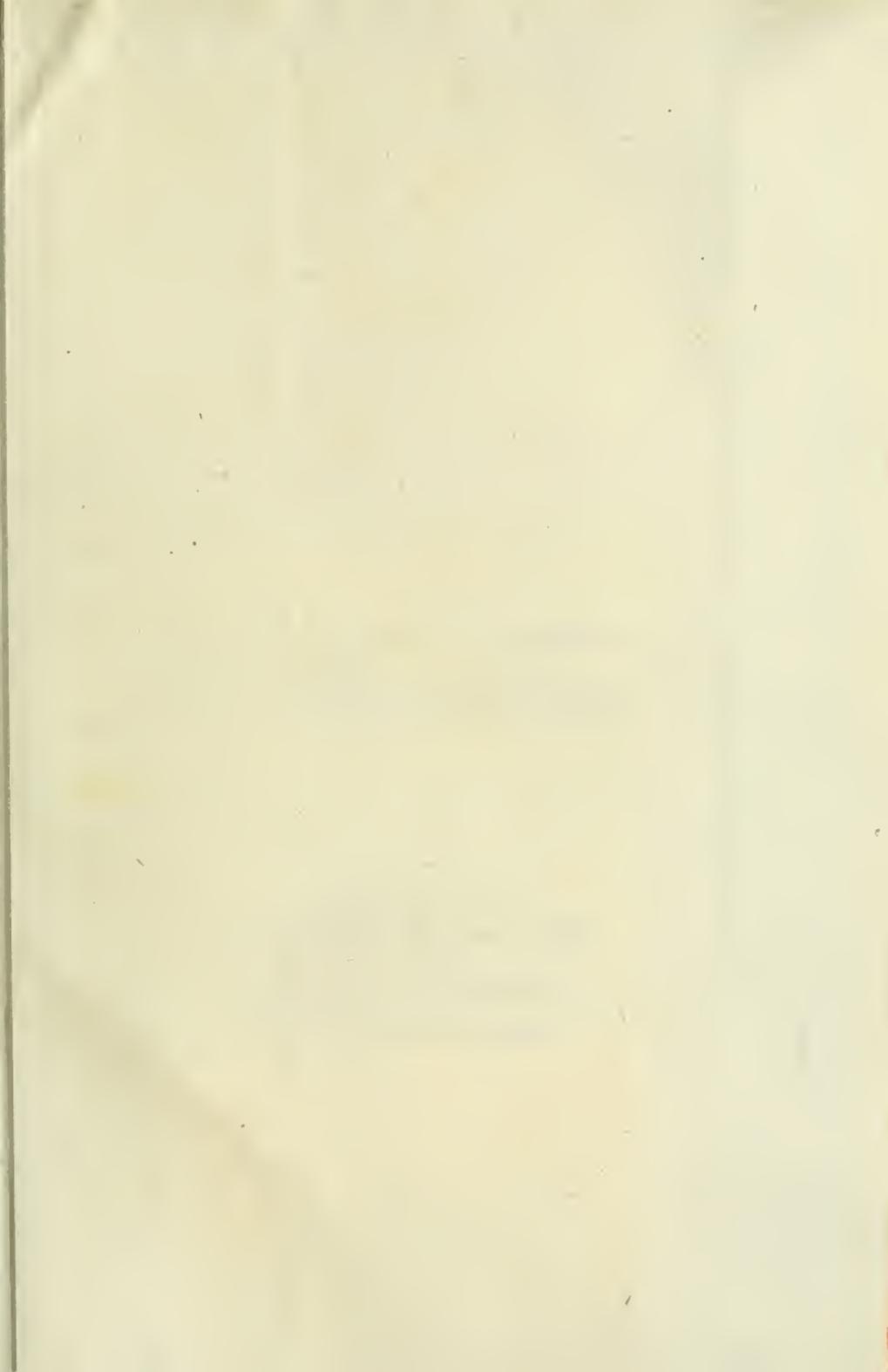
Vel quando designatum multiplicum nonnisi Utensilium expense detrahi solet, quando
post secula fieri possit pag. 14. §. Atque
hinc §. Alteram, T. §. Et in hanc.

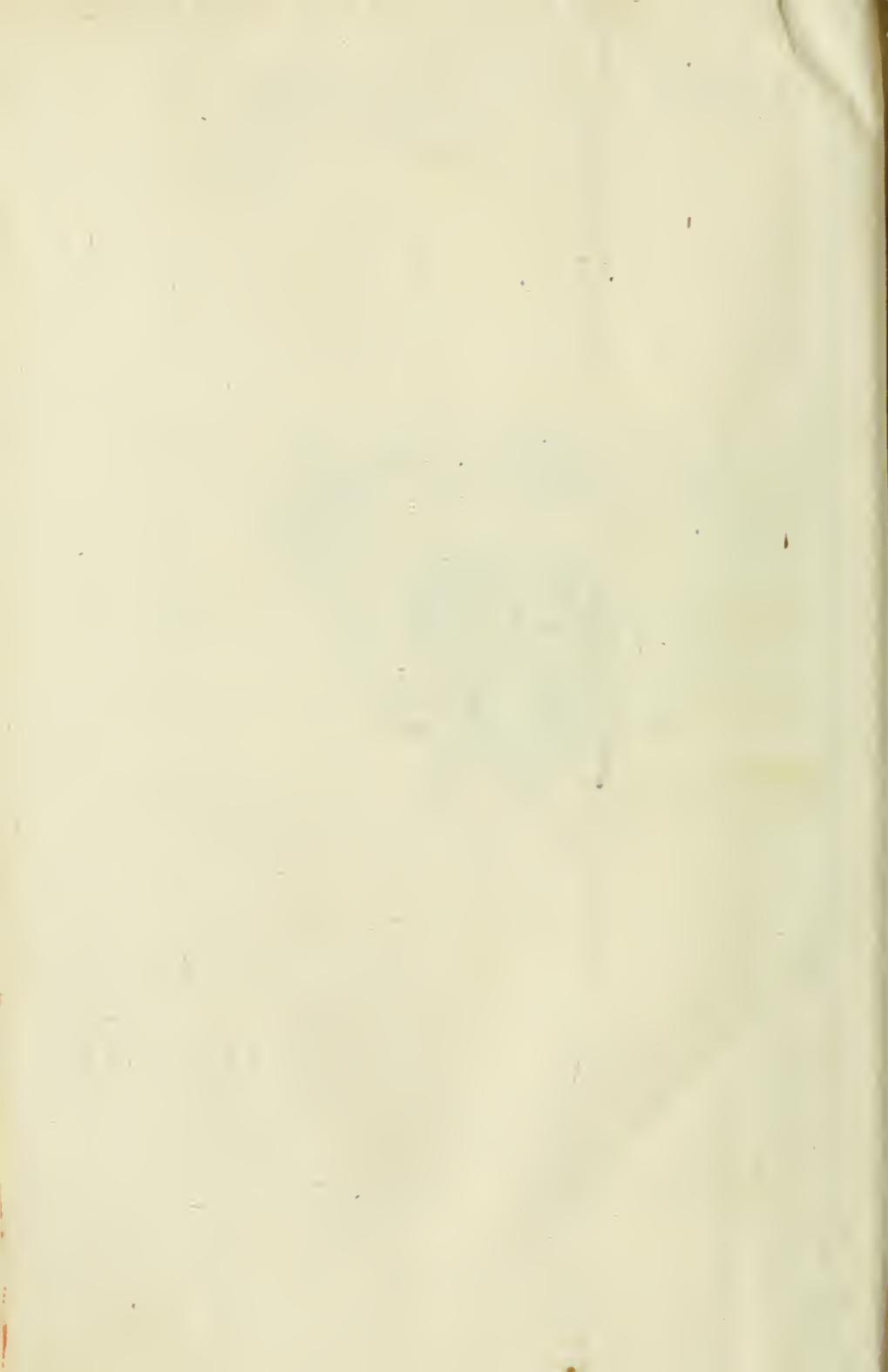
Sane dicitur aliquando interpretatio po-
eius, quam commutatio voluntatis pag. 53.
§. Regula.

Secus in reductione ad rationem perpe-
tua ead. pag. §. Et in Fanen.

F I N I S

BX   Catholic Church. Congregatio
1935   Concilii
A36   Thesaurus resolutionum
t.14-16   Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
